

तैत्तिरीय
ब्राह्मणम्

Colophon

This document was typeset using X_YTeX, and uses the Siddhanta font extensively. It also uses several L^AT_EX macros designed by *H. L. Prasād*. Practically all the encoding was done with the help of Ajit Krishnan's mudgala IME (<http://www.aupasana.com/>).

Acknowledgements

The initial ITRANS encodings of some of these texts were obtained from <http://sanskritdocuments.org/> and <https://sa.wikisource.org/>. Thanks are also due to Ulrich Stiehl (<http://sanskritweb.de/>) for hosting a wonderful resource for Yajur Veda, and also generously sharing the original Kathaka texts edited by Subramania Sarma. See also <http://stotrasamhita.github.io/about/>

FOR PERSONAL USE ONLY
NOT FOR COMMERCIAL PRINTING/DISTRIBUTION

अनुक्रमणिका

तैत्तिरीय ब्राह्मणम्

1

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

<pre> 1.1.0.0 ब्रह्म सन्धत्तं कृत्तिकासूद्धन्ति
द्वादशसु प्रजापतिर्वाचो देवासुरास्तदग्निर्नेद्धर्मश्शिर इमे वै
शमीगर्भात्प्रजापतिस्स रिरिचानस्स तपस्स आत्मन्वीर्यदश
॥ 10 ॥ ब्रह्म सन्धत्तं तौ दिव्यावथौ शन्त्वाय प्राच्येषां
यदुपर्युपरि यत्सद्यस्सोऽश्वोऽवारो भूत्वा जगतीभिरशीतिः
॥ 80 ॥ ब्रह्म सन्धत्तमृधोत्येनेन ॥ हरिः ओम् ॥
कृष्णयजुर्ब्राह्मणे प्रथमाष्टके प्रथमप्रपाठकस्समाप्तः ॥
1.1.0.0 ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ प्रथमाष्टके प्रथमप्रपाठक
प्रारंभः ॥ ॥ हरिः ओम् ॥ 1.1.1.0 नयन्त्वपानं
सन्धत्तं तं मे जिन्वतं प्राणं यज्ञाय धत्तं मानुषीरग्निर्द्वे
च ॥ 1 ॥ [ब्रह्म क्षत्रं तदिषमूर्जं रयिं पुष्टिं प्रजां
तां पशून्तान्सन्धत्तं तत्प्राणमपानं व्यानं तं चक्षुश्श्रोत्रं
मनस्तद्वाचं ताम् । इषादिपञ्चके वाचं तां मे पशून्सन्धत्तं
तान्मे प्राणादित्रितये तं मेऽन्यत्र तन्मे ॥ 1.1.1.1 ब्रह्म

सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम् । क्षत्रं सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम् ।
 इषं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम् । ऊर्जं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम् ।
 रयिं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम् । पुष्टिं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम् ।
 प्रजां सन्धत्तं तां मे जिन्वतम् । पशून्सन्धत्तं तान्मे जिन्वतम् ।
 स्तुतोऽसि जनधाः । देवास्त्वां शुक्रपां प्रणयन्तु ॥ 1 ॥ 1.1.1.2 सुवीरां
 प्रजां प्रजनयन्परीहि । शुक्रश्शुक्रशोचिषा । स्तुतोऽसि
 जनधाः । देवास्त्वां मन्थिपां प्रणयन्तु । सुप्रजां प्रजां
 प्रजनयन्परीहि । मन्थी मन्थिशोचिषा । संजग्मानौ दिव
 आपृथिव्यायुः । सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम् । प्राणं सन्धत्तं
 तं मे जिन्वतम् । अपानं सन्धत्तं तं मे जिन्वतम् ॥
 2 ॥ 1.1.1.3 व्यानं सन्धत्तं तं मे जिन्वतम् ।
 चक्षुस्सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम् । श्रोत्रं सन्धत्तं तन्मे
 जिन्वतम् । मनस्सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम् । वाचं सन्धत्तं
 तां मे जिन्वतम् । आयुस्स्थ आयुर्मे धत्तम् । आयुर्यज्ञाय
 धत्तम् । आयुर्यज्ञपतये धत्तम् । प्राणस्थं प्राणं मे धत्तम्

। प्राणं य॒ज्ञाय॑ ध॒त्तम् ॥ 3 ॥ 1.1.1.4 प्राणं य॒ज्ञप॑तये
 ध॒त्तम् । चक्षु॑स्स्थ॒श्चक्षु॑र्मे ध॒त्तम् । चक्षु॑र्य॒ज्ञाय॑ ध॒त्तम् ।
 चक्षु॑र्य॒ज्ञप॑तये ध॒त्तम् । श्रोत्र॑ः स्थ॒श्श्रोत्रं॑ मे ध॒त्तम् ।
 श्रोत्रं॑ य॒ज्ञाय॑ ध॒त्तम् । श्रोत्रं॑ य॒ज्ञप॑तये ध॒त्तम् । तौ दे॒वौ
 शुक्रा॑मन्थिनौ । क॒ल्पय॑तं दैवी॒र्विशः॑ । क॒ल्पय॑तं मानु॒षीः
 ॥ 4 ॥ 1.1.1.5 इष॒मूर्ज॑म॒स्मासु॑ ध॒त्तम् । प्रा॒णान्प॑शुषु
 । प्र॒जां मयि॑ च॒ यज॑माने च । निर॑स्त॒श्शण्डः॑ । निर॑स्तो
 मर्कः॑ । अप॑नुत्तौ शण्डा॒मकौ॑ स॒हामुना॑ । शुक्र॑स्य॒ समिद॑सि
 । म॒न्थिन॑स्स॒मिद॑सि । स प्र॑थ॒मस्संकृ॑तिर्वि॒श्वकर्मा॑ । स
 प्र॑थ॒मो मि॒त्रो वरु॑णो अ॒ग्निः । स प्र॑थ॒मो बृह॑स्पति॒श्चिकित्वा॑न्
 । तस्मा॑ इन्द्रा॒य सु॑तमा जु॒होमि ॥ 5 ॥ 1.1.2.0
 खल्वा॑धि॒त्सन्त॑ फल्गु॒न्योरग्नि॑माद॒धीता॑सन्नप॒तता॑मृ॒तूनां॑
 वैश्य॑स्य॒तुरु॑त्तरे॒ फल्गु॑नी ष॒ट् ॥ 2 ॥ 1.1.2.1
 कृ॒त्तिका॑स्व॒ग्निमाद॑धीत । ए॒तद्वा अ॒ग्नेर्नक्ष॑त्रम् । यत्कृ॒त्तिकाः॑
 । स्वाया॑मै॒वैन॑ दे॒वता॑यामा॒धाय॑ । ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी भ॑वति । मुखं
 वा ए॒तन्नक्ष॑त्राणाम् । यत्कृ॒त्तिकाः॑ । य॒ः कृ॒त्तिका॑स्व॒ग्निमा॑ध॒त्ते

। मुख्यं एव भवति । अथो खलु ॥ 6 ॥ 1.1.2.2
 अग्निंक्षत्रमित्यपंचायन्ति । गृहान् ह दाहुको भवति ।
 प्रजापती रोहिण्यामग्निमसृजत । तं देवा रोहिण्यामादधत
 । ततो वै ते सर्वात्रोहानरोहन् । तद्रोहिण्यै रोहिणित्वम्
 । यो रोहिण्यामग्निमाधत्ते । ऋध्नोत्येव । सर्वात्रोहान्रोहति
 । देवा वै भद्रास्सन्तोऽग्निमाधिथ्सन्त ॥ 7 ॥ 1.1.2.3
 तेषामनाहितोऽग्निरासीत् । अथैभ्यो वामं वस्वपाक्रामत् ।
 ते पुनर्वस्वोरादधत । ततो वै तान् वामं वसूपावर्तत । यः
 पुराऽभद्रस्सन्पापीयान्थस्यात् । स पुनर्वस्वोरग्निमादधीत
 । पुनरेवैनं वामं वसूपावर्तते । भद्रो भवति । यः
 कामयेत दानकामा मे प्रजास्स्युरिति । स पूर्वयोः
 फल्गुन्योरग्निमादधीत ॥ 8 ॥ 1.1.2.4 अर्यम्णो वा
 एतन्नक्षत्रम् । यत्पूर्वे फल्गुनी । अर्यमेति तमाहुर्यो ददाति
 । दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति । यः कामयेत भगी
 स्यामिति । स उत्तरयोः फल्गुन्योरग्निमादधीत । भगस्य
 वा एतन्नक्षत्रम् । यदुत्तरे फल्गुनी । भग्येव भवति ।

कालकञ्जा वै नामासुरा आसन् ॥ 9 ॥ 1.1.2.5 ते
 सुवर्गाय लोकायाग्निमचिन्वत । पुरुष इष्टकामुपादधात्पुरुष
 इष्टकाम् । स इन्द्रो ब्राह्मणो ब्रुवाण इष्टकामुपाधत् ।
 एषा मे चित्रा नामेति । ते सुवर्गं लोकमा प्रारोहन् । स
 इन्द्र इष्टकामावृहत् । तेऽवाकीर्यन्त । येऽवाकीर्यन्त । त
 ऊर्णावभयोऽभवन् । द्वावुदपतताम् ॥ 10 ॥ 1.1.2.6
 तौ दिव्यौ श्वानावभवताम् । यो भ्रातृव्यवान्थस्यात् । स
 चित्रायामग्निमादधीत । अवकीर्येव भ्रातृव्यान् । ओजो
 बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्धत्ते । वसन्तो ब्राह्मणोऽग्निमादधीत
 । वसन्तो वै ब्राह्मणस्यर्तुः । स्व एवैनमृतावाधाय ।
 ब्रह्मवर्चसी भवति । मुखं वा एतदृतूनाम् ॥ 11 ॥
 1.1.2.7 यद्वसन्तः । यो वसन्ताऽग्निमाधत्ते । मुख्य
 एव भवति । अथो योनिमन्तमेवैनं प्रजातमाधत्ते ।
 ग्रीष्मे राजन्यं आदधीत । ग्रीष्मो वै राजन्यस्यर्तुः ।
 स्व एवैनमृतावाधाय । इन्द्रियावी भवति । शरदि वैश्य
 आदधीत । शरद्वै वैश्यस्यर्तुः ॥ 12 ॥ 1.1.2.8

स्व ए॒वैन॑मृ॒तावा॑धाय । प॒शुमा॑न्भवति । न पूर्व॑योः
 फल्गु॑न्यो॒रग्नि॑मादधीत । ए॒षा वै ज॑घ्न्या रा॒त्रिस्सं॑वत्स॒रस्य॑
 । यत्पूर्वे॑ फल्गु॑नी । पृ॒ष्टित॑ ए॒व सं॑वत्स॒रस्या॑ग्नि॒माधाय॑
 । पापी॑यान्भवति । उत्त॑रयो॒रा द॑धीत । ए॒षा वै प्र॑थ॒मा
 रा॒त्रिस्सं॑वत्स॒रस्य॑ । यदुत्त॑रे॒ फल्गु॑नी । मुख॑त ए॒व
 सं॑वत्स॒रस्या॑ग्नि॒माधाय॑ । वसी॑यान्भवति । अथो॑ खलु॑ ।
 यदै॒वैन॑ य॒ज्ञ उ॑प॒नमे॑त् । अथा॑दधीत । सै॒वास्य॑र्द्धिः ॥ 13
 ॥ 1.1.3.0 ऊ॒षा अ॑भवन्न॒भवद्ब॒ल्मीको॑ऽश्राम्य॒दप्र॑थय॒द्धृत्यै॑
 बी॒भत्स॑त॒ इत्या॑हू रुन्धे पर्ण॑त्वम॒शम॑यदच्छिन्दः॑ स्त्रीणि
 च ॥ 3 ॥ 1.1.3.1 उ॒द्धन्ति॑ । यदे॒वास्या॑ अमे॒ध्यम् ।
 तदप॑हन्ति । अ॒पोऽवो॑क्षति॒ शान्त्यै॑ । सि॒कता॑ नि॒वप॑ति ।
 ए॒तद्वा अ॒ग्नेर्वै॑श्वा॒नर॑स्य॒ रूप॑म् । रू॒पेणै॒व वै॑श्वा॒नर॑मव॒रुन्धे॑ ।
 ऊ॒षा नि॒वप॑ति । पु॒ष्टिर्वा ए॒षा प्र॑जन॑नम् । यदू॒षाः ॥ 14 ॥
 1.1.3.2 पु॒ष्ट्यामे॒व प्र॑जन॑नेऽग्नि॒माध॑त्ते । अथो॑ सं॒ज्ञान॑
 ए॒व । सं॒ज्ञान॑ ह्ये॒तत्प॑शूनाम् । यदू॒षाः । द्या॒वापृ॑थि॒वि

स॒हास्ता॑म् । ते वि॒य॒ती अ॑ब्रूताम् । अ॒स्त्वे॒व नौ॑ स॒ह
य॒ज्ञिय॑मि॒ति । यद॒मुष्या॑ य॒ज्ञिय॑मासी॑त् । तद॒स्याम॑दधात्
। त ऊ॒षा॑ अ॒भवन् ॥ 15 ॥ 1.1.3.3 यद॒स्या

य॒ज्ञिय॑मासी॑त् । तद॒मुष्या॑मदधात् । तद॒दश्च॑न्द्रम॑सि
कृ॒ष्णम् । ऊ॒षा॑न्नि॒वप॑न्नदो ध्या॑येत् । द्यावा॑पृ॒थिव्यो॑रे॒व
य॒ज्ञिये॑ऽग्निमाध॑त्ते । अ॒ग्निर्दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त । आ॒खू रू॒पं
कृ॒त्वा । स पृ॒थि॒वीं प्रा॑वि॒शत् । स ऊ॒ती॑ः कु॒र्वाणः॑
पृ॒थि॒वीमनु॑ सम॑चरत् । तदा॑खु॒करी॑षम॑भवत् ॥ 16 ॥

1.1.3.4 यदा॑खु॒करी॑षः संभा॒रो भ॑वति । यदे॒वास्य॑ तत्र
न्य॑क्तम् । तदे॒वाव॑रुन्धे । ऊ॒र्जं वा ए॒तः र॑सं पृ॒थि॒व्या
उ॒प॒दी॒का उ॒द्दि॑हन्ति । यद्व॒ल्मीक॑म् । यद्व॒ल्मीक॑व॒पा संभा॒रो
भ॑वति । ऊ॒र्जमे॒व र॑सं पृ॒थि॒व्या अ॑वरुन्धे । अथो॑ श्रोत्र॑मे॒व ।
श्रोत्र॑ः ह्ये॒तत्पृ॒थि॒व्याः । यद्व॒ल्मीकः॑ ॥ 17 ॥ 1.1.3.5

अ॒ब॒धि॒रो भ॑वति । य ए॒वं वेद॑ । प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत
। तासा॑म॒न्नमु॒पा॑क्षीयत । ताभ्य॑स्सू॒दमु॒प्रा॑भि॒नत् । ततो॑ वै
तासा॑म॒न्नं ना॑क्षीयत । यस्य॑ सू॒दस्संभा॒रो भ॑वति । नास्य॑

गृहेऽन्नं क्षीयते । आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत् ।
 तेन प्रजापतिरश्राम्यत् ॥ 18 ॥ 1.1.3.6 कथमिदं
 स्यादिति । सोऽपश्यत्पुष्करपर्णं तिष्ठत् । सोऽमन्यत
 । अस्ति वै तत् । यस्मिन्निदमधि तिष्ठतीति । स
 वराहो रूपं कृत्वोप न्यमञ्जत् । स पृथिवीमध आर्च्छत्
 । तस्या उपहत्योदमञ्जत् । तत्पुष्करपर्णेऽप्रथयत् ।
 यदप्रथयत् ॥ 19 ॥ 1.1.3.7 तत्पृथिव्यै पृथिवित्वम्
 । अभूद्वा इदमिति । तद्धूम्यै भूमित्वम् । तां दिशोऽनु
 वातस्समवहत् । तां शर्कराभिरदहत् । शं वै
 नोऽभूदिति । तच्छर्कराणां शर्करत्वम् । यद्वराहविहतं
 संभारो भवति । अस्यामेवाच्छम्बद्वारमग्निमाधत्ते । शर्करा
 भवन्ति धृत्यै ॥ 20 ॥ 1.1.3.8 अथो शन्त्वायं । सरिता
 अग्निराधेय इत्याहुः । आपो वरुणस्य पत्न्य आसन्
 । ता अग्निरभ्यध्यायत् । तास्समभवत् । तस्य रेतः
 पराऽपतत् । तद्विरण्यमभवत् । यद्विरण्यमुपास्यति ।

सरै॑त॒समे॒वाग्नि॑माध॑त्ते । पुरु॑ष॒ इ॒न्ध्रै॒ स्वा॒द्रेत॑सो बी॒भ॒थ्स॒त॒
 इत्या॑हुः ॥ 21 ॥ 1.1.3.9 उत्त॑र॒त उपा॑स्य॒त्यबी॑भ॒थ्सायै॑
 । अति॑ प्र॒यच्छ॑ति । आ॒र्तिमे॒वाति॑ प्र॒यच्छ॑ति । अ॒ग्निर्दे॒वेभ्यो॑
 नि॒लाय॑त । अ॒श्वो रू॒पं कृ॒त्वा । सोऽश्व॑त्थे सं॒व॒थ्स॒रम॑तिष्ठत्
 । तद॑श्व॒त्थस्या॑श्व॒त्थत्व॑म् । यदा॑श्व॒त्थस्सं॒भारो॑ भव॑ति
 । यदे॒वास्य॑ तत्र॒ न्य॑क्तम् । तदे॒वाव॑रुन्धे ॥ 22 ॥
 1.1.3.10 दे॒वा वा ऊ॒र्जं व्य॑भजन्त । तत॑ उ॒दुम्ब॑र॒
 उद॑तिष्ठत् । ऊ॒र्वा उ॒दुम्ब॑रः । यदौ॒दुम्ब॑रस्सं॒भारो॑ भव॑ति ।
 ऊ॒र्जमे॒वाव॑रुन्धे । तृ॒तीय॑स्यामि॒तो दि॒वि सोम॑ आसीत् ।
 तं गा॑य॒त्र्याऽह॑रत् । तस्य॑ पु॒र्णम॑च्छिद्यत । तत्पु॒र्णोऽभ॑वत्
 । तत्पु॒र्णस्य॑ पु॒र्णत्व॑म् ॥ 23 ॥ 1.1.3.11 यस्य॑
 पु॒र्णमय॑स्सं॒भारो॑ भव॑ति । सोम॑पी॒थमे॒वाव॑रुन्धे । दे॒वा
 वै ब्र॒ह्म॑न्नवदन्त । तत्पु॒र्ण उपा॑शृणोत् । सु॒श्रवा॑ वै नाम॑
 । यत्पु॒र्णमय॑स्सं॒भारो॑ भव॑ति । ब्र॒ह्म॑व॒र्च॒समे॒वाव॑ रुन्धे
 । प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृजत । सोऽबि॑भे॒त्प्र मा॑ धक्ष्य॒तीति॑ ।
 त॑ श॒म्याऽश॑मयत् ॥ 24 ॥ 1.1.3.12 तच्छु॒म्यै

शमित्वम् । यच्छमीमयस्सम्भारो भवति । शान्त्या
 अप्रदाहाय । अग्नेस्सृष्टस्य यतः । विकङ्कतं भा आर्च्छत्
 । यद्वैकङ्कतस्सम्भारो भवति । भा एवाव रुन्धे ।
 सहृदयोऽग्निराधेय इत्याहुः । मरुतोऽद्विरग्निमतमयन् ।
 तस्य तान्तस्य हृदयमाच्छिन्दन् । साऽशनिर्भवत् ।
 यदशनिहतस्य वृक्षस्य सम्भारो भवति । सहृदयमेवाग्निमा
 धत्ते ॥ 25 ॥ 1.1.4.0 ध्यायति वै रात्रिश्चावरुन्धे
 भविष्यन्तीत्यब्रवीज्जनिष्यसेऽजयद्वसीयान्भवति नव च
 ॥ 4 ॥ 1.1.4.1 द्वादशसु विक्रामेष्वग्निमा दधीत ।
 द्वादश मासास्संवत्सरः । संवत्सरादेवैनमवरुद्धा धत्ते ।
 यद्द्वादशसु विक्रामेष्वग्निमा दधीत । परिमितमव रुन्धीत ।
 चक्षुर्निमित्त आदधीत । इयद्द्वादश विक्रामा (३) इति
 । परिमितं चैवापरिमितं चाव रुन्धे । अनृतं वै वाचा
 वदति । अनृतं मनसा ध्यायति ॥ 26 ॥ 1.1.4.2
 चक्षुर्वै सत्यम् । अद्रा(३)गित्याह । अदज्ञमिति ।
 तत्सत्यम् । यश्चक्षुर्निमित्तेऽग्निमाधत्ते । सत्य एवैनमा धत्ते

। तस्मादाहिताग्निर्नानृतं वदेत् । नास्य ब्राह्मणोऽनाश्वान्गृहे
वसेत् । सत्ये ह्यस्याग्निराहितः । आग्नेयी वै रात्रिः ॥
27 ॥ 1.1.4.3 आग्नेयाः पशवः । ऐन्द्रमहः । नक्तं
गाह्वपत्यमा दधाति । पशूनेवाव रुन्धे । दिवाऽऽहवनीयम्
। इन्द्रियमेवाव रुन्धे । अर्धोदिते सूर्य आहवनीयमा
दधाति । एतस्मिन्वै लोके प्रजापतिः प्रजा असृजत
। प्रजा एव तद्यजमानस्सृजते । अथो भूतं चैव
भविष्यच्चाव रुन्धे ॥ 28 ॥ 1.1.4.4 इडा वै मानवी
यज्ञानूकाशिन्यासीत् । साऽशृणोत् । असुरा अग्निमादधत्
इति । तदगच्छत् । त आहवनीयमग्र आदधत् ।
अथ गाह्वपत्यम् । अथान्वाहार्यपचनम् । साऽब्रवीत् ।
प्रतीच्येषां श्रीरगात् । भद्रा भूत्वा परा भविष्यन्तीति
॥ 29 ॥ 1.1.4.5 यस्यैवमग्निराधीयते । प्रतीच्यस्य
श्रीरेति । भद्रो भूत्वा पराभवति । साऽशृणोत् । देवा
अग्निमादधत् इति । तदगच्छत् । तैऽन्वाहार्यपचनमग्र
आदधत् । अथ गाह्वपत्यम् । अथाहवनीयम् । साऽब्रवीत्

॥ 30 ॥ 1.1.4.6 प्राच्येषां॑ श्रीर॑गात् । भ॒द्रा
 भू॒त्वा सु॒व॒र्गल॒ोकमे॑ष्यन्ति । प्र॒जां तु न वै॑थ्स्यन्त॒ इति॑
 । यस्यै॒वम॒ग्निरा॑धी॒यते॑ । प्राच्य॑स्य॒ श्रीरे॑ति । भ॒द्रो भू॒त्वा
 सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति । प्र॒जां तु न वि॑न्दते । साऽब्र॑वीदिडा॒
 मनु॑म् । तथा॒ वा अ॒हं तवा॒ग्निमाधा॑स्यामि । यथा॒ प्र
 प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्ज॒निष्यसे॑ ॥ 31 ॥ 1.1.4.7
 प्रत्य॑स्मि॒ल्लो॒के स्था॒स्यसि॑ । अ॒भि सु॒व॒र्गं लो॒कं जे॑ष्यसीति
 । गा॒र्हप॑त्य॒मग्र॒ आद॑धात् । गा॒र्हप॑त्यं॒ वा अ॒नु प्र॒जाः
 प॒शवः॑ प्र॒जाय॑न्ते । गा॒र्हप॑त्येनै॒वास्मै॑ प्र॒जां प॒शून्प्राज॑नयत्
 । अथा॑न्वा॒हार्य॑पच॒नम् । तिर्य॑ङ्ङि॒व वा अ॒यं लो॒कः ।
 अ॒स्मिन्नै॒व तेन॑ लो॒के प्रत्य॑तिष्ठत् । अथा॑ह॒वनी॑यम् ।
 तेनै॒व सु॒व॒र्गं लो॒कम॒भ्यज॑यत् ॥ 32 ॥ 1.1.4.8
 यस्यै॒वम॒ग्निरा॑धी॒यते॑ । प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॒यते॑ ।
 प्रत्य॑स्मि॒ल्लो॒के ति॑ष्ठति । अ॒भि सु॒व॒र्गं लो॒कं ज॑यति । यस्य॒
 वा अ॒यथा॑दे॒वतम॒ग्निरा॑धी॒यते॑ । आ दे॒वता॑भ्यो वृ॒श्च्यते॑ ।
 पापी॑यान्भवति । यस्य॑ यथादे॒वतम् । न दे॒वता॑भ्य॒ आवृ॑श्च्यते

। वसीयान्भवति ॥ 33 ॥ भृगूणां त्वाऽङ्गिरसां व्रतपते
 व्रतेनादधामीति भृग्वङ्गिरसामादध्यात् । आदित्यानां त्वा
 देवानां व्रतपते व्रतेनादधामीत्यन्यासां ब्राह्मणीनां प्रजानाम्
 । वरुणस्य त्वा राज्ञो व्रतपते व्रतेनादधामीति राज्ञः ।
 इन्द्रस्य त्वेन्द्रियेण व्रतपते व्रतेनादधामीति राजन्यस्य ।
 मनोस्त्वा ग्रामण्यो व्रतपते व्रतेनादधामिति वैश्यस्य ।
 ऋभूणां त्वा देवानां व्रतपते व्रतेनादधामीति रथकारस्य
 । यथादेवतमग्निरधीयते । न देवताभ्य आवृश्च्यते ।
 वसीयान्भवति ॥ 34 ॥ 1.1.5.0 एनमाहुवनीयं
 धत्तेऽश्वत्वं वर्तयति कुरुत इति रुद्रो दधाति यदग्नये शुच्यं
 एकं च ॥ 5 ॥ 1.1.5.1 प्रजापतिर्वाचस्सत्यमपश्यत्
 । तेनाग्निमाधत्त । तेन वै स आर्धोत् । भूर्भुवस्सुवरित्याह
 । एतद्वै वाचस्सत्यम् । य एतेनाग्निमाधत्ते । ऋध्नोत्येव ।
 अथो सत्यप्राशूरेव भवति । अथो य एवं विद्वानभिचरति
 । स्तृणुत एवैनम् ॥ 35 ॥ 1.1.5.2 भूरित्याह ।
 प्रजा एव तद्यजमानस्सृजते । भुव इत्याह । अस्मिन्नेव

लो॒के प्र॒ति॒ति॒ष्ठति । सु॒व॒रि॒त्याह । सु॒व॒र्ग ए॒व लो॒के
 प्र॒ति॒ति॒ष्ठति । त्रि॒भि॒र॒क्ष॒रै॒र्गा॒ह॒प॒त्य॒मा द॑धाति । त्रयं
 इ॒मे लो॒काः । ए॒ष्वे॒वैनं॑ लो॒केषु॑ प्र॒ति॒ष्ठि॒त॒माध॑त्ते । सर्वैः
 प॒ञ्चभि॑रा॒हव॒नीय॑म् ॥ 36 ॥ 1.1.5.3 सु॒व॒र्गाय॑ वा
 ए॒ष लो॒काया॑धी॒यते । यदा॑ह॒वनी॑यः । सु॒व॒र्ग ए॒वास्मै॑
 लो॒के वा॒च॒स्स॒त्यः सर्व॑मा॒प्नोति॑ । त्रि॒भि॒र्गा॒ह॒प॒त्य॒मा
 द॑धाति । प॒ञ्चभि॑रा॒हव॒नीय॑म् । अष्टौ संप॑द्यन्ते । अष्टा॒क्षरा॑
 गाय॒त्री । गा॒य॒त्रोऽग्निः॑ । यावा॑ने॒वाग्निः॑ । तमाध॑त्ते ॥
 37 ॥ 1.1.5.4 प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत । ता
 अ॑स्मात्सृ॒ष्टाः परा॑चीरायन् । ताभ्यो॑ ज्योति॒रुद॑गृह्णात्
 । तं ज्योतिः॑ पश्यन्तीः प्र॒जा अ॒भि स॒माव॑र्तन्त
 । उ॒परी॑वाग्निमुद्गृह्णीयादुद्ध॑रन् । ज्योति॑रे॒व पश्य॑न्तीः
 प्र॒जा यज॑मानम॒भि स॒माव॑र्तन्ते । प्र॒जाप॑तेरक्ष्य॑श्वयत्
 । तत्परा॑ऽपतत् । तदश्वो॑ऽभवत् । तदश्व॑स्याश्व॒त्वम्
 ॥ 38 ॥ 1.1.5.5 ए॒ष वै प्र॒जाप॑तिः । यद॒ग्निः ।
 प्रा॒जाप॒त्योऽश्वः॑ । यदश्व॑ पुरस्ता॒न्नय॑ति । स्वमे॒व चक्षुः॑

पश्यन्प्रजापतिरनूदेति । वृज्जी वा एषः । यदश्वः ।
 यदश्वं पुरस्तान्नयति । जातानेव भ्रातृव्यान्प्रणुदते । पुनरा
 वर्तयति ॥ 39 ॥ 1.1.5.6 जनिष्यमाणानेव प्रतिनुदते
 । न्याहवनीयो गाहपत्यमकामयत । निगाहपत्य
 आहवनीयम् । तौ विभाजं नाशक्रोत् । सोऽश्वः
 पूर्ववाङ्मुत्वा । प्राश्वं पूर्वमुदवहत् । तत्पूर्ववाहः पूर्ववाद्वम्
 । यदश्वं पुरस्तान्नयति । विभक्तिरेवैनयोस्सा । अथो
 नानावीर्यावेवैनौ कुरुते ॥ 40 ॥ 1.1.5.7 यदुपर्युपरि
 शिरो हरेत् । प्राणान्विच्छिन्द्यात् । अधोऽधुश्शिरो हरति
 । प्राणानां गोपीथाय । इयत्यग्रे हरति । अथेयत्यथेयति
 । त्रयं इमे लोकाः । एष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठितमाधत्ते ।
 प्रजापतिरग्निमसृजत । सोऽबिभेत्प्र मां धक्ष्यतीति ॥
 41 ॥ 1.1.5.8 तस्य त्रेधा महिमानुव्यौहत् । शान्त्या
 अप्रदाहाय । यत्रेधाऽग्निराधीयते । महिमानमेवास्य
 तद्व्यूहति । शान्त्या अप्रदाहाय । पुनरा वर्तयति ।

म॒हि॒मा॒न॒मे॒वा॒स्य॒ सं॒द॒धा॒ति । प॒शु॒र्वा ए॒षः । यद॒श्वः॑
 । ए॒ष रु॒द्रः ॥ 42 ॥ 1.1.5.9 यद॒ग्निः॑ ।
 यद॒श्व॒स्य प॒देऽग्नि॑मा॒द॒ध्यात् । रु॒द्राय॑ प॒शून्पि॑द॒ध्यात्
 । अ॒प॒शु॒र्यज॑मान॒स्स्यात् । यन्ना॒क्र॒मये॑त् । अ॒न॒व॒रु॒द्धा अ॒स्य
 प॒शव॑स्स्युः । पा॒र्श्व॒त आ॒क्र॒मये॑त् । यथाऽऽहि॑त॒स्याग्ने॑रङ्गा॒रा
 अ॒भ्य॒व॒वर्ते॑रन् । अ॒व॒रु॒द्धा अ॒स्य प॒शवो॑ भ॒वन्ति॑ । न
 रु॒द्राया॑पि॒द॒धाति॑ ॥ 43 ॥ 1.1.5.10 त्री॒णि ह॒वीं॑षि॒
 नि॒र्व॒पति॑ । वि॒राज॑ ए॒व वि॒क्रान्तं॑ यज॑मा॒नोऽनु॑ वि॒क्रम॑ते
 । अ॒ग्नये॑ प॒व॒मा॒नाय॑ । अ॒ग्नये॑ पा॒व॒काय॑ । अ॒ग्नये॑ शु॒च॒ये
 । यद॒ग्नये॑ प॒व॒मा॒नाय॑ नि॒र्व॒पति॑ । पु॒ना॒त्ये॒वैन॑म् । यद॒ग्नये॑
 पा॒व॒काय॑ । पू॒त ए॒वास्मि॑न्ना॒द्यं द॒धाति॑ । यद॒ग्नये॑ शु॒च॒ये
 । ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒समे॒वास्मि॑न्नुप॒रि॒ष्ठाद॒धाति॑ ॥ 44 ॥ 1.1.6.0
 आ॒दि॒त्ये तृ॒तीय॑म॒प्स्वासी॒त्तत्ते॒नावा॑रु॒न्धत् स्यादा॑प्य॒ते
 रे॒तोऽग्नि॑रेक॒मेक॑मे॒तानि॑ ह॒वीं॑षि॒ नि॒र्व॒पेत्प्र॒त्यव॑रो॒हति॑
 द॒दा॒त्यध्व॑र्यु॒र्दे॒यमे॑कं च ॥ 6 ॥ 1.1.6.1 दे॒वा॒सु॒रा॒स्संय॑त्ता
 आ॒सन् । ते दे॒वा वि॑ज॒यमु॑प॒यन्तः॑ । अ॒ग्नौ वा॒मं व॒सु सं

न्यदधत । इदमु नो भविष्यति । यदि नो जेष्यन्तीति ।
 तदग्निर्नोत्सहमशक्रोत् । तत् त्रेधा विन्यदधात् । पशुषु
 तृतीयम् । अप्सु तृतीयम् । आदित्ये तृतीयम् ॥
 45 ॥ 1.1.6.2 तद्देवा विजित्य । पुनरवारुरुत्सन्त
 । तैऽग्नये पवमानाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्न ।
 पशवो वा अग्निः पवमानः । यदेव पशुष्वासीत् ।
 तत्तेनावारुन्धत । तैऽग्नये पावकाय । आपो वा अग्निः
 पावकः । यदेवाप्स्वासीत् । तत्तेनावारुन्धत ॥ 46 ॥
 1.1.6.3 तैऽग्नये शुचये । असौ वा आदित्योऽग्निश्शुचिः
 । यदेवादित्य आसीत् । तत्तेनावारुन्धत । ब्रह्मवादिनो
 वदन्ति । तनुवो वावैता अग्न्याधेयस्य । आग्नेयो वा
 अष्टाकपालोऽग्न्याधेयमिति । यत्तन्निर्वपेत् । नैतानि
 । यथाऽऽत्मा स्यात् ॥ 47 ॥ 1.1.6.4 नाङ्गानि
 । तादृगेव तत् । यदेतानि निर्वपेत् । न तम् ।
 यथाऽङ्गानि स्युः । नात्मा । तादृगेव तत् । उभयानि सह
 निरुप्याणि । यज्ञस्य सात्मत्वाय । उभयं वा एतस्यैन्द्रियं

वीर्यमाप्यते ॥ 48 ॥ 1.1.6.5 योऽग्निमाधत्ते ।
 ऐन्द्राग्रमेकादशकपालमनु निर्वपेत् । आदित्यं चरुम्
 । इन्द्राग्नी वै देवानामयातमायामानौ । ये एव देवते
 अयातयाम्नी । ताभ्यामेवास्मा इन्द्रियं वीर्यमव रुन्धे ।
 आदित्यो भवति । इयं वा अदितिः । अस्यामेव प्रतितिष्ठति
 । धेन्वै वा एतद्रेतः ॥ 49 ॥ 1.1.6.6 यदाज्यम् ।
 अनडुहस्तण्डुलाः । मिथुनमेवावरुन्धे । घृते भवति ।
 यज्ञस्यालूक्षान्तत्वाय । चत्वारं आग्नेयाः प्राश्नन्ति ।
 दिशामेव ज्योतिषि जुहोति । पशवो वा एतानि हवींषि
 । एष रुद्रः । यदग्निः ॥ 50 ॥ 1.1.6.7 यत्सद्य
 एतानि हवींषि निर्वपेत् । रुद्राय पशूनपि दध्यात् ।
 अपशुर्यजमानस्स्यात् । यन्नानुनिर्वपेत् । अनवरुद्धा अस्य
 पशवस्स्युः । द्वादशसु रात्रीष्वनु निर्वपेत् । संवत्सरप्रतिमा
 वै द्वादश रात्रयः । संवत्सरेणैवास्मै रुद्रं शमयित्वा ।
 पशूनवरुन्धे । यदेकमेकमेतानि हवींषि निर्वपेत् ॥ 51

॥ 1.1.6.8 यथा त्रीण्यावपनानि पूरयेत् । तादृक्तत् । न
 प्रजननमुच्छिंषेत् । एकं निरुप्य । उत्तरे समस्येत् ।
 तृतीयमेवास्मै लोकमुच्छिंषति प्रजननाय । तं प्रजया
 पशुभिरनु प्रजायते । अथो यज्ञस्यैवैषाऽभिक्रान्तिः ।
 रथचक्रं प्रवर्तयति । मनुष्यरथेनैव देवरथं प्रत्यवरोहति ॥

52 ॥ 1.1.6.9 ब्रह्मवादिनो वदन्ति । होतव्यमग्निहोत्रं
 (३)न होतव्या (३) मिति । यद्यजुषा जुहुयात् ।
 अयथापूर्वमाहुती जुहुयात् । यन्न जुहुयात् । अग्निः परा
 भवेत् । तूष्णीमेव होतव्यम् । यथापूर्वमाहुती जुहोति
 । नाग्निः पराभवति । अग्नीधे ददाति ॥ 53 ॥

1.1.6.10 अग्निमुखानेवर्तून्प्रीणाति । उपबर्हणं ददाति
 । रूपाणामवरुद्धौ । अश्वं ब्रह्मणे । इन्द्रियमेवावरुन्धे ।
 धेनुं होत्रे । आशिषं एवावरुन्धे । अनङ्वाहमध्वर्यवे ।
 वह्निर्वा अनङ्वान् । वह्निरध्वर्युः ॥ 54 ॥ 1.1.6.11
 वह्निनैव वह्नि यज्ञस्यावरुन्धे । मिथुनौ गावौ ददाति ।

मि॒थुन॑स्याव॑रुद्धौ । वासो॑ ददाति । स॒र्वदे॒वत्यं॑ वै वासः॑
 । सर्वा॑ ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणाति । आ द्वा॑द॒शभ्यो॑ ददाति
 । द्वा॑द॒श मा॒साः॑ सं॒वत्सरः॑ । सं॒वत्सर॑ ए॒व प्र॒ति॒तिष्ठति॑
 । काम॑म॒ध्वं दे॒यम् । अ॒प॒रि॒मित॑स्याव॑रुद्धौ ॥ 55 ॥

1.1.7.0 चतु॑ष्पदे जिन्वतां त॒नुव॑स्त्रीणि च ॥ 7 ॥

1.1.7.1 घ॒र्म॒श्शिर॑स्तद॒यम॒ग्निः । संप्रि॑यः प॒शुभि॑र्भुवत्
 । छु॒र्दि॒स्तो॒काय॑ तन॒याय॑ यच्छ । वातः॑ प्रा॒णस्तद॒यम॒ग्निः
 । संप्रि॑यः प॒शुभि॑र्भुवत् । स्व॒दितं॑ तो॒काय॑ तन॒याय॑ पितुं
 प॑च । प्राची॑मनु॒ प्र॒दिशं॑ प्रेहि॑ वि॒द्वान् । अ॒ग्नेर॑ग्ने पु॒रो
 अ॑ग्नि॒र्भवे॑ह । विश्वा॑ आ॒शा दी॒द्यानो॑ विभा॑हि । ऊ॒र्जं नो॑
 धेहि॑ द्वि॒पदे॑ चतु॑ष्पदे ॥ 56 ॥ 1.1.7.2 अ॒र्कश्चक्षु॑स्तद॒सौ
 सूर्य॑स्तद॒यम॒ग्निः । संप्रि॑यः प॒शुभि॑र्भुवत् । यत्ते॑ शुक्र॑ शुक्रं
 वर्च॑श्शु॒क्रा त॒नूः । शुक्रं॑ ज्योति॒रज॑स्रम् । तेन॑ मे दी॒दिहि॑
 तेन॑ त्वाऽऽद॑धे । अ॒ग्निना॑ऽग्ने ब्रह्म॑णा । आ॒न॒शे व्या॑न॒शे
 सर्व॑मायु॒र्व्या॑न॒शे । ये ते॑ अ॒ग्ने शि॒वे त॒नुवौ॑ । वि॒रा॒द्धं स्व॒रा॒द्धं

। ते माविंशतां ते मा जिन्वताम् ॥ 57 ॥ 1.1.7.3
 ये ते अग्रे शिवे तनुवौ । संराद्वाभिभूश्च । ते माविंशतां
 ते मा जिन्वताम् । ये ते अग्रे शिवे तनुवौ । विभूश्च
 परिभूश्च । ते मा विंशतां ते मा जिन्वताम् । ये ते अग्रे
 शिवे तनुवौ । प्रभ्वी च प्रभूतिश्च । ते मा विंशतां ते मा
 जिन्वताम् । यास्ते अग्रे शिवास्तनुवः । ताभिस्त्वाऽऽदधे
 । यास्ते अग्रे घोरास्तनुवः । ताभिर्मुं गच्छ ॥
 58 ॥ 1.1.8.0 लोकोऽसृजतैनमाधत्तेऽन्वाहार्यपचनं
 देवानामन्नमेनं प्रतिष्ठितमाधत्ते पञ्च च ॥ 8 ॥ 1.1.8.1
 इमे वा एते लोका अग्नयः । ते यदव्यावृत्ता आधीयेरन् ।
 शोचयेयुर्यजमानम् । घर्मश्शिर इति गाह्वपत्यमा दधाति ।
 वातः प्राण इत्यन्वाहार्यपचनम् । अर्कश्चक्षुरित्याहवनीयम्
 । तेनैवैनान्व्यावर्तयति । तथा न शोचयन्ति यजमानम्
 । रथन्तरमभिगायते गाह्वपत्य आधीयमाने । रथन्तरो
 वा अयं लोकः ॥ 59 ॥ 1.1.8.2 अस्मिन्नेवैनं लोके
 प्रतिष्ठितमा धत्ते । वामदेव्यमभिगायत उद्ध्रियमाणे ।

अ॒न्तरि॑क्षं वै वा॒मदे॒व्यम् । अ॒न्तरि॑क्ष ए॒वैनं॑ प्र॒तिष्ठि॑त॒माध॑त्ते
 । अथो॒ शान्ति॑र्वै वा॒मदे॒व्यम् । शान्त॑मे॒वैनं॑ प॒शव्य॑मुद्ध॒रते॑
 । बृ॒हद॒भिगा॑यत आ॒हव॒नीय॑ आ॒धीय॑माने । बा॒ह्वतो॑ वा
 अ॒सौ लो॒कः । अ॒मुष्मि॑न्ने॒वैनं॑ लो॒के प्र॒तिष्ठि॑त॒माध॑त्ते ।
 प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृजत ॥ 60 ॥ 1.1.8.3 सोऽश्वोऽवरो
 भू॒त्वा परा॑डै॒त् । तं वा॑र॒वन्ती॑ये॒नावार॑यत । तद्वा॑र॒वन्ती॑यस्य
 वा॑र॒वन्ती॑य॒त्वम् । श्ये॑तेन॑ श्ये॒ती अ॑कुरुत । तच्छै॒तस्य॑
 श्ये॑त॒त्वम् । यद्वा॑र॒वन्ती॑यम॒भि गाय॑ते । वा॒रयि॒त्वैवैनं॑
 प्र॒तिष्ठि॑त॒मा ध॑त्ते । श्ये॑तेन॑ श्ये॒ती कु॑रुते । घ॒र्मश्शि॑र॒ इति॑
 गा॒ह्यप॑त्य॒माद॑धाति । स॒शी॒घ्राण॑मे॒वैन॒मा ध॑त्ते ॥ 61 ॥
 1.1.8.4 उपै॒नमु॑त्त॒रो य॒ज्ञो न॑मति । रु॒द्रो वा ए॒षः । यद॒ग्निः
 । स आ॑धी॒यमा॑न ई॒श्वरो॑ यज॑मानस्य प॒शून् हि॑सि॒तोः ।
 संप्रि॑यः प॒शुभि॑र्भुव॒दित्या॑ह । प॒शुभि॑रे॒वैन॑सं॒प्रि॒यं करो॑ति
 । प॒शूना॑महि॑सा॒यै । छु॒र्दिस्तो॑का॒य त॑न॒याय॑ य॒च्छे॒त्याह॑
 । आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॒स्ते । वा॒तः प्रा॒ण इत्य॑न्वाहा॒र्यप॑च॒नम्
 ॥ 62 ॥ 1.1.8.5 सप्रा॑णमे॒वैन॒मा ध॑त्ते । स्व॒दि॒तं

तो॒काय॒ तन॑याय पि॒तुं पु॒चेत्या॑ह । अन्न॑मे॒वास्मै॑ स्वदयति ।
 प्रा॒चीम॑नु॒ं प्र॒दिशं॑ प्रेहि॒ वि॒द्वानि॑त्याह । विभ॑क्तिरे॒वैन॑यो॒स्सा
 । अथो॒ नाना॑वीर्यावे॒वैनौ॑ कुरुते । ऊ॒र्जं नो॑ धेहि
 द्वि॒पदे॑ चतु॒ष्पद॑ इत्या॑ह । आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॒स्ते ।
 अ॒र्कश्च॑क्षुरि॒त्याह॑वनीय॑म् । अ॒र्को वै दे॒वाना॑मन्न॑म् ॥ 63
 ॥ 1.1.8.6 अन्न॑मे॒वाव॑ रुन्धे । तेन॑ मे दी॒दिही॑त्याह
 । समि॑न्ध ए॒वैन॑म् । आ॒न॒शे व्या॑न॒श इति॑ त्रि॒रुदि॑ङ्गयति
 । त्रय॑ इ॒मे लो॒काः । ए॒ष्वे॒वैनं॑ लो॒केषु॑ प्रति॑ष्ठित॒मा ध॑त्ते
 । तत्तथा॒ न का॑र्यम् । वी॒ङ्गित॑मप्रति॑ष्ठित॒मा द॑धीत ।
 उ॒द्धृत्यै॒वाधा॑याभि॒मन्त्रि॑यः । अ॒र्वीङ्गि॑तमे॒वैनं॑ प्रति॑ष्ठित॒मा ध॑त्ते
 । वि॒राद्व॑ स्वर॒ाद्व या॑स्ते अ॒ग्रे शि॒वास्त॑नुव॒स्ताभि॑स्त्वाऽऽद॑ध
 इत्या॑ह । ए॒ता वा अ॒ग्रे शि॒वास्त॑नुवः । ताभि॑रे॒वैनं॑
 सम॑र्धयति । यास्ते अ॒ग्रे घो॒रास्त॑नुव॒स्ताभि॑र॒मुं ग॒च्छेति॑
 ब्रू॒याद्यं॑ द्वि॒ष्यात् । ताभि॑रे॒वैनं॑ परा॑भावयति ॥ 64
 ॥ 1.1.9.0 द्वितीय॑मपचच्चतु॒र्थम॑पचददि॒ती रेतो॑ऽधत्त
 संमि॑ता घृ॒तव॑तीभि॒राद॑धाति राज॒न्यस्स्व॑स्य॒ छन्द॑सः

प्रत्ययनस्त्वायेयाद्गच्छति मन्थति रात्रयश्चत्वारि च ॥ 9
 ॥ 1.1.9.1 शमीगर्भादग्निं मन्थति । एषा वा अग्रेर्यज्ञियां
 तनूः । तामेवास्मै जनयति । अदितिः पुत्रकामा ।
 साध्येभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मौदनमपचत् । तस्या उच्छेषणमददुः
 । तत्प्राश्नात् । सा रेतोऽधत्त । तस्यै धाता चार्यमा
 चाजायेताम् । सा द्वितीयमपचत् ॥ 65 ॥ 1.1.9.2
 तस्या उच्छेषणमददुः । तत्प्राश्नात् । सा रेतोऽधत्त ।
 तस्यै मित्रश्च वरुणश्चाजायेताम् । सा तृतीयमपचत् ।
 तस्या उच्छेषणमददुः । तत्प्राश्नात् । सा रेतोऽधत्त ।
 तस्या अश्वश्च भगश्चाजायेताम् । सा चतुर्थमपचत् ॥
 66 ॥ 1.1.9.3 तस्या उच्छेषणमददुः । तत्प्राश्नात् ।
 सा रेतोऽधत्त । तस्या इन्द्रश्च विवस्वाश्चाजायेताम् ।
 ब्रह्मौदनं पचति । रेत एव तदधाति । प्राश्नन्ति ब्राह्मणा
 औदनम् । यदाज्यमुच्छिष्यन्ते । तेन समिधोऽभ्यज्या
 दधाति । उच्छेषणाद्वा अदिती रेतोऽधत्त ॥ 67 ॥
 1.1.9.4 उच्छेषणादेव तद्रेतो धत्ते । अस्थि वा एतत्

। यत्स॒मिधः॑ । ए॒तद्रेतः॑ । यदाज्य॑म् । यदाज्ये॑न
 स॒मिधोऽभ्यज्या॑दधाति । अस्थ्ये॒व तद्रेत॑सि दधाति । तिस्र॑
 आ॒दधा॑ति मिथु॒नत्वाय॑ । इय॑तीर्भवन्ति । प्रजा॑पति॒ना
 यज्ञ॑मुखेन॒ संमि॑ताः ॥ 68 ॥ 1.1.9.5 इय॑तीर्भवन्ति
 । यज्ञ॑प॒रुषा॒ संमि॑ताः । इय॑तीर्भवन्ति । ए॒ताव॑द्वै पु॒रुषे
 वी॒र्य॑म् । वी॒र्य॑संमि॒ताः । आ॒र्द्रा भ॑वन्ति । आ॒र्द्रमि॑व हि
 रेत॑स्मि॒च्यते॑ । चि॒त्रि॒यस्या॑श्व॒त्थस्या॑दधाति । चि॒त्रमे॒व
 भ॑वति । घृ॒तव॑तीभि॒रा द॑धाति ॥ 69 ॥ 1.1.9.6 ए॒तद्वा
 अ॒ग्नेः प्रि॒यं धाम॑ । यद्धृ॒तम् । प्रि॒येणै॒वेन॑ धाम्ना॒ सम॑र्धयति ।
 अथो॑ तेज॑सा । गा॒य॒त्रीभिर्ब्रा॑ह्म॒णस्या॑दध्यात् । गा॒य॒त्रछ॑न्दा
 वै ब्रा॑ह्म॒णः । स्वस्य॑ छ॒न्दसः॑ प्रत्यय॒न॒स्त्वाय॑ । त्रि॒ष्टु॒ग्भी
 राज॒न्य॑स्य । त्रि॒ष्टु॒च्छ॑न्दा॒ वै रा॑ज॒न्यः । स्वस्य॑ छ॒न्दसः॑
 प्रत्यय॒न॒स्त्वाय॑ ॥ 70 ॥ 1.1.9.7 जग॑तीभिर्वैश्य॑स्य ।
 जग॑तीछ॒न्दा॒ वै वैश्यः॑ । स्वस्य॑ छ॒न्दसः॑ प्रत्यय॒न॒स्त्वाय॑ ।
 तः संव॑त्सरं गो॑पायेत् । संव॑त्सरः॑ हि रेतौ॑ हितं॑ वर्धते
 । यद्ये॑न॑ संव॑त्सरे नोप॒नमे॑त् । स॒मिधः॑ पुन॒राद॑ध्यात् ।

रेते ए॒व तद्धि॑तं वर्ध॑मानमेति । न मा॒९॒सम॑श्जीयात् । न
 स्त्रिय॑मुपेयात् ॥ 71 ॥ 1.1.9.8 यन्मा॒९॒सम॑श्जीयात्
 । यथ्स्त्रि॑यमुपेयात् । निर्वी॑र्यस्यात् । नैन॑म॒ग्निरु॑प॒नमे॑त् ।
 श्व आ॑धास्यमा॒नो ब्र॑ह्मौद॒नं प॑चति । आ॒दि॒त्या वा इ॒त
 उ॒त्त॒मास्सु॑व॒र्गं लो॒कमा॑यन् । ते वा इ॒तो यन्तुं॑ प्र॒ति॒नुद॑न्ते ।
 ए॒ते ख॒लु वा॒वादि॒त्याः । यद्वा॑ह्म॒णाः । तैरे॒व स॒न्त्वं ग॑च्छति
 ॥ 72 ॥ 1.1.9.9 नैनं॑ प्र॒ति॒नुद॑न्ते । ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति
 । क्वा॑ सः । अ॒ग्निः का॒र्यः । योऽस्मै॑ प्र॒जां प॒शून्प्र॑ज॒नय॑तीति
 । श॒ल्कै॒स्ता॒९रा॒त्रि॒म॒ग्निमि॑न्धीत । तस्मि॑न्नुपव्युषम॒रणी॑
 निष्ट॑पेत् । यथ॑ऽभ॒यं वा॑शि॒ता न्या॑विच्छा॒यति॑ । ता॒दृगे॒व तत्
 । अ॒पो॒द॒ह्य भ॑स्मा॒ग्निं म॑न्थति ॥ 73 ॥ 1.1.9.10 सैव
 सा॒ग्नेस्स॑न्त॒तिः । तं म॑थि॒त्वा प्रा॑श्च॒मुद्ध॑रति । सं॒व॒त्स॒रमे॒व
 तद्रेतो॑ हि॒तं प्र॑ज॒नय॑ति । अना॑हि॒त॒स्तस्या॒ग्निरि॒त्याहुः॑
 । यस्स॑मि॒धोऽना॑धाया॒ग्निमा॑ध॒त्त इति॑ । तास्स॑व॒त्स॒रे
 पु॒रस्ता॒दाद॑ध्यात् । सं॒व॒त्स॒रादे॒वैन॑म॒व॒रु॒ध्याध॑त्ते । यदि॑

संवत्सर॑रेऽनाद॑ध्यात् । द्वाद॑श्यां पुरस्ता॑दाद॑ध्यात् ।
 संवत्सर॑प्रतिमा॒ वै द्वाद॑श रात्र॑यः । संवत्सर॑मेवास्याहि॑ता
 भवन्ति । यदि॑ द्वाद॑श्यां नाद॑ध्यात् । त्र्य॒हे पुरस्ता॑दाद॑ध्यात्
 । आहि॑ता ए॒वास्य॑ भवन्ति ॥ 74 ॥ 1.1.10.0
 ए॒षा प॒शून्मे॑ गोपा॒येति॑ प्रवि॑ष्टा प॒शून्मे॑ गोपा॒येत्याह॑
 जुह॑ति तिष्ठते सप्त च ॥ 10 ॥ 1.1.10.1
 प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत । स रि॑रिचानोऽम॑न्यत ।
 स तपो॑ऽतप्यत । स आ॒त्मन्वी॑र्यमपश्यत् । तद॑वर्धत
 । तद॑स्मात्सह॑सोर्ध्वम॑सृज्यत । सा वि॒राड॑भवत् । तां
 दे॒वासुरा॑ व्यगृह्णत । सोऽब्र॑वीत्प्र॒जाप॑तिः । मम॒ वा ए॒षा
 ॥ 75 ॥ 1.1.10.2 दोहा॑ ए॒व युष्माक॑मिति । सा
 तत॑ः प्राच्युद॑क्रामत् । तत्प्र॒जाप॑तिः पर्यगृह्णात् । अथ॑र्व
 पि॒तुं मे॑ गोपा॒येति॑ । सा द्वि॒तीय॑मुद॑क्रामत् । तत्प्र॒जाप॑तिः
 पर्यगृह्णात् । नर्य॑ प्र॒जां मे॑ गोपा॒येति॑ । सा तृ॒तीय॑मुद॑क्रामत्
 । तत्प्र॒जाप॑तिः पर्यगृह्णात् । श॒स्यं प॒शून्मे॑ गोपा॒येति॑ ॥

76 ॥ 1.1.10.3 सा चतुर्थमुदक्रामत् । तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात् । सप्रथ सभां मे गोपायेति । सा पञ्चममुदक्रामत् । तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात् । अहे बुध्निय मन्त्रं मे गोपायेति । अग्नीन् वाव सा तान्व्यक्रमत । तान्प्रजापतिः पर्यगृह्णात् । अथो पङ्क्तिमेव । पङ्क्तिर्वा एषा ब्राह्मणे प्रविष्टा ॥ 77 ॥

1.1.10.4 तामात्मनोऽधि निर्मिमीते । यदग्निराधीयते । तस्मादेतावन्तोऽग्नय आधीयन्ते । पाङ्क्तं वा इदं सर्वम् । पाङ्क्तेनैव पाङ्क्तं स्पृणोति । अथर्व पितुं मे गोपायेत्याह । अन्नमेवैतेन स्पृणोति । नर्य प्रजां मे गोपायेत्याह । प्रजामेवैतेन स्पृणोति । शस्यं पशून्मे गोपायेत्याह ॥

78 ॥ 1.1.10.5 पशून्मेवैतेन स्पृणोति । सप्रथ सभां मे गोपायेत्याह । सभामेवैतेनेन्द्रियं स्पृणोति । अहे बुध्निय मन्त्रं मे गोपायेत्याह । मन्त्रमेवैतेन श्रियं स्पृणोति । यदान्वाहार्यपचनेऽन्वाहार्यं पचन्ति । तेन सौऽस्याभीष्टं प्रीतः । यद्वाहपत्य आज्यमधिश्रयन्ति संपत्नीर्याजयन्ति ।

तेन॒ सोऽस्याभीष्टं॑ प्रीतः । यदा॑ हवनीये जुह्वति ॥ 79 ॥
 ॥ 1.1.10.6 तेन॒ सोऽस्याभीष्टं॑ प्रीतः । यत्स॒भायां॑
 विजयन्ते । तेन॒ सोऽस्याभीष्टं॑ प्रीतः । यदा॑ वस॒थेऽन्नं॑
 हरन्ति । तेन॒ सोऽस्याभीष्टं॑ प्रीतः । तथा॑ऽस्य सर्वं प्रीता
 अभीष्टा आधीयन्ते । प्रव॒स॒थमे॒ष्यन्ने॒वमु॒प॒तिष्ठे॒तैक॑मेकम् ।
 यथा॑ ब्राह्म॒णाय॑ गृहे॒वासिने॑ परि॒दाय॑ गृहानेति । तादृ॒गे॒व
 तत् । पुन॑रा॒गत्यो॒प॒तिष्ठ॑ते । सा भा॒गेय॑मे॒वैषां॑ तत् ।
 सा तत॑ ऊ॒र्ध्वारो॑हत् । सा रोहि॒ण्य॑भवत् । तद्रोहि॒ण्यै
 रोहि॑णित्वम् । रोहि॒ण्याम॒ग्निमा॑दधीत । स्व ए॒वैनं॑ योनौ
 प्रति॑ष्ठितमाधत्ते । ऋ॒ध्नोत्ये॑नेन ॥ 80 ॥ 1.2.0.0
 उ॒द्धन्य॑मानं नवै॒तानि॑ सन्ततिरेकविं॑श ए॒षोऽप्र॑तिष्ठां
 प्र॒जाप॑तिर्वृत्त॒षट् ॥ 6 ॥ उ॒द्धन्य॑मानं शोचि॒ष्के॒शोऽग्ने॑
 स॒पत्नान॑तिग्राह्या वैश्वदे॒वमाल॑भन्ते पश्चा॒शत् ॥ 50 ॥ ॥
 उ॒द्धन्य॑मानं संविन्दन्ते ॥ हरिः॑ ओम् ॥ प्रथमाष्टके
 द्वितीयं प्रपाठकस्समाप्तः 1.2.0.0 तैत्तिरीयब्राह्मणे
 प्रथमाष्टके द्वितीयप्रश्नः ॥ हरिः॑ ओम् ॥ 1.2.1.0

वि॒श॒न्तु नः॑ पु॒रू॒चीर्वि॑धेम नि॒धाय॑ यत्तेऽप्र॑दाहाय बृ॒हत्यो॑
 ब्र॒ह्म॑णा दुवस्यत वि॒श्ववा॑र इ॒ममृ॑जते पु॒रोगां॑ प्रज॑नयिष्यथो
 जनि॑ष्यते॑ऽस्मै मम॑ महि॒म्ना वर्च॑से दध॑त्सुव॒र्गो भा॑हि
 सं॒बभू॑वतु॒रायुर्व्या॑नशे चतु॑प्सदस्स॒तां प्र॒जाप॑ते॒र्ध्वे च॑ ॥ 1
 ॥ 1.2.1.1 उ॒द्ध॒न्यमा॑नम॒स्या अ॑मे॒ध्यम् । अप॑ पा॒प्मानं॑
 यज॑मानस्य हन्तु । शि॒वा न॑स्सन्तु प्र॒दिश॑श्चत॑स्रः । शं
 नो॑ मा॒ता पृ॑थि॒वी तो॑क॒साता॑ । शं नो॑ दे॒वीर॒भिष्ट॑ये ।
 आपो॑ भवन्तु पी॒तये॑ । शंयो॒र॒भि स्र॑वन्तु नः । वै॒श्वान॒रस्य॑
 रू॒पम् । पृ॒थि॒व्यां प॑रि॒स्रसा॑ । स्यो॒नमा॑ वि॒शन्तु॑ नः ॥ 1
 ॥ 1.2.1.2 यदि॒दं दि॒वो यद॑दः पृ॒थि॒व्याः । सं॒ज॒ज्ञाने॑
 रोद॑सी सं॒बभू॑वतुः । ऊ॒षा॑न्कृ॒ष्णम॑वतु कृ॒ष्णमू॑षाः ।
 इ॒होभयो॑र्य॒ज्ञिय॑माग॑मिष्ठाः । ऊ॒तीः कु॑र्वा॒णो यत्पृ॑थि॒वीमच॑रः
 । गु॒हा॒कार॑माखु॒रूपं॑ प्र॒तीत्य॑ । तत्ते॑ न्य॒क्तमि॒ह सं॒भर॑न्तः ।
 श॒तं जी॑वेम श॒रद॑स्सवी॒राः । ऊ॒र्जं पृ॑थि॒व्या रस॑मा॒भर॑न्तः
 । श॒तं जी॑वेम श॒रदः॑ पु॒रू॒चीः ॥ 2 ॥ 1.2.1.3

व॒म्नीभि॑रनु॒वित्तुं॑ गुहा॑सु । श्रोत्रं॑ त उ॒र्व्यब॑धिरा भवामः ।
 प्र॒जाप॑तिसृष्टानां प्र॒जाना॑म् । क्षु॒धोऽप॑हत्यै सुवि॒तं नो॑ अस्तु
 । उप॒ प्रभि॑न्नमिष॒मूर्जं॑ प्र॒जाभ्यः॑ । सूदं॑ गृहेभ्यो रस॒माभ॑रामि
 । यस्य॑ रू॒पं बि॒भ्रदि॑मामविन्दत् । गुहा॒ प्रवि॑ष्टा९ सरि॒रस्य॑
 मध्ये॑ । तस्ये॒दं वि॑हतमा॒भर॑न्तः । अ॒च्छ॑म्बद्गारम॒स्यां
 वि॑धेम ॥ 3 ॥ 1.2.1.4 यत्प॒र्यप॑श्यथ्सरि॒रस्य॑ मध्ये॑ ।
 उ॒र्वीमप॑श्यज्जग॑तः प्रति॒ष्ठाम् । तत्पु॑ष्करस्याय॒तना॑द्धि जा॒तम्
 । पु॒र्णं पृ॑थि॒व्याः प्र॑थन९ ह॒रामि॑ । याभि॑रदृ९ह॒ज्जग॑तः
 प्रति॒ष्ठाम् । उ॒र्वीमि॒मां वि॑श्वज॒नस्य॑ भ॒र्त्रीम् । ता
 न॑शि॒वाश्श॑र्करास्सन्तु॒ सर्वाः॑ । अ॒ग्ने रे॑त॒श्चन्द्र॑९ हि॒र॑ण्यम्
 । अ॒द्ध्यस्स॑भूतम॒मृतं॑ प्र॒जासु॑ । तथ्स॑भर॒न्नुत्त॑र॒तो नि॒धाय॑
 ॥ 4 ॥ 1.2.1.5 अ॒तिप्र॑यच्छं॒ दुरि॑तिं तरेयम् । अश्वो॑
 रू॒पं कृ॒त्वा यद॑श्व॒त्येऽति॑ष्ठः । सं॒वथ्स॑रं दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑
 । तत्ते॒ न्य॑क्तमि॒ह सं॑भर॒न्तः । श॒तं जी॑वेम श॒रद॑स्सर्वी॒राः
 । ऊ॒र्जः पृ॑थि॒व्या अ॒ध्युत्थि॑तोऽसि । वन॑स्पते श॒तव॑ल्शो
 वि॒रोह॑ । त्वया॑ व॒यमिष॑मूर्जं॑ म॒दन्तः॑ । रा॒यस्पोषे॑ण॒ समि॑षा

मंदेम । गा॒य॒त्रि॒या हि॒य॒मा॒ण॒स्य॒ य॒त्ते॑ ॥ 5 ॥ 1.2.1.6
 पु॒र्ण॒म॒प॒त॒तृ॒ती॒य॒स्यै दि॒वोऽधि॑ । सो॒ऽयं पु॒र्ण॒स्सो॒म॒प॒र्णा॒द्धि
 जा॒तः । ततो॑ ह॒रामि॑ सो॒म॒पी॒थ॒स्याव॑रु॒द्धौ । दे॒वानां॑
 ब्र॒ह्म॒वा॒दं व॒द॒तां य॒त् । उ॒पा॒श्र॒णो॒स्सु॒श्र॒वा॒ वै श्रु॒तो॑ऽसि ।
 ततो॑ मा॒मा॒वि॒श॒तु ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सम् । तथ्सं॑भ॒र॒ः स्त॒द॒व॑रु॒न्धी॒य
 सा॒क्षात् । यया॑ ते सृ॒ष्ट॒स्या॒ग्नेः । हे॒ति॒म॒श॑म॒य॒त्प्र॒जाप॑तिः
 । ता॒मि॒मा॒म॒प्र॒दा॒हा॒य ॥ 6 ॥ 1.2.1.7 श॒मी॑
 शा॒न्त्यै॑ ह॒राम्य॑हम् । य॒त्ते सृ॒ष्ट॒स्य॑ य॒तः । वि॒क॑ङ्क॒तं
 भा॒ आ॑र्च्छ॒ज्जा॒त॒वे॒दः । तया॑ भा॒सा सं॑मि॒तः । उ॒रुं नो॑
 लो॒क॒म॒नु प्र॑भा॒हि । य॒त्ते ता॒न्त॒स्य॒ हृद॑य॒माच्छि॑न्द॒ज्जा॒त॒वे॒दः
 । म॒रु॒तो॒ऽद्भि॒स्त॑म॒यि॒त्वा । ए॒त॒त्ते त॒द॒श॒ने॒स्सं॑भ॒रामि॑ ।
 सा॒त्मा अ॒ग्ने स॒हृद॑यो भ॒वे॒ह । चि॒त्रि॒या॒द॒श्व॒त्था॒थ्सं॑भृ॒ता
 बृ॒ह॒त्यः ॥ 7 ॥ 1.2.1.8 शरी॑र॒म॒भि स॑ऽस्कृ॒ता॒स्थ ।
 प्र॒जाप॑ति॒ना य॒ज्ञ॒मु॒खेन॑ संमि॒ताः । ति॒स्र॒स्त्रि॒वृ॒द्धि॒र्मि॒थुना॑
 प्र॒जा॒त्यै । अ॒श्व॒त्था॒द्ध॒व्य॒वा॒हा॒द्धि जा॒ताम् । अ॒ग्ने॒स्त॒नूं
 य॒ज्ञि॒या॒ः सं॑भ॒रामि॑ । शा॒न्त॒यो॒नि॑ श॒मी॒ग॒र्भ॑म् । अ॒ग्नये॑

प्रज॑नयि॒तवे॑ । यो अ॑श्व॒त्थश्श॑मीग॒र्भः । आ॒रु॒रोह॑ त्वे सच॑ ॥
 । तं ते॑ ह॒रामि॑ ब्रह्म॑णा ॥ 8 ॥ 1.2.1.9 य॒ज्ञियैः॑
 के॒तुभि॑स्स॒ह । यं त्वा॑ स॒मभ॑र॒जात॑वेदः । य॒थाश॑री॒रं भू॑तेषु
 न्य॑क्तम् । स संभृ॑तस्सीद शिवः प्र॒जाभ्यः॑ । उ॒रुं नो॑
 लो॒कम॑नु॒नेषि॑ वि॒द्वान् । प्रवे॑धसै॒ क॒वये॑ मे॒ध्याय॑ । वचो॑
 व॒न्दारु॑ वृष॒भाय॑ वृ॒ष्णे । यतो॑ भ॒यम॑भयं॒ तन्नो॑ अस्तु ।
 अव॑ दे॒वान् यजे॑हे॒ड्यान् । स॒मिधा॑ऽग्निं दु॒वस्य॑त ॥ 9
 ॥ 1.2.1.10 घृ॒तैर्बो॑धय॒ताति॑थिम् । आऽस्मि॑न् ह॒व्या
 जु॑होतन । उप॑ त्वाऽग्ने ह॒विष्म॑तीः । घृ॒ताची॑र्यन्तु ह॒र्यत॑
 । जुष॑स्व॒ स॒मिधो॑ मम॑ । तं त्वा॑ स॒मिद्धि॑र॒ङ्गिरः॑ । घृ॒तेन॑
 वर्ध॑यामसि । बृ॒हच्छो॑चा यविष्ठ । स॒मिध्य॑मानः प्रथ॒मो नु॑
 धर्मः॑ । सम॒क्तुभि॑रज्यते वि॒श्ववा॑रः ॥ 10 ॥ 1.2.1.11
 शो॒चिष्कै॑शो घृ॒तनि॑र्णि॒क्पाव॑कः । सु॒य॒ज्ञो अ॒ग्निर्य॑जथा॒य
 दे॒वान् । घृ॒तप्र॑तीको घृ॒तयो॑नि॒र॒ग्निः । घृ॒तैस्स॑मिद्धो
 घृ॒तम॑स्यान्नम् । घृ॒तप्रु॑ष॒स्त्वा स॒रितो॑ वहन्ति । घृ॒तं
 पिब॑न्त्सु॒यजा॑ यक्षि दे॒वान् । आ॒यु॒र्दा अ॑ग्ने ह॒विषो॑ जुषा॒णः

। घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि । घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यम्
 । पितेवं पुत्रमभिरक्षतादिमम् ॥ 11 ॥ 1.2.1.12
 त्वामग्ने समिधानं यविष्ठ । देवा दूतं चक्रिरे हव्यवाहम् ।
 उरुज्रयसं घृतयोनिमाहुतम् । त्वेषं चक्षुर्दधिरे चोदयन्वति ।
 त्वामग्ने प्रदिव आहुतं घृतेन । सुम्रायवस्सुषमिधा समीधिरे
 । स वावृधान ओषधीभिरुक्षितः । उरु ज्रयाँसि
 पार्थिवा वितिष्ठसे । घृतप्रतीकं व ऋतस्य धूरुषदम् ।
 अग्निं मित्रं न समिधान ऋञ्जते ॥ 12 ॥ 1.2.1.13
 इन्धानो अक्रो विदथेषु दीद्यत् । शुक्रवर्णामुदु नो यँसते
 धियम् । प्रजा अग्ने संवासय । आशाँश्च पशुभिस्सह
 । राष्ट्राण्यस्मा आधेहि । यान्यासँथ्सवितुस्सवे । मही
 विश्पत्नी सदने ऋतस्य । अर्वाची एतं धरुणे रयीणाम्
 । अन्तर्वत्नी जन्यं जातवेदसम् । अध्वराणां जनयथ
 पुरोगाम् ॥ 13 ॥ 1.2.1.14 आरोहतं दशतँ
 शक्नोमीर्मम । ऋतेनाग्र आयुषा वर्चसा सह । ज्योग्जीवन्त
 उत्तरामुत्तराँ समाम् । दशमहं पूर्णमासं यज्ञं यथा

यजै । ऋत्वि॑यवती॒ स्थो अ॒ग्निरे॑तसौ । गर्भं॑ दधाथां॒ ते
 वा॑म॒हं द॑दे । तथ्स॒त्यं यद्वी॒रं बि॑भृथः । वी॒रं ज॑नयिष्यथः ।
 ते म॒त्प्रा॒तः प्र॑जनिष्येथे । ते मा॒ प्रजा॑ते प्रज॑नयिष्यथः ॥
 14 ॥ 1.2.1.15 प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॑सेन॑ सुव॒र्गे लो॒के
 । अनृ॑ताथ्स॒त्यमु॒पैमि॑ । मा॒नुषा॑देव्यमु॒पैमि॑ । दैवीं॑ वाचं
 यच्छा॑मि । श॒ल्वैर॒ग्निमि॑न्धा॒नः । उ॒भौ लो॒कौ सं॑नेम॒हम्
 । उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑र् ऋ॒ध्वा । अ॒तिं मृ॒त्युं त॑राम्य॒हम् ।
 जा॒तवे॑दो॒ भुव॑नस्य॒ रेतः॑ । इ॒ह सि॑ञ्च॒ तप॑सो॒ यज्ज॑निष्यते॑
 ॥ 15 ॥ 1.2.1.16 अ॒ग्निम॑श्च॒त्थादधि॑ हव्य॒वाह॑म् ।
 श॒मीग॒र्भाज्जन॑यन्॒ यो म॑यो॒भूः । अ॒यं ते॒ योनि॑र्ऋ॒त्वियः॑ ।
 यतो॑ जा॒तो अ॒रोच॑थाः । तं जा॒नन्न॑ग्र॒ आ॒रोह॑ । अथा॑ नो
 वर्ध॑या र॒यिम् । अपे॑त॒ वी॒त॒ वि च॑ सर्प॒तातः॑ । येऽत्र॒ स्थ
 पु॒रा॒णा ये च॒ नूत॑नाः । अदा॑दिदं॒ यमो॑ऽव॒सानं॑ पृथि॒व्याः
 । अ॒क्र॒न्निमं॑ पि॒तरो॑ लो॒कम॑स्मै ॥ 16 ॥ 1.2.1.17
 अ॒ग्नेर्भ॑स्मा॑स्य॒ग्नेः पु॒रीष॑मसि । सं॒ज्ञान॑मसि॒ काम॑ध॒रणम्
 । मयि॑ ते॒ काम॑ध॒रणं॑ भूयात् । सं॒व॑स्सृ॒जामि॒ हृद॑यानि

। स॑सृष्टं॒ मनो॑ अस्तु वः । स॑सृष्टं॒ प्रा॒णो अ॑स्तु वः ।
 । सं या वः प्रि॒यास्त॒नुवः॑ । सं प्रि॒या हृद॑यानि वः ।
 आ॒त्मा वो॑ अस्तु संप्रि॒यः । संप्रि॒यास्त॒नुवो॑ मम ॥ 17 ॥
 1.2.1.18 कल्पे॑तां द्यावा॑पृथि॒वी । कल्प॑न्ता॒माप॒ ओष॑धीः
 । कल्प॑न्ता॒मग्नयः॑ पृथक् । मम॒ ज्यैष्ठ्या॑य॒ सव्र॑ताः ।
 येऽग्नय॑स्सम॒नसः॑ । अ॒न्तरा॑ द्यावा॑पृथि॒वी । वास॑न्ति॒कावृ॑तू
 अ॒भि कल्प॑मानाः । इन्द्र॑मिव दे॒वा अ॒भि सं वि॑शन्तु ।
 दि॒वस्त्वा॑ वी॒र्ये॑ण । पृथि॒व्यै म॑हि॒म्ना ॥ 18 ॥ 1.2.1.19
 अ॒न्तरि॑क्षस्य॒ पोषे॑ण । स॒र्वप॑शुमाद॒धे । अजी॑जनन्न॒मृतं॑
 म॒र्त्यासः॑ । अ॒स्त्रेमा॑णं त॒रणिं॑ वी॒डुज॑म्भम् । दश॒ स्वसा॑रो
 अ॒ग्रुव॑स्समी॒चीः । पुमा॑सं जा॒तम॒भि स॑र॒भन्ता॑म् ।
 प्र॒जाप॑तेस्त्वा प्रा॒णेना॒भि प्रा॑णिमि । पू॒ष्णः पोषे॑ण॒ मह्य॑म्
 । दी॒र्घायु॑त्वाय॒ शत॑शा॒रदा॑य । श॒तं श॒रद्भ्य॑ आयु॑षे॒ वर्च॑से
 ॥ 19 ॥ 1.2.1.20 जी॒वात्वै॑ पु॒ण्याय॑ । अ॒हं त्वद॑स्मि
 मद॑सि॒ त्वमे॑तत् । ममा॑सि॒ योनि॑स्तव॒ योनि॑रस्मि । ममै॒व
 सन्व॑हं ह॒व्यान्य॑ग्रे । पु॒त्रः पि॒त्रे लो॒ककृ॑ज्जा॒तवे॑दः । प्रा॒णे

त्वाऽमृतमादधामि । अन्नादमन्नाद्याय । गोप्तां गुप्त्यै ।
 सुगारुहपत्यो विदहन्नरातीः । उषसश्श्रेयसीश्श्रेयसीर्दधत्
 ॥ 20 ॥ 1.2.1.21 अग्ने सपत्नारं अप् बाधमानः ।
 रायस्पोषमिषमूर्जमस्मासु धेहि । इमा उ मामुपतिष्ठन्तु
 रायः । अभिः प्रजाभिर्हि संवसेय । इहो इडां तिष्ठतु
 विश्वरूपी । मध्ये वसोर्दीदिहि जातवेदः । ओजसे बलाय
 त्वोद्यच्छे । वृषणे शुष्मायायुषे वर्चसे । सपत्नतूरसि वृत्रतूः
 । यस्ते देवेषु महिमा सुवर्गः ॥ 21 ॥ 1.2.1.22 यस्तं
 आत्मा पशुषु प्रविष्टः । पुष्टिर्या तै मनुष्येषु पप्रथे । तया
 नो अग्ने जुषमाण एहि । दिवः पृथिव्याः पर्यन्तिरिक्षात् ।
 वातात्पशुभ्यो अध्योषधीभ्यः । यत्र यत्र जातवेदस्संबभूथ
 । ततो नो अग्ने जुषमाण एहि । प्राचीमनु प्रदिशं
 प्रेहि विद्वान् । अग्नेरग्ने पुरोअग्निर्भवेह । विश्वा आशा
 दीद्यानो वि भाहि ॥ 22 ॥ 1.2.1.23 ऊर्जं नो धेहि
 द्विपदे चतुष्पदे । अन्वग्निरुषसामग्रमख्यत् । अन्वहानि

प्रथ॒मो जा॒तवे॑दाः । अनु॒ सूर्य॑स्य पु॒रु॒त्रा च॑ र॒श्मीन् ।
 अनु॒ द्यावा॑पृथि॒वी आ॒त॒तान॑ । वि॒क्र॒म॒स्व म॒हा॒ अ॒सि
 । वे॒दि॒ष॒न्मा॒नु॒षेभ्यः॑ । त्रि॒षु लो॒केषु॑ जा॒गृहि॑ । यद्वि॒दं
 दि॒वो यद॒द॒ पृ॒थि॒व्याः । सं॒वि॒दा॒ने रोद॑सी सं बभूवतुः
 ॥ 23 ॥ 1.2.1.24 तयोः॑ पृ॒ष्ठे सी॑दतु जा॒तवे॑दाः ।
 शं॒भूः प्र॒जाभ्य॑स्तनुवे॒ स्यो॒नः । प्रा॒णं त्वा॒मृ॒त आ द॑धामि
 । अ॒न्ना॒दम॒न्नाद्या॑य । गो॒प्तारं॑ गु॒प्त्यै॑ । यत्ते॑ शु॒क्र शु॒क्रं
 वर्च॑श्शु॒क्रा त॒नूः । शु॒क्रं ज्योति॑रज॒स्रम् । तेन॑ मे दी॒दिहि॑
 तेन॑ त्वा॒ऽऽद॑धे । अ॒ग्निना॑ऽग्ने ब्रह्म॑णा । आ॒न॒शे व्या॑न॒शे
 सर्व॑मायुर्व्या॑न॒शे ॥ 24 ॥ 1.2.1.25 नर्य॑ प्र॒जां मे॑
 गोपा॑य । अ॒मृ॒त॒त्वाय॑ जी॒वसे॑ । जा॒तां ज॑निष्यमा॒णां च॑
 । अ॒मृ॒ते स॒त्ये प्र॑ति॒ष्ठिता॑म् । अथ॑र्व पि॒तुं मे॑ गोपा॑य ।
 र॒स॒म॒न्नमि॑हायु॒षे । अद॑ब्ध्या॒योऽशी॑ततनो । अ॒वि॒ष॒न्नः पि॒तुं
 कृ॑णु । श॒स्य॑ प॒शून्मे॑ गोपा॑य । द्वि॒पादो॑ ये चतु॑ष्पदः ॥
 25 ॥ 1.2.1.26 अ॒ष्टाश॑फाश्च॒ य इ॒हाग्ने॑ । ये चैक॑श॒फा
 आ॒शु॒गाः । सप्र॑थ स॒भां मे॑ गोपा॑य । ये च॒ स॒भ्या॑स्स॒भा॒सदः॑

। तानिन्द्रियावन्तः कुरु । सर्वमायुरुपासताम् । अहे बुध्निय
मन्त्रं मे गोपाय । यमृषयस्त्रैविदा विदुः । ऋचस्सामानि
यजूंषि । सा हि श्रीरमृता सताम् ॥ 26 ॥

1.2.1.27 चतुश्शिखण्डा युवतिस्सुपेशाः । घृतप्रतीका
भुवनस्य मध्ये । मर्मज्यमाना महते सौभगाय । मह्यं
धुक्ष्व यजमानाय कामान् । इहैव सन्तत्र सतो वो
अग्रयः । प्राणेन वाचा मनसा बिभर्मि । तिरो मा
सन्तमायुर्मा प्रहासीत् । ज्योतिषा वो वैश्वानरेणोपतिष्ठे
। पञ्चधाऽग्नीन्व्यक्रामत् । विराट्सृष्टा प्रजापतेः ।
ऊर्ध्वाऽऽरोहद्रोहिणी । योनिर्ग्रेः प्रतिष्ठितिः ॥ 27 ॥

1.2.2.0 कार्या विराङ्मृह्यन्ते पवमाने भवतीन्द्र एकं च ॥
2 ॥ 1.2.2.1 नवैतान्यहानि भवन्ति । नव वै सुवर्गा
लोकाः । यदेतान्यहान्युपयन्ति । नवस्वेव तत्सुवर्गेषु
लोकेषु सत्रिणः प्रतितिष्ठन्तो यन्ति । अग्निष्टोमाः
परस्सामानः कार्या इत्याहुः । अग्निष्टोमसंमितस्सुवर्गो
लोक इति । द्वादशाग्निष्टोमस्य स्तोत्राणि । द्वादश

मासाँस्संवत्सरः । तत्तन्न सूक्ष्मम् । उक्थ्या एव सप्तदशाः
 परस्सामानः कार्याः ॥ 28 ॥ 1.2.2.2 पशवो वा
 उक्थानि । पशूनामवरुद्धौ । विश्वजिदभिजितावग्निष्टोमौ ।
 उक्थ्याँस्सप्तदशाः परस्समानः । ते सः स्तुता विराजंभि
 संपद्यन्ते । द्वे चर्चावतिरिच्येते । एकया गौरतिरिक्तः ।
 एकयाऽऽयुरूनः । सुवर्गो वै लोको ज्योतिः । ऊर्ग्विराट्
 ॥ 29 ॥ 1.2.2.3 सुवर्गमेव तेन लोकमभि जयन्ति
 । यत्परं राथन्तरम् । तत्प्रथमेऽहंकार्यम् । बृहद्वितीयै
 । वैरूपं तृतीयै । वैराजं चतुर्थे । शाक्रं पञ्चमे ।
 रैवतं षष्ठे । तदु पृष्ठेभ्यो नयन्ति । सन्तनय एते ग्रहा
 गृह्यन्ते ॥ 30 ॥ 1.2.2.4 अतिग्राह्याः परस्सामसु ।
 इमानेवैतैर्लोकान्त्सतन्वन्ति । मिथुना एते ग्रहा गृह्यन्ते
 । अतिग्राह्याः परस्सामसु । मिथुनमेव तैर्यजमाना
 अवरुन्धते । बृहत्पृष्ठं भवति । बृहद्वै सुवर्गो लोकः ।
 बृहतैव सुवर्गं लोकं यन्ति । त्रयस्त्रिंशिनाम् सामं
 । माध्यन्दिने पवमाने भवति ॥ 31 ॥ 1.2.2.5

त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः । देवता एवावरुन्धते । ये वा
 इतः पराश्च संवत्सरमुपयन्ति । न हैनं ते स्वस्ति
 समंश्नुवते । अथ येऽमुतोऽर्वाश्चमुपयन्ति । ते हैनं
 स्वस्ति समंश्नुवते । एतद्वा अमुतोऽर्वाश्चमुपयन्ति ।
 यदेवम् । यो ह खलु वाव प्रजापतिः । स उवेवेन्द्रः । तदु
 देवेभ्यो नयन्ति ॥ 32 ॥ 1.2.3.0 समायच्छत्यतिग्राह्या
 गृह्यन्ते गृह्यते संवत्सरस्यान्योन्यो गृह्येते पञ्च च ॥ 3
 ॥ 1.2.3.1 संततिर्वा एते ग्रहाः । यत्परस्सामानः
 । विषूवादिवाकीर्त्यम् । यथा शालायै पक्षसी ।
 एव संवत्सरस्य पक्षसी । यदेतेन गृह्येरन् । विषूची
 संवत्सरस्य पक्षसी व्यवस्रसेयाताम् । आर्तिमाच्छेयुः ।
 यदेते गृह्यन्ते । यथा शालायै पक्षसी मध्यमं वंशमभि
 समायच्छति ॥ 33 ॥ 1.2.3.2 एव संवत्सरस्य
 पक्षसी दिवाकीर्त्यमभि सं तन्वन्ति । नार्तिमाच्छन्ति ।
 एकविंशमहर्भवति । शुक्राग्रा ग्रहा गृह्यन्ते । प्रत्युत्तब्धै

सय॒त्वाय॑ । सौ॒र्य ए॒तदहं॑ प॒शुराल॑भ्यते । सौ॒र्योऽति॑ग्राह्यो
गृह्य॑ते । अह॑रे॒व रू॒पेण॑ सम॑र्धयन्ति । अथो॒ अहं॑ ए॒वैष
ब॒लिर्हि॑यते । स॒प्तैतद॑हरति॒ग्राह्या॑ गृह्यन्ते ॥ 34 ॥

1.2.3.3 स॒प्त वै शी॑ष्प॒ण्यां॑ प्रा॒णाः । अ॒सावा॑दि॒त्यश्शि॑रं
प्र॒जाना॑म् । शी॒र्षन्ने॒व प्र॒जानां॑ प्रा॒णान्द॑धाति । तस्मा॑त्स॒प्त
शी॒र्षन्प्रा॑णाः । इन्द्रो॑ वृ॒त्रं ह॒त्वा । असु॑रान्परा॒भाव्य
। स इ॒माल्लो॑कान॒भ्यज॑यत् । तस्या॒सौ लो॒कोऽन॑भिजित
आसीत् । तं वि॒श्वक॑र्मा भू॒त्वाऽभ्य॑जयत् । यद्वै॑श्वक॒र्मणो
गृह्य॑ते ॥ 35 ॥ 1.2.3.4 सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॑भिजित्यै
। प्र वा ए॒तैऽस्मा॑लो॒काच्च॑वन्ते । ये वै॑श्वक॒र्मणं॑ गृह्ण॑ते
। आ॒दि॒त्यश्चो॑ गृह्यते । इ॒यं वा अ॑दि॒तिः । अ॒स्यामे॒व
प्रति॑ तिष्ठन्ति । अ॒न्यो॑न्यो गृह्य॑ते । वि॒श्वान्ये॒वान्ये॒न
कर्मा॑णि कु॒र्वाणा॑ यन्ति । अ॒स्याम॒न्ये॒न प्रति॑ तिष्ठन्ति ।
तावा॑ऽप॒रा॒र्धात्स॑व॒त्सर॑स्या॒न्यो॑न्यो गृह्य॑ते । तावु॑भौ स॒ह
म॑हाव्र॒ते गृह्य॑ते । य॒ज्ञस्यै॒वान्तं॑ ग॒त्वा । उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑ः

प्रति॑तिष्ठन्ति । अ॒र्क्यमु॑क्थं भ॑वति । अ॒न्नाद्य॒स्याव॑रुध्यै
 ॥ 36 ॥ 1.2.4.0 ए॒ति प॑व॒मानयो॑स्स्पर्श॑णि प॒ञ्च
 च ॥ 4 ॥ 1.2.4.1 ए॒कवि॑ं॒श ए॒ष भ॑वति ।
 ए॒तेन॒ वै दे॒वा ए॑कवि॑ं॒शेन॑ । आ॒दि॒त्यमि॑त उ॒त्तम॑
 सु॒व॒र्गं लो॒कमा॑रो॒हय॑न् । स वा ए॒ष इ॒त ए॑कवि॑ं॒शः
 । तस्य॒ दशा॑व॒स्ताद॑हा॒नि । दश॑ प॒रस्ता॑त् । स वा
 ए॒ष वि॒राज्यु॑भ॒यतः॑ प्र॒ति॑ष्ठितः । वि॒राजि॑ हि वा ए॒ष
 उ॑भ॒यतः॑ प्र॒ति॑ष्ठितः । तस्मा॑दन्त॒रेमौ लो॒कौ य॑न् । सर्वेषु
 सु॒व॒र्गेषु॑ लो॒केष्व॑भि॒तप॑न्नेति ॥ 37 ॥ 1.2.4.2 दे॒वा वा
 आ॑दि॒त्यस्य॑ सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ । प॒राचो॑ऽतिपा॒दाद॑बिभ॒युः
 । तं छ॑न्दो॒भिर॑दृ॒हन्धृ॑त्यै । दे॒वा वा आ॑दि॒त्यस्य॑
 सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ । अ॒वाचो॑ऽवपा॒दाद॑बिभ॒युः । तं
 प॒ञ्च॒र्भा र॒श्मिभि॑रुद॒वय॑न् । तस्मा॑दे॒कवि॑ं॒शेऽह॑न्पञ्च
 दि॒वाकी॒र्त्यानि॑ क्रि॒यन्ते । र॒श्मयो॒ वै दि॑वाकी॒र्त्यानि॑ ।
 ये गा॑य॒त्रे । ते गा॑य॒त्रीषू॑त्तर॒योः प॑व॒मानयोः॑ ॥ 38 ॥
 1.2.4.3 म॒हादि॑वाकी॒र्त्यं॒ होतुं॑ पृ॒ष्ठम् । वि॒कर्णं॑

ब्रह्मसामम् । भासोऽग्निष्टोमः । अथैतानि पराणि । परैर्वै
 देवा आदित्यः सुवर्गं लोकमपारयन् । यदपारयन् ।
 तत्पराणां परत्वम् । पारयन्त्येनं पराणि । य एवं वेद
 । अथैतानि स्पराणि । स्परैर्वै देवा आदित्यः सुवर्गं
 लोकमस्पारयन् । यदस्पारयन् । तत्स्पराणां स्परत्वम्
 । स्पारयन्त्येनं स्पराणि । य एवं वेद ॥ 39 ॥

1.2.5.0 ते एवालभन्ते मैत्रावरुणीमालभन्तेऽवरुद्धौ सप्त
 च ॥ 5 ॥ 1.2.5.1 अप्रतिष्ठां वा एते गच्छन्ति । येषां
 संवत्सरेऽनाप्तेऽथ । एकादशिन्याप्यते । वैष्णवं वामनमा
 लभन्ते । यज्ञो वै विष्णुः । यज्ञमेवालभन्ते प्रतिष्ठित्यै ।
 ऐन्द्राग्रमालभन्ते । इन्द्राग्नी वै देवानामयातयामानौ । ये एव
 देवते अयातयाम्नी । ते एवालभन्ते ॥ 40 ॥ 1.2.5.2
 वैश्वदेवमालभन्ते । देवता एवावरुन्धते । द्यावापृथिव्या
 धेनुमालभन्ते । द्यावापृथिव्योरेव प्रति तिष्ठन्ति । वायव्यं
 वत्समालभन्ते । वायुरेवैभ्यो यथाऽऽयतनाद्देवता अवरुन्धे
 । आदित्यामविं वशामालभन्ते । इयं वा अदितिः ।

अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति । मैत्रावरुणीमालभन्ते ॥ 41
 ॥ 1.2.5.3 मित्रेणैव यज्ञस्य स्विष्टं शमयन्ति ।
 वरुणेन दुरिष्टम् । प्राजापत्यं तूपरं महाव्रत आलभन्ते ।
 प्राजापत्योऽतिग्राह्यो गृह्यते । अहरेव रूपेण समर्धयन्ति
 । अथो अहं एवैष बलिर्हियते । आग्नेयमा लभन्ते प्रति
 प्रज्ञात्यै । अजपेत्वान् वा एते पूर्वैर्मासैरव रुन्धते । यदेते
 गव्याः पशव आलभ्यन्ते । उभयेषां पशूनामवरुद्धौ ॥
 42 ॥ 1.2.5.4 यदतिरिक्तामेकादशिनीमालभेरन् ।
 अप्रियं भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्येत । यद्वौ द्वौ पशू समस्येयुः
 । कनीय आयुः कुर्वीरन् । यदेते ब्राह्मणवन्तः पशव
 आलभ्यन्ते । नाप्रियं भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्यते । न
 कनीय आयुः कुर्वते ॥ 43 ॥ 1.2.6.0 भवति
 भवति क्रियते पुरुषो जयत्यजयञ्जयत्येकं च ॥ 6
 ॥ 1.2.6.1 प्रजापतिः प्रजास्सृष्ट्वा वृत्तोऽशयत् । तं
 देवा भूतानां रसं तेजस्संभृत्य । तेनैनमभिषज्यन् ।
 महानववर्तीति । तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम् । महद्व्रतमिति

। तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम् । मुहुतो व्रतमिति ।
 तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम् । पञ्चविंशस्तोमो भवति
 ॥ 44 ॥ 1.2.6.2 चतुर्विंशत्यर्धमासस्संवत्सरः । यद्वा
 एतस्मिन्संवत्सरेऽधि प्राजायत । तदन्नं पञ्चविंशमभवत्
 । मध्यतः क्रियते । मध्यतो ह्यन्नमशितं धिनोति । अथो
 मध्यत एव प्रजानामूर्ध्नीयते । अथ यद्वा इदमन्तः
 क्रियते । तस्मादुदन्ते प्रजास्समैधन्ते । अन्तः क्रियते
 प्रजननायैव । त्रिवृच्छिरो भवति ॥ 45 ॥ 1.2.6.3
 त्रेधाविहितः हि शिरः । लोमं छुवीरस्थि । पराचा
 स्तुवन्ति । तस्मात्तत्सदृगेव । न मेद्यतोऽनु मेद्यति ।
 न कृश्यतोऽनु कृश्यति । पञ्चदशोऽन्यः पक्षो भवति ।
 सप्तदशोऽन्यः । तस्माद्वयाः स्यन्यतरमर्धमभि पर्यावर्तन्ते
 । अन्यतरतो हि तद्वरीयः क्रियते ॥ 46 ॥ 1.2.6.4
 पञ्चविंश आत्मा भवति । तस्मान्मध्यतः पशवो वरिष्ठाः
 । एकविंशं पुच्छम् । द्विपदासु स्तुवन्ति प्रतिष्ठित्यै
 । सर्वेण सह स्तुवन्ति । सर्वेण ह्यात्मनाऽऽत्मन्वी ।

स॒हो॒त्प॒त॒न्ति । ए॒कै॒का॒मु॒च्छि॑ ऽ॒प॒न्ति । आ॒त्म॒न् ह्य॒ङ्गानि॑
 ब॒द्धानि॑ । न वा ए॒तेन॒ सर्व॑ः पुरु॑षः ॥ 47 ॥ 1.2.6.5
 यदित॑द्व॒तो लो॒मानि॑ द॒तो न॒खान् । प॒रि॒माद॑ः क्रि॒यन्ते
 । तान्ये॒व तेन॒ प्रत्यु॑प्यन्ते । औ॒दु॒म्बर॒स्तल्पो॑ भवति
 । ऊ॒र्वा अ॒न्नमु॒दु॒म्बरः॑ । ऊ॒र्ज ए॒वान्नाद्य॑स्याव॑रु॒ध्यै ।
 यस्य॑ त॒ल्प॒सद्य॑म॒नेभि॑जित॒ः स्यात् । स दे॒वाना॑ ऽ॒
 साम्य॑क्षे । त॒ल्प॒सद्य॑म॒भिज॑या॒नीति॑ त॒ल्प॑मा॒रुह्यो॑द्गा॒येत्
 । त॒ल्प॒सद्य॑मे॒वाभि॑ ज॒यति॑ ॥ 48 ॥ 1.2.6.6 यस्य॑
 त॒ल्प॒सद्य॑म॒भिजित॑ः स्यात् । स दे॒वाना॑ ऽ॒ साम्य॑क्षे
 । त॒ल्प॒सद्य॑ मा॒ परा॑जे॒षीति॑ त॒ल्प॑मा॒रुह्यो॑द्गा॒येत् । न
 त॒ल्प॒सद्य॑ परा॑जयते । प्ले॒ङ्गे श॑ ऽ॒सति॑ । महो॑ वै प्ले॒ङ्गः
 । मह॑स ए॒वान्नाद्य॑स्याव॑रु॒द्धौ । दे॒वा॒सुरा॑स्संय॑त्ता आ॒सन्
 । त आ॑दि॒त्ये व्या॑यच्छन्त । तं दे॒वा॒स्सम॑जयन् ॥ 49
 ॥ 1.2.6.7 ब्रा॒ह्म॒णश्च॑ शू॒द्रश्च॑ च॒र्मकर्ते॑ व्या॑यच्छेते ।
 दै॒व्यो वै वर्णो॑ ब्रा॒ह्म॒णः । अ॒सुर्य॑श्शू॒द्रः । इ॒मेऽरा॑थ॒सुरि॑मे
 सु॒भूत॑म॒क्रन्ति॑त्य॒न्यत॑रो ब्रू॒यात् । इ॒म उ॑द्वासीका॒रिण॑

इमे दुर्भूतमक्रन्नित्यन्यतरः । यदेवैषां सुकृतं या
 राद्धिः । तदन्यतरोऽभि श्रीणाति । यदेवैषां दुष्कृतं
 याऽराद्धिः । तदन्यतरोऽपि हन्ति । ब्राह्मणस्सं जयति
 । अमुमेवादित्यं भ्रातृव्यस्य संविन्दन्ते ॥ 50 ॥

1.3.0.0 देवासुरा अग्नीषोमयोर्देवा वै यथादशं देवा
 वै यदन्यैर्ग्रहैर्ब्रह्मवादिनो नाग्निष्टोमो न सावित्रं देवस्याहं
 तार्ष्यं सप्तान्नहोमानृषदं त्वेन्द्रो वृत्रं हत्वा दशं ॥

10॥ देवासुरा वाज्यैवैनं तस्माद्वाजपेययाजी देवस्याहं
 वाजस्यावरुद्ध्या इन्द्रियमेवास्मिन् ह्रीका हि पितरं
 पञ्चषष्टिः ॥ 65 ॥ ॥ देवासुरा यजमानः ॥ हरिः ओम्

॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु । इति तैत्तिरीय ब्राह्मणे प्रथमाष्टके
 तृतीयप्रपाठकः 1.3.0.0 तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके
 तृतीयप्रश्नः ॥ हरिः ओम् ॥ 1.3.1.0 अरुन्धतैव

तद्भवति संभृतसंभार इत्याहुरिच्छति पत्नीसंयाजा नव च
 ॥ 1 ॥ 1.3.1.1 देवासुरास्संयत्ता आसन् । ते देवा
 विजयमुपयन्तः । अग्नीषोमयोस्तेजस्विनीस्तनूस्संन्यदधत

। इदमु॑ नो भविष्यति । यदि॑ नो जे॒ष्यन्तीति॑ ।
 तेना॒ग्नीषोमा॒वपा॑क्रामताम् । ते दे॒वा वि॒जित्य॑ ।
 अ॒ग्नीषोमा॒वन्वै॑च्छन् । ते॑ऽग्निमन्व॑विन्दन्तुषू॒थ्सन्त्रम् । तस्य॑
 विभ॑क्तीभिस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नूरवा॑रुन्धत ॥ 1 ॥ 1.3.1.2
 ते सोम॑मन्व॑विन्दन् । तम॑घ्नन् । तस्य॑ यथाऽभि॒ज्ञाय॑
 त॒नूर्व्य॑गृह्णत । ते ग्रहा॑ अभवन् । तद्ग्रहा॑णां ग्रह॒त्वम् ।
 यस्यै॒वं वि॒दुषो॒ ग्रहा॑ गृह्यन्ते॑ । तस्य॑ त्वै॒व गृही॑ताः ।
 नाना॑ऽऽग्नेयं पुनरा॒धेये॑ कुर्यात् । यदना॑ग्नेयं पुनरा॒धेये॑
 कुर्यात् । व्यृ॑द्धमे॒व तत् ॥ 2 ॥ 1.3.1.3 अना॑ग्नेयं
 वा ए॒तत्क्रि॑यते । यथ्स॒मिध॒स्तनू॑नपा॒तमि॒डो ब॒ह्मिर्य॑जति
 । उ॒भावा॑ग्नेयावाज्य॑भागौ स्याताम् । अना॑ज्यभागौ
 भवतु॑ इत्या॑हुः । यदु॒भावा॑ग्नेयाव॒न्वश्चा॒विति॑ । अ॒ग्नये॑
 पव॑माना॒योत्तर॑स्स्यात् । यत्पव॑मानाय । तेनाज्य॑भागः ।
 तेन॑ सौ॒म्यः । बुध॑न्वत्याग्नेयस्याज्य॑भागस्य पुरोऽनुवा॒क्या
 भवति॑ ॥ 3 ॥ 1.3.1.4 यथा॑ सुप्तं बो॒धय॑ति । तादृ॒गेव॑
 तत् । अ॒ग्निन्य॑क्ताः पत्नीसं॒याजा॒नाना॑मृच॑स्स्युः । तेना॑ग्नेयं

सर्वं भवति । एकधा तेजस्विनीं देवतामुपैतीत्याहुः ।
 सैनमीश्वरा प्रदह इति । नेति ब्रूयात् । प्रजननं वा अग्निः
 । प्रजननमेवोपैतीति । कृतयजुस्संभृतसंभार इत्याहुः ॥

4 ॥ 1.3.1.5 न संभृत्यास्संभाराः । न यजुः कार्यमिति
 । अथो खलु । संभृत्या एव संभाराः । कार्यं यजुः ।
 पुनराधेयस्य समृद्धौ । तेनोपांशु प्रचरति । एष्य इव
 वा एषः । यत्पुनराधेयः । यथोपांशु नष्टमिच्छति ॥

5 ॥ 1.3.1.6 तादृगेव तत् । उच्चैस्स्विष्टकृतमुत्सृजति
 । यथा नष्टं वित्त्वा प्राहायमिति । तादृगेव तत् । एकधा
 तेजस्विनीं देवतामुपैतीत्याहुः । सैनमीश्वरा प्रदह इति ।
 तत्तथा नोपैति । प्रयाजानूयाजेष्वेव विभक्तीः कुर्यात् ।
 यथापूर्वमाज्यभागौ स्याताम् । एवं पत्नीसंयाजाः ॥ 6

॥ 1.3.1.7 तद्वैश्वानरवत्प्रजननवत्तरमुपैतीति । तदाहुः
 । व्यृद्धं वा एतत् । अनाग्नेयं वा एतत्क्रियत् इति । नेति
 ब्रूयात् । अग्निं प्रथमं विभक्तीनां यजति । अग्निमुत्तमं

पत्नीसंयाजाना॑म् । तेना॑ग्नेयम् । तेन॒ समृद्धं क्रियत् इति॑
 ॥ 7 ॥ 1.3.2.0 धा॒वा॒मेति॑ ज्यैष्ठ्या॑य वेदं ब्र॒ह्मा जा॑यते
 वाज॒पेय॒स्सुराऽऽर्त्वि॑जीन् एकं च ॥ 2 ॥ 1.3.2.1 दे॒वा
 वै यथा॑द॒क्षा य॒ज्ञाना॑हरन्त । योऽग्नि॑ष्टोमम् । य उक्थ्य॑म्
 । योऽति॑रात्रम् । ते स॒हैव सर्वे॑ वाज॒पेय॑मपश्यन् । ते
 । अन्योऽन्य॑स्मै नाति॑ष्ठन्त । अ॒हम॒नेन॑ यजा॒ इति॑ ।
 तेऽब्रु॑वन् । आ॒जिम॒स्य धा॑वा॒मेति॑ ॥ 8 ॥ 1.3.2.2
 तस्मि॑न्नाजिम॑धावन् । तं बृह॒स्पति॑रुद॑जयत् । तेना॑यजत
 । स स्वारा॑ज्यमगच्छत् । तमिन्द्रोऽब्र॑वीत् । माम॒नेन॑
 याज॒येति॑ । तेनेन्द्र॑मयाजयत् । सोऽग्रं॑ दे॒वता॑नां पर्य॑त् ।
 अग॑च्छ॒त्स्वारा॑ज्यम् । अति॑ष्ठन्तास्मै ज्यैष्ठ्या॑य ॥ 9 ॥
 1.3.2.3 य एवं वि॒द्वान् वा॑ज॒पेये॑न् यज॑ते । गच्छ॑ति
 स्वारा॑ज्यम् । अग्रं॑ समा॒नानां॑ पर्य॑ति । तिष्ठ॑न्तेऽस्मै
 ज्यैष्ठ्या॑य । स वा ए॒ष ब्रा॑ह्म॒णस्य॑ चै॒व रा॑ज॒न्यस्य॑ च य॒ज्ञः
 । तं वा ए॒तं वा॑ज॒पेय॑ इत्या॑हुः । वा॒जाप्यो॑ वा ए॒षः ।
 वाज॑ः॒ ह्येते॑न॒ दे॒वा ऐ॒प्सन् । सोमो॑ वै वा॑ज॒पेयः॑ । यो

वै सोमं वाज॒पेयं वेदं ॥ 10 ॥ 1.3.2.4 वाज्ये॑वैनं
 पी॒त्वा भ॑वति । आऽस्य॑ वाजी जा॑यते । अन्नं॑ वै वाज॒पेयः
 । य ए॒वं वेदं॑ । अत्यन्न॑म् । आऽस्या॑न्नादो जा॑यते ।
 ब्रह्म॑ वै वाज॒पेयः । य ए॒वं वेदं॑ । अत्ति॑ ब्रह्म॒णाऽन्न॑म् ।
 आऽस्य॑ ब्रह्मा जा॑यते ॥11॥ 1.3.2.5 वाग्वै वाज॑स्य
 प्रस॒वः । य ए॒वं वेदं॑ । क॒रोति॑ वा॒चा वी॒र्य॑म् । ऐनं
 वा॒चा गच्छ॑ति । अपि॑वर्ती वाचं॑ वदति । प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑
 य॒ज्ञान्व्यादि॑शत् । स आ॒त्मन्वाज॒पेय॑मधत्त । तं दे॒वा
 अ॑ब्रुवन् । ए॒ष वाव॑ य॒ज्ञः । यद्वाज॒पेयः॑ ॥ 12 ॥
 1.3.2.6 अप्ये॒व नोऽत्रा॑स्त्विति॑ । तेभ्य॑ ए॒ता उज्जि॑तीः
 प्राय॑च्छत् । ता वा ए॒ता उज्जि॑तयो॒ व्याख्या॑यन्ते । य॒ज्ञस्य॑
 सर्व॑त्वाय॑ । दे॒वता॑ना॒मनि॑र्भागाय॑ । दे॒वा वै ब्रह्म॑ण॒श्चान्न॑स्य
 च॒ शम॑ल॒मपा॑घ्नन् । यद्ब्रह्म॑ण॒श्शम॑ल॒मासी॑त् । सा गाथा॑
 ना॒राश॑स्स्य॒भवत् । यदन्न॑स्य । सा सुरा॑ ॥ 13 ॥
 1.3.2.7 तस्मा॒द्वाय॑तश्च म॒त्तस्य॑ च॒ न प्र॑तिगृह्य॑म् ।
 यत्प्र॑तिगृह्णीयात् । शम॑लं प्र॑तिगृह्णीयात् । सर्वा॑ वा ए॒तस्य॑

वाचोऽवरुद्धाः । यो वाजपेययाजी । या पृथिव्यां याऽग्नौ
 या रथन्तरे । याऽन्तरिक्षे या वायौ या वामदेव्ये । या दिवि
 याऽऽदित्ये या बृहति । याऽप्सु यौषधीषु या वनस्पतिषु ।
 तस्माद्वाजपेययाज्यात्विजिनः । सर्वा ह्यस्य वाचोऽवरुद्धाः
 ॥ 14 ॥ 1.3.3.0 आत्वाऽवरुन्धे सोमश्शमलं यथ्सुरा
 ह्यस्यैनं व्यतिषजति व्यावर्तयति सृजति चत्वारि च ॥
 3 ॥ 1.3.3.1 देवा वै यदन्यैर्ग्रहैर्यज्ञस्य नावारुन्धत ।
 तदतिग्राह्यैरतिगृह्यावारुन्धत । तदतिग्रह्याणामतिग्राह्यत्वम्
 । यदतिग्राह्या गृह्यन्ते । यदेवान्यैर्ग्रहैर्यज्ञस्य नावरुन्धे ।
 तदेव तैरतिगृह्यावरुन्धे । पञ्च गृह्यन्ते । पाङ्क्तौ यज्ञः ।
 यावानेव यज्ञः । तमात्वाऽवरुन्धे ॥ 15 ॥ 1.3.3.2
 सर्व ऐन्द्रा भवन्ति । एकधैव यजमान इन्द्रियं दधति ।
 सप्तदश प्राजापत्या ग्रहा गृह्यन्ते । सप्तदशः प्रजापतिः
 । प्रजापतेरास्यै । एकयर्चा गृह्णाति । एकधैव यजमाने
 वीर्यं दधाति । सोमग्रहाःश्च सुराग्रहाःश्च गृह्णाति
 । एतद्वै देवानां परममन्नम् । यथ्सोमः ॥ 16 ॥

1.3.3.3 ए॒तन्म॑नु॒ष्या॑णाम् । य॒थ्सुरा॑ । प॒र॒मे॒णै॒वास्मा॑
 अ॒न्नाद्ये॑ना॒वर॑म॒न्नाद्य॑म॒वरु॑न्धे । सो॒म॒ग्र॒हा॒न्गृ॑ह्णाति । ब्र॒ह्म॑णो
 वा ए॒तत्तेजः॑ । य॒थ्सोमः॑ । ब्र॒ह्म॑ण ए॒व तेज॑सा॒ तेजो॑ यज॑माने
 दधाति । सु॒रा॒ग्र॒हा॒न्गृ॑ह्णाति । अ॒न्न॑स्य वा ए॒तच्छ॑म॒लम् ।
 य॒थ्सुरा॑ ॥ 17 ॥ 1.3.3.4 अ॒न्न॑स्यै॒व श॑म॒लेन॑ श॒मलं॑
 यज॑माना॒दप॑हन्ति । सो॒म॒ग्र॒हा॒श्च॑ सु॒रा॒ग्र॒हा॒श्च॑ गृ॑ह्णाति ।
 पु॒मा॒न् वै सोमः॑ । स्त्री सुरा॑ । तन्मि॑थु॒नम् । मि॑थु॒नमे॒वा॒स्य
 तद्य॑ज्ञे क॑रोति प्र॒जन॑नाय । आ॒त्मा॒नमे॒व सो॑म॒ग्र॒हैस्स॑पृ॒णोति॑
 । जा॒या॒श्च॑ सु॒रा॒ग्र॒हैः । तस्मा॑द्वाज॑पेयया॒ज्यंमु॑ष्मि॒ल्लोके॑
 स्त्रिय॑श्च॒ संभ॑वति । वा॒ज॒पेया॑भिजित॒श्च॒ ह्य॑स्य ॥ 18
 ॥ 1.3.3.5 पूर्वे॑ सोम॒ग्र॒हा गृ॑ह्यन्ते । अ॒परे॑ सु॒रा॒ग्र॒हाः ।
 पु॒रोऽक्ष॑श्च॒ सो॑म॒ग्र॒हान्त्सा॑दयति । प॒श्चा॒दक्ष॑श्च॒ सु॒रा॒ग्र॒हान् ।
 पा॒प॒व॒स्य॒सस्य॑ वि॒धृत्यै॑ । ए॒ष वै यज॑मानः । य॒थ्सोमः॑ ।
 अ॒न्न॑श्च॒ सुरा॑ । सो॒म॒ग्र॒हा॒श्च॑ सु॒रा॒ग्र॒हा॒श्च॑ व्यति॑षजति ।
 अ॒न्नाद्ये॑नै॒वैनं॑ व्यति॑षजति ॥ 19 ॥ 1.3.3.6 संपृ॑च॒स्स्थ
 सं मा॑ भ॒द्रेण॑ पृ॒ङ्केत्या॑ह । अ॒न्नं वै भ॒द्रम् । अ॒न्नाद्ये॑नै॒वैन॑श्च॒

स॑सृ॒जति । अन्न॑स्य॒ वा ए॒तच्छ॑म॒लम् । यथ्सुरा॑ । पा॒प्मेव॑
 खलु॒ वै श॑म॒लम् । पा॒प्मना॒ वा ए॒नमे॒तच्छ॑म॒लेन॒ व्यति॑षजति
 । यथ्सो॑मग्र॒हा॑श्च॒ सुरा॑ग्र॒हा॑श्च॒ व्यति॑षजति । वि॒पृच॑स्स्थ
 वि मा॑ पा॒प्मना॑ पृ॒ङ्केत्या॑ह । पा॒प्मनै॒वैन॒॑ श॑म॒लेन॒
 व्याव॑र्तयति ॥ 20 ॥ 1.3.3.7 तस्मा॑द्वाजपेयया॒जी
 पूतो॑ मे॒ध्यो दक्षि॑ण्यः । प्रा॒दु॒द्भव॑ति सोमग्र॒हैः । अ॒मुमे॒व
 तैर्लो॒कम॒भिज॑यति । प्र॒त्यङ्ख॑सुराग्र॒हैः । इ॒ममे॒व
 तैर्लो॒कम॒भिज॑यति । प्र॒तिष्ठ॑न्ति सोमग्र॒हैः । याव॑दे॒व
 स॒त्यम् । तेन॑ सू॒यते । वा॒ज॒सृ॒द्ध्य॑स्सुराग्र॒हान् ह॑रन्ति ।
 अनृ॑तेनै॒व वि॒श॒॑ स॑सृ॒जति । हि॒र॒ण्य॒पा॒त्रं म॒धो॑ः पूर्णं
 द॑दाति । म॒ध॒व्योऽसा॑नीति । ए॒क॒धा ब्र॒ह्मण॒ उप॑ हरति ।
 ए॒क॒धैव॑ यज॑मान॒ आयु॑स्तेजो॑ दधाति ॥ 21 ॥ 1.3.4.0
 अ॒ति॒रा॒त्रम॒न्तरि॑क्षमु॒क्थ्येन॒ प्र॒जाप॑तिश्शमयि॒त्वोत्त॑मया
 प्र॒च॑रति॒ षट् च॑ ॥ 4 ॥ 1.3.4.1 ब्र॒ह्मवा॑दिनो
 वद॑न्ति । नाग्नि॑ष्टो॒मो नो॒क्थ्यः । न षोड॑शी नाति॑रा॒त्रः
 । अथ॒ कस्मा॑द्वाज॒पेये॒ सर्वे॑ यज्ञ॒क्र॒तवो॑ऽव॒रुध्य॑न्त॒

इति । प॒शुभि॒रिति॑ ब्रूयात् । आ॒ग्ने॒यं प॒शुमा॑ल॒भते ।
अ॒ग्नि॒ष्टोम॑मे॒व तेना॑व॒रुन्धे । ऐ॒न्द्रा॒ग्नेनो॑क्थ्य॒म् । ऐ॒न्द्रेण॑
षोड॒शिन॑स्तो॒त्रम् । सा॒र॒स्व॒त्याऽति॑रा॒त्रम् ॥ 22 ॥

1.3.4.2 मा॒रु॒त्या बृ॑ह॒तस्तो॒त्रम् । ए॒ताव॑न्तो॒ वै यज्ञ॑कृतवः
। तान्प॒शुभि॒रेवा॑व॒रुन्धे । आ॒त्मान॑मे॒व स्पृ॑णोत्य॒ग्नि॒ष्टोमे॑न
। प्रा॒णापा॑नावु॒क्थ्ये॑न । वी॒र्य॑ꣳ षोड॒शिन॑स्तो॒त्रेण॑
। वाच॑मतिरा॒त्रेण॑ । प्र॒जां बृ॑ह॒तस्तो॒त्रेण॑ । इ॒ममे॒व
लो॒कम॑भिज॒यत्य॒ग्नि॒ष्टोमे॑न । अ॒न्तरि॑क्षमु॒क्थ्ये॑न ॥ 23 ॥

1.3.4.3 सु॒वर्गं लो॒कꣳ षोड॒शिन॑स्तो॒त्रेण॑ । दे॒व॒याना॑ने॒व
प॒थ आ॑रो॒हत्य॑तिरा॒त्रेण॑ । नाक॑ꣳ रो॒हति॑ बृ॒ह॒तस्तो॒त्रेण॑ ।
तेज॑ ए॒वात्म॑न्ध॒त्त आ॒ग्ने॒येन॑ प॒शुना॑ । ओ॒जो ब॑ल॒मैन्द्रा॒ग्नेन॑ ।
इ॒न्द्रि॒यमै॒न्द्रेण॑ । वाच॑ꣳ सा॒र॒स्व॒त्या । उ॒भावे॒व दे॒वलो॑कं
च॑ मनु॒ष्यलो॑कं चा॒भिज॑यति मा॒रु॒त्या व॒शया॑ । स॒प्तद॑श
प्रा॒जाप॑त्यान्प॒शूना॑ल॒भते । स॒प्तद॑शꣳ प्र॒जाप॑तिः ॥ 24 ॥

॥ 1.3.4.4 प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑ । श्या॒मा ए॒करू॑पा भवन्ति ।
ए॒वमि॑व॒ हि प्र॒जाप॑ति॒स्समृ॑द्धौ । तान्प॒र्य॒ग्नि॒कृता॑नु॒त्सृ॑जति

। म॒रुतो॑ य॒ज्ञम॑जिघा॒सन्प्र॒जाप॑तेः । तेभ्य॑ ए॒तां मा॑रु॒तीं
 व॒शामा॑ल॒भत । तयै॑वैना॒नश॑मयत् । मा॒रु॒त्या प्र॒चर्य॑ ।
 ए॒तान्ध॑संज्ञ॑पयेत् । म॒रुत॑ ए॒व श॑मयित्वा ॥ 25 ॥
 1.3.4.5 ए॒तैः प्र॑चरति । य॒ज्ञस्या॑घा॒ताय । ए॒क॒धा व॒पा
 जु॑होति । ए॒क॒दे॒व॒त्या हि । ए॒ते । अथो॑ ए॒क॒धैव॑ यज॑माने
 वी॒र्यं॑ दधाति । नै॒वा॒रेण॑ स॒प्तद॑शशरावेणै॒तद्भि॑ प्रचरति ।
 ए॒तत्पु॑रोडाशा॒ ह्ये॒ते । अथो॑ पशूनामे॒व छि॑द्रमपि॑दधाति
 । सा॒र॒स्व॒त्योत्त॑मया॒ प्रच॑रति । वा॒ग्वै सर॑स्वती ।
 तस्मा॑त्प्रा॒णानां॑ वा॒गुत्त॑मा । अथो॑ प्र॒जाप॑तावे॒व य॒ज्ञं
 प्र॑तिष्ठापयति । प्र॒जाप॑तिर्हि वाक् । अप॑न्नदती भवति
 । तस्मा॑न्मनु॒ष्या॑स्सर्वा॒व्वाँचं॑ वदन्ति ॥ 26 ॥ 1.3.5.0
 स्व॒द॒य॒ति प॒ल्पू॒लय॑ति॒ व्यावृ॑त्त्या॒ अना॑त्यै॒ द्वे च॑ ॥ 5
 ॥ 1.3.5.1 सा॒वि॒त्रं जु॑होति॒ कर्म॑णः॒कर्म॑णः॒ पुर॑स्तात्
 । कस्त॑द्वेदेत्याहुः । यद्वा॑ज॒पेय॑स्य॒ पूर्वं॑ यदप॑रमि॒ति ।
 स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒व य॑थापूर्वं कर्मा॑णि करोति । स॒व॑ने॒स॒वने॑

जुहोति । आक्रमणमेव तत्सेतुं यजमानः कुरुते । सुवर्गस्य
 लोकस्य समष्टौ । वाचस्पतिर्वाचमद्य स्वदाति न इत्याह
 । वाग्वै देवानां पुराऽन्नमासीत् । वाचमेवास्मा अन्नः
 स्वदयति ॥ 27 ॥ 1.3.5.2 इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न
 इति रथमुपावहरति विजित्यै । वाजस्य नु प्रसवे मातरं
 महीमित्याह । यच्चैवेयम् । यच्चास्यामधि । तदेवावरुन्धे
 । अथो तस्मिन्नेवोभयेऽभिषिच्यते । अप्स्वन्तरमृतमप्सु
 भेषजमित्यश्वान्- ल्पूलयति । अप्सु वा अश्वस्य तृतीयं
 प्रविष्टम् । तदनुवेनन्ववप्लवते । यदप्सु पल्पूलयति ॥
 28 ॥ 1.3.5.3 यदेवास्याप्सु प्रविष्टम् । तदेवावरुन्धे
 । बहु वा अश्वोऽमेध्यमुपगच्छति । यदप्सु पल्पूलयति
 । मेध्यानेवैनान्करोति । वायुर्वा त्वा मनुर्वा त्वेत्याह ।
 एता वा एतं देवता अग्रे अश्वमयुञ्जन् । ताभिरेवैनान्
 युनक्ति । सवस्योज्जित्यै । यजुषा युनक्ति व्यावृत्त्यै ॥
 29 ॥ 1.3.5.4 अपानपादाशुहेमन्निति संमार्ष्टि ।
 मेध्यानेवैनान्करोति । अथो स्तौत्येवैनानाजिः संरिष्यतः

। विष्णुक्रुमान्क्रमते । विष्णुरेव भूत्वेमाल्लौकानभिजयति
 । वैश्वदेवो वै रथः । अङ्गौ न्यङ्कावभितो रथं यावित्याह
 । या एव देवता रथे प्रविष्टाः । ताभ्य एव नमस्करोति
 । आत्मनोऽनैर्त्यै । अशमरथंभावुकोऽस्य रथो भवति
 । य एवं वेद ॥ 30 ॥ 1.3.6.0 अभिजयति वा
 एषा वाग्दीयन्तेऽस्मै युनक्ति गमयति य आजिं धावन्ति
 भवति देवतयाऽष्टौ च ॥ 6 ॥ 1.3.6.1 देवस्याहं
 सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वाजं जेषमित्याह
 । सवितृप्रसूत एव ब्रह्मणा वाजमुञ्जयति । देवस्याहं
 सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वषिष्ठं नाकं
 रुहेयमित्याह । सवितृप्रसूत एव ब्रह्मणा वषिष्ठं नाकं
 रोहति । चात्वाले रथचक्रं निर्मितं रोहति । अतो
 वा अङ्गिरस उत्तमास्सुवर्गं लोकमायन् । साक्षादेव
 यजमानस्सुवर्गं लोकमेति । आवेष्टयति । वज्रो वै रथः ।
 वज्रेणैव दिशोऽभिजयति ॥ 31 ॥ 1.3.6.2 वाजिनां
 सामं गायते । अन्नं वै वाजः । अन्नमेवावरुन्धे । वाचो

वर्ष्म॑ दे॒वेभ्योऽपा॑क्रामत् । तद्वन॑स्पती॒न्प्रावि॑शत् । सैषा
 वा॒ग्वन॑स्पति॑षु वदति । या दु॑न्दुभौ । तस्मा॑दु॒न्दुभिस्सर्वा॑
 वा॒चोऽति॑वदति । दु॒न्दुभीन्स॒माघ्न॑न्ति । प॒र॒मा वा ए॒षा वाक्
 ॥ 32 ॥ 1.3.6.3 या दु॑न्दुभौ । प॒र॒मयै॒व वा॒चाऽव॑रां
 वा॒चम॑वरुन्धे । अथो॑ वा॒च ए॒व वर्ष्म॑ यज॑मानोऽव॑रुन्धे ।
 इन्द्रा॑य॒ वाचं॑ वद॒तेन्द्रं॑ वाजं॑ जापय॒तेन्द्रो॑ वाज॑मजयि॒दित्या॑ह
 । ए॒ष वा ए॒तद्द॒हीन्द्रः॑ । यो यज॑ते । यज॑मान ए॒व
 वाज॑मु॒ञ्जय॑ति । स॒प्तद॑श प्रव्या॒धाना॒जिं धा॑वन्ति । स॒प्तद॑शः
 स्तो॒त्रं भ॑वति । स॒प्तद॑शसप्तदश दी॒यन्ते ॥ 33 ॥

1.3.6.4 स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः । प्र॒जाप॑ते॒रात्यै॑ । अर्वा॑ऽसि
 स॒प्तिर॑सि वा॒ज्यंसी॒त्याह॑ । अ॒ग्निर्वा॑ अर्वा॑ । वा॒युस्स॒प्तिः
 । आ॒दि॒त्यो वा॒जी । ए॒ताभि॑रे॒वास्मै॑ दे॒वता॑भिर्दे॒वर॑थं
 यु॑नक्ति । प्र॒ष्टिवा॒हिनं॑ युनक्ति । प्र॒ष्टिवा॒ही वै दे॑वर॒थः ।
 दे॒वर॑थमे॒वास्मै॑ युनक्ति ॥ 34 ॥ 1.3.6.5 वाजि॑नो
 वाजं॑ धाव॒त का॒ष्ठां गच्छ॑तेत्या॒ह । सु॒व॒र्गो वै लो॒कः

काष्ठां । सुवर्गमेव लोकं यन्ति । सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति । य आजिं धावन्ति । प्राञ्चो धावन्ति । प्राडिंव हि सुवर्गो लोकः । चतसृभिरनु मन्त्रयते । चत्वारि छन्दांसि । छन्दोभिरेवैनां सुवर्गं लोकं गमयति ॥

35 ॥ 1.3.6.6 प्र वा एतेऽस्माल्लोकाच्च्यवन्ते । य आजिं धावन्ति । उदञ्च आवर्तन्ते । अस्मादेव तेन लोकान्नयन्ति । रथविमोचनीयं जुहोति प्रतिष्ठित्यै । आमा वाजस्य प्रसवो जगम्यादित्याह । अन्नं वै वाजः । अन्नमेवावरुन्धे । यथालोकं वा एत उञ्जयन्ति । य आजिं धावन्ति ॥ 36 ॥ 1.3.6.7 कृष्णलंकृष्णलं वाजसृञ्च प्रयच्छति । यमेव ते वाजं लोकमुञ्जयन्ति । तं परिक्रीयावरुन्धे । एकधा ब्रह्मण उपहरति । एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति । देवा वा ओषधीष्वाजिमयुः । ता बृहस्पतिरुदजयत् । स नीवारान्निरवृणीत । तन्नीवारानां नीवारत्वम् । नैवारश्चरुर्भवति ॥ 37 ॥ 1.3.6.8

ए॒तद्वै दे॒वानां॑ पर॒मम॑न्नम् । यन्नी॒वाराः॑ । पर॒मेणै॒वास्मा॑
 अ॒न्नाद्ये॒नाव॑रम॒न्नाद्य॑मवरुन्धे । सप्त॑द॒शश॑रावो भवति ।
 स॒प्तद॒शः प्र॒जाप॑तिः । प्र॒जाप॑ते॒रास्ये॑ । क्षी॒रे भ॑वति
 । रुच॑मे॒वास्मि॑न्दधाति । स॒र्पिष्व॑भ॒वति मे॑ध्य॒त्वाय॑ ।
 बा॒र॒ह॒स्प॒त्यो वा ए॒ष दे॒वता॑या ॥ 38 ॥ 1.3.6.9
 यो वा॒ज॒पेये॑न॒ यज॑ते । बा॒र॒ह॒स्प॒त्य ए॒ष च॒रुः ।
 अ॒श्वान्त्स॑रिष्य॒तस्स॑स्रुष॒श्चाव॑ घ्रापयति । यमे॒व ते वाजं॑
 लो॒कमु॒ञ्जय॑न्ति । तमे॒वावरु॑न्धे । अ॒र्जीजि॑पत वनस्पतय॒
 इन्द्रं॑ वाजं॒ विमु॑च्यध्व॒मिति॑ दु॒न्दुभीन् विमु॑ञ्चति । यमे॒व ते
 वाजं॑ लो॒कमि॑न्द्रि॒यं दु॒न्दुभय॑ उ॒ञ्जय॑न्ति । तमे॒वावरु॑न्धे ॥
 39 ॥ 1.3.7.0 परि॒धाप॑यति गो॒धूमां जु॑होति॒ स्वं नैति॑
 प्र॒त्यश्च॑ घ्नन्ति लो॒को नव॑ च ॥ 7 ॥ 1.3.7.1 ता॒र्प्यं
 यज॑मानं॒ परि॑धापयति । य॒ज्ञो वै ता॒र्प्यम् । य॒ज्ञेनै॒वैन॑ः
 सम॑र्धयति । द॒र्भम॑यं परि॒धाप॑यति । प॒वित्रं॒ वै द॒र्भाः ।
 पु॒नात्ये॒वैन॑म् । वाजं॒ वा ए॒षोऽव॑रु॒रुत्स॑ते । यो वा॒ज॒पेये॑न॒

यज॑न्ते । ओष॑धय॒ः खलु॑ वै वाज॑ः । यद्व॑र्भ॒मयं॑ परिधा॒पय॑न्ति
 ॥ 40 ॥ 1.3.7.2 वाज॒स्याव॑रुद्धौ । जाय॒ एहि॑ सुवो
 रोहा॒वेत्या॑ह । पत्न्या॑ ए॒वैष य॒ज्ञस्या॑न्वार॒म्भोऽन॑वच्छि॒त्यै
 । स॒प्तद॑शारत्निर्यूपो भवति । स॒प्तद॑श॒ः प्र॒जाप॑तिः ।
 प्र॒जाप॑ते॒रास्यै॑ । तूप॒रश्चतु॑रश्रिर्भवति । गौ॒धूमं॑ च॒षाल॑म्
 । न वा ए॒ते ब्री॒हयो॑ न यवाः॑ । यद्गो॒धूमाः॑ ॥ 41
 ॥ 1.3.7.3 ए॒वमि॑व हि प्र॒जाप॑तिस्समृद्धौ । अथो
 अ॒मुमे॒वास्मै॑ लो॒कम॑न्न॒वन्तं॑ करोति । वासो॑भिर्वेष्टयति
 । ए॒ष वै यज॑मानः । यद्वूपः॑ । स॒र्वदे॒वत्यं॑ वासः॑ ।
 सर्वा॑भिरे॒वैनं॑ दे॒वता॑भिस्सम॑र्धयति । अथो आ॒क्रम॑णमे॒व
 तथ्सेतुं॑ यज॑मानः॒ कुरु॑ते । सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै ।
 द्वाद॑श वाजप्रस॒वीया॑नि जुहोति ॥ 42 ॥ 1.3.7.4
 द्वाद॑श मासा॑स्संव॒त्सरः॑ । सं॒वत्स॑रमे॒व प्री॑णाति । अथो
 सं॒वत्स॑रमे॒वास्मा॑ उप॑दधाति । सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै ।
 द॒शभिः॑ कल्पै॑ रोहति । नव॒ वै पुरु॑षे प्रा॒णाः । नाभि॑र्द॒शमी
 । प्रा॒णाने॒व यथा॑स्था॒नं क॑ल्पयित्वा । सुव॒र्गं लो॒कमे॑ति ।

ए॒ताव॑द्वै पु॒रुष॑स्य॒ स्वम् ॥ 43 ॥ 1.3.7.5 याव॑त्प्रा॒णाः ।
 याव॑दे॒वास्या॑स्ति । तेन॑ स॒ह सु॑व॒र्गं लो॒कमे॑ति । सु॒व॒र्दे॒वाः
 अ॒ग॒न्मे॒त्याह॑ । सु॒व॒र्गमे॒व लो॒कमे॑ति । अ॒मृता॑ अ॒भूमे॒त्याह॑ ।
 अ॒मृता॑मि॒व हि सु॑व॒र्गो लो॒कः । प्र॒जाप॑तेः प्र॒जा अ॒भूमे॒त्याह॑
 । प्रा॒जाप॒त्यो वा अ॒यं लो॒कः । अ॒स्मादे॒व तेन॑ लो॒कान्नै॑ति
 ॥ 44 ॥ 1.3.7.6 सम॑हं प्र॒जया॑ सं मया॑ प्र॒जेत्या॑ह
 । आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते । आ॒स॒पुटै॑र्घ्नन्ति । अन्नं॑ वा
 इ॒यम् । अ॒न्नाद्यै॑नै॒वैन॑ः सम॑र्धयन्ति । ऊ॒षैर्घ्न॑न्ति । ए॒ते
 हि सा॒क्षाद॑न्नम् । यदू॒षाः । सा॒क्षादे॒वैन॑म॒न्नाद्यै॑न॒ सम॑र्धयन्ति
 । पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्च॑ घ्नन्ति ॥ 45 ॥ 1.3.7.7 पु॒रस्ता॑द्धि
 प्र॑ती॒चीन॑म॒न्नम॑द्यते । शी॒र्ष॒तो घ्न॑न्ति । शी॒र्ष॒तो ह्य॑न्नम॑द्यते
 । दि॒ग्भ्यो घ्न॑न्ति । दि॒ग्भ्य ए॒वास्मा॑ अ॒न्नाद्य॑म॒वरु॑न्धते
 । ई॒श्वरो॑ वा ए॒ष परा॑ङ्म॒दघः॑ । यो यूप॑ः रो॒हति॑ ।
 हि॒र॒ण्यम॑ध्य॒वरो॑हति । अ॒मृतं॑ वै हि॒र॒ण्यम् । अ॒मृतं॑
 सु॒व॒र्गो लो॒कः ॥ 46 ॥ 1.3.7.8 अ॒मृतं॑ ए॒व सु॑व॒र्गे लो॒के
 प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति । श॒तमा॑नं भवति । श॒तायुः॑ पु॒रुष॑श्श॒तेन्द्रि॑यः

। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति । पुष्ट्यै वा एतद्रूपम्
 । यदजा । त्रिस्संवत्सरस्यान्यान्पशून्परि प्रजायते ।
 बस्ताजिनमध्यव रोहति । पुष्ट्यामेव प्रजनने प्रतितिष्ठति
 ॥ 47 ॥ 1.3.8.0 अश्रीयादन्नस्यान्नस्यावरुद्धा इन्द्रस्य
 त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह वाजसृतशिशिपिस्रीणि च
 ॥ 8 ॥ 1.3.8.1 सप्तान्नहोमाञ्जुहोति । सप्त वा अन्नानि
 । यावन्त्येवान्नानि । तान्येवावरुद्धे । सप्त ग्राम्या ओषधयः
 । सप्तरण्याः । उभर्याषामवरुद्धौ । अन्नस्यान्नस्य जुहोति ।
 अन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ । यद्वाजपेययाज्यनवरुद्धस्याश्रीयात्
 ॥ 48 ॥ 1.3.8.2 अवरुद्धेन व्युद्धेत । सर्वस्य
 समवदाय जुहोति । अनवरुद्धस्यावरुद्धौ । औदुम्बरेण
 स्रुवेण जुहोति । ऊर्वा अन्नमुदुम्बरः । ऊर्ज
 एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ । देवस्य त्वा सवितुः प्रसव
 इत्याह । सवितृप्रसूत एवैनं ब्रह्मणा देवताभिरभिषिञ्चति
 । अन्नस्यान्नस्याभिषिञ्चति । अन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ ॥ 49
 ॥ 1.3.8.3 पुरस्तात्प्रत्यञ्चमभिषिञ्चति । पुरस्ताद्धि

प्रतीचीनमन्नमद्यते । शीरुषतोऽभिषिञ्चति । शीरुषतो
 ह्यन्नमद्यते । आ मुखादन्ववस्त्रावयति । मुखत एवास्मा
 अन्नाद्यं दधाति । अग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह
 । एष वा अग्नेस्सवः । तेनैवैनमभिषिञ्चति ।
 इन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह ॥ 50 ॥
 1.3.8.4 इन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति । बृहस्पतेस्त्वा
 साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह । ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः
 । ब्रह्मणैवैनमभिषिञ्चति । सोमग्रहाश्चावदानीयानि
 चत्विर्गभ्य उपहरन्ति । अमुमेव तैर्लोकमन्नवन्तं करोति
 । सुराग्रहाश्चानवदानीयानि च वाजसृद्धः । इममेव
 तैर्लोकमन्नवन्तं करोति । अथो उभयीष्वेवाभिषिच्यते
 । विमाथं कुर्वते वाजसृतः ॥ 51 ॥ 1.3.8.5
 इन्द्रियस्यावरुद्धौ । अनिरुक्ताभिः प्रातस्सवने
 स्तुवते । अनिरुक्तः प्रजापतिः । प्रजापतेराप्त्यै ।
 वाजवतीभिर्माध्यन्दिने । अन्नं वै वाजः । अन्नमेवावरुन्धे
 । शिपिविष्टवतीभिस्तृतीयसवने । यज्ञो वै विष्णुः ।

प॒शव॑श्शि॒र्षिः । य॒ज्ञ ए॒व प॒शुषु॑ प्र॒ति ति॑ष्ठति । बृ॒हद॑न्त्यं
भव॑ति । अ॒न्तमे॒वैनं॑ श्रि॒यै ग॑मयति ॥ 52 ॥

1.3.9.0 ग॒च्छति॑ सू॒यते॑ न॒व च ॥ 9 ॥ 1.3.9.1
नृ॒षदं॑ त्वे॒त्याह॑ । प्र॒जा वै नृ॑न् । प्र॒जाना॑मे॒वैतेन॑ सू॒यते॑
। द्रु॒षद॑मि॒त्याह॑ । वन॒स्पत॑यो॒ वै द्रु॑ । वन॒स्पती॑नामे॒वैतेन॑
सू॒यते॑ । भु॒वन॒सद॑मि॒त्याह॑ । य॒दा वै व॑सी॒यान्भ॑वति ।
भु॒वन॑म॒ग॒न्निति॑ वै त॒माहुः॑ । भु॒वन॑मे॒वैतेन॑ ग॒च्छति॑ ॥ 53

॥ 1.3.9.2 अ॒प्सुष॑दं त्वा घृ॒तस॑द॒मि॒त्याह॑ । अ॒पामे॒वैतेन॑
घृ॒तस्य॑ सू॒यते॑ । व्यो॒म॒सद॑मि॒त्याह॑ । य॒दा वै व॑सी॒यान्भ॑वति ।
व्यो॒मा॒ग॒न्निति॑ वै त॒माहुः॑ । व्यो॒मे॒वैतेन॑ ग॒च्छति॑ । पृ॒थि॒वि॒षदं॑
त्वाऽन्त॑रि॒क्षस॑द॒मि॒त्याह॑ । ए॒षामे॒वैतेन॑ लो॒कानां॑ सू॒यते॑
। तस्मा॑द्वा॒जपे॑यया॒जी न॑ कंच॒न प्र॒त्यव॑रोहति । अ॒पी॒व हि॑
दे॒वता॑नां॑ सू॒यते॑ ॥ 54 ॥ 1.3.9.3 ना॒क॒सद॑मि॒त्याह॑
। य॒दा वै व॑सी॒यान्भ॑वति । ना॒कम॑ग॒न्निति॑ वै त॒माहुः॑ ।
ना॒कमे॒वैतेन॑ ग॒च्छति॑ । ये ग्र॑हाः प॒ञ्चज॒नीना॑ इ॒त्याह॑ ।
प॒ञ्चज॒नाना॑मे॒वैतेन॑ सू॒यते॑ । अ॒पां र॑स॒मुद्व॑य॒समि॒त्याह॑ ।

अ॒पामे॒वैतेन॑ रस॑स्य सू॒यते । सूर्य॑र॒श्मिः॑ स॒माभृ॑त॒मित्या॑ह
 स॒शुक्र॑त्वाय ॥ 55 ॥ 1.3.10.0 इत्य॑श्रुते प॒द्यन्ते
 प॒द्यन्ते॒ षड्वा ऋ॑तवो॑ वर्त॒तेऽह॑वि॒स्स्यान्ने॑दी॒य॒स्थ य॒ज्ञो
 यज॑मानश्चरति॒ यत्पि॒तृभ्यः॑ क॒रोति॒ पञ्च॑ च ॥ 10 ॥
 1.3.10.1 इन्द्रो॑ वृ॒त्रः॑ ह॒त्वा । अ॒सुरा॑न्परा॒भाव्य॑ ।
 सोऽमा॑वा॒स्यां प्र॒त्याग॑च्छत् । ते पि॒तरः॑ पूर्वे॒द्युराग॑च्छन् ।
 पि॒तृन् य॒ज्ञोऽग॑च्छत् । तं दे॒वाः पुन॑रयाचन्त । तमे॑भ्यो॒ न
 पुन॑रददुः । तेऽब्रु॑व॒न्वरं॑ वृ॒णाम॑हे । अथ॑ व॒ः पुन॑र्दास्यामः ।
 अ॒स्मभ्य॑मे॒व पूर्वे॑द्युः क्रि॒याता॑ इति ॥ 56 ॥ 1.3.10.2
 तमे॑भ्यः पुन॑रददुः । तस्मा॑त्पि॒तृभ्यः॑ पूर्वे॒द्युः क्रि॒यते ।
 यत्पि॒तृभ्यः॑ पूर्वे॒द्युः क॒रोति॑ । पि॒तृभ्य॑ ए॒व तद्य॑ज्ञं नि॒ष्क्री॒य
 यज॑मानः॒ प्रत॑नुते । सोमा॑य पि॒तृपी॑ताय स्व॒धा नम॑ इत्या॑ह
 । पि॒तुरे॒वाधि॑ सोमपी॒थमव॑रुन्धे । न हि पि॒ता प्र॑मीय॑माण
 आ॒हृष॑ सोमपी॒थ इति॑ । इन्द्रि॒यं वै सो॑मपी॒थः । इन्द्रि॒यमे॒व
 सो॑मपी॒थमव॑ रुन्धे । तेनै॑न्द्रि॒येण॑ द्वि॒तीयां॑ जा॒याम॒भ्यश्रु॑ते
 ॥ 57 ॥ 1.3.10.3 ए॒तद्वै ब्रा॒ह्मणं॑ पु॒रा वा॑जव॒श्रव॒सा

वि॒दाम॑क्र॒न् । तस्मा॑त्ते द्वेद्वे जा॒ये अ॒भ्याक्ष॑त । य ए॒वं
 वेद॑ । अ॒भि द्वितीया॑ जा॒याम॑श्रुते । अ॒ग्नये॑ कव्य॒वाह॑नाय
 स्व॒धा नम॑ इत्या॑ह । य ए॒व पि॑त॒ृणाम॑ग्निः । तं प्री॑णाति
 । ति॒स्र आहु॑तीर्जुहोति । त्रि॒र्निद॑धाति । षट्थ॑संप॑द्यन्ते
 ॥ 58 ॥ 1.3.10.4 षड्वा ऋ॒तवः॑ । ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति
 । तूष्णीं॑ मे॒क्षण॑माद॑धाति । अ॒स्ति वा॒ हि ष॑ष्ठ ऋ॒तुर्न वा॑
 । दे॒वान् वै पि॑त॒ृन्प्री॑तान् । म॒नुष्या॑ः पि॒तरोऽनु॑ प्रपि॑पते
 । ति॒स्र आहु॑तीर्जुहोति । त्रि॒र्निद॑धाति । षट्थ॑संप॑द्यन्ते ।
 षड्वा ऋ॒तवः॑ ॥ 59 ॥ 1.3.10.5 ऋ॒तवः॑ खलु॒ वै
 दे॒वाः पि॑तरः । ऋ॒तूने॒व दे॒वान्पि॑त॒ृन्प्री॑णाति । ता॒न्प्री॑तान्
 । म॒नुष्या॑ः पि॒तरोऽनु॑ प्रपि॑पते । स॒कृदा॑च्छि॒न्नं ब॒र्हिर्भव॑ति
 । स॒कृदि॑व॒ हि पि॑तरः । त्रि॒र्निद॑धाति । तृ॒तीये॒ वा इ॒तो
 लो॒के पि॑तरः । ता॒ने॒व प्री॑णाति । परा॒डाव॑र्तते ॥ 60
 ॥ 1.3.10.6 ह्री॒का हि पि॑तरः । ओष्म॑णो॒ व्यावृ॑त॒
 उपा॑स्ते । ऊ॒ष्मभा॑गा॒ हि पि॑तरः । ब्र॒ह्मवा॑दि॒नो वद॑न्ति
 । प्रा॒श्या (3) न॒ प्रा॒श्या (3) मि॑ति । यत्प्रा॑श्नी॒यात् ।

जन्यमन्नमद्यात् । प्रमायुकस्स्यात् । यन्न प्राश्रीयात् ।
 अहविस्स्यात् ॥ 61 ॥ 1.3.10.7 पितृभ्य आवृश्चेत
 । अवघ्रेयमेव । तन्नेव प्राशितं नेवाप्राशितम् । वीरं वा वै
 पितरं प्रयन्तो हरन्ति । वीरं वा ददति । दशां छिनत्ति
 । हरणभागा हि पितरः । पितृनेव निरवदयते । उत्तर
 आयुषि लोमं छिन्दीत । पितृणां ह्येतद्भिर्नेदीयः ॥ 62
 ॥ 1.3.10.8 नमस्करोति । नमस्कारो हि पितृणाम् ।
 नमो वः पितरो रसाय । नमो वः पितरश्शुष्माय । नमो
 वः पितरो जीवाय । नमो वः पितरस्स्वधायै । नमो
 वः पितरो मन्यवे । नमो वः पितरो घोराय । पितरो
 नमो वः । य एतस्मिँल्लोके स्थ ॥ 63 ॥ 1.3.10.9
 युष्मांस्तेऽनु । येऽस्मिँल्लोके । मां तेऽनु । य एतस्मिँल्लोके
 स्थ । यूयं तेषां वसिष्ठा भूयास्त । येऽस्मिँल्लोके । अहं
 तेषां वसिष्ठो भूयासमित्याह । वसिष्ठस्समानानां भवति ।
 य एवं विद्वान्पितृभ्यः करोति । एष वै मनुष्याणां यज्ञः ॥
 64 ॥ 1.3.10.10 देवानां वा इतरे यज्ञाः । तेन वा

ए॒तत्पि॑तृ॒लो॒के च॑रति । यत्पि॒तृ॒भ्यः॑ क॒रोति॑ । स ई॒श्वरः॑
 प्रमे॑तोः । प्रा॒जाप॒त्यय॑र्चा पुन॒रैति॑ । य॒ज्ञो वै प्र॒जाप॑तिः ।
 य॒ज्ञेनै॒व स॒ह पुन॒रैति॑ । न प्र॒मायु॑को भवति । पि॒तृ॒लो॒के
 वा ए॒तद्य॑ज॒मानश्च॑रति । यत्पि॒तृ॒भ्यः॑ क॒रोति॑ । स ई॒श्वरः॑
 आ॒र्ति॒मा॒र्तोः॑ । प्र॒जाप॑ति॒स्त्वावैनं॑ तत् उ॒न्नै॒तुम॑रु॒हीत्याहुः॑ ।
 यत्प्रा॒जाप॒त्यय॑र्चा पुन॒रैति॑ । प्र॒जाप॑ति॒रे॒वैनं॑ तत् उ॒न्नय॑ति
 । ना॒र्ति॒मा॒र्च्छति॑ यज॒मानः॑ ॥ 65 ॥ 1.4.0.0 उ॒भये॑
 यु॒वः॑ सु॒राम॑मु॒द॒स्था॒न्नि वै यस्य॑ प्रा॒तस्स॑व॒न ए॒कैको॑ऽसु॒र्यं
 प॒व॒मानः॑ प्र॒जा वै स॒त्रमा॑स॒ताग्नि॑र्वा॒व सँ॑व॒त्स॒रो द॑श
 ॥ 10 ॥ उ॒भये॑ वा उ॒द॒स्था॒त्स॒र्वाभि॑र्म॒ध्यतो॑ऽत्र वा॒व
 ब्रा॒ह्म॒णेष्व॑थ॒ गृ॒हमे॑धि॒नः॑ ष॒ट्थ॑ष्टिः ॥ उ॒भये॑ वा वै॒षः
 ॥ 66 ॥ ह॒रिः ओम् ॥ श्री॒कृष्णार्प॑णमस्तु । चतु॒र्थ
 प्र॒पा॒ठक॑स्समा॒प्तः 1.4.0.0 तैत्ति॑रीयब्राह्मणे प्रथ॒माष्ट॑के
 चतु॒र्थ प्र॒पा॒ठक॑ प्रा॒रंभः॑ । ह॒रिः ओम् ॥ 1.4.1.0 गृ॒हत्वं
 ग्रहा॑ञ्जु॒होत्य॑कुर्व॒तादु॒हन्ना॑ग्रय॒णस्था॒ली भ॑व॒ति न॑व॒ च ॥

1 ॥ 1.4.1.1 उ॒भये॒ वा ए॒ते प्र॒जाप॑ते॒रध्य॑सृज्यन्त ।
 दे॒वाश्चासु॑राश्च । तान्न व्य॑जानात् । इ॒मेऽन्य॑ इ॒मेऽन्य॑ इति॑ ।
 स दे॒वान् २॒शून॑करोत् । तान्भ्य॑षुणोत् । तान्प॒वित्रे॑णापुनात् ।
 । तान्प्र॒स्ता॑त्प॒वित्र॑स्य व्य॑गृह्णात् । ते ग्र॒हा अभ॑वन् ।
 तद्ग्र॒हाणां॑ ग्र॒हत्व॑म् ॥ 1 ॥ 1.4.1.2 दे॒वता॒ वा ए॒ता
 यज॑मानस्य गृ॒हे गृ॑ह्यन्ते । यद्ग्र॒हाः । वि॒दुरे॑न दे॒वाः ।
 यस्यै॒वं वि॒दुष॑ ए॒ते ग्र॒हा गृ॑ह्यन्ते । ए॒षा वै सोम॑स्याहु॒तिः ।
 यदु॑पा॒ २॒शुः । सोमे॑न दे॒वा २॒स्तर्प॑याणीति॒ खलु॑ वै सोमे॑न
 यज॑ते । यदु॑पा॒ २॒शुं जु॑होति । सोमे॑नै॒व तद्दे॒वा २॒स्तर्प॑यति ।
 यद्ग्र॒हाञ्जु॑होति ॥ 2 ॥ 1.4.1.3 दे॒वा ए॒व तद्दे॒वान्ना॑च्छन्ति
 । यच्च॑म॒साञ्जु॑होति । तेनै॒वानु॑रूपेण॒ यज॑मानस्सुव॒र्गं
 लो॒कमे॑ति । किं न्वे॒तदग्र॑ आसी॒दित्या॑हुः । यत्पा॒त्राणी॑ति॒
 । इ॒यं वा ए॒तदग्र॑ आसीत् । मृ॒न्मया॑नि॒ वा ए॒तान्या॑सन् ।
 । तैर्दे॒वा न व्या॑वृ॒तम॑गच्छन् । त ए॒तानि॑ दा॒रुम॑याणि॒
 पा॒त्राण्य॑पश्यन् । तान्य॑कुर्व॒त ॥ 3 ॥ 1.4.1.4 तैर्वै
 ते व्या॑वृ॒तम॑गच्छन् । यद्दा॑रु॒मया॑णि॒ पा॒त्राणि॑ भव॑न्ति ।

व्यावृ॒तमे॒व तैर्य॑ज॒मानो गच्छ॑ति । यानि॑ दा॒रुम॑याणि
 पात्रा॑णि भव॑न्ति । अ॒मुमे॒व तैर्लो॒कम॑भिज॒यति । यानि॑
 मृ॒न्मया॑नि । इ॒ममे॒व तैर्लो॒कम॑भिज॒यति । ब्र॒ह्म॒वादि॑नो
 वद॑न्ति । काश्च॑त॒स्रस्स्था॒लीर्वाय॑व्या॒स्सोम॑ग्रह॒णीरिति॑ । दे॒वा
 वै पृ॒श्निम॑दुह॒न् ॥ 4 ॥ 1.4.1.5 तस्या॑ ए॒ते स्तना॑
 आस॑न् । इ॒यं वै पृ॒श्निः । तामा॑दि॒त्या आ॑दि॒त्यस्था॒ल्या
 चतु॑ष्पदः प॒शून् दुह॑न् । यदा॑दि॒त्यस्था॒ली भव॑ति ।
 चतु॑ष्पद ए॒व तया॑ प॒शून् यज॑मान इ॒मां दु॑हे । तामिन्द्र॑
 उक्थ्य॑स्था॒ल्येन्द्रि॒यम॑दुह॒त् । यदु॑क्थ्य॒स्था॒ली भव॑ति ।
 इन्द्रि॒यमे॒व तया॑ यज॑मान इ॒मां दु॑हे । तां वि॒श्वे दे॒वा
 आ॑ग्रयण॒स्थाल्यो॑र्ज॒मदुह॑न् । यदा॑ग्रयण॒स्था॒ली भव॑ति ॥
 5 ॥ 1.4.1.6 ऊ॒र्जमे॒व तया॑ यज॑मान इ॒मां दु॑हे । तां
 म॑नु॒ष्या ध्रु॑वस्था॒ल्याऽऽयु॑रदुह॒न् । यद्ध्रु॑वस्था॒ली भव॑ति ।
 आ॒यु॒रे॒व तया॑ यज॑मान इ॒मां दु॑हे । स्था॒ल्या गृ॑ह्णाति ।
 वा॒य॒व्ये॒न जु॑होति । तस्मा॑द॒न्येन॑ पात्रे॑ण प॒शून् दु॑हन्ति ।
 अ॒न्येन॑ प्र॒तिगृ॑ह्णन्ति । अथो॑ व्यावृ॒तमे॒व तद्यज॑मानो गच्छ॑ति

॥ 6 ॥ 1.4.2.0 सोमं आविशन् यंजे राज्यायैकं च ॥
 2 ॥ 1.4.2.1 युव॑ सु॒राम॑म॒श्विना । नमु॑चावा॒सुरे सचा॑
 । वि॒पि॒पा॒ना शु॒भस्प॑ती । इन्द्रं॑ कर्म॒ स्वाव॑तम् । पु॒त्रमि॑व
 पि॒तरा॑व॒श्विनो॒भा । इन्द्रा॑व॒तं कर्म॑णा द॒२॒सना॑भिः ।
 यथ्सु॑रामं॒ व्यपि॑ब॒श्शची॑भिः । सर॑स्वती त्वा मघवन्नभीष्णात्
 । अहो॑व्यग्रे ह॒विरा॒स्येते॑ । सु॒चीव॑ घृ॒तं च॒मू इ॒व सोमः॑
 ॥ 7 ॥ 1.4.2.2 वा॒ज॒सनि॒॑ रयि॑म॒स्मे सु॒वीर॑म् ।
 प्र॒श॒स्तं धे॑हि य॒शसं॑ बृ॒हन्त॑म् । यस्मि॑न्न॒श्वांस ऋष॑भांस
 उ॒क्ष्णः । व॒शा मेषा॑ अ॒वसृ॑ष्टासु आहु॑ताः । की॒ला॒ल॒पे
 सोम॑पृ॒ष्ठाय वे॒धसे॑ । हृ॒दा म॒तिं ज॑नय॒ चारु॑म॒ग्रये॑ । नाना॑
 हि वा॑ दे॒वहि॑त॒२॒ सदो॑ मि॒तम् । मा स॑सृ॒क्षाथां॑ पर॒मे
 व्यो॑मन् । सुरा॒ त्वमसि॑ शु॒ष्मिणी॑ सोमं॒ एषः॑ । मा मां
 हि॑सी॒स्स्वां योनि॑मा॒विश॑न् ॥ 8 ॥ 1.4.2.3 यदत्र॑
 शिष्ट॑ र॒सिन॑स्सु॒तस्य॑ । यदिन्द्रो॒ अपि॑ब॒च्छची॑भिः । अ॒हं
 तद॑स्य॒ मन॑सा शि॒वेन॑ । सोम॒॑ राजा॑नमि॒ह भ॑क्षयामि ।

द्वे स्रुती अश्रुणवं पितृणाम् । अहं देवानामुत मर्त्यानाम्
 । ताभ्यामिदं विश्वं भुवनं समैति । अन्तरा पूर्वमपरं
 च केतुम् । यस्तै देव वरुण गायत्रछन्दाः पाशः । तं
 तं एतेनावं यजे ॥ 9 ॥ 1.4.2.4 यस्तै देव वरुण
 त्रिष्टुछन्दाः पाशः । तं तं एतेनावं यजे । यस्तै देव
 वरुण जगतीछन्दाः पाशः । तं तं एतेनावं यजे । सोमो
 वा एतस्य राज्यमादत्ते । यो राजा सत्राज्यो वा सोमै न
 यजते । देवसुवामेतानि हवींषि भवन्ति । एतावन्तो
 वै देवानां सवाः । त एवास्मै सवान्प्रयच्छन्ति ।
 त एनं पुनस्सुवन्ते राज्याय । देवसू राजा भवति ॥
 10 ॥ 1.4.3.0 वै देव्यदितिर्मुञ्चति सृजति करोति
 करोत्याभ्यामपि दध्यात् पञ्च च ॥ 3 ॥ 1.4.3.1
 उदस्थाद्देव्यदितिर्विश्वरूपी । आयुर्यज्ञपतावधात् । इन्द्राय
 कृण्वती भागम् । मित्राय वरुणाय च । इयं वा अग्निहोत्री
 । इयं वा एतस्य निषीदति । यस्याग्निहोत्री निषीदति ।
 तामुत्थापयेत् । उदस्थाद्देव्यदितिरिति । इयं वै देव्यदितिः

॥ 11 ॥ 1.4.3.2 इमामेवास्मा उत्थापयति ।
 आयुर्यज्ञपतावधादित्याह । आयुरेवास्मिन्दधाति । इन्द्राय
 कृण्वती भागं मित्राय वरुणाय चेत्याह । यथायजुरेवैतत्
 । अवर्ति वा एषैतस्य पाप्मानं प्रतिख्याय निषीदति ।
 यस्याग्निहोत्र्युपसृष्टा निषीदति । तां दुग्ध्वा ब्राह्मणाय
 दद्यात् । यस्यान्नं नाद्यात् । अवर्तिमेवास्मिन्पाप्मानं
 प्रतिमुञ्चति ॥ 12 ॥ 1.4.3.3 दुग्ध्वा ददाति । न
 ह्यदृष्टा दक्षिणा दीयते । पृथिवीं वा एतस्य पयः प्रविशति
 । यस्याग्निहोत्रं दुह्यमानं ऽः स्कन्दति । यदद्य दुग्धं
 पृथिवीमसक्तं । यदोषधीरप्यसंरद्यदापः । पयो गृहेषु
 पयो अघ्नियासु । पयो वत्सेषु पयो अस्तु तन्मयीत्याह
 । पय एवात्मन्गृहेषु पशुषु धत्ते । अप उपसृजति ॥
 13 ॥ 1.4.3.4 अद्विरेवैनदाप्रोति । यो वै यज्ञस्यार्ते
 नानार्तं सः सृजति । उभे वै ते तर्ह्यार्च्छतः । आर्च्छति
 खलु वा एतदग्निहोत्रम् । यदुह्यमानं ऽः स्कन्दति ।
 यदभिदुह्यात् । आर्ते नानार्तं यज्ञस्य सः सृजेत् । तदेव

या॒दृक्की॒दृक्क्रं॑ हो॒त॒व्यम् । अथा॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑ः॒हो॒त॒व्यम् ।
 अना॑र्ते॒नै॒वा॒र्तं य॒ज्ञस्य॑ निष्क॑रोति ॥ 14 ॥ 1.4.3.5
 यद्यु॑द्भु॒तस्य॑ स्क॒न्दे॒त् । यत्ततोऽहु॑त्वा पुन॑रे॒यात् । य॒ज्ञं
 विच्छि॑न्ध्यात् । यत्र॑ स्क॒न्दे॒त् । तन्नि॑षद्य पुन॑र्गृही॒यात् ।
 यत्रै॒व स्क॒न्दे॒ति । तत॑ ए॒वैन॒त्पुन॑र्गृह्णाति । तदे॒व या॒दृक्की॒दृक्क्रं॑
 हो॒त॒व्यम् । अथा॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑ः॒हो॒त॒व्यम् । अना॑र्ते॒नै॒वा॒र्तं
 य॒ज्ञस्य॑ निष्क॑रोति ॥ 15 ॥ 1.4.3.6 वि वा ए॒तस्य॑
 य॒ज्ञशि॑च्छेद्यते । यस्या॑ग्नि॒होत्रे॑ऽधि॒श्रिते॑ श्वाऽन्त॒रा धा॑वति
 । रु॒द्रः खलु॑ वा ए॒षः । यद॒ग्निः । यद्वा॑म॒न्वत्या॑ व॒र्तये॑त्
 । रु॒द्राय॑ प॒शूनपि॑ दध्यात् । अ॒प॒शुर्य॑ज॒मान॑स्स्यात् ।
 यद॒पोऽन्व॑तिषि॒ञ्चेत् । अ॒ना॒द्यम॑ग्रेरापः । अ॒ना॒द्यमा॑भ्यामपि
 दध्यात् । गा॒र्हप॑त्या॒द्भस्मा॑दाय । इ॒दं विष्णु॑र्विच॒क्रम॑ इति
 वैष्ण॑व्य॒र्चाऽऽहु॑वनीया॒द्धु॑ꣳस॒यन्नु॑द्रवेत् । य॒ज्ञो वै विष्णुः॑ ।
 य॒ज्ञेनै॒व य॒ज्ञꣳ संत॑नोति । भस्म॑ना प॒दमपि॑ वपति॒ शान्त्यै॑
 ॥ 16 ॥ 1.4.4.0 हर॑त्यथा॒ग्निहो॑त्रं नि॒म्रोच॑ति हरे॒द्दे॒वता॑
 गच्छ॑त्यु॒द्वाये॑न्मन्थे॒द्रम॑स्व बृ॒हद्वि॒राडिति॑ नव॑ च ॥ 4 ॥ (नि

वै पूर्वं त्रीणि निम्रोचति दर्भेण यद्धिरण्यमग्निहोत्रं पुनर्वरुणो
 वारुणं नि वा एतस्याभ्युदेति चतुर्गृहीतमाज्यं यदाज्यं
 पराच्युषा पुनर्मित्रो मैत्रं यस्याहवनीयेऽनुद्वाते गाहपत्यो
 यद्वै मन्थेदुद्धरेत् ॥) 1.4.4.1 नि वा एतस्याहवनीयो
 गाहपत्यं कामयते । निगाहपत्य आहवनीयम् ।
 यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभि निम्रोचति । दर्भेण हिरण्यं
 प्रबद्धं पुरस्ताद्धरेत् । अथाग्निम् । अथाग्निहोत्रम् ।
 यद्धिरण्यं पुरस्ताद्धरति । ज्योतिर्वै हिरण्यम् । ज्योतिरेवैनं
 पश्यन्नुद्धरति । यदग्निं पूर्वं हरत्यथाग्निहोत्रम् ॥ 17 ॥
 1.4.4.2 भागधेयेनैवैनं प्रणयति । ब्राह्मण आग्नेय उद्धरेत्
 । ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः । सर्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति
 । अग्निहोत्रमुपसाद्यातमितोरासीत । व्रतमेव हृतमनु
 म्रियते । अन्तं वा एष आत्मनो गच्छति । यस्ताम्यति ।
 अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति । यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभि
 निम्रोचति ॥ 18 ॥ 1.4.4.3 पुनस्समन्यं जुहोति
 । अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य निष्करोति । वरुणो वा एतस्य

य॒ज्ञं गृ॒ह्णाति । यस्या॒ग्निमनु॑द्धृत॒ः सूर्यो॑ऽभि नि॒म्रोच॑ति
 । वा॒रु॒णं च॒रुं निर्व॑पेत् । तेनै॒व य॒ज्ञं निष्क्री॑णीते । नि
 वा ए॒तस्या॑हव॒नीयो गा॒र्हप॑त्यं कामयते । नि गा॒र्हप॑त्य
 आहव॒नीय॑म् । यस्या॒ग्निमनु॑द्धृत॒ः सूर्यो॑ऽभ्युदेति ।
 चतु॒र्गृही॑तमाज्यं पु॒रस्ता॑द्धरेत् ॥ 19 ॥ 1.4.4.4
 अथा॒ग्निम् । अथा॑ग्निहोत्रम् । यदाज्यं पु॒रस्ता॑द्धरति
 । ए॒तद्वा अ॒ग्नेः प्रि॒यं धाम॑ । यदाज्य॑म् । प्रि॒येणै॒वैनं॑
 धाम्ना॒ सम॑र्धयति । यद॒ग्निं पूर्वं॑ ह॒रत्यथा॑ग्निहोत्रम्
 । भा॒गधे॒येनै॒वैनं॑ प्रणयति । ब्रा॒ह्म॒ण आ॑प्से॒य उद्ध॑रेत् ।
 ब्रा॒ह्म॒णो वै सर्वा॑ दे॒वताः॑ ॥ 20 ॥ 1.4.4.5 सर्वा॑भिरे॒वैनं॑
 दे॒वता॑भि॒रुद्ध॑रति । परा॑ची॒ वा ए॒तस्मै॑ व्युच्छन्ती व्युच्छति
 । यस्या॒ग्निमनु॑द्धृत॒ः सूर्यो॑ऽभ्युदेति । उ॒षाः के॒तुना॑
 जुष॑ताम् । य॒ज्ञं दे॒वेभि॑रि॒न्वित॑म् । दे॒वेभ्यो॑ म॒धुम॑त्तमः॒ स्व
 स्वा॑हेति प्र॒त्यङ्घ्रि॑षद्याज्येन जुहुयात् । प्र॒तीची॑मे॒वास्मै॑
 विवा॑सयति । अ॒ग्निहो॑त्रमु॒पसा॑द्यातमि॒तोरा॑सीत । व्र॒तमे॒व
 ह॒तमनु॑ म्रियते । अन्तं॑ वा ए॒ष आ॒त्मनो॑ गच्छति ॥ 21

॥ 1.4.4.6 यस्ताम्यति । अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति ।
यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति । पुनस्समन्य जुहोति
। अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य निष्करोति । मित्रो वा एतस्य यज्ञं
गृह्णाति । यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति । मैत्रं चरुं
निर्वपेत् । तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते । यस्याहवनीयेऽनुद्वाते
गाहपत्य उद्वायेत् ॥ 22 ॥ 1.4.4.7 यदाहवनीयमनुद्वाप्य
गाहपत्यं मन्थेत् । विच्छिन्द्यात् । भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्
। यद्वै यज्ञस्य वास्तव्यं क्रियते । तदनु रुद्रोऽवचरति
। यत्पूर्वमन्ववस्येत् । वास्तव्यमग्निमुपासीत । रुद्रोऽस्य
पशून्धातुकस्स्यात् । आहवनीयमुद्वाप्य । गाहपत्यं
मन्थेत् ॥ 23 ॥ 1.4.4.8 इतः प्रथमं जज्ञे अग्निः ।
स्वाद्योनेरधि जातवेदाः । स गायत्रिया त्रिष्टुभा जगत्या
। देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्निति । छन्दोभिरेवैनं
स्वाद्योनेः प्रजनयति । गाहपत्यं मन्थति । गाहपत्यं
वा अन्वाहिताग्नेः पशव उप तिष्ठन्ते । स यदुद्वायति ।
तदनु पशवोऽप क्रामन्ति । इषे रय्यै रमस्व ॥ 24 ॥

1.4.4.9 सहसे द्युम्नाय । ऊर्जेऽपत्यायेत्याह । पशवो
 वै रयिः । पशूनेवास्मै रमयति । सारस्वतौ त्वोत्सौ
 समिन्धातामित्याह । ऋक्सामे वै सारस्वतावुत्सौ ।
 ऋक्सामाभ्यामेवैनं समिन्धे । सम्राडसि विराडसीत्याह
 । रथन्तरं वै सम्राट् । बृहद्विराट् । 25 ॥ 1.4.4.10
 ताभ्यामेवैनं समिन्धे । वज्रो वै चक्रम् । वज्रो वा
 एतस्य यज्ञं विच्छिनत्ति । यस्यानो वा रथो वाऽन्तराऽग्नी
 याति । आहवनीयमुद्वाप्य । गाहपत्यादुद्धरेत् । यदग्ने
 पूर्वं प्रभृतं पदं हि ते । सूर्यस्य रश्मीनन्वाततान । तत्र
 रयिष्ठामनु सं भरेतम् । सं नस्सृज सुमत्या वाजवत्येति
 ॥ 26 ॥ 1.4.4.11 पूर्वैवास्य यज्ञेन यज्ञमनु
 संतनोति । त्वमग्ने सप्रथा असीत्याह । अग्निस्सर्वा
 देवताः । देवताभिरेव यज्ञं संतनोति । अग्नये पथिकृते
 पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत् । अग्निमेव पथिकृतं स्वेन
 भागधेयेनोपधावति । स एवैनं यज्ञियं पन्थामपि नयति ।

अनु॒द्वान्दक्षि॑णा । व॒ही ह्येष॑ समृ॒द्धौ ॥ 27 ॥ 1.4.5.0
 य॒न्ति॒ स॒र्व॒न॒स्याति॑रिच्य॒ते श॑सति दा॒धारा॒ष्टौ च॑ ॥
 5 ॥ 1.4.5.1 यस्य॑ प्रा॒त॒स्स॒व॒ने सोमो॑ऽति॒रिच्य॑ते ।
 मा॒ध्य॒न्दि॒न॒ः स॒र्व॒नं का॒म॒य॑मा॒नोऽभ्य॑ति॒रिच्य॑ते । गौ॒र्ध॒य॑ति
 म॒रु॒ता॒मि॒ति॒ ध॒य॑द्व॒तीषु॑ कुर्वन्ति । हि॒न॒स्ति॒ वै स॒न्ध्य॑धी॒तम्
 । स॒न्धी॒व॒ खलु॑ वा ए॒तत् । य॒त्स॒र्व॒न॒स्याति॑रिच्य॒ते ।
 य॒द्व॒य॑द्व॒तीषु॑ कुर्वन्ति । स॒न्धे॒श्शान्त्यै॑ । गा॒य॒त्र॑ सामं
 भ॒व॒ति प॒ञ्च॒द॒श॒स्स्तोमः॑ । ते॒नै॒व प्रा॑त॒स्स॒व॒नान्न॑य॒न्ति
 ॥ 28 ॥ 1.4.5.2 म॒रु॒त्वंतीषु॑ कुर्वन्ति । ते॒नै॒व
 मा॒ध्य॒न्दि॒ना॒त्स॒र्व॒नान्न॑य॒न्ति । हो॒तु॑श्च॒म॒स॒म॒नू॒न्न॑य॒न्ते ।
 हो॒ताऽनु॑ श॑सति । म॒ध्य॒त ए॒व य॒ज्ञ॑ स॒मा॒द॒धा॒ति
 । यस्य॑ मा॒ध्य॒न्दि॒ने स॒र्व॒ने सोमो॑ऽति॒रिच्य॑ते ।
 आ॒दि॒त्यं तृ॒तीय॑स॒र्व॒नं का॒म॒य॑मा॒नोऽभ्य॑ति॒रिच्य॑ते ।
 गौ॒रि॒वी॒त॑ सामं भ॒व॒ति । अ॒ति॒रि॒क्तं॒ वै गौ॑रि॒वी॒तम् ।
 अ॒ति॒रि॒क्तं॒ य॒त्स॒र्व॒न॒स्याति॑रिच्य॒ते ॥ 29 ॥ 1.4.5.3
 अ॒ति॒रि॒क्त॒स्य॒ शान्त्यै॑ । ब॒ण्म॒हा॑ अ॒सि सूर्ये॑ति॒ कुर्व॑न्ति

। यस्यै॒वादि॒त्यस्य॒ सव॑नस्य॒ कामे॑नातिरिच्य॑ते । तेनै॒वैनं॒
 कामे॑न॒ सम॑र्धयन्ति । गौरि॒वीत॑ꣳ सामं भवति । तेनै॒व
 मा॒ध्य॑न्दिना॒त्सव॑नान्नय॑न्ति । स॒प्त॒द॒श॒स्तोमः॑ । तेनै॒व
 तृ॒तीय॑सव॒नान्न॑यन्ति । होतु॑श्चम॒सम॑नून्नय॑न्ते । होताऽनु॑
 शꣳसति ॥ 30 ॥ 1.4.5.4 म॒ध्य॒त ए॒व य॒ज्ञꣳ
 स॒माद॑धाति । यस्य॑ तृतीयसव॒ने सोमो॑ऽतिरिच्ये॑त ।
 उ॒क्थ्यं॑ कुर्वीत । यस्यो॒क्थ्ये॑ऽतिरिच्ये॑त । अ॒तिरा॒त्रं
 कुर्वीत॑ । यस्यातिरा॒त्रेऽतिरिच्ये॑ते । तत्त्वै॑ दु॒ष्प्र॒ज्ञान॑म्
 । यज॑मानं॒ वा ए॒तत्प॒शव॑ आ॒साह्य॑यन्ति । बृ॒ह॒त्सामं॑
 भवति । बृ॒ह॒द्वा इ॒माल्लो॑का॒न्दा॑धार । बा॒ह्व॒ताꣳ प॒शवः॑
 । बृ॒ह॒तैवा॒स्मै प॒शून्दा॑धार । शि॒पि॒वि॒ष्ट॒व॒तीषु॑ कुर्वन्ति ।
 शि॒पि॒वि॒ष्टो वै दे॒वानां॑ पु॒ष्टम् । पु॒ष्ट्यै॒वैन॑ꣳꣳ सम॑र्धयन्ति ।
 होतु॑श्चम॒सम॑नून्नय॑न्ते । होताऽनु॑शꣳसति । म॒ध्य॒त ए॒व य॒ज्ञꣳ
 स॒माद॑धाति ॥ 31 ॥ 1.4.6.0 अ॒भिजि॑त्यै पृथि॒व्याश्च॒
 स्याद॑ध्व॒र्युर्ब्रू॑याल्लो॒कयोꣳꣳ परि॑ददति कुर्वी॒रꣳꣳस्त्रीणि॑ च
 ॥ 6 ॥ 1.4.6.1 एकै॒को वै ज॒नता॑या॒मिन्द्रः॑ । एकं॑

वा ए॒ताविन्द्र॑म॒भि स॑सु॒नुतः । यौ द्वौ स॑सु॒नुतः ।
 प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒ष वि॑ता॒यते । यद्य॒ज्ञः । तस्य॒ ग्रावा॑णो
 दन्ताः । अ॒न्य॒त॒रं वा ए॒ते स॑सु॒न्वतो॑र्निर्ब॒प्सति
 । पूर्वे॑णोप॒सृत्या॑ दे॒वता॒ इत्या॑हुः । पूर्वो॑प॒सृतस्य॒ वै
 श्रेया॑न्भवति । ए॒ति॒व॒न्त्याज्या॑नि भवन्त्य॒भिजि॑त्यै ॥
 32 ॥ 1.4.6.2 म॒रुत्व॑ती॒ः प्र॑ति॒पदः॑ । म॒रुतो॒ वै
 दे॒वाना॑मप॒राजित॑मा॒यत॑नम् । दे॒वाना॑मे॒वाप॑राजित आ॒यत॑ने
 यत॑ते । उ॒भे बृ॑ह॒द्रथ॑न्त॒रे भ॑वतः । इ॒यं वाव॑ र॒थन्त॑रम् ।
 अ॒सौ बृ॑हत् । आ॒भ्यामे॒वैन॑म॒न्तरै॑ति । वा॒चश्च॒ मन॑सश्च ।
 प्रा॒णाच्चा॑पा॒नाच्च॑ । दि॒वश्च॑ पृ॒थिव्या॑श्च ॥ 33 ॥ 1.4.6.3
 सर्व॑स्माद्वि॒त्ताद्वेद्या॑त् । अ॒भि॒व॒र्तो ब्र॑ह्मसा॒मं भ॑वति ।
 सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॑भि॒वृ॑त्यै । अ॒भि॒जि॒द्भव॑ति । सु॒व॒र्गस्य॑
 लो॒कस्या॑भि॒जि॑त्यै । वि॒श्वजि॒द्भव॑ति । वि॒श्वस्य॑ जि॒त्यै ।
 यस्य॒ भूया॑सो य॒ज्ञक्र॑तव॒ इत्या॑हुः । स दे॒वता॑ वृ॒द्ध इति॑
 । यद्य॑ग्नि॒ष्टोम॑स्सोम॒ः प॒रस्ता॑थ्स्यात् ॥ 34 ॥ 1.4.6.4
 उ॒क्थ्यं॑ कुर्वीत । यद्यु॒क्थं॑स्स्यात् । अ॒ति॒रा॒त्रं कु॑र्वीत ।

य॒ज्ञ॒कृ॒तुभि॑रे॒वा॒स्य॑ दे॒वता॑ वृ॒द्धे । यो वै छ॒न्दो॑भि॒रभि॑भव॒न्ति ।
 स स॒सु॑न्व॒तो॒रभि॑भव॒ति । सं॒वेशा॑य॒ त्वोप॑वेशा॒य त्वे॒त्याह॑
 । छ॒न्दा॒सि॑ वै सं॒वेश॑ उ॒पवेशः॑ । छ॒न्दो॑भि॒रे॒वा॒स्य॑
 छ॒न्दा॒स्य॑भि॒भव॑ति । इ॒ष्टर्गो॑ वा ऋ॒त्विजा॑मध्व॒र्युः ॥

35 ॥ 1.4.6.5 इ॒ष्टर्ग॑ खलु॒ वै पूर्वे॑ऽर्ष्टः क्षी॑यते ।
 प्रा॒णा॒पा॒नौ मृ॒त्योर्मा॑ पा॒तमि॒त्याह॑ । प्रा॒णा॒पा॒नयो॑रे॒व श्र॑यते
 । प्रा॒णा॒पा॒नौ मा मा॑हा॒सिष्ट॑मि॒त्याह॑ । नैनं॑ पु॒राऽऽयु॑षः
 प्रा॒णा॒पा॒नौ ज॑हितः । आ॒र्तिं वा ए॒ते नि॑यन्ति । येषां॑
 दी॒क्षि॒तानां॑ प्र॒मीय॑न्ते । तं यद॑व॒वर्ज॑युः । क्रू॒र॒कृ॒तामि॑वैषां
 लो॒कस्स्या॑त् । आ॒हर॑ द॒हेति॑ ब्रू॒यात् ॥ 36 ॥ 1.4.6.6
 तं दक्षि॑ण॒तो वे॒द्यै नि॑धाय॑ । सर्प॑रा॒ज्ञियां॑ ऋ॒ग्भिस्स्तु॑युः ।
 इ॒यं वै सर्प॑तो॒ राज्ञी॑ । अ॒स्या ए॒वैनं॑ परि॑ददति । व्यृ॒द्धं
 तदि॒त्याहुः॑ । यथ्स्तु॑तमन॑नुशस्त॒मिति॑ । होता॑ प्रथ॒मः
 प्रा॑ची॒नावी॑ती मा॒र्जा॒लीयं॑ परी॑यात् । या॒मीर॑नुब्रुवन् ।
 सर्प॑रा॒ज्ञीनां॑ की॒र्तये॑त् । उ॒भयो॑रे॒वैनं॑ लो॒कयो॑ः परि॑ददति

॥ 37 ॥ 1.4.6.7 अथो धुवन्त्येवैनम् । अथो
 न्येवास्मै हुवते । त्रिः परियन्ति । त्रयं इमे लोकाः
 । एभ्य एवैनं लोकेभ्यो धुवते । त्रिः पुनः परियन्ति
 । षट्संपद्यन्ते । षड्वा ऋतवः । ऋतुभिरेवैनं धुवते
 । अग्र आयूः िषि पवस इति प्रतिपदं कुर्वीरन् ।
 रथन्तरसामैषाः सोमस्स्यात् । आयुरेवात्मन्दधते ।
 अथो पाप्मानमेव विजहतो यन्ति ॥ 38 ॥ 1.4.7.0
 उद्वायति मन्थेन्मन्थत्यक्रामत्पराऽपतन्मध्यन्दिन आगुरते
 पञ्च च ॥ 7 ॥ 1.4.7.1 असुर्यं वा एतस्माद्वर्णं
 कृत्वा । पशवो वीर्यमपं क्रामन्ति । यस्य यूपो विरोहति
 । त्वाष्ट्रं बहुरूपमालभेत । त्वष्टा वै रूपाणामीशे ।
 य एव रूपाणामीशे । सोऽस्मिन्पशून् वीर्यं यच्छति
 । नास्मात्पशवो वीर्यमपं क्रामन्ति । आर्तिं वा एते
 नियन्ति । येषां दीक्षितानामग्निरुद्वायति ॥ 39 ॥
 1.4.7.2 यदाहवनीयं उद्वायेत् । यत्तं मन्थेत् ।

विच्छिन्धात् । भ्रातृव्यमस्मै जनयेत् । यदाहवनीय
 उद्वायेत् । आग्नीद्वादुद्धरेत् । यदाग्नीद्वा उद्वायेत् ।
 गा॒र्हपत्या॑दुद्धरेत् । यद्वा॒र्हपत्य॑ उद्वायेत् । अत॑ ए॒व
 पुन॑र्मन्थेत् ॥ 40 ॥ 1.4.7.3 अत्र॒ वाव॒ स निल॑यते ।
 यत्र॒ खलु॒ वै निली॑नमुत्त॒मं पश्य॑न्ति । तदे॑नमिच्छन्ति ।
 यस्मा॒द्दारो॑रुद्वायेत् । तस्या॒रणीं॑ कुर्यात् । क्रुमु॒कमपि॑ कुर्यात्
 । ए॒षा वा अ॒ग्नेः प्रि॒या त॒नूः । यत्क्रु॑मुकः । प्रि॒ययै॑वैन॒न्त॒नुवा॒
 सम॑र्धयति । गा॒र्हपत्यं॑ मन्थति ॥ 41 ॥ 1.4.7.4
 गा॒र्हपत्यो॑ वा अ॒ग्नैर्योनिः॑ । स्वादे॑वैन॒य्यो नैर्ज॑नयति ।
 नास्मै॑ भ्रातृव्यञ्जनयति । यस्य॒ सोमं॑ उप॒दस्ये॑त् ।
 सु॒वर्णं॑ हिर॑ण्यन्द्वेधा विच्छिद्य । ऋ॒जीषे॑ऽन्यदाधू॒नुयात्
 । जुहु॑यादन्यत् । सोम॑मे॒वाभि॑षृणोति । सोम॑ञ्जुहोति
 । सोम॑स्य॒ वा अ॑भिषृयमाणस्य प्रि॒या त॒नूरु॑दक्रामत्
 ॥ 42 ॥ 1.4.7.5 तथ्सु॒वर्णं॑ हिर॑ण्यमभवत्
 । यथ्सु॒वर्णं॑ हिर॑ण्यङ्कुर्वन्ति । प्रि॒ययै॑वैन॒न्त॒नुवा॒
 सम॑र्धयन्ति । यस्या॒क्रीत॑ः सोम॑मप॒हरै॑युः । क्री॒णीया॑दे॒व

। सैव ततः प्रायश्चित्तिः । यस्य क्रीतमपहरैयुः ।
 आदाराश्च फाल्गुनानि चाभिषुणुयात् । गायत्री यः
 सोममाहरत् । तस्य योऽंशुः पराऽपतत् ॥ 43
 ॥ 1.4.7.6 त आदारा अभवन् । इन्द्रो वृत्रमहन् ।
 तस्य वल्कः पराऽपतत् । तानि फाल्गुनान्यभवन् ।
 पशवो वै फाल्गुनानि । पशवस्सोमो राजा ।
 यदादाराश्च फाल्गुनानि चाभिषुणोति । सोममेव
 राजानमभिषुणोति । शृतेन प्रातस्सवने श्रीणीयात् । दध्ना
 मध्यन्दिने ॥ 44 ॥ 1.4.7.7 नीतमिश्रेण तृतीयसवने ।
 अग्निष्टोमस्सोमस्स्याद्रथन्तरसामा । य एवर्त्विजो वृतास्स्युः
 । त एनय्याञ्जयेयुः । एकाङ्गान्दक्षिणान्दद्यात्तेभ्य एव ।
 पुनस्सोमङ्कीणीयात् । यज्ञेनैव तद्यज्ञमिच्छति । सैव ततः
 प्रायश्चित्तिः । सर्वाभ्यो वा एष देवताभ्यस्सर्वेभ्यः पृष्ठेभ्यं
 आत्मानमागुरते । यस्सत्रायागुरते । एतावान्खलु वै पुरुषः
 । यावदस्य वित्तम् । सर्ववेदसेनं यजेत । सर्वपृष्ठोऽस्य
 सोमस्स्यात् । सर्वाभ्य एव देवताभ्यस्सर्वेभ्यः पृष्ठेभ्यं

आत्मानन्निष्क्रीणीते ॥ 45 ॥ 1.4.8.0 अनु रयीणां
 ब्रह्मणा स्वस्त्ययनीस्सुदुघा हि घृतश्चुत ऋषिभिस्सम्भृतो
 रसः पुनातु त्रीणि च ॥ 8 ॥ 1.4.8.1 पवमानस्सुवर्जनः
 । पवित्रेण विचक्षणिः । यः पोता स पुनातु मा । पुनन्तु
 मा देवजनाः । पुनन्तु मनवो धिया । पुनन्तु विश्वं आयवः
 । जातवेदः पवित्रवत् । पवित्रेण पुनाहि मा । शूक्रेण देव
 दीद्यत् । अग्ने क्रत्वा क्रतूँ रनु ॥ 46 ॥ 1.4.8.2 यत्ते
 पवित्रमर्चिषि । अग्ने विततमन्तरा । ब्रह्म तेन पुनीमहे
 । उभाभ्यान्देव सवितः । पवित्रेण सुवेन च । इदं ब्रह्म
 पुनीमहे । वैश्वदेवी पुनती देव्यागात् । यस्यै बृहीस्तनुवो
 वीतपृष्ठाः । तया मदन्तस्सधमाद्येषु । वयः स्याम पतयो
 रयीणाम् ॥ 47 ॥ 1.4.8.3 वैश्वानरो रश्मिभिर्मा पुनातु
 । वातः प्राणेनैषिरो मयोभूः । द्यावापृथिवी पयसा पयोभिः
 । ऋतावरी यज्ञिये मा पुनीताम् । बृहद्विस्सवितस्तृभिः
 । वसिष्ठैर्देव मन्मभिः । अग्ने दक्षैः पुनाहि मा ।
 येन देवा अपुनत । येनापो दिव्यङ्कशः । तेन दिव्येन

ब्रह्मणा ॥ 48 ॥ 1.4.8.4 इदं ब्रह्म पुनीमहे । यः
 पावमानीरध्येति । ऋषिभिस्सम्भृतं रसम् । सर्वं
 स पूतमश्नाति । स्वदितं मातरिश्चन । पावमानीर्यो
 अध्येति । ऋषिभिस्सम्भृतं रसम् । तस्मै सरस्वती दुहे
 । क्षीरं सर्पिर्मधूदकम् । पावमानीस्स्वस्त्ययनीः ॥ 49
 ॥ 1.4.8.5 सुदुघा हि पयस्वतीः । ऋषिभिस्सम्भृतो
 रसः । ब्राह्मणेष्वमृतं हितम् । पावमानीर्दिशन्तु
 नः । इमल्लोकमथो अमुम् । कामान्थ्समर्धयन्तु नः ।
 देवीर्देवैस्समाभृताः । पावमानीस्स्वस्त्ययनीः । सुदुघा हि
 घृतश्रुतः । ऋषिभिस्सम्भृतो रसः ॥ 50 ॥ 1.4.8.6
 ब्राह्मणेष्वमृतं हितम् । येन देवाः पवित्रेण । आत्मानं
 पुनते सदा । तेन सहस्रधारेण । पावमान्यः पुनन्तु मा ।
 प्राजापत्यं पवित्रम् । शतोद्यामं हिरण्मयम् । तेन ब्रह्मविदो
 वयम् । पूतं ब्रह्म पुनीमहे । इन्द्रस्सुनीती सह मा पुनातु
 । सोमस्स्वस्त्या वरुणस्समीच्या । यमो राजा प्रमृणाभिः
 पुनातु मा । जातवेदा मोर्जयन्त्या पुनातु ॥ 51 ॥

1.4.9.0 मनुष्या अपश्यश्चमसङ्कृतस्य पूर्णः स्वधामसुरा
 अपश्यश्चमसङ्कृतस्य पूर्णः स्वधामसुरा ददात्यतिष्ठच्चत्वारि
 च ॥ 9 ॥ 1.4.9.1 प्रजा वै सत्रमांसत तपस्तप्यमाना
 अजुह्वतीः । देवा अपश्यश्चमसङ्कृतस्य पूर्णः स्वधाम् ।
 तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः । तेनार्धमांस ऊर्जमवारुन्धत ।
 तस्मादर्धमासे देवा इज्यन्ते । पितरोऽपश्यश्चमसङ्कृतस्य
 पूर्णः स्वधाम् । तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः । तेन
 मास्यूर्जमवारुन्धत । तस्मान्मासि पितृभ्यः क्रियते
 । मनुष्या अपश्यश्चमसङ्कृतस्य पूर्णः स्वधाम् ॥
 52 ॥ 1.4.9.2 तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः । तेन
 द्वयीमूर्जमवारुन्धत । तस्माद्विरहो मनुष्येभ्य उपह्रियते ।
 प्रातश्च सायश्च । पशवोऽपश्यश्चमसङ्कृतस्य पूर्णः स्वधाम्
 । तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः । तेन त्रयीमूर्जमवारुन्धत ।
 तस्मात्त्रिरहः पशवः प्रेरते । प्रातस्सङ्गवे सायम् । असुरा
 अपश्यश्चमसङ्कृतस्य पूर्णः स्वधाम् ॥ 53 ॥ 1.4.9.3

तमुपोदतिष्ठन्तमंजुहवुः । तेन सर्वँत्सर ऊर्जमवारुन्धत ।
 ते देवा अमन्यन्त । अमी वा इदमभूवन् । यद्वयं स्म
 इति । त एतानि चातुर्मास्यान्यपश्यन् । तानि निरवपन् ।
 तैरेवैषान्तामूर्जमवृञ्जत । ततो देवा अभवन् । पराऽसुराः ॥

54 ॥ 1.4.9.4 यद्यजते । यामेव देवा ऊर्जमवारुन्धत
 । तान्तेनावरुन्धे । यत्पितृभ्यः करोति । यामेव पितर
 ऊर्जमवारुन्धत । तान्तेनावरुन्धे । यदावसथेऽन्नं
 हरन्ति । यामेव मनुष्या ऊर्जमवारुन्धत । तान्तेनावरुन्धे
 । यद्वक्षिणान्ददाति ॥ 55 ॥ 1.4.9.5 यामेव पशव
 ऊर्जमवारुन्धत । तान्तेनावरुन्धे । यच्चातुर्मास्यैर्यजते ।
 यामेवासुरा ऊर्जमवारुन्धत । तान्तेनावरुन्धे । भवत्यात्मना
 । परास्य भ्रातृव्यो भवति । विराजो वा एषा विक्रान्तिः
 । यच्चातुर्मास्यानि । वैश्वदेवेनास्मिल्लोके प्रत्यतिष्ठत् ।
 वरुणप्रघासैरन्तरिक्षे । साकमेधैरमुष्मिल्लोके । एष ह
 त्वावैतत्सर्वं भवति । य एवद्विद्वाश्चातुर्मास्यैर्यजते ॥

56 ॥ 1.4.10.0 परिव॒थ्स॒रमा॑प्रोति शु॒नासी॒रीये॒ण
 यज॑तेऽज॒यन्त्स॒हस्र॒याजि॑न॒माप्रो॑ति वै॒श्वदे॒वत्व॑ ९ सा॒कमे॒धैर्य॑ज
 स॒मैध॑न्त पि॒तृय॑ज्ञ॒त्वञ्ज॑यति॒ यस्मि॑न्वा॒युर्हे॑म॒न्तस्त्री॑णि
 च ॥ 10 ॥ 1.4.10.1 अ॒ग्नि॒र्वाव॑ स॒व्व॑थ्स॒रः
 । आ॒दि॒त्यः परि॑व॒थ्स॒रः । च॒न्द्रमा॑ इ॒दाव॑थ्स॒रः ।
 वा॒युर॑नुव॒थ्स॒रः । यद्वै॑श्व॒देवे॒न॒ यज॑ते । अ॒ग्निमे॒व
 तथ्स॑व्व॒थ्स॒रमा॑प्रोति । तस्मा॑द्वै॒श्वदे॒वे॒न॒ यज॑मानः
 । स॒व्व॑थ्स॒रीणा॑ ९ स्व॒स्तिमा॑शा॒स्त॒ इत्या॑शा॒सीत॑ ।
 यद्व॑रुणप्र॒घासै॑र्यज॑ते । आ॒दि॒त्यमे॒व तत्प॑रिव॒थ्स॒रमा॑प्रोति
 ॥ 57 ॥ 1.4.10.2 तस्मा॑द्व॒रुणप्र॒घासै॑र्यज॑मानः
 । परि॑व॒थ्स॒रीणा॑ ९ स्व॒स्तिमा॑शा॒स्त॒ इत्या॑शा॒सीत॑ ।
 यथ्स॑कमे॒धैर्य॑ज॑ते । च॒न्द्रम॑समे॒व तदि॑दाव॒थ्स॒रमा॑प्रोति
 । तस्मा॑त्सा॒कमे॒धैर्य॑ज॑मानः । इ॒दाव॑थ्स॒रीणा॑ ९
 स्व॒स्तिमा॑शा॒स्त॒ इत्या॑शा॒सीत॑ । यत्पि॑तृय॑ज्ञे॒न॒ यज॑ते ।
 दे॒वाने॒व तद॑न्वव॑स्यति । अथ॒वा अ॑स्य वा॒युश्चा॑नुव॒थ्स॒रश्चा॑प्री॒ताव॑
 । यच्छु॑नासी॒रीये॒ण॒ यज॑ते ॥ 58 ॥ 1.4.10.3 वा॒युमे॒व

तदनुवत्सुरमाप्नोति । तस्माच्छुनासीरीयेण यजमानः ।
 अनुवत्सुरीणां स्वस्तिमाशास्तु इत्याशासीत ।
 सव्वत्सुरवा एष ईप्सतीत्याहुः । यश्चातुर्मास्यैर्यजत इति ।
 एष ह त्वै सव्वत्सुरमाप्नोति । य एवद्विद्वांश्चातुर्मास्यैर्यजते
 । विश्वे देवास्समयजन्त । तेऽग्निमेवायजन्त । त
 एतल्लोकमजयन् ॥ 59 ॥ 1.4.10.4 यस्मिन्नग्निः ।
 यद्वैश्वदेवेन यजते । एतमेव लोकञ्जयति । यस्मिन्नग्निः
 । अग्नेरेव सायुज्यमुपैति । यदा वैश्वदेवेन यजते ।
 अथ सव्वत्सुरस्य गृहपतिमाप्नोति । यदा सव्वत्सुरस्य
 गृहपतिमाप्नोति । अथ सहस्रयाजिनमाप्नोति । यदा
 सहस्रयाजिनमाप्नोति ॥ 60 ॥ 1.4.10.5 अथ
 गृहमेधिनमाप्नोति । यदा गृहमेधिनमाप्नोति । अथाग्निर्भवति
 । यदाग्निर्भवति । अथ गौर्भवति । एषा वै वैश्वदेवस्य
 मात्रा । एतद्वा एतेषामवमम् । अतोतो वा उत्तराणि
 श्रेयांसि भवन्ति । यद्विश्वे देवास्समयजन्त ।
 तद्वैश्वदेवस्य वैश्वदेवत्वम् ॥ 61 ॥ 1.4.10.6

अथादित्यो वरुणः राजानव्वरुणप्रघासैरयजत । स
 एतल्लोकमजयत् । यस्मिन्नादित्यः । यद्वरुणप्रघासैरयजते
 । एतमेव लोकञ्जयति । यस्मिन्नादित्यः । आदित्यस्यैव
 सायुज्यमुपैति । यदादित्यो वरुणः राजानव्वरुण-
 प्रघासैरयजत । तद्वरुणप्रघासानाव्वरुणप्रघासत्वम् । अथ
 सोमो राजा छन्दांसि साकमेधैरयजत ॥ 62 ॥
 1.4.10.7 स एतल्लोकमजयत् । यस्मिंश्चन्द्रमा
 विभाति । यत्साकमेधैरयजते । एतमेव लोकञ्जयति ।
 यस्मिंश्चन्द्रमा विभाति । चन्द्रमस एव सायुज्यमुपैति
 । सोमो वै चन्द्रमाः । एष ह त्वे साक्षात्सोमं भक्षयति ।
 य एवविद्वान्त्साकमेधैरयजते । यत्सोमश्च राजा छन्दांसि
 च समैधन्त ॥ 63 ॥ 1.4.10.8 तत्साकमेधानां
 साकमेधत्वम् । अथर्तवः पितरः प्रजापतिं पितरं
 पितृयज्ञेनायजन्त । त एतल्लोकमजयन् । यस्मिन्नृतवः ।
 यत्पितृयज्ञेन यजते । एतमेव लोकञ्जयति । यस्मिन्नृतवः
 । ऋतूनामेव सायुज्यमुपैति । यदृतवः पितरः प्रजापतिं

पितॄं पितृयज्ञेनायजन्त । तत्पितृयज्ञस्य पितृयज्ञत्वम् ॥
 64 ॥ 1.4.10.9 अथौषधय इमन्देवत्र्यम्बकैरयजन्त
 प्रथेमहीति । ततो वै ता अप्रथन्त । य एवद्विद्वां
 स्यम्बकैर्यजते । प्रथते प्रजयां पशुभिः । अथ वायुं
 परमेष्ठिनं शुनासीरीयेणायजत । स एतल्लोकमजयत्
 । यस्मिन्वायुः । यच्छुनासीरीयेण यजते । एतमेव
 लोकञ्जयति । यस्मिन्वायुः ॥ 65 ॥ 1.4.10.10
 वायोरेव सायुज्यमुपैति । ब्रह्मवादिनो वदन्ति । प्र
 चातुर्मास्ययाजी मीयता (३) न प्रमीयता (३) इति ।
 जीवन्वा एष ऋतूनप्येति । यदि वसन्ता प्रमीयते ।
 वसन्तो भवति । यदि ग्रीष्मे ग्रीष्मः । यदि वर्षासु
 वर्षाः । यदि शरदि शरत् । यदि हेमन् हेमन्तः ।
 ऋतुर्भूत्वा संवत्सरमप्येति । संवत्सरं प्रजापतिः ।
 प्रजापतिर्वावैषः ॥ 66 ॥ 1.5.0.0 अग्नेः कृत्तिक
 यत्पुण्यन्देवस्य सवितुर्ब्रह्मवादिनः कत्यृतमेव देवा वा
 आयुषः प्राणमिन्द्रो दधीचो देवासुरास्स प्रजापतिस्स

संमुद्रो ये वै चत्वारस्तस्यावांचो द्वादश ॥ 12 ॥
 अग्नेः कृत्तिका देवगृहा ऋतमेवर्ध्यामेव तिस्रः परांचीर्ये
 वै चत्वारो नवपञ्चाशत् ॥ 59 ॥ अग्नेः कृत्तिका
 य उ चैनमेववैदं ॥ हरिः ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु
 । 1.5.0.0 तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके पंचमप्रपाठक
 प्रारंभः । हरिः ओम् । 1.5.1.0 आर्द्रमवस्ताद्वहमाना
 अवस्तादभ्यारूढमवस्तात्पन्था अवस्ताद्वत्सा अवस्तात्पञ्च
 च ॥ 1 ॥ 1.5.1.1 अग्नेः कृत्तिकाः । शुक्रं
 परस्ताज्ज्योतिरवस्तात् । प्रजापते रोहिणी । आपः
 परस्तादोषधयोऽवस्तात् । सोमस्येन्वका वितंतानि
 । परस्ताद्वयन्तोऽवस्तात् । रुद्रस्य बाहू । मृगयवः
 परस्ताद्विक्षारोऽवस्तात् । आदित्यै पुनर्वसू । वातः
 परस्तादार्द्रमवस्तात् ॥ 1 ॥ 1.5.1.2 बृहस्पतेस्तिष्यः
 । जुह्वतः परस्ताद्यजमाना अवस्तात् । सर्पाणामाश्रेषाः
 । अभ्यागच्छन्तः परस्तादभ्यानृत्यन्तोऽवस्तात् । पितॄणां
 मघाः । रुदन्तः परस्तादपभ्रंशोऽवस्तात् । अर्यम्णः

पूर्वे फल्गुनी । जाया परस्ताद्वषभौऽवस्तात् । भगस्योत्तरे
 । वहतवः परस्ताद्वहमाना अवस्तात् ॥ 2 ॥ 1.5.1.3
 देवस्य सवितुर् हस्तः । प्रसवः परस्तात्सनिर्वस्तात् ।
 इन्द्रस्य चित्रा । ऋतं परस्तात्सत्यमवस्तात् । वायोर्निष्ठा
 व्रततिः । परस्तादसिद्धिरवस्तात् । इन्द्राग्नियोर्विशाखे ।
 युगानि परस्तात्कृषमाणा अवस्तात् । मित्रस्यानूराधाः ।
 अभ्यारोहत्परस्तादभ्यारूढमवस्तात् ॥ 3 ॥ 1.5.1.4
 इन्द्रस्य रोहिणी । शृणत्परस्तात्प्रतिशृणदवस्तात् ।
 निर्ऋत्यै मूलवह्णी । प्रतिभञ्जन्तः परस्तात्प्रतिशृणन्तोऽवस्तात्
 । अपां पूर्वा अषाढाः । वर्चः परस्तात्समितिर्वस्तात् ।
 विश्वेषान्देवानामुत्तराः । अभिजयत्परस्तादभिजितमवस्तात्
 । विष्णोश्श्रोणा पृच्छमानाः । परस्तात्पन्था अवस्तात् ॥ 4
 ॥ 1.5.1.5 वसूनां श्रविष्ठाः । भूतं परस्ताद्भूतिर्वस्तात्
 । इन्द्रस्य शतभिषक् । विश्वव्यचाः परस्ताद्विश्वक्षितिर्वस्तात्
 । अजस्यैकपदः पूर्वं प्रोष्ठपदाः । वैश्वानरं परस्ताद्वैश्वावसवमवस्तात्
 । अर्हर्बुध्नियस्योत्तरे । अभिषिञ्चन्तः परस्तादभिषुण्वन्तोऽवस्तात्

। पूष्णो रेवती । गावः परस्ताद्वत्सा अवस्तात् ।
 अश्विनोरश्वयुजौ । ग्रामः परस्तात्सेनाऽवस्तात् ।
 यमस्यापभरणीः । अपकषन्तः परस्तादपवहन्तोऽवस्तात् ।
 । पूर्णा पश्चाद्यत्ते देवा अदधुः ॥ 5 ॥ 1.5.2.0
 चकारैवैदोभयोरेनल्लोकयोर्विदुरजयन्नेवतीमुपातिष्ठन्त
 नक्षत्रत्वमन्यानि यानि यमनक्षत्राण्यश्लोणद्यमनक्षत्राणि
 त्रीणि च ॥ 2 ॥ 1.5.2.1 यत्पुण्यन्नक्षत्रम् ।
 तद्वद्वुर्वीतोपव्युषम् । यदा वै सूर्य उदेति । अथ नक्षत्रत्रैति
 । यावति तत्र सूर्यो गच्छेत् । यत्र जघन्यं पश्येत् ।
 तावति कुर्वीत यत्कारी स्यात् । पुण्याह एव कुरुते ।
 एव९ ह वै यज्ञेषुश्च शतद्युम्नश्च माथ्स्यो निरवसाययाश्चकार
 ॥ 6 ॥ 1.5.2.2 यो वै नक्षत्रियं प्रजापतिवैदं ।
 उभयोरेनल्लोकयोर्विदुः । हस्त एवास्य हस्तः । चित्रा शिरः
 । निष्ट्या हृदयम् । ऊरू विशाखे । प्रतिष्ठाऽनूराधाः । एष वै
 नक्षत्रियः प्रजापतिः । य एववैदं । उभयोरेनल्लोकयोर्विदुः
 ॥ 7 ॥ 1.5.2.3 अस्मि३श्चामुष्मि३श्च । याङ्गामयेत

दुहितरं प्रिया स्यादिति । तान्निष्ठायान्दद्यात् । प्रियैव
 भवति । नेव तु पुनरा गच्छति । अभिजिन्नाम् नक्षत्रम् ।
 उपरिष्ठादषाढानाम् । अवस्ताच्छ्रोणायै । देवासुरास्सय्यंता
 आसन् । ते देवास्तस्मिन्नक्षत्रेऽभ्यजयन् ॥ 8 ॥

1.5.2.4 यदभ्यजयन् । तदभिजितोऽभिजित्वम् ।
 यङ्कामयेतानपज्य्यञ्जयेदिति । तमेतस्मिन्नक्षत्रे यातयेत्
 । अनपज्य्यमेव जयति । पापपराजितमिव तु ।
 प्रजापतिः पशूनसृजत । ते नक्षत्रन्नक्षत्रमुपातिष्ठन्त
 । ते समावन्त एवाभवन् । ते रेवतीमुपातिष्ठन्त ॥

9 ॥ 1.5.2.5 ते रेवत्यां प्राभवन् । तस्माद्रेवत्यां
 पशूनाङ्कुर्वीत । यत्किञ्चावाचीन्ः सोमात् । प्रैव
 भवन्ति । सलिलघां इदमन्तरासीत् । यदतरन् ।
 तत्तारकाणान्तारकत्वम् । यो वा इह यजते । अमुं
 स लोकन्नक्षते । तन्नक्षत्राणान्नक्षत्रत्वम् ॥ 10 ॥

1.5.2.6 देवगृहा वै नक्षत्राणि । य एवैव । गृह्यैव
 भवति । यानि वा इमानि पृथिव्याश्चित्राणि । तानि

नक्षत्राणि । तस्मादक्षीलनामः श्रित्रे । नावस्येन्न यजेत
 । यथा पापाहे कुरुते । तादृगेव तत् । देवनक्षत्राणि
 वा अन्यानि ॥ 11 ॥ 1.5.2.7 यमनक्षत्राण्यन्यानि
 । कृत्तिकाः प्रथमम् । विशाखे उत्तमम् । तानि
 देवनक्षत्राणि । अनुराधाः प्रथमम् । अपभरणीरुत्तमम्
 । तानि यमनक्षत्राणि । यानि देवनक्षत्राणि । तानि
 दक्षिणेन परियन्ति । यानि यमनक्षत्राणि ॥ 12 ॥
 1.5.2.8 तान्युत्तरेण । अन्वेषामराध्मेति । तदनूराधाः
 । ज्येष्ठमेषामवधिष्मेति । तज्येष्ठघ्नी । मूलमेषावृक्षामेति ।
 तन्मूलवह्णी । यत्रासंहन्त । तदषाढाः । यदश्लोणत् ॥
 13 ॥ 1.5.2.9 तच्छ्रोणा । यदशृणोत् । तच्छ्रविष्ठाः ।
 यच्छ्रुतमभिषज्यन् । तच्छ्रुतमभिषक् । प्रोष्ठपदेषूदयच्छन्त ।
 रेवत्यामरवन्त । अश्वयुजोरयुञ्जत । अपभरणीष्वपावहन्
 । तानि वा एतानि यमनक्षत्राणि । यान्येव देवनक्षत्राणि
 । तेषु कुर्वीत यत्कारी स्यात् । पुण्याह एव कुरुते
 ॥ 14 ॥ 1.5.3.0 सङ्गवाथोडशिनन्निरमिमत्

तत्तदात्तवीर्यन्निर्मागो वदेद्भवति समानस्याहुः पञ्च पुण्यानि
 नक्षत्राण्यष्टौ च ॥ 3 ॥ 1.5.3.1 देवस्य सवितुः
 प्रातः प्रसवः प्राणः । वरुणस्य सायमासवोऽपानः ।
 यत्प्रतीचीनं प्रातस्तनात् । प्राचीनं सङ्गवात् । ततो
 देवा अग्निष्टोमन्निरमिमत् । तत्तदात्तवीर्यन्निर्मागः । मित्रस्य
 सङ्गवः । तत्पुण्यन्तेजस्व्यहः । तस्मात्तद्भिः पशवस्समायन्ति
 । यत्प्रतीचीनं सङ्गवात् ॥ 15 ॥ 1.5.3.2
 प्राचीनं मध्यन्दिनात् । ततो देवा उक्थ्यन्निरमिमत्
 । तत्तदात्तवीर्यन्निर्मागः । बृहस्पतेर्मध्यन्दिनः ।
 तत्पुण्यन्तेजस्व्यहः । तस्मात्तद्भिः तेक्षिण्ष्ठन्तपति ।
 यत्प्रतीचीनं मध्यन्दिनात् । प्राचीनमपराह्णात् । ततो
 देवाष्पौडशिनन्निरमिमत् । तत्तदात्तवीर्यन्निर्मागः ॥ 16
 ॥ 1.5.3.3 भगस्यापराह्णः । तत्पुण्यन्तेजस्व्यहः
 । तस्मादपराह्णे कुमार्यो भगमिच्छमानाश्चरन्ति ।
 यत्प्रतीचीनमपराह्णात् । प्राचीनं सायात् । ततो
 देवा अतिरात्रन्निरमिमत् । तत्तदात्तवीर्यन्निर्मागः ।

वरुणस्य सायम् । तत्पुण्यन्तेजस्व्यहः । तस्मात्तद्भि-
नानृतवँदेत् ॥ 17 ॥ 1.5.3.4 ब्राह्मणो वा
अष्टाविंशो नक्षत्राणाम् । समानस्याहः पञ्च
पुण्यानि नक्षत्राणि । चत्वार्यश्लीलानि । तानि नव
। यच्च परस्तान्नक्षत्राणाय्यँच्चावस्तात् । तान्येकादश ।
ब्राह्मणो द्वादशः । य एवविंद्वांस्सँवँत्सरव्रँतश्चरति ।
सँवँत्सरेणैवास्य व्रतङ्गुप्तं भवति । समानस्याहः पञ्च
पुण्यानि नक्षत्राणि । चत्वार्यश्लीलानि । तानि नव । आग्नेयी
रात्रिः । ऐन्द्रमहः । तान्येकादश । आदित्यो द्वादशः
। य एवविंद्वांस्सँवँत्सरव्रँतश्चरति । सँवँत्सरेणैवास्य
व्रतङ्गुप्तं भवति ॥ 18 ॥ 1.5.4.0 उपांश्चन्तर्यामौ
निरमिमीतामिमीत् षट् ॥ 4 ॥ 1.5.4.1 ब्रह्मवादिनो
वदन्ति । कति पात्राणि यज्ञं वहन्तीति । त्रयोदशेति ब्रूयात्
। स यद्व्यात् । कस्तानि निरमिमीतेति । प्रजापतिरिति
ब्रूयात् । स यद्व्यात् । कुतस्तानि निरमिमीतेति । आत्मन-

इति । प्राणापानाभ्यामेवोपांश्चन्तर्यामौ निरमिमीत
 ॥ 19 ॥ 1.5.4.2 व्यानादुपांश्चसर्वनम् । वाच
 ऐन्द्रवायवम् । दक्षऋतुभ्यां मैत्रावरुणम् । श्रोत्रादाश्विनम्
 । चक्षुषश्शुक्रामन्थिनौ । आत्मन आग्रयणम् । अङ्गैर्भ्य
 उक्थ्यम् । आयुषो ध्रुवम् । प्रतिष्ठायां ऋतुपात्रे । यज्ञं वाव
 तं प्रजापतिर्निरमिमीत । स निर्मितो नाद्धियत् समं ह्वीयत्
 । स एतान्प्रजापतिरपिवापानं पश्यत् । तान्निरवपत् ।
 तैर्वै स यज्ञमप्यवपत् । यदपिवापा भवन्ति । यज्ञस्य
 धृत्या असंख्यं याय ॥ 20 ॥ 1.5.5.0 (परिवर्तये
 सहाभिवर्तय उष्णिहां राध्यासन्न्यवर्तयन्नुपवर्तये चत्वारि
 च) । ऋतमेव षोडश । यद्धर्मो यो अस्याः सप्तदशसप्तदश
 । एकं मासं चतुर्विंशतिः ॥ 5 ॥ 1.5.5.1 ऋतमेव
 परमेष्ठि । ऋतन्नात्येति किञ्चन । ऋते समुद्र आहितः
 । ऋते भूमिरियं श्रिता । अग्निस्तिग्मेन शोचिषा । तप
 आक्रान्तमुष्णिहां । शिरस्तपस्याहितम् । वैश्वानरस्य
 तेजसा । ऋतेनास्य नि वर्तये । सत्येन परि वर्तये ।

तपसाऽस्यानुं वर्तये । शिवेनास्योपं वर्तये । शग्मेनास्याभि
 वर्तये । तद्वृतन्तत्सत्यम् । तद्वृतन्तच्छकेयम् । तेन
 शकेयन्तेन राध्यासम् ॥ 21 ॥ 1.5.5.2 यद्धर्मः
 पर्यवर्तयत् । अन्तान्पृथिव्या दिवः । अग्निरीशान ओजसा
 । वरुणो धीतिभिस्सह । इन्द्रो मरुद्विस्सखिभिस्सह
 । अग्निस्तिग्मेन शोचिषा । तप आक्रान्तमुष्णिहा ।
 शिरस्तपस्याहितम् । वैश्वानरस्य तेजसा । ऋतेनास्य
 नि वर्तये । सत्येन परि वर्तये । तपसाऽस्यानुं
 वर्तये । शिवेनास्योपं वर्तये । शग्मेनास्याभि वर्तये ।
 तद्वृतन्तत्सत्यम् । तद्वृतन्तच्छकेयम् । तेन शकेयन्तेन
 राध्यासम् ॥ 22 ॥ 1.5.5.3 यो अस्याः पृथिव्यास्त्वचि
 । निवर्तयत्योषधीः । अग्निरीशान ओजसा । वरुणो
 धीतिभिस्सह । इन्द्रो मरुद्विस्सखिभिस्सह । अग्निस्तिग्मेन
 शोचिषा । तप आक्रान्तमुष्णिहा । शिरस्तपस्याहितम्
 । वैश्वानरस्य तेजसा । ऋतेनास्य नि वर्तये । सत्येन
 परि वर्तये । तपसाऽस्यानुं वर्तये । शिवेनास्योपं वर्तये ।

श॒ग्मेना॑स्या॒भि वर्त॑ये । तद्व॒तन्त॑त्स॒त्यम् । तद्व॒तन्त॑च्छ॒केय॑म्
 । तेन॑ श॒केय॑न्तेन॑ रा॒ध्यास॑म् ॥ 23 ॥ 1.5.5.4
 एकं॑ मा॒समु॑द॒सृज॑त् । प॒रमे॒ष्टी प्र॒जाभ्यः॑ । तेना॑भ्यो॒ मह॑
 आव॑हत् । अ॒मृतं॑ म॒र्त्याभ्यः॑ । प्र॒जाम॑नु प्र जा॒यसे॑ ।
 तदु॑ ते म॒र्त्यामृ॑तम् । येन॑ मा॒सा अ॒र्धमा॑साः । ऋ॒तव॑ः
 परि॑वत्स॒राः । येन॑ ते ते॑ प्र॒जाप॑ते । ई॒जान॑स्य न्यव॑र्तयन् ।
 तेना॒हम॑स्य ब्रह्म॑णा । नि॒वर्त॑यामि जी॒वसे॑ । अ॒ग्निस्ति॑ग्मेन॑
 शो॒चिषा॑ । तप॑ आक्रा॑न्तमु॒ष्णिहा॑ । शि॒रस्त॑प॒स्याहि॑तम्
 । वै॒श्वान॑रस्य तेज॑सा । ऋ॒तेना॑स्य नि वर्त॑ये । स॒त्येन॑
 परि॑ वर्तये । तप॑सा॒ऽस्यानु॑ वर्तये । शि॒वेना॒स्योप॑ वर्तये ।
 श॒ग्मेना॑स्या॒भि वर्त॑ये । तद्व॒तन्त॑त्स॒त्यम् । तद्व॒तन्त॑च्छ॒केय॑म्
 । तेन॑ श॒केय॑न्तेन॑ रा॒ध्यास॑म् ॥ 24 ॥ 1.5.6.0
 ए॒त्ये॒त्ययु॑ञ्ज॒तासु॑रा एति लो॒का म॑न्यते ॥ 6 ॥ 1.5.6.1
 दे॒वा वै यद्य॑ज्ञेऽकु॑र्वत । तद॑सु॒रा अकु॑र्वत । तेऽसु॑रा ऊ॒र्ध्वं
 पृ॒ष्ठेभ्यो॑ नाप॑श्यन् । ते केशा॑न॒ग्रेऽव॑पन्त । अथ॑ श्मश्रू॑णि
 । अथो॑पप॒क्षौ । तत॑स्तेऽवा॑श्च आयन् । परा॑ऽभवन् ।

यस्यैवद्वँपन्ति । अवाडेति ॥ 25 ॥ 1.5.6.2 अथो
 परैव भवति । अथ देवा ऊर्ध्वं पृष्ठेभ्योऽपश्यन् । त
 उपपक्षावग्रेऽवपन्त । अथ श्मश्रूणि । अथ केशान् ।
 ततस्तेऽभवन् । सुवर्गल्लोकमायन् । यस्यैवद्वँपन्ति ।
 भवत्यात्मना । अथो सुवर्गल्लोकमेति ॥ 26 ॥ 1.5.6.3
 अथैतन्मनुर्वत्रे मिथुनमपश्यत् । स श्मश्रूण्यग्रेऽवपत् ।
 अथोपपक्षौ । अथ केशान् । ततो वै स प्राजायत प्रजयां
 पशुभिः । यस्यैवद्वँपन्ति । प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते
 । देवासुरास्सय्यन्ता आसन् । ते संवँत्सरे व्यायच्छन्त ।
 तान्देवाश्चातुर्मास्यैरेवाभि प्रायुञ्जत ॥ 27 ॥ 1.5.6.4
 वैश्वदेवेन चतुरो मासोऽवृञ्जतेन्द्रराजानः । ताञ्छीरुषन्नि
 चावर्तयन्त परि च । वरुणप्रघासैश्चतुरो मासोऽवृञ्जत्
 वरुणराजानः । ताञ्छीरुषन्नि चावर्तयन्त परि च ।
 साकमेधैश्चतुरो मासोऽवृञ्जत् सोमराजानः । ताञ्छीरुषन्नि
 चावर्तयन्त परि च । या संवँत्सर उपजीवाऽऽसीत् ।

तामेषामवृञ्जत । ततो देवा अभवन् । पराऽसुराः ॥ 28
 ॥ 1.5.6.5 य एवद्विद्वाँश्चातुर्मास्यैर्यजते । भ्रातृव्यस्यैव
 मासो वृत्त्वा । शीरुषन्नि च वर्तयते परि च । येषा
 संवत्सर उपजीवा । वृद्धे तां भ्रातृव्यस्य । क्षुधाऽस्य
 भ्रातृव्यः परा भवति । लोहितायसेन नि वर्तयते । यद्वा
 इमामग्निर्ऋतावागते निवर्तयति । एतदेवैनाँ रूपङ्कृत्वा
 निवर्तयति । सा ततश्श्वश्वो भूयसी भवन्त्येति ॥ 29
 ॥ 1.5.6.6 प्र जायते । य एवद्विद्वाँल्लोहितायसेन
 निवर्तयते । एतदेव रूपङ्कृत्वा नि वर्तयते । स ततश्श्वश्वो
 भूयान्भवन्नेति । प्रैव जायते । त्रेण्या शलल्या नि वर्तयेत
 । त्रीणित्रीणि वै देवानामृद्धानि । त्रीणि छन्दाँसि
 । त्रीणि सर्वनानि । त्रय इमे लोकाः ॥ 30 ॥
 1.5.6.7 ऋध्यामेव तद्वीर्य एषु लोकेषु प्रति तिष्ठति
 । यच्चातुर्मास्ययाज्यात्मनो नावद्येत् । देवेभ्य आवृश्चेत
 । चतृषुचतृषु मासेषु नि वर्तयेत । परोक्षमेव तद्देवेभ्य
 आत्मनोऽवद्यत्यनाव्रस्काय । देवानावाँ एष आनीतः ।

यश्चा॑तुर्मा॒स्यया॑जी । य ए॒ववि॑द्वान्नि च॑ वर्तय॑ते परि॑ च ।
 दे॒वता॑ ए॒वाप्ये॑ति । नास्य॑ रु॒द्रः प्र॒जां प॒शून्भि॑ मन्यते
 ॥ 31 ॥ 1.5.7.0 अ॒न्तरि॑क्ष॒ः सन्त॑नु द्वे च॑ ॥ 7
 ॥ 1.5.7.1 आ॒युष॑ः प्रा॒णः सन्त॑नु । प्रा॒णाद॑पा॒नः
 सन्त॑नु । अ॒पा॒नाद्वा॒नः सन्त॑नु । व्या॒नाच्च॑क्षु॒स्सन्त॑नु
 । चक्षु॑ष॒श्श्रो॒त्रः सन्त॑नु । श्रो॒त्रा॒न्मन॑स्सन्त॑नु ।
 मन॑सो वाच॒ः सन्त॑नु । वा॒च आ॒त्मान॑ः सन्त॑नु
 । आ॒त्मन॑ः पृथि॒वीः सन्त॑नु । पृथि॒व्या अ॒न्तरि॑क्ष॒ः
 सन्त॑नु । अ॒न्तरि॑क्षा॒दिव॑ः सन्त॑नु । दि॒वस्सु॒वस्सन्त॑नु
 ॥ 32 ॥ 1.5.8.0 बृ॒हच्चा॑स्तृ॒तः ॥ 8 ॥ 1.5.8.1
 इन्द्रो॑ दधी॒चो अ॒स्थभिः॑ । वृ॒त्राण्य॑प्रतिष्कृतः । ज॒घान॑
 नव॒तीर्न॑व । इ॒च्छन्न॑श्व॒स्य यच्छि॑रः । पर्व॑तेष्वप॑श्रितम् ।
 तद्वि॑दच्छर्य॒णाव॑ति । अत्रा॒ह गोर॑म॒न्वत॑ । नाम॒ त्वष्टु॑रपी॒च्यम्
 । इ॒त्था च॒न्द्रम॑सो गृ॒हे । इन्द्र॑मि॒द्राथि॑नो बृ॒हत् ॥ 33
 ॥ 1.5.8.2 इन्द्र॑म॒र्केभि॑र्कि॒णः । इन्द्र॑वा॒णीर॑नू॒षत॑ ।
 इन्द्र॑ इ॒द्वयो॑स्सचा॑ । संमि॑श्र॒ आव॑चो॒ युजा॑ । इन्द्रो॑

वज्री हि॒र॒ण्ययः । इन्द्रो दी॒र्घाय॒ चक्ष॑से । आ सूर्य॑ः
 रो॒हय॑द्वि॒वि । वि गो॒भिर॒द्रि॒मैर॑यत् । इन्द्र॒ वाज॑ेषु नो अव ।
 स॒हस्र॑प्र॒धने॑षु च ॥ 34 ॥ 1.5.8.3 उ॒ग्र उ॒ग्राभि॑रू॒तिभिः॑
 । तमिन्द्र॑व्रा॒जयाम॑सि । म॒हे वृ॒त्राय॒ हन्त॑वे । स वृषा॑
 वृष॒भो भु॑वत् । इन्द्र॒स्स दाम॑ने कृतः । ओजि॑ष्ठ॒स्स
 बल॑े हि॒तः । द्यु॒म्नी श्लो॒की स सौ॒म्यः । गि॒रा वज्रो॑ न
 सम्भृ॑तः । सब॑लो॒ अन॑पच्युतः । व॒व॒क्षुरु॒ग्रो अस्तृ॑तः
 ॥ 35 ॥ 1.5.9.0 ऐ॒च्छन्न॑न॒यः॑ स्तिष्ठ॒न्तेऽनू॑च्या॒नूच्या॑
 सु॒वेणा॑धा॒रमा॑धार्य॒ रात्रि॑या ए॒व तद्दे॒वा अव॑र्ति पा॒प्मानं॑
 मृ॒त्युमप॑जिघ्रिरे मि॒त्रावरु॑णौ नव॑ च ॥ 9 ॥ (दे॒वा
 यज॑मानो दे॒वा दे॒वा यज॑मानो॒ यज॑मानोऽल॒भन्त॑
 प्राच॑रल्ल॒भेत॑ प्रच॑रे॒दाल॑भ॒न्ताल॑भेत मृ॒त्युमप॑जिघ्रिरे॒ भ्रातृ॑व्यान्
 ॥) 1.5.9.1 दे॒वा॒सुरा॑स्स॒र्य्यं॑ता आसन् । स
 प्र॒जाप॑तिरिन्द्र॒अ्येष्टं॑ पु॒त्रमप॑ न्य॒धत्त॑ । नेदे॑न॒मसु॑रा
 बली॑या॒सोऽह॑न॒न्निति॑ । प्र॒हादो॑ ह॒ वै का॑याध॒वः ।
 वि॒रोच॑न॒ः स्वं॑ पु॒त्रमप॑ न्य॒धत्त॑ । नेदे॑न॒न्दे॒वा अ॑ह॒न॒न्निति॑

। ते देवाः प्रजापतिमुपसमेत्योचुः । नाराजकस्य
युद्धमस्ति । इन्द्रमन्विच्छामेति । तय्यंज्ञक्रतुभिरन्वैच्छन्
॥ 36 ॥ 1.5.9.2 तय्यंज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दन्
। तमिष्टिभिरन्वैच्छन् । तमिष्टिभिरन्वविन्दन् ।
तदिष्टीनामिष्टित्वम् । एष्टयो ह वै नाम । ता
इष्टय इत्याचक्षते परोक्षेण । परोक्षप्रिया इव हि देवाः ।
तस्मा एतमाग्नावैष्णवमेकादशकपाल- न्दीक्षणीयन्निरेवपन्
। तदपद्रुत्यातन्वत । तान्यत्नीसय्याजान्तु उपानयन् ॥ 37
॥ 1.5.9.3 ते तदन्तमेव कृत्वोदद्रवन् । ते प्रायणीयमभि
समारोहन् । तदपद्रुत्यातन्वत । ताञ्छय्यन्तु उपानयन् ।
ते तदन्तमेव कृत्वोदद्रवन् । त आतिथ्यमभि समारोहन्
। तदपद्रुत्यातन्वत । तानिडांन्तु उपानयन् । ते तदन्तमेव
कृत्वोदद्रवन् । तस्मादेता एतदन्ता इष्टयस्सन्तिष्ठन्ते ॥
38 ॥ 1.5.9.4 एव हि देवा अकुर्वत । इति देवा
अकुर्वत । इत्यु वै मनुष्याः कुर्वते । ते देवा ऊचुः ।
यद्वा इदमुच्चैर्यज्ञेन चराम । तन्नोऽसुराः पाप्माऽनुविन्दन्ति

। उ॒पा॒२॒शू॒प॒सदा॑ च॒राम॑ । तथा॒ नोऽसु॑रा॒२ पा॒प्मा
 नानु॑वे॒थ्स्य॒न्तीति॑ । त उ॒पा॒२॒शू॒प॒सद॑मतन्वत । तिस्र॑ ए॒व
 सा॒मिधे॑नीर॒नूच्य॑ ॥ 39 ॥ 1.5.9.5 सु॒वेणा॑घा॒रमा॑घा॒र्य
 । तिस्र॒॑ परा॑ची॒राहु॑तीर् हु॒त्वा । सु॒वेणो॑प॒सद॑ञ्जुह॒वाञ्चक्रुः॑
 । उ॒ग्रवँ॑चो॒ अपा॑वधीन्त्वे॒षवँ॑चो॒ अपा॑वधी॒२ स्वा॑हेति ।
 अ॒श॒न॒या॒पि॒पा॒से ह॒ वा उ॒ग्रवँ॑चः । ए॒नश्च॒ वैर॑ह॒त्यश्च॒
 त्वे॒षवँ॑चः । ए॒त॒२ ह॒ वाव॑ तच्च॑तु॒र्धावि॑हितं पा॒प्मान॑न्दे॒वा
 अप॑जघ्निरे । तथो॑ ए॒वैतदे॑व॒द्वि॒द्यज॑मानः । तिस्र॑ ए॒व
 सा॒मिधे॑नीर॒नूच्य॑ । सु॒वेणा॑घा॒रमा॑घा॒र्य ॥ 40 ॥ 1.5.9.6
 तिस्र॒॑ परा॑ची॒राहु॑तीर् हु॒त्वा । सु॒वेणो॑प॒सद॑ञ्जुहोति ।
 उ॒ग्रवँ॑चो॒ अपा॑वधीन्त्वे॒षवँ॑चो॒ अपा॑वधी॒२ स्वा॑हेति ।
 अ॒श॒न॒या॒पि॒पा॒से ह॒ वा उ॒ग्रवँ॑चः । ए॒नश्च॒ वैर॑ह॒त्यश्च॒
 त्वे॒षवँ॑चः । ए॒तमे॒व तच्च॑तु॒र्धावि॑हितं पा॒प्मान॒य्यज॑मानोऽप॑
 हते । तेऽभि॑नी॒यैवाह॒॑२ प॒शुमा॑ऽल॒भन्त॑ । अहं॑ ए॒व
 तद्दे॒वा अव॑र्ति पा॒प्मानं॑ मृ॒त्युम॑प॒जघ्निरे॑ । तेना॑भि॒नीये॑व

रात्रेः प्राचरन् । रात्रिया एव तद्देवा अवर्ति पाप्मानं
 मृत्युमपजघ्निरे ॥ 41 ॥ 1.5.9.7 तस्मादभिनीयैवाहः
 पशुमा लभेत । अहं एव तद्यजमानोऽवर्ति पाप्मानं
 भ्रातृव्यानपं नुदते । तेनाभिनीयैव रात्रेः प्रचरेत् । रात्रिया
 एव तद्यजमानोऽवर्ति पाप्मानं भ्रातृव्यानपं नुदते । स
 एष उपवसथीयेऽहन्दिदेवत्यः पशुरा लभ्यते । द्वयघ्नौ
 अस्मिल्लौके यजमानः । अस्थिं च माँसञ्च । अस्थिं चैव
 तेन माँसञ्च यजमानस्संस्कुरुते । ता वा एताः पञ्च
 देवताः । अग्नीषोमावग्निर्मित्रावरुणौ ॥ 42 ॥ 1.5.9.8
 पञ्चपञ्ची वै यजमानः । त्वङ्माँसः स्नावाऽस्थिं
 मज्जा । एतमेव तत्पञ्चधाविहितमात्मानं वरुणपाशान्मुञ्चति
 । भेषजतायै निर्वरुणत्वाय । तं सप्तभिश्छन्दाभिः
 प्रातरह्यन् । तस्मात्सप्त चतुरुत्तराणि छन्दांसि
 प्रातरनुवाकेऽनूच्यन्ते । तमेतयोपसमेत्योपासीदन् ।
 उपास्मै गायता नर इति । तस्मादेतया बहिष्पवमान
 उपसद्यः ॥ 43 ॥ 1.5.10.0 आदित्यः पञ्चदशस्य

मात्रां स्तुवते पञ्चदशेनैव तद्यजमानमाददते सप्तदशेनैव
हरन्त्यादित्यस्यैवेनं तद्विशति चत्वारि च ॥ 10 ॥

1.5.10.1 स संमुद्र उत्तरतः प्राज्वलद्भूम्यन्तेन । एष वाव
स संमुद्रः । यच्चात्वालः । एष उवेव स भूम्यन्तः । यद्वेद्यन्तः
। तदेतत्रिशलत्रिपूरुषम् । तस्मात्तत्रिवितस्तङ्घनन्ति । स
सुवर्णरजताभ्याङ्कुशीभ्यां परिगृहीत आसीत् । तय्यँदस्या
अध्यजनयन् । तस्मादादित्यः ॥ 44 ॥ 1.5.10.2

अथ यथ्सुवर्णरजताभ्याङ्कुशीभ्यां परिगृहीत आसीत्
। साऽस्य कौशिकता । तत्रिवृताऽभि प्रास्तुवत ।
तत्रिवृताऽददत । तत्रिवृताऽहरन् । यावती त्रिवृतो
मात्रा । तं पञ्चदशेनाभि प्रास्तुवत । तं पञ्चदशेनाददत
। तं पञ्चदशेनाहरन् । यावती पञ्चदशस्य मात्रा ॥
45 ॥ 1.5.10.3 तं सप्तदशेनाभि प्रास्तुवत । तं
सप्तदशेनाददत । तं सप्तदशेनाहरन् । यावती सप्तदशस्य
मात्रा । तस्य सप्तदशेन हियमाणस्य तेजो हरौऽपतत्
। तमेकविंशेनाभि प्रास्तुवत । तमेकविंशेनाददत

। तमेकविंशेनाहरन् । यावत्येकविंशस्य मात्रा
। ते यन्निवृतां स्तुवते ॥ 46 ॥ 1.5.10.4 त्रिवृतैव
तद्यजमानमाददते । तन्निवृतैव हरन्ति । यावती त्रिवृतो
मात्रा । अग्निर्वै त्रिवृत् । यावद्वा अग्नेर्दहतो धूम उदेत्यानु
व्येति । तावती त्रिवृतो मात्रा । अग्नेरेवैनन्तत् । मात्रां
सायुज्यं सलोकताङ्गमयन्ति । अथ यत्पञ्चदशेन स्तुवते
। पञ्चदशेनैव तद्यजमानमाददते ॥ 47 ॥ 1.5.10.5
तं पञ्चदशेनैव हरन्ति । यावती पञ्चदशस्य मात्रा ।
चन्द्रमा वै पञ्चदशः । एष हि पञ्चदश्यामपक्षीयते
। पञ्चदश्यामापूर्यते । चन्द्रमस एवैनन्तत् । मात्रां
सायुज्यं सलोकताङ्गमयन्ति । अथ यत्सप्तदशेन स्तुवते ।
सप्तदशेनैव तद्यजमानमाददते । तं सप्तदशेनैव हरन्ति ॥
48 ॥ 1.5.10.6 यावती सप्तदशस्य मात्रा । प्रजापतिर्वै
सप्तदशः । प्रजापतेरेवैनन्तत् । मात्रां सायुज्यं
सलोकताङ्गमयन्ति । अथ यदेकविंशेन स्तुवते ।
एकविंशेनैव तद्यजमानमाददते । तमेकविंशेनैव

ह॑रन्ति । याव॑त्येकवि॒ंशस्य॑ मा॒त्रा॑ । अ॒सौ वा
 आ॑दि॒त्य ए॑कवि॒ंशः । आ॑दि॒त्यस्यै॒वैन॑न्तत् ॥ 49
 ॥ 1.5.10.7 मा॒त्रा॒ं सायु॑ज्यं स॒लोक॑ताङ्गमयन्ति
 । ते कु॑श्यौ । व्य॑घ्नन् । ते अ॑होरा॒त्रे अ॑भवताम् ।
 अ॒हरे॒व सु॒वर्णा॑ऽभवत् । र॒ज॒ता रा॒त्रिः । स यदा॑दि॒त्य
 उ॒देति॑ । ए॒तामे॒व तथ्सु॒वर्णाङ्कु॑शीमनु॒ समे॑ति । अथ॒
 यदा॑स्तमेति॑ । ए॒तामे॒व तद्र॑ज॒ताङ्कु॑शीमनु॒ सविं॑शति ।
 प्र॒हादो॑ ह॒ वै का॑याध॒वः । वि॒रोच॑नं॒ स्वं पु॒त्रमुदा॑स्यत्
 । स प्र॑द॒रोऽभवत् । तस्मा॑त्प्र॒दरा॑दु॒दक॑त्राचा॒मेत् ॥
 50 ॥ 1.5.11.0 ए॒कवि॒ंश आ॑हुस्तृतीयस॒वने॑
 प्रा॑तस्स॒व॒नं पञ्च॑ च ॥ 11 ॥ 1.5.11.1 ये वै
 च॒त्वार॒स्तोमाः॑ । कृ॒तन्त॑त् । अथ॒ ये पञ्च॑ । क॒लि॒स्सः
 । तस्मा॑च्चतु॒ष्टोमः॑ । तच्चतु॒ष्टोम॑स्य चतु॒ष्टोम॑त्वम् । तदा॑हुः
 । क॒त॒मानि॑ तानि॒ ज्योती॑षि । य ए॒तस्य॑ स्तोमा॒
 इति॑ । त्रि॒वृत्पञ्च॑द॒शस्स॑प्तद॒श ए॑कवि॒ंशः ॥ 51 ॥

1.5.11.2 ए॒तानि॒ वाव॒ तानि॒ ज्योती॑ः॒ षि । य ए॒तस्य॒
स्तोमाः॑ । सोऽब्र॑वीत् । स॒प्तद॒शेन॑ ह्रियमा॑णो व्य॑लेशिषि ।
भिष॑ज्यन्त मेति॑ । तम॑श्विनौ धानाभि॑रभिषज्यताम् । पू॒षा
कर॑म्भेण । भार॑ती परिवा॒पेण॑ । मि॒त्रावरु॑णौ पय॒स्यया॑
। तदा॑हुः ॥ 52 ॥ 1.5.11.3 यद॑श्विभ्या॑न्धानाः ।

पू॒ष्णः कर॑म्भः । भार॑त्यै परिवा॒पः । मि॒त्रावरु॑णयोः
पय॒स्याऽर्थ॑ । कस्मा॑देतेषा॑ः ह॒विषा॒मिन्द्र॑मेव यंज॒न्तीति॑
। ए॒ता ह्ये॒नन्दे॒वता॒ इति॑ ब्रूयात् । ए॒तैः ह॒विर्भि॑रभिषज्य॑ः
स्तस्मा॑दिति॑ । तव्व॑सवोऽष्टाक॑पालेन प्रा॒तस्सव॑नेऽभिषज्यन्
। रु॒द्रा एका॑दशक॒पालेन॒ माध्य॑न्दिने॒ सव॑ने ।
विश्वे॑ दे॒वा द्वा॑दशक॒पालेन॒ तृती॑यसव॒ने ॥ 53 ॥

1.5.11.4 स यद॑ष्टाक॑पालान्प्रा॒तस्सव॑ने कुर्यात् ।
एका॑दशक॒पालान्माध्य॑न्दिने॒ सव॑ने । द्वा॑दशक॒पालां स्तृती॑यसव॒ने
। विलो॑म॒ तद्य॒ज्ञस्य॑ क्रियेत । एका॑दशक॒पालाने॒व
प्रा॒तस्सव॑ने कुर्यात् । एका॑दशक॒पालान्माध्य॑न्दिने॒
सव॑ने । एका॑दशक॒पालां स्तृती॑यसव॒ने । य॒ज्ञस्य॑

सलोमत्वाय । तदाहुः । यद्वसूनां प्रातस्सवनम् । रुद्राणां
 माध्यन्दिनं २० सवनम् । विश्वेषान्देवानां नृतीयसवनम्
 । अथ कस्मादेतेषां २० हविषामिन्द्रमेव यजन्तीति ।
 एता ह्येनन्देवता इति ब्रूयात् । एतैरुविभिर्भिषज्य २०
 स्तस्मादिति ॥ 54 ॥ 1.5.12.0 अभवन्वाव सा देवाक्षरा
 बृहत्यदधाद्वादशाक्षराण्यपच्छिद्यादधादास्थाय षट् ॥ 12
 ॥ 1.5.12.1 तस्यावाचोऽवपादादबिभयुः । तमेतेषु
 सप्तसु छन्दस्स्वश्रयन् । यदश्रयन् । तच्छ्रायन्तीयस्य
 श्रायन्तीयत्वम् । यदवारयन् । तद्वारवन्तीयस्य
 वारवन्तीयत्वम् । तस्यावाच एवावपादादबिभयुः ।
 तस्मा एतानि सप्त चतुरुत्तराणि छन्दा २० स्युपादधुः ।
 तेषामति त्रीण्यरिच्यन्त । न त्रीण्युदभवन् ॥ 55 ॥
 1.5.12.2 स बृहतीमेवास्पृशत् । द्वाभ्यामक्षराभ्याम् ।
 अहोरात्राभ्यामेव । तदाहुः । कतमा सा देवाक्षरा बृहती ।
 यस्यान्तत्प्रत्यतिष्ठत् । द्वादश पौर्णमास्यः । द्वादशाष्टकाः
 । द्वादशामावास्याः । एषा वाव सा देवाक्षरा बृहती ॥

56 ॥ 1.5.12.3 यस्यान्तत्प्रत्यतिष्ठदिति । यानि च
छन्दांस्यत्यरिच्यन्त । यानि च नोदभवन् । तानि
निर्वीर्याणि हीनान्यमन्यन्त । साऽब्रवीद्बृहती । मामेव भूत्वा
। मामुप सः श्रयतेति । चतुर्भिरक्षरैरनुष्टुग्बृहतीनोदभवत्
। चतुर्भिरक्षरैः पङ्क्तिर्बृहतीमत्यरिच्यत । तस्यामेतानि
चत्वार्यक्षराण्यपच्छिद्यादधात् ॥ 57 ॥ 1.5.12.4
ते बृहती एव भूत्वा । बृहतीमुप समश्रयताम् ।
अष्टाभिरक्षरैरुष्णिग्बृहतीनोदभवत् । अष्टाभिरक्षरैस्त्रिष्टुग्बृहतीम्
। तस्यामेतान्यष्टावक्षराण्यपच्छिद्यादधात् । ते बृहती एव
भूत्वा । बृहतीमुप समश्रयताम् । द्वादशभिरक्षरैर्गायत्री
बृहतीनोदभवत् । द्वादशभिरक्षरैर्जगती बृहतीमत्यरिच्यत
। तस्यामेतानि द्वादशाक्षराण्यपच्छिद्यादधात् ॥ 58
॥ 1.5.12.5 ते बृहती एव भूत्वा । बृहतीमुप
समश्रयताम् । सोऽब्रवीत्प्रजापतिः । छन्दांसि
रथो मे भवत । युष्माभिरहमेतमध्वानमनु सञ्चराणीति

। तस्य गायत्री च जगती च पक्षावभवताम् ।
 उष्णिक् त्रिष्टुप् प्रष्टुः । अनुष्टुप् पङ्क्तिश्च धुर्यौ
 । बृहत्यैवोद्धिरभवत् । स एतच्छन्दोरथमास्थाय ।
 एतमध्वानमनु समचरत् । एतं ह वै छन्दोरथमास्थाय
 । एतमध्वानमनु सञ्चरति । येनैष एतत्सञ्चरति । य
 एवद्विद्वान्सोमैः यजते । य उ चैनमेव वेद ॥ 59

॥ 1.6.0.0 तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके षष्ठप्रपाठक
 प्रारंभः । हरिः ओम् ॥ 1.6.0.0 अनुमत्यै वैश्वदेवेन
 तास्सृष्टास्त्रिवृत्प्रजापतिस्सवितोत्तरस्यान्देवासुरास्सौऽग्निर्यत्पत्न
 वैश्वदेवेन ता वरुणप्रघासैरग्नये देवेभ्यः प्रतिपूरुषन्दश
 ॥ 10 ॥ अनुमत्यै प्रथमजो वत्सो बहुरूपा हि
 पशवस्तस्मात्पृथमात्रय्यँदग्नयेऽनीकवत उद्धारवाँ अग्नये
 देवेभ्यः प्रतिपूरुषं पञ्चसप्ततिः ॥ 75 ॥ अनुमत्यै
 प्रतितिष्ठन्ति ॥ हरिः ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ।
 तैत्तिरीयकृष्णयजुर्ब्राह्मणे प्रथमाष्टके षष्ठप्रपाठकस्समाप्तः
 । 1.6.1.0 ईयुर्निरवदयतेऽङ्गुष्ठाभ्याञ्जुहोत्यनुमतिर्देवता

निर्वपति वृही दक्षिणा यदैन्द्रन्दध्यपराभावाय स्वदयति
 गावौ दक्षिणा समृद्धौ षट् ॥ 1 ॥ 1.6.1.1 अनुमत्यै
 पुरोडाशमष्टाकपालन्निर्वपति । ये प्रत्यश्चशम्याया
 अवशीयन्ते । तन्नैर्ऋतमेककपालम् । इयवौ अनुमतिः ।
 इयन्निर्ऋतिः । नैर्ऋतेन पूर्वेण प्रचरति । पाप्मानमेव
 निर्ऋतिं पूर्वान्निरवदयते । एककपालो भवति । एकधैव
 निर्ऋतिन्निरवदयते । यदहुत्वा गाहपत्य ईयुः ॥
 1 ॥ 1.6.1.2 रुद्रो भूत्वाऽग्निरनूत्थाय । अध्वर्युश्च
 यजमानश्च हन्यात् । वीहि स्वाहाऽऽहुतिञ्जुषाण इत्याह ।
 आहुत्यैवेनं शमयति । नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यजमानः
 । एकोल्मुकेन यन्ति । तद्धि निर्ऋत्यै भागधेयम् ।
 इमान्दिशयन्ति । एषा वै निर्ऋत्यै दिक् । स्वायामेव
 दिशि निर्ऋतिन्निरवदयते ॥ 2 ॥ 1.6.1.3 स्वकृत
 इरिणे जुहोति प्रदरे वा । एतद्वै निर्ऋत्या आयतनम् ।
 स्व एवायतने निर्ऋतिन्निरवदयते । एष तै निर्ऋते भाग

इत्याह । निर्दिशत्येवैनान् । भूते हविष्मत्यसीत्याह ।
 भूतिमेवोपावर्तते । मुञ्चेममहंस इत्याह । अहंस एवैनं
 मुञ्चति । अङ्गुष्ठाभ्याञ्जुहोति ॥ 3 ॥ 1.6.1.4 अन्तत
 एव निःकृतिन्निरवदयते । कृष्णघांसः कृष्णतूषन्दक्षिणा ।
 एतद्वै निःकृत्यै रूपम् । रूपेणैव निःकृतिन्निरवदयते ।
 अप्रतीक्षमायन्ति । निःकृत्या अन्तर्हित्यै । स्वाहा नमो
 य इदञ्चकारेति पुनरेत्य गाहपत्ये जुहोति । आहुत्यैव
 नमस्यन्तो गाहपत्यमुपावर्तन्ते । आनुमतेन प्रचरति
 । इयघ्वा अनुमतिः ॥ 4 ॥ 1.6.1.5 इयमेवास्मै
 राज्यमनु मन्यते । धेनुर्दक्षिणा । इमामेव धेनुङ्कुरुते
 । आदित्यश्चरुन्निर्वपति । उभर्याष्वेव प्रजास्वभिषिच्यते
 । दैवीषु च मानुषीषु च । वरो दक्षिणा । वरो हि
 राज्यं समृद्धौ । आग्नावैष्णवमेकादशकपालुन्निर्वपति
 । अग्निस्सर्वा देवताः ॥ 5 ॥ 1.6.1.6 विष्णुर्यज्ञः
 । देवताश्चैव यज्ञश्चाव रुन्धे । वामनो वही दक्षिणा ।

यद्वही । तेनाग्नेयः । यद्वामनः । तेन वैष्णवस्समृद्धौ ।
 अग्नीषोमीयमेकादशकपालन्निर्वपति । अग्नीषोमाभ्यावाँ
 इन्द्रो वृत्रमहन्निति । यदग्नीषोमीयमेकादशकपालन्निर्वपति
 ॥ 6 ॥ 1.6.1.7 वार्त्रघ्नमेव विजित्यै । हिरण्यन्दक्षिणा
 समृद्धौ । इन्द्रो वृत्रं हत्वा । देवताभिश्चेन्द्रियेण च
 व्याध्यत । स एतमैन्द्राग्रमेकादशकपालमपश्यत् ।
 तन्निरवपत् । तेन वै स देवताश्चेन्द्रियश्चावारुन्ध ।
 यदैन्द्राग्रमेकादशकपालन्निर्वपति । देवताश्चैव तेनेन्द्रियश्च
 यजमानोऽवरुन्धे । ऋषभो वही दक्षिणा ॥ 7
 ॥ 1.6.1.8 यद्वही । तेनाग्नेयः । यदृषभः ।
 तेनैन्द्रस्समृद्धौ । आग्नेयमष्टाकपालन्निर्वपति । ऐन्द्रन्दधि
 । यदाग्नेयो भवति । अग्निर्वै यज्ञमुखम् । यज्ञमुखमेवर्द्धि
 पुरस्ताद्धत्ते । यदैन्द्रन्दधि ॥ 8 ॥ 1.6.1.9
 इन्द्रियमेवावरुन्धे । ऋषभो वही दक्षिणा । यद्वही ।
 तेनाग्नेयः । यदृषभः । तेनैन्द्रस्समृद्धौ । यावतीर्वै प्रजा
 ओषधीनामहुतानामाश्नन् । ताः पराऽभवन् । आग्रयणं

भवति हुताद्याय । यजमानस्यापराभावाय ॥ 9 ॥
 1.6.1.10 देवा वा ओषधीष्वजिमयुः । ता इन्द्राग्नी
 उदजयताम् । तावेतमैन्द्राग्रन्द्वादशकपालन्निर्वृणाताम्
 । यदैन्द्राग्नो भवत्युज्जित्यै । द्वादशकपालो भवति ।
 द्वादश मासास्सवँत्सरः । सवँत्सरेणैवास्मा अन्नमवरुन्धे
 । वैश्वदेवश्चरुर्भवति । वैश्वदेववाँ अन्नम् । अन्नमेवास्मै
 स्वदयति ॥ 10 ॥ 1.6.1.11 प्रथमजो वत्सो दक्षिणा
 समृद्धौ । सौम्यः श्यामाकश्चरुन्निर्वपति । सोमो वा
 अकृष्टपच्यस्य राजा । अकृष्टपच्यमेवास्मै स्वदयति ।
 वासो दक्षिणा । सौम्यः हि देवताया वासस्समृद्धौ ।
 सरस्वत्यै चरुन्निर्वपति । सरस्वते चरुम् । मिथुनमेवाव
 रुन्धे । मिथुनौ गावौ दक्षिणा समृद्धौ । एति वा एष
 यज्ञमुखादध्याः । योऽग्नेर्देवताया एति । अष्टावेतानि
 हवीर्षि भवन्ति । अष्टाक्षरा गायत्री । गायत्रौऽग्निः । तेनैव
 यज्ञमुखादध्या अग्नेर्देवतायै नैति ॥ 11 ॥ 1.6.2.0
 ऐदित्यंशोचद्भ्युद्धरत्यब्रवीत्प्रतिष्ठया जेष्यथेत्येतद्भि पशवः

॥ 2 ॥ 1.6.2.1 वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा
असृजत । तास्सृष्टा न प्राजायन्त । सोऽग्निरकामयत ।
अहमिमाः प्रजनयेयमिति । स प्रजापतये शुचमदधात् ।
सोऽशोचत्प्रजामिच्छमानः । तस्माद्यश्च प्रजा भुनक्ति यश्च
न । तावुभौ शोचतः प्रजामिच्छमानौ । तास्वग्निमप्यसृजत्
। ता अग्निरध्यैत् ॥ 12 ॥ 1.6.2.2 सोमो रेतोऽदधात् ।
सविता प्राजनयत् । सरस्वती वाचमदधात् । पूषाऽपोषयत्
। ते वा एते त्रिस्संवत्सरस्य प्रयुज्यन्ते । ये देवाः
पुष्टिपतयः । सव्वत्सरो वै प्रजापतिः । सव्वत्सरेणैवास्मै
प्रजाः प्राजनयत् । ताः प्रजा जाता मरुतोऽघ्नन् ।
अस्मानपि न प्रायुक्षतेति ॥ 13 ॥ 1.6.2.3 स
एतं प्रजापतिर्मरुतः सप्तकपालमपश्यत् । तन्निरवपत्
। ततो वै प्रजाभ्योऽकल्पत । यन्मारुतो निरुप्यते ।
यज्ञस्य कृत्यै । प्रजानामघाताय । सप्तकपालो भवति
। सप्तगणा वै मरुतः । गणश एवास्मै विशङ्कल्पयति ।
स प्रजापतिरशोचत् ॥ 14 ॥ 1.6.2.4 याः पूर्वाः

प्र॒जा अ॒सृ॒क्षि । म॒रु॒त॒स्ता अ॒वधि॑षुः । क॒थम॑प॒रास्सृ॒जे॒येति॑
 । तस्य॑ शु॒ष्मं आ॒ण्डं भू॒तन्नि॑र॒वर्त॑त । तद्व्यु॑द॒हरत् ।
 तद॑पोष॒यत् । तत्प्रा॑जा॒यत॑ । आ॒ण्डस्य॑ वा ए॒तद्रूप॑म् ।
 यदा॑मि॒क्षां । यद्व्यु॑द्ध॒रति॑ ॥ 15 ॥ 1.6.2.5 प्र॒जा
 ए॒व तद्य॑ज॒मानः॑ पोष॒यति॑ । वै॒श्वदे॒व्यामि॑क्षा भ॒वति॑
 । वै॒श्वदे॒व्यो वै प्र॒जाः । प्र॒जा ए॒वास्मै॑ प्र॒जंन॑यति ।
 वा॒जिन॑मा॒नय॑ति । प्र॒जास्वे॒व प्र॒जाता॑सु रे॒तो द॑धाति ।
 द्या॒वापृ॑थि॒व्यं ए॒कं क॑पा॒लो भ॑वति । प्र॒जा ए॒व प्र॒जाता॑
 द्या॒वापृ॑थि॒वीभ्या॑मु॒भय॑तः परि॑ गृह्णाति । दे॒वा॒सु॒रास्स॒र्य्यं॑त्ता
 आ॒सन् । सोऽ॑ग्नि॒रब्र॑वीत् ॥ 16 ॥ 1.6.2.6 मा॒मग्रे॑
 य॒जत॑ । मया॑ मु॒खेना॑सु॒राञ्जे॒ष्य॒थेति॑ । मा॒न्दि॒तीय॑मि॒ति
 सोमो॑ऽब्र॒वीत् । मया॑ रा॒ज्ञां जे॒ष्य॒थेति॑ । मा॒न्तृ॒तीय॑मि॒ति
 स॒वि॒ता । मया॑ प्र॒सू॒ता जे॒ष्य॒थेति॑ । मा॒श्व॒तु॒र्थीमि॑ति
 स॒र॒स्व॒ती । इ॒न्द्रि॒यवो॑ऽह॒न्धा॑स्या॒मीति॑ । मां प॑ञ्च॒ममि॑ति
 पू॒षा । मया॑ प्र॒ति॒ष्ठ॒यां जे॒ष्य॒थेति॑ ॥ 17 ॥ 1.6.2.7
 तेऽ॑ग्नि॒ना मु॒खेना॑सु॒रान॑ज॒यन् । सोमे॑न॒ रा॒ज्ञां । स॒वि॒त्रा

प्रसूताः । सरस्वतीन्द्रियमदधात् । पूषा प्रतिष्ठाऽऽसीत् ।
 ततो वै देवा व्यजयन्त । यदेतानि हवींषि निरूप्यन्ते
 विजित्यै । नोत्तरवेदिमुपवपति । पशवो वा उत्तरवेदिः ।
 अजाता इव ह्येतर्हि पशवः ॥ 18 ॥ 1.6.3.0 लोको
 बहुरूपं भवत्याज्यभागौ पशव आज्यमवद्येदाहवनीयं
 प्रत्यक्तस्मात्प्रतिष्ठितो होतव्यो भागधेयमेते चत्वारि च ॥

3 ॥ 1.6.3.1 त्रिवृद्धरुर्हर्भवति । माता पिता पुत्रः ।
 तदेव तन्मिथुनम् । उल्बङ्गर्भो जरायु । तदेव तन्मिथुनम्
 । त्रेधा बर्हिस्सन्नद्धं भवति । त्रयं इमे लोकाः । एष्वेव
 लोकेषु प्रति तिष्ठति । एकधा पुनस्सन्नद्धं भवति । एकं
 इव ह्ययल्लोकः ॥ 19 ॥ 1.6.3.2 अस्मिन्नेव तेन लोके
 प्रतितिष्ठति । प्रसुवो भवन्ति । प्रथमजामेव पुष्टिमवरुन्धे
 । प्रथमजो वत्सो दक्षिणा समृद्धौ । पृषदाज्यङ्गुह्णाति
 । पशवो वै पृषदाज्यम् । पशूनेवाव रुन्धे । पञ्चगृहीतं
 भवति । पाङ्गा हि पशवः । बहुरूपं भवति ॥ 20 ॥

1.6.3.3 बहुरूपा हि पशवस्समृद्धौ । अग्निं मन्थन्ति

। अ॒ग्निमु॒खा वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत । यद॒ग्निं
 म॒न्यन्ति॑ । अ॒ग्निमु॒खा ए॒व तत्प्र॒जा यज॑मानस्सृजते ।
 नव॑ प्रयाजा इज्यन्ते । नवानूयाजाः । अ॒ष्टौ ह॒वीःषि॑
 । द्वावा॑घारौ । द्वावाज्यभागौ ॥ 21 ॥ 1.6.3.4
 त्रि॒ंश॒थ्संप॑द्यन्ते । त्रि॒ंश॒दक्ष॑रा वि॒राट् । अन्न॑वि॒राट् ।
 वि॒राजै॑वान्नाद्यमवरुन्धे । यज॑मानो वा एक॑कपालः । तेज॒
 आज्य॑म् । यदेक॑कपाल॒ आज्य॑मानयति । यज॑मानमे॒व
 तेज॑सा सम॑र्धयति । यज॑मानो वा एक॑कपालः । प॒शव॑
 आज्य॑म् ॥ 22 ॥ 1.6.3.5 यदेक॑कपाल॒ आज्य॑मानयति
 । यज॑मानमे॒व प॒शुभि॑स्सम॑र्धयति । यदल्प॑मानयेत् ।
 अल्पा॑ ए॒नं प॒शवो॑ भुञ्जन्त॒ उप॑तिष्ठेरन् । यद्व॒ह्वा॒नये॑त् । ब॒हव॑
 ए॒नं प॒शवो॑ऽभुञ्जन्त॒ उप॑तिष्ठेरन् । ब॒ह्वा॒नीया॒विः पृ॑ष्ठं कुर्यात्
 । ब॒हव॑ ए॒वैनं॑ प॒शवो॑ भुञ्जन्त॒ उप॑तिष्ठन्ते । यज॑मानो वा
 एक॑कपालः । यदेक॑कपालस्याव॑द्येत् ॥ 23 ॥ 1.6.3.6
 यज॑मानस्याव॑द्येत् । उ॒द्धा मा॑द्येद्यज॑मानः । प्र वा॑ मीयेत ।
 स॒कृदे॒व हो॑त॒व्यः । स॒कृदि॒व हि सु॑व॒र्गो लो॒कः । हु॒त्वाऽभि॑

जुहोति । यजमानमेव सुवर्गल्लोकङ्गमयित्वा । तेजसा
 समर्धयति । यजमानो वा एकंकपालः । सुवर्गो लोक
 आहवनीयः ॥ 24 ॥ 1.6.3.7 यदेकंकपालमाहवनीये
 जुहोति । यजमानमेव सुवर्गल्लोकङ्गमयति । यद्धस्तेन
 जुहुयात् । सुवर्गलोकाद्यजमानमवविध्येत् । सुचा
 जुहोति । सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै । यत्प्राङ्घेत ।
 देवलोकमभिजयेत् । यदक्षिणा पितृलोकम् । यत्प्रत्यक्
 ॥ 25 ॥ 1.6.3.8 रक्षांसि यज्ञं हन्युः । यदुदङ् ।
 मनुष्यलोकमभिजयेत् । प्रतितिष्ठितो होतव्यः । एकंकपालवै
 प्रतितिष्ठन्तन्द्यावापृथिवी अनु प्रतितिष्ठतः । द्यावापृथिवी
 ऋतवः । ऋतून् यज्ञः । यज्ञय्यजमानः । यजमानं
 प्रजाः । तस्मात्प्रतितिष्ठितो होतव्यः ॥ 26 ॥ 1.6.3.9
 वाजिनो यजति । अग्निर्वायुस्सूर्यः । ते वै वाजिनः
 । तानेव तद्यजति । अथो खल्वाहुः । छन्दांसि
 वै वाजिन इति । तान्येव तद्यजति । ऋक्सामे वा
 इन्द्रस्य हरी सोमपानौ । तयोः परिधय आधानम् ।

वाजिनं भागधेयम् ॥ 27 ॥ 1.6.3.10 यदप्रहृत्य
 परिधीञ्जुह्यात् । अन्तराधानाभ्याङ्घ्रासं प्रयच्छेत् । प्रहृत्य
 परिधीञ्जुहोति । निराधानाभ्यामेव घ्रासं प्रयच्छति ।
 बरुहिषि विषिञ्चन्वाजिनमा नयति । प्रजा वै बरुहिः ।
 रेतो वाजिनम् । प्रजास्वेव रेतो दधाति । समुपहृत्य
 भक्षयन्ति । एतत्सोमपीथा ह्येते । अथो आत्मन्नेव
 रेतो दधते । यजमान उत्तमो भक्षयति । पशवो वै
 वाजिनम् । यजमान एव पशून्प्रतिष्ठापयन्ति ॥ 28
 ॥ 1.6.4.0 निरुप्यन्ते भवतो भवति मेध्यत्वाय रुन्धे
 षट् ॥ 4 ॥ 1.6.4.1 प्रजापतिस्सविता भूत्वा प्रजा
 असृजत । ता एनमत्यमन्यन्त । ता अस्मादपाक्रामन्
 । ता वरुणो भूत्वा प्रजा वरुणेनाग्राहयत् । ताः प्रजा
 वरुणगृहीताः । प्रजापतिं पुनरुपाधावन्नाथमिच्छमानाः
 । स एतान्प्रजापतिर्वरुणप्रघासानपश्यत् । तान्निरवपत्
 । तैर्वै स प्रजा वरुणपाशादमुञ्चत् । यद्वरुणप्रघासा
 निरुप्यन्ते ॥ 29 ॥ 1.6.4.2 प्रजानामवरुणग्राहाय

। तासा॒न्दक्षि॑णो बा॒हुर्न्य॑क्रु आसी॑त् । स॒व्यः प्र॑सृतः
 । स ए॒तान्द्वि॑तीया॒न्दक्षि॑णतो वेदि॒मुद॑हन् । ततो॒ वै स
 प्र॒जाना॑न्दक्षि॑णं बा॒हुं प्रा॑सारयत् । यद्वि॑तीया॒न्दक्षि॑णतो
 वेदि॒मुद्ध॑न्ति । प्र॒जाना॑मेव तद्यज॑मानो दक्षि॑णं बा॒हुं
 प्र॑सारयति । तस्मा॑च्चातु॒र्मास्य॑या॒ज्यमु॑ष्मि॒ल्लो॒क उ॑भयाबा॒हुः
 । य॒ज्ञाभि॑जित॒ः ह्य॑स्य । पृ॒थ॒मा॒त्राद्वै॑दी असं॑भिन्ने
 भवतः ॥ 30 ॥ 1.6.4.3 तस्मा॑त्पृथ॒मा॒त्रव्यँ॑सौ ।
 उत्तर॑स्या॒वैद्या॑मुत्तरवे॒दिमु॑प॒ वप॑ति । प॒शवो॒ वा उत्तर॑वेदिः
 । प॒शूने॒वाव॑रुन्धे । अथो॑ य॒ज्ञप॑रुषोऽन॑न्तरित्यै ।
 ए॒तद्वा॑ह्म॒णान्ये॒व प॑ञ्च ह॒वीःषि॑ । अथै॑ष ऐ॒न्द्रा॒ग्नो भ॑वति ।
 प्रा॒णापा॒नौ वा ए॒तौ दे॒वाना॑म् । यदि॑न्द्रा॒ग्नी । यदै॑न्द्रा॒ग्नो
 भ॑वति ॥ 31 ॥ 1.6.4.4 प्रा॒णापा॒नावे॒वाव॑ रुन्धे ।
 ओजो॒ बल॑व्वाँ ए॒तौ दे॒वाना॑म् । यदि॑न्द्रा॒ग्नी । यदै॑न्द्रा॒ग्नो
 भ॑वति । ओजो॒ बल॑मे॒वाव॑ रुन्धे । मा॒रु॒त्यामि॑क्षा
 भ॑वति । वा॒रु॒ण्यामि॑क्षा । मे॒षी च॑ मे॒षश्च॑ भवतः ।
 मि॒थुना॒ ए॒व प्र॒जा व॑रुणपा॒शान्मु॑ञ्चति । लो॒म॒शौ भ॑वतो

मेध्यत्वाय ॥ 32 ॥ 1.6.4.5 शमीपुर्णान्युप वपति ।
 घासमेवाभ्यामपि यच्छति । प्रजापतिमन्नाद्यन्नोपांनमत् ।
 स एतेन शतेध्मेन हविषाऽन्नाद्यमवारुन्ध । यत्परशशतानि
 शमीपर्णानि भवन्ति । अन्नाद्यस्यावरुद्धौ । सौम्यानि वै
 करीराणि । सौम्या खलु वा आहुतिर्दिवो वृष्टिश्चावयति ।
 यत्करीराणि भवन्ति । सौम्ययैवाहुत्या दिवो वृष्टिमवरुन्धे
 । काय एकंकपालो भवति । प्रजानाङ्कन्त्वाय ।
 प्रतिपूरुषङ्कर्मपात्राणि भवन्ति । जाता एव प्रजा
 वरुणपाशान्मुञ्चति । एकमतिरिक्तम् । जनिष्यमाणा
 एव प्रजा वरुणपाशान्मुञ्चति ॥ 33 ॥ 1.6.5.0
 करोति ग्राहयत्याहवनीयस्तिष्ठञ्जुहोत्यपोऽवभृथमवैति धत्ते
 ॥ 5 ॥ 1.6.5.1 उत्तरस्यावैद्यामन्यानि हवींषि
 सादयति । दक्षिणायां मारुतीम् । अपधुरमेवैना युनक्ति
 । अथो ओज एवासांमव हरति । तस्माद्ब्रह्मणश्च क्षत्राच्च
 विशोऽन्यतोऽपक्रमिणीः । मारुत्या पूर्वया प्रचरति ।
 अनृतमेवाव यजते । वारुण्योत्तरया । अन्तत एव

वरुणमव यजते । यदेवाध्वर्युः करोति ॥ 34 ॥
 1.6.5.2 तत्प्रतिप्रस्थाता करोति । तस्माद्यच्छ्रेयान्करोति
 । तत्पापीयान्करोति । पत्नीं धाँचयति । मेध्यामेवैनान्ङ्करोति
 । अथो तप एवैनमुप नयति । यज्जारः सन्तन्न प्रब्रूयात्
 । प्रियं ज्ञातिः रुन्ध्यात् । असौ मे जार इति निर्दिशेत्
 । निर्दिश्यैवेन वरुणपाशेन ग्राहयति ॥ 35 ॥ 1.6.5.3
 प्रधास्यान् हवामह इति पत्नीमुदानयति । अह्वैतैवेनाम् ।
 यत्पत्नी पुरोनुवाक्यामनुब्रूयात् । निर्वीर्यो यजमानस्स्यात् ।
 यजमानोऽन्वाह । आत्मन्नेव वीर्यन्धत्ते । उभौ याज्याः
 सवीर्यत्वाय । यद्भामे यदरण्य इत्याह । यथोदितमेव
 वरुणमव यजते । यजमानदेवत्यो वा आहवनीयः ॥
 36 ॥ 1.6.5.4 भ्रातृव्यदेवत्यो दक्षिणः । यदाहवनीये
 जुहुयात् । यजमानध्वरुणपाशेन ग्राहयेत् । दक्षिणेऽग्नौ
 जुहोति । भ्रातृव्यमेव वरुणपाशेन ग्राहयति । शूर्पेण
 जुहोति । अन्यमेव वरुणमव यजते । शीर्षन्नधि निधाय

जुहोति । शी॒ऽऽत ए॒व वरु॑ण॒मव॑ यजते । प्र॒त्यङ्घ्रि॑ष्ठ॒ञ्जुहोति॑
 ॥ 37 ॥ 1.6.5.5 प्र॒त्यङ्घ्रे॒व वरु॑णपा॒शान्नि॑र्मुच्यते ।
 अ॒क्र॒न्कर्म॑ कर्म॒कृत॑ इत्या॒ह । दे॒वानृ॑ण॒न्निर॑वदाय॑ । अ॒नृ॒णा
 गृ॒हानु॑प॒ प्रेतेति॑ वावै॒तदा॑ह । वरु॑णगृही॒त॒र्घ्वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॑ ।
 यद्य॑जु॒षा गृही॑तस्या॒तिरि॑च्यते । तुषा॑श्च निष्का॒सश्च॑ । तुषै॑श्च
 निष्का॒सेन॑ चाव॒भृथ॑मवै॒ति । वरु॑णगृही॒तेनै॒व वरु॑ण॒मव॑यजते
 । अ॒पोऽव॑भृथमवै॒ति ॥ 38 ॥ 1.6.5.6 अ॒प्सु वै
 वरु॑णः । सा॒क्षादे॒व वरु॑ण॒मव॑यजते । प्र॒तियु॑तो॒ वरु॑णस्य॒
 पा॒श इत्या॑ह । वरु॑णपा॒शादे॒व निर्मु॑च्यते । अ॒प्र॒तीक्ष॑मा
 य॑न्ति । वरु॑णस्या॒न्तर्हि॑त्यै । ए॒धोऽप्ये॑धिषी॒मही॑त्या॒ह ।
 स॒मिधै॑वाग्नि॒न्नम॑स्यन्त॑ उ॒पाय॑न्ति । तेजो॑ऽसि॒ तेजो॑ मयि॑
 धे॒हीत्या॑ह । तेज॑ ए॒वात्म॑न्ध॒त्ते ॥ 39 ॥ 1.6.6.0
 अ॒सुरा॑ अ॒श्रय॑न्गृ॒हमे॒धीय॑श्च॒रुन्निर॑वपन्नजुहवु॒रन्वाहे॑डा॒न्तो
 भ॒वति॑ द्वे च॑ ॥ 6 ॥ 1.6.6.1 दे॒वा॒सुरा॑स्स॒स्य्यंता॑ आ॒सन्
 । सो॑ऽग्नि॒रब्र॑वीत् । ममे॒यम॑नी॒कव॑ती त॒नूः । तां प्री॑णीत
 । अथा॑सु॒रान॒भि भ॑विष्य॒थेति॑ । ते दे॒वा अ॒ग्नये॑ऽनी॒कव॑ते

पुरोडाशमष्टाकपालन्निरवपन् । सौऽग्निरनीकवान्त्स्वेन
 भागधेयेन प्रीतः । चतुर्धाऽनीकान्यजनयत । ततो देवा
 अभवन् । पराऽसुराः ॥ 40 ॥ 1.6.6.2 यदग्नयेऽनीकवते
 पुरोडाशमष्टाकपालन्निर्वपति । अग्निमेवानीकवन्तः
 स्वेन भागधेयेन प्रीणाति । सौऽग्निरनीकवान्त्स्वेन
 भागधेयेन प्रीतः । चतुर्धाऽनीकानि जनयते । असौ वा
 आदित्योऽग्निरनीकवान् । तस्य रश्मयोऽनीकानि । साकं
 सूर्येणोद्यता निर्वपति । साक्षादेवास्मा अनीकानि जनयति
 । तेऽसुराः पराजिता यन्तः । द्यावापृथिवी उपाश्रयन् ॥
 41 ॥ 1.6.6.3 ते देवा मरुद्ध्यस्सान्तपनेभ्यश्चरुन्निरवपन्
 । यन्मरुद्ध्यस्सान्तपनेभ्यश्चरुन्निर्वपति । द्यावापृथिवीभ्यामेव
 तदुभयतो यजमानो भ्रातृव्यान्त्सन्तपति । मध्यन्दिने
 निर्वपति । तद्भि हि तेखिण्णष्टन्तपति । चरुर्भवति ।
 सर्वत एवैनान्त्सन्तपति । ते देवाश्चोविजयिन्त्सन्तः ।
 सर्वासान्दुग्धे गृहमेधीयश्चरुन्निरवपन् ॥ 42 ॥ 1.6.6.4
 आशिता एवाद्योपवसाम । कस्य वाऽहेदम् । कस्य वा

श्वो भवितेति । स श्रुतोऽभवत् । तस्याहुतस्य नाशजन् ।
 । न हि देवा अहुतस्याशजन्ति । तैऽब्रुवन् । कस्मा
 इमं होष्याम इति । मरुद्भ्यो गृहमेधिभ्य इत्यब्रुवन् ।
 तं मरुद्भ्यो गृहमेधिभ्योऽजुहवुः ॥ 43 ॥ 1.6.6.5
 ततो देवा अभवन् । पराऽसुराः । यस्यैवद्विदुषो मरुद्भ्यो
 गृहमेधिभ्यो गृहे जुह्वति । भवत्यात्मना । पराऽस्य
 भ्रातृव्यो भवति । यद्वै यज्ञस्य पाकत्रा क्रियते ।
 पशव्यन्तत् । पाकत्रा वा एतत्क्रियते । यन्नेध्माबृर्हिर्भवति
 । न सामिधेनीरन्वाह ॥ 44 ॥ 1.6.6.6 न प्रयाजा
 इज्यन्ते । नानूयाजाः । य एवद्वैदं । पशुमान्भवति
 । आज्यभागौ यजति । यज्ञस्यैव चक्षुषी नान्तरेति ।
 मरुतो गृहमेधिना यजति । भागधेयेनैवैनाय्समर्धयति
 । अग्निं स्विष्टकृतय्यंजति प्रतिष्ठित्यै । इडांतो भवति
 । पशवो वा इडा । पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रतिष्ठति ॥ 45
 ॥ 1.6.7.0 ऋद्ध्यतेऽभ्यञ्जते जुहोति वृणामहै भवत्यष्टौ
 च ॥ 7 ॥ 1.6.7.1 यत्पत्नी गृहमेधीयस्याश्नीयात् ।

गृहमेध्येव स्यात् । वि त्वस्य यज्ञ ऋध्येत । यन्नाशजीयात् ।
 । अगृहमेधी स्यात् । नास्य यज्ञो व्यृद्धेत । प्रतिवेशं
 पचेयुः । तस्याशजीयात् । गृहमेध्येव भवति । नास्य यज्ञो
 व्यृद्धते ॥ 46 ॥ 1.6.7.2 ते देवा गृहमेधीयेनेष्ट्वा ।
 आशिता अभवन् । आञ्जताभ्यञ्जत । अनु वत्सानवासायन् ।
 । तेभ्योऽसुराः ख्बुधं प्राहिण्वन् । सा देवेषु लोकमवित्वा
 । असुरान्पुनरगच्छत् । गृहमेधीयेनेष्ट्वा । आशिता भवन्ति
 । आञ्जतेऽभ्यञ्जते ॥ 47 ॥ 1.6.7.3 अनु वत्सान्
 वासायन्ति । भ्रातृव्यायैव तद्यजमानः ख्बुधं प्रहिणोति । ते
 देवा गृहमेधीयेनेष्ट्वा । इन्द्राय निष्कासन्त्यदधुः । अस्मानेव
 श्व इन्द्रो निहितभाग उपावर्तितेति । तानिन्द्रो निहितभाग
 उपावर्तत । गृहमेधीयेनेष्ट्वा । इन्द्राय निष्कासन्निदध्यात्
 । इन्द्र एवैन्निहितभाग उपावर्तते । गाह्वपत्ये जुहोति
 ॥ 48 ॥ 1.6.7.4 भागधेयेनैवैन् स॑ समर्धयति ।
 ऋषभमाह्वयति । वषट्कार एवास्य सः । अथो इन्द्रियमेव
 तद्वीर्ययजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे । इन्द्रो वृत्रं हत्वा । परा

परावतमगच्छत् । अपाराधमिति मन्यमानः । सौऽब्रवीत् ।
 । क इदवैदिष्यतीति । तेऽब्रुवन्मरुतो वरवृणामहै ॥

49 ॥ 1.6.7.5 अथ वयवैदाम । अस्मभ्यमेव
 प्रथमः हविर्निरुप्याता इति । त एनमध्यःक्रीडन् ।
 तत्क्रीडिनाङ्गीडित्वम् । यन्मरुद्भ्यः क्रीडिभ्यः प्रथमः
 हविर्निरुप्यते विजित्यै । साकः सूर्येणोद्यता निर्वपति ।
 एतस्मिन्वै लोक इन्द्रो वृत्रमहन्त्समृद्धौ । एतद्ब्राह्मणान्येव
 पञ्च हवीःषि । एतद्ब्राह्मण ऐन्द्राग्रः । अथैष ऐन्द्रश्चरुर्भवति
 ॥ 50 ॥ 1.6.7.6 उद्धारवाँ एतमिन्द्र उदहरत । वृत्रः
 हत्वा । अन्यासु देवतास्वधि । यदेष ऐन्द्रश्चरुर्भवति
 । उद्धारमेव तय्यजमान उद्धरते । अन्यासु प्रजास्वधि
 । वैश्वकर्मण एकंकपालो भवति । विश्वान्येव तेन
 कर्माणि यजमानोऽवरुन्धे ॥ 51 ॥ 1.6.8.0
 निरवदयते पितृमानग्निष्वात्ता एकयोप मन्थत्यखाता भवति
 मनुष्याणां पद्यन्ते परिदध्यान्मीयते पञ्च च ॥ 8 ॥
 1.6.8.1 वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत । ता

वरुणप्रघासैर्वरुणपाशादमुञ्चत् । साकमेधैः प्रत्यस्थापयत् ।
 । त्र्यम्बकै रुद्रन्निरवादयत् । पितृयज्ञेन सुवर्गल्लोकमंगमयत् ।
 । यद्वैश्वदेवेन यजते । प्रजा एव तद्यजमानस्सृजते । ता
 वरुणप्रघासैर्वरुणपाशान्मुञ्चति । साकमेधैः प्रतिष्ठापयति ।
 । त्र्यम्बकै रुद्रन्निरवदयते ॥ 52 ॥ 1.6.8.2 पितृयज्ञेन
 सुवर्गल्लोकङ्गमयति । दक्षिणतः प्राचीनावीती निर्वपति ।
 दक्षिणावृद्धि पितृणाम् । अनादृत्य तत् । उत्तरत एवोपवीय
 निर्वपेत् । उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते । अथो यदेव
 दक्षिणार्धेऽधि श्रयति । तेन दक्षिणावृत् । सोमाय पितृमते
 पुरोडाशः षट्कपालन्निर्वपति । सव्वँत्सरो वै सोमः
 पितृमान् ॥ 53 ॥ 1.6.8.3 सव्वँत्सरमेव प्रीणाति ।
 पितृभ्यो बह्विषद्भ्यो धानाः । मासा वै पितरो बह्विषदः
 । मासानेव प्रीणाति । यस्मिन्वा ऋतौ पुरुषः प्रमीयते
 । सौऽस्यामुष्मिल्लोके भवति । बहुरूपा धाना भवन्ति
 । अहोरात्राणामभिजित्यै । पितृभ्योऽग्निष्वात्तेभ्यो मन्थम्

। अ॒र्ध॒मा॒सा वै पि॒तरो॑ऽग्नि॒ष्वा॒त्ताः ॥ 54 ॥ 1.6.8.4
 अ॒र्ध॒मा॒साने॒व प्री॑णाति । अ॒भि॒वा॒न्या॒यै दु॒ग्धे भ॑वति । सा
 हि पि॒तृदे॒वत्य॑न्दुहे । यत्पू॒र्णम् । तन्म॑नु॒ष्या॑णाम् । उ॒प॒र्य॒र्धो
 दे॒वाना॑म् । अ॒र्धः पि॑तृ॒णाम् । अ॒र्ध उ॑प॒म॑न्थति । अ॒र्धो
 हि पि॑तृ॒णाम् । ए॒क॒यो॒प॑म॒न्थ॒ति ॥ 55 ॥ 1.6.8.5
 ए॒का हि पि॑तृ॒णाम् । द॒क्षि॒णो॒प॑म॒न्थ॒ति । द॒क्षि॒णा॒वृ॒द्धि
 पि॑तृ॒णाम् । अ॒ना॒र॒भ्यो॒प॑म॒न्थ॒ति । तद्धि पि॑तृ॒न्गच्छ॑ति ।
 इ॒मा॒न्दि॒श॒ध्वँदि॑मुद्ध॑न्ति । उ॒भये॑ हि दे॒वाश्च॑ पि॒तर॑श्चे॒ज्यन्ते॑ ।
 चतु॑स्स॒क्तिर्भ॑वति । सर्वा॑ ह्यनु॒ दिशः॑ पि॒तरः॑ । अ॒खा॒ता
 भ॑वति ॥ 56 ॥ 1.6.8.6 खा॒ता हि दे॒वाना॑म् ।
 म॒ध्य॒तो॑ऽग्नि॒राधी॑यते । अ॒न्त॒तो हि दे॒वाना॑माधी॒यते॑ ।
 व॒ष्पी॒यानि॑ध्म इ॒ध्माद्भव॑ति व्यावृ॑त्त्यै । परि॑श्रयति ।
 अ॒न्त॒हि॒तो हि पि॑तृ॒लो॒को म॑नु॒ष्य॒लो॒कात् । यत्प॑रु॒षि
 दि॒नम् । तद्दे॒वाना॑म् । यद॑न्त॒रा । तन्म॑नु॒ष्या॑णाम् ॥
 57 ॥ 1.6.8.7 यत्स॑मू॒लम् । तत्पि॑तृ॒णाम् । स॑मू॒लं
 ब॒र्हिर्भ॑वति व्यावृ॑त्त्यै । द॒क्षि॒णा स्तृ॑णाति । द॒क्षि॒णा॒वृ॒द्धि

पितॄणाम् । त्रिः पर्येति । तृतीये वा इतो लोके पितरः
 । तानेव प्रीणाति । त्रिः पुनः पर्येति । षट्त्सं पद्यन्ते
 ॥ 58 ॥ 1.6.8.8 षड्वा ऋतवः । ऋतूनेव प्रीणाति ।
 यत्प्रस्तरय्यञ्जुषा गृहीयात् । प्रमायुको यजमानस्स्यात् ।
 यन्न गृहीयात् । अनायतनस्स्यात् । तूष्णीमेव न्यस्येत् । न
 प्रमायुको भवति । नानायतनः । यत्रीन्परिधीन्परिदध्यात्
 ॥ 59 ॥ 1.6.8.9 मृत्युना यजमानं परिगृहीयात्
 । यन्न परिदध्यात् । रक्षाँसि यज्ञं हन्युः । द्वौ
 परिधी परिदधाति । रक्षसामपहत्यै । अथो मृत्योरेव
 यजमानमुत्सृजति । यत्रीणि त्रीणि हवींष्युदाहरैयुः ।
 त्रयस्त्रय एषाँसाकं प्रमीयेरन् । एकैकमनूचीनान्युदाहरन्ति
 । एकैक एवैषामन्वश्च प्रमीयते । कशिपुं कशिपव्याय
 । उपबह्णमुपबह्ण्याय । आञ्जनमाञ्जन्याय ।
 अभ्यञ्जनमभ्यञ्जन्याय । यथाभागमेवैनान्प्रीणाति
 ॥ 60 ॥ 1.6.9.0 होतारमाज्यभागौ यजति
 सन्ततमवद्यति व्यावृत्त्यै बह्विषदो यजति तमेव तद्यजत्यनु

निष्क्रामन्त्याहैनानृतवो नवं च ॥ 9 ॥ 1.6.9.1 अग्रये
 देवेभ्यः पितृभ्यस्समिध्यमानायानु ब्रूहीत्याह । उभये हि
 देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते । एकामन्वाह । एका हि पितृणाम्
 । त्रिरन्वाह । त्रिहि देवानाम् । आघारावाधारयति ।
 यज्ञपरुषोरनन्तरित्यै । नाश्वेयवृणीते । न होतांरम् ॥ 61
 ॥ 1.6.9.2 यदाश्वेयं वृणीत । यद्धोतांरम् । प्रमायुको
 यजमानस्स्यात् । प्रमायुको होता । तस्मान्न वृणीते ।
 यजमानस्य होतुर्गोपीथाय । अपं बह्विषः प्रयाजान्
 यजति । प्रजा वै बर्हिः । प्रजा एव मृत्योरुत्सृजति ।
 आज्यभागौ यजति ॥ 62 ॥ 1.6.9.3 यज्ञस्यैव चक्षुषी
 नान्तरेति । प्राचीनावीती सोमय्यंजति । पितृदेवत्या हि
 । एषाऽऽहुतिः । पञ्चकृत्वोऽव द्यति । पञ्च ह्येता देवताः
 । द्वे पुरोऽनुवाक्ये । याज्या देवता वषट्कारः । ता एव
 प्रीणाति । सन्ततमवं द्यति ॥ 63 ॥ 1.6.9.4 ऋतूनां
 सन्तत्यै । प्रैवैभ्यः पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽऽह । प्रणयति
 द्वितीयया । गुमयति याज्यया । तृतीये वा इतो लोके

पितॄः । अहं एवैनान्पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽत्यानयति
 । रात्रियै द्वितीयया । ऐवैनान् याज्यया गमयति ।
 दक्षिणतोऽवदाय । उदङ्ङति क्रामति व्यावृत्त्यै ॥ 64
 ॥ 1.6.9.5 आ स्वधेत्याश्रावयति । अस्तु स्वधेति
 प्रत्याश्रावयति । स्वधा नम इति वर्षद्वरोति । स्वधाकारो
 हि पितॄणाम् । सोममग्ने यजति । सोमप्रयाजा हि
 पितॄः । सोमं पितॄमन्तय्यँजति । स॒व्वँ॒त्स॒रो वै सोमं॑
 पितॄमान् । स॒व्वँ॒त्स॒रमे॒व तद्य॑जति । पितॄन्ब॒ह्निषदो॑ यजति
 ॥ 65 ॥ 1.6.9.6 ये वै यज्वानः । ते पितॄरो
 ब॒ह्निषदः॑ । ताने॒व तद्य॑जति । पितॄन्ग॒ग्निष्वा॒त्तान् य॑जति
 । ये वा अय॑ज्वानो गृ॒हमे॒धिनः॑ । ते पितॄरोऽ॒ग्निष्वा॒त्ताः
 । ताने॒व तद्य॑जति । अ॒ग्निङ्क॒व्यवा॑हनय्यँजति । य ए॒व
 पितॄ॑णाम॒ग्निः । तमे॒व तद्य॑जति ॥ 66 ॥ 1.6.9.7
 अथो यथाऽ॒ग्निः॑ स्वि॒ष्टकृ॑तय्यँजति । तादृ॒गे॒व तत् ।
 ए॒तत्ते॑ तत् ये च॒ त्वाम॑न्विति॑ तिसृषु॑ स॒क्तीषु॑ निदधाति
 । तस्मा॒दा तृ॒तीया॒त्पुरु॑षान्नाम॒ न गृ॑ह्णन्ति । ए॒ताव॑न्तो

हीज्यन्ते । अत्र पितरो यथाभागं मन्दध्वमित्याह ।
 ह्रीका हि पितरः । उदश्चो निष्क्रामन्ति । एषा वै
 मनुष्याणान्दिक् । स्वामेव तद्विशमनु निष्क्रामन्ति ॥ 67
 ॥ 1.6.9.8 आहवनीयमुपतिष्ठन्ते । न्येवास्मै तद्धवते ।
 यथ्सत्याहवनीये । अथान्यत्र चरन्ति । आतमितोरुपतिष्ठन्ते
 । अग्निमेवोपद्रष्टारङ्कृत्वा । पितृन्निरवदयन्ते । अन्तर्वा एते
 प्राणानाङ्गच्छन्ति । य आतमितोरुपतिष्ठन्ते । सुसन्दशन्त्वा
 वयमित्याह ॥ 68 ॥ 1.6.9.9 प्राणो वै सुसन्दक् ।
 प्राणमेवात्मन्दधते । योजा न्विन्द्र ते हरी इत्याह । प्राणमेव
 पुनरयुक्त । अक्षन्नमीमदन्त हीति गाहपत्यमुपतिष्ठन्ते
 । अक्षन्नमीमदन्ताथ त्वोपतिष्ठामह इति वावैतदाह ।
 अमीमदन्त पितरस्सोम्या इत्यभि प्रपद्यन्ते । अमीमदन्त
 पितरोऽथ त्वाऽभि प्रपद्यामह इति वावैतदाह । अपः
 परिषिञ्चति । मार्जयत्येवैनान् ॥ 69 ॥ 1.6.9.10
 अथो तर्पयत्येव । तृप्यति प्रजयां पशुभिः । य एवैवद ।
 अपं बह्विषावनूयाजौ यजति । प्रजा वै बर्हिः । प्रजा एव

मृत्योरुत्सृजति । चतुरं प्रयाजान् यजति । द्वावनूयाजौ
 । षट्थसं पद्यन्ते । षड्वा ऋतवः । ऋतूनेव प्रीणाति ।
 न पत्यन्वास्ते । न सय्याँजयन्ति । यत्पत्यन्वासीत ।
 यत्सय्याँजयेयुः । प्रमायुका स्यात् । तस्मान्नान्वास्ते । न
 सय्याँजयन्ति । पत्नियै गोपीथाय ॥ 70 ॥ 1.6.10.0
 यन्ति ब्रूयान्निरवदयते शास्ते सिञ्चति षट् ॥ 10 ॥

1.6.10.1 प्रतिपूरुषमेकंकपालान्निर्वपति । जाता एव
 प्रजा रुद्रान्निरवदयते । एकमतिरिक्तम् । जनिष्यमाणा
 एव प्रजा रुद्रान्निरवदयते । एकंकपाला भवन्ति ।
 एकधैव रुद्रान्निरवदयते । नाभिघारयति । यदभिघारयेत् ।
 अन्तरवचारिणः रुद्रङ्कुर्यात् । एकोल्मुकेन यन्ति ॥ 71

॥ 1.6.10.2 तद्धि रुद्रस्य भागधेयम् । इमान्दिशय्यन्ति
 । एषा वै रुद्रस्य दिक् । स्वायामेव दिशि रुद्रान्निरवदयते
 । रुद्रो वा अपशुकाया आहुत्यै नातिष्ठत । असौ ते
 पशुरिति निर्दिशेद्यन्दिष्यात् । यमेव द्वेष्टि । तमस्मे

प॒शुन्निर्दि॑शति । यदि॒ न द्वि॑ष्यात् । आ॒खुस्ते॑ प॒शुरिति॑
 ब्रूयात् ॥ 72 ॥ 1.6.10.3 न ग्रा॒म्यान्प॒शून् हि॑नस्ति ।
 ना॒र॒ण्यान् । च॒तुष्प॒थे जु॑होति । ए॒ष वा अ॑ग्नी॒नां प॒ङ्क्ति॑शो
 नाम॑ । अ॒ग्नि॒वत्ये॒व जु॑होति । म॒ध्य॒मेन॑ प॒र्णेन॑ जुहोति ।
 सु॒ग॒र्घ्ये॒षा । अथो॒ खलु॑ । अ॒न्त॒मेनै॒व हो॑त॒व्यम् । अ॒न्त॒त
 ए॒व रु॒द्रन्नि॒रव॑दयते ॥ 73 ॥ 1.6.10.4 ए॒ष ते॑ रु॒द्र
 भा॒गस्स॒ह स्व॒स्त्राऽम्बि॑क॒येत्या॑ह । श॒र॒द्वा अ॒स्याम्बि॑का
 स्व॒सा । तया॒ वा ए॒ष हि॑नस्ति । य॒ः हि॑नस्ति ।
 तयै॒वैन॑ः स॒ह श॑मयति । भेष॒जङ्ग॒व इ॒त्या॑ह । याव॑न्त
 ए॒व ग्रा॒म्याः प॒शवः॑ । तेभ्यो॑ भेष॒जङ्क॑रोति । अवा॑म्ब
 रु॒द्रम॑दिम॒हीत्या॑ह । आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते ॥ 74 ॥
 1.6.10.5 त्र्य॒म्बक॒य्यं जा॒मह॑ इत्या॑ह । मृ॒त्योर्मु॑क्षी॒य
 माऽमृ॒तादि॒ति वा॒वैत॑दा॒ह । उत्कि॑रन्ति । भ॒गस्य॑ ली॒प्सन्ते
 । मू॒तेकृ॑त्वाऽऽस॑जन्ति । यथा॒ जन॑य्य॒तेऽव॑सङ्क॒रोति॑ ।
 ता॒दृगे॒व तत् । ए॒ष ते॑ रु॒द्र भा॒ग इत्या॑ह नि॒रव॑त्यै ।
 अ॒प्र॒तीक्ष॒मा य॑न्ति । अ॒पः परि॑षिञ्चति । रु॒द्रस्या॒न्त॒र्हि॒त्यै

। प्र वा एतेऽस्माल्लोकाच्चवन्ते । ये त्र्यम्बकैश्चरन्ति
 । आदित्यश्चरुं पुनरेत्यु निर्वपति । इयवाँ अदितिः ।
 अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति ॥ 75 ॥ 1.7.0.0 एतद्ब्राह्मणानि
 धात्रे रत्निनान्देवसुवामर्थेतो देवीर्दिशस्सोमस्येन्द्रस्य मित्रो
 दश ॥ 10 ॥ एतद्ब्राह्मणानि वैष्णवत्रिकपालमन्त्रवै पृषा
 वाशास्स्थेत्याह दिशो व्यास्थापयत्युदङ्घरेत्यु ब्रह्मा ३ न्त्व९
 राज३श्चतुष्पष्टिः ॥ एतद्ब्राह्मणानि प्रति तिष्ठति ॥ 64 ॥
 हरिः ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ सप्तम प्रपाठकस्समाप्तः
 1.7.0.0 तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके सप्तमप्रपाठक प्रारंभः
 । हरिः ओम् ॥ 1.7.1.0 यच्छ्रुति वरुणन्तृतीयद्विजित्या
 असृजत् समृद्धौ हनो मित्रद्रुगिति हन्ति स्तृत्यै त्रीणि
 च ॥ 1 ॥ 1.7.1.1 एतद्ब्राह्मणान्येव पञ्च हवी९षि
 । अथेन्द्राय शुनासीराय पुरोडाशन्द्वादशकपालनिर्वपति
 । सव्वँत्सरो वा इन्द्राशुनासीरः । सव्वँत्सरेणैवास्मा
 अन्नमव रुन्धे । वायुव्यं पयो भवति । वायुर्वै वृष्ट्यै
 प्रदापयिता । स एवास्मै वृष्टिं प्रदापयति । सौर्य

एकं कपालो भवति । सूर्येण वा अमुष्मिँल्लोके वृष्टिर्धृता ।
 स एवास्मै वृष्टिन्नियच्छति ॥ 1 ॥ 1.7.1.2 द्वादशगवः
 सीरन्दक्षिणा समृद्धौ । देवासुरास्सय्यन्ता आसन् ।
 ते देवा अग्निमब्रुवन् । त्वया वीरेणासुरानभिभवामेति
 । सोऽब्रवीत् । त्रेधाऽहमात्मानव्विकरिष्य इति । स
 त्रेधाऽऽत्मानव्व्यकुरुत । अग्निन्तृतीयम् । रुद्रन्तृतीयम्
 । वरुणन्तृतीयम् ॥ 2 ॥ 1.7.1.3 सोऽब्रवीत् । क
 इदन्तुरीयमिति । अहमितीन्द्रोऽब्रवीत् । सन्तु सृजावहा
 इति । तौ समसृजेताम् । स इन्द्रस्तुरीयमभवत् ।
 यदिन्द्रस्तुरीयमभवत् । तदिन्द्रतुरीयस्येन्द्रतुरीयत्वम् ।
 ततो वै देवा व्यजयन्त । यदिन्द्रतुरीयन्निरूप्यते विजित्यै
 ॥ 3 ॥ 1.7.1.4 वहिनी धेनुर्दक्षिणा । यद्वहिनी ।
 तेनाग्नेयी । यद्वौ । तेन रौद्री । यद्धेनुः । तेनैन्द्री । यथ्स्त्री
 सती दान्ता । तेन वारुणी समृद्धौ । प्रजापतिर्यज्ञमसृजत
 ॥ 4 ॥ 1.7.1.5 तः सृष्टः रक्षाः स्यजिघासन् ।
 स एताः प्रजापतिरात्मनो देवता निरमिमीत । ताभिर्वै

स दिग्भ्यो रक्षाँसि प्राणुदत । यत्पञ्चावृत्तीयञ्जुहोति ।
 दिग्भ्य एव तद्यजमानो रक्षाँसि प्रणुदते । समूढः
 रक्षस्सन्दग्धः रक्ष इत्याह । रक्षाँस्येव सन्दहति ।
 अग्नये रक्षोघ्ने स्वाहेत्याह । देवताभ्य एव विजिग्यानाभ्यो
 भागधेयङ्करोति । प्रष्टिवाही रथो दक्षिणा समृद्धौ ॥ 5
 ॥ 1.7.1.6 इन्द्रो वृत्रं हत्वा । असुरान्पराभाव्य
 । नमुचिमासुरन्नालभत । तश्च्योऽगृह्णात् । तौ
 समलभेताम् । सोऽस्मादभिर्शुनतरोऽभवत् । सोऽब्रवीत्
 । सन्धां सन्दधावहे । अथ त्वाऽव स्रक्ष्यामि । न
 मा शुष्केण नार्द्रेण हनः ॥ 6 ॥ 1.7.1.7 न दिवा
 न नक्तमिति । स एतमपां फेनमसिञ्चत् । न वा एष
 शुष्को नार्द्रो व्युष्टाऽऽसीत् । अनुदितस्सूर्यः । न वा
 एतद्दिवा न नक्तम् । तस्यैतस्मिँल्लोके । अपां फेनेन
 शिर उदवर्तयत् । तदेनमन्ववर्तत । मित्रद्रुगति ॥ 7
 ॥ 1.7.1.8 स एतानपामार्गानंजनयत् । तानंजुहोत्
 । तैर्वै स रक्षाँस्यपाहत । यदपामार्गहोमो भवति

। रक्ष॑साम॑प॑हत्यै । ए॒को॒ल्मु॒केन॑ यन्ति । तद्धि रक्ष॑सां
 भा॒ग॒धेय॑म् । इ॒मान्दि॑श॒य्यन्ति॑ । ए॒षा वै रक्ष॑सा॒न्दिक् ।
 स्वा॒या॒मे॒व दि॒शि रक्षा॑सि॒ हन्ति ॥ 8 ॥ 1.7.1.9
 स्व॑कृ॒त इ॒रि॒णे जु॒होति॑ प्र॒दरे वा॑ । ए॒तद्वै रक्ष॑सामा॒यत॑नम्
 । स्व॑ ए॒वाय॑त॒ने रक्षा॑सि॒ हन्ति । पु॒र्ण॒मये॑न सु॒वेण॑
 जु॒होति॑ । ब्र॒ह्म वै पु॒र्णः । ब्र॒ह्मणै॒व रक्षा॑सि॒ हन्ति ।
 दे॒वस्य॑ त्वा स॒वि॒तुः प्र॑स॒व इत्या॑ह । स॒वि॒तृप्र॑सू॒त ए॒व
 रक्षा॑सि॒ हन्ति । ह॒तः रक्षो॑ऽव॒धिष्म॑ रक्ष॒ इत्या॑ह
 । रक्ष॑सा॒स्त्तृत्यै॑ । यद्व॒स्ते तद्व॑क्षि॒णा नि॒रव॑त्यै
 । अ॒प्र॒तीक्ष॑मा॒यन्ति॑ । रक्ष॑साम॒न्तर्हि॑त्यै ॥ 9 ॥
 1.7.2.0 ऐ॒न्द्रा॒वैष्ण॑वमेका॑दशकपा॒ल्य्यैदृ॑ष॒भो दधा॑ति पू॒षा
 प॒शून्प्र॑ज॒नय॑ति॒ हिर॑ण्य॒न्द॒रि॒षि॒णा द॒रि॒षि॒णैक॑श्च ॥ 2 ॥
 1.7.2.1 धा॒त्रे पु॑रो॒डाश॑न्द्वाद॒शकपा॒ल॒न्निर्व॑पति । स॒व्वँ॒त्स॒रो
 वै धा॒ता । स॒व्वँ॒त्स॒रेणै॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र॑ज॒नय॑ति । अ॒न्वे॒वास्मा॑
 अनु॑म॒तिर्म॑न्यते । रा॒ते रा॒का । प्र॑ सि॒नीवा॒ली ज॑नयति ।
 प्र॒जास्वे॒व प्र॑जा॒तासु॑ कु॒ह्वा वाच॑न्दधाति । मि॒थु॒नौ गावौ॑

दक्षिणा॑ समृ॑द्धौ । आ॒ग्ना॒वैष्ण॒वमेका॑दशकपाल॒न्निर्व॑पति
 । ऐ॒न्द्रा॒वैष्ण॒वमेका॑दशकपालम् ॥ 10 ॥ 1.7.2.2
 वैष्ण॒वत्रि॑कपालम् । वी॒र्य॑व्वाँ अ॒ग्निः । वी॒र्य॑मिन्द्रः ।
 वी॒र्य॑व्विष्णुः । प्र॒जा ए॒व प्रजा॑ता वी॒र्ये॑ प्रति॑ष्ठापयति
 । तस्मा॑त्प्र॒जा वी॒र्या॑वतीः । वा॒म॒न ऋ॒ष॒भो व॒ही
 द॒खि॒ष॒णा । यद्व॒ही । तेना॑ग्रेयः । यदृ॒ष॒भः ॥
 11 ॥ 1.7.2.3 तेनै॒न्द्रः । यद्वा॑म॒नः । तेन॑
 वैष्ण॒वस्समृ॑द्धौ । अ॒ग्नी॒षो॒मीय॒मेका॑दशकपाल॒न्निर्व॑पति
 । इ॒न्द्रा॒सो॒मीय॒मेका॑दशकपालम् । सौ॒म्यश्च॒रुम् । सोमो॑
 वै रे॑तो॒धाः । अ॒ग्निः प्र॒जाना॑ प्र॒जन॑यिता । वृ॒द्धाना॑मिन्द्रः
 प्र॒दाप॑यिता । सोमं॑ ए॒वास्मै॑ रेतो॒ दधा॑ति ॥ 12 ॥
 1.7.2.4 अ॒ग्निः प्र॒जां प्र॒ज॒न॑यति । वृ॒द्धा॑मिन्द्रः प्र॒यच्छ॑ति
 । ब॒भ्रु॒र्द॒खि॒ष॒णा समृ॑द्धौ । सो॒मा॒पौष्ण॑श्च॒रुन्निर्व॑पति ।
 ऐ॒न्द्रा॒पौष्ण॑श्च॒रुम् । सोमो॑ वै रे॑तो॒धाः । पू॒षा प॑शूनां
 प्र॒ज॒न॑यिता । वृ॒द्धा॑नामिन्द्रः प्र॒दाप॑यिता । सोमं॑ ए॒वास्मै॑

रेतो दधाति । पूषा पशून्प्रजनयति ॥ 13 ॥ 1.7.2.5
 वृद्धानिन्द्रः प्रयच्छति । पौष्णश्चरुर्भवति । इयवै पूषा ।
 अस्यामेव प्रतितिष्ठति । श्यामो दखिषणा समृद्धौ । बहु वै
 पुरुषो मेध्यमुपगच्छति । वैश्वानरन्द्वादशकपालन्निर्वपति ।
 सुवँत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः । सुवँत्सरेणैवेनः स्वदयति
 । हिरण्यन्दखिषणा ॥ 14 ॥ 1.7.2.6 पवित्रवै हिरण्यम्
 । पुनात्येवैनम् । बहु वै राजन्योऽनृतङ्करोति । उप जाय्यै
 हरते । जिनाति ब्राह्मणम् । वदत्यनृतम् । अनृते खलु
 वै क्रियमाणे वरुणो गृह्णाति । वारुण्यैवमयश्चरुन्निर्वपति
 । वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति । अश्वो दखिषणा । वारुणो
 हि देवतयाऽश्वस्समृद्धौ ॥ 15 ॥ 1.7.3.0 रत्नित्वाय
 समृद्धौ पष्ठौही दखिषणा समृद्धौ ग्रामण्यो गृहे भागदुघस्य
 गृहे भवति दुग्धेऽभिजित्यै द्वे च ॥ 3 ॥ 1.7.3.1
 रत्निनामेतानि हवीःषि भवन्ति । एते वै राष्ट्रस्य प्रदातारः
 । एतेऽपादातारः । य एव राष्ट्रस्य प्रदातारः । येऽपादातारः

। त ए॒वास्मै॑ रा॒ष्ट्रं प्र॑यच्छन्ति । रा॒ष्ट्रमे॒व भ॑वति ।
 यथ्स॑मा॒हृत्य॑ निर्व॑पेत् । अर॑त्निनस्स्युः । य॒था॒य॒थन्निर्व॑पति
 रत्नि॒त्वाय॑ ॥ 16 ॥ 1.7.3.2 यथ्स॒द्यो निर्व॑पेत् ।
 याव॑ती॒मेकै॑न ह॒विषा॑ऽऽशिष॑मव रु॒न्धे । ताव॑ती॒मवरु॑न्धीत
 । अ॒न्वह॑न्निर्व॑पति । भूय॑सीमे॒वाशिष॑मव रु॒न्धे । भूय॑सो
 यज्ञ॑क्र॒तूनु॑पैति । बा॒र॒ह॒स्प॒त्यश्च॑रुन्निर्व॑पति ब्र॒ह्मणो॑ गृ॒हे
 । मुख॑त ए॒वास्मै॑ ब्र॒ह्म स॑श्यति । अथो॒ ब्रह्म॑न्ने॒व
 ख्य॑त्रम॒न्वार॑म्भयति । शि॒ति॒पृ॒ष्ठो द॑खि॒ष्णा स॑मृ॒द्ध्यै ॥
 17 ॥ 1.7.3.3 ऐ॒न्द्रमे॒काद॑शक॒पाल॑ः रा॒ज॒न्य॑स्य
 गृ॒हे । इ॒न्द्रि॒यमे॒वाव॑ रु॒न्धे । ऋ॒ष॒भो द॑खि॒ष्णा स॑मृ॒द्ध्यै
 । आ॒दि॒त्यश्च॑रुं म॒हिष्यै॑ गृ॒हे । इ॒य॒वाँ अ॑दि॒तिः ।
 अ॒स्यामे॒व प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति । धे॒नुर्द॑खि॒ष्णा स॑मृ॒द्ध्यै । भ॒गाय॑
 च॒रु॒वाँ वा॒तायै॑ गृ॒हे । भ॒गमे॒वास्मि॑न्दधाति । वि॒चि॒त्त॒गर्भा॑
 प॒ष्ठोही॑ द॑खि॒ष्णा स॑मृ॒द्ध्यै ॥ 18 ॥ 1.7.3.4 नै॒रु॒क्त॒श्च॑रुं
 प॑रिवृ॒क्त्यै॑ गृ॒हे कृ॒ष्णाणां॑ व्री॒हीणा॑न्नु॒खनि॑र्भिन्नम् । पा॒प्मानं॑मे॒व

निर्ऋतिरिवदयते । कृष्णा कूटा दखिष्णा समृद्धौ ।
 आग्नेयमष्टाकपालः सेनान्यो गृहे । सेनामेवास्य सः श्यति
 । हिरण्यन्दखिष्णा समृद्धौ । वारुणन्दशकपालः सूतस्य
 गृहे । वरुणसवमेवाव रुन्धे । महानिरष्टो दखिष्णा समृद्धौ
 । मारुतः सप्तकपालङ्गामण्यो गृहे ॥ 19 ॥ 1.7.3.5
 अन्नवै मरुतः । अन्नमेवाव रुन्धे । पृश्निर्दखिष्णा समृद्धौ
 । सावित्रन्द्वादशकपालदखिषत्तुर्गृहे प्रसूत्यै । उपध्वस्तो
 दखिष्णा समृद्धौ । आश्विनन्द्विकपालः सङ्ग्रहीतुर्गृहे ।
 अश्विनौ वै देवानां भिषजौ । ताभ्यामेवास्मै भेषजङ्करोति
 । सवात्यौ दखिष्णा समृद्धौ । पौष्णश्चरुं भागदुघस्य गृहे
 ॥ 20 ॥ 1.7.3.6 अन्नवै पूषा । अन्नमेवाव रुन्धे ।
 श्यामो दखिष्णा समृद्धौ । रौद्रङ्गावीधुकश्चरुमक्षावापस्य
 गृहे । अन्तत एव रुद्रन्निरवदयते । शबल उद्धारो
 दखिष्णा समृद्धौ । द्वादशैतानि हवीः षि भवन्ति ।
 द्वादश मासास्सवँत्सरः । सवँत्सरेणैवास्मै राष्ट्रमवरुन्धे ।
 राष्ट्रमेव भवति ॥ 21 ॥ 1.7.3.7 यन्न प्रति निर्वपेत्

। रत्निनं आशिषोऽवरुन्धीरन् । प्रतिनिर्वपति । इन्द्राय
 सुत्राम्णे पुरोडाशमेकादशकपालम् । इन्द्रायां होमुचै
 । आशिष एवावरुन्धे । अयन्नो राजा वृत्रहा राजा
 भूत्वा वृत्रवध्यादित्याह । आशिषमेवैतामा शास्ते ।
 मैत्राबारुहस्पत्यं भवति । श्वेतायै श्वेतवत्सायै दुग्धे ॥ 22
 ॥ 1.7.3.8 बारुहस्पत्ये मैत्रमपि दधाति । ब्रह्म चैवास्मै
 र्षत्रञ्च समीचीं दधाति । अथो ब्रह्मन्नेव र्षत्रं प्रतिष्ठापयति
 । बारुहस्पत्येन पूर्वेण प्रचरति । मुखत एवास्मै ब्रह्म
 सऽश्यति । अथो ब्रह्मन्नेव र्षत्रमन्वारम्भयति । स्वयङ्कृता
 वेदिर्भवति । स्वयन्दिनं बरुहिः । स्वयङ्कृत इध्मः ।
 अनभिजितस्याभिजित्यै । तस्माद्राज्ञामरण्यमभिजितम्
 । सैव श्वेता श्वेतवत्सा दर्षिणा समृद्धौ ॥ 23 ॥
 1.7.4.0 सत्यानामधायीत्याहातारीदित्याह क्रमत एकञ्च
 ॥ 4 ॥ 1.7.4.1 देवसुवामेतानि हवींषि भवन्ति ।
 एतावन्तो वै देवानां सवाः । त एवास्मै सवान्प्रयच्छन्ति

। त ए॒न॑ सु॒वन्ते । अ॒ग्निरे॒वैन॑ङ्ग॒हप॑तीना॑ सु॒वते ।
 सोमो॑ व॒नस्प॑ती॒नाम् । रु॒द्रः प॑शूनाम् । बृह॒स्पति॑र्वा॒चाम् ।
 इन्द्रो॑ ज्ये॒ष्ठाना॑म् । मि॒त्रस्स॒त्याना॑म् ॥ 24 ॥ 1.7.4.2
 वरु॑णो ध॒र्मप॑तीनाम् । ए॒तदे॒व सर्व॑ भवति । स॒विता
 त्वा॑ प्रस॒वाना॑ सु॒वता॑मिति॒ हस्त॑ङ्ग॒ह्णाति॒ प्रसू॑त्यै ।
 ये दे॒वा दे॒वस्सु॒वस्स्थे॑त्या॒ह । य॒थाय॒जुरे॒वैतत् । म॒हते
 रू॒षत्रा॑य॒ मह॑त आधि॒पत्या॑य॒ मह॑ते जा॒नरा॑ज्या॒येत्या॑ह ।
 आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॒स्ते । ए॒ष वो॑ भ॒रता॒ राजा॒ सोमो॑ऽस्माकं
 ब्रा॒ह्म॒णाना॑ रा॒जेत्या॑ह । तस्मा॒त्सोम॑रा॒जानो
 ब्रा॒ह्म॒णाः । प्र॒ति त्य॑न्नाम॑ रा॒ज्यम॑धा॒यीत्या॑ह ॥ 25
 ॥ 1.7.4.3 रा॒ज्यमे॒वास्मि॑न्प्र॒तिद॑धाति । स्वान्त॒नुव॑ध्वं॒रुणो
 अ॒शि॒श्रेदि॑त्या॒ह । व॒रुण॑स॒वमे॒वावरु॑न्धे । शुचि॑र्मि॒त्रस्य॑
 व्र॒त्या अ॒भूमे॑त्या॒ह । शुचि॑मे॒वैन॑व्र॒त्यङ्क॑रोति । अम॑न्महि
 म॒हत॑ ऋ॒तस्य॑ ना॒मेत्या॑ह । म॒नुत॑ ए॒वैन॑म् । सर्वे
 व्रा॒ता वरु॑णस्याभू॒वन्नि॑त्या॒ह । सर्व॑व्रा॒तमे॒वैन॑ङ्क॑रोति

। वि मित्र एवैररातिमतारीदित्याह ॥ 26 ॥
 1.7.4.4 अरातिमैवैनन्तारयति । असूषुदन्त यज्ञिया
 ऋतेनेत्याह । स्वदयत्येवैनम् । व्यु त्रितो जरिमाणन्न
 आनडित्याह । आयुरेवास्मिन्दधाति । द्वाभ्याद्विमृष्टे
 । द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै । अग्नीषोमीयस्य
 चैकादशकपालस्य देवसुवाञ्च हविषामग्नये स्विष्टकृते
 समवद्यति । देवताभिरेवैनमुभयतः परिगृह्णाति ।
 विष्णुक्रमान्क्रमते । विष्णुरेव भूत्वेमाल्लोकानभिजयति
 ॥ 27 ॥ 1.7.5.0 ऊर्मिरित्याह सूर्यवर्चसस्थेत्याह
 ब्रह्मवर्चस्यकस्तेजस्यास्थेत्याहैव पुरुषषट् च ॥ 5 ॥
 1.7.5.1 अर्थेतस्थेति जुहोति । आहुत्यैवैना निष्क्रीय
 गृह्णाति । अथो हविष्कृतानामेवाभिघृतानाङ्गृह्णाति ।
 वहन्तीनाङ्गृह्णाति । एता वा अपाः राष्ट्रम् । राष्ट्रमेवास्मै
 गृह्णाति । अथो श्रियमेवैनमभिवहन्ति । अपां पतिरसीत्याह
 । मिथुनमेवाकः । वृषाऽस्यूर्मिरित्याह ॥ 28 ॥ 1.7.5.2
 ऊर्मिमन्तमेवैनङ्करोति । वृषसेनोऽसीत्याह । सेनामेवास्य

स३श्यति । ब्रजक्षितुस्थेत्याह । एता वा अपाघ्नैः
 । विशमेवास्मै पर्यूहति । मरुतामोजस्थेत्याह । अन्नघ्नै
 मरुतः । अन्नमेवावरुन्धे । सूर्यवर्चसस्थेत्याह ॥ 29
 ॥ 1.7.5.3 राष्ट्रमेव वर्चस्व्यंकः । सूर्यत्वचसस्थेत्याह
 । सत्यघ्नौ एतत् । यद्वज्रति । अनृतय्यँदातपति वज्रति
 । सत्यानृते एवावरुन्धे । नैनं सत्यानृते उदिते
 हि३स्तः । य एवघ्नैदं । मान्दास्थेत्याह । राष्ट्रमेव
 ब्रह्मवर्चस्व्यंकः ॥ 30 ॥ 1.7.5.4 वाशास्थेत्याह
 । राष्ट्रमेव वश्यंकः । शक्करीस्थेत्याह । पशवो वै
 शक्करीः । पशूनेवावरुन्धे । विश्वभृतस्थेत्याह । राष्ट्रमेव
 पयस्व्यंकः । जनभृतस्थेत्याह । राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यंकः
 । अग्नेस्तैजस्यास्थेत्याह ॥31॥ 1.7.5.5 राष्ट्रमेव
 तैजस्व्यंकः । अपामोषधीनां रसस्थेत्याह । राष्ट्रमेव
 मध्व्यमकः । सारस्वतङ्ग्रहङ्गृह्णाति । एषा वा अपाम्पृष्ठम्
 । यत्सरस्वती । पृष्ठमेवैनं समानानाङ्करोति ।
 षोडशभिर्गृह्णाति । षोडशकलो वै पुरुषः । यावानेव पुरुषः

। तस्मिन्वीर्यन्दधाति । षोडशभिर्जुहोति षोडशभिर्गृह्णाति
 । द्वात्रिंशत्संपद्यन्ते । द्वात्रिंशदक्षराऽनुष्टुक्
 । वागनुष्टुप्सर्वाणि छन्दांसि । वाचैवैनं
 सर्वेभिश्छन्दोभिरभिषिञ्चति ॥ 32 ॥ 1.7.6.0 व्यावृत्त्यै
 दात्रमसीत्याहामृतं हिरण्यमेकशतो गमयन्त्याह
 ब्राह्मणा नाष्ट्राभ्यं पातेत्याह चत्वारि च ॥ 6 ॥
 1.7.6.1 देवीरापस्सं मधुमतीर्मधुमतीभिस्सृज्यध्वमित्याह
 । ब्रह्मणैवैनास्सं सृजति । अनाधृष्टास्सीदतेत्याह
 । ब्रह्मणैवैनास्सादयति । अन्तरा होतुश्च धिष्णिंयं
 ब्राह्मणाच्छंसिनश्च सादयति । आग्नेयो वै होता
 । ऐन्द्रो ब्राह्मणाच्छंसी । तेजसा चैवेन्द्रियेण
 चोभयतो राष्ट्रं परिगृह्णाति । हिरण्येनोत्पुनाति । आहुत्यै
 हि पवित्राभ्यामुत्पुनन्ति व्यावृत्त्यै ॥ 33 ॥ 1.7.6.2
 शतमानं भवति । शतायुः पुरुषश्शतेन्द्रियः । आयुष्येवेन्द्रिये
 प्रतितिष्ठति । अनिभृष्टमसीत्याह । अनिभृष्टं ह्येतत्
 । वाचो बन्धुरित्याह । वाचो ह्येष बन्धुः । तपोजा

इत्याह । तपोजा ह्येतत् । सोमस्य दात्रमुसीत्याह
 ॥ 34 ॥ 1.7.6.3 सोमस्य ह्येतद्दात्रम् । शुक्रा
 वंशशुक्रेणोत्पुनामीत्याह । शुक्रा ह्यापः । शुक्रः हिरण्यम्
 । चन्द्राश्चन्द्रेणेत्याह । चन्द्रा ह्यापः । चन्द्रः हिरण्यम्
 । अमृता अमृतेनेत्याह । अमृता ह्यापः । अमृतः
 हिरण्यम् ॥ 35 ॥ 1.7.6.4 स्वाहा राजसूयायेत्याह
 । राजसूयाय ह्येना उत्पुनाति । सधमादौ द्युम्निनीरूर्ज
 एता इति वारुण्यर्चा गृह्णाति । वरुणसवमेवावरुन्धे
 । एकया गृह्णाति । एकधैव यजमाने वीर्यन्दधाति ।
 र्वषत्रस्योल्बमसि र्वषत्रस्य योनिरसीति तार्प्यश्चोष्णीषश्च
 प्रयच्छति सयोनित्वाय । एकशतेन दर्भपुञ्जीलैः पवयति
 । शतायुर्वै पुरुषश्शतवीर्यः । आत्मैकशतः ॥ 36
 ॥ 1.7.6.5 यावानेव पुरुषः । तस्मिन्वीर्यन्दधाति ।
 दध्याशयति । इन्द्रियमेवाव रुन्धे । उदुम्बरमाशयति ।
 अन्नाद्यस्यावरुद्धौ । शष्पाण्याशयति । सुराबलिमेवैनङ्करोति
 । आविद एता भवन्ति । आविदमेवैनङ्गमयन्ति ॥ 37

॥ 1.7.6.6 अ॒ग्निरे॒वैन॒ङ्गाह्ण॑पत्येनावति । इन्द्रं इन्द्रियेण
 । पू॒षा प॒शुभिः । मि॒त्रावरु॑णौ प्राणापा॒नाभ्या॑म् । इन्द्रो
 वृ॒त्राय॑ वज्रमुदयच्छत् । स दि॒वम॑लिखत् । सो॒ऽर्य॒म्णः
 पन्था॑ अभवत् । स आ॒वि॒त्रे द्यावा॑पृथि॒वी धृ॒तव्र॑ते इति
 द्यावा॑पृथि॒वी उपा॑धावत् । स आ॒भ्यामे॒व प्र॑सूत इन्द्रो
 वृ॒त्राय॑ वज्रं प्राहरत् । आ॒वि॒त्रे द्यावा॑पृथि॒वी धृ॒तव्र॑ते इति
 यदाह ॥ 38 ॥ 1.7.6.7 आ॒भ्यामे॒व प्र॑सूतो यज॑मानो
 वज्रं भ्रातृ॑व्याय प्रहरति । आ॒वि॒त्रा दे॒व्यदि॑तिर्विश्वरूपीत्याह
 । इ॒यवै॑ दे॒व्यदि॑तिर्विश्वरूपी । अ॒स्यामे॒व प्र॑ति तिष्ठति
 । आ॒वि॒त्रोऽय॑म॒सावा॑मुष्यायणो॒ऽस्या॒व्विंश॑स्मिन्नाष्ट्र इत्याह
 । वि॒शैवे॑न॒ः रा॒ष्ट्रेण॑ सम॑र्धयति । म॒ह॒ते र॒ष्यत्रा॑य म॒हत
 आ॒धि॒प॒त्याय॑ म॒ह॒ते जा॑न॒राज्या॑येत्याह । आ॒शि॒षमे॒वैता॑मा
 शा॑स्ते । ए॒ष वो॑ भर॒ता राजा॑ सोमो॒ऽस्माकं॑ ब्राह्म॒णाना॑ः
 राजे॑त्याह । तस्मा॒त्सोम॑राजानो ब्राह्म॒णाः ॥ 39 ॥

1.7.6.8 इन्द्र॑स्य॒ वज्रो॑ऽसि॒ वार्त्र॑घ्न इति॒ धनु॑ः प्रयच्छति
 विजि॑त्यै । श॒त्रुबा॑ध॒नास्स॑थेतीषून् । श॒त्रूने॒वास्य॑ बाधन्ते ।

पा॒त मा॑ प्र॒त्यश्च॑ पा॒त मा॑ ति॒र्यश्च॑म॒न्वश्च॑ मा पा॒तेत्या॑ह ।
 ति॒स्रो वै श॑र॒व्याः । प्र॒तीचीं॑ ति॒रश्च॑नू॒चीं । ताभ्य॑ ए॒वैनं॑
 पा॒न्ति । दि॒ग्भ्यो मा॑ पा॒तेत्या॑ह । दि॒ग्भ्य ए॒वैनं॑ पा॒न्ति ।
 वि॒श्वाभ्यो॑ मा ना॒ष्ट्राभ्यं॑ पा॒तेत्या॑ह । अ॒प॒रि॒मि॒तादे॒वैनं॑ पा॒न्ति ।
 हि॒र॒ण्यव॑र्णावुषसा॑धि॒रोक॑ इति॑ त्रि॒ष्टुभा॑ बा॒हू उ॒द्गृह्णा॑ति ।
 इ॒न्द्रि॒यवै॑ वी॒र्य॑त्रि॒ष्टुक् । इ॒न्द्रि॒यमे॒व वी॒र्यमु॑प॒रि॒ष्टादा॑त्म॒न्धत्ते॑
 ॥ 40 ॥ 1.7.7.0 रु॒न्धे स॒म॒ष्ट्या अ॒सि॒च्यत॑ स्थापयति॑
 जाय॑ते प॒ञ्च च ॥ 7 ॥ 1.7.7.1 दि॒शो व्या॑स्था॒पय॑ति ।
 दि॒शाम॒भिजि॑त्यै । यद॑नु प्र॒क्रामे॑त् । अ॒भि दि॒शो ज॑येत् ।
 उ॒त्तु मा॑द्येत् । म॒न॒साऽनु॑ प्र॒क्राम॑ति । अ॒भि दि॒शो ज॑यति
 । नो॒न्मा॑द्यति । स॒मिध॒मा ति॑ष्ठेत्या॑ह । तेज॑ ए॒वाव॑रुन्धे ॥
 41 ॥ 1.7.7.2 उ॒ग्रामा॑ ति॑ष्ठेत्या॑ह । इ॒न्द्रि॒यमे॒वाव॑रुन्धे
 । वि॒राज॑माति॑ष्ठेत्या॑ह । अ॒न्नाद्य॑मे॒वाव॑रुन्धे । उ॒दी॒चीमा॑
 ति॑ष्ठेत्या॑ह । प॒शूने॒वाव॑रुन्धे । ऊ॒र्ध्वा॒माति॑ष्ठेत्या॑ह ।
 सु॒व॒र्गमे॒व लो॒कम॒भिज॑यति । अ॒नू॒जि॒ही॒ते । सु॒व॒र्गस्य॑
 लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै ॥ 42 ॥ 1.7.7.3 मा॒रु॒त ए॒ष भ॑वति

। अन्न॒वै म॒रुतः॑ । अन्न॑मे॒वाव॑रुन्धे । एक॑विंश॒तिक॑पालो
 भवति॒ प्रति॑ष्ठित्यै । योऽरण्येऽनु॒वाक्यो॑ गु॒णः । तं म॑ध्य॒त
 उप॑दधाति । ग्राम्यैरे॒व प॒शुभि॑रा॒रण्यान्प॒शून्परि॑ गृह्णाति
 । तस्मा॑द्ग्राम्यैः प॒शुभि॑रा॒रण्याः प॒शवः॑ परि॑गृहीताः ।
 पृथि॑र्वै॒न्यः । अभ्य॑षिच्यत ॥ 43 ॥ 1.7.7.4 स
 रा॒ष्ट्रन्नाभ॑वत् । स ए॒तानि॑ पा॒र्थान्य॑पश्यत् । तान्य॑जुहोत्
 । तैर्वै स रा॒ष्ट्रम॑भवत् । यत्पा॒र्थानि॑ जुहोति॑ । रा॒ष्ट्रमे॒व
 भ॑वति । बा॒रुह॑स्प॒त्यं पूर्वे॑षामुत्त॒मं भ॑वति । ऐ॒न्द्रमु॑त्तरेषां
 प्रथ॑मम् । ब्रह्म॑ चै॒वास्मै॑ ख॒षत्र॑श्च॒ समी॑चीं दधाति ।
 अथो ब्रह्म॑न्ने॒व ख॒षत्रं॑ प्रति॑ष्ठापयति ॥ 44 ॥ 1.7.7.5
 षट्पु॑रस्ता॒दभि॑षेकस्य॑ जुहोति । षट्पु॑रि॒ष्टात् । द्वा॒दश॑
 संप॑द्यन्ते । द्वा॒दश॑ मा॒सास्स॑वँ॒त्सरः॑ । स॒वँ॒त्सरः॑ खलु
 वै दै॒वानां॑ पूः । दे॒वाना॑मे॒व पु॒रं म॑ध्य॒तो व्य॑व॒स॑र्पति ।
 तस्य॑ न कुत॑श्च॒नोपा॑व्या॒धो भ॑वति । भू॒ताना॑मवे॒ष्टीर्जु॑होति
 । अत्रा॑त्र॒ वै मृ॒त्युर्जा॑यते । यत्र॑यत्रै॒व मृ॒त्युर्जा॑यते । तत॑

ए॒वैन॒मव॑यजते । तस्मा॑द्राज॒सूये॑नेजा॒नो नाभि॑चरित॒वै ।
 प्र॒त्यगे॑नमभिचारस्स्तृणुते ॥ 45 ॥ 1.7.8.0 भ॒व॒त्याहु॑ः
 पु॒रुष॑ ओज॒सेत्या॑ह नि॒रव॑दयते यजते ज॒न्यो द्वे च॑ ॥ 8
 ॥ 1.7.8.1 सोम॑स्य॒ त्विषि॑रसि॒ तवे॑व मे॒ त्विषि॑र्भूयादिति॒
 शा॒र्दूल॑च॒र्मोप॑स्तृणाति । यैव सोमे॒ त्विषिः॑ । या शा॑र्दूले ।
 तामे॒वाव॑रुन्धे । मृ॒त्योर्वा ए॒ष वर्णः॑ । यच्छा॑र्दूलः । अ॒मृत॑ः
 हि॒रण्य॑म् । अ॒मृत॑मसि मृ॒त्योर्मा पा॑हीति॒ हि॒रण्य॑मुपा॑स्यति
 । अ॒मृत॑मे॒व मृ॒त्योर॑न्तर्ध॑त्ते । श॒तमा॑नं भवति ॥ 46
 ॥ 1.7.8.2 श॒तायु॑ः पु॒रुष॑श्श॒तेन्द्रि॑यः । आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये
 प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति । दि॒द्योन्मा॑ पा॒हीत्यु॑परि॒ष्टादधि॑ निद॑धाति
 । उ॒भय॑त॒ एवा॑स्मै श॒र्म द॑धाति । अ॒वे॒ष्टा द॑न्द॒शूका॑
 इति॑ क्ली॒बः सी॑से॒न वि॑ध्यति । द॒न्द॒शूका॑ने॒वाव॑यजते ।
 तस्मा॑त्क्ली॒बद॑न्द॒शूका॑ द॑ःशु॒काः । नि॒र॒स्त॒न्नमु॑चे॒शिश॑र इति॒
 लो॒हि॒ताय॑स॒न्नि॒र॒स्य॑ति । पा॒प्मान॑मे॒व न॑मु॒चि॒न्नि॒र॒व॑दयते
 । प्रा॒णा आ॒त्मन॑ः पूर्वे॑ऽभि॒षि॒च्या इत्या॑हुः ॥ 47 ॥

1.7.8.3 सोमो राजा वरुणः । दैवा धर्मसुवश्च ये ।
 ते ते वाचः सुवन्तान्ते तै प्राणः सुवन्तामित्याह ।
 प्राणानेवात्मनः पूर्वानभिषिञ्चति । यद्व्यात् । अग्नेस्त्वा
 तेजसाऽभिषिञ्चामीति । तेजस्व्यैव स्यात् । दुश्चर्मा
 तु भवेत् । सोमस्य त्वा द्युम्नेनाभिषिञ्चामीत्याह ।
 सौम्यो वै देवतया पुरुषः ॥ 48 ॥ 1.7.8.4
 स्वयैवैनन्देवतयाऽभिषिञ्चति । अग्नेस्तेजसेत्याह । तेज
 एवास्मिन्दधाति । सूर्यस्य वर्चसेत्याह । वर्च एवास्मिन्दधाति
 । इन्द्रस्येन्द्रियेणेत्याह । इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति ।
 मित्रावरुणयोर्वीर्येणेत्याह । वीर्यमेवास्मिन्दधाति ।
 मरुतामोजसेत्याह ॥ 49 ॥ 1.7.8.5 ओज
 एवास्मिन्दधाति । ख्यत्राणाङ्ख्यत्रपतिरसीत्याह ।
 ख्यत्राणामेवैनङ्ख्यत्रपतिङ्करोति । अति दिवस्पाहीत्याह ।
 अत्यन्यान्पाहीति वावैतदाह । समाववृत्रन्नधरागुदीचीरित्याह
 । राष्ट्रमेवास्मिन्ध्रुवमकः । उच्छेषणेन जुहोति ।
 उच्छेषणभागो वै रुद्रः । भागधेयेनैव रुद्रन्निरवदयते ॥

50 ॥ 1.7.8.6 उदङ्गुरेत्याग्नी॑द्धे जुहोति । ए॒षा वै रु॒द्रस्य॑
दिक् । स्वाया॑मेव दि॒शि रु॒द्रन्नि॒रव॑दयते । रु॒द्र यत्ते॒ क्रयी॑
पर॒न्नामे॑त्याह । यद्वा अ॑स्य॒ क्रयी॑ पर॒न्नाम॑ । तेन॒ वा ए॒ष
हि॒नस्ति॑ । य॒ः हि॒नस्ति॑ । तेनै॒वैन॑ः सह श॑मयति । तस्मै
हुत॑म॒सि य॒मेष्ट॑म॒सीत्या॑ह । य॒मादे॒वास्य॑ मृत्युमव॑यजते ॥

51 ॥ 1.7.8.7 प्रजा॑पते॒ न त्वदे॒तान्य॒न्य इति॑ तस्यै
गृ॒हे जु॑हुयात् । याङ्काम॑ये॒त रा॒ष्ट्रम॑स्यै प्र॒जा स्या॑दिति॑ ।
रा॒ष्ट्रमे॒वास्यै॑ प्र॒जा भ॑वति । पु॒र्णम॑ये॒नाध्व॑र्युरभिषि॑ञ्चति ।
ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒वास्मि॑न्त्विषि॑न्दधाति । औदु॑म्बरेण राज॒न्यः
। ऊ॒र्जमे॒वास्मि॑न्त्र॒न्नाद्य॑न्दधाति । आश्व॑त्थेन॒ वैश्यः
। वि॒शमे॒वास्मि॑न्पु॒ष्टि॑न्दधाति । नैय॑ग्रोधेन॒ जन्यः॑ ।
मि॒त्राण्ये॒वास्मै॑ कल्पयति । अथो॒ प्रति॑ष्ठित्यै ॥ 52 ॥

1.7.9.0 प॒द्यन्ते॒ द॒धाति॑ वी॒र्ये॑णेत्या॒हाना॑त्यै प्रति॑ष्ठित्यै
ब्रह्म॑णाऽऽद॒धाति॑ सप्त च ॥ 9 ॥ 1.7.9.1 इन्द्र॑स्य
वज्रो॑ऽसि॒ वार्त्र॑घ्न इति॒ रथ॑मुपाव॑हरति॒ विजि॑त्यै ।
मि॒त्रावरु॑णयोस्त्वा प्रशा॒स्त्रोऽ॑ प्र॒शिषा॑ यु॒न॒ज्मीत्या॑ह ।

ब्रह्मणैवैनन्देवताभ्याय्युनक्ति । प्रष्टिवाहिनय्युनक्ति ।
 प्रष्टिवाही वै देवरथः । देवरथमेवास्मै युनक्ति । त्रयोऽश्वा
 भवन्ति । रथश्चतुर्थः । द्वौ संव्येष्टसारथी । षट्त्वं पद्यन्ते
 ॥ 53 ॥ 1.7.9.2 षड्वा ऋतवः । ऋतुभिरेवैनय्युनक्ति
 । विष्णुक्रमान्क्रमते । विष्णुरेव भूत्वेमाल्लोकानभिजयति ।
 यः ख्यत्रियः प्रतिहितः । सौऽन्वारभते । राष्ट्रमेव भवति
 । त्रिष्टुभाऽन्वारभते । इन्द्रियवै त्रिष्टुक् । इन्द्रियमेव
 यजमाने दधाति ॥ 54 ॥ 1.7.9.3 मरुतां प्रसवे
 जेषमित्याह । मरुद्विरेव प्रसूत उज्जयति । आप्तं मन
 इत्याह । यदेव मनसैप्सीत् । तदापत् । राजन्यञ्जिनाति
 । अनाक्रान्त एवाक्रमते । वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते
 । यो राजन्यञ्जिनाति । समहमिन्द्रियेण वीर्येणेत्याह ॥
 55 ॥ 1.7.9.4 इन्द्रियमेव वीर्यमात्मन्धत्ते । पशूनां
 मन्युरसि तवेव मे मन्युर्भूयादिति वाराही उपानहावुप
 मुञ्चते । पशूनाव्वा एष मन्युः । यद्वराहः । तेनैव पशूनां

म॒न्युमा॒त्मन्ध॑त्ते । अ॒भि वा इ॒यꣳ सु॑षुवा॒णङ्का॑मयते ।
 तस्यै॑श्व॒रेन्द्रि॒यव्यै॑र्य॒मादा॑तोः । वारा॑ही उ॒पा॒नहा॒वुप॑मु॒श्रते ।
 अ॒स्या ए॒वान्त॑र्धत्ते । इन्द्रि॒यस्य॑ वी॒र्य॑स्याना॒त्यै ॥ 56
 ॥ 1.7.9.5 नमो॑ मा॒त्रे पृ॑थि॒व्या इ॒त्याहा॑हिꣳसा॒यै
 । इय॑द॒स्यायु॑र॒स्यायु॑र्मे धे॒हीत्या॑ह । आयु॑रे॒वात्म॑न्धत्ते ।
 ऊ॒र्गस्य॑ूर्ज॒ मे धे॒हीत्या॑ह । ऊ॒र्जमे॒वात्म॑न्धत्ते । यु॒ङ्क्षि॑सि
 वर्चो॑सि वर्चो॒ मयि॑ धे॒हीत्या॑ह । वर्च॑ ए॒वात्म॑न्धत्ते । ए॒क॒धा
 ब्र॒ह्मण॑ उ॒प॑हरति । ए॒क॒धैव॑ यज॒मान॑ आ॒युरु॑र्ज॒व्वर्चो॑ दधाति
 । र॒थवि॑मो॒चनी॑या जुहोति॒ प्रति॑ष्ठित्यै ॥ 57 ॥ 1.7.9.6
 त्रयोऽ॒श्वा भव॑न्ति । रथ॑श्चतु॒र्थः । तस्मा॑च्चतु॒र्जुहो॑ति । यदु॒भौ
 स॒हाव॑तिष्ठे॒ताम् । स॒मा॒नल्लो॑कमि॒याता॑म् । स॒ह स॑ङ्ग॒हीत्रा
 र॑थ॒वाह॑ने रथ॒माद॑धाति । सु॒व॒र्गादे॒वैन॑ल्लो॒काद॑न्तर्दधाति
 । हुꣳस॑श्शु॒चिष॑दित्याद॑धाति । ब्रह्म॑णै॒वैन॑मु॒पाव॑हरति ।
 ब्रह्म॑णाऽऽद॑धाति । अति॑च्छ॒न्द्साऽऽद॑धाति । अति॑च्छ॒न्दा
 वै सर्वा॑णि छ॒न्दाꣳसि॑ । सर्वे॑भिरे॒वैन॑च्छ॒न्दोभि॑राद॑धाति

। वर्ष्म वा एषा छन्दसाम् । यदतिच्छन्दाः ।
 यदतिच्छन्दसा दधाति । वर्ष्मैवैनं समानानाङ्करोति
 ॥ 58 ॥ 1.7.10.0 देवैरित्याह सत्यसंवङ्करोति
 त्रिष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति सत्यानृते एवावरुन्धे
 करोति शतेन्द्रियषट् च ॥ 10 ॥ 1.7.10.1
 मित्रोऽसि वरुणोऽसीत्याह । मैत्रव्यं अहः । वारुणी
 रात्रिः । अहोरात्राभ्यामेवैनमुपावहरति । मित्रोऽसि
 वरुणोऽसीत्याह । मैत्रो वै दक्षिणः । वारुणस्सव्यः
 । वैश्वदेव्यामिक्षा । स्वमेवैनौ भागधेयमुपावहरति ।
 समहविंश्चैर्देवैरित्याह ॥ 59 ॥ 1.7.10.2 वैश्वदेव्यो
 वै प्रजाः । ता एवाद्याः कुरुते । र्षत्रस्य नाभिरसि
 र्षत्रस्य योनिरसीत्यधीवासमास्तृणाति सयोनित्वाय ।
 स्योनामा सीद सुषदामा सीदेत्याह । यथायजुरेवैतत्
 । मा त्वा हिंसीन्मा मां हिंसीदित्याहाहिंसायै
 । निषंसाद धृतव्रतो वरुणः पुस्त्यास्वा साम्राज्याय
 सुक्रतुरित्याह । साम्राज्यमेवैनं सुक्रतुङ्करोति ।

ब्रह्मा(३)न्त्व९ राजन्ब्रह्माऽसि सविताऽसि सत्यसंव
इत्याह । सवितारमेवैन९ सत्यसंवङ्करोति ॥ 60 ॥

1.7.10.3 ब्रह्मा(३)न्त्व९ राजन्ब्रह्माऽसीन्द्रोऽसि सत्यौजा
इत्याह । इन्द्रमेवैन९ सत्यौजसङ्करोति । ब्रह्मा(३)न्त्व९
राजन्ब्रह्माऽसि मित्रोऽसि सुशेव इत्याह । मित्रमेवैन९
सुशेवङ्करोति । ब्रह्मा(३)न्त्व९ राजन्ब्रह्मासि वरुणोऽसि
सत्यधर्मेत्याह । वरुणमेवैन९ सत्यधर्माणङ्करोति ।
सविताऽसि सत्यसंव इत्याह । गायत्रीमेवैतेनाभि
व्याहरति । इन्द्रोऽसि सत्यौजा इत्याह । त्रिष्टुभमेवैतेनाभि
व्याहरति ॥ 61 ॥ 1.7.10.4 मित्रोऽसि सुशेव इत्याह
। जगतीमेवैतेनाभि व्याहरति । सत्यमेता देवताः ।
सत्यमेतानि छन्दा९सि । सत्यमेवावरुन्धे । वरुणोऽसि
सत्यधर्मेत्याह । अनुष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति । सत्यानृते
वा अनुष्टुप् । सत्यानृते वरुणः । सत्यानृते एवावरुन्धे ॥
62 ॥ 1.7.10.5 नैन९ सत्यानृते उदिते हि९स्तः
। य एववैद । इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति स्फ्यं

प्रयच्छति । वज्रो वै स्फ्यः । वज्रेणैवास्मां अवरपरं
रन्धयति । एवम् हि तच्छ्रेयः । यदस्मा एते रध्येयुः
। दिशोऽभ्ययं राजाऽभूदिति पश्चाक्षान्प्रयच्छति । एते
वै सर्वेऽयाः । अपराजायिनमेवैनङ्करोति ॥ 63 ॥

1.7.10.6 ओदनमुद्धवते । परमेष्ठी वा एषः । यदोदनः
। परमामेवैनङ्करोति श्रियङ्मयति । सुश्लोकां 4 सुमङ्गलां
4 सत्यराजा ३ नित्याह । आशिषमेवैतामा शास्ते ।
शौनश्शेषमाख्यापयते । वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति । परश्शतं
भवति । शतायुः पुरुषश्शतेन्द्रियः । आयुष्येवेन्द्रिये
प्रति तिष्ठति । मारुतस्य चैकविंशतिकपालस्य
वैश्वदेव्यै चामिक्षाया अग्नये स्विष्टकृते समवद्यति ।
देवताभिरेवैनमुभयतः परि गृह्णाति । अपान्नन्ने स्वाहोर्जो
नन्ने स्वाहाऽग्नये गृहपतये स्वाहेति तिस्र आहुतीर्जुहोति ।
त्रय इमे लोकाः । एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति ॥ 64
॥ 1.8.0.0 वरुणस्य जामि वा ईश्वर आग्नेयमिन्द्रस्य
यन्निष्वाग्निष्टोममुप त्वेयं वै रजताऽप्रतिष्ठितो दश ॥ 10

॥ वरुणस्य यदश्विभ्याय्यँत्रिषु तस्मादुद्वंतीस्सप्तत्रिंशत्
 ॥ 37 ॥ वरुणस्य प्रतितिष्ठति ॥ हरिः ओम् ॥
 श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ प्रथमाष्टके अष्टमप्रपाठकः, प्रथमाष्टकं
 च समाप्तम् ॥ 1.8.0.0 तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके
 अष्टम प्रपाठक प्रारम्भः । हरिः ओम् ॥ 1.8.1.0
 सप्तमे दधाति पञ्च च ॥ 1 ॥ 1.8.1.1 वरुणस्य
 सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियवीर्यं पराऽपतत् । तथ्सं०सृद्धिरनु
 समंसर्पत् । तथ्सं०सृपां० सं०सृत्वम् । अग्निना देवेन
 प्रथमेऽहन्ननु प्रायुङ्क्त । सरस्वत्या वाचा द्वितीये । सवित्रा
 प्रसवेन तृतीये । पूष्णा पशुभिश्चतुर्थे । बृहस्पतिना ब्रह्मणा
 पञ्चमे । इन्द्रेण देवेन षष्ठे । वरुणेन स्वयां देवतया सप्तमे
 ॥ 1 ॥ 1.8.1.2 सोमेन राज्ञाऽष्टमे । त्वष्टा रूपेण
 नवमे । विष्णुना यज्ञेनाप्रोत् । यथ्सं०सृपो भवन्ति ।
 इन्द्रियमेव तद्वीर्यय्यंजमान आप्रोति । पूर्वापूर्वा वेदिर्भवति
 । इन्द्रियस्य वीर्यस्यावरुद्धौ । पुरस्तादुपसदां० सौम्येन
 प्रचरति । सोमो वै रेतोधाः । रेत एव तदधाति ।

अ॒न्त॒रा त्वा॒ष्ट्रेण॑ । रे॒तं ए॒व हि॒त॒न्त्व॒ष्टा रू॒पाणि॑ वि॒क॒रोति॑
 । उ॒परि॑ष्टाद्वैष्ण॒वेन॑ । य॒ज्ञो वै वि॒ष्णुः । य॒ज्ञ ए॒वान्त॑तः
 प्र॒ति ति॒ष्ठति ॥ 2 ॥ 1.8.2.0 वि॒राट्प्र॒जाप॑तिर॒श्वः
 प्र॒जाप॑ते॒रास्यै॑ यज॒ते ब्र॒ह्म॒सामं॑ भ॒वति॑ स॒प्त च॑ ॥ 2 ॥
 1.8.2.1 जा॒मि वा ए॒तत्कु॑र्वन्ति । य॒थ्स॒द्यो दी॒र्घ्यन्ति॑
 स॒द्यस्सोम॑ङ्की॒णन्ति॑ । पु॒ण्ड॒रि॒स्रजां॑ प्र॒यच्छ॑त्यजा॒मित्वा॒य
 । अ॒ङ्गिर॑सस्सुव॒र्गल्लो॑क॒य्यन्तः॑ । अ॒प्सु दी॒र्घ्या॒त॒प॒सी
 प्रा॒वे॒शय॑न् । तत्पु॒ण्ड॒री॒क॒म॒भव॑त् । यत्पु॒ण्ड॒रि॒स्रजां॑
 प्र॒यच्छ॑ति । सा॒ख्या॒दे॒व दी॒र्घ्या॒त॒प॒सी अ॒व॒रु॑न्धे ।
 द॒शभि॑र्व॒थ्स॒त॒रैस्सोम॑ङ्की॒णाति॑ । द॒शा॒र्घ्य॒रा वि॒राट् ॥ 3 ॥
 1.8.2.2 अ॒न्नवि॑राट् । वि॒राजै॒वान्नाद्य॑म॒व॒रु॑न्धे । मु॒ष्क॒रा
 भ॒वन्ति॑ से॒न्द्र॒त्वाय॑ । द॒शपे॒यो भ॑वति । अ॒न्नाद्य॑स्या॒व॒रु॑द्धौ
 । श॒तं ब्रा॑ह्म॒णाः पि॑बन्ति । श॒तायुः॑ पु॒रुष॑श्श॒तेन्द्रि॑यः ।
 आ॒युष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑ । स॒प्त॒द॒शः स्तो॒त्रं भ॑वति ।
 स॒प्त॒द॒शः प्र॒जाप॑तिः ॥ 4 ॥ 1.8.2.3 प्र॒जाप॑ते॒रास्यै॑
 । प्रा॒का॒शा॒व॒ध्व॒र्य॒वे द॑दाति । प्र॒का॒शमे॒वैन॑ङ्ग॒म॒यति॑ ।

स्रजमुद्गात्रे । व्येवास्मै वासयति । रुक्मः होत्रे ।
 आदित्यमेवास्मा उन्नयति । अश्वं प्रस्तोतृप्रतिहृत्भ्याम् ।
 प्राजापत्यो वा अश्वः । प्रजापतेरास्यै ॥ 5 ॥ 1.8.2.4
 द्वादश पष्ठौहीर्ब्रह्मणे । आयुरेवावरुन्धे । वशां मैत्रावरुणाय
 । राष्ट्रमेव वश्यकः । ऋषभं ब्राह्मणाच्छुःसिने ।
 राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यकः । वाससी नेष्टापोतृभ्याम् । पवित्रे
 एवास्यैते । स्थूरिं यवाचितमच्छावाकाय । अन्तत एव
 वरुणमव यजते ॥ 6 ॥ 1.8.2.5 अनङ्वाहमग्नीधे ।
 वह्निर्वा अनङ्वान् । वह्निर्ग्रीत् । वह्निर्नैव वह्निं यज्ञस्यावरुन्धे
 । इन्द्रस्य सुषुवाणस्य त्रेधेन्द्रियवीर्यं पराऽपतत् ।
 भृगुस्तृतीयमभवत् । श्रायन्तीयन्तृतीयम् । सरस्वती
 तृतीयम् । भार्गवो होता भवति । श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं
 भवति । वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम् । सारस्वतीरपो
 गृह्णाति । इन्द्रियस्य वीर्यस्यावरुद्धौ । श्रायन्तीयं
 ब्रह्मसामं भवति । इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं श्रयति ।

वा॒र॒व॒न्ती॒यम॑ग्नि॒ष्टोम॑सा॒मम् । इ॒न्द्रि॒यमे॒वास्मि॑न्वी॒र्य॑व्वाँरयति
 ॥ 7 ॥ 1.8.3.0 अ॒र्धय॑ति भ॒वत्य॑रु॒न्धत॑ ग॒मय॑न्ति द्वे
 च ॥ 3 ॥ 1.8.3.1 ई॒श्वरो॑ वा ए॒ष दि॒शोऽनु॑न्म॒दितोः॑
 । यन्दि॒शोऽनु॑ व्या॒स्था॒पय॑न्ति । दि॒शाम॑वे॒ष्टयो॑ भवन्ति ।
 दि॒ख्वे॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑त्यनु॒न्मादा॑य । प॒ञ्च दे॒वता॑ यजति ।
 प॒ञ्च दि॒शः । दि॒ख्वे॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑ति । ह॒विषो॑ह॒विष॑ इ॒ष्ट्वा
 बा॒ह्म॒स्पत्य॑म॒भिघा॑रयति । य॒ज॒मा॒नदे॒वत्यो॑ वै बृ॒ह॒स्पतिः॑
 । य॒ज॒मा॒नमे॒व तेज॑सा॒ सम॑र्धयति ॥ 8 ॥ 1.8.3.2
 आ॒दि॒त्यां म॒ल्हाङ्ग॑र्भिणी॒मा ल॑भते । मा॒रु॒तीं पृ॒श्निं प॑ष्ठौहीम्
 । वि॒श॒श्चैवा॒स्मै रा॒ष्ट्रं स॒मीची॑ दधाति । आ॒दि॒त्यया॑ पू॒र्वया॑
 प्र॒चर॑ति । मा॒रु॒त्योत्त॑रया । रा॒ष्ट्र ए॒व वि॒शम॑नु॒बध्ना॑ति
 । उ॒च्चैरा॑दि॒त्याया॑ आ॒श्राव॑यति । उ॒पा॒ंशु मा॑रु॒त्यै ।
 तस्मा॑द्रा॒ष्ट्रं वि॑ंश॒मति॑वदति । गर्भि॑ण्यादि॒त्या भ॑वति ॥ 9
 ॥ 1.8.3.3 इ॒न्द्रि॒यवै॑ गर्भः । रा॒ष्ट्रमे॒वेन्द्रि॑या॒व्य॒कः ।
 अ॒ग॒र्भा मा॑रु॒ती । वि॒द्वै म॑रु॒तः । वि॒शमे॒व निरि॑न्द्रि॒याम॑कः

। दे॒वा॒सु॒रा॒स्स॒य्यँ॑त्ता आ॒सन् । ते दे॒वा अ॒श्विनो॑ः
 पू॒षन्वा॒च॒स्स॒त्यं॑ स॒न्नि॒धाय॑ । अ॒नृ॒ते॒ना॒सु॒रा॒न॒भ्य॑भ॒वन् ।
 । तेऽ॒श्वि॒भ्यां॑ पू॒ष्णे पु॑रो॒डाश॒न्द्वा॒द॒श॒क॒पा॒ल॒न्नि॒र॒व॒पन् ।
 ततो॒ वै ते वा॒च॒स्स॒त्य॒मवा॑रु॒न्धत ॥ 10 ॥ 1.8.3.4
 यद॒श्वि॒भ्यां॑ पू॒ष्णे पु॑रो॒डाश॒न्द्वा॒द॒श॒क॒पा॒ल॒न्नि॒र्व॒प॒ति ।
 अ॒नृ॒ते॒नै॒व भ्रा॑तृ॒व्या॒न॒भि॒भूय॑ । वा॒च॒स्स॒त्य॒मवा॑रु॒न्धे ।
 सर॑स्व॒ते स॒त्य॒वा॒चं च॑रुम् । पूर्॒वमे॒वो॒दि॒तम् । उ॒त्त॑रे॒णा॒भि
 गृ॑णाति । स॒वि॒त्रे स॒त्य॒प्र॑स॒वाय॑ पु॒रो॒डाश॒न्द्वा॒द॒श॒क॒पा॒लं
 प्र॑सू॒त्यै । दू॒ता॒न्प्र॒हि॒णो॑ति । आ॒वि॒द ए॒ता भ॑वन्ति ।
 आ॒वि॒दमे॒वैन॑ङ्ग॒म॒य॒न्ति । अथो॑ दू॒तेभ्य॑ ए॒व न छि॑द्यते ।
 ति॒सृ॒ध॒न्व॑ शु॒ष्क॒दृ॒ति॒र्द॒खि॒ष्णा॒ समृ॑द्ध्यै ॥ 11 ॥ 1.8.4.0
 त्वा॒ष्ट्र॒म॒ष्टा॒क॒पा॒ल॒न्ध॑ते यु॒न॒त्तये॑कंश्च ॥ 4 ॥ 1.8.4.1
 आ॒ग्ने॒य॒म॒ष्टा॒क॒पा॒ल॒न्नि॒र्व॒प॒ति । तस्मा॑च्छि॒शि॒रे कुरु॑पश्चा॒लाः
 प्राश्चो॑ या॒न्ति । सौ॒म्यश्च॑रुम् । तस्मा॑द्व॒स॒न्त॒व्यँ॑व॒साया॑द॒य॒न्ति
 । सा॒वि॒त्र॒न्द्वा॒द॒श॒क॒पा॒लम् । तस्मा॑त्पु॒र॒स्ता॒द्य॒वा॒नाः स॒वि॒त्रा

विरुन्धते । बारुहस्पत्यश्चरुम् । सवित्रैव विरुध्य ।
 ब्रह्मणा यवानादधते । त्वाष्ट्रमष्टाकपालम् ॥ 12 ॥
 1.8.4.2 रूपाण्येव तेन कुर्वते । वैश्वानरन्द्वादशकपालम्
 । तस्माञ्जघन्ये नैदाधे प्रत्यश्चः कुरुपश्चाला यान्ति ।
 सारस्वतश्चरुन्निर्वपति । तस्मात्प्रावृषि सर्वा वाचो वदन्ति
 । पौष्णेन व्यवस्यन्ति । मैत्रेण कृषन्ते । वारुणेन
 विधृता आसते । र्ष्वैत्रपत्येन पाचयन्ते । आदित्येनादधते
 ॥ 13 ॥ 1.8.4.3 मासिमास्येतानि हवींषि
 निरुप्याणीत्याहुः । तेनैवर्तून्प्रयुङ्क्ते इति । अथो खल्वाहुः
 । कस्संवँत्सरञ्जीविष्यतीति । षडेव पूर्वद्युर्निरुप्याणि ।
 षडुत्तरेद्युः । तेनैवर्तून्प्रयुङ्क्ते । दखिषणो रथवाहनवाहः
 पूर्वेषान्दखिषणा । उत्तर उत्तरेषाम् । सवँत्सरस्यैवान्तौ
 युनक्ति । सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ ॥ 14 ॥ 1.8.5.0
 अख्योर्लोमानि हिरण्यवँसति गृह्णाति भिषज्यत्येकंश्च ॥
 5 ॥ 1.8.5.1 इन्द्रस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियर्षीर्यं
 पराऽपतत् । स यत्प्रथमन्निरष्टीवत् । तत्कलमभवत्

। यद्वितीयम् । तद्वदरम् । यत्तृतीयम् । तत्कर्कन्धु ।
 यन्नस्तः । स सिं॒हः । यदख्यौः ॥ 15 ॥ 1.8.5.2
 स शार्दूलः । यत्कर्णयोः । स वृकः । य ऊर्ध्वः । स
 सोमः । याऽवाची । सा सुरा । त्रयास्सक्तवो भवन्ति ।
 इन्द्रियस्यावरुद्धौ । त्रयाणि लोमानि ॥ 16 ॥ 1.8.5.3
 त्विषिमेवावरुन्धे । त्रयो ग्रहाः । वीर्यमेवावरुन्धे । नाम्ना
 दशमी । नव वै पुरुषे प्राणाः । नाभिर्दशमी । प्राणा
 इन्द्रियवैर्यम् । प्राणानेवेन्द्रियवैर्यय्यजमान आत्मन्धत्ते
 । सीसेन क्लीबाच्छष्पाणि क्रीणाति । न वा एतदयो न
 हिरण्यम् ॥ 17 ॥ 1.8.5.4 यथ्सीसम् । न स्त्री न
 पुमान् । यत्क्लीबः । न सोमो न सुरा । यथ्सौत्राम्णी
 समृद्धौ । स्वाद्वीन्त्वा स्वादुनेत्याह । सोममेवैनाङ्करोति
 । सोमोऽस्यश्विभ्या पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय
 सुत्राम्णे पच्यस्वेत्याह । एताभ्यो ह्येषा देवताभ्यः पच्यते
 । तिस्रस्संसृष्टा वसति ॥ 18 ॥ 1.8.5.5 तिस्रो
 हि रात्रौः क्रीतस्सोमो वसति । पुनातु ते परिस्तुतमिति

यजुषा पुनाति व्यावृत्त्यै । पवित्रेण पुनाति । पवित्रेण हि
 सोमं पुनन्ति । वारेण शश्वता तनेत्याह । वारेण हि सोमं
 पुनन्ति । वायुः पूतः पवित्रेणेति नैतया पुनीयात् । व्यद्धा
 ह्येषा । अतिपवितस्यैतया पुनीयात् । कुविदङ्गेत्यनिरुक्तया
 प्राजापत्यया गृह्णाति ॥ 19 ॥ 1.8.5.6 अनिरुक्तः
 प्रजापतिः । प्रजापतेरास्यै । एकयर्चा गृह्णाति । एकधैव
 यजमाने वीर्यन्दधाति । अश्विनन्धूममालभते । अश्विनौ
 वै देवानां भिषजौ । ताभ्यामेवास्मै भेषजङ्करोति ।
 सारस्वतं मेषम् । वाग्वै सरस्वती । वाचैवैनं भिषज्यति
 । ऐन्द्रमृषभः सैन्द्रत्वाय ॥ 20 ॥ 1.8.6.0
 प्रीणाति प्रथमो दक्षिणा समवनयति धारयतीन्द्रियाणि
 चत्वारि च ॥ 6 ॥ 1.8.6.1 यत्रिषु यूपैष्वालभेत ।
 बहिर्धाऽस्मादिन्द्रियवीर्यन्दध्यात् । भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्
 । एकयूप आलभते । एकधैवास्मिन्निन्द्रियवीर्यन्दधाति ।
 नास्मै भ्रातृव्यञ्जनयति । नैतेषां पशूनां पुरोडाशा भवन्ति

। ग्रहपु॒रोडा॒शा ह्ये॒ते । यु॒वः सु॒राम॑म॒श्विने॒ति॑ सर्व॒देव॒त्ये
 याज्यानुवा॒क्ये भव॑तः । सर्वा ए॒व दे॒वता॑ः प्रीणाति ॥ 21
 ॥ 1.8.6.2 ब्रा॒ह्मणं॑ परि॒क्रीणी॑यादु॒च्छेष॑णस्य पा॒तार॑म्
 । ब्रा॒ह्मणो॑ ह्याहु॒त्या उ॒च्छेष॑णस्य पा॒ता । यदि॑ ब्रा॒ह्मण॑त्र
 वि॒न्देत् । व॒ल्मीक॑व॒पाया॒मव॑ नयेत् । सैव ततः॑ प्रायश्चित्तिः
 । यद्वै सौ॒त्राम॑ण्यै व्यृद्धम् । तद॑स्यै समृद्धम् । नाना॒देव॒त्याः
 प॒शव॑श्च पु॒रोडा॒शाश्च॑ भवन्ति॒ समृ॑द्धौ । ऐ॒न्द्रः प॑शूनामु॒त्तमो॑
 भ॑वति । ऐ॒न्द्रः पु॑रो॒डाशा॑नां प्रथ॒मः ॥ 22 ॥ 1.8.6.3
 इ॒न्द्रि॒ये ए॒वास्मै॑ स॒मीची॑ दधाति । पु॒रस्ता॑दनूया॒जाना॑
 पु॒रोडा॒शैः प्रच॑रति । प॒शवो॑ वै पु॒रोडा॒शाः । प॒शूने॒वाव॑
 रु॒न्धे । ऐ॒न्द्रमे॒काद॑शकपाल॒न्निर्व॑पति । इ॒न्द्रि॒यमे॒वाव॑ रु॒न्धे
 । सा॒वि॒त्रन्द्वा॑द॒शक॑पालं प्रसू॒त्यै । वा॒रु॒णन्द॑शकपालम् ।
 अ॒न्त॒त ए॒व वरु॑ण॒मव॑ यजते । वड॑बा॒ दखि॑षणा ॥ 23
 ॥ 1.8.6.4 उ॒त वा ए॒षाऽश्व॑ः सू॒ते । उ॒ताऽश्व॑तरम् ।
 उ॒त सोम॑ उ॒त सुरा॑ । यथ्सौ॒त्राम॑णी समृद्धौ । बा॒रु॒हस्प॑त्यं
 प॒शुश्च॑तुर्थ॒मति॑पवि॒तस्या॑ ल॑भते । ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑ बृह॒स्पतिः॑

। ब्रह्मणैव यज्ञस्य व्यृद्धमपि वपति । पुरोडाशवानेष
 पशुर्भवति । न ह्येतस्य ग्रहङ्गृह्णन्ति । सोमप्रतीकाः
 पितरस्तृप्नुतेति शतातृण्णायाः समवनयति ॥ 24
 ॥ 1.8.6.5 शतायुः पुरुषश्शतेन्द्रियः । आयुष्येवेन्द्रिये
 प्रतितिष्ठति । दक्षिणेऽग्नौ जुहोति । पापवस्यस्य
 व्यावृत्त्यै । हिरण्यमन्तरा धारयति । पूतामेवैनं जुहोति
 । शतमानं भवति । शतायुः पुरुषश्शतेन्द्रियः ।
 आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति । यत्रैव शतातृण्णान्धारयति
 ॥ 25 ॥ 1.8.6.6 तन्निदधाति प्रतिष्ठित्यै । पितृन्
 वा एतस्येन्द्रियर्षीर्यङ्गच्छति । यः सोमोऽति पवते
 । पितृणाम्यज्यानुवाक्याभिरुप तिष्ठते । यदेवास्यं
 पितृनिन्द्रियर्षीर्यङ्गच्छति । तदेवाव रुन्धे । तिसृभिरुप
 तिष्ठते । तृतीये वा इतो लोके पितरः । तानेव प्रीणाति
 । अथो त्रीणि वै यज्ञस्येन्द्रियाणि । अध्वर्युर् होता ब्रह्मा
 । त उपतिष्ठन्ते । यान्येव यज्ञस्येन्द्रियाणि । तैरेवास्मै

भेषजङ्करोति ॥ 26 ॥ 1.8.7.0 स्तोमां॑ पशव॑
 उक्थान्येकं॑ च ॥ 7 ॥ 1.8.7.1 अ॒ग्नि॒ष्टोम॒मग्र॒ आ॒हर॑ति
 । य॒ज्ञ॒मुख॒घ्नाँ अ॑ग्नि॒ष्टोमः॑ । य॒ज्ञ॒मुख॒मे॒वार॒भ्य॑ स॒वमा
 क्र॑मते । अथै॒षोऽभि॑षेच॒नीय॑श्चतु॒स्त्रिं॑श॒प॒व॒मानो॑ भवति ।
 त्रय॑स्त्रिं॒श॒द्वे दे॒वताः॑ । ता ए॒वाप्रो॑ति । प्र॒जाप॑तिश्चतु॒स्त्रिं॑शः
 । तमे॒वाप्रो॑ति । स॒त्रिं॒श॒र ए॒ष स्तोमा॑ना॒मय॑थापूर्वम् ।
 यद्विष॑मा॒स्तोमाः॑ ॥ 27 ॥ 1.8.7.2 ए॒तावा॒न् वै
 य॒ज्ञः । यावा॒न्प॒व॒मानाः॑ । अ॒न्त॒श्श्ले॒षण॑न्त्वा अ॒न्यत् ।
 यथ्स॒मा॑ प॒व॒मानाः॑ । तेना॒स॒त्रिं॒श॒रः । तेन॑ यथापूर्वम्
 । आ॒त्मनै॒वाग्नि॑ष्टोमेन॒धोति॑ । आ॒त्मना॒ पु॒ण्यो॑ भवति ।
 प्र॒जा वा उ॒क्थानि॑ । प॒शव॑ उ॒क्थानि॑ । यदु॒क्थ्यो॑ भव॒त्यनु॑
 सन्त॑त्यै ॥ 28 ॥ 1.8.8.0 अक्र॑न्नाज॒न्यो॑ भव॑न्ति
 दश॒पेयो॑ माद्ये॒त्रीणि॑ च ॥ 8 ॥ 1.8.8.1 उप॑ त्वा
 जा॒मयो॒ गिर॒ इति॑ प्रति॒प॒द्भव॑ति । वा॒ग्वै वा॒युः । वा॒च
 ए॒वैषो॑ऽभि॑षे॒कः । सर्वा॑सा॒मेव॑ प्र॒जानां॑ सू॒यते॑ । सर्वा॑
 ए॒नं प्र॒जा राजे॑ति॒ वद॑न्ति । ए॒तमु॒ त्यन्द॑श् खि॒प॒ इत्या॑ह

। आ॒दि॒त्या वै प्र॒जाः । प्र॒जाना॑मे॒वैतेन॑ सू॒यते । यन्ति॒
वा ए॒ते य॑ज्ञमु॒खात् । ये सं॑म्भार्या अ॒क्रन् ॥ 29 ॥
1.8.8.2 यदाहु प॒वस्व वा॒चो अ॑ग्रिय॒ इति॑ । तेनै॒व
य॑ज्ञमु॒खान्नय॑न्ति । अ॒नुष्टु॒क्प्रथ॑मा भ॒वति । अ॒नुष्टु॒गुत्त॑मा
। वा॒ग्वा अ॑नुष्टुक् । वा॒चैव प्र॑यन्ति । वा॒चोद्य॑न्ति ।
उ॒द्व॒तीर्भव॑न्ति । उ॒द्व॒द्वा अ॑नुष्टुभौ रू॒पम् । आ॒नुष्टु॒भो
राज॑न्यः ॥ 30 ॥ 1.8.8.3 तस्मा॒दु॒द्व॒तीर्भव॑न्ति ।
सौ॒र्य॑नुष्टुगुत्त॑मा भ॒वति । सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सन्त॑त्यै । यो
वै स॒वादे॑ति । नैन॑ः स॒व उप॑नमति । यस्साम॑भ्य ए॒ति
। पा॒पी॒यान्त्सुषु॑वा॒णो भ॑वति । ए॒तानि॒ खलु॒ वै सा॒मा॒नि ।
यत्पृ॑ष्ठानि । यत्पृ॑ष्ठानि भ॒वन्ति ॥ 31 ॥ 1.8.8.4 तैरे॒व
स॒वान्नै॑ति । या॒नि दे॒वरा॒जाना॑ः सा॒मा॒नि । तैर॒मुष्मि॑ल्लो॒क
ऋ॒ध्नोति॑ । या॒नि म॒नुष्य॑रा॒जाना॑ः सा॒मा॒नि । तैर॒स्मि॑ल्लो॒क
ऋ॒ध्नोति॑ । उ॒भयो॑रे॒व लो॒कयोर् ऋ॒ध्नोति॑ । दे॒वलो॒के च॑
म॒नुष्य॑लो॒के च॑ । ए॒कवि॑ंशोऽभिषे॒चनी॑य॒स्योत्त॑मो भ॒वति
। ए॒कवि॑ंशः कै॒शव॑प॒नीय॑स्य प्रथ॒मः । स॒प्तद॑शो द॒शपे॑यः

॥ 32 ॥ 1.8.8.5 विद्वा ए॒कविं॒शः । रा॒ष्ट्रं
स॑प्तद॒शः । वि॒शं ए॒वैत॑न्म॒ध्यतो॑ऽभिषि॒च्यते । तस्मा॒द्वा
ए॒ष वि॒शां प्रि॒यः । वि॒शो हि म॑ध्य॒तोऽभिषि॒च्यते । यद्वा
ए॒नम॒दो दि॒शोऽनु॑ व्या॒स्थाप॑यन्ति । तथ्सु॒वर्ग॑ल्लो॒कम॒भ्या
रो॑हति । यदि॒मल्लो॑क॒त्र प्र॑त्यव॒रोहे॑त् । अ॒ति॒ज॒नवै॑यात्
। उ॒द्वा मा॑द्येत् । यदेष प्र॑ती॒चीन॑स्तोमो भ॒वति ।
इ॒ममे॒व तेन॑ लो॒कं प्र॑त्यव॒रोह॑ति । अथो॑ अ॒स्मिन्ने॒व
लो॒के प्र॑ति॒ तिष्ठ॑त्यनु॒न्मादा॑य ॥ 33 ॥ 1.8.9.0
श॒त॒खर॑रोऽष्टौ च ॥ 9 ॥ 1.8.9.1 इ॒यवै॑ रंज॒ता ।
अ॒सौ हरि॑णी । यद्रु॒क्मौ भ॑वतः । आ॒भ्यामे॒वैन॑मु॒भय॑त॒ः
परि॑ गृह्णाति । वरु॑णस्य॒ वा अ॑भिषि॒च्यमा॑न॒स्यापः॑ ।
इ॒न्द्रि॒यवै॑र्य॒न्निर॑घ्नन् । तथ्सु॒वर्णं॑ हिर॑ण्यमभवत् ।
यद्रु॒क्मम॑न्त॒र्दधा॑ति । इ॒न्द्रि॒यस्य॑ वी॒र्य॑स्यानि॒र्घाता॑य ।
श॒तमा॑नो भवति श॒त॒खर॑रः । श॒तायु॑ः पुरु॑षश्श॒तेन्द्रि॑यः
। आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति । आयु॑र्वै हिर॑ण्यम् ।
आ॒युष्या॑ ए॒वैन॑मु॒भयति॑ खरन्ति । तेजो॑ वै हिर॑ण्यम् ।

तेज॒स्या ए॒वैन॑म॒भ्यति॑ ख॒रन्ति॑ । व॒र्चो वै हि॑र॒ण्यम् ।
 व॒र्च॒स्या ए॒वैन॑म॒भ्यति॑ ख॒रन्ति॑ ॥ 34 ॥ 1.8.10.0
 उत्त॑रं॒ प्रति॑ष्ठित्यै प॒श॒व्यं॒स्सप्त॑ च ॥ 10 ॥ 1.8.10.1
 अ॒प्र॒ति॒ष्ठितो॒ वा ए॒ष इ॒त्याहुः॑ । यो रा॑ज॒सूये॑न॒ यज॑त॒ इति॑
 । यदा॑ वा ए॒ष ए॒तेन॑ द्वि॒रात्रे॑ण॒ यज॑ते । अथ॑ प्र॒तिष्ठा॑ ।
 अथ॑ स॒व्वँ॒त्सर॑मा॒प्नोति॑ । याव॑न्ति स॒व्वँ॒त्सर॑स्या॒होरा॒त्राणि॑ ।
 ताव॑ती॒रेत॑स्य॒ स्तो॒त्रीयाः॑ । अ॒होरा॒त्रेष्वे॒व प्रति॑ तिष्ठति ।
 अ॒ग्नि॒ष्टोम॑ः पूर्व॒मह॑र्भवति । अ॒ति॒रात्र॑ उत्त॑रम् ॥ 35 ॥
 1.8.10.2 नानै॒वाहो॑रा॒त्रयोः॑ प्रति॑ तिष्ठति । पौ॒र्ण॒मा॒स्यां
 पूर्व॒मह॑र्भवति । व्य॑ष्ट॒काया॑मुत्त॑रम् । नानै॒वार्ध॑मा॒सयोः॑
 प्रति॑तिष्ठति । अ॒मा॒वा॒स्यायां॑ पूर्व॒मह॑र्भवति । उ॒द्दृष्ट॑ उत्त॑रम्
 । नानै॒व मा॑स॒योः॑ प्रति॑तिष्ठति । अथो॒ खलु॑ । ये ए॒व
 सं॒मान॑प॒रुषे॑ पु॒ण्या॒हे स्याता॑म् । तयोः॑ का॒र्यं प्रति॑ष्ठित्यै
 ॥ 36 ॥ 1.8.10.3 अ॒प॒श॒व्यो द्वि॒रात्र॑ इ॒त्याहुः॑ । द्वे
 ह्ये॒ते छ॒न्द॑सी । गा॒य॒त्रश्च॒ त्रैष्टु॑भश्च । जग॑तीम॒न्तर्य॑न्ति ।
 न तेन॑ जग॑ती कृ॒तेत्या॑हुः । यदे॑नानृ॒तीय॑स॒वने॑ कुर्व॒न्तीति॑

। य॒दा वा ए॒षाऽही॒न॒स्याह॑र्भज॒ते । सा॒ह॒स्यं वा॒ स॒र्व॒नम् ।
 । अथै॒व ज॑ग॒ती कृ॒ता । अथ॑ प॒श॒व्यः । व्यु॒ष्टि॒र्वा
 ए॒ष द्वि॑रा॒त्रः । य ए॒व वि॑द्वान्द्वि॒रा॒त्रेण॑ यज॒ते । व्ये॒वास्मा॑
 उच्छ॒ति । अथो॒ तम॑ ए॒वाप॑ ह॒ते । अ॒ग्नि॒ष्टोम॑म॒न्त॒त आ
 ह॑रति । अ॒ग्नि॒स्स॒र्वा दे॒वताः॑ । दे॒वता॑स्वे॒व प्र॒ति ति॑ष्ठति
 ॥ 37 ॥ 2.1.0.0 कृष्ण यजुर्ब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
 प्रथमप्रपाठकप्रारम्भः । हरिः ओम् ॥ 2.1.0.0 अङ्गिरसः
 प्र॒जाप॑तिर॒ग्निः रु॒द्र उ॑त्त॒राव॑तीं ब्रह्मवा॒दिनो॑ऽग्निहोत्रप्रा॒यणा
 य॒ज्ञाः प्र॒जाप॑तिर॒काम॑यता॒त्मन्व॒द्रौ॒द्रङ्ग॑वि दक्षिणत॒स्रयो॒ वै
 यद॑ग्निमृ॒तन्त्वा॑ स॒त्येनै॑का॒दश ॥ 11 ॥ अङ्गिरसः प्रै॒व तेन॑
 प॒शूने॒व यन्नि॒मार्ष्टि॑ यो वा अ॒ग्निहो॑त्रस्यो॒प॒सदो॑ दक्षिणत॒ष्पष्टिः
 ॥ 60 ॥ अङ्गिरसो॒ य उ॑चैनदे॒वँ॒वेद॑ ॥ हरिः ओम्
 ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ । कृष्णयजुर्ब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
 प्रथमप्रपाठकस्समाप्तः ॥ 2.1.1.0 अलिम्पन्वेद॒ घातु॑क
 एक॑श्च ॥ 1 ॥ 2.1.1.1 अङ्गिरसो॒ वै स॒त्रमा॑सत ।
 तेषां॒ पृ॒श्नि॒ज॒र्ध॒र्म॒धुगा॑सीत् । सर्जी॒षेणा॑जीवत् । ते॒ऽब्रु॑वन् ।

कस्मै नु स॒त्रमा॑स्महे । ये॑ऽस्या ओष॑धीर्न जु॒नया॑म् इति ।
 । ते दि॒वो वृ॑ष्टि॑मसृजन्त । याव॑न्तस्स्तो॒का अ॒वाप॑द्यन्त ।
 ताव॑ती॒रोष॑धयोऽजायन्त । ता जा॒ताः पि॒तरो॑ वि॒षेणा॑लिम्पन् ।
 ॥ 1 ॥ 2.1.1.2 तासा॑ञ्जग्ध्वा रु॒प्यन्त्यै॑त् । ते॑ऽब्रुवन् ।
 । क इ॒दमि॒त्थम॑क॒रिति॑ । व॒यं भा॑ग॒धेय॑मिच्छ॒माना॑ इति ।
 पि॒तरो॑ऽब्रुवन् । कि॒ञ्चो॑ भा॑ग॒धेय॑मिति । अ॒ग्नि॒होत्र॑ ए॒व
 नोऽप्य॒स्त्वित्य॑ब्रुवन् । तेभ्य॑ ए॒तद्भा॑ग॒धेयं॑ प्राय॑च्छन् ।
 यद्धु॒त्वा नि॒मार्ष्टि॑ । ततो॒ वै त ओष॑धीरस्वदयन् । य
 ए॒ववै॑द ॥ 2 ॥ 2.1.1.3 स्वद॑न्तेऽस्मा॒ ओष॑धयः । ते
 व॒त्समु॒पावा॑सृजन् । इ॒दन्नो॑ ह॒व्यं प्रदा॑पयेति । सो॑ऽब्रवी॒द्वरं॑
 वृ॒णै । दश॑ मा॒ रात्री॑र्जातन् दौहन् । आ॒स॒ङ्ग॒वं मा॒त्रा
 स॒ह च॑राणीति । तस्मा॑द्व॒त्सञ्जा॒तन्द॑श रात्रीर्न दु॒हन्ति
 । आ॒स॒ङ्ग॒वं मा॒त्रा स॒ह च॑रति । वारै॑वृ॒त॒श्च ह्य॑स्य ।
 तस्मा॑द्व॒त्स॒ स॒सृष्ट॑ध॒यश्च॑ रु॒द्रो घातु॑कः । अति॑ हि
 स॒न्धान्ध॑यति ॥ 3 ॥ 2.1.2.0 अ॒मृष्ट॑ वि॒चि॒कि॒त्सति॑

जुह्वत्य॒जाम॑सृजताग्निहोत्र॑ꣳ सूर्याय॑ प्रा॒तर्जु॑होति जुह्वति
संप॒द्यैते॑ हूयते स्थापयति संप्रति॑ द्वे च ॥ 2 ॥

2.1.2.1 प्र॒जाप॑तिरग्निम॑सृजत । तं प्र॒जा अन्व॑सृज्यन्त
। तम॑भा॒ग उपा॑स्त । सोऽस्य॑ प्र॒जाभिर॑पा॒क्रामत् ।
तम॑वरु॒रुत्समा॑नोऽन्वैत् । तम॑वरु॒धन्नाश॑क्रोत् । स
तपोऽत॑प्यत । सोऽग्नि॑रुपा॒रम॑तातापि॑ वै स्य प्र॒जाप॑तिरिति॑
। स र॒राटा॑दुद॑मृष्ट ॥ 4 ॥ 2.1.2.2 तद्धृ॒तम॑भवत् ।

तस्मा॑द्यस्य॑ दखि॒णतः॑ केशा॑ उन्मृ॑ष्टाः । ता॒भ्यैष्ठल॑ख्मी
प्रा॒जाप॑त्येत्या॑हुः । यद्र॒राटा॑दुद॑मृष्ट । तस्मा॑द्र॒राटे॑ केशा॑ न
सन्ति॑ । तद॒ग्नौ प्रा॑गृहात् । तद्व्य॑चिकि॒त्सत् । जु॒हवा॑नी ३
मा हौषा॑ ३ मिति॑ । तद्वि॑चिकि॒त्सायै॑ जन्म॑ । य ए॒ववि॑द्वान्
वि॑चिकि॒त्सति॑ ॥ 5 ॥ 2.1.2.3 वसी॑य ए॒व चै॑तयते ।
तद्व्य॑ङ्ग॒भ्यवद॑ञ्जुहु॒धीति॑ । सोऽब्र॑वीत् । कस्त्वम॑सीति॑ । स्वैव
ते वा॒गित्य॑ब्रवीत् । सोऽजु॑हो॒त्स्वाहे॑ति॑ । तत्स्वा॑हाका॒रस्य॑
जन्म॑ । य ए॒वऽस्वा॑हाका॒रस्य॑ जन्म॑ वेद॑ । क॒रोति॑
स्वाहा॑का॒रेण॑ वी॒र्यम् । यस्यै॒ववि॑दुष॑स्स्वाहाका॒रेण॑ जुह्वति॑

॥ 6 ॥ 2.1.2.4 भोगायैवास्य हुतं भवति । तस्या
 आहुत्यै पुरुषमसृजत । द्वितीयमजुहोत् । सोऽश्वमसृजत
 । तृतीयमजुहोत् । स गामसृजत । चतुर्थमजुहोत् ।
 सोऽविमसृजत । पञ्चममजुहोत् । सौऽजामसृजत ॥ 7
 ॥ 2.1.2.5 सौऽग्निरबिभेत् । आहुतीभिर्वै माऽऽप्रोतीति
 । स प्रजापतिं पुनः प्राविशत् । तं प्रजापतिरब्रवीत् ।
 जायस्वेति । सौऽब्रवीत् । किं भागधेयमभि जनिष्य इति ।
 तुभ्यमेवेदं हूयाता इत्यब्रवीत् । स एतद्भागधेयमभ्यजायत
 । यदग्निहोत्रम् ॥ 8 ॥ 2.1.2.6 तस्मादग्निहोत्रमुच्यते
 । तद्धूयमानमादित्योऽब्रवीत् । मा हौषीः । उभयोर्वै
 नावेतदिति । सौऽग्निरब्रवीत् । कथन्नौ होष्यन्तीति ।
 सायमेव तुभ्यञ्जुहुवन् । प्रातर्मह्यमित्यब्रवीत् । तस्मादग्नये
 सायं हूयते । सूर्याय प्रातः ॥ 9 ॥ 2.1.2.7 आग्नेयी
 वै रात्रिः । ऐन्द्रमहः । यदनुदिते सूर्ये प्रातर्जुहुयात्
 । उभयमेवाग्नेयः स्यात् । उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति ।

तथा॒ग्नये॑ सा॒यꣳ हू॑यते । सूर्या॑य प्रा॒तः । रात्रि॒घ्वाँ अ॒नु
 प्र॒जाꣳ प्र जा॑यन्ते । अ॒ह्ना प्र॑ति तिष्ठन्ति । यथ्सा॒यञ्जु॑होति
 ॥ 10 ॥ 2.1.2.8 प्रैव तेन॑ जायते । उ॒दि॒ते सूर्ये॑
 प्रा॒तर्जु॑होति । प्रत्ये॒व तेन॑ तिष्ठति । प्र॒जाप॑तिरकामयत्
 प्र॒जाये॑येति । स ए॒तद॑ग्निहोत्रं मि॒थुन॑मपश्यत् । तदु॒दि॒ते
 सूर्ये॑ऽजुहोत् । यजु॑षाऽन्यत् । तू॒ष्णीम॑न्यत् । ततो॒ वै
 स प्राजा॑यत । यस्यै॒वघ्नं॑ दुष॒ उ॒दि॒ते सूर्ये॑ऽग्निहोत्रञ्जुह्वति
 ॥ 11 ॥ 2.1.2.9 प्रैव जा॑यते । अथो॒ यथा॒ दिवा॑
 प्र॒जान॑न्नेति । तादृ॒गेव॑ तत् । अथो॒ खल्वा॑हुः । यस्य॒ वै द्वौ
 पु॒ण्यौ गृ॑हे वस॑तः । यस्तयो॑रन्यꣳ रा॒धय॑त्यन्यन्न । उ॒भौ
 वाव॑ स तावृ॑च्छतीति । अ॒ग्निघ्वाँ॑वादित्यस्सा॒यं प्र वि॑शति ।
 तस्मा॑द॒ग्निर्दू॒रान्न॑क्तन्ददृ॒शे । उ॒भे हि तेज॑सी सं प॒द्येते ॥
 12 ॥ 2.1.2.10 उ॒द्यन्त॑घ्वाँवादित्यम॒ग्निरनु॑ स॒मारो॑हति ।
 तस्मा॑द्धूम ए॒वाग्ने॑र्दिवा ददृ॒शे । यद॒ग्नये॑ सा॒यञ्जु॑ह्यात् । आ
 सूर्या॑य वृश्च्येत । यथ्सूर्या॑य प्रा॒तर्जु॑ह्यात् । आऽग्नये॑ वृश्च्येत

। दे॒वता॑भ्यस्स॒मद॑न्द॒ध्यात् । अ॒ग्नि॒ज्योति॑र॒ज्योति॑स्सूर्य॒स्स्वा॒हेत्ये॒व सा॒य॑ ह॒ोत॒व्यम् । सूर्यो॑ ज्योति॒र॒ज्योति॑र॒ग्निस्स्वा॒हेति॑ प्रा॒तः । तथो॒भाभ्या॑ सा॒य॑ हू॒यते ॥ 13 ॥

2.1.2.11 उ॒भाभ्या॑ प्रा॒तः । न दे॒वता॑भ्यस्स॒मद॑न्द॒धाति॑ । अ॒ग्नि॒ज्योति॑रि॒त्याह॑ । अ॒ग्निर्वै रे॑तो॒धाः । प्र॒जा ज्योति॑रि॒त्याह॑ । प्र॒जा ए॒वास्मै॑ प्र॒ ज॑नयति । सूर्यो॑ ज्योति॒रि॒त्याह॑ । प्र॒जास्वे॒व प्रजा॑तासु रे॒तो द॑धाति । ज्योति॒र॒ग्निस्स्वा॒हेत्या॑ह । प्र॒जा ए॒व प्रजा॑ता अ॒स्यां प्रति॑ष्ठापयति ॥ 14 ॥

2.1.2.12 तू॒ष्णीमु॒त्तरा॑माहु॒तिञ्जु॑होति । मि॒थुन॒त्वाय॑ प्रजा॑त्यै । यदु॒दि॒ते सूर्ये॑ प्रा॒तर्जु॑हुयात् । यथाऽति॑थये प्र॒द्रु॒ताय॑ शून्यायावस॒थाया॑हार्य॑ ह॒रन्ति॑ । तादृ॒गे॒व तत् । काह॑ तत॒स्तद्भव॑तीत्याहुः । यथ्स॑ न वेद॑ । यस्मै॒ तद्ध॑रन्तीति॑ । तस्मा॒द्यदौष॑सञ्जु॒होति॑ । तदे॒व संप्र॑ति । अथो॒ यथा॒ प्रार्थ॑मौष॒सं प॑रि॒वेवै॑ष्टि । तादृ॒गे॒व तत् ॥ 15 ॥ 2.1.3.0 भ॒वति॑ प्र॒तिषि॑ञ्चति॑ गमयति॑ प्र॒त्यक्प॑शव॑

उपनि॒धाय॑धि॒यन्तेति॒ तच्च॒त्वारि॑ च ॥ 3 ॥ 2.1.3.1 रु॒द्रो
 वा ए॒षः । यद॒ग्निः । पत्नी॑ स्था॒ली । यन्मध्ये॒ऽग्नेर॑धि॒श्रये॑त्
 । रु॒द्राय॒ पत्नी॑मपि॒ दध्यात् । प्र॒मायु॑का स्यात् ।
 उदी॒चोऽङ्गा॑रान्नि॒रूह्याधि॑ श्रयति । पत्नियै गोपी॒थाय॑ ।
 व्य॒न्तान्क॑रोति । तथा॒ पत्य॑प्र॒मायु॑का भवति ॥ 16 ॥
 2.1.3.2 घ॒र्मो वा ए॒षोऽशान्तः॑ । अह॑रह॒ः प्र वृ॑ज्यते
 । यद॑ग्निहोत्रम् । प्रति॑षिञ्चेत्प॒शुकाम॑स्य । शा॒न्तमि॑व हि
 प॑श॒व्यम् । न प्रति॑षिञ्चेद्ब्र॒ह्मवर्च॑सकामस्य । समि॑द्धमि॒व हि
 ब्र॑ह्मवर्च॒सम् । अथो॒ खलु॑ । प्रति॑षिच्य॒मेव । यत्प्रति॑षिञ्चति
 ॥ 17 ॥ 2.1.3.3 तत्प॑श॒व्यम् । यञ्जु॑होति ।
 तद्ब्र॑ह्मवर्च॒सि । उ॒भय॑मे॒वाकः॑ । प्रच्यु॑त॒र्वा ए॒तद॒स्माल्लो॒कात्
 । अग॑त॒न्देव॑लो॒कम् । यच्छ्रु॑त॒ः ह॒विरन॑भिघारितम् । अ॒भि
 द्यो॑तयति । अ॒भ्येवैन॑द्वारयति । अथो॑ देव॒त्रैवैन॑द्भमयति ॥
 18 ॥ 2.1.3.4 पर्य॑ग्नि करोति । र॒ख्व॑सा॒मप॑हत्यै ।
 त्रि॒ः पर्य॑ग्नि करोति । त्र्या॑वृद्धि य॒ज्ञः । अथो॑ मेध्य॒त्वाय॑ ।
 यत्प्रा॒चीन॑मुद्वा॒सये॑त् । यज॑मान॒ः शु॒चाऽर्प॑येत् । यद्द॑खि॒णा

। पितृदेवत्यं स्यात् । यत्प्रत्यक् ॥ 19 ॥ 2.1.3.5
 पत्नीं शुचाऽर्पयेत् । उदीचीनमुद्वासयति । एषा वै
 देवमनुष्याणां शान्ता दिक् । तामेवैनदनुद्वासयति
 शान्त्यै । वर्त्म करोति । यज्ञस्य सन्तत्यै । निष्ठपति ।
 उपैव तथ्स्तृणाति । चतुरुन्नयति । चतुष्पादं पशवः ॥ 20
 ॥ 2.1.3.6 पशूनेवावरुन्धे । सर्वान्पूर्णानुन्नयति । सर्वे
 हि पुण्या राद्धाः । अनूच उन्नयति । प्रजायां अनूचीनत्वाय
 । अनूच्येवास्य प्रजाऽर्धुका भवति । संमृशति व्यावृत्त्यै ।
 नाहोष्यन्नुप सादयेत् । यदहोष्यन्नुपसादयेत् । यथाऽन्यस्मा
 उपनिधाय ॥ 21 ॥ 2.1.3.7 अन्यस्मै प्रयच्छति ।
 तादृगेव तत् । आऽस्मै वृश्चेत । यदेव गाऽहंपत्येऽधि
 श्रयति । तेन गाऽहंपत्यं प्रीणाति । अग्निरंबिभेत् ।
 आहुतयो माऽत्येष्यन्तीति । स एतां समिधमपश्यत् ।
 तामाऽधत्त । ततो वा अग्नावाहुतयोऽधियन्त ॥ 22 ॥
 2.1.3.8 यदेनं समयच्छत् । तथ्समिधस्समित्वम् ।
 समिधमा दधाति । समेवैनय्यच्छति । आहुतीनान्मृत्यै ।

अथो अग्निहोत्रमेवेध्मवत्करोति । आहुतीनां प्रतिष्ठित्यै ।
 ब्रह्मवादिनो वदन्ति । यदेका॑ं समिधमाधाय द्वे आहुती
 जुहोति । अथ कस्या॑ं समिधिं द्वितीयामाहुतिञ्जुहोतीति
 ॥ 23 ॥ 2.1.3.9 यद्वे समिधावा दध्यात् ।
 भ्रातृव्यमस्मै जनयेत् । एका॑ं समिधमाधाय ।
 यजुषाऽन्यामाहुतिञ्जुहोति । उभे एव समिद्वती आहुती
 जुहोति । नास्मै भ्रातृव्यञ्जनयति । आदीप्तायाञ्जुहोति ।
 समिद्धमिव हि ब्रह्मवर्चसम् । अथो यथाऽतिथिञ्ज्योतिष्कृत्वा
 परि वेवेष्टि । तादृगेव तत् । चतुरुन्नयति । द्विर्जुहोति ।
 तस्माद्विपाच्चतुष्पादमत्ति । अथो द्विपद्येव चतुष्पदः॑ प्रति
 ष्ठापयति ॥ 24 ॥ 2.1.4.0 अभवन्भवति जुहुयान्नयति
 मार्षिं द्विःप्राश्नाति प्राजापत्यमाचामतीन्धेऽकः ॥ 4
 ॥ 2.1.4.1 उत्तरावतीं॑ द्वे देवा आहुतिमजुहवुः ।
 अवाचीमसुराः । ततो देवा अभवन् । पराऽसुराः ।
 यङ्कामयेत् वसीयान्स्थ्यादिति । कनीयस्तस्य पूर्व॑
 हुत्वा । उत्तरं भूयो जुहुयात् । एषा वा उत्तरावत्याहुतिः ।

तान्दे॒वा अ॑जुहवुः । तत॒स्तेऽभ॑वन् ॥ 25 ॥ 2.1.4.2
 यस्यै॒वञ्जु॑हति । भव॑त्ये॒व । यङ्काम॑ये॒त पापी॑यान्स्यादि॒ति ।
 भूय॑स्तस्य॒ पूर्वं॑ हु॒त्वा । उत्त॑रङ्कनी॒यो जु॑हुयात् । ए॒षा वा
 अवा॑च्याहु॒तिः । ताम॑सु॒रा अजु॑हवुः । तत॒स्ते परा॑ऽभवन्
 । यस्यै॒वञ्जु॑हति । परै॒व भ॑वति ॥ 26 ॥ 2.1.4.3
 हु॒त्वोप॑ सादय॒त्यजा॑मित्वाय । अथो॒ व्यावृ॑त्त्यै । गा॒ह्यप॑त्यं
 प्रती॑रुषते । अन॑नु॒ध्यायि॑नमे॒वैनङ्क॑रोति । अ॒ग्नि॒होत्र॑स्य॒ वै
 स्था॒णुर॑स्ति । तय्यँ ऋ॒च्छेत् । य॒ज्ञ॒स्था॒णुमृ॑च्छेत् । ए॒ष वा
 अ॒ग्नि॒होत्र॑स्य॒ स्था॒णुः । यत्पूर्वा॑ऽऽहु॒तिः । ताय्यँदु॑त्तरया॒ऽभि
 जु॑हुयात् ॥ 27 ॥ 2.1.4.4 य॒ज्ञ॒स्था॒णुमृ॑च्छेत् ।
 अ॒ति॒हाय॑ पूर्वा॒माहु॑तिञ्जुहोति । य॒ज्ञ॒स्था॒णुमे॒व परि॑ वृणक्ति
 । अथो॒ भ्रातृ॑व्यमे॒वात्वा॑ऽति॒ क्राम॑ति । अ॒वा॒चीन॑ः
 सा॒यमु॑प॒मार्ष्टि॑ । रे॒त ए॒व तद्व॑धाति । ऊ॒र्ध्वं प्रा॑तः । प्र
 ज॑नयत्ये॒व तत् । ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति । च॒तुरु॑न्नयति ॥
 28 ॥ 2.1.4.5 द्वि॒र्जुहो॑ति । अथ॒ कं द्वे॑ आहु॒ती भव॑त
 इति॑ । अ॒ग्नौ वै॑श्वान॒र इति॑ ब्रूयात् । ए॒ष वा अ॒ग्निवै॑श्वान॒रः

। यद्वा॑ह्मणः । हु॒त्वा द्वि॑ः प्रा॒श्ना॒ति । अ॒ग्रावे॒व वै॑श्वान॒रे
 द्वे आ॒हु॒ती जु॒होति॑ । द्विर्जु॒होति॑ । द्वि॒र्निमा॑ष्टि । द्वि॑ः
 प्रा॒श्ना॒ति ॥ 29 ॥ 2.1.4.6 षट्थ॑संप॒द्यन्ते॑ । षड्वा
 ऋ॒तवः॑ । ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति । ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति ।
 कि॒न्दे॒व॒त्य॑मग्नि॒होत्र॑मिति । वै॒श्व॒दे॒वमि॑ति ब्रूयात् । यद्यजु॑षा
 जु॒होति॑ । तदै॒न्द्रा॒ग्नम् । यत्तू॒ष्णीम् । तत्प्रा॑जाप॒त्यम् ॥
 30 ॥ 2.1.4.7 यन्नि॒माष्टि॑ । तदोष॑धीनाम् । यद्वि॒तीय॑म्
 । तत्पि॑तृ॒णाम् । यत्प्रा॒श्ना॒ति । तद्ग॒र्भा॒णाम् । तस्मा॒द्ग॒र्भा
 अन॑श्जन्तो वर्धन्ते । यदा॒चाम॑ति । तन्म॑नु॒ष्या॒णाम् ।
 उद॑ङ्घ॒र्या॒वृ॒त्याचा॑मति ॥ 31 ॥ 2.1.4.8 आ॒त्मनो॑
 गोपी॒थाय॑ । निर्णे॑नेक्ति शु॒द्धै । निष्ट॑पति स्व॒गाकृ॑त्यै ।
 उद्वि॑शति । स॒प्त॒र॒षीने॒व प्री॑णाति । द॒खि॒षणा॑ प॒र्याव॑र्तते ।
 स्वमे॒व वी॒र्य॑मनु॒ प॒र्याव॑र्तते । तस्मा॒द्द॒खि॒षणोऽर्ध॑ आ॒त्मनो॑
 वी॒र्या॑वत्तरः । अथो॑ आ॒दि॒त्यस्यै॒वावृ॑त॒मनु॑ प॒र्याव॑र्तते ।
 हु॒त्वोप॑ समि॒न्धे ॥ 32 ॥ 2.1.4.9 ब्र॒ह्मव॑र्च॒सस्य॑

समिद्धौ । न ब॒र्हि॒रनु॒ प्र ह॑रेत् । अस॑ऽस्थि॒तो वा ए॒ष
 य॒ज्ञः । यद॑ग्नि॒होत्र॑म् । यद॑नु प्र॒हरे॑त् । य॒ज्ञवि॑च्छि॒न्ध्यात्
 । तस्मा॒न्नानु॑ प्र॒हृत्य॑म् । य॒ज्ञस्य॑ सन्त॑त्यै । अ॒पो नि
 न॑यति । अ॒व॒भृथ॑स्यै॒व रू॒पम॑कः ॥ 33 ॥ 2.1.5.0
 ब॒र्हिः प्रा॑त॒र्हुता॑द्याय जायते रु॒न्धेऽसा॒मा क॑रोत्ये॒ता वा
 अ॑ग्नि॒होत्र॑स्यो॒पसदो॑ वषट्कारश्च॑ प्रा॒तर्या॑वा॒णो वज्र॑स्त्रीणि च
 ॥ 5 ॥ 2.1.5.1 ब्र॒ह्मवा॑दिनो॒ वद॑न्ति । अ॒ग्नि॒होत्र॑प्रायणा
 य॒ज्ञाः । किंप्रा॑यणमग्नि॒होत्र॑मिति । व॒त्सो वा अ॑ग्नि॒होत्र॑स्य
 प्राय॑णम् । अ॒ग्नि॒होत्र॑य्य॒ज्ञाना॑म् । तस्य॑ पृथि॒वी सदः॑
 । अ॒न्तरि॑क्षमा॒ग्नीध्र॑म् । द्यौः॒हवि॑र्धान॑म् । दि॒व्या आप॑ः
 प्रो॒ख्येण॑यः । ओष॑धयो ब॒र्हिः ॥ 34 ॥ 2.1.5.2
 वन॑स्पत॑य इ॒ध्मः । दिशः॑ परि॒धयः॑ । आ॒दि॒त्यो यूपः॑ ।
 यज॑मानः प॒शुः । स॒मुद्रो॑ऽव॒भृथः॑ । स॒व्व॑त्स॒रस्स्व॑गाका॒रः
 । तस्मा॒दाहि॑ताग्ने॒स्सर्व॑मे॒व ब॑र्हिष्य॒न्दत्तं भ॑वति ।
 यत्सा॒यञ्जु॑होति । रा॒त्रिमे॒व तेन॑ द॒खि॒ण्यङ्कुरु॑ते । यत्प्रा॒तः
 ॥ 35 ॥ 2.1.5.3 अह॑रे॒व तेन॑ द॒खि॒ण्यङ्कुरु॑ते । यत्ततो॑

ददाति । सा दखिषणा । यावन्तो वै देवा अहुतमादन् । ते
 पराऽभवन् । त एतदग्निहोत्रं सर्वस्यैव संमवदाया जुहवुः
 । तस्मादाहुः । अग्निहोत्रवै देवा गृहाणान्निष्कृतिमपश्यन्निति
 । यत्सायञ्जुहोति । रात्रिया एव तद्धुताद्याय ॥ 36 ॥

2.1.5.4 यजमानस्यापराभावाय । यत्प्रातः । अहं एव
 तद्धुताद्याय । यजमानस्यापराभावाय । यत्ततोऽश्नाति
 । हुतमेव तत् । द्वयोः पर्यसा जुहुयात्पशुकामस्य ।
 एतद्वा अग्निहोत्रं मिथुनम् । य एवैवैदं । प्र प्रजया
 पशुभिर्मिथुनैर्जायते ॥ 37 ॥ 2.1.5.5 इमामेव पूर्वया
 दुहे । अमूमुत्तरया । अधिश्रित्योत्तरमा नयति । योनावेव
 तद्रेतस्मिञ्चति प्रजनने । आज्येन जुहुयात्तेजस्कामस्य
 । तेजो वा आज्यम् । तेजस्व्येव भवति । पर्यसा
 पशुकामस्य । एतद्वै पशूनां रूपम् । रूपेणैवास्मै
 पशूनवरुन्धे ॥ 38 ॥ 2.1.5.6 पशुमानेव भवति ।
 दध्नेन्द्रियकामस्य । इन्द्रियवै दधि । इन्द्रियाव्येव भवति ।

य॒वा॒ग्वा॑ ग्राम॑कामस्यौष॒धा वै म॑नुष्याः । भा॒ग॒धे॒ये॒नै॒वास्मै॑
 स॒जा॒तान॑व॒ रुन्धे॑ । ग्राम्ये॑व भ॒वति॑ । अ॒यं॒ज्ञो वा ए॒षः
 । योऽ॒सामा॑ ॥ 39 ॥ 2.1.5.7 च॒तुरु॑न्नयति ।
 च॒तुर॑ख्वर॒ रथ॑न्त॒रम् । र॒थ॒न्त॒र॒स्यैष॑ वर्णः । उ॒परी॑व हरति
 । अ॒न्तरि॑ख्व॒ध्वाम॑दे॒व्यम् । वा॒म॒दे॒व्य॒स्यैष॑ वर्णः । द्वि॒र्जु॒होति॑
 । द्य॒ख्वरं॑ बृ॒हत् । बृ॒हत् ए॒ष वर्णः॑ । अ॒ग्नि॒हो॒त्रमे॒व
 तथ्सा॑म॒न्वत्करो॑ति ॥ 40 ॥ 2.1.5.8 यो वा
 अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्यो॑प॒सदो॑ वेद॒ । उ॒पै॒नमु॑प॒सदो॑ नमन्ति । वि॒न्दत॑
 उ॒पस॒त्तार॑म् । उ॒न्नीयो॑प॒ साद॑यति । पृ॒थि॒वीमे॒व प्री॑णाति
 । हो॒ष्यन्नु॑प॒साद॑यति । अ॒न्तरि॑ख्वमे॒व प्री॑णाति । हु॒त्वोप॑
 साद॑यति । दि॒वंमे॒व प्री॑णाति । ए॒ता वा अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्यो॑प॒सदः॑
 ॥ 41 ॥ 2.1.5.9 य ए॒व॒ध्वँद॑ । उ॒पै॒नमु॑प॒सदो॑ नमन्ति
 । वि॒न्दत॑ उ॒पस॒त्तार॑म् । यो वा अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्या॑श्रा॒वितं॑
 प्र॒त्याश्रा॑वि॒त् ॥ हो॒ता॒रं ब्र॒ह्माण॑ध्व॒षट्कार॑ध्वँद॒ । तस्य॑ त्वे॒व
 हु॒तम् । प्रा॒णो वा अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्या॑श्रा॒वितम्॑ । अ॒पा॒नः
 प्र॒त्याश्रा॑वि॒तम् । म॒नो हो॒ता । च॒ख्खु॑र्ब्र॒ह्मा । नि॒मे॒षो

वषट्कारः ॥ 42 ॥ 2.1.5.10 य ए॒ववै॑द । तस्य॒ त्वे॒व
 हु॒तम् । सा॒य॒य्याँवा॑नश्च॒ वै दे॒वाः प्रा॑त॒र्यावा॑णश्चा॒ग्नि॒हो॒त्रि॒णो
 गृ॒हमा॑गच्छन्ति । तान् यन्न॒ त॒र्पये॑त् । प्र॒जया॑ऽस्य
 प॒शुभि॑र्वि ति॒ष्ठेर॑न् । यत्त॒र्पये॑त् । तृ॒प्ता ए॑नं प्र॒जया॑
 प॒शुभि॑स्त॒र्पये॑युः । स॒जूर्दे॑वैस्सा॒य॒य्याँव॑भि॒रिति॑ सा॒यः
 संमृ॑शति । स॒जूर्दे॑वैः प्रा॒त॒र्याव॑भि॒रिति॑ प्रा॒तः । ये
 चै॒व दे॒वास्सा॑य॒य्याँवा॑नो॒ ये च॑ प्रा॒त॒र्यावा॑णः ॥ 43 ॥

2.1.5.11 ताने॒वोभ॑याः स्त॒र्पय॑ति । त ए॑नन्तृ॒प्ताः
 प्र॒जया॑ प॒शुभि॑स्त॒र्पय॑न्ति । अ॒रु॒णो ह॑ स्मा॒होप॑वेशिः ।
 अ॒ग्नि॒हो॒त्र ए॒वाह॑ः सा॒यंप्रा॑त॒र्वज्रं॑ भ्रातृ॒व्येभ्यः॑ प्र ह॑रामि
 । तस्मा॑न्म॒त्पापी॑याः सो भ्रातृ॒व्या इति॑ । च॒तु॒रु॒न्नय॑ति ।
 द्वि॒र्जुहो॑ति । स॒मि॒त्सं॑स॒मी । स॒प्तप॑दा श॒क॒री । शा॒क॒रो
 वज्रः॑ । अ॒ग्नि॒हो॒त्र ए॒व तथ्सा॑यंप्रा॑त॒र्वज्र॑य्यँज॒मानो॑ भ्रातृ॒व्याय॑
 प्र ह॑रति । भव॑त्या॒त्मना॑ । परा॑ऽस्य॒ भ्रातृ॒व्यो भ॑वति ॥

44 ॥ 2.1.6.0 त॒नुवै॑ वा॒युर॒ग्निर्भ॑वत्य॒वित्वा॑ भव॒त्येक॑श्च
 ॥ 6 ॥ 2.1.6.1 प्र॒जाप॑तिर॒काम॑यता॒त्मन्व॑न्मे

जायेतेति । सौऽजुहोत् । तस्मात्स्मन्वदजायत ।
 अग्निर्वायुरादित्यः । तैऽब्रुवन् । प्रजापतिरहौषीदात्स्मन्वन्मे
 जायेतेति । तस्य वयमजनिष्महि । जायतान्न
 आत्स्मन्वदिति तैऽजुहवुः । प्राणानामग्निः । तनुवै वायुः
 ॥ 45 ॥ 2.1.6.2 चख्षुष आदित्यः । तेषां
 हुतादजायत गौरेव । तस्यै पयसि व्यायच्छन्त ।
 मम हुतादजनि ममेति । ते प्रजापतिं प्रश्जमायन् ।
 स आदित्योऽग्निमब्रवीत् । यतरो नौ जयात् । तन्नौ
 सहासदिति । कस्यै कोऽहौषीदिति प्रजापतिरब्रवीत्कस्यै
 क इति । प्राणानामहमित्यग्निः ॥ 46 ॥ 2.1.6.3
 तनुवा अहमिति वायुः । चख्षुषोऽहमित्यादित्यः । य एव
 प्राणानामहौषीत् । तस्य हुतादजनीति । अग्नेऽहुतादजनीति
 । तदग्निहोत्रस्याग्निहोत्रत्वम् । गौर्वा अग्निहोत्रम् । य एवैवैद
 गौरग्निहोत्रमिति । प्राणापानाभ्यामेवाग्निः समर्धयति ।
 अव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति ॥ 47 ॥ 2.1.6.4
 य एवैवैद । तौ वायुरब्रवीत् । अनु मा भजतमिति ।

यदेव गा॒र्हपत्येऽधि॒श्रित्या॑हव॒नीय॑म॒भ्युद्व॑वान् । तेन॒ त्वां
 प्री॒णानि॒त्य॑ब्रूताम् । तस्मा॒द्यद्वा॒र्हपत्येऽधि॒श्रित्या॑हव॒नीय॑म॒भ्युद्व॑व
 । वा॒युमे॒व तेन॑ प्रीणाति । प्र॒जाप॑तिर्दे॒वता॑स्सृज॒मानः॑ ।
 अ॒ग्निमे॒व दे॒वता॑नां प्रथ॒मम॑सृजत । सौ॑ऽन्यदा॑ल॒भ्यम॑वित्वा
 ॥ 48 ॥ 2.1.6.5 प्र॒जाप॑तिम॒भि पर्या॑वर्तत । स
 मृ॒त्योर॑बिभेत् । सौ॑ऽमुमा॑दि॒त्यमा॒त्मनो॑ निर॑मिमीत । त॑
 हु॒त्वा परा॑ङ्घ्र्या॒वर्त॑त । ततो॒ वै स मृ॒त्युम॑पाजयत् ।
 अप॑ मृ॒त्युञ्ज॑यति । य ए॒ववै॑दं । तस्मा॒द्यस्यै॒ववि॑दुषः ।
 उ॒तैका॑हमु॒त द्य॒हन्न जुह॑ति । हु॒तमे॒वास्य॑ भवति । अ॒सौ
 ह्या॑दि॒त्योऽग्नि॑होत्रम् ॥ 49 ॥ 2.1.7.0 उ॒द्धा॑सित॑ स॒प्त
 च ॥ 7 ॥ 2.1.7.1 रौ॒द्रङ्ग॑वि॑ । वा॒यव्य॑मुप॑सृष्टम् ।
 आ॒श्विन॑न्दुह्य॒मान॑म् । सौ॒म्य॑न्दुग्धम् । वा॒रु॒णम॑धि॒ श्रित॑म् ।
 वै॒श्वदे॒वा भि॒न्दवः॑ । पौ॒ष्णमु॑द॒न्तम् । सा॒र॒स्वत॑वि॒ष्यन्द॑मानम्
 । मै॒त्र॑ शरः । धा॒तुरु॒द्धा॑सितम् । बृ॒हस्प॑ते॒रुन्नी॑तम् ।
 स॒वितु॑ प्र॒ क्रा॑न्तम् । द्या॒वापृ॑थि॒व्यः॑ ह्रिय॑माणम् ।
 ऐ॒न्द्रा॒ग्नमु॑प॑सन्नम् । अ॒ग्ने॑ पूर्वा॑ऽऽहु॑तिः । प्र॒जाप॑ते॒रुत्त॑रा ।

ऐन्द्र९ हुतम् ॥ 50 ॥ 2.1.8.0 बुभूषेद्वियमाणञ्जायते
 द्वे च ॥ 8 ॥ 2.1.8.1 द॒खि॒णत॒ उप॑ सृजति ।
 पि॒तृ॒लो॒कमे॒व तेन॑ जयति । प्राची॒मा वर्त॑यति । दे॒व॒लो॒कमे॒व
 तेन॑ जयति । उदी॑चीमावृत्य॑ दोग्धि । म॒नु॒ष्य॒लो॒कमे॒व
 तेन॑ जयति । पूर्वी॑ दु॒ह्या॒ज्ये॒ष्ठस्य॑ ज्यै॒ष्ठि॒ने॒यस्य॑ । यो वा
 ग॒त॒श्री॒स्स्यात् । अप॑रौ दु॒ह्या॒त्क॒नि॒ष्ठस्य॑ क॒नि॒ष्ठि॒ने॒यस्य॑
 । यो वा॒ बुभू॑षेत् ॥ 51 ॥ 2.1.8.2 न सं मृ॑शति
 । पा॒प॒व॒स्य॒सस्य॑ व्यावृ॑त्त्यै । वा॒य॒व्य॒व्वाँ ए॒तदु॑प॑सृष्टम् ।
 आ॒श्वि॒न॒न्दु॒ह्यमा॑नम् । मै॒त्र॒न्दु॒ग्धम् । अ॒र्य॒म्ण उ॑द्वा॒स्यमा॑नम्
 । त्वा॒ष्ट्रमु॑न्नी॒यमा॑नम् । बृ॒ह॒स्प॒ते॒रु॒न्नी॑तम् । स॒वि॒तुः
 प्र॒क्रा॑न्तम् । द्या॒वा॒पृ॒थि॒व्यं ह्रि॑यमाणम् ॥ 52 ॥

2.1.8.3 ऐन्द्रा॑ग्रमुप॑ सादितम् । सर्वा॑भ्यो वा ए॒ष
 दे॒वता॑भ्यो जुहोति । यो॑ऽग्नि॒हो॒त्र॒ञ्जु॒होति॑ । यथा॒ खलु॒ वै
 धे॒नु॒न्ती॒र्थे त॑र्पयति । ए॒वम॑ग्नि॒हो॒त्री यज॑मानन्तर्पयति ।
 तृ॒प्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ । प्र सु॑व॒र्ग॒ल्लौ॒क॒ञ्जाना॑ति । प॒श्य॑ति
 पु॒त्रम् । प॒श्य॑ति पौ॒त्रम् । प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जायते

। यस्यैवद्विंदुषोऽग्निहोत्रञ्जुह्वति । य उ चैनदेववैद ॥ 53 ॥
 ॥ 2.1.9.0 तूष्णींआयते यजमानः ॥ 9 ॥ 2.1.9.1
 त्रयो वै प्रैयमेधा आसन् । तेषां त्रिरेकोऽग्निहोत्रमंजुहोत्
 । द्विरेकः । सकृदेकः । तेषां यस्मिन्निरजुहोत् । स
 ऋचाऽजुहोत् । यो द्विः । स यजुषा । यस्सकृत् । स
 तूष्णीम् ॥ 54 ॥ 2.1.9.2 यश्च यजुषाऽजुहोद्यश्च
 तूष्णीम् । तावुभावाध्रुताम् । तस्माद्यजुषाऽऽहुतिः
 पूर्वा होतव्या । तूष्णीमुत्तरा । उभे एवर्धी अवरुन्धे ।
 अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निस्स्वाहेति सायञ्जुहोति । रेत एव
 तदधाति । सूर्यो ज्योतिर्ज्योति- स्सूर्यस्स्वाहेति प्रातः
 । रेत एव हितं प्र जनयति । रेतो वा एतस्य हितन्न
 प्र जायते ॥ 55 ॥ 2.1.9.3 यस्याग्निहोत्रमहुतं
 सूर्योऽभ्युदेति । यद्यन्ते स्यात् । उन्नीय प्राडुदाद्रवेत् ।
 स उपसाद्यातमितोरासीत् । स यदा ताम्येत् । अथ
 भूस्स्वाहेति जुहुयात् । प्रजापतिर्वै भूतः । तमेवोपासरत् ।
 स एवैनन्तत् उन्नयति । नार्तिमाच्छति यजमानः ॥ 56 ॥

॥ 2.1.10.0 आदित्यास्तर्ह्यग्निरिन्द्र एवास्याग्निहोत्रं
हुतं भवति देवेषु चत्वारि च ॥ 10 ॥ (यदग्निनिहितं

प्रथमं सर्व एव नितरामङ्गाराश्शरोऽङ्गारा ब्रह्म वसुष्वष्टौ

॥) 2.1.10.1 यदग्निमुद्धरति । वसवस्तर्ह्यग्निः ।

तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति । वसुष्वेवास्याग्निहोत्रं

हुतं भवति । निहितो धूपायज्छेते । रुद्रास्तर्ह्यग्निः ।

तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति । रुद्रेष्वेवास्याग्निहोत्रं

हुतं भवति । प्रथममिध्ममर्चिरा लभते । आदित्यास्तर्ह्यग्निः

॥ 57 ॥ 2.1.10.2 तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति ।

आदित्येष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति । सर्व एव सर्वश

इध्म आदीप्तो भवति । विश्वे देवास्तर्ह्यग्निः । तस्मिन् यस्य

तथाविधे जुहति । विश्वेष्वेवास्य देवेष्वग्निहोत्रं हुतं भवति

। नितरामर्चिरुपावैति लोहिनीकेव भवति । इन्द्रस्तर्ह्यग्निः

। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति । इन्द्र एवास्याग्निहोत्रं

हुतं भवति ॥ 58 ॥ 2.1.10.3 अङ्गारा भवन्ति ।

तेभ्योऽङ्गारेभ्योऽर्चिरुदेति । प्रजापतिस्तर्ह्यग्निः । तस्मिन्
 यस्य तथाविधे जुहति । प्रजापतावेवास्याग्निहोत्रं हुतं
 भवति । शरोऽङ्गारा अध्यूहन्ते । ब्रह्म तर्ह्यग्निः । तस्मिन्
 यस्य तथाविधे जुहति । ब्रह्मन्नेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति
 । वसुषु रुद्रेष्वादित्येषु विश्वेषु देवेषु । इन्द्रे प्रजापतौ
 ब्रह्मन् । अपरिवर्गमेवास्यैतासु देवतासु हुतं भवति ।
 यस्यैवद्विदुषोऽग्निहोत्रञ्जुहति । य उ चैनदेवद्वैदं ॥ 59
 ॥ 2.1.11.0 अस्ति द्वे च ॥ 11 ॥ 2.1.11.1
 ऋतन्त्वा सत्येन परिषिञ्चामीति सायं परिषिञ्चति ।
 सत्यन्त्वर्तेन परिषिञ्चामीति प्रातः । अग्निर्वा ऋतम्
 । असावादित्यस्सत्यम् । अग्निमेव तदादित्येन सायं
 परिषिञ्चति । अग्निनाऽऽदित्यं प्रातस्सः । यावदहोरात्रे
 भवतः । तावदस्य लोकस्य । नार्तिर्न रिष्टिः । नान्तो
 न पर्यन्तोऽस्ति । यस्यैवद्विदुषोऽग्निहोत्रञ्जुहति । य
 उचैनदेवद्वैदं ॥ 60 ॥ 2.2.0.0 प्रजापतिरकामयत
 प्रजास्सृजेयेति प्रजापतिरकामयत दर्शपूर्णमासौ

सृजेयेति प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति स तपस्स त्रिवृतं
 प्रजापतिरकामयत् दशहोतारं तेन दशधाऽऽत्मानन्देवा
 वै वरुणमन्तो वै प्रजापतिस्तास्सृष्टा- स्समंश्लिष्यन्देवा वै
 चतुर्होतृभिरिदवाँ अग्ने प्रजापतिरिन्द्रं प्रजापतिरकामयत्
 बहोर्भूयानेकादश ॥ 11 ॥ प्रजापतिस्तद्ग्रहस्य
 प्रजापतिरकामयतानयैवैनत्तस्य वा इयङ्ङ्क्षिस्तस्मात्तेपानाञ्ज्यो
 स षड्भोतुस्सप्तहोतारत्रिसप्ततिः ॥ 73 ॥ प्रजापतिरकामयत्
 निदानवान्भवति ॥ ॥ हरिः ओम् ॥ द्वितीय
 प्रपाठकस्समाप्तः 2.2.0.0 तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
 द्वितीयप्रपाठक प्रारम्भः । हरिः ओम् ॥ 2.2.1.0 दशहोता
 सृष्ट्या ऋच्छेद्याचष्टे रुन्ध एव तनुते निर्ऋतिगृहीतं पञ्च
 च ॥ 1 ॥ 2.2.1.1 प्रजापतिरकामयत् प्रजास्सृजेयेति
 । स एतन्दशहोतारमपश्यत् । तं मनसाऽनुद्रुत्य
 दर्भस्तम्बेऽजुहोत् । ततो वै स प्रजा असृजत् ।
 ता अस्मात्सृष्टा अपाक्रामन् । ता ग्रहेणागृह्णात् ।
 तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम् । यः कामयेत् प्रजायेयेति । स

दशहोतारं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बे जुहुयात् । प्रजापतिर्वै
 दशहोता ॥ 1 ॥ 2.2.1.2 प्रजापतिरेव भूत्वा
 प्रजायते । मनसा जुहोति । मन इव हि प्रजापतिः ।
 प्रजापतेराप्त्यै । पूर्णया जुहोति । पूर्ण इव हि प्रजापतिः
 । प्रजापतेराप्त्यै । न्यूनया जुहोति । न्यूनद्धि प्रजापतिः
 प्रजा असृजत । प्रजानां सृष्ट्यै ॥ 2 ॥ 2.2.1.3
 दर्भस्तम्बे जुहोति । एतस्माद्वै योनेः प्रजापतिः प्रजा
 असृजत । यस्मादेव योनेः प्रजापतिः प्रजा असृजत
 । तस्मादेव योनेः प्रजायते । ब्राह्मणो दखिणत
 उपास्ते । ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा । उपद्रष्टुमत्येव
 प्रजायते । ग्रहो भवति । प्रजानां सृष्टानाम्भृत्यै । यं
 ब्राह्मणविद्याविद्वांस्य्यंशो नर्च्छेत् ॥ 3 ॥ 2.2.1.4
 सोऽरण्यं परेत्य । दर्भस्तम्बमुद्रथ्य । ब्राह्मणन्दखिणतो
 निषाद्य । चतुर्होतृन्व्याचखीत । एतद्वै देवानां परमङ्गुह्यं
 ब्रह्म । यच्चतुर्होतारः । तदेव प्रकाशङ्गमयति । तदेनं
 प्रकाशङ्गतम् । प्रकाशं प्रजानांङ्गमयति । दर्भस्तम्बमुद्रथ्य

व्याचष्टे ॥ 4 ॥ 2.2.1.5 अ॒ग्नि॒वान् वै द॑र्भस्त॒म्बः ।
 । अ॒ग्नि॒वत्ये॒व व्याचष्टे । ब्रा॒ह्म॒णो द॑खि॒णत॒ उप॑स्ते ।
 ब्रा॒ह्म॒णो वै प्र॒जाना॑मुप॒द्रष्टा । उ॒प॒द्रष्टु॑मत्ये॒वैन॒य्यँशं ऋ॑च्छति
 । ई॒श्वर॑न्तय्यँशो॒र्तो॒रित्या॑हुः । यस्यान्ते॑ व्याचष्ट इति ।
 वर॒स्तस्मै दे॒यः । यदे॒वैन॒न्तत्रो॑प॒नम॑ति । तदे॒वाव॑ रुन्धे ॥
 5 ॥ 2.2.1.6 अ॒ग्नि॒मा॒दधा॑नो द॒श॒हो॒त्राऽर॑णि॒मव॑ दध्यात्
 । प्रजा॑तमे॒वैन॒मा ध॑त्ते । तेनै॒वोद्भू॑त्या॒ग्नि॒हो॒त्रञ्जु॑ह्यात् ।
 प्रजा॑तमे॒वैन॑ञ्जुहोति । ह॒वि॒र्निर्व॑प्स्य॒न्दश॑हो॒तार॒व्याँच॑क्षीत
 । प्रजा॑तमे॒वैन॑न्निर्व॒पति । सा॒मि॒धेनी॑र॒नुव॑क्ष्य॒न्दश॑हो॒तार॒-
 व्याँच॑क्षीत । सा॒मि॒धेनी॑रे॒व सृ॑ष्ट्वाऽऽर॒भ्य प्र॑त॒नुते ।
 अथो॑ य॒ज्ञो वै द॑श॒हो॒ता । य॒ज्ञमे॒व त॑नुते ॥ 6 ॥
 2.2.1.7 अ॒भि॒चर॑न्द॒श॒हो॒तार॑ञ्जुह्यात् । न॒व॒ वै पु॑रु॒षे
 प्रा॒णाः । नाभि॑र्द॒श॒मी । स॒प्रा॒णमे॒वैन॑म॒भि च॑रति । ए॒ताव॑द्वै
 पु॒रु॒षस्य॑ स्वम् । याव॑त्प्रा॒णाः । याव॑दे॒वास्या॑स्ति । तद॒भि
 च॑रति । स्व॒कृ॒त इ॒रि॒णे जु॑होति प्र॒दरे॑ वा । ए॒तद्वा अ॒स्यै
 नि॒र्ऋ॒तिगृ॑हीतम् । नि॒र्ऋ॒तिगृ॑हीत ए॒वैन॑न्नि॒र्ऋ॒त्या ग्रा॑हयति

। यद्वाच॑ः क्रूरम् । तेन॑ वष॑ट्करोति । वा॒च ए॒वैनं॑ङ्कुरेण॑
 प्र वृ॑श्चति । ता॒जगा॑र्तिमाच्छति ॥ 7 ॥ 2.2.2.0
 त॒नुत् आ॒लभ॑मानोऽगृ॒ह्णाद॑सृजताभर॑आयेर॒न्थद्वं ॥ 2 ॥
 2.2.2.1 प्र॒जाप॑तिरकामयत दर्शपूर्णमा॒सौ सृ॑जेयेति । स
 ए॒तश्चतु॑र्होतारमपश्यत् । तं मन॑साऽनु॒द्रुत्या॑हव॒नीये॑ऽजुहोत्
 । ततो॒ वै स दर्श॑पूर्णमा॒साव॑सृजत । ताव॑स्मात्सृ॒ष्टावपा॑क्रामता
 । तौ ग्रहे॑णागृह्णात् । तद्ग्रह॑स्य ग्रह॒त्वम् । दर्श॑पूर्णमा॒सावा॒लभ॑मानः
 । चतु॑र्होतारं मन॑साऽनु॒द्रुत्या॑हव॒नीये॑ जुहुयात् ।
 दर्श॑पूर्णमा॒सावे॒व सृ॒ष्ट्वाऽऽर॒भ्य प्रत॑नुते ॥ 8 ॥ 2.2.2.2
 ग्रहो॑ भवति । दर्श॑पूर्णमा॒सयो॑स्सृ॒ष्टयो॒र्धृत्यै॑ । सोऽकाम॑यत
 चातु॑र्मा॒स्यानि॑ सृजेयेति । स ए॒तं पश्च॑होतारमपश्यत्
 । तं मन॑साऽनु॒द्रुत्या॑हव॒नीये॑ऽजुहोत् । ततो॒ वै स
 चातु॑र्मा॒स्यान्य॑सृजत । तान्य॑स्मात्सृ॒ष्टान्यपा॑क्रामन् । तानि॑
 ग्रहे॑णागृह्णात् । तद्ग्रह॑स्य ग्रह॒त्वम् । चातु॑र्मा॒स्यान्या॒लभ॑मानः
 ॥ 9 ॥ 2.2.2.3 पश्च॑होतारं मन॑साऽनु॒द्रुत्या॑हव॒नीये॑
 जुहुयात् । चातु॑र्मा॒स्यान्ये॒व सृ॒ष्ट्वाऽऽर॒भ्य प्रत॑नुते । ग्रहो॑

भवति । चा॒तुर्मा॒स्यानां॑ सृ॒ष्टाना॒न्धृत्यै॑ । सोऽका॒मय॑त
प॒शुब॒न्धं॑ सृ॒जेये॒ति । स ए॒तं॑ ष॒ड्भो॑तारमपश्यत् । तं
मन॑साऽनु॒द्रुत्या॑हव॒नीये॑ऽजुहोत् । ततो॒ वै स प॑शुब॒न्धम॑सृजत
। सोऽस्मा॑त्सृष्टोऽपा॑क्रामत् । तद्ग्रहै॑णागृह्णात् ॥ 10 ॥

2.2.2.4 तद्ग्रह॑स्य ग्रह॒त्वम् । प॒शुब॒न्धेन॑ य॒ख्यमा॑णः ।
ष॒ड्भो॑तारं मन॑साऽनु॒द्रुत्या॑हव॒नीये॑ जुहुयात् । प॒शुब॒न्धमे॒व
सृ॒ष्ट्वाऽऽर॒भ्य प्र त॑नुते । ग्रहो॑ भवति । प॒शुब॒न्धस्य॑ सृष्ट॒स्य
धृत्यै॑ । सोऽका॒मय॑त सौ॒म्यम॑ध्वरं॑ सृ॒जेये॒ति । स ए॒तं॑
स॒प्तहो॑तारमपश्यत् । तं मन॑साऽनु॒द्रुत्या॑हव॒नीये॑ऽजुहोत्
। ततो॒ वै स सौ॒म्यम॑ध्वरम॑सृजत ॥ 11 ॥

2.2.2.5 सोऽस्मा॑त्सृष्टोऽपा॑क्रामत् । तद्ग्रहै॑णागृह्णात्
। तद्ग्रह॑स्य ग्रह॒त्वम् । दी॒र्घिष्य॑माणः । स॒प्तहो॑तारं
मन॑साऽनु॒द्रुत्या॑हव॒नीये॑ जुहुयात् । सौ॒म्यमे॒वाध्व॑रं
सृ॒ष्ट्वाऽऽर॒भ्य प्र त॑नुते । ग्रहो॑ भवति । सौ॒म्यस्या॑ध्वर॒स्य
सृष्ट॒स्य धृत्यै॑ । दे॒वेभ्यो॒ वै य॒ज्ञो न प्रा॑भवत् ।
तमे॑तावच्छ॒स्सम॑भरन् ॥ 12 ॥ 2.2.2.6 यथ्सं॑भा॒राः

। ततो वै तेभ्यो यज्ञः प्राभवत् । यत्संभारा भवन्ति ।
 यज्ञस्य प्रभूत्यै । आतिथ्यमासाद्य व्याचष्टे । यज्ञमुखघ्नं
 आतिथ्यम् । मुखत एव यज्ञः संभृत्य प्र तनुते ।
 अयंज्ञो वा एषः । योऽपत्नीकः । न प्रजाः प्रजायेरन्
 । पत्नीर्व्याचष्टे । यज्ञमेवाकः । प्रजानां प्रजननाय ।
 उपसत्सु व्याचष्टे । एतद्वै पत्नीनामायतनम् । स्व एवैना
 आयतनेऽवकल्पयति ॥ 13 ॥ 2.2.3.0 स्यादिति
 सवँत्सरो जनयध्वमितीत्यब्रवीत्पूर्व इत्यादित्यानृतवृषद्
 ॥ 3 ॥ 2.2.3.1 प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति । स
 तपोऽतप्यत । स त्रिवृतः स्तोममसृजत । तं पञ्चदशः
 स्तोमो मध्यत उदत्तृणत् । तौ पूर्वपृष्वश्चापरपृष्वश्चाभवताम्
 । पूर्वपृष्वन्देवा अन्वसृज्यन्त । अपरपृष्वमन्वसुराः । ततो
 देवा अभवन् । पराऽसुराः । यङ्कामयेत् वसीयान्त्स्यादिति
 ॥ 14 ॥ 2.2.3.2 तं पूर्वपृष्वे याजयेत् ।
 वसीयानेव भवति । यङ्कामयेत् पापीयान्त्स्यादिति
 । तमपरपृष्वे याजयेत् । पापीयानेव भवति ।

तस्मात्पूर्वप॒रख्योऽपरप॒रख्यात्करु॒ण्यतरः । प्र॒जाप॑तिर्वै
 दश॑होता । चतु॑र्होता प॒ञ्चहो॑ता । षड्द्वो॑ता स॒प्तहो॑ता ।
 ऋ॒तव॑स्सवँ॒थ्स॒रः ॥ 15 ॥ 2.2.3.3 प्र॒जाः प॒शव॑
 इ॒मे लो॒काः । य ए॒वं प्र॒जाप॑तिं ब॒होर्भू॑याः स॒वैदं
 । ब॒होरे॒व भू॑या॑न्भवति । प्र॒जाप॑तिर्दे॒वासुरा॑न॒सृज॑त ।
 स इन्द्र॑मपि ना॒सृज॑त । तन्दे॒वा अ॑ब्रुवन् । इन्द्र॑नो
 ज॒नये॑ति । सोऽब्र॑वीत् । यथाऽह॒य्युष्मा॑स्तप॒साऽसृ॑खि
 । ए॒वमिन्द्र॑अ॒नय॑ध्व॒मिति॑ ॥ 16 ॥ 2.2.3.4 ते
 तपोऽत॑प्यन्त । त आ॒त्मन्निन्द्र॑मपश्यन् । तम॑ब्रुवन् ।
 जा॒यस्वे॑ति । सोऽब्र॑वीत् । किं भा॒ग॒धेय॑म॒भि ज॑निष्य इति
 । ऋ॒तून्स॑वँ॒थ्स॒रम् । प्र॒जाः प॒शून् । इ॒माल्लो॑कानि॒त्य॑ब्रुवन्
 । तवै॑ माऽऽहु॒त्या प्र॑ ज॒नय॑तेत्य॒ब्रवी॑त् ॥ 17 ॥
 2.2.3.5 तश्चतु॑र्होत्रा प्रा॒ज॒नय॑न् । यः का॒मये॑त
 वी॒रो म॒ आजा॑ये॒तेति॑ । स चतु॑र्हो॒तार॑ञ्जु॒हुया॑त् ।
 प्र॒जाप॑तिर्वै चतु॑र्हो॒ता । प्र॒जाप॑तिरे॒व भू॑त्वा प्रजा॑यते
 । ज॒ज॒न॒दिन्द्र॑मिन्द्रि॒याय॑ स्वा॒हेति॑ ग्र॒हेण॑ जुहोति ।

आऽस्य वीरो जायते । वीरः हि देवा एतयाऽऽहुत्या
 प्राजानयन् । आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे लोकेऽस्पर्धन्त
 । वयं पूर्वं सुवर्गलोकमियाम वयं पूर्वं इति ॥ 18
 ॥ 2.2.3.6 त आदित्या एतं पञ्चहोतारमपश्यन्
 । तं पुरा प्रातरनुवाकादाग्नीध्रेऽजुहवुः । ततो वै ते
 पूर्वं सुवर्गलोकमायन् । यस्सुवर्गकामस्स्यात् । स
 पञ्चहोतारं पुरा प्रातरनुवाकादाग्नीध्रे जुह्यात् । सव्वँत्सरो
 वै पञ्चहोता । सव्वँत्सरस्सुवर्गो लोकः । सव्वँत्सर
 एवर्तुषु प्रतिष्ठाय । सुवर्गलोकमेति । तेऽब्रुवन्नाङ्गिरस
 आदित्यान् ॥ 19 ॥ 2.2.3.7 कं स्थ । कं वस्सद्ध्यो
 हव्यवँख्याम इति । छन्दस्स्वित्यब्रुवन् । गायत्रियात्रिष्टुभि
 जगत्यामिति । तस्माच्छन्दस्सु सद्ध्य आदित्येभ्यः ।
 आङ्गिरसीः प्रजा हव्यवँहन्ति । वहन्त्यस्मै प्रजा बलिम्
 । ऐनमप्रतिख्यातङ्गच्छति । य एववँद । द्वादश मासाः
 पञ्चर्तवः । त्रय इमे लोकाः । असावादित्य एकविंशः
 । एतस्मिन्वा एष श्रितः । एतस्मिन्प्रतिष्ठितः । य एवमेतः

श्रितं प्रतिष्ठितुर्वैदं । प्रत्येव तिष्ठति ॥ 20 ॥ 2.2.4.0
 अ॒न॒न्द॒द्भु॒व॒ इति॒ व्या॒ह॒र॒द्वेदा॑सी॒द्वेदा॑धत्त॒ प्रजा॑त्यै ॥ 4
 ॥ 2.2.4.1 प्र॒जाप॑तिरकामयत् प्र जा॑येयेति । स
 ए॒त॒न्द॒श॑होतारमपश्यत् । तेन॑ द॒श॒धाऽऽत्मा॑न॒व्वि॑धायं ।
 द॒श॑होत्राऽतप्यत । तस्य॑ चि॒त्ति॒स्सु॒गासी॑त् । चि॒त्त॒माज्य॑म्
 । तस्यै॒ताव॑त्ये॒व वा॒गासी॑त् । ए॒तावा॑न् यज्ञ॒क्रतुः॑ । स
 चतु॑र्होतारमसृजत । सोऽन॑न्दत् ॥ 21 ॥ 2.2.4.2
 अ॒सृ॒ष्टि॒ष्व॒ वा इ॒ममि॑ति । तस्य॑ सा॒मो ह॒विरासी॑त् । स
 चतु॑र्होत्राऽतप्यत । सोऽता॑म्यत् । स भू॒रिति॒ व्या॒ह॒रत् ।
 स भू॒मि॑मसृजत । अ॒ग्नि॒हो॒त्र॒न्द॒र्श॒पूर्ण॑मा॒सौ यजू॑ँ॒षि ।
 स द्वि॒तीय॑मतप्यत । सोऽता॑म्यत् । स भु॒व॒ इति॒ व्या॒ह॒रत्
 ॥ 22 ॥ 2.2.4.3 सोऽन्त॑रि॒ख्यम॑सृजत । चा॒तु॒र्मा॒स्यानि॑
 सा॒मा॒नि । स तृ॒तीय॑मतप्यत । सोऽता॑म्यत् । स सु॒व॒रिति॒
 व्या॒ह॒रत् । स दि॒व॑मसृजत । अ॒ग्नि॒ष्टो॒ममु॒क्थ्य॑मति॒रात्र॑मृचः
 । ए॒ता वै व्या॑हृतय इ॒मे लो॒काः । इ॒मा॒न्ख॒लु वै
 लो॒का॒ननु॑ प्र॒जाः प॒शव॑श्छन्दाँ॒सि प्राजा॑यन्त । य

ए॒वमे॒ताः प्र॒जाप॑तेः प्रथ॒मा व्या॑हृ॒तीः प्र॒जाता॑ वेदं ॥
 23 ॥ 2.2.4.4 प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जायते । स
 पञ्च॑होतारमसृजत । स ह॒विर्ना॑विन्दत । तस्मै॒ सोम॑स्त॒नुवं
 प्राय॑च्छत् । ए॒तत्तै ह॒विरि॑ति । स पञ्च॑होत्राऽतप्यत ।
 सोऽता॑म्यत् । स प्र॒त्यङ्मु॑बाधत । सोऽसु॑रानसृजत ।
 तद॒स्याप्रि॑यमासीत् ॥ 24 ॥ 2.2.4.5 तद्दु॒र्वर्ण॑ः
 हि॒र॒ण्यम॑भवत् । तद्दु॒र्वर्ण॑स्य॒ हि॒र॒ण्यस्य॒ जन्म॑ । स
 द्वि॒तीय॑मतप्यत । सोऽता॑म्यत् । स प्रा॒ङ्मु॑बाधत । स
 दे॒वान॑सृजत । तद॒स्य प्रि॑यमासीत् । तथ्सु॒वर्ण॑ः
 हि॒र॒ण्यम॑भवत् । तथ्सु॒वर्ण॑स्य॒ हि॒र॒ण्यस्य॒ जन्म॑ । य
 ए॒व सु॒वर्ण॑स्य॒ हि॒र॒ण्यस्य॒ जन्म॑ वेदं ॥ 25 ॥
 2.2.4.6 सु॒वर्ण॑ आ॒त्मना॑ भवति । दु॒र्वर्णो॑ऽस्य॒ भ्रातृ॑व्यः
 । तस्मा॑त्सु॒वर्ण॑ः हि॒र॒ण्यं भा॒र्यम् । सु॒वर्ण॑ ए॒व भ॑वति
 । ऐ॒नं प्रि॒यङ्ग॑च्छति नाप्रि॒यम् । स स॒प्तहो॑तारमसृजत
 । स स॒प्तहो॑त्रैव सु॒वर्ग॑ल्लो॒कमै॑त् । त्रि॒णवे॑न॒ स्तोमे॑नै॒भ्यो

लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदत । त्रयस्त्रिंशेन प्रत्यतिष्ठत्
 । एकविंशेन रुचमधत्त ॥ 26 ॥ 2.2.4.7
 सप्तदशेन प्राजायत । य एवद्विद्वान्थसोमेन यजते
 । सप्तहोत्रैव सुवर्गल्लोकमेति । त्रिणवेन स्तोमेनैभ्यो
 लोकेभ्यो भ्रातृव्यान्प्राणुदते । त्रयस्त्रिंशेन प्रतितिष्ठति
 । एकविंशेन रुचमधत्ते । सप्तदशेन प्र जायते ।
 तस्मात्सप्तदश- स्तोमो न निरूह्यः । प्रजापतिर्वै
 सप्तदशः । प्रजापतिमेव मध्यतो धत्ते प्रजात्यै ॥ 27
 ॥ 2.2.5.0 व्लीनात्यश्वमित्याहाङ्गीरसः प्रतिग्रहीत्र
 इत्याह प्रतिग्रहीतेत्याह दखिषिणेत्याह चत्वारि च ॥ 5
 ॥ 2.2.5.1 देवा वै वरुणमयाजयन् । स यस्यैयस्यै
 देवतायै दखिषिणामनयत् । तामव्लीनात् । तैऽब्रुवन् ।
 व्यावृत्य प्रति गृह्णाम । तथा नो दखिषिणा न व्लेष्यतीति ।
 ते व्यावृत्य प्रत्यगृह्णन् । ततो वै तान्दखिषिणा नाव्लीनात् ।
 य एवद्विद्वान्व्यावृत्य दखिषिणां प्रतिगृह्णाति । नैनन्दखिषिणा
 व्लीनाति ॥ 28 ॥ 2.2.5.2 राजा त्वा वरुणो नयतु

देवि दखिषणेऽग्नये हिरण्यमित्याह । आग्नेयवै हिरण्यम् ।
 स्वयैवैनन्देवतया प्रति गृह्णाति । सोमाय वास इत्याह ।
 सौम्यवै वासः । स्वयैवैनन्देवतया प्रति गृह्णाति । रुद्राय
 गामित्याह । रौद्री वै गौः । स्वयैवैनान्देवतया प्रतिगृह्णाति
 । वरुणायाश्वमित्याह ॥ 29 ॥ 2.2.5.3 वारुणो
 वा अश्वः । स्वयैवैनन्देवतया प्रतिगृह्णाति । प्रजापतये
 पुरुषमित्याह । प्राजापत्यो वै पुरुषः । स्वयैवैनन्देवतया
 प्रति गृह्णाति । मनवे तल्पमित्याह । मानवो वै तल्पः
 । स्वयैवैनन्देवतया प्रति गृह्णाति । उत्तानायाङ्गीरसायान
 इत्याह । इयवाँ उत्तान आङ्गीरसः ॥ 30 ॥ 2.2.5.4
 अनयैवैनत्प्रति गृह्णाति । वैश्वानर्यर्चा रथं प्रति गृह्णाति ।
 वैश्वानरो वै देवतया रथः । स्वयैवैनन्देवतया प्रति गृह्णाति
 । तेनामृतत्वमश्यामित्याह । अमृतमेवात्मन्यत्ते । वयो
 दात्र इत्याह । वय एवैनङ्कृत्वा । सुवर्गल्लोकङ्गमयति ।
 मयो मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्र इत्याह ॥ 31 ॥ 2.2.5.5
 यद्वै शिवम् । तन्मयः । आत्मन एवैषा परीतिः । क

इदङ्कस्मा अदादित्याह । प्रजापतिर्वै कः । स प्रजापतये
 ददाति । कामः कामायेत्याह । कामेन हि ददाति ।
 कामेन प्रतिगृह्णाति । कामो दाता कामः प्रतिग्रहीतेत्याह
 ॥ 32 ॥ 2.2.5.6 कामो हि दाता । कामः प्रतिग्रहीता
 । कामः समुद्रमाविशेत्याह । समुद्र इव हि कामः
 । नेव हि कामस्यान्तोऽस्ति । न समुद्रस्य । कामेन
 त्वा प्रतिगृह्णामीत्याह । येन कामेन प्रतिगृह्णाति । स
 एवैनममुष्मिल्लोके काम आगच्छति । कामैतत्त एषा ते
 काम दखिषणेत्याह । काम एव तद्यजमानोऽमुष्मिल्लोके
 दखिषणामिच्छति । न प्रतिग्रहीतरि । य एवद्विद्वान्दखिषणां
 प्रतिगृह्णाति । अनृणामेवैनां प्रति गृह्णाति ॥ 33 ॥
 2.2.6.0 पृश्निं तिष्ठन्ति गमयति शिषेत्यश्च च ॥ 6
 ॥ 2.2.6.1 अन्तो वा एष यज्ञस्य । यदशममहः ।
 दशमेऽहन्त्सर्पराज्ञिया ऋग्भिस्स्तुवन्ति । यज्ञस्यैवान्तङ्गत्वा
 । अन्नाद्यमव रुन्धते । तिसृभिस्स्तुवन्ति । त्रय इमे लोकाः
 । एभ्य एव लोकेभ्योऽन्नाद्यमव रुन्धते । पृश्निवतीर्भवन्ति

। अन्न॒वै पृ॒श्निं ॥ 34 ॥ 2.2.6.2 अन्नमे॒वाव॑ रुन्धते
 । मन॑सा॒ प्रस्तौ॑ति । मन॑सो॒द्गाय॑ति । मन॑सा॒ प्रति॑ हरति
 । मन॑ इव॒ हि प्र॒जाप॑तिः । प्र॒जाप॑ते॒रात्यै॑ । दे॒वा वै सर्पाः॑
 । तेषा॑मि॒य॑ रा॒ज्ञी॑ । यथ्स॑र्परा॒ज्ञिया॑ ऋ॒ग्भिस्स्तु॑वन्ति ।
 अ॒स्यामे॒व प्रति॑ तिष्ठन्ति ॥ 35 ॥ 2.2.6.3 चतु॑र्होतृन्
 हो॒ता व्याच॑ष्टे । स्तु॒तमनु॑श॑सति॒ शान्त्यै॑ । अन्तो॒ वा ए॒ष
 य॒ज्ञस्य॑ । यद॑श॒मम॑हः । ए॒तत्खलु॑ वै दे॒वानां॑ पर॒मङ्गु॑ह्यं
 ब्र॒ह्म । यच्चतु॑र्हो॒तारः॑ । द॒शमे॑ऽह॒ः॒ श्वतु॑र्होतृन्व्याच॑ष्टे
 । य॒ज्ञस्यै॒वान्तं॑ङ्ग॒त्वा । पर॒मन्दे॒वाना॑ङ्गु॒ह्यं ब्र॒ह्माव॑ रुन्धे
 । तदे॒व प्र॑का॒शङ्ग॑मयति ॥ 36 ॥ 2.2.6.4 तदे॑नं
 प्रका॒शङ्ग॑तम् । प्र॒का॒शं प्र॒जाना॑ङ्ग॒मय॑ति । वाच॑य्यँच्छति ।
 य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्यै॑ । य॒ज॒मा॒नदे॒वत्य॑व्वाँ अहः॑ । भ्रा॒तृव्य॑दे॒वत्या॑
 रा॒त्रिः । अ॒हा रा॒त्रिभ्या॑येत् । भ्रा॒तृव्य॑स्यै॒व तल्लो॒कवृ॑ङ्के
 । यद्वि॒वा वाच॑व्विँसृ॒जेत् । अ॒हर्भ्रा॑तृव्या॒योच्छि॑षेत्
 । यन्न॑क्त॒व्विँसृ॒जेत् । रा॒त्रिं भ्रा॑तृव्या॒योच्छि॑षेत्

। अधिवृख्सूर्ये वाचद्विसृजति । एतावन्तमेवास्मै
 लोकमुच्छिंषति । यावदादित्योऽस्तमेति ॥ 37
 ॥ 2.2.7.0 ह्वयेते अभवत्कल्पयेतीति चत्वारि च
 ॥ 7 ॥ 2.2.7.1 प्रजापतिः प्रजा असृजत ।
 तास्सृष्टास्समंश्लिष्यन् । ता रूपेणानुप्राविशत् । तस्मादाहुः
 । रूपवै प्रजापतिरिति । ता नाम्नाऽनु प्राविशत् । तस्मादाहुः
 । नाम वै प्रजापतिरिति । तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य ।
 नाम्ना चेद्धयेते ॥ 38 ॥ 2.2.7.2 मित्रमेव भवतः ।
 प्रजापतिर्देवासुरानसृजत । स इन्द्रमपि नासृजत । तन्देवा
 अब्रुवन् । इन्द्रो जनयेति । स आत्मन्निन्द्रमपश्यत् ।
 तमसृजत । तन्निष्टुग्वीर्यं भूत्वाऽनु प्राविशत् । तस्य वज्रः
 पञ्चदशो हस्तः आपद्यत । तेनोदय्यासुरानभ्यभवत् ॥ 39
 ॥ 2.2.7.3 य एवमैव । अभि भ्रातृव्यान्भवति । ते
 देवा असुरैर्विजित्य । सुवर्गलोकमायन् । तेऽमुष्मिल्लोके
 व्यख्युध्यन् । तेऽब्रुवन् । अमुतः प्रदानवा उपजिजीविमेति
 । ते सप्तहोतारय्यं जघ्निधायायास्यम् । आङ्गीरसं प्राहिण्वन्

। ए॒तेना॒मुत्रं॑ क॒ल्पये॒ति ॥ 40 ॥ 2.2.7.4 तस्य॑
वा इ॒यङ्कृ॒तिः । य॒दिद॒ङ्किञ्च॑ । य ए॒ववै॑दं । क॒ल्पते॑ऽस्मै
। स वा अ॒यं म॑नु॒ष्येषु॑ य॒ज्ञस्स॒प्तहो॑ता । अ॒मुत्रं स॒द्ध्यो
दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यवै॑हति । य ए॒ववै॑दं । उ॒पै॒नय्य॑ज्ञो न॑मति ।
सोऽम॑न्यत । अ॒भि वा इ॒मेऽस्मा॑लो॒काद॒मुल्लो॑क॒ङ्कमि॑ष्यन्त
इति॑ । स वाच॑स्पते॒ हृदि॑ति॒ व्याह॑रत् । तस्मा॑त्पु॒त्रो हृद॑यम्
। तस्मा॑द॒स्मालो॒काद॒मुल्लो॑क॒त्राभि॑ का॒मय॑न्ते । पु॒त्रो हि
हृद॑यम् ॥ 41 ॥ 2.2.8.0 अ॒भिषु॑ण्वन्ति॒ सप्त॑हो॒ता
तर्प॑यति॒ षड्भो॑त्रा नि॒वित्त्व॑मभू॒त्तिष्ठ॑ति॒ प्राहे॑ति॒ द्वे च॑ ॥ 8
॥ 2.2.8.1 दे॒वा वै चतु॑र्हो॒तृभि॑र्य॒ज्ञम॑तन्वत । ते वि
पा॒प्मना॒ भ्रातृ॑व्येणाज॑यन्त । अ॒भि सु॑व॒र्गलो॑कम॑जयन् । य
ए॒ववै॑द्वा॒श्चतु॑र्हो॒तृभि॑र्य॒ज्ञन्त॑नु॒ते । वि पा॒प्मना॒ भ्रातृ॑व्येण
ज॑यते । अ॒भि सु॑व॒र्गलो॑क॒ञ्जय॑ति । षड्भो॑त्रा प्राय॑णीय॒मा
सा॑दयति । अ॒मुष्मै॒ वै लो॒काय॑ षड्भो॑ता । घ्नन्ति॒ खलु॑
वा ए॒तत्सोम॑म् । यद॑भिषु॑ण्वन्ति ॥ 42 ॥ 2.2.8.2
ऋ॒जुधै॑वैन॑म॒मुल्लो॑क॒ङ्कम॑यति । चतु॑र्हो॒त्राऽऽति॑थ्यम् । यशो॑

वै चतुर्होता । यशं ए॒वात्मन्ध॑त्ते । पञ्च॑होत्रा प॒शुमुप॑सादयति
 । सु॒व॒र्ग्यो वै पञ्च॑होता । यज॑मानं प॒शुः । यज॑मानमे॒व
 सु॒व॒र्गल्लो॑कङ्गमयति । ग्रहा॑न्गृही॒त्वा स॒प्तहो॑तारञ्जुहोति ।
 इन्द्रि॑यवै स॒प्तहो॑ता ॥ 43 ॥ 2.2.8.3 इन्द्रि॑यमे॒वात्मन्ध॑त्ते
 । यो वै चतुर्हो॑तृननुस॒वनन्त॑र्पयति । तृ॒प्यति॑ प्र॒जया॑
 प॒शुभिः॑ । उपै॑नं सोमपी॒थो न॑मति । ब॒हिष्प॒व॒माने॑
 दश॑होतार॒व्याँच॑रुषीत । मा॒ध्य॑न्दिने॒ पव॑माने चतुर्हो॑तारम्
 । आ॒र्भवे॑ पव॑माने पञ्च॑होतारम् । पि॒तृय॑ज्ञे षड्द्वो॑तारम् ।
 य॒ज्ञाय॑ज्ञि॒यस्य॑ स्तो॒त्रे स॒प्तहो॑तारम् । अ॒नु॒स॒वन॑मे॒वैनां॑
 स्त॒र्पय॑ति ॥ 44 ॥ 2.2.8.4 तृ॒प्यति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ ।
 उपै॑नं सोमपी॒थो न॑मति । दे॒वा वै चतुर्हो॑तृभिस्स॒त्रमा॑सत
 । ऋ॒द्धि॑परिमि॒त॒य्यँश॑स्का॒माः । तेऽब्रु॑वन् । यन्नं॑ प्रथ॒म॒य्यँश॑
 ऋ॒च्छा॑त् । सर्व॑षान्नस्तथ्स॒हास॑दिति । सोम॒श्चतुर्हो॑त्रा ।
 अ॒ग्निं॑ पञ्च॑होत्रा । धा॒ता षड्द्वो॑त्रा ॥ 45 ॥ 2.2.8.5
 इन्द्र॑स्स॒प्तहो॑त्रा । प्र॒जाप॑तिर्दश॑होत्रा । तेषा॑ं सोम॒ः
 राजा॑न॒य्यँश॑ आर्च्छ॑त् । तन्य॑कामयत । तेनापी॑कामत् ।

तेन प्रलायमचरत् । तन्देवाः प्रैषैः प्रैषमैच्छन् । तत्प्रैषाणां
 प्रैषत्वम् । निविद्धिर्न्यवेदयन् । तन्निविदां निवित्वम् ॥
 46 ॥ 2.2.8.6 आप्रीभिरापुवन् । तदाप्रीणामाप्रीत्वम्
 । तमघ्नन् । तस्य यशो व्यगृह्णत । ते ग्रहा अभवन् ।
 तद्ग्रहाणाङ्ग्रहत्वम् । यस्यैवद्विदुषो ग्रहा गृह्यन्ते । तस्य
 त्वैव गृहीताः । तेऽब्रुवन् । यो वै नः श्रेष्ठोऽभूत् ॥ 47
 ॥ 2.2.8.7 तमवधिष्म । पुनरिमः सुवामहा इति
 । तच्छन्दोभिरसुवन्त । तच्छन्दसाच्छन्दस्त्वम् । साम्ना
 समानयन् । तथ्साम्नस्सामत्वम् । उक्थैरुदस्थापयन्
 । तदुक्थानामुक्थत्वम् । य एववैद । प्रत्येव तिष्ठति
 ॥ 48 ॥ 2.2.8.8 सर्वमायुरेति । सोमो वै यशः
 । य एवद्विद्वान्थसोममागच्छति । यश एवैनमृच्छति ।
 तस्मादाहुः । यश्चैववैद यश्च न । तावुभौ सोममागच्छतः
 । सोमो हि यशः । तन्त्वाऽव यश ऋच्छतीत्याहुः ।
 यस्सोमे सोमं प्राहेति । तस्मात्सोमे सोमः प्रोच्यः ।
 यश एवैनमृच्छति ॥ 49 ॥ 2.2.9.0 अग्निरजायत

तद्भूयोऽतप्यतामिनदरोदीत्प्रजापतीरोदस्त्वमसृजतासृजत
घृतमदुहृद्याऽस्य सा तनूरासीदहरभवदृच्छति वेदं ॥
9 ॥ (इदं धूमोऽग्निर्ज्योतिरर्चिर्मरीचय उदारास्तदभ्रं
स जघनात्सा तमिस्रा स प्रजननात्सा जोत्सा स
उपपृष्ठाभ्यां सौऽहोरात्रयोऽस्सन्धिस्स मुखात्तदहर्देववाँन्मृन्म
दारुमये रजते हरिते तेभ्यस्ताभ्यो द्वे तेऽन्नं पयो
घृतं सोमम् ॥) 2.2.9.1 इदवाँ अग्रे नैव
किञ्च नासीत् । न द्यौरासीत् । न पृथिवी ।
नान्तरिख्यम् । तदसदेव सन्मनोऽकुरुत स्यामिति ।
तदतप्यत । तस्मात्तेपानाद्धूमोऽजायत । तद्भूयोऽतप्यत
। तस्मात्तेपानादग्निरजायत । तद्भूयोऽतप्यत ॥
50 ॥ 2.2.9.2 तस्मात्तेपानाज्योतिरजायत ।
तद्भूयोऽतप्यत । तस्मात्तेपानादर्चिरजायत । तद्भूयोऽतप्यत
। तस्मात्तेपानान्मरीचयोऽजायन्त । तद्भूयोऽतप्यत
। तस्मात्तेपानादुदारा अजायन्त । तद्भूयोऽतप्यत ।
तदभ्रमिव समहन्त्यत । तद्वस्तिमभिनत् ॥ 51 ॥

2.2.9.3 स संमुद्रोऽभवत् । तस्मात्समुद्रस्य न पिबन्ति । प्रजननमिव हि मन्यन्ते । तस्मात्प्रशोर्जायमानादापः पुरस्ताद्यन्ति । तद्वशहोताऽन्वसृज्यत । प्रजापतिर्वै दशहोता । य एवन्तपसो वीर्यविव्द्वः स्तप्यते । भवत्येव । तद्वा इदमापस्सलिलमासीत् । सोऽरोदीत्प्रजापतिः ॥ 52 ॥ 2.2.9.4 स कस्मा अज्ञि । यद्यस्या अप्रतिष्ठाया इति । यदप्स्ववापद्यत । सा पृथिव्यभवत् । यद्वमृष्ट । तदन्तरिख्यमभवत् । यदूर्ध्वमुदमृष्ट । सा द्यौरभवत् । यदरोदीत् । तदनयो रोदस्त्वम् ॥ 53 ॥ 2.2.9.5 य एववैदं । नास्य गृहे रुदन्ति । एतद्वा एषाल्लोकानाञ्जन्म । य एवमेषाल्लोकानाञ्जन्म वेदं । नैषु लोकेष्वार्तिमाच्छति । स इमां प्रतिष्ठामविन्दत । स इमां प्रतिष्ठावित्वाऽकामयत् प्रजायेयेति । स तपोऽतप्यत । सोऽन्तर्वानभवत् । स जुघनादसुरानसृजत ॥ 54 ॥ 2.2.9.6 तेभ्यो मृन्मये पात्रेऽन्नमदुहत् । याऽस्य सा तनूरासीत् । तामपाहत । सा तमिस्राऽभवत् । सौकामयत्

प्रजायेयेति । स तपोऽतप्यत । सोऽन्तर्वानभवत् । स
 प्रजननादेव प्रजा असृजत । तस्मादिमा भूयिष्ठाः ।
 प्रजननाद्धैना असृजत ॥ 55 ॥ 2.2.9.7 ताभ्यो
 दारुमये पात्रे पयोऽदुहत् । याऽस्य सा तनूरासीत्
 । तामपाहत । सा जोत्स्नाऽभवत् । सोऽकामयत्
 प्रजायेयेति । स तपोऽतप्यत । सोऽन्तर्वानभवत् । स
 उपपृष्ठाभ्यामेवर्तूनसृजत । तेभ्यो रजते पात्रे घृतमदुहत्
 । याऽस्य सा तनूरासीत् ॥ 56 ॥ 2.2.9.8 तामपाहत
 । सोऽहोरात्रयोस्सन्धिरभवत् । सोऽकामयत् प्रजायेयेति ।
 स तपोऽतप्यत । सोऽन्तर्वानभवत् । स मुखाद्देवानसृजत
 । तेभ्यो हरिते पात्रे सोममदुहत् । याऽस्य सा तनूरासीत्
 । तामपाहत । तदहरभवत् ॥ 57 ॥ 2.2.9.9 एते वै
 प्रजापतेर्दोहाः । य एववैद । दुह एव प्रजाः । दिवा वै
 नोऽभूदिति । तद्देवानान्देवत्वम् । य एवन्देवानान्देवत्ववैद
 । देवानेव भवति । एतद्वा अहोरात्राणाञ्जन्म । य
 एवमहोरात्राणाञ्जन्म वेद । नाहोरात्रेष्वार्तिमाच्छति

॥ 58 ॥ 2.2.9.10 अस॒तोऽधि॒ मनो॑ऽसृज्यत ।
मनः॑ प्र॒जाप॑तिमसृजत । प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत
। तद्वा इ॒दं मन॑स्येव पर॑मं प्रति॑ष्ठितम् । यदिदङ्किञ्च
। तदे॒तच्छ्वो॑वस्य॒सन्नाम॑ ब्र॒ह्म । व्यु॑च्छन्ती॑व्युच्छन्त्यस्मै
वस्य॑सीवस्यसी व्यु॑च्छति । प्रजा॑यते प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ । प्र
पर॑मे॒ष्ठिनो॑ मा॒त्रा॑मा॒प्नोति॑ । य ए॒व वै दं ॥ 59 ॥ 2.2.10.0
आ॒सी॒द्वेदं॑ च॒न्द्रम॑स्त्वय्यँ ए॒व वै दे॑न्द्रिया॒व्यैव॑ भ॒वति॑ प्र॒त्यञ्चं॑
मुख॑न्द॒खिण॑तो मुखं॑ प॒श्चान्न॑व च ॥ 10 ॥ 2.2.10.1
प्र॒जाप॑तिरिन्द्र॑मसृजतानुजाव॑रन्दे॒वाना॑म् । तं प्राहि॑णोत् ।
परे॑हि । ए॒तेषा॑न्दे॒वाना॑मधि॑पतिरे॒धीति॑ । तन्दे॒वा अ॑ब्रुवन् ।
कस्त्व॑मसि । व॒यवै॑ त्वच्छे॒याँसः॑ स्म॒ इति॑ । सोऽब्र॑वीत्
। कस्त्व॑मसि व॒यवै॑ त्वच्छे॒याँसः॑ स्म॒ इति॑ मा दे॒वा
अ॑वोच॒न्निति॑ । अथ॒ वा इ॒दन्तर्हि॑ प्र॒जाप॑तौ ह॒र आ॑सीत्
॥ 60 ॥ 2.2.10.2 यद॑स्मिन्ना॒दित्ये॑ । तदे॑नमब्रवीत् ।
ए॒तन्मे॑ प्रयच्छ । अथा॒हमे॒तेषा॑न्दे॒वाना॑मधि॑पतिर्भविष्या॒मीति॑
। कोऽहं॑ स्या॒मित्य॑ब्रवीत् । ए॒तत्प्र॑दायेति॑ । ए॒तत्स्या॑

इत्यब्रवीत् । यदेतद्वीषीति । को ह वै नाम प्रजापतिः ।
 । य एवैदं ॥ 61 ॥ 2.2.10.3 विदुरेनन्नाम्ना ।
 । तदस्मै रुक्मङ्गत्वा प्रत्यमुश्चत् । ततो वा इन्द्रो
 देवानामधिपतिरभवत् । य एवैदं । अधिपतिरेव
 समानानां भवति । सोऽमन्यत । किङ्किषां अकरमिति ।
 स चन्द्रं म आहरेति प्रालपत् । तच्चन्द्रमसश्चन्द्रमस्त्वम् । य
 एवैदं ॥ 62 ॥ 2.2.10.4 चन्द्रवानेव भवति । तन्देवा
 अब्रुवन् । सुवीर्यो मर्या यथा गोपायत् इति । तत्सूर्यस्य
 सूर्यत्वम् । य एवैदं । नैनन्दभ्रोति । कश्च नास्मिन्वा
 इदमिन्द्रियं प्रत्यस्थादिति । तदिन्द्रस्येन्द्रत्वम् । य एवैदं
 । इन्द्रियाव्येव भवति ॥ 63 ॥ 2.2.10.5 अयवा इदं
 परमोऽभूदिति । तत्परमेष्ठिनं परमेष्ठित्वम् । य एवैदं
 । परमामेव काष्ठाङ्गच्छति । तन्देवास्समन्तं पर्यविशन् ।
 वसंवः पुरस्तात् । रुद्रा दखिणतः । आदित्याः पश्चात्
 । विश्वे देवा उत्तरतः । अङ्गिरसः प्रत्यश्चम् ॥ 64 ॥
 2.2.10.6 साध्याः पराश्चम् । य एवैदं । उपैनः

समा॒नास्स॑विंश॒न्ति । स प्र॒जाप॑तिरे॒व भू॒त्वा प्र॒जा आ॑व॒यत् ।
 । ता अ॑स्मै नाति॑ष्ठन्ता॒न्नाद्या॑य । ता मुखं॑ पु॒रस्ता॒त्पश्य॑न्तीः
 । द॒खि॒णतः॑ पर्या॑यन् । स द॒खि॒णतः॑ पर्य॑वर्तयत ।
 ता मुखं॑ पु॒रस्ता॒त्पश्य॑न्तीः । मुखं॑न्द॒खि॒णतः॑ ॥ 65 ॥

2.2.10.7 प॒श्चात्प॑र्या॑यन् । स प॒श्चात्प॑र्यवर्तयत । ता
 मुखं॑ पु॒रस्ता॒त्पश्य॑न्तीः । मुखं॑न्द॒खि॒णतः॑ । मुखं॑ प॒श्चात् ।
 उ॒त्तर॑तः पर्या॑यन् । स उ॒त्तर॑तः पर्य॑वर्तयत । ता मुखं॑
 पु॒रस्ता॒त्पश्य॑न्तीः । मुखं॑न्द॒खि॒णतः॑ । मुखं॑ प॒श्चात् ॥

66 ॥ 2.2.10.8 मुखं॑मु॒त्तर॑तः । ऊ॒र्ध्वा उ॒दा॑यन् ।
 स उ॒परि॑ष्टा॒न्त्यव॑र्तयत । तास्स॑र्वतो॑मुखो भू॒त्वाऽऽव॑यत् ।
 ततो॒ वै तस्मै॑ प्र॒जा अति॑ष्ठन्ता॒न्नाद्या॑य । य ए॒ववि॑द्वान्प॒रि
 च व॑र्तय॒ते नि च॑ । प्र॒जाप॑तिरे॒व भू॒त्वा प्र॒जा अ॑त्ति ।
 तिष्ठ॑न्तेऽस्मै प्र॒जा अ॒न्नाद्या॑य । अ॒न्नाद॑ ए॒व भव॑ति ॥ 67

॥ 2.2.11.0 अ॒मिमी॑त तं प्रायु॑ङ्क्त पञ्च॑हो॒तारं॑ प्र यु॑ञ्जीत
 जाये॑तेति॒ तिष्ठ॑ति क्लृ॒प्तिर्द॑श॒होतु॑र्नि॒दानं॑ स॒प्त च॑ ॥ 11

॥ 2.2.11.1 प्रजापतिरकामयत ब॒होर्भूया॑न्त्स्यामिति ।
 स ए॒तन्द॑श॒होतार॑मपश्यत् । तं प्रायु॑ङ्क्त । तस्य॒ प्रयु॑क्ति
 ब॒होर्भूया॑नभवत् । यः काम॑येत ब॒होर्भूया॑न्त्स्यामिति । स
 द॑श॒होतारं॑ प्रयु॑ञ्जीत । ब॒होरे॒व भूया॑न्भवति । सोऽकाम॑यत
 वी॒रो म॒ आज्ञा॑येतेति । स द॑श॒होतु॑श्चतु॒र्होतार॑न्नि॒रमि॑मीत ।
 तं प्रायु॑ङ्क्त ॥ 68 ॥ 2.2.11.2 तस्य॒ प्रयु॑क्तीन्द्रोऽजायत
 । यः काम॑येत वी॒रो म॒ आज्ञा॑येतेति । स चतु॑र्होतारं
 प्रयु॑ञ्जीत । आऽस्य॑ वी॒रो जा॑यते । सोऽकाम॑यत
 प॒शुमा॑न्त्स्यामिति । स चतु॑र्होतुः प॒ञ्चहोतार॑न्नि॒रमि॑मीत
 । तं प्रायु॑ङ्क्त । तस्य॒ प्रयु॑क्ति प॒शुमान॑भवत् । यः काम॑येत
 प॒शुमा॑न्त्स्यामिति । स प॒ञ्चहोतारं॑ प्रयु॑ञ्जीत ॥ 69 ॥
 ॥ 2.2.11.3 प॒शुमाने॒व भ॑वति । सोऽकाम॑यत॒र्तवो॑
 मे क॒ल्पे॒रन्नि॑ति । स प॒ञ्चहोतु॑ष्प॒ङ्कोतार॑न्नि॒रमि॑मीत ।
 तं प्रायु॑ङ्क्त । तस्य॒ प्रयु॑क्त्य॒तवो॑ऽस्मा अकल्पन्त । यः
 काम॑येत॒र्तवो॑ मे क॒ल्पे॒रन्नि॑ति । स ष॒ङ्कोतारं॑ प्रयु॑ञ्जीत ।
 क॒ल्पन्ते॑ऽस्मा ऋ॒तवः॑ । सोऽकाम॑यत सोम॒पस्सोमया॑जी

स्या॑म् । आ मे॑ सोम॒पस्सो॑मया॒जी जा॑येतेति॑ ॥
 70 ॥ 2.2.11.4 स षड्भो॑तुस्स॒प्तहो॑तार॒न्निर॑मिमीत
 । तं प्रायु॑ङ्क्त । तस्य॒ प्रयु॑क्ति सोम॒पस्सो॑मया॒ज्यं भव॑त्
 । आऽस्य॑ सोम॒पस्सो॑मया॒ज्यं जाय॑त । यः का॒मये॑त
 सोम॒पस्सो॑मया॒जी स्या॑म् । आ मे॑ सोम॒पस्सो॑मया॒जी
 जा॑येतेति॑ । स स॒प्तहो॑तारं॒ प्रयु॑ञ्जीत । सोम॒प ए॒व सोम॑या॒जी
 भ॑वति । आऽस्य॑ सोम॒पस्सो॑मया॒जी जा॑यते । स वा
 ए॒ष प॒शुः प॑ञ्च॒धा प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति ॥ 71 ॥ 2.2.11.5
 प॒द्भिर्मुखे॑न । ते दे॒वाः प॒शून् वि॒त्वा । सु॒वर्ग॑ल्लो॒कमा॑यन् ।
 तेऽमु॑ष्मि॒ल्लो॒के व्य॑ख्यु॒ध्यन् । तेऽब्रु॑वन् । अ॒मुतः॑प्र॒दान॑व्वा
 उप॑जिजीवि॒मेति॑ । ते स॒प्तहो॑तार॒य्यं ज॒घ्नि॒धाया॒यास्य॑म् ।
 आ॒ङ्गीर॒सं प्रा॑हि॒ण्वन् । ए॒तेना॒मुत्र॑ क॒ल्पये॑ति । तस्य॒ वा
 इ॒यङ्कृ॑तिः ॥ 72 ॥ 2.2.11.6 यदि॑दङ्कि॒ञ्च । य ए॒व वै द॑
 । क॒ल्प॑तेऽस्मै । स वा अ॒यं म॑नु॒ष्ये॒षु य॒ज्ञस्स॒प्तहो॑ता ।
 अ॒मुत्र॑ स॒द्भ्यो दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यवै॑हति । य ए॒व वै द॑ । उपै॑न॒य्यं ज॒ज्ञो
 न॑मति । यो वै चतु॑र्होतृ॒णान्नि॒दान॑वै॒द । नि॒दान॑वान्भवति

। अ॒ग्नि॒हो॒त्रवैँ द॑श॒होतु॑र्नि॒दानं॑ । द॒र्श॒पूर्ण॑मा॒सौ
 च॒तुर्हो॑तुः । चा॒तुर्मा॒स्यानि॑ प॒ञ्चहो॑तुः । प॒शुब॒न्ध॒ष्प॒ङ्कोतुः॑
 । सौ॒म्योऽध्व॑र॒स्सप्त॑हो॒तुः । ए॒तद्वै च॒तुर्हो॑तृ॒णान्नि॒दानं॑
 । य ए॒ववैँद॑ । नि॒दानं॑वा॒न्भव॑ति ॥ 73 ॥ 2.3.0.0
 ब्र॒ह्म॒वादि॑न॒ः कि॒न्द॒र्षि॒णा॒य्यो वा अ॒वि॒द्वान्त॑स्य॒ वै
 ब्र॒ह्म॒वादि॑नो॒ यद्व॑श॒होता॑र॒ः प्र॒जाप॑तिर्व्य॒स्रं प्र॒जाप॑ति॒ः पु॒रुषं
 प्र॒जाप॑तिर॒काम॑यत् स तप॒स्सोऽन्त॑र्वा॒न्ब्र॒ह्म॒वादि॑नो॒ यो वा
 इ॒म॒विँद्या॑त्प्र॒जाप॑ति॒स्सोम॑ः॒ राजा॑नं॒ ब्र॒ह्मा॑त्म॒न्वदे॑का॒दश
 ॥ 11 ॥ ब्र॒ह्म॒वादि॑न॒स्तस्य॑ वा अ॒ग्नेर्य॑द्वा इ॒दङ्कि॑ञ्च
 प्र॒जाप॑तिर॒काम॑यत् य ए॒वास्य॑ द॒र्षि॒णतः॑ प॒ञ्चा॒शत्
 ॥ 50 ॥ ब्र॒ह्म॒वादि॑नो॒ य ए॒ववैँद॑ ॥ ह॒रिः ओम् ॥
 श्रीकृ॒ष्णार्प॑णमस्तु । तृतीयप्रपाठकस्समाप्तः । 2.3.0.0
 तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके तृतीय प्रपाठक प्रारम्भः
 ॥ ह॒रिः ओम् ॥ 2.3.1.0 स॒प्तहो॑ता प्रति॒ष्ठावैँद॑
 बु॒ध्यन्ते॒ षट् ॥ 1 ॥ 2.3.1.1 ब्र॒ह्म॒वादि॑नो॒ वद॑न्ति
 । किञ्चतु॒र्होतृ॑णाश्चतु॒र्होतृ॑त्वमिति । यदे॒वेषु॑ च॒तुर्धा॑

होतारः । तेन चतुर्होतारः । तस्माच्चतुर्होतार उच्यन्ते
 । तच्चतुर्होतृणाञ्चतुर्होतृत्वम् । सोमो वै चतुर्होता ।
 अग्निः पञ्चहोता । धाता षड्होता । इन्द्रस्सप्तहोता ॥ 1 ॥
 2.3.1.2 प्रजापतिर्दशहोता । य एवञ्चतुर्होतृणामृद्धिं वेदं
 । ऋध्नोत्येव । य एषामेवं बन्धुतावैदं । बन्धुमान्भवति । य
 एषामेवं क्लृप्तिवैदं । कल्पन्तेऽस्मै । य एषामेवमायतनवैदं
 । आयतनवान्भवति । य एषामेवं प्रतिष्ठावैदं ॥ 2 ॥
 ॥ 2.3.1.3 प्रत्येव तिष्ठति । ब्रह्मवादिनो वदन्ति ।
 दशहोता चतुर्होता । पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता । अथ
 कस्माच्चतुर्होतार उच्यन्त इति । इन्द्रो वै चतुर्होता ।
 इन्द्रः खलु वै श्रेष्ठो देवतानामुपदेशनात् । य एवमिन्द्रः
 श्रेष्ठन्देवतानामुपदेशनाद्वेदं । वसिष्ठस्समानानां भवति
 । तस्माच्छ्रेष्ठमायन्तं प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते । अयमागन्
 । अयमवासादिति । कीर्तिरस्य पूर्वाऽऽगच्छति
 जनतामायतः । अथौ एनं प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते ।
 अयमागन् । अयमवासादिति ॥ 3 ॥ 2.3.2.0

वि॒ग्राहं॑ मृ॒तव॒स्तदा॑ ऽल॒भ॒तेन्द्र॑ङ्ग॒ह्नीया॒थ्यद्वं ॥ 2 ॥

2.3.2.1 द॒खि॒णां प्रति॑ग्रही॒ष्यन्त्स॒प्तद॑श॒कृत्वो॑ ऽपा॒न्यात्

। आ॒त्मानं॑ मे॒व स॒मिन्धे । तेज॑से वी॒र्या॑य । अथो॑
प्र॒जाप॑तिरे॒वैनो॑ भू॒त्वा प्र॑ति गृ॒ह्णाति । आ॒त्मनो॑ ऽना॒र्त्ये

। यद्ये॑न॒मा॒र्त्वि॒ज्याद्वृ॑त् स॒न्तन्नि॑र॒हरे॑रन् । आ॒ग्नी॒ध्रे
जु॒हुया॑द॒शहो॑तारम् । च॒तुर्गृ॑ही॒तेना॑ज्ये॒न । पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यङ्घ्रि॑ष्ठन्

। प्र॒ति॒लो॒मवि॑ग्राहम् ॥ 4 ॥ 2.3.2.2 प्रा॒णाने॒वास्यो॑प॒

दा॒सय॑ति । यद्ये॑न॒ पुन॑रु॒प शि॒ख्येयुः । आ॒ग्नी॒ध्र ए॒व

जु॒हुया॑द॒शहो॑तारम् । च॒तुर्गृ॑ही॒तेना॑ज्ये॒न । प॒श्चात्प्रा॑डासी॒नः

। अ॒नु॒लो॒मम॑वि॒ग्राह॑म् । प्रा॒णाने॒वास्मै॑ क॒ल्पय॑ति ।

प्राय॑श्चि॒त्ती वा॒ग्धो॒तेत्यृ॑तु॒मुख॑ऋ॒तुमु॒खे जु॒होति । ऋ॒तूने॒वास्मै॑

क॒ल्पय॑ति । क॒ल्पन्ते॑ ऽस्मा ऋ॒तवः॑ ॥ 5 ॥ 2.3.2.3

क्लृ॒प्ता अ॑स्मा ऋ॒तव॑ आ॒यन्ति । षड्ढो॑ता॒ वै भू॒त्वा

प्र॒जाप॑तिरि॒दः सर्व॑म॒सृज॑त । स॒ मनो॑ ऽसृ॒जत ।

म॒न॒सोऽधि॑ गाय॒त्रीम॑सृ॒जत । तद्गा॑य॒त्रीर्य्यं॑ आ॒र्च्छत् ।

तामाऽलभत । गा॒य॒त्रि॒या अ॒धि छ॒न्दा॑ꣳस्यसृजत ।
 छ॒न्दो॒भ्योऽधि॒ सामं॑ । तथ्साम॒ यशं॑ आर्च्छत् । तदाऽलभत
 ॥ 6 ॥ 2.3.2.4 साम्नोऽधि॒ यजू॑ꣳष्यसृजत
 । यजु॒भ्योऽधि॒ विष्णु॑म् । तद्विष्णु॒य्यंशं॑ आर्च्छत् ।
 तमाऽलभत । विष्णो॒र॒ध्योष॑धीरसृजत । ओष॑धीभ्योऽधि॒
 सोम॑म् । तथ्सोम॒य्यंशं॑ आर्च्छत् । तमाऽलभत । सोमा॒दधि॑
 प॒शून्सृजत॑ । प॒शु॒भ्योऽधीन्द्र॑म् ॥ 7 ॥ 2.3.2.5
 तदिन्द्र॒य्यंशं॑ आर्च्छत् । तदे॒न॒न्नाति॑ प्राच्यवत । इन्द्र॑ इव
 यश॒स्वी भ॑वति । य ए॒ववै॑द । नै॒न॒य्यंशोऽति॑ प्रच्यवते ।
 यद्वा इ॒दङ्कि॑श्च । तथ्सर्व॑मुत्ता॒न ए॒वाङ्गी॑र॒सः प्रत्य॑गृह्णात्
 । तदे॒नं प्रति॑गृहीत॒न्नाहि॑नत् । यत्कि॑श्च प्रति॑गृह्णीयात् ।
 तथ्सर्व॑मुत्ता॒नस्त्वाङ्गी॑र॒सः प्रति॑गृह्णा॒त्वित्ये॒व प्रति॑गृह्णीयात् ।
 इ॒य॒वाँ उ॑त्ता॒न आङ्गी॑र॒सः । अ॒न॒यै॒वैन॑त्प्रति॑ गृह्णाति । नैन॑ꣳ
 हि॒न॒स्ति । ब॒र्हिषा॑ प्रती॒याद्वा॒वाँऽश्वं॑ वा । ए॒तद्वै प॑शूनां
 प्रि॒यं धाम॑ । प्रि॒येणै॒वैनं॑ धाम्ना॒ प्रत्यै॑ति ॥ 8 ॥ 2.3.3.0
 अ॒पु॒ष्य॒न्न॒ख्यत्रै॑रपु॒ष्य॒त्पञ्च॑ च ॥ 3 ॥ 2.3.3.1 यो वा

अविद्वान्निवर्तयते । विशीर्षा सपाप्माऽमुष्मिल्लोके
 भवति । अथ यो विद्वान्निवर्तयते । सशीर्षा
 विपाप्माऽमुष्मिल्लोके भवति । देवता वै सप्त पुष्टिकामा
 न्यवर्तयन्त । अग्निश्च पृथिवी च । वायुश्चान्तरिक्षश्च
 । आदित्यश्च द्यौश्च चन्द्रमाः । अग्निर्यवर्तयत । स
 साहस्रमपुष्यत् ॥ 9 ॥ 2.3.3.2 पृथिवी न्यवर्तयत
 । सौषधीभिर्वनस्पतिभिरपुष्यत् । वायुर्यवर्तयत । स
 मरीचीभिरपुष्यत् । अन्तरिक्षं न्यवर्तयत । तद्वयोभिरपुष्यत्
 । आदित्यो न्यवर्तयत । स रश्मिभिरपुष्यत् ।
 द्यौर्यवर्तयत । सा नखेत्रैरपुष्यत् । चन्द्रमा न्यवर्तयत
 । सौऽहोरात्रैरर्धमासैर्मासैर्ऋतुभिस्संवत्सरैरपुष्यत् ।
 तान्योषान्पुष्यति । या॑स्तेऽपुष्यन् । य एव विद्वान्नि च
 वर्तयते परि च ॥ 10 ॥ 2.3.4.0 तृतीयमिन्द्रियस्यापाक्राम
 प्रतिगृह्णाति षष्ठमस्येन्द्रियस्यापक्रामत्यष्टममिन्द्रियस्यापाक्राम
 च ॥ 4 ॥ (तस्य वा अग्नेर्हिरण्यं सोमस्य
 वासस्तदेतेन रुद्रस्य गान्तामेतेन वरुणस्याश्वं प्रजापतेः

पुरुषं मनोस्तल्पन्तमेतेनोत्तानस्य तदेतेनाप्राणद्यद्वै । अर्धं
तृतीयमष्टमं तच्चतुर्थं तां पञ्चमं षष्ठं सप्तमन्तम् ।
तदेतेन द्वे तामेतेनैकं तमेतेन त्रीणि तदेतेनैकम् ॥

) 2.3.4.1 तस्य वा अग्नेर्हिरण्यं प्रतिजग्रहुषः ।
अर्धमिन्द्रियस्यापाक्रामत् । तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात् । तेन वै
सोऽर्धमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त । अर्धमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते
। य एवविद्वान् हिरण्यं प्रतिगृह्णाति । अथ योऽविद्वान्प्रति
गृह्णाति । अर्धमस्येन्द्रियस्याप क्रामति । तस्य वै सोमस्य
वासं प्रतिजग्रहुषः । तृतीयमिन्द्रियस्यापाक्रामत् ॥

11 ॥ 2.3.4.2 तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात् । तेन वै स
तृतीयमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त । तृतीयमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते
। य एवविद्वान् वासं प्रतिगृह्णाति । अथ योऽविद्वान्प्रति
गृह्णाति । तृतीयमस्येन्द्रियस्याप क्रामति । तस्य वै रुद्रस्य
गां प्रतिजग्रहुषः । चतुर्थमिन्द्रियस्यापाक्रामत् । तामेतेनैव
प्रत्यगृह्णात् । तेन वै स चतुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त
॥ 12 ॥ 2.3.4.3 चतुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते । य

ए॒व॒वि॒द्वान्गां॑ प्र॒तिगृ॒ह्णाति॑ । अथ॒ योऽवि॒द्वान्प्र॒तिगृ॒ह्णाति॑ ।
 च॒तु॒र्थम॑स्येन्द्रि॒यस्याप॑ क्रामति । तस्य॒ वै वरु॑णस्याश्वं
 प्र॒तिज॑ग्र॒हुषः॑ । प॒ञ्चम॑मिन्द्रि॒यस्यापा॑क्रामत् । तमे॒तेनै॒व
 प्रत्य॑गृह्णात् । तेन॒ वै स प॑ञ्चममिन्द्रि॒यस्या॒त्मन्नुपा॑धत्ते ।
 प॒ञ्चम॑मिन्द्रि॒यस्या॒त्मन्नुपा॑धत्ते । य ए॒व॒वि॒द्वानश्वं॑ प्र॒तिगृ॒ह्णाति॑
 ॥ 13 ॥ 2.3.4.4 अथ॒ योऽवि॒द्वान्प्र॒तिगृ॒ह्णाति॑ ।
 प॒ञ्चम॑म॒स्येन्द्रि॒यस्याप॑ क्रामति । तस्य॒ वै प्र॒जाप॑ते॒ः
 पु॒रुषं॑ प्र॒तिज॑ग्र॒हुषः॑ । ष॒ष्ठमि॑न्द्रि॒यस्यापा॑क्रामत् । तमे॒तेनै॒व
 प्रत्य॑गृह्णात् । तेन॒ वै स ष॑ष्ठमिन्द्रि॒यस्या॒त्मन्नुपा॑धत्ते ।
 ष॒ष्ठमि॑न्द्रि॒यस्या॒त्मन्नुपा॑धत्ते । य ए॒व॒वि॒द्वान्पुरु॑षं प्र॒तिगृ॒ह्णाति॑
 । अथ॒ योऽवि॒द्वान्प्र॒तिगृ॒ह्णाति॑ । ष॒ष्ठम॑स्येन्द्रि॒यस्याप॑
 क्रामति ॥ 14 ॥ 2.3.4.5 तस्य॒ वै मनो॑स्तल्पं
 प्र॒तिज॑ग्र॒हुषः॑ । स॒प्तम॑मिन्द्रि॒यस्यापा॑क्रामत् । तमे॒तेनै॒व
 प्रत्य॑गृह्णात् । तेन॒ वै स स॑प्तममिन्द्रि॒यस्या॒त्मन्नुपा॑धत्ते ।
 स॒प्तम॑मिन्द्रि॒यस्या॒त्मन्नुपा॑धत्ते । य ए॒व॒वि॒द्वान्स्तल्पं॑
 प्र॒ति गृ॒ह्णाति॑ । अथ॒ योऽवि॒द्वान्प्र॒ति गृ॒ह्णाति॑ ।

सप्तममस्येन्द्रियस्यापं क्रामति । तस्य वा उत्तानस्याङ्गीरसस्यापं ।
अष्टममिन्द्रियस्यापं क्रामत् ॥ 15 ॥ 2.3.4.6 तदेतेनैव
प्रत्यगृह्णात् । तेन वै सोऽष्टममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त ।
अष्टममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते । य एव विद्वान्प्राणत्प्रतिगृह्णाति
। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति । अष्टममस्येन्द्रियस्यापं
क्रामति । यद्वा इदङ्किञ्च । तत्सर्वमुत्तान एवाङ्गीरसः
प्रत्यगृह्णात् । तदेनं प्रतिगृहीतन्नाहिनत् । यत्किञ्च
प्रतिगृहीयात् । तत्सर्वमुत्तानस्त्वाङ्गीरसः प्रतिगृह्णात्वित्येव
प्रतिगृहीयात् । इयव्वाँ उत्तान आङ्गीरसः । अनयैवैनत्प्रति
गृह्णाति । नैनं हिनस्ति ॥ 16 ॥ 2.3.5.0
आर्ध्रुवन्नार्ध्रुवन्नित्येव वै दत्ति सर्वा दिशोऽभि जयति ॥ 5
॥ (वै तेन सत्रङ्केन ॥) 2.3.5.1 ब्रह्मवादिनो वदन्ति ।
यद्वशहोतारस्सत्रमासंत । केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्रुवन् । केन
प्रजा असृजन्तेति । प्रजापतिना वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्रुवन्
। तेन प्रजा असृजन्त । यच्चतुरहोतारस्सत्रमासंत ।
केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्रुवन् । केनौषधीरसृजन्तेति ।

सोमै॒न वै ते गृ॒हप॑ति॒नाऽऽर्ध्व॑वन् ॥ 17 ॥ 2.3.5.2
 तेनौष॑धीर॒सृज॑न्त । यत्पञ्च॑हो॒तार॑स्स॒त्रमा॑स॒त । के॒न ते
 गृ॒हप॑ति॒नाऽऽर्ध्व॑वन् । के॒नै॒भ्यो लो॒केभ्यो॑ऽसु॒रान्प्रा॑णु॒दन्त ।
 के॒नै॒षां प॒शून्वृ॑ञ्ज॒तेति॑ । अ॒ग्नि॒ना वै ते गृ॒हप॑ति॒नाऽऽर्ध्व॑वन्
 । ते॒नै॒भ्यो लो॒केभ्यो॑ऽसु॒रान्प्रा॑णु॒दन्त । ते॒नै॒षां प॒शून्वृ॑ञ्ज॒त
 । यत्प॑ङ्क्तो॒तार॑स्स॒त्रमा॑स॒त । के॒न ते गृ॒हप॑ति॒नाऽऽर्ध्व॑वन्
 ॥ 18 ॥ 2.3.5.3 के॒न॒तून्क॑ल्प॒यन्ते॑ति । धा॒त्रा
 वै ते गृ॒हप॑ति॒नाऽऽर्ध्व॑वन् । ते॒न॒तून्क॑ल्प॒यन्त ।
 यत्स॑प्त॒हो॒तार॑स्स॒त्रमा॑स॒त । के॒न ते गृ॒हप॑ति॒नाऽऽर्ध्व॑वन्
 । के॒न सु॑व॒राय॑न् । के॒ने॒माल्लो॑का॒न्त्सम॑त॒न्वन्नि॑ति ।
 अ॒र्य॒म्णा वै ते गृ॒हप॑ति॒नाऽऽर्ध्व॑वन् । ते॒न सु॑व॒राय॑न् ।
 ते॒ने॒माल्लो॑का॒न्त्सम॑त॒न्वन्नि॑ति ॥ 19 ॥ 2.3.5.4 ए॒ते
 वै दे॒वा गृ॒हप॑तयः । तान् य ए॒ववि॑द्वान् । अ॒प्य॒न्यस्य॑
 गा॒र्हप॑ते दी॒र्घते॑ । अ॒वा॒न्त॒रमे॒व स॒त्रिणा॑मृ॒धोति॑ । यो
 वा अ॒र्य॒मण॑वै॒द । दान॑का॒मा अ॒स्मै प्र॒जा भ॑वन्ति । य॒ज्ञो
 वा अ॒र्य॒मा । आ॒र्या॑व॒सति॑रि॒ति वै तमा॑हु॒र्यं प्र॒शंस॑न्ति

। आर्यावस॒तिर्भव॑ति । य ए॒ववै॑द ॥ 20 ॥ 2.3.5.5
 यद्वा इ॒दङ्कि॑श्च । तथ्सर्व॑श्चतु॒र्होता॑रः । चतु॑र्होतृ॒भ्योऽधि॑
 य॒ज्ञो निर्मि॑तः । स य ए॒ववि॑द्वान् वि॒वदे॑त । अ॒हमे॒व
 भूयो॑ वेद । यश्चतु॑र्होतृन् वेदेति॑ । स ह्ये॒व भूयो॑ वेद ।
 यश्चतु॑र्होतृन् वेद । यो वै चतु॑र्होतृणां॒ होतृ॑न् वेद
 । सर्वा॑सु प्र॒जास्वन्न॑मत्ति ॥ 21 ॥ 2.3.5.6 सर्वा॑
 दि॒शोऽभि॑ ज॒यति॑ । प्र॒जाप॑तिर्वै दश॑होतृणां॒ होता॑ ।
 सोम॑श्चतु॑र्होतृणां॒ होता॑ । अ॒ग्निः प॑ञ्चहोतृणां॒ होता॑
 । धा॒ता ष॑ड्भोतृणां॒ होता॑ । अ॒र्य॒मा स॒प्तहो॑तृणां॒ होता॑
 । ए॒ते वै चतु॑र्होतृणां॒ होता॑रः । तान् य ए॒ववै॑द
 । सर्वा॑सु प्र॒जास्वन्न॑मत्ति । सर्वा॑ दि॒शोऽभि॑ ज॒यति॑ ॥
 22 ॥ 2.3.6.0 च॒न्द्रमा॑श्चातु॒र्मास्याना॑र्य्य॒ज्ञक्र॑तोर्ध्वरेण॑
 य॒ज्ञक्र॑तुनोप॑ प॒र्याव॑र्तन्त स॒प्तहो॑ता च॒त्वारि॑ च ॥ 6
 ॥ 2.3.6.1 प्र॒जाप॑तिः प्र॒जास्सृ॑ष्ट्वा व्य॑स्र॒सत॑ । स
 हृद॑यं भूतो॑ऽशयत् । आत्म॑न् हा ३ इत्य॑ह॒यत् । आप॑ः

प्रत्यशृण्वन् । ता अग्निहोत्रेणैव यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त ।
 ताः कुसिन्धुमुपौहन् । तस्मादग्निहोत्रस्य यज्ञक्रतोः । एकं
 ऋत्विक् । चतुष्कृत्वोऽह्वयत् । अग्निर्वायुरादित्यश्चन्द्रमाः
 ॥ 23 ॥ 2.3.6.2 ते प्रत्यशृण्वन् । ते
 दर्शपूर्णमासाभ्यामेव यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त । त
 उपौहःश्चत्वार्यङ्गानि । तस्माद्वर्शपूर्णमासयोर्यज्ञक्रतोः
 । चत्वारं ऋत्विजः । पञ्चकृत्वोऽह्वयत् । पशवः
 प्रत्यशृण्वन् । ते चातुर्मास्यैरेव यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त
 । त उपौहल्लौमं छुर्वी माः समस्थिं मज्जानम् ।
 तस्माच्चातुर्मास्यानार्य्यज्ञक्रतोः ॥ 24 ॥ 2.3.6.3
 पञ्चर्त्विजः । षट्कृत्वोऽह्वयत् । ऋतवः प्रत्यशृण्वन् । ते
 पशुबन्धेनैव यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त । त उपौहन्थस्तनावाण्डौ
 शिश्वमवाञ्चं प्राणम् । तस्मात्पशुबन्धस्य यज्ञक्रतोः ।
 षड्त्विजः । सप्तकृत्वोऽह्वयत् । होत्राः प्रत्यशृण्वन्
 । तास्सौम्येनैवाध्वरेण यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त ॥ 25
 ॥ 2.3.6.4 ता उपौहन्थसप्त शीर्षण्यान्प्राणान् ।

तस्मा॑त्सौ॒म्यस्या॑ध्व॒रस्य॑ यज्ञ॒क्रतोः । स॒प्त हो॒त्राः
 प्राची॑र्वष॒ट्कुर्व॑न्ति । द॒श॒कृत्वोऽह्व॑यत् । तप॒ः प्रत्य॑शृणोत्
 । तत्क॑र्मणै॒व संवृ॑त्स॒रेण॑ स॒र्वैर्य॑ज्ञ॒क्रतुभि॑रुप॒ प॒र्याव॑र्तत ।
 तत्स॑र्वमा॒त्मान॑म॒परि॑वर्गमु॒पौह॑त् । तस्मा॑त्स॒ंवृत्स॒रे स॒र्वे
 यज्ञ॑क्र॒तवोऽव॑रुध्यन्ते । तस्मा॒द्वश॑होता॒ चतु॑र॒होता ।
 प॒ञ्च॑होता॒ षड्भो॑ता स॒प्तहो॑ता । ए॒क॑हो॒त्रे ब॒लिः ह॑रन्ति
 । ह॑रन्त्यस्मै प्र॒जा ब॒लिम् । ऐ॒न॒मप्र॑ति॒ख्यात॑ङ्गच्छति
 । य ए॒वैवै॑द ॥ 26 ॥ 2.3.7.0 अ॒ग्नि॒होत्रं
 म॒ज्जान॑न्दि॒र्जुहो॑त्य॒परि॑वर्गः॑ स्पृ॒णोत्ये॒कंश्च ॥ 7 ॥
 2.3.7.1 प्र॒जाप॑तिः॒ पुरु॑षम॒सृज॑त । सोऽ॒ग्निर॑ब्रवीत्
 । म॒माय॑मन्नम॒स्त्विति॑ । सोऽ॒बिभे॑त् । स॒र्व॒वै मा॒ऽयं प्र
 ध॑र॒ष्य॒तीति॑ । स ए॒ताःश्च॑तु॒होत॑ृना॒त्म॒स्पर॑णान॒पश्य॑त् ।
 तान॑जुहोत् । तै॒र्वै स आ॒त्मान॑म॒स्पृणो॑त् । यद॑ग्नि॒होत्र॑ञ्जुहोति
 । ए॒क॑हो॒तारमे॒व तद्य॑ज्ञ॒क्रतुमा॑प्नोत्य॒ग्निहो॑त्रम् ॥ 27 ॥
 2.3.7.2 कु॒सिन्ध॑श्चा॒त्मन॑स्स्पृ॒णोति॑ । आ॒दि॒त्यस्य॑
 च सा॑यु॒ज्यङ्ग॑च्छति । च॒तुरु॑न्नयति । चतु॑र॒होतार॑मे॒व

तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति दर्शपूर्णमासौ । चत्वारि चात्मनोऽङ्गानि
स्पृणोति । आदित्यस्य च सायुज्यङ्गच्छति । चतुरुन्नयति
। समित्पञ्चमी । पञ्चहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति
चातुर्मास्यानि । लोमं छवीं मा१२समस्थिं मज्जानम् ॥

28 ॥ 2.3.7.3 तानि चात्मनस्स्पृणोति । आदित्यस्य च
सायुज्यङ्गच्छति । चतुरुन्नयति । द्विर्जुहोति । षड्होतारमेव
तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति पशुबन्धम् । स्तनावाण्डौ शिश्वमवाञ्चं
प्राणम् । तानि चात्मनस्स्पृणोति । आदित्यस्य च
सायुज्यङ्गच्छति । चतुरुन्नयति । द्विर्जुहोति ॥ 29 ॥

2.3.7.4 समिथ्सप्तमी । सप्तहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति
सौम्यमध्वरम् । सप्त चात्मनश्शीष्ण्यान्प्राणान्स्पृणोति
। आदित्यस्य च सायुज्यङ्गच्छति । चतुरुन्नयति ।
द्विर्जुहोति । द्विर्निमार्ष्टि । द्विः प्राश्नाति । दशहोतारमेव
तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति सव्वँत्सरम् । सर्वश्चात्मानमपरिवर्गं
स्पृणोति । आदित्यस्य च सायुज्यङ्गच्छति ॥ 30 ॥

॥ 2.3.8.0 अजीवत्स्वानां भवति देवान्सृजत

स॒प्त च॑ ॥ 8 ॥ 2.3.8.1 प्र॒जाप॑तिर॒काम॑यत् प्र
जा॒ये॒येति॑ । स तपो॑ऽतप्यत । सो॑ऽन्त॒र्वान॑भवत् ।
स हरि॑तश्श्या॒वोऽभवत् । तस्मा॑त्थ॒न्यन्त॑र्व॒त्री । हरि॑णी
स॒ती श्या॒वा भ॑वति । स वि॒जाय॑मानो गर्भे॑णाताम्यत्
। स ता॒न्तः कृ॒ष्णश्श्या॒वोऽभवत् । तस्मा॑त्ता॒न्तः
कृ॒ष्णश्श्या॒वो भ॑वति । तस्यासु॑रे॒वाजी॑वत् ॥ 31 ॥

2.3.8.2 तेनासु॑नाऽसु॑रानसृजत । तदसु॑राणामसु॑र॒त्वम्
। य ए॒वमसु॑राणामसु॑र॒त्ववै॑दं । असु॑माने॒व भ॑वति ।
नैन॑मसु॑र्जहाति । सोऽसु॑रा॒न्सृ॒ष्ट्वा पि॒तेवा॑मन्यत । तदनु॑
पि॒तृन॑सृजत । तत्पि॑तृ॒णां पि॑तृत्वम् । य ए॒वं पि॑तृ॒णां
पि॑तृत्ववै॑दं । पि॒तेवै॒व स्वा॒ना भ॑वति ॥ 32 ॥ 2.3.8.3
यन्त्य॑स्य पि॒तरो॑ हव॑म् । स पि॒तृन्सृ॒ष्ट्वाऽऽम॑नस्यत्
। तदनु॑ मनु॒ष्या॑नसृजत । तन्म॑नु॒ष्या॑णां मनु॒ष्य॒त्वम् ।
य ए॒वं म॑नु॒ष्या॑णां मनु॒ष्य॒त्ववै॑दं । म॒नु॒स्व्ये॑व भ॑वति ।
नैन॑ं मनु॑र्जहाति । तस्मै॑ मनु॒ष्या॑न्सृजाना॒य । दिवा॑
दे॒वत्रा॑ऽभवत् । तदनु॑ दे॒वान॑सृजत । तद्दे॒वाना॑न्दे॒व॒त्वम् ।

य ए॒व॒न्दे॒वाना॑न्दे॒वत्व॑वै॒दं । दि॒वा है॒वा॒स्य दे॒व॒त्रा भ॑वति
 । तानि॒ वा ए॒तानि॑ च॒त्वार्य॑म्भा॒ँसि । दे॒वा म॑नु॒ष्याः
 पि॒तरोऽसु॑राः । तेषु॒ सर्वे॑ष्व॒म्भो नभ॑ इव भवति । य ए॒व॒वै॒दं
 ॥ 33 ॥ 2.3.9.0 वे॒द सं प॑वत आ॒दि॒त्यात्प॑वते वा॒त्या
 वा॒त्येष॑ प॒व॒मान ए॒व द॑खि॒णत॑ आ॒यन्त॑मु॒प॒ वद॑न्त्युत्त॒रतः॑
 पा॒प्मान॑स्ता॒ँ स्तेप॑ घ्नन्तीत्य॒ष्टौ च॑ ॥ 9 ॥ 2.3.9.1
 ब्र॒ह्म॒वादि॑नो॒ वद॑न्ति । यो वा इ॒म॒वै॒द्यात् । यतोऽ॒यं प॑वते
 । यद॑भि॒ प॑वते । यद॑भि॒ संप॑वते । सर्व॑मायु॒रियात् । न
 पु॒राऽऽयु॑षः॒ प्र मी॑येत । प॒शु॒मा॒न्त्स्यात् । वि॒न्देत् प्र॒जाम्
 । यो वा इ॒म॒वै॒दं ॥ 34 ॥ 2.3.9.2 यतोऽ॒यं प॑वते
 । यद॑भि॒ प॑वते । यद॑भि॒ संप॑वते । सर्व॑मायु॒रेति॑ । न
 पु॒राऽऽयु॑षः॒ प्र मी॑यते । प॒शु॒मा॒न्भव॑ति । वि॒न्देत् प्र॒जाम्
 । अ॒द्भ्यः प॑वते । अ॒पोऽभि॑ प॑वते । अ॒पोऽभि॑ संप॑वते
 ॥ 35 ॥ 2.3.9.3 अ॒स्याः प॑वते । इ॒मा॒म॒भि॒ प॑वते
 । इ॒मा॒म॒भि॒ संप॑वते । अ॒ग्नेः प॑वते । अ॒ग्नि॒म॒भि॒ प॑वते ।
 अ॒ग्नि॒म॒भि॒ सं प॑वते । अ॒न्तरि॑ख्यात्पवते । अ॒न्तरि॑ख्यम॒भि॒

पंवते । अ॒न्तरि॑रि॒ष्यम॒भि सं प॑वते । आ॒दि॒त्यात्प॑वते ॥
 36 ॥ 2.3.9.4 आ॒दि॒त्यम॒भि प॑वते । आ॒दि॒त्यम॒भि सं
 प॑वते । द्योः प॑वते । दि॒वंम॒भि प॑वते । दि॒वंम॒भि सं प॑वते
 । दि॒ग्भ्यः प॑वते । दि॒शोऽभि प॑वते । दि॒शोऽभि संप॑वते
 । स यत्पु॒रस्ता॒द्वाति॑ । प्रा॒ण ए॒व भू॒त्वा पु॒रस्ता॑द्वाति ॥
 37 ॥ 2.3.9.5 तस्मा॑त्पु॒रस्ता॒द्धान्त॑म् । सर्वा॑ प्र॒जाः
 प्र॑ति नन्दन्ति । प्रा॒णो हि प्रि॒यः प्र॒जाना॑म् । प्रा॒ण इ॒व
 प्रि॒यः प्र॒जाना॑ भवति । य ए॒व वै द॑ । स वा ए॒ष प्रा॒ण ए॒व
 । अथ॑ यद्द॒र्खिण॑तो वाति । मा॒तरि॑श्चै॒व भू॒त्वा द॑र्खिण॒तो
 वा॑ति । तस्मा॑द्द॒र्खिण॑तो वान्त॑द्वि॒द्यात् । सर्वा॑ दि॒श आ
 वा॑ति ॥ 38 ॥ 2.3.9.6 सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ वि वा॑ति ।
 सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ स॒ध्वाती॑ति । स वा ए॒ष मा॑तरि॒श्चै॒व । अथ॑
 यत्प॒श्चाद्वा॑ति । प॒र्वमा॑न ए॒व भू॒त्वा प॒श्चाद्वा॑ति । पू॒तम॑स्मा
 आ॒हर॑न्ति । पू॒तमु॑प॒हर॑न्ति । पू॒तम॑श्नाति । य ए॒व वै द॑
 । स वा ए॒ष प॒र्वमा॑न ए॒व ॥ 39 ॥ 2.3.9.7 अथ॑
 यदु॒त्तर॑तो वाति । स॒वि॒तै॒व भू॒त्वोत्त॑र॒तो वा॑ति । स॒वि॒ते॒व

स्वानां भवति । य एववैदं । स वा एष संवितैव । ते य
 एनं पुरस्तादायन्तमुपवदन्ति । य एवास्य पुरस्तात्पाप्मानः
 । तांस्तेऽप घ्नन्ति । पुरस्तादितरान्पाप्मनस्सचन्ते ।
 अथ य एनन्दखिणत आयन्तमुपवदन्ति ॥ 40 ॥
 2.3.9.8 य एवास्य दखिणतः पाप्मानः । तांस्तेऽप
 घ्नन्ति । दखिणत इतरान्पाप्मनस्सचन्ते । अथ य एनं
 पश्चादायन्तमुप वदन्ति । य एवास्य पश्चात्पाप्मानः ।
 तांस्तेऽप घ्नन्ति । पश्चादितरान्पाप्मनस्सचन्ते । अथ
 य एनमुत्तरत आयन्तमुप वदन्ति । य एवास्योत्तरतः
 पाप्मानः । तांस्तेऽप घ्नन्ति ॥ 41 ॥ 2.3.9.9
 उत्तरत इतरान्पाप्मनस्सचन्ते । तस्मादेवद्विद्वान् ।
 वीवं नृत्येत् । प्रेवं चलेत् । व्यस्येवाख्यौ भाषेत ।
 मण्टयेदिव । क्राथयेदिव । शृङ्गायेतेव । उत मोपं
 वदेयुः । उत मे पाप्मानमप हन्युरिति । स यान्दिशः
 सनिमेष्यन्थस्यात् । यदा तान्दिशव्रतौ वायात् । अथ
 प्रवेयात् । प्र वा धावयेत् । सातमेव रदितव्यं ढङ्गन्धमभि

प्रच्यवते । आऽस्य तञ्जनपदं पूर्वा कीर्तिर्गच्छति ।
दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति । य एवधैदं ॥ 42 ॥

2.3.10.0 अयान्यलङ्कृत्य स्यामिति भवति ॥ 10 ॥

2.3.10.1 प्रजापतिस्सोमः राजानमसृजत । तत्रयो
वेदा अन्वसृज्यन्त । तान् हस्तेऽकुरुत । अथ ह सीता
सावित्री । सोमः राजानश्चकमे । श्रद्धामु स चकमे
। साऽऽहं पितरं प्रजापतिमुपससार । तं होवाच
। नमस्ते अस्तु भगवः । उप त्वाऽयानि ॥ 43 ॥

2.3.10.2 प्र त्वा पद्ये । सोमधै राजानङ्गामये । श्रद्धामु
स कामयतु इति । तस्या उ ह स्थागुरमलङ्कारङ्कल्पयित्वा
। दशहोतारं पुरस्ताद्व्याख्याय । चतुर्होतारन्दखिणतः ।
पञ्चहोतारं पश्चात् । षड्होतारमुत्तरतः । सप्तहोतारमुपरिष्ठात्
। सम्भारैश्च पत्निभिश्च मुखेऽलङ्कृत्य ॥ 44 ॥ 2.3.10.3

आऽस्यार्धवैव्राज । तां होदीख्योवाच । उप मा वर्तस्वेति
। तं होवाच । भोगन्तु म आचख्व । एतन्म आचख्व ।

यत्तै पा॒णावि॒ति । तस्या॑ उ॒ ह त्रीन् वेदा॒न्प्रद॑दौ । तस्मा॒दुह॑
 स्त्रियो॒ भोग॑मैव हा॒रय॑न्ते । स यः॑ का॒मये॑त प्रि॒यस्स्या॑मि॒ति
 ॥ 45 ॥ 2.3.10.4 यद्वाँ का॒मये॑त प्रि॒यस्स्या॑दि॒ति
 । तस्मा॑ ए॒तः स्था॑ग॒रम॑लङ्का॒रङ्क॑ल्पयि॒त्वा । दश॑हो॒तारं
 पु॒रस्ता॑द्या॒ख्याय॑ । चतु॑हो॒तार॑न्द॒खिण॑तः । पञ्च॑हो॒तारं
 प॒श्चात् । षड्दो॑तारमु॒त्तर॑तः । स॒प्तहो॑तारमु॒परि॑ष्ठात् ।
 संभा॒रैश्च॒ पत्नि॑भिश्च॒ मुखे॑ऽलङ्क॒त्य । आ॒स्यार्ध॑व्र॑जेत्
 । प्रि॒यो है॒व भ॑वति ॥ 46 ॥ 2.3.11.0
 दे॒वाष्प॑डूतोऽभव॒त्पञ्च॑हो॒तेत्याच॑र॒ष्यते॒ प॒रोर॑ख्ये॒णाश्रौ॑षी॒ष्पद्व॑ ॥
 11 ॥ 2.3.11.1 ब्रह्मा॑त्म॒न्वद॑सृजत । तद॑का॒मय॑त
 । समा॒त्मना॑ प॒द्येये॒ति । आ॒त्म॒न्नात्म॑न्नि॒त्याम॑न्त्रयत ।
 तस्मै॑ दश॒मः हू॒तः प्र॒त्यशृ॑णोत् । स दश॑हूतोऽभवत् ।
 दश॑हूतो ह॒ वै ना॒मैषः॑ । तद्वाँ ए॒तन्दश॑हू॒तः स॒न्तम्
 । दश॑हो॒तेत्याच॑र॒ष्यते॒ प॒रोर॑ख्ये॒ण । प॒रोर॑ख्य॒प्रिया॑ इ॒व हि
 दे॒वाः ॥ 47 ॥ 2.3.11.2 आ॒त्म॒न्नात्म॑न्नि॒त्याम॑न्त्रयत ।

तस्मै सप्त॑मः॒ हूतः॑ प्रत्य॑शृणोत् । स सप्त॑हूतोऽभवत् ।
 सप्त॑हूतो ह॒ वै नामै॑षः । तर्वाँ ए॒तः॑ सप्त॑हूतः॒ सन्त॑म् ।
 सप्त॑होतेत्याच॑रुष्यते प॒रोरु॑ष्येण । प॒रोरु॑ष्य॒प्रिया इ॒व हि दे॒वाः ।
 आत्म॑न्नात्म॑न्नित्याम॑न्नयत । तस्मै॑ ष॒ष्ठः॑ हूतः॑ प्रत्य॑शृणोत् ।
 स ष॒ड्भूतोऽभवत् ॥ 48 ॥ 2.3.11.3 ष॒ड्भूतो ह॒ वै नामै॑षः
 । तर्वाँ ए॒तः॑ ष॒ड्भूतः॒ सन्त॑म् । ष॒ड्भूतो॑तेत्याच॑रुष्यते प॒रोरु॑ष्येण
 । प॒रोरु॑ष्य॒प्रिया इ॒व हि दे॒वाः । आत्म॑न्नात्म॑न्नित्याम॑न्नयत
 । तस्मै॑ पञ्च॑मः॒ हूतः॑ प्रत्य॑शृणोत् । स पञ्च॑हूतोऽभवत्
 । पञ्च॑हूतो ह॒ वै नामै॑षः । तर्वाँ ए॒तं पञ्च॑हूतः॒ सन्त॑म्
 । पञ्च॑होतेत्याच॑रुष्यते प॒रोरु॑ष्येण ॥ 49 ॥ 2.3.11.4
 प॒रोरु॑ष्य॒प्रिया इ॒व हि दे॒वाः । आत्म॑न्नात्म॑न्नित्याम॑न्नयत ।
 तस्मै॑ चतु॑र्थः॒ हूतः॑ प्रत्य॑शृणोत् । स चतु॑र्हूतोऽभवत् ।
 चतु॑र्हूतो ह॒ वै नामै॑षः । तर्वाँ ए॒तश्चतु॑र्हूतः॒ सन्त॑म्
 । चतु॑र्होतेत्याच॑रुष्यते प॒रोरु॑ष्येण । प॒रोरु॑ष्य॒प्रिया इ॒व हि दे॒वाः ।
 तम॑ब्रवीत् । त्वघ्नै॑ मे॒ नेदि॑ष्ठः॒ हूतः॑ प्रत्य॑श्रोषीः

। त्वयैनानाख्यातार इति । तस्मान्नु हैना॑श्चतुर्होतार
इत्याच॑रषते । तस्मा॑च्छुश्रूषु॑ पुत्राणा॑ हृद्य॑तमः ।
नेदि॑ष्ठो हृद्य॑तमः । नेदि॑ष्ठो ब्रह्म॑णो भवति । य ए॒ववै॑दं
॥ 50 ॥ 2.4.0.0 जुष्ट॑श्चरषु॑षो जुष्टी॑नरो नक्त॑ञ्जाता
वृषा॑स उ॒त नो॒ वृषा॑ऽस्य॒ शु॒स्सप्र॑त्नवद॑ष्टौ ॥ 8 ॥ जुष्टो
म॒न्युर्भ॑गो जुष्टी॑ नरो॒ हरि॑वर्पस॒ङ्गिर॒श्शिप्रि॑न्वाजानामु॒त
नः॒ प्रि॒या यद्वा॑ग्वद॑न्ती॒ विश्वा॒ आशा॒ अशी॑तिः ॥ 80
॥ जुष्ट॑स्सु॒दान॑वः ॥ हरिः॑ ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु
। चतुर्थ॑प्रपाठकस्समाप्तः ॥ 2.4.0.0 तैत्तिरीयब्राह्मणे
द्वितीयाष्टके चतुर्थप्रपाठक प्रारम्भः । हरिः ओम् ॥
2.4.1.0 जिघा॑स॒त्यमि॒त्रा॑ञ्घ॒न्वानी॑डते॒ सर्वा॒ अ॒ह॑सो
वातो॒ हृदे॒ राज॑त्य॒ग्निरू॒पास्सु॒विदा॒नो अ॒ग्न ए॒कश्च॑ ॥
1 ॥ 2.4.1.1 जुष्टो॒ दमू॑ना॒ अति॑थिर्दुरो॒णे । इ॒मन्नो॑
य॒ज्ञमु॑प॒ याहि॒ वि॒द्वान् । विश्वा॑ अ॒ग्नेऽभि॒युजो॑ वि॒हत्य॑ ।
श॒त्रूय॑तामा भ॑रा॒ भोज॑नानि । अ॒ग्ने श॑र्ध॒ मह॑ते सौभ॑गाय
। तव॑ द्यु॒मन्यु॑त्त॒मानि॑ सन्तु । सञ्जा॑स्प॒त्य सु॒यम॑मा

कृणुष्व । शत्रूयतामभि तिष्ठा महा॑ः सि । अग्ने यो
नोऽभितो जनः । वृको वारो जिघा॑सति ॥ 1 ॥

2.4.1.2 ता॑स्त्ववृ॑त्रह॑अहि । वस्व॒स्मभ्य॒मा भ॑र । अग्ने
यो नोऽभि॑दास॑ति । सु॒मा॒नो यश्च॒ निष्ठः॑ । इ॒ध्मस्यै॑व
प्र॒ख्याय॑तः । मा तस्योच्छे॑षि किञ्चन । त्वमिन्द्राभिभू॑रसि
। दे॒वो वि॒ज्ञात॑वीर्यः । वृ॒त्रहा पु॑रुचेतनः । अप॒ प्राच॑
इन्द्र॒ विश्वा॑ः अ॒मित्रान् ॥ 2 ॥ 2.4.1.3 अपापा॑चो

अभिभू॑ते नुदस्व । अपोदी॑चो अप॑शूराध॒रा च॑ ऊ॒रौ । यथा
तव॒ शर्म॑न्मदे॑म । तमिन्द्र॑वाँजयामसि । म॒हे वृ॒त्राय॑ हन्त॑वे
। स वृषा॑ वृष॒भो भु॑वत् । यु॒जे रथ॑ङ्गवेष॒णः॑ हरि॑भ्याम्
। उप॒ ब्रह्मा॑णि जुजुषा॒णम॑स्थुः । वि॒बाधि॑ष्टास्य रोद॑सी
महि॒त्वा । इन्द्रो॑ वृ॒त्राण्य॑प्रतीजघ्न॒वान् ॥ 3 ॥ 2.4.1.4

ह॒व्यवा॑हमभिमातिषाह॑म् । र॒ख्यो॒हणं॑ पृ॒तना॑सु जि॒ष्णुम् ।
ज्योति॑ष्मन्त॒न्दीद्य॑तं पु॒रन्धि॑म् । अ॒ग्निः॑ स्वि॑ष्टकृ॒तमा॑ हु॒वेम
। स्वि॑ष्टमग्ने अ॒भि तत्पृ॑णाहि । विश्वा॑ दे॒व पृ॒तना॑ अ॒भि
प्य । उ॒रुन्न॑ पन्था॑ प्रदि॒शन्विभा॑हि । ज्योति॑ष्मद्वेह्यज॒रन्त्र॑

आयुः । त्वामग्ने हविष्मन्तः । देवं मर्तास ईडते ॥ 4 ॥
 2.4.1.5 मन्ये त्वा जातवेदसम् । स हव्या वरख्यानुषक्
 । विश्वानि नो दुर्गहा जातवेदः । सिन्धुन्न नावा दुरिताऽति
 पर्षि । अग्ने अत्रिवन्मनसा गृणानः । अस्माकं बोध्यविता
 तनूनाम् । पूषा गा अन्वेतु नः । पूषा ररख्यत्वर्वतः । पूषा
 वाजः सनोतु नः । पूषेमा आशा अनुवेद सर्वाः ॥ 5 ॥
 2.4.1.6 सो अस्मा अभयतमेन नेषत् । स्वस्तिदा
 अघृणिस्सर्ववीरः । अप्रयुच्छन्पुर एतु प्रजानन् । त्वमग्ने
 सप्रथा असि । जुष्टो होता वरेण्यः । त्वया यज्ञधितन्वते
 । अग्नी ररखाऽसि सेधति । शुक्रशोचिरमर्त्यः । शुचिः
 पावक ईड्यः । अग्ने ररखा णो अरहसः ॥ 6 ॥
 2.4.1.7 प्रतिष्म देव रीषतः । तपिष्ठैरजरो दह । अग्ने
 हरसि न्यत्रिणम् । दीद्यन्मर्त्येष्वा । स्वे ररखये शुचिव्रत ।
 आ वात वाहि भेषजम् । वि वात वाहि यद्रपः । त्वं
 हि विश्वभेषजः । देवानान्दूत ईयसे । द्वाविमौ वातौ वातः

॥ 7 ॥ 2.4.1.8 आ सिन्धोरा परावतः । दख्यं मे
 अन्य आवातु । परान्यो वातु यद्रपः । यददो वात ते गृहे
 । अमृतस्य निधिहितः । ततो नो देहि जीवसे । ततो
 नो धेहि भेषजम् । ततो नो मह आवह । वात आवातु
 भेषजम् । शम्भूर्मयोभूर्नो हृदे ॥ 8 ॥ 2.4.1.9 प्र ण
 आयूँषि तारिषत् । त्वमग्ने अयासि । अया सन्मनसा
 हितः । अया सन् हव्यमूहिषे । अया नो धेहि भेषजम् ।
 इष्टो अग्निराहुतः । स्वाहाकृतः पिपर्तु नः । स्वगा देवेभ्य
 इदन्नमः । कामो भूतस्य भव्यस्य । सम्राडेको विराजति ॥
 9 ॥ 2.4.1.10 स इदं प्रति पप्रथे । ऋतूनुत्सृजते वशी
 । कामस्तदग्ने समवर्तताधि । मनसो रेतः प्रथमय्यँदासीत्
 । सतो बन्धुमसति निरविन्दन् । हृदि प्रतीष्या कवयो
 मनीषा । त्वया मन्यो सरथमारुजन्तः । हर्षमाणासो
 धृषता मरुत्वः । तिग्मेषव आयुधा सुँशिशानाः ।
 उप प्रयन्ति नरो अग्निरूपाः ॥ 10 ॥ 2.4.1.11
 मन्युर्भगो मन्युरेवास देवः । मन्युरहोता वरुणो विश्ववेदाः

। म॒न्युर्विंशं ईड॑ते दे॒व॒यन्तीः॑ । पा॒हि नो॑ म॒न्यो तप॑सा
 श्रमे॑ण । त्वम॑ग्रे व्रत॒भृच्छुचिः॑ । दे॒वाः आसा॑दया इ॒ह ।
 अग्रे॑ ह॒व्याय॒ वोढ॑वे । व्रतानुबिभ्र॑द्व्रत॒पा अदा॑भ्यः । यजा॑
 नो दे॒वाः अ॒जर॑स्सु॒वीरः॑ । दध॑द्रत्नानि सुविदा॒नो अ॑ग्रे
 । गो॒पा॒य नो॑ जी॒वसे॑ जातवेदः ॥ 11 ॥ 2.4.2.0

ह॒विर्भिरा॒स्यम॑भि दास॑तो विप॒श्चित॒मप्र॑याव॒ञ्जीव॑से ददा॑ना
 व्यथि॑ष्ठा ब्रव॒न्नेक॑श्च ॥ 2 ॥ 2.4.2.1 च॒ख्षुषो॑ हे॒ते मन॑सो
 हे॒ते । वाचो॑ हे॒ते ब्रह्म॑णो हे॒ते । यो मा॑ऽघा॒युरभि॑दास॑ति
 । तम॑ग्रे मे॒न्या मे॒निङ्कु॑णु । यो मा॑ च॒ख्षुषा॑ यो मन॑सा
 । यो वा॒चा ब्रह्म॑णाऽघा॒युरभि॑दास॑ति । तया॑ऽग्रे त्वं
 मे॒न्या । अ॒मुम॑मे॒निङ्कु॑णु । यत्किञ्चा॒सौ मन॑सा॒ यच्च॑ वा॒चा
 । य॒ज्ञैर्जु॑होति॒ यजु॑षा ह॒विर्भिः॑ ॥ 12 ॥ 2.4.2.2
 तन्मृ॑त्युर्निर्ऋ॒त्या स॒र्वि॒दानः॑ । पु॒रादि॑ष्टादाहु॑तीरस्य ह॒न्तु
 । या॒तु॒धाना॑ निर्ऋ॒तिरा॑दु॒रख्यः॑ । ते अ॑स्य घ॒न्त्वन्ते॑न
 स॒त्यम् । इन्द्रे॑षिता॒ आज्य॑मस्य म॒घ्नन्तु॑ । मा त॒त्समृ॑द्धि

यदसौ करोति । हन्मि तेऽहङ्कृतं हविः । यो मे
 घोरमर्चीकृतः । अपाँश्चौ त उभौ बाहू । अपं नह्याम्यास्यम्
 ॥ 13 ॥ 2.4.2.3 अपं नह्यामि ते बाहू । अपं
 नह्याम्यास्यम् । अग्नेर्देवस्य ब्रह्मणा । सर्वन्तेऽवधिषङ्कृतम् ।
 पुराऽमुष्यं वषट्कारात् । यज्ञन्देवेषु नस्कृधि । स्विष्टमस्माकं
 भूयात् । माऽस्मान्प्रापन्नरातयः । अन्ति दूरे सतो अग्ने ।
 भ्रातृव्यस्याभिदासतः ॥ 14 ॥ 2.4.2.4 वषट्कारेण वज्रेण
 । कृत्यां हन्मि कृतामहम् । यो मा नक्तन्दिवा सायम्
 । प्रातश्चाहो निपीयति । अद्या तमिन्द्र वज्रेण । भ्रातृव्यं
 पादयामसि । इन्द्रस्य गृहोऽसि तन्त्वा । प्रपद्ये सगुस्साश्वः
 । सह यन्मे अस्ति तेन । ईडे अग्निर्विपश्चितम् ॥ 15 ॥
 2.4.2.5 गिरा यज्ञस्य साधनम् । श्रुष्टीवानन्धितावानम्
 । अग्ने शकेम ते वयम् । यमन्देवस्य वाजिनः । अति
 द्वेषाँसि तरेम । अवतं मा समनसौ समौकसौ ।
 सचेतसौ सरेतसौ । उभौ मामवतञ्जातवेदसौ । शिवौ

भवतमुद्य नः । स्वयङ्कुण्वानस्सुगमप्रयावम् ॥ 16 ॥
 2.4.2.6 तिग्मशृङ्गो वृषभश्शोशुचानः । प्रत्नः सधस्थमनु
 पश्यमानः । आ तन्तुमग्निर्दिव्यन्ततान । त्वन्नस्तन्तुरुत
 सेतुरग्ने । त्वं पन्था भवसि देवयानः । त्वयाऽग्ने
 पृष्ठव्वयमारुहेम । अथा देवैस्सधमादं मदेम । उदुत्तमं
 मुमुग्धि नः । वि पाशं मध्यमश्रुत । अवाधमानि जीवसे
 ॥ 17 ॥ 2.4.2.7 वयः सोम व्रते तव । मनस्तनूषु
 बिभ्रतः । प्रजावन्तो अशीमहि । इन्द्राणी देवी सुभगा
 सुपत्नी । उदःशेन पतिविद्ये जिगाय । त्रिंशदस्या
 जघनय्यौजनानि । उपस्थ इन्द्रः स्थविरं बिभर्ति । सेना
 ह नाम पृथिवी धनञ्जया । विश्वव्यचा अदितिस्सूर्यत्वक्
 । इन्द्राणी देवी प्रासहा ददाना ॥ 18 ॥ 2.4.2.8
 सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु । आत्वाऽहार्षमन्तरभूः
 । ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिः । विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्तु
 । मा त्वद्राष्ट्रमधि भ्रशत् । ध्रुवा द्यौर्ध्रुवा पृथिवी ।

ध्रुवद्विंश्वमिदञ्जगत् । ध्रुवा ह पर्वता इमे । ध्रुवो राजा
 विशामयम् । इहैवैधि मा व्यथिष्ठाः ॥ 19 ॥ 2.4.2.9
 पर्वत इवाविचाचलिः । इन्द्र इवेह ध्रुवस्तिष्ठ । इह राष्ट्रमु
 धारय । अभितिष्ठ पृतन्युतः । अधरे सन्तु शत्रवः ।
 इन्द्र इव वृत्रहा तिष्ठ । अपः ख्येत्राणि सञ्जयन् । इन्द्र
 एणमदीधरत् । ध्रुवन्ध्रुवेण हविषा । तस्मै देवा अधिब्रवन्
 । अयश्च ब्रह्मणस्पतिः ॥ 20 ॥ 2.4.3.0 चाश्वजिद्यो
 गच्छतन्नो दाशन्नामाभिश्चीर्गमेम सप्रथा भजामहे विशन्तु
 याह्यर्वाङ्च्छ पिबाथुष्वद् ॥ 3 ॥ 2.4.3.1 जुष्टी नरो
 ब्रह्मणा वः पितॄणाम् । अख्यमव्ययन्न किलारिषाथ ।
 यच्छक्ररीषु बृहता रवेण । इन्द्रे शुष्ममदधाथा वसिष्ठाः
 । पावका नस्सरस्वती । वाजेभिर्वाजिनीवती । यज्ञवृष्ट
 धिया वसुः । सरस्वत्यभिनी नेषि वस्यः । मा पस्फरीः
 पयसा मा न आधक् । जुषस्व नस्सरख्या वेश्या च ॥
 21 ॥ 2.4.3.2 मा त्वख्येत्राण्यरणानि गन्म । वृञ्जे
 हविर्नमसा बरुहिरग्नौ । अयामि सुगृह्यतवती सुवृक्तिः ।

अम्य॑खि॒ष स॒द्म स॒दने॑ पृथि॒व्याः । अ॒श्रायि॑ य॒ज्ञस्सू॒र्ये
 न च॑ख्युः । इ॒हार्वा॑श्च॒मति॑ ह्वये । इन्द्र॒ञ्जैत्रा॑य॒ जेत॑वे ।
 अ॒स्माक॑मस्तु॒ केवलः॑ । अ॒र्वाश्च॒मिन्द्र॑म॒मृतो॑ हवामहे ।
 यो गो॒जिद्धं॑ न॒जिद॑श्च॒जिद्यः॑ ॥ 22 ॥ 2.4.3.3 इ॒मन्नो॑
 य॒ज्ञवि॑ह्वे जुष॒स्व । अ॒स्य कु॑र्मो ह॒रिवो॑ मे॒दिन॑न्त्वा ।
 अ॒संमृ॑ष्टो जायसे मातृ॒वोश्शुचिः॑ । म॒न्द्रः क॒विरु॑द॒तिष्ठो॑
 वि॒वस्व॑तः । घृ॒तेन॑ त्वा वर्धयन्न॒ग्र आ॑हुत । धू॒मस्ते॑
 के॒तुर॑भ॒वद्वि॑वि श्रि॒तः । अ॒ग्निर॑ग्रे॒ प्रथ॑मो दे॒वता॑नाम् ।
 स॒य्या॑ता॒नामु॒त्त॒मो वि॒ष्णुरा॑सीत् । यज॑मानाय परि॒गृह्य॑
 दे॒वान् । दी॒ख्यये॒दः ह॒विरा॑ गच्छ॒तन्नः॑ ॥ 23 ॥ 2.4.3.4
 अ॒ग्निश्च॑ वि॒ष्णो तप॑ उत्त॒मं म॒हः । दी॒ख्या॒पा॒लेभ्यो॑ऽव॒नत॑ः
 हि श॑क्रा । वि॒श्वैर्दे॒वैर्य॒ज्ञियै॑स्स॒र्वि॒दानौ॑ । दी॒ख्याम॒स्मै
 यज॑मानाय ध॒त्तम् । प्र तद्वि॒ष्णु॑स्स्त॒वते॑ वी॒र्या॑य । मृ॒गो न
 भी॒मः कु॑च॒रो गि॑रि॒ष्ठाः । य॒स्यो॒रुषु॑ त्रि॒षु वि॒क्रम॑णेषु ।
 अधि॑ खि॒ष्यन्ति॒ भुव॑नानि॒ विश्वा॑ । नू॒मर्तो॑ द॒यते॑ स॒निष्य॑न्

यः । विष्णाव उरुगायाय दाशत् ॥ 24 ॥ 2.4.3.5
 प्र यस्सत्राचा मनसा यजातै । एतावन्तन्नर्यमा विवासात्
 । विचक्रमे पृथिवीमेष एताम् । ख्येत्राय विष्णुर्मनुषे
 दशस्यन् । ध्रुवासौ अस्य कीरयो जनासः । उरुख्यितिः
 सुजनिमा चकार । त्रिदेवः पृथिवीमेष एताम् । विचक्रमे
 शतर्चसं महित्वा । प्र विष्णुरस्तु तवसस्तवीयान् ।
 त्वेषः ह्यस्य स्थविरस्य नाम ॥ 25 ॥ 2.4.3.6
 होतारश्चित्ररथमध्वरस्य । यज्ञस्ययज्ञस्य केतुः रुशन्तम् ।
 प्रत्यर्धिन्देवस्यदेवस्य मूहा । श्रिया त्वग्निमतिथिञ्जनानाम्
 । आ नो विश्वाभिरूतिभिस्सजोषाः । ब्रह्म जुषाणो
 हर्यश्च याहि । वरीवृजथस्थविरेभिस्सुशिप्र । अस्मे
 दधद्वृषणः शुष्ममिन्द्र । इन्द्रस्सुवर्षा जनयन्नहानि ।
 जिगायोशिग्भिः पृतना अभि श्रीः ॥ 26 ॥ 2.4.3.7
 प्रारोचयन्मनवे केतुमहाम् । अविन्दज्योतिर्बृहते रणाय ।
 अश्विनाववसे निह्वये वाम् । आ नूनय्यातः सुकृताय

वि॒प्रा । प्रा॒त॒र्यु॒क्तेन॑ सु॒वृ॒ता॒ रथे॑न । उ॒पा॒गच्छ॑त॒मव॑सा॒ग॒त॒न्नः ।
 अ॒वि॒ष्ट॒न्धी॒ष्वश्वि॑ना न आ॒सु । प्र॒जाव॑द्रेतो अ॒ह॒य॒न्नो अ॒स्तु ।
 आ॒वा॒न्तो॒के तन॑ये तू॒तु॒जानाः । सु॒र॒त्ना॑सो दे॒व॒वी॒ति॒ङ्ग॒मे॒म
 ॥ 27 ॥ 2.4.3.8 त्व॑ सोम॒ क्रतु॑भिस्सु॒क्रतु॑र्भूः ।
 त्वद॑न्द॒र॒ख्यैस्सु॑द॒ख्यो वि॒श्ववे॑दाः । त्व॒वृ॒षा वृष॑त्वेभि॒र्महि॑त्वा ।
 द्यु॒मेभि॑र्द्यु॒म्य॒भवो नृ॑च॒र॒खाः । अ॒षाढ॑य्यु॒थ्सु पृ॒त॒ना॒सु प॒प्रि॑म् ।
 सु॒व॒र॒षाम॑प्स्वावृ॒जन॑स्य गो॒पाम् । भ॒रे॒षु॒जा॑ सु॒खि॒ति॑ ।
 सु॒श्रव॑सम् । ज॒य॒न्त॒न्त्वाम॑नु॒ मदे॑म सोम । भ॒वा मि॒त्रो न
 शे॒व्यो घृ॒तासु॑तिः । वि॒भू॒त॒द्यु॒म ए॒व या उ॑ स॒प्र॒थाः ॥ 28
 ॥ 2.4.3.9 अ॒धा ते वि॒ष्णो वि॒दुषा॑ चि॒द॒ध्यः । स्तोमो॑
 य॒ज्ञस्य॑ रा॒ध्यो ह॒विष्म॑तः । य॑ पृ॒र्व्याय॑ वे॒धसे॒ नवी॑यसे ।
 सु॒म॒ज्ज्ञान॑ये वि॒ष्णावे॑ ददा॑शति । यो जा॒त॒म॒स्य म॑ह॒तो म॑हि
 ब्र॒वा॑त् । से॒दु श्र॒वोभि॑र्यु॒ज्यञ्चि॑द॒भ्य॑सत् । तमु॑ स्तो॒तार॑ ।
 पृ॒र्व्य॒य्य॑था वि॒द ऋ॑तस्य । गर्भ॑ ह॒विषा॑ पि॒प॒र्त॒न ।
 आ॒ऽस्य॑ जा॒न॒न्तो॒ नाम॑ चि॒द्वि॒व॒क्त॒न । बृ॒ह॒त्ते॑ वि॒ष्णो सु॑म॒तिं
 भ॑जामहे ॥ 29 ॥ 2.4.3.10 इ॒मा धा॒ना घृ॑त॒स्रु॒वः ।

हरीं इ॒होप॑वर॒खतः । इन्द्र॑ꣳ सु॒खत॑मे॒ रथे॑ । ए॒ष ब्र॒ह्मा
 प्र॒तेम॑हे । वि॒दथे॑ शꣳसिषꣳꣳ हरीं । य ऋ॒त्वियꣳ प्र॒ते व॑न्वे
 । व॒नुषो॑ ह॒र्यत॑ं म॒दम् । इन्द्रो॑ नाम॑ घृ॒तन्न॑यः । ह॒रिभि॑श्चा॒रु
 से॑च॒ते । श्रु॒तो गु॒ण आ त्वा॑ वि॒शन्तु ॥ 30 ॥ 2.4.3.11
 ह॒रिर्व॑र्षस॒ङ्गिरः॑ । आच॑र्षणि॒प्रा वृ॑ष॒भो ज॑ना॒नाम् । राजा॑
 कृ॒ष्टीनां॑ पु॒रुहू॑त इन्द्रः । स्तु॒तश्र॑व॒स्यन्न॑व॒सोप॑म॒द्रिक् । यु॒क्त्वा
 हरी॑ वृष॒णाय॑ह्य॒र्वाङ् । प्र य॑त्सिन्ध॒वꣳ प्र॑स॒वय्यँ॑दाय॒न्न
 । आप॑स्समु॒द्रꣳ र॒थ्ये॑व जग्मुः । अ॒तश्चि॒दिन्द्र॒स्सद॑सो
 वरी॑यान् । यदीꣳꣳ सोमꣳꣳ पृ॒णति॑ दु॒ग्धो अꣳꣳशुः ।
 ह॒याम॑सि॒ त्वेन्द्र॑ या॒ह्यर्वा॑ङ् ॥ 31 ॥ 2.4.3.12 अ॒रन्ते॑
 सोम॑स्त॒नुवे॑ भ॒वाति॑ । श॒तक्र॑तो मा॒दय॑स्वा सु॒तेषु॑ ।
 प्रा॒स्माꣳ अ॑व॒ पृ॒त॑नासु प्र॒युथ्सु॑ । इन्द्रा॑य॒ सोमाꣳꣳ प्र॒दिवो॑
 वि॒दा॑नाः । ऋ॒भुर्ये॑भिर्वृष॑प॒र्वा वि॑हा॒याः । प्र॒यम्य॑मा॒णान्प्र॑ति
 पू॒ गृ॑भाय । इन्द्र॒ पिब॑ वृष॑धू॒तस्य॑ वृ॒ष्णाः । अ॒हे॒डमा॑न॒
 उप॑याहि य॒ज्ञम् । तुभ्यं॑ प॒वन्त॑ इन्द्र॑व॒स्सुता॑सः । गा॒वो
 न व॑ज्रिन्ध॒स्वमो॑को अ॒च्छ ॥ 32 ॥ 2.4.3.13 इन्द्रा

ग॒हि प्रथ॑मो य॒ज्ञिया॑नाम् । या ते॑ क॒कुत्सु॑कृ॒ता या वरि॑ष्ठा
 । यया॑ श॒श्वत्पि॑ब॒सि म॒ध्वं ऊ॒र्मिम् । तया॑ पाहि॒ प्र ते॑
 अध्व॑र्युर॒स्थात् । सन्ते॑ वज्रो॑ वर्त॒तामिन्द्र॑ ग॒व्युः । प्रा॒तर्यु॑जा
 वि बो॑धय । अ॒श्विना॒वेह॑ गच्छ॒तम् । अ॒स्य सोम॑स्य
 पी॒तये॑ । प्रा॒तर्या॑वा॒णा प्रथ॑मा य॒जध्व॑म् । पु॒रा गृ॒ध्राद॑र॒रुषः
 पि॒बाथः । प्रा॒तर्हि य॒ज्ञम॒श्विना॑ दधा॒ते । प्रश॑स॒न्ति
 क॒वयः॑ पूर्॒वभाजः॑ । प्रा॒तर्य॑जध्वम॒श्विना॑ हि॒नोत॑ । न
 सा॒यम॑स्ति दे॒व्या अ॒जुष्ट॑म् । उ॒तान्यो॑ अ॒स्मद्य॑ज॒ते विचा॑यः
 । पूर्॒वः पूर्॒वो य॒जमा॑नो वनी॒यान् ॥ 33 ॥ 2.4.4.0
 तव॑ कृ॒धि वन॑स्पती॒ञ्जान॑ता॒मस॑ति व॒यं भ॑रादित्याश्च॒ नव॑
 च ॥ 4 ॥ 2.4.4.1 न॒क्त॒आ॒ताऽस्यो॑षधे । रामे॑ कृ॒ष्णे
 अ॒सि॒क्रि च॑ । इ॒दं र॑ज॒नि र॑जय । कि॒लासं॑ प॒लित॑श्च
 यत् । कि॒लासं॑श्च प॒लित॑श्च । नि॒रि॒तो ना॑शया॒ पृष॑त्
 । आ न॒स्स्वो अ॑श्नुता॒व्वर्णः॑ । परा॑ श्वे॒तानि॑ पातय ।
 अ॒सि॒तन्ते॑ नि॒लय॑नम् । आ॒स्थान॑म॒सित॑न्तव॒ ॥ 34 ॥
 2.4.4.2 अ॒सि॒क्रिय॑स्योषधे । नि॒रि॒तो ना॑शया॒ पृष॑त् ।

अ॒स्थि॒जस्य॑ कि॒लास॑स्य । त॒नूज॑स्य च॒ यत्त्व॑चि । कृ॒त्यया॑
 कृ॒तस्य॑ ब्र॒ह्म॑णा । ल॒ख्मं श्वे॑तम॒नीन॑शम् । स॒रूपा॑ नामं
 ते मा॒ता । स॒रूपो॑ नामं ते पि॒ता । स॒रूपाऽस्यो॑षधे
 सा । स॒रूपमि॑दङ्कु॒धि ॥ 35 ॥ 2.4.4.3 शुन॑ः
 हु॒वेम॑ म॒घवा॑नमिन्द्र॒म् । अ॒स्मिन्भ॑रे नृ॒तम॑वृ॒जसा॑तौ ।
 शृ॒ण्वन्त॑मु॒ग्रमू॑तये॒ सम॑त्सु । घ्नन्त॑वृ॒त्राणि॑ स॒ञ्जित॑न्धना॒नाम्
 । धू॒नुथ॑ द्यां पर्व॑तान्दा॒शुषे॑ वसु । नि वो॒ वना॑ जि॒हते॑
 याम॑ नो भि॒या । को॒पय॑थ पृथि॒वीं पृ॑श्निमा॒तरः॑ । यु॒धे
 यदु॑ग्राः पृष॑ती॒रयु॑गध्वम् । प्रवे॑पयन्ति॒ पर्व॑तान् । वि॒विञ्च॑न्ति
 वन॑स्पतीन् ॥ 36 ॥ 2.4.4.4 प्रोवा॑रत मरु॒तो दु॑र्मदा
 इव॑ । दे॒वांस॑स्सर्व॒या वि॒शा । पु॒रुत्रा॑ हि स॒दृङ्ङु॑सि । वि॒शो
 वि॒श्वा अनु॑ प्र॒भु । स॒मत्सु॑ त्वा ह॒वाम॑हे । स॒मत्स्व॑ग्निमव॑से ।
 वा॒जय॑न्तो ह॒वाम॑हे । वा॒जेषु॑ चि॒त्ररा॑धसम् । सङ्ग॑च्छ॒ध्वः
 सव॑दध्वम् । सव॑न् मना॑ः॒सि जा॑नताम् ॥ 37 ॥
 2.4.4.5 दे॒वा भा॒गय्य॑न्ता॒ पूर्वे॑ । स॒ज्ज्ञा॒ना॒ना उ॒पास॑त

। स॒मा॒नो म॒त्रस्समि॑तिस्समा॒नी । स॒मा॒नं मन॑स्सह
 चि॒त्तमे॑षाम् । स॒मा॒नङ्के॑तो॒ अभि॑ स॒ र॒भ॒ध्वम् । सं॒ज्ञाने॑न
 वो ह॒विषा॑ य॒जामः॑ । स॒मा॒नी व॒ आकू॑तिः । स॒मा॒ना
 हृद॑यानि वः । स॒मा॒नम॑स्तु वो॒ मनः॑ । यथा॑ व॒स्सुस॒हास॑ति
 ॥ 38 ॥ 2.4.4.6 सं॒ज्ञान॑त्र॒स्स्वैः । सं॒ज्ञान॑म॒रणैः ।
 सं॒ज्ञान॑म॒श्विना॑ यु॒वम् । इ॒हास्मा॑सु निय॑च्छतम् । सं॒ज्ञानं
 मे बृ॒हस्प॑तिः । सं॒ज्ञान॑ स॒विता॑ क॑रत् । सं॒ज्ञान॑म॒श्विना॑
 यु॒वम् । इ॒ह म॒ह्यन्नि॑ य॑च्छतम् । उप॑ च्छा॒यामि॑व
 घृ॒णैः । अ॒गन्म॒ शर्म॑ ते व॒यम् ॥ 39 ॥ 2.4.4.7
 अ॒ग्ने हि॑र॒ण्यस॑न्द॒शः । अ॒द॒ब्धेभि॑स्स॒वित॑ पा॒युभि॑ष्ट्वम् ।
 शि॒वेभि॑र॒द्य परि॑पाहि नो॒ गय॑म् । हि॑र॒ण्यजि॑ह्वस्सु॒विता॑य॒
 नव्य॑से । र॒ख्या॒ माकि॑र्नो अ॒घश॑स॒ ईश॑त । म॒देम॑दे
 हि नो॑ द॒दुः । यू॒था ग॒वा॑मृ॒जुक्र॑तुः । सङ्गृ॑भा॒य पु॒रू॒श॒ता
 । उ॒भ॒या ह॒स्त्या॑ वसु॑ । शि॒शी॒हि रा॒य आ भ॑र ॥
 40 ॥ 2.4.4.8 शि॒प्रि॒न्वाजा॑नां प॒ते । श॒ची॑व॒स्तव॑
 द॒स॒ना । आ तू न॑ इन्द्र॒ भाज॑य । गो॒ष्वश्वे॑षु शु॒भ्रुषु॑

। स॒हस्रे॑षु तु॒वीम॑घ । यद्वै॒वा दे॒व॒हेड॑नम् । दे॒वांस॑श्च॒कृमा॑
 व॒यम् । आ॒दि॒त्या॒स्तस्मा॑न्मा यू॒यम् । ऋ॒तस्य॑र्ते॒न मु॑श्चत ।
 ऋ॒तस्य॑र्ते॒नादि॑त्याः ॥ 41 ॥ 2.4.4.9 यज॑त्रा मु॒श्चते॒ह
 मा॑ । य॒ज्ञैर्वो॑ य॒ज्ञवा॑हसः । आ॒शि॒ख्यन्तो॑ न शे॒किम॑ ।
 मे॒द॒स्वता॑ यज॑मानाः । सु॒चाऽऽज्ये॑न जु॒ह॒तः । अ॒का॒मा
 वो॑ वि॒श्वेदे॒वाः । शि॒ख्यन्तो॑ नोप॑ शे॒किम॑ । यदि॑ दि॒वा यदि॑
 नक्त॑म् । ए॒न ए॒न॒स्योके॑रत् । भू॒तं मा॒ तस्मा॑द्भ॒व्यश्च ॥ 42 ॥
 ॥ 2.4.4.10 द्रु॒प॒दादि॑व मु॒श्चतु॑ । द्रु॒प॒दादि॑वे॒न्मुमु॑चा॒नः
 । स्वि॒न्नस्त्रा॑त्वी म॒लादि॑व । पू॒तं प॒वित्रे॑णे॒वाज्य॑म् । वि॒श्वे
 मु॒श्चन्तु॑ मै॒नसः॑ । उ॒द्वय॑न्तम॑स॒स्परि॑ । प॒श्यन्तो॑ ज्योति॒रुत्तर॑म्
 । दे॒वन्दे॑व॒त्रा सूर्य॑म् । अ॒गन्म॑ ज्योति॒रुत्त॑मम् ॥ 43 ॥
 2.4.5.0 म॒न इन्द्रो॑ ग॒वि॒ष्टिषु॑ तन्तु॒ङ्गर्भ॑ः सु॒जा॑ता॒स्सखा॑
 स॒प्त च॑ ॥ 5 ॥ 2.4.5.1 वृषा॒सो अ॒शुः प॑वते
 ह॒विष्मा॒न्त्सोमः॑ । इन्द्र॑स्य भा॒ग ऋ॑त॒युश्श॑तायुः । स मा॒
 वृषा॑णवृ॒षभ॑ङ्कृ॒णोतु॑ । प्रि॒यवृ॑षाः॑ स॒र्ववी॑रः॑ सु॒वीर॑म् ।

कस्य॑ वृषा॑ सु॒ते सचा॑ । नि॒यु॒त्वा॑न्वृष॒भो र॑णत् । वृ॒त्र॒हा
 सोम॑पीतये । यस्ते॑ शृङ्ग॑ वृषो॒नपा॑त् । प्र॒ण॑पात्कुण्ड॒पाय्यः॑
 । न्य॑स्मिन्दध्र॒ आ मनः॑ ॥ 44 ॥ 2.4.5.2 त॑
 स॒ध्रीची॑रू॒तयो॑ वृ॒ष्णि॑यानि । पौ॒॑स्या॑नि नि॒यु॒त॑स्सश्चुरिन्द्र॑म्
 । स॒मु॒द्र॒न्न सि॒न्ध॑व उ॒क्थ॑शुष्माः । उ॒रु॒व्य॑च॒सङ्गि॑र॒ आ
 वि॑शन्ति । इन्द्रा॑य॒ गि॒रो अ॒नि॑शितसर्गाः । अ॒प॒
 प्रै॒र॒य॒न्त्स॒ग॒र॒स्य बु॑धात् । यो अ॒र॒ख्ये॑णेव च॒क्रिया॑ श॒ची॑भिः
 । वि॒ष्व॑क्त॒स्तम्भं॑ पृ॒थि॒वीमु॑त द्याम् । अ॒र॒ख्यो॑द॒य॒च्छ॒व॑सा
 र॒ख्याम॑बुध्रम् । वा॒र्ण॑वा॒त॒स्त॒वि॒षी॑भिरिन्द्रः ॥ 45 ॥
 2.4.5.3 दृ॒ढा॒न्यौघा॑दु॒शमा॑न् ओजः॑ । अ॒वा॑भि॒न॒त्क॒कु॒भ॒
 प॒र्व॒ता॒ना॒म् । आ नो॑ अ॒ग्रे सु॒के॒तुना॑ । र॒यि॒र्वि॑श्वायु॑पोष॒सम्
 । मा॒र्डी॒क॒न्ये॑हि जी॒वसे॑ । त्व॒॑ सोम॑ म॒हे भ॒गम् ।
 त्व॒य्यूनं॑ ऋ॒ताय॑ते । द॒र॒ख्ये॑न्द॒धासि॑ जी॒वसे॑ । र॒थ॒य्यु॑ञ्जते
 म॒रु॒त॑श्शु॒भे सु॒गम् । सू॒रो न मि॑त्रावरुणा॒ गवि॑ष्टिषु
 ॥ 46 ॥ 2.4.5.4 र॒जा॒॑सि चि॒त्रा वि॒च॑रन्ति
 त॒न्यवः॑ । दि॒व॒स्स॑म्राजा॒ प॒य॑सा न उ॒र॒ख्यत॑म् । वा॒च॒॑

सुमित्रावरुणाविरावतीम् । पर्जन्यश्चित्रावदति त्विषीमतीम्
 । अभ्रा वसत मरुतस्सुमायया । द्यावृषयतमरुणामरेपसम्
 । अयुक्त सप्त शुन्युवः । सूरौ रथस्य नृप्रियः । ताभिर्याति
 स्वयुक्तिभिः । वहिष्ठेभिज्जिहरन् यासि तन्तुम् ॥ 47

॥ 2.4.5.5 अवव्ययन्नसितन्देव वस्वः । दविध्वतो
 रश्मयस्सूर्यस्य । चर्मेवावाधुस्तमो अपस्वन्तः । पर्जन्याय प्र
 गांयत । दिवस्पुत्राय मीदुषे । स नो यवसमिच्छतु । अच्छा
 वद तवसङ्गीर्भिराभिः । स्तुहि पर्जन्यन्नमसाऽऽविवास ।
 कर्निक्रदद्वृषभो जीरदानुः । रेतो दधात्वोषधीषु गर्भम् ॥

48 ॥ 2.4.5.6 यो गर्भमोषधीनाम् । गवाङ्गुणोत्यर्वताम्
 । पर्जन्यः पुरुषीणाम् । तस्मा इदास्ये हविः ।
 जूहोता मधुमत्तमम् । इडात्रस्सय्यतङ्करत् । तिस्रो यदग्ने
 शरदस्त्वामित् । शुचिङ्गुतेन शुचयस्सपर्यन् । नामानि
 चिद्वधिरे यज्ञियानि । असूदयन्त तनुवस्सुजाताः ॥ 49

॥ 2.4.5.7 इन्द्रश्च नश्शुनासीरौ । इमय्यंजं मिमिख्यतम्

। गर्भन्धत्तः स्वस्तये । ययोरिदद्विंशं भुवनमा विवेश ।
 ययोरानन्दो निहितो महश्च । शुनासीरावृतुभिस्सद्विदानी
 । इन्द्रवन्तौ हविरिदञ्जुषेथाम् । आघाये अग्निमिन्धते ।
 स्तृणन्ति बर्हिःरानुषक् । येषामिन्द्रो युवा सखा । अग्र
 इन्द्रश्च मेदिना । हथो वृत्राण्यप्रति । युवः हि वृत्रहन्तमा
 । याभ्यां सुवरजयन्नग्र एव । यावातस्थतुर्भुवनस्य
 मध्ये । प्रचर्षणी वृषणा वज्रबाहू । अग्नी इन्द्रावृत्रहणा
 हुवे वाम् ॥ 50 ॥ 2.4.6.0 धारयन्पुरोडाशं
 बृहस्पतिञ्जघनच्युतिमानन्दो भगस्य तृप्याण्यग्रेः पृथिवी
 यज्वन एतु प्रदिशश्चतस्रो वाजसातौ चत्वारि च ॥ 6 ॥
 2.4.6.1 उत नः प्रिया प्रियासु । सप्तस्वसा सुजुष्टा
 । सरस्वती स्तोम्याऽभूत् । इमा जुह्वानायुष्मदा नमोभिः
 । प्रति स्तोमः सरस्वति जुषस्व । तव शर्मन्प्रियतमे
 दधानाः । उपस्थेयाम शरणन्न वृख्यम् । त्रिणि पदा
 विचक्रमे । विष्णुर्गोपा अदाभ्यः । ततो धर्माणि धारयन्
 ॥ 51 ॥ 2.4.6.2 तदस्य प्रियमभि पार्थो अश्याम् ।

नरो यत्र देवयवो मदन्ति । उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्था
 । विष्णोः२ पदे परमे मध्व उथ्सः । ऋत्वादा अस्थु श्रेष्ठः
 । अद्य त्वा वन्वन्त्सुरेक्काः । मर्त आनाश सुवृक्तिम् ।
 इमा ब्रह्म ब्रह्मवाह । प्रिया त आ बर्हिस्सीद । वीहि
 सूर पुरोडाशम् ॥ 52 ॥ 2.4.6.3 उप नस्सूनवो
 गिरः । शृण्वन्त्वमृतस्य ये । सुमृडीका भवन्तु नः ।
 अद्या नो देव सवितः । प्रजावन्त्सावीस्सौभगम् । परा
 दुष्वप्रियः सुव । विश्वानि देव सवितः । दुरितानि परा
 सुव । यद्भद्रन्तन्म् आ सुव । शुचिमर्कैर्बृहस्पतिम् ॥ 53
 ॥ 2.4.6.4 अध्वरेषु नमस्यत । अनाम्योज आ चके
 । या धारयन्त देवा सुदग्धा दग्धपितारा । असुर्याय
 प्रमहसा । स इत् र्षेति सुधित ओकंसि स्वे । तस्मा
 इडा पिन्वते विश्वदानी । तस्मै विशस्स्वयमेवानमन्ति ।
 यस्मिन्ब्रह्मा राजनि पूर्व एति । सकृतिमिन्द्र सच्युतिम् ।
 सच्युतिञ्जघनच्युतिम् ॥ 54 ॥ 2.4.6.5 कनात्काभान्न
 आ भर । प्रयप्स्यन्निव सक्थ्यौ । वि न इन्द्र मृधो

जहि । कनीखुनदिव सापयन् । अ॒भि न॒स्सुष्टु॑ति॒त्रय॑ ।
प्र॒जाप॑तिस्त्रि॒याय्यँ॑शः । मु॒ष्कयो॑र॒दधा॑त्सप॑म् । काम॑स्य
तृप्ति॑मान॒न्दम् । तस्या॑ग्ने भाजये॒ह मा॑ । मोद॑ः प्र॒मोद॑
आ॒नन्दः ॥ 55 ॥ 2.4.6.6 मु॒ष्कयो॑र्निहि॒तस्सप॑ः
। सृ॒त्वेव॑ काम॑स्य तृ॒प्याणि॑ । द॒र्षि॒णानां॑ प्र॒तिग्र॑हे ।
मन॑सश्चित्त॒माकू॑तिम् । वाच॑स्सत्य॒मशी॑महि । प॒शूनां॑
रूप॑मन्न॒स्य । यश॑श्श्री॒शश्र॑यतां॒ मयि॑ । यथा॒ऽहम॑स्या
अतृ॑पः स्त्रियै पु॒मान् । यथा॒ स्त्री तृ॑प्यति पु॒ंसि प्रि॑ये
प्रि॒या । ए॒वं भग॑स्य तृ॒प्याणि॑ ॥ 56 ॥ 2.4.6.7 य॒ज्ञस्य॑
का॒म्यः प्रि॑यः । ददा॒मीत्य॑ग्निर्वदति । तथेति॑ वा॒युरा॑ह
तत् । ह॒न्तेति॑ स॒त्यञ्च॒न्द्रमा॑ । आ॒दि॒त्यस्स॒त्यमो॑मिति॑ ।
आप॑स्त॒थ्स॒त्यमा॑ भ॒रन् । यशो॑ य॒ज्ञस्य॑ द॒र्षि॒णाम् । अ॒सौ
मे॒ काम॑स्समृ॒द्धता॑म् । न हि स्प॑श॒मवि॑दन्न॒न्यम॑स्मात्
। वै॒श्वान॒रात्पु॑र॒एतार॑म॒ग्नेः ॥ 57 ॥ 2.4.6.8
अथे॑ममन्थन्न॒मृत॑ममू॒राः । वै॒श्वान॒रङ्खे॑त्रजित्या॒य दे॒वाः ।
येषा॑मि॒मे पूर्वे॑ अ॒र्मास॑ आसन् । अ॒यूपा॑स्सद् विभृ॑ता पु॒रूणि॑

। वैश्वान॑र॒ त्वया॒ ते नु॒त्ताः । पृथि॑वीम॒न्याम॒भित॑स्थु॒र्जना॑सः
 । पृथि॑वीं मा॒तरं॑ म॒हीम् । अ॒न्तरि॑ख्यमु॒प ब्रु॑वे । बृ॒हती॑मू॒तये॒
 दिव॑म् । वि॒श्वं बि॒भर्ति॑ पृथि॒वी ॥ 58 ॥ 2.4.6.9
 अ॒न्तरि॑ख्य॒विं प॑प्रथे । दु॒हे द्यौर्बृ॑हती॒ पर्यः॑ । न ता न॑शन्ति
 न द॑भाति॒ तस्क॑रः । नैना॑ अ॒मित्रो॑ व्यथि॒राद॑ध॒र्षति॑ ।
 दे॒वाःश्च॒ याभि॑र्यज॑ते द॒दाति॑ च । ज्यो॒गित्ताभि॑स्सच॒ते
 गोप॑तिस्स॒ह । न ता अ॒र्वा रे॒णुक॑काटो अश्नु॒ते । न
 सः॑स्कृ॒तत्र॑मु॒प यन्ति॑ ता अ॒भि । उ॒रुगा॑यम॒भय॑न्तस्य
 ता अ॒नु । गा॒वो म॒र्त्यस्य॑ वि च॑रन्ति॒ यज्व॑नः ॥ 59
 ॥ 2.4.6.10 रा॒त्री व्य॑ख्यदाय॒ती । पु॒रुत्रा॑ दे॒व्यख्य॑भिः
 । वि॒श्वा अ॒धि श्रि॒योऽधि॑त । उ॒प ते गा॒ इ॒वाक॑रम्
 । वृ॒णीष्व॑ दु॒हित॑र्दिवः । रा॒त्री स्तोम॑न्न जि॒ग्युषी॑ ।
 दे॒वीष्वँच॑म॒जन॑यन्त दे॒वाः । ता॒र्विँश्च॑रूपाः प॒शवो॑ वदन्ति
 । सा नो॑ म॒न्द्रेष॑मूर्ज॒न्दुहा॑ना । धे॒नुर्वा॑ग॒स्मानु॑प॒ सुष्टु॑तैतु
 ॥ 60 ॥ 2.4.6.11 यद्वा॒ग्वद॑न्त्यविचे॒त॒नानि॑ । रा॒ष्ट्री

देवानां॑ त्रिष॑सादं म॒न्द्रा । चत॑स्र ऊ॒र्जन्दु॑दुहे॒ पया॑ँ॒सि ।
 क्व॑ स्विदस्या॒ पर॑मञ्ज॒गाम । गौ॒री मि॑माय सल॒िलानि॑
 त॒रख॑ती । एक॑पदी द्वि॒पदी सा चतु॑ष्पदी । अ॒ष्टाप॑दी
 नव॑पदी बभू॒वुषी॑ । स॒हस्रा॑ख॒वरा पर॑मे व्यो॒मन् । तस्या॑ँ॒
 समु॒द्रा अधि॑ वि॒रख॑रन्ति । तेन॑ जीवन्ति प्र॒दिश॑श्चत॑स्रः
 ॥ 61 ॥ 2.4.6.12 ततः॑ ख॒व॒रत्य॑ख॒वर॑म् । तद्वि॑श्वमु॒प
 जीव॑ति । इन्द्रा॒सूरा ज॒नय॑न्वि॒श्वक॑र्मा । म॒रुत्वा॑ँ॒
 अस्तु॑ ग॒णवा॑न्त्सजा॒तवान् । अ॒स्य स्रु॒षा श्वशु॑रस्य
 प्रशि॑ष्टिम् । स॒पत्ना वाचं॑ मन॑सा॒ उपा॑सताम् । इन्द्र॒स्सूरो
 अत॑र॒द्रजा॑ँ॒सि । स्रु॒षा स॒पत्ना श्वशु॑रो॒ऽयम॑स्तु । अ॒यं
 शत्रू॑ञ्जयतु ज॒र्ह॑षाणः । अ॒यवाँ॑जञ्जयतु वाज॑सातौ । अ॒ग्निः
 ख॒वत्र॑भृदनि॑भृष्ट॒मोजः॑ । स॒हस्रि॑यो दी॒प्यता॑मप्र॒युच्छ॑न् ।
 वि॒भ्राज॑मानस्समिधा॒न उ॒ग्रः । आ॒ऽन्तरि॑ख॒वम॑रुह॒दग॑न्ध्याम्
 ॥ 62 ॥ 2.4.7.0 वि॒शाञ्ज॑यामसि जी॒रदानो॑ ह॒र्या
 विश्वा॑ दि॒विष्टि॑षु वसू॒नि जिगी॑वा॒न्त्सहो॑भिर्मि॒ता न॑श्चत्वारि॑
 च ॥ 7 ॥ 2.4.7.1 वृषा॑ँ॒ऽस्य॑ँ॒शुर्वृष॑भाय॑ गृह्यसे ।

वृषाऽयमुग्रो नृचखसे । दिव्यः कर्मण्यो हितो बृहन्नाम ।
 वृषभस्य या ककुत् । विषूवान् विष्णो भवतु । अयय्यौ
 मामको वृषा । अथो इन्द्र इव देवेभ्यः । वि ब्रवीतु
 जनैभ्यः । आयुष्मन्तुर्व्वर्चस्वन्तम् । अथो अधिपतिर्व्विशाम्
 ॥ 63 ॥ 2.4.7.2 अस्याः पृथिव्या अध्यखम् ।
 इममिन्द्र वृषभङ्गु । यस्सुशृङ्गस्सुवृषभः । कल्याणो
 द्रोण आहितः । कार्षीवल प्रगाणेन । वृषभेण यजामहे
 । वृषभेण यजमानाः । अक्रूरेणेव सर्पिषा । मृधश्च सर्वा
 इन्द्रेण । पृतनाश्च जयामसि ॥ 64 ॥ 2.4.7.3
 यस्यायमृषभो हविः । इन्द्राय परिणीयते । जयाति
 शत्रुमायन्तम् । अथो हन्ति पृतन्यतः । नृणामहं प्रणीरसत्
 । अग्रं उद्धिन्दतामसत् । इन्द्र शुष्मन्तनुवा मेरयस्व ।
 नीचा विश्वा अभितिष्ठाभिमातीः । नि शृणीह्याबाधय्यौ
 नो अस्ति । उरुत्रो लोकङ्गुहि जीरदानो ॥ 65 ॥
 2.4.7.4 प्रेह्यभि प्रेहि प्र भरा सहस्व । मा विवेनो
 वि शृणुष्व जनेषु । उदीडितो वृषभ तिष्ठ शुष्मैः ।

इन्द्र शत्रून्पुरो अस्माकं युध्य । अग्ने जेता त्वञ्जय ।
 शत्रून्सहस्रं ओजसा । वि शत्रून् विमृधो नुद । एतन्ते
 स्तोमन्तुविजात विप्रः । रथन्न धीरस्स्वपा अतर्ष्वम्
 । यदीदग्ने प्रतित्वन्देव हर्याः ॥ 66 ॥ 2.4.7.5
 सुवर्वतीरप एना जयेम । यो घृतेनाभिमानितः । इन्द्र
 जैत्राय जज्ञिषे । स नस्सङ्कासु पारय । पृतनासाह्येषु
 च । इन्द्रो जिगाय पृथिवीम् । अन्तरिख्यं सुवर्महत
 । वृत्रहा पुरुचेतनः । इन्द्रो जिगाय सहसा सहासं
 । इन्द्रो जिगाय पृतनानि विश्वा ॥ 67 ॥ 2.4.7.6
 इन्द्रो जातो वि पुरो रुरोज । स न परस्पा वरिव
 कृणोतु । अयङ्कृतुरगृभीतः । विश्वजिदुद्भिदिह्यसोमः ।
 ऋषिर्विप्रं काव्येन । वायुरग्रेगा यज्ञप्रीः । साकङ्गन्मनसा
 यज्ञम् । शिवो नियुद्भिश्शिवाभिः । वायो शुक्रो अयामि
 ते । मध्वो अग्रन्दिर्विष्टिषु ॥ 68 ॥ 2.4.7.7 आ
 याहि सोम पीतये । स्वारुहो देव नियुत्वता । इममिन्द्र
 वर्धय ख्यत्रियाणाम् । अयद्विंशाद्विंशपतिरस्तु राजा ।

अ॒स्मा इन्द्र॑ महि॒ वर्चा॑ँसि धेहि । अ॒व॒र्चसं॑ङ्कणुहि
 शत्रु॑मस्य । इ॒ममा भ॑ज॒ ग्रामे॑ अश्वेषु गोषु । नि॒र॒मुं भ॑ज॒
 योऽमि॑त्रो अस्य । वर्ष्मन् ख॒व॒त्रस्य॑ क॒कुभि॑ श्रयस्व ।
 ततो॑ न उ॒ग्रो वि भ॑जा वसू॒नि ॥ 69 ॥ 2.4.7.8
 अ॒स्मे द्या॑वापृथि॒वी भू॑रि॒ वाम॑म् । सन्दु॑हाथाङ्घ्रि॒र्मदु॑घेव
 धे॒नुः । अ॒यं राजा॑ प्रि॒य इन्द्र॑स्य भूयात् । प्रि॒यो
 गवा॒मोष॑धीनामु॒तापाम् । यु॒नज्मि॑ त उत्त॒राव॑न्त॒मिन्द्र॑म् ।
 येन॑ जया॑सि न परा॒ जया॑सै । स त्वा॑ऽकरेकवृषभ॑
 स्वाना॑म् । अथो॑ राजन्नु॒त्तमं॑ मा॒न॒वाना॑म् । उत्त॑र॒स्त्वमधे॑रे
 ते स॒पत्नाः॑ । एक॑वृषा॒ इन्द्र॑सखा जिगी॒वान् ॥ 70 ॥
 2.4.7.9 विश्वा॒ आशा॑ँ पृ॒त॒नास्स॑ञ्जय॒ञ्जयन् । अ॒भि तिष्ठ॑
 शत्रू॑य॒तस्स॑हस्व । तुभ्यं॑ भ॒रन्ति॑ खि॒प्तयो॑ यविष्ठ । ब॒लिम॑ग्रे
 अन्ति॑त॒ ओत॑ दू॒रात् । आ भन्दि॑ष्ठस्य सु॒म॒तिश्चि॑किद्धि ।
 बृ॒हत्ते॑ अ॒ग्रे महि॑ शर्म भ॒द्रम् । यो दे॒ह्यो अन॑मयद्वध॒स्त्रैः ।
 यो अर्य॑प॒त्नीरुष॑संश्च॒कार॑ । स नि॒रुध्या॑ नहु॒षो य॒ह्यो अ॒ग्निः

। विशंश्चक्रे बलिहृतस्सहोभिः ॥ 71 ॥ 2.4.7.10 प्र
 सद्यो अग्ने अत्येष्यन्यान् । आविर्यस्मै चारुतरो बभूथ ।
 ईडेन्यो वपुष्यो विभावा । प्रियो विशामतिथिर्मानुषीणाम् ।
 ब्रह्मज्येष्ठा वीर्या संभृतानि । ब्रह्माग्ने ज्येष्ठन्दिवमा ततान ।
 ऋतस्य ब्रह्म प्रथमोत जज्ञे । तेनार्हति ब्रह्मणा स्पर्धितुङ्कः
 । ब्रह्म स्रुचो घृतवतीः । ब्रह्मणा स्वरवो मिताः ॥ 72 ॥
 2.4.7.11 ब्रह्म यज्ञस्य तन्तवः । ऋत्विजो ये हविष्कृतः
 । शृङ्गाणीवेच्छृङ्गिणां सन्ददृश्रिरे । चषालवन्तस्स्वरव
 पृथिव्याम् । ते देवासस्स्वरवस्तस्थिवांसः ।
 नमस्सखिभ्यस्सन्नान्माऽवंगात । अभिभूरग्निरतरद्रजांसि
 । स्पृधो विहत्य पृतना अभिश्रीः । जुषाणो म आहुतिं
 मामहिष्ट । हत्वा सपत्नान् वरिवस्करन्नः । ईशानन्त्वा
 भुवनानामभिश्चियम् । स्तौम्यग्र उरुकृतं सुवीरम् ।
 हविर्जुषाणस्सपत्नां अभिभूरसि । जहि शत्रून् रुप
 मृधो नुदस्व ॥ 73 ॥ 2.4.8.0 पुरणुता वृणीमहे

जुषेथा॑न्तर्पयता॒मृ॒त॒न्न॒वेन॑ मीयसे स्यो॒नश्च॒त्वारि॑ च ॥ 8
 ॥ 2.4.8.1 स प्र॑ब॒वन्न॒वीयसा॑ । अ॒ग्ने॑ द्यु॒म्नेन॑ स॒य्यता॑
 । बृ॒हत्त॑तन्थ भा॒नुना॑ । नव॒न्नु स्तोम॑म॒ग्नये॑ । दि॒वश्श्ये॑नाय
 जी॒जनम् । वसो॑ः कु॒विद्व॑नाति॒ नः । स्वा॒रु॒हा यस्य॑ श्रियो
 दृ॒शे । र॒यिर्वी॒रव॑तो यथा । अ॒ग्ने॑ य॒ज्ञस्य॑ चे॒ततः॑ । अ॒दाभ्यः॑
 पुर॑ए॒ता ॥ 74 ॥ 2.4.8.2 अ॒ग्निर्वि॑शां मा॒नु॒षीणा॑म् ।
 तूर्णी॑ रथ॒स्सदा॑ नवः । नव॒ः सोमा॑य वा॒जिने॑ । आ॒ज्यं
 पय॑सोऽज॒नि । जुष्ट॑ः शु॒चित॑म॒व्वंसु॑ । नव॒ः सोम॑
 जुष॑स्व नः । पी॒यूष॑स्ये॒ह तृ॑णुहि । यस्ते॑ भा॒ग ऋ॒ता
 व॒यम् । नव॑स्य सोम ते व॒यम् । आ सु॑म॒तिवृ॑णीमहे ॥
 75 ॥ 2.4.8.3 स नो॑ रा॒स्व सह॑स्त्रि॒णः । नव॑ः
 ह॒विर्जु॑षस्व नः । ऋ॒तुभि॑स्सोम॒ भूत॑मम् । तद॒ङ्ग प्र॑ति॒ह॒र्य
 नः । राज॑न्थसोम स्व॒स्तये॑ । नव॒ः स्तोम॑न्नव॒ः ह॒विः
 । इन्द्रा॑ग्निभ्या॒न्नि वे॑दय । तज्जु॑षेता॒ः सचे॑तसा । शुचि॒न्नु
 स्तोम॑न्नव॒जात॑म॒द्य । इन्द्रा॑ग्नी वृ॒त्रह॑णा जुषेथा॑म् ॥ 76
 ॥ 2.4.8.4 उ॒भा हि वा॑ः सु॒हवा॑ जोह॒वीमि॑ । ता

वाज॑ꣳ स॒द्य उ॑श॒ते धे॑ष्ठा । अ॒ग्निरिन्द्रो॑ नव॑स्य नः ।
 अ॒स्य ह॒व्यस्य॑ तृ॒प्यताम् । इ॒ह दे॒वौ संह॑स्त्रिणौ । य॒ज्ञन्न
 आ हि गच्छ॑ताम् । वसु॑मन्तꣳ सुव॑र्विदम् । अ॒स्य ह॒व्यस्य॑
 तृ॒प्यताम् । अ॒ग्निरिन्द्रो॑ नव॑स्य नः । विश्वा॑न्दे॒वाꣳ स्त॑र्पयत
 ॥ 77 ॥ 2.4.8.5 ह॒विषो॑ऽस्य नव॑स्य नः । सुव॑र्विदो
 हि ज॑ज्ञिरे । ए॒दं ब॒र्हिस्सु॑ष्टरी॑मा॒ नवे॑न । अ॒यय्य॑ज्ञो
 यज॑मानस्य भा॒गः । अ॒यं ब॑भूव॒ भुव॑नस्य॒ गर्भः॑ । विश्वे
 दे॒वा इ॒दम॒द्याग॑मिष्ठाः । इ॒मे नु॑ द्यावा॑पृथि॒वी स॒मीची॑ ।
 त॒न्वाने॑ य॒ज्ञं पु॑रु॒पेश॑सन्धिया । आऽस्मै॑ पृणी॒तां भुव॑नानि
 विश्वा॑ । प्र॒जां पु॑ष्टि॒ममृ॑तन्नवे॑न ॥ 78 ॥ 2.4.8.6
 इ॒मे धे॒नू अ॒मृत॑य्यै॒ दुहा॑ते । पय॑स्वत्युत्तरा॒मेतु॑ पु॒ष्टिः ।
 इ॒मय्य॑ज्ञञ्जुष॒माणे॑ नवे॑न । स॒मीची॑ द्यावा॑पृथि॒वी घृ॑तार्ची
 । यवि॑ष्ठो ह॒व्यवा॑हनः । चि॒त्रभा॑नु॒र्घुता॑सु॒तिः । नव॑जातो
 वि रो॑चसे । अ॒ग्ने तत्ते॑ महि॒त्वन्म॑ । त्वम॑ग्ने दे॒वता॑भ्यः ।
 भा॒गे दे॒व न मी॑यसे ॥ 79 ॥ 2.4.8.7 स ए॑ना वि॒द्वान्
 य॑ख्यसि । नव॑ꣳ स्तोम॑ञ्जुषस्व नः । अ॒ग्निꣳ प्र॑थ॒मꣳ

प्राश्नातु । स हि वेद यथा हविः । शिवा अस्मभ्यमोषधीः ।
 । कृणोतु विश्वचरषणिः । भद्रान्नश्श्रेयस्समनैष्ट देवाः ।
 त्वयाऽवसेन समशीमहि त्वा । स नो मयोभूः पितो आ
 विशस्व । शन्तोकाय तनुवे स्योनः । एतमु त्वं मधुना
 सय्युतय्यवम् । सरस्वत्या अधिमनावचकृषुः । इन्द्र
 आसीत्सीरपतिश्शतक्रतुः । कीनाशा आसन्मरुतस्सुदानवः
 ॥ 80 ॥ 2.5.0.0 प्राण उदेहि पुनरा नो भर यज्ञो
 रायो वार्त्रहत्याय वसूनाः स ई पाह्यष्टौ ॥ 8 ॥ प्राणो
 रक्षत्यगृभीता धारावरा मरुतो दीर्घायुत्वाय ज्योतिषा त्वा
 पञ्चचत्वारिंशत् ॥ 45 ॥ प्राणश्शुनं हुवेम । हरिः
 ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ पञ्चमप्रपाठकस्समाप्तः ॥
 2.5.0.0 ॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके पञ्चम प्रपाठक
 प्रारम्भः ॥ हरिः ओम् ॥ 2.5.1.0 अग्रियमनपस्फुरन्ती
 सत्यं सप्त च ॥ 1 ॥ 2.5.1.1 प्राणो रंखति
 विश्वमेजत् । इर्यो भूत्वा बहुधा बहूनि । स इत्सर्वव्यानशे

। यो दे॒वो दे॒वेषु॑ वि॒भूर॑न्तः । आवृ॑द॒दूदा॑त् ख॒वे॒त्रिय॑ध्व॒गद्व॑षा॑
 । तमि॑त्प्रा॒णं म॒न॒सोप॑ शि॒ष्यत॑ । अ॒ग्र॒न्दे॒वाना॑मि॒दम॑त्तु
 नो ह॒विः । म॒न॒सश्चि॑त्ते॒दम् । भू॒तं भ॒व्यं॑श्च गु॒प्यते॑ ।
 तद्धि॑ दे॒वेष्व॑ग्रि॒यम् ॥ 1 ॥ 2.5.1.2 आ न॑ ए॒तु
 पु॒रश्च॒रम् । स॒ह दे॒वैरि॒मꣳ ह॒व॑म् । म॒न॒श्श्रे॒य॑सि॒श्रे॒य॑सि
 । क॒र्मन् य॒ज्ञप॑ति॒न्दध॑त् । जु॒षता॑ मे॒ वा॒गि॒दꣳ ह॒विः ।
 वि॒राड्दे॒वी पु॒रोहि॑ता । ह॒व्य॒वा॒डन॑पायिनी । यया॑ रू॒पाणि॑
 बहु॒धा व॑द॒न्ति । पे॒शाꣳसि॑ दे॒वाꣳ प॑र॒मे ज॒नित्रे॑ ।
 सा नो॑ वि॒राडन॑पस्फुरन्ती ॥ 2 ॥ 2.5.1.3 वाग्दे॒वी
 जु॒षता॑मि॒दꣳ ह॒विः । च॒ख्षुर्दे॒वाना॑ज्योति॑र॒मृते॑ न्य॒क्तम् ।
 अ॒स्य वि॒ज्ञाना॑य बहु॒धा नि॒धी॑यते । तस्य॑ सु॒म्रम॑शीमहि
 । मा नो॑ हासीद्विच॒ख्ख॑णम् । आ॒यु॒रि॒न्नꣳ प्र॑ती॒र्यता॑म्
 । अ॒न॒न्धाश्च॒ख्षुषा॑ व॒यम् । जी॒वा ज्योति॑रशीमहि ।
 सु॒व॒ज्योति॑रु॒तामृ॑तम् । श्रो॒त्रेण॑ भ॒द्रमु॑त शृ॒ण्वन्ति॑ स॒त्यम्
 । श्रो॒त्रेण॑ वाचं बहु॒धोद्य॑मानाम् । श्रो॒त्रेण॑ मोद॑श्च॒ मह॑श्च

श्रूयते । श्रोत्रेण सर्वा दिश आ शृणोमि । येन प्राच्या
 उत दक्षिणा । प्रतीच्यै दिशश्शृण्वन्त्युत्तरात् । तदिच्छ्रोत्रं
 बहुधोद्यमानम् । अरान्न नेमिः परि सर्वं बभूव ॥ 3
 ॥ 2.5.2.0 अस्त्वेतु रोहितो नाको महाःसि ॥ 2
 ॥ 2.5.2.1 उदेहि वाजिन्यो अस्यप्स्वन्तः । इदं
 राष्ट्रमा विश सूनृतावत् । यो रोहितो विश्वमिदञ्जानं
 । स नो राष्ट्रेषु सुधितान्दधातु । रोहंरोहं रोहित
 आरुरोह । प्रजाभिर्वृद्धिञ्नुषामुपस्थम् । ताभिस्संरब्धो
 अविदथ्यदुर्वीः । गातुं प्रपश्यन्निह राष्ट्रमाऽहाः ।
 आऽहाऽशीद्राष्ट्रमिह रोहितः । मृधो व्यास्थदभयन्नो अस्तु
 ॥4॥ 2.5.2.2 अस्मभ्यन्द्यावापृथिवी शक्करीभिः ।
 राष्ट्रन्दुहाथामिह रेवतीभिः । विममञ्श रोहितो विश्वरूपः
 । समाचक्राणः प्ररुहो रुहश्च । दिवङ्गत्वाय महता महिम्ना
 । वि नो राष्ट्रमुनत्तु पयसा स्वेन । यास्ते विशस्तपसा
 सं बभूवुः । गायत्रवँथ्समनु तास्तु आऽगुः । तास्त्वा
 विशन्तु महसा स्वेन । सं माता पुत्रो अभ्येतु रोहितः ॥

5 ॥ 2.5.2.3 यूयमु॑ग्रा मरु॒तः पृ॒थि॒मा॒तरः । इन्द्रे॑ण
स॒यु॒जा प्र॒मृ॒णीथ॒ शत्रू॑न् । आ वो॒ रोहि॑तो अ॒शृ॒णोद॒भिद्य॑वः
। त्रि॒स॒प्ता॒सो मरु॒तस्स्वा॑दु॒स॒म्मु॒दः । रोहि॑तो॒ द्यावा॑पृथि॒वी
ज॒जान॑ । तस्मि॒न् स्त॒न्तुं पर॑मे॒ष्ठी त॑तान । तस्मि॒न् छि॒श्रिये
अ॒ज एक॑पात् । अ॒दृ॒ह॒द्द्यावा॑पृथि॒वी ब॒लेन॑ । रोहि॑तो॒
द्यावा॑पृथि॒वी अ॒दृ॒हत् । तेन॒ सुव॑स्त॒भित॑न्तेन॒ नाकः॑ ॥

6 ॥ 2.5.2.4 सो अ॒न्तरि॑ख्ये॒ रज॑सो वि॒मानः॑ । तेन॑
दे॒वास्सु॒व॒रन्व॑विन्दन् । सु॒शेव॑न्त्वा भा॒नवो॑ दी॒दि॒वाः स॑म्
। स॒म॒ग्रा॒सो जु॒हो जा॑तवेदः । उ॒ख्यन्ति॑ त्वा वा॒जिन॒मा
घृ॒तेन॑ । स॒स॒म॒ग्रे यु॒वसे॑ भो॒ज॒नानि॑ । अ॒ग्रे श॒र्धं म॒ह॒ते
सौ॒भ॒गाय॑ । तव॑ द्यु॒म॒न्यु॒त्त॒मानि॑ सन्तु । स॒ञ्जा॑स्प॒त्यः
सु॒य॒म॒मा कृ॑णुष्व । श॒त्रूय॑ताम॒भि ति॑ष्ठा॒ महा॑ः॒सि ॥ 7

॥ 2.5.3.0 क॒र॒न्नि॒वि॒ष्टम॑स्यता॒न्नव॑ च ॥ 3 ॥ 2.5.3.1
पुन॑र्न॒ इन्द्रो॑ म॒घवा॑ ददातु । ध॒नानि॑ श॒क्रो ध॒न्य॑स्सु॒राधाः॑
। अ॒र्वा॒चीन॑ङ्क॒णुता॒य्याँचि॒तो मनः॑ । श्रु॒ष्टी नो॑ अ॒स्य ह॒विषो॑
जुषा॒णः । या॒नि नो॑ऽजि॒न॒न्धना॑नि । ज॒ह॒र्थं शू॒र म॒न्युना॑

। इन्द्रानुविन्द नस्तानि । अनेन हविषा पुनः । इन्द्र
 आशाभ्यः परि । सर्वाभ्योऽभयङ्करत् ॥ 8 ॥ 2.5.3.2
 जेता शत्रून् विचक्षणिः । आकूत्यै त्वा कामाय त्वा समृधे
 त्वा । पुरो दधे अमृतत्वाय जीवसे । आकूतिमस्यावसे ।
 काममस्य समृद्धौ । इन्द्रस्य युञ्जते धियः । आकूतिन्देवीं
 मनसा पुरो दधे । यज्ञस्य माता सुहवा मे अस्तु ।
 यदिच्छामि मनसा सकामः । विदेयमेनद्धृदये निविष्टम्
 ॥ 9 ॥ 2.5.3.3 सेदग्निरग्नीरत्येत्यन्यान् । यत्र
 वाजी तनयो वीडुपाणिः । सहस्रपाथा अखरा समेति
 । आशानान्त्वाऽऽशापालेभ्यः । चतुर्भ्यो अमृतैभ्यः ।
 इदं भूतस्याध्यख्येभ्यः । विधेम हविषा वयम् । विश्वा
 आशा मधुना सः सृजामि । अनमीवा आप ओषधयो
 भवन्तु । अयय्यँजमानो मृधो व्यस्यताम् ॥ 10 ॥
 2.5.3.4 अगृभीताः पशवस्सन्तु सर्वे । अग्निस्सोमो
 वरुणो मित्र इन्द्रः । बृहस्पतिस्सविता यस्सहस्री । पूषा
 नो गोभिरवसा सरस्वती । त्वष्टा रूपाणि समनक्तु यज्ञैः

। त्वष्टां रूपाणि दधती सरस्वती । पूषा भग॑ः सविता
 नो ददातु । बृहस्पतिर्दददिन्द्रस्सहस्र॑म् । मित्रो दाता
 वरुणस्सोमो अग्निः ॥ 11 ॥ 2.5.4.0 वज्र॑हीनामृजी॒षं
 व्यृण्वति ररखतु नो रु॒यिः सौभ॑गान्येक॑श्च ॥ 4 ॥
 2.5.4.1 आ नो भर॑ भग॑मिन्द्र द्युमन्त॑म् । नि ते दे॒ष्णस्य॑
 धीमहि प्र॑रेके । उ॒र्व इ॒व पप्रथे॑ कामो अ॒स्मे । तमापृ॑णा
 वसुपते॒ वसू॑नाम् । इ॒मङ्काम॑ मन्दया गोभि॒रश्वैः । च॒न्द्रव॑ता
 राध॑सा प॒प्रथ॑श्च । सु॒व॒र्यवो॑ म॒तिभि॑स्तुभ्यं वि॒प्राः । इन्द्रा॑य
 वाह॑ः कुशिका॒सो अ॒क्रन् । इन्द्र॑स्य॒ नु वी॒र्या॑णि प्रवोच॑म्
 । यानि॑ च॒कार॑ प्रथ॒मानि॑ व॒ज्री ॥ 12 ॥ 2.5.4.2
 अ॒ह॒न्नहि॑मन्व॒पस्त॑तर्द । प्रव॒र॒ख्याणा॑ अभि॒न॒त्पर्व॑तानाम्
 । अ॒ह॒न्नहि॑ पर्व॒ते शि॒श्रिया॑णम् । त्वष्टा॑ऽस्मै वज्र॑ः
 स्व॒र्यन्त॑तर॒ख । वा॒श्रा इ॒व धे॒नव॑स्स्यन्द॑मानाः ।
 अ॒ञ्ज॑स्समु॒द्रम॑व॒ जग्मु॑रापः । वृषा॒यमा॑णोऽवृणी॒त सोम॑म् ।
 त्रि॒क॑द्रुकेष्वपिब॒थ्सु॑तस्य । आ सा॒य॑कं म॒घवा॑ दत्त॒ वज्र॑म्

। अहन्नेनं प्रथमजा महीनाम् ॥ 13 ॥ 2.5.4.3
 यदिन्द्राहन्प्रथमजा महीनाम् । आन्मायिनाममिनाः प्रोत
 मायाः । आत्सूर्यञ्जनयन्द्यामुषासम् । तादीक्रा शत्रून्
 किलाविविधसे । अहन्वृत्रवृत्रतरं व्यसम् । इन्द्रो वज्रेण
 महता वधेन । स्कन्धासीव कुलिशेनाविवृक्णा ।
 अहिंशयत उपपृक्पृथिव्याम् । अयोध्येव दुर्मद आ हि
 जुह्वे । महावीरन्तुविबाधमृजीषम् ॥ 14 ॥ 2.5.4.4
 नातारीरस्य समृतिं वधानाम् । स रुजानाः पिपिष
 इन्द्रशत्रुः । विश्वो विहाया अरतिः । वसुर्दधे हस्ते दखिणे
 । तरणिर्न शिश्रथत् । श्रवस्यया न शिश्रथत् । विश्वस्मा
 इदिषुध्यसे । देवत्रा हव्यमूहिषे । विश्वस्मा इत्सुकृते
 वारमृण्वति । अग्निद्वारा व्यृण्वति ॥ 15 ॥ 2.5.4.5
 उदुञ्जिहानो अभि काममीरयन् । प्रपृञ्चन्विश्वा भुवनानि
 पूर्वथा । आ केतुना सुषमिद्धो यजिष्ठः । कामन्नो अग्ने
 अभिहय दिग्भ्यः । जुषाणो हव्यममृतेषु दूढः । आ नो
 रयिं बहुलाङ्गोमंतीमिषम् । नि धैहि यख्णदमृतेषु भूषन् ।

अश्विना यज्ञमागतम् । दाशुषः पुरुदः ससा । पूषा रंखतु
 नो रयिम् ॥ 16 ॥ 2.5.4.6 इमय्यँजमश्विना वर्धयन्ता
 । इमौ रयिय्यँजमानाय धत्तम् । इमौ पशून् रंखताव्विश्वतो
 नः । पूषा नः पातु सदमप्रयच्छन् । प्रते महे सरस्वति
 । सुभगे वाजिनीवति । सत्यवाचे भरे मतिम् । इदन्नो
 हव्यङ्घृतवन्त्सरस्वति । सत्यवाचे प्रभरेमा हवीःषि ।
 इमानि ते दुरिता सौभगानि । तेभिर्वयः सुभगांसस्याम
 ॥ 17 ॥ 2.5.5.0 स्याम रुरोह युवानश्शुभ्यूरिच्छमानो
 दृश्यते निपद्यते चत्वारि च ॥ 5 ॥ 2.5.5.1 यज्ञो रायो
 यज्ञ ईशे वसूनाम् । यज्ञस्सस्यानामुत सुखितीनाम् । यज्ञ
 इष्टः पूर्वचित्तिन्दधातु । यज्ञो ब्रह्मणाः अप्येतु देवान् ।
 अयय्यँजो वर्धताङ्गोभिरश्वैः । इयव्वैदिस्स्वपत्या सुवीरा ।
 इदं बरुहिरति बरुहीःप्यन्या । इमय्यँजव्विश्वे अवन्तु देवाः
 । भग एव भगवाः अस्तु देवाः । तेन वयं भगवन्तस्याम
 ॥ 18 ॥ 2.5.5.2 तन्त्वा भग सर्व इज्जोहवीमि ।
 स नो भग पुरएता भवेह । भग प्रणेतर्भग सत्यराधः ।

भगे॒मान्धिय॒मुद॑व॒ दद॑न्नः । भग॒ प्र णो॑ जनय॒ गोभि॒रश्वैः॑ ।
 भग॒ प्र नृभि॑र्नृ॒वन्त॑स्स्याम । शश्व॑ती॒स्समा॒ उप॑यन्ति लो॒काः
 । शश्व॑ती॒स्समा॒ उप॑यन्त्यापः । इ॒ष्टं पू॑र्त॒ः शश्व॑तीना॒ः
 समा॑ना॒ः शाश्व॑तेन । ह॒विषे॑ष्वाऽन॒न्तल्लो॑कं पर॒मा रू॑रोह
 ॥19 ॥ 2.5.5.3 इ॒यमे॒व सा या प्र॑थ॒मा व्यौच्छ॑त् ।
 सा रू॒पाणि॑ कुरुते प॒ञ्च दे॒वी । द्वे स्वसा॑रौ वयत॒स्तत्र॑मे॒तत्
 । स॒ना॒तन॒वित॑त॒ः ष॑ण्म॒यूख॑म् । अवा॒न्याः स्तन्तू॑न्कि॒रतो॑
 ध॒त्तो अ॒न्यान् । नाव॑पृ॒ज्याते॒ न ग॑माते॒ अन्त॑म् । आ वो
 यन्तू॑दवा॒हासो॑ अ॒द्य । वृ॒ष्टि॒र्यै विश्वे॑ म॒रुतो॑ जु॒नन्ति॑ ।
 अ॒य॒र्य्यो अ॒ग्नि॒र्मरु॑त॒स्समि॑द्धः । ए॒तञ्जु॑षध्वङ्क॒वयो॑ युवानः ॥
 20 ॥ 2.5.5.4 धा॒रा॒वरा॑ म॒रुतो॑ धृ॒ष्णुवो॑जसः । मृ॒गा न
 भी॒मास्त॑विषेभि॒रूर्मि॑भिः । अ॒ग्नयो॑ न शु॒शुचा॑ना ऋ॒जी॒षिणः॑
 । भ्रुमि॑न्धम॒न्त उप॑ गा अ॒वृण्व॑त । वि च॑क्रमे॒ त्रिर्दे॒वः । आ
 वे॒धस॒त्रील॑पृ॒ष्ठं बृ॑हन्त॑म् । बृ॒ह॒स्पति॑ः स॒दने॑ सादयध्वम् ।
 सा॒द॒द्योनि॑न्दम॒ आ दी॑दि॒वाः स॑म् । हि॒र॒ण्यव॑र्णम॒रुषः॑ स॒पेम॑
 । स हि शुचि॑श्श॒तप॑त्र॒स्स शु॒न्यूः ॥21 ॥ 2.5.5.5

हिरण्यवाशीरिषिरस्सुवर्षाः । बृहस्पतिस्स स्वावेश ऋष्वाः ।
 । पूरू सखिभ्य आसुतिङ्करिष्ठः । पूषः स्तव व्रते वयम् ।
 नरिष्येम कदाचन । स्तोतारस्त इह स्मसि । यास्ते पूषन्ना
 वो अन्तस्समुद्रे । हिरण्ययीरन्तरिख्ये चरन्ति । याभिर्यासि
 दूत्याः सूर्यस्य । कामेन कृतश्रव इच्छमानः ॥ 22 ॥

2.5.5.6 अरण्यान्यरण्यान्यसौ । या प्रेव नश्यसि । कथा
 ग्रामन्न पृच्छसि । न त्वाभीरिव विन्दती ३ । वृषारवाय
 वदते । यदुपावति चिच्चिकः । आघाटीभिरिव धावयन्
 । अरण्यानिर्महीयते । उत गाव इवादन् । उतो वेश्मेव
 दृश्यते ॥ 23 ॥ 2.5.5.7 उतो अरण्यानिस्सायम् ।
 शकटीरिव सर्जति । गामङ्गैष आ ह्वयति । दार्वङ्गैष
 उपावधीत् । वसन्नरण्यान्याः सायम् । अक्रुक्षदिति
 मन्यते । न वा अरण्यानिहन्ति । अन्यश्चेन्नाभिगच्छति
 । स्वादोः फलस्य जग्ध्वा । यत्र कामं नि पद्यते ।
 आज्ञनगन्धीः सुरभीम् । बहून्नामकृषीवलाम् । प्राहं
 मृगाणां मातरम् । अरण्यानीमशःसिषम् ॥ 24 ॥

2.5.6.0 करोम्यवर्त्ये चिच्छुभ्रेऽश्नवामहै चत्वारि च ॥
 6 ॥ 2.5.6.1 वार्त्रहत्याय शवसे । पृतनासाहाय च
 । इन्द्र त्वा वर्तयामसि । सुब्रह्माणं वीरवन्तं बृहन्तम् ।
 उरुं गभीरं पृथुबुधमिन्द्र । श्रुतस्मिमुग्रमभिमातिषाहम् ।
 अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः । क्षेत्रियै त्वा निर्ऋत्यै
 त्वा । द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य पाशात् । अनागसं ब्रह्मणे
 त्वा करोमि ॥ 25 ॥ 2.5.6.2 शिवे ते द्यावापृथिवी
 उभे इमे । शं ते अग्निस्सहाद्विरस्तु । शं द्यावापृथिवी
 सहोषधीभिः । शमन्तरिक्षं सह वातेन ते । शं ते चतस्रः
 प्रदिशो भवन्तु । या दैवीश्चतस्रः प्रदिशः । वातपत्नीरभि
 सूर्यो विचष्टे । तासान्त्वा जरस आ दधामि । प्र यक्ष्मं
 एतु निर्ऋतिं पराचैः । अमोचि यक्ष्मादुरितादवर्त्ये ॥
 26 ॥ 2.5.6.3 द्रुहं पाशान्निर्ऋत्यै चोदमोचि । अह
 अवर्तिमविदथस्योनम् । अप्यभूद्भद्रे सुकृतस्य लोके ।
 सूर्यमृतं तमसो ग्राह्या यत् । देवा अमुञ्चन्नसृजन्व्येनसः ।
 एवमहमिमं क्षेत्रियाञ्जामिशं सात् । द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य

पाशात् । बृहस्पते युवमिन्द्रश्च वस्वः । दिव्यस्येशाथे उत
 पार्थिवस्य । धत्त२ रयि३ स्तुवते कीरयेचित् ॥ 27 ॥
 2.5.6.4 यूयं पात स्वस्तिभिस्सदा नः । देवायुधमिन्द्रमा
 जोहुवानाः । विश्वावृधमभि ये रक्षमाणाः । येन हता
 दीर्घमध्वान्मायन् । अनन्तमर्थमनिवथ्स्यमानाः । यत्ते
 सुजाते हिमवत्सु भेषजम् । मयोभूशशन्तमा यद्धृदोसि ।
 ततो नो देहि सीबले । अदो गिरिभ्यो अधि यत्प्रधावसि
 । स२शोभमाना कन्येव शुभ्रे ॥ 28 ॥ 2.5.6.5
 तां त्वा मुद्गला हविषा वर्धयन्ति । सा नस्सीबले
 रयिमा भाजयेह । पूर्वं देवा अपरेणानुपश्यञ्जन्मभिः ।
 जन्मान्यवरै२ पराणि । वेदानि देवा अयमस्मीति माम्
 । अह२ हित्वा शरीरं जरसं२ परस्तात् । प्राणापानौ
 चक्षुश्श्रोत्रम् । वाचं मनसि संभृताम् । हित्वा शरीरं
 जरसं२ परस्तात् । आ भूतिंभूतिं वयमंश्जवामहे ।
 इमा एव ता उषसो या२ प्रथमा व्यौच्छन् । ता देव्यं२

कुर्वते पञ्चरूपा । शश्वतीर्नावपृज्यन्ति । न गमन्त्यन्तम् ॥ 29 ॥ 2.5.7.0 च स्वाहा साम्राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा विशमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा चत्वारि च ॥ 7 ॥ (अग्निस्सोमो वरुणो मित्र इन्द्रो बृहस्पतिस्सविता पूषा सरस्वती त्वष्टा दश ॥) 2.5.7.1 वसूनां त्वाऽधीतेन । रुद्राणामूर्त्या । आदित्यानां तेजसा । विश्वेषां देवानां क्रतुना । मरुतामेम्रा जुहोमि स्वाहा । अभिभूतिरहमागमम् । इन्द्रसखा स्वायुधः । आस्वाशासु दुष्पहः । इदं वर्चो अग्निना दत्तमागात् । यशो भर्गस्सह ओजो बलं च ॥ 30 ॥ 2.5.7.2 दीर्घायुत्वाय शतशारदाय । प्रतिगृणामि महते वीर्याय । आयुरसि विश्वायुरसि । सर्वायुरसि सर्वमायुरसि । सर्वम् आयुर्भूयात् । सर्वमायुर्गेषम् । भूर्भुवस्सुवः । अग्निर्धर्मेणान्नादः । मृत्युर्धर्मेणान्नपतिः । ब्रह्म क्षत्रं स्वाहा ॥ 31 ॥ 2.5.7.3 प्रजापतिः प्रणेता । बृहस्पतिः

पु॒र॒ए॒ता । य॒मः प॒न्थाः । च॒न्द्र॒माः पु॒नर॒सु॒स्वाहा॑ ।
 अ॒ग्नि॒र॒न्ना॒दोऽन्न॑पतिः । अ॒न्नाद्य॑म॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय
 द॒दातु॑ स्वाहा॑ । सो॒मो रा॒जा रा॒ज॑पतिः । रा॒ज्यम॒स्मिन्
 य॒ज्ञे यज॑मानाय द॒दातु॑ स्वाहा॑ । वरु॑णस्स॒म्राट्थ्स॒म्राट्पतिः॑
 । सा॒म्राज्य॑म॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय द॒दातु॑ स्वाहा॑ ॥
 32 ॥ 2.5.7.4 मि॒त्रः क्ष॒त्रं क्ष॒त्र॑पतिः । क्ष॒त्रम॒स्मिन्
 य॒ज्ञे यज॑मानाय द॒दातु॑ स्वाहा॑ । इन्द्रो॑ ब॒लं ब॒ल॑पतिः ।
 ब॒लम॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय द॒दातु॑ स्वाहा॑ । बृ॒ह॒स्पति॑र्ब्रह्म
 ब्रह्म॑पतिः । ब्रह्मा॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय द॒दातु॑ स्वाहा॑ ।
 स॒वि॒ता रा॒ष्ट्रः रा॒ष्ट्र॑पतिः । रा॒ष्ट्रम॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय
 द॒दातु॑ स्वाहा॑ । पू॒षा वि॒शां वि॒द॑तिः । वि॒शम॒स्मिन् य॒ज्ञे
 यज॑मानाय द॒दातु॑ स्वाहा॑ । सर॑स्वती॒ पु॒ष्टिः पु॒ष्टि॑पती
 । पु॒ष्टिम॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय द॒दातु॑ स्वाहा॑ । त्व॒ष्टा
 प॒शूनां मि॑थु॒नानां॑ रू॒प॒कृ॒द्रूप॑पतिः । रू॒पेणा॒स्मिन् य॒ज्ञे
 यज॑मानाय प॒शून् द॑दातु॒ स्वाहा॑ ॥ 33 ॥ 2.5.8.0
 अ॒र्च॒त॒ ह॒विर्गा॑यत य॒स॒च ष॒णीनां॑ वैश॒म्भ॒ल्या हा॑सी॒त्त्वमु॑रुं

दे॒वहू॑तौ न॒स्त्मना॑ षट् ॥ 8 ॥ 2.5.8.1 स ई॑ पाहि॒ य
 ऋ॒जी॒षी त॑रु॒त्रः । य॒श्शि॒प्र॒वा॒न्वृ॒ष॒भो यो म॑ती॒नाम् । यो
 गो॑त्र॒भि॒द्व॒ज्र॒भृ॒द्यो ह॑रि॒ष्ठाः । स इ॒न्द्र चि॒त्रा॑ अ॒भि तृ॑न्धि॒
 वा॒जान् । आ ते शु॒ष्मो वृ॒ष॒भ ए॑तु पश्चात् । ओ॒त्तरा॑द॒ध॒रागा
 पु॒रस्ता॑त् । आ वि॒श्वतो॑ अ॒भिस॑मे॒त्व॒र्वाङ् । इ॒न्द्र द्यु॒म्र॑
 सु॒व॒र्व॒द्धे॒ह्यस्मे । प्रो॒ष्वस्मै॑ पु॒रोर॑थम् । इ॒न्द्राय॑ शु॒षम॑र्चत ॥
 34 ॥ 2.5.8.2 अ॒भी॒कै चि॒दु लो॒क॒कृ॒त् । स॒ङ्गे स॒म॒थ्सु॑
 वृ॒त्र॒हा । अ॒स्माकं॑ बो॒धि चो॒दि॒ता । न॒भ॒न्ता॒म॒न्य॒केषा॑म्
 । ज्या॒का अ॒धि ध॒न्व॑सु । इ॒न्द्र व॒य॑ शु॒ना॒सी॒रम् ।
 अ॒स्मिन् य॒ज्ञे ह॑वा॒महे । आ वा॒जैरु॑प॒ नो ग॑मत् ।
 इ॒न्द्राय॑ शु॒ना॒सी॒राय॑ । सु॒चा जु॑हु॒त नो ह॒विः ॥ 35 ॥
 2.5.8.3 जु॒षतां॑ प्र॒ति मे॒धि॒रः । प्र ह॒व्यानि॑ घृ॒तव॑न्त्यस्मे
 । ह॒र्य॑श्वा॒य भ॑र॒ता स॒जोषाः॑ । इ॒न्द्र॒तुभि॑र्ब्र॒ह्म॑णा वावृ॒धा॒नः ।
 शु॒ना॒सी॒री ह॒विरि॒दं जु॑ष॒स्व । व॒यस्सु॑प॒र्णा उ॑प॒सेदु॑रि॒न्द्रम्
 । प्रि॒यमे॑धा॒ ऋ॒षयो॑ ना॒ध॒मा॒नाः । अप॑ ध्वा॒न्तमू॑र्ण॒हि

पूर्धि चक्षुः । मुमुग्ध्यस्मान्निधयेऽव बृद्धान् । बृहदिन्द्राय
 गायत ॥ 36 ॥ 2.5.8.4 मरुतो वृत्रहन्तमम् । येन
 ज्योतिरजनयन्नृतावृधः । देवं देवाय जागृवि । कामिहैकाः
 क इमे पतङ्गाः । मान्थालाः कुलिपरिमापतन्ति ।
 अनावृतैनान्प्रधमन्तु देवाः । सौपर्णं चक्षुस्तनुवा विदेय
 । एवा वेन्दस्व वरुणं बृहन्तम् । नमस्याधीरममृतस्य
 गोपाम् । स नश्शर्म त्रिवरूथं वियःसत् ॥ 37 ॥
 2.5.8.5 यूयं पात स्वस्तिभिस्सदा नः । नाकै सुपूर्णमुप
 यत्पतन्तम् । हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा । हिरण्यपक्षं
 वरुणस्य दूतम् । यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम् । शं नो
 देवीरभिष्टये । आपो भवन्तु पीतये । शय्यौरभि स्रवन्तु
 नः । ईशाना वार्याणाम् । क्षयन्तीश्च षणीनाम् ॥ 38 ॥
 ॥ 2.5.8.6 अपो याचामि भेषजम् । अप्सु मे सोमो
 अब्रवीत् । अन्तर्विश्वानि भेषजा । अग्निं च विश्वशम्भुवम्
 । आपश्च विश्वभेषजीः । यदप्सु ते सरस्वति । गोष्वश्वेषु
 यन्मधु । तेन मे वाजिनीवति । मुखमङ्घ्रि सरस्वति ।

या सरस्वती वैशम्भल्या ॥ 39 ॥ 2.5.8.7 तस्यां मे
 रास्व । तस्यांस्ते भक्षीय । तस्यांस्ते भूयिष्ठभाजो भूयास्म
 । अहं त्वदस्मि मदसि त्वमेतत् । ममांसि योनिस्तव
 योनिरस्मि । ममैव सन्वहं हव्यान्यग्ने । पुत्रं पित्रे
 लोककृज्जातवेदः । इहैव सन्तत्र सन्तं त्वाऽग्ने । प्राणेन
 वाचा मनसा बिभर्मि । तिरो मा सन्तुमायुर्मा प्रहासीत् ॥
 40 ॥ 2.5.8.8 ज्योतिषा त्वा वैश्वानरेणोपतिष्ठे । अयं
 ते योनिर् ऋत्वियः । यतो जातो अरोचथाः । तं जानन्नग्रं
 आरोह । अथा नो वर्धया रयिम् । या ते अग्ने यज्ञिया
 तनूस्तयेह्यारोहात्माऽऽत्मानम् । अच्छा वसूनि कृण्वन्नस्मे
 नर्या पुरूणि । यज्ञो भूत्वा यज्ञमा सीद स्वां योनिम्
 । जातवेदो भुव आ जायमानस्सक्षय एहि । उपावरोह
 जातवेदं पुनस्त्वम् ॥ 41 ॥ 2.5.8.9 देवेभ्यो
 हव्यं वह नः प्रजानन् । आयुं प्रजां रयिम्स्मासु
 धेहि । अजंस्रो दीदिहि नो दुरोणे । तमिन्द्रं जोहवीमि
 मधवानमुग्रम् । सत्रा दधानमप्रतिष्कुतं शवांसि ।

म॑हि॒ष्ठो गी॒र्भिरा च॑ य॒ज्ञियोऽव॑वर्तत् । रा॒ये नो॒ विश्वा॑
 सु॒पथा॑ कृ॒णोतु व॒ज्री । त्रि॒क॑द्रु॒केषु॑ म॒हिषो॑ यवा॑शिरं
 तुवि॒शुष्म॑स्तृ॒पत् । सोम॑मपिब॒द्विष्णु॑ना सु॒तं यथा॑ऽव॑शत्
 । स ई॑ ममाद् म॒हि क॒र्म क॒र्तवे॑ म॒हामु॑रुम् ॥ 42 ॥
 2.5.8.10 सैन॑ः स॒श्वदे॒वं दे॒वस्स॒त्यमि॒न्दुः स॒त्य
 इन्द्रः॑ । वि॒दद्यती॑ स॒रमा॑ रु॒ग्णम॑द्रैः । म॒हि पा॒थः पू॒र्व्यः
 स॒द्विर्य॑क्कः । अ॒ग्रं न॒यथ्सु॑प॒द्यक्ष॑राणाम् । अ॒च्छा र॒वं प्रथ॑मा
 जा॒नती॑गात् । वि॒दद्भव्यः॑ स॒रमा॑ दृढ॒मूर्व॑म् । येना॒नुकं॑
 मा॒नुषी॑ भो॒जंते॑ विट् । आ ये विश्वा॑स्स्वप॒त्यानि॑ च॒क्रुः ।
 कृ॒ण्वाना॑सो अमृ॒तत्वाय॑ गा॒तुम् । त्वं नृ॑भिर्नृ॒पते॑ दे॒वहू॑तौ
 ॥ 43 ॥ 2.5.8.11 भू॒रीणि॑ वृ॒त्वा ह॑र्य॒श्व ह॑सि ।
 त्वन्नि॑द॒स्युश्चु॑मु॒रिम् । धु॒निं चा॒स्वाप॑यो द॒भीत॑ये सु॒हन्तु॑ ।
 ए॒वा पा॑हि प्र॒त्नथा॑ म॒न्दतु॑ त्वा । श्रु॒धि ब्र॒ह्म वा॑वृ॒धस्वो॒त
 गी॒र्भिः । आ॒वि॒स्सुर्य॑ कृ॒णुहि॑ पी॒पिही॑षः । ज॒हि शत्रू॑ः र॒भि
 गा इन्द्र॑ तृ॒न्धि । अ॒ग्ने बा॑ध॒स्व वि॒ मृधो॑ नुद॒स्व । अ॒पामी॑वा

अप॒ रक्षा॑ँ॒सि सेध॑ । अ॒स्मात्स॑मु॒द्राद्बृ॑हतो दि॒वो नः॑ ॥
 44 ॥ 2.5.8.12 अ॒पां भू॑मान॒मुप॑ न॒स्सृजे॑ह । यज्ञ॒
 प्र॒ति॒तिष्ठ॑ सु॒म॒तौ सु॒शेवा॒ आ त्वा॑ । व॒सूनि॑ पु॒रु॒धा वि॑शन्तु ।
 दी॒र्घ॒मायु॑र्य॒ज॒मा॒नाय॑ कृ॒ण्वन् । अ॒धामृ॑तेन ज॒रि॒तार॑म॒ङ्घ्रि॑ ।
 इन्द्र॑श्शु॒नाव॒द्वि॒त॒नोति॑ सी॒रम् । स॒ंव॒त्सर॑स्य॒ प्रति॒माण॑मे॒तत् ।
 । अ॒र्कस्य॑ ज्यो॒ति॒स्तदि॑दा॒स ज्येष्ठ॑म् । स॒ंव॒त्सर॑
 शु॒नव॑त्सी॒रमे॑तत् । इन्द्र॑स्य॒ राध॑ः प्र॒य॒तं पु॒रु॒ त्मना॑ ।
 तद॑र्करूपं वि॒मि॒मा॒नमे॑ति । द्वा॒द॒शारे॑ प्र॒ति॒तिष्ठ॑ती॒दृषा॑ ।
 अ॒श्वाय॑न्तो॒ ग॒व्यन्तो॑ वा॒जय॑न्तः । ह॒वाम॑हे त्वोप॑गन्त॒वा उ॑ ।
 आ॒भूष॑न्त॒स्त्वा सु॒म॒तौ न॒वा॒याम् । व॒यमिन्द्र॑ त्वा शु॒नः हु॑वेम
 ॥ 45 ॥ 2.6.0.0 स्वा॒द्वीन्त्वा॒ सोम॑स्सुरा॒वन्तः॑ सी॒सैन॑
 मि॒त्रोऽसि॑ यद्वै॒वा हो॑ता॒ य॒ख्य॒त्समि॑धेन्द्रः॑ समि॒द्ध इन्द्र॑
 आच॑र॒षणि॑प्रा दे॒वं ब॒र्हिर्हो॑ता॒ य॒ख्य॒त्समि॑धा॒ग्निः॑ समि॒द्धो
 अ॒ग्निर॑श्विना॒श्विना॑ ह॒वि॒रिन्द्रि॑य॒न्दे॒वं ब॒र्हि॒स्सर॑स्व॒त्यग्नि॑म॒द्यो॒श
 हो॑ता॒ य॒ख्य॒दि॒डस्प॑दे समि॒द्धो अ॒ग्नि॒स्समि॑धा॒ वस॑न्ते॒न॒र्तुना॑
 दे॒वं ब॒र्हिरिन्द्र॑व्यो॒धसं॑ वि॒श॒तिः ॥ 20 ॥

स्वाद्वीन्त्वाऽमीमदन्त पितरस्साम्राज्याय पूतं पवित्रेणोषासान्त
 बदरैरधातान्देव इन्द्रो वनस्पतिः पष्ठवाहङ्गान्देवी
 देवव्ययोधसश्चतुर्नवतिः ॥ 94 ॥ स्वाद्वीन्त्वा वेतु यजं ॥
 हरिः ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ षष्ठ प्रपाठकस्समाप्तः
 2.6.0.0 ॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके षष्ठ प्रपाठक
 प्रारम्भः ॥ हरिः ओम् ॥ 2.6.1.0 हविः प्रत्यङ्खसोमो
 अतिद्रुतो गृह्णाम्याविशन्विषूचिका पञ्च च ॥ 1 ॥
 2.6.1.1 स्वाद्वीं त्वा स्वादुना । तीव्रां तीव्रेण ।
 अमृताममृतेन । मधुमतीं मधुमता । सृजामि सः सोमेन
 । सोमोऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व । सरस्वत्यै पच्यस्व ।
 इन्द्राय सुत्राम्णे पच्यस्व । परीतो विश्वता सुतम् । सोमो
 य उत्तमः हविः ॥ 1 ॥ 2.6.1.2 दधन्वा यो नर्यो
 अप्स्वन्तरा । सुषाव सोममद्रिभिः । पुनातु ते परिस्नुतम्
 । सोमः सूर्यस्य दुहिता । वारेण शश्वता तना ।
 वायुः पूतः पवित्रेण । प्राङ्खसोमो अतिद्रुतः । इन्द्रस्य

युज्यस्सखा॑ । वा॒युः॑ पू॒तः॑ प॒वित्रेण॑ । प्र॒त्यङ्ख॑सोमो
 अति॑द्रुतः ॥ 2 ॥ 2.6.1.3 इन्द्र॑स्य युज्यस्सखा॑ । ब्रह्म
 क्ष॒त्रं प॑वते तेज॑ इन्द्रि॒यम् । सुर॑या सोम॑स्सुत आसु॑तो
 मदा॑य । शु॒क्रेण॑ देव दे॒वता॑ः पिपृ॑ग्धि । रसे॒नान्नं॑ यज॑मानाय
 धेहि॑ । कु॒विद॑ङ्ग यव॑मन्तो यव॑चित् । यथा॑ दान्त्य॑नुपूर्वं
 वि॒यूय॑ । इहे॑हैषां कृणु॑त भोज॑नानि । ये ब॒र्हिषो॑ नमो॑वृत्तिं
 न ज॒ग्मुः । उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्य॒श्विभ्या॑ त्वा जुष्टं॑ गृह्णामि
 ॥ 3 ॥ 2.6.1.4 सर॑स्वत्या इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णो॑ । ए॒ष ते
 योनि॑स्तेज॑से त्वा । वी॒र्या॑य त्वा बला॑य त्वा । तेजो॑ऽसि
 तेजो॑ मयि॑ धेहि । वी॒र्य॑मसि वी॒र्यं॑ मयि॑ धेहि । बल॑मसि
 बलं॑ मयि॑ धेहि । नाना॑ हि वा॑ दे॒वहि॑त॒ः सद॑ः कृतम्
 । मा स॑सृ॒क्षाथां॑ पर॒मे व्यो॑मन् । सुरा॑ त्वमसि॑ शु॒ष्मिणी॑
 सोम॑ ए॒षः । मा मा॑ हि॒ःसी॒स्स्वां योनि॑मावि॒शन् ॥ 4
 ॥ 2.6.1.5 उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्या॒श्विनं॑ तेजः । सा॒र॒स्वतं॑
 वी॒र्य॑म् । ऐ॒न्द्रं बल॑म् । ए॒ष ते॒ योनि॑र्मोदा॑य त्वा ।

आ॒न॒न्दाय॑ त्वा॒ मह॑से त्वा । ओजो॑ऽस्यो॒जो मयि॑ धेहि
 । म॒न्युर॑सि म॒न्युं मयि॑ धेहि । महो॑ऽसि महो मयि॑ धेहि
 । सहो॑ऽसि सहो मयि॑ धेहि । या व्या॒घ्रं विषू॑चिका
 । उ॒भौ वृ॒कं च॑ रक्ष॑ति । श्ये॒नं प॑त॒त्रिण॑ः॒ सि॒हम्
 । से॒मं पा॒त्व॑ह॒सः । संपृ॑च॒स्थ सं मा॑ भ॒द्रेण॑ पृ॒ङ्क ।
 वि॒पृच॑स्थ॒ वि मा॑ पा॒प्मना॑ पृ॒ङ्क ॥ 5 ॥ 2.6.2.0

अ॒द्ध्यः र॒षीर॒व्यं पि॒ब॒ज्जन्म॑न॒र्तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यः॒ श्रद्धा॑ स॒त्ये
 प्र॒जाप॑तिर॒ष्टौ च॑ ॥ 2 ॥ 2.6.2.1 सोमो॑ राजाऽमृत॑ः
 सु॒तः । ऋ॒जी॒षेणा॑ज॒हान्मृ॑त्युम् । ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम् ।
 वि॒पान॑ः शु॒क्रम॑न्ध॒सः । इन्द्र॑स्येन्द्रि॒यम् । इ॒दं प॑योऽमृतं
 म॒धु । सोम॑म॒द्ध्यो व्य॑पिबत् । छ॒न्द॑सा ह॒स॑श्शुचि॒षत्
 । ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम् । अ॒द्ध्यः र॒षीर॒व्यं पि॒बत् ॥ 6
 ॥ 2.6.2.2 क्रु॒ङ्ङाङ्गि॑र॒सो धि॑या । ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम्
 । अ॒न्नात्प॑रि॒स्रुतो॑ र॒सम् । ब्र॒ह्म॑णा व्य॑पिबत् र॒ष्यत्र॑म् ।
 ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम् । रे॒तो मू॒त्रवि॑ज॒हाति॑ । योनि॑
 प्र॒वि॒शदिन्द्रि॑यम् । गर्भो॑ ज॒रायु॑णाऽऽवृ॑तः । उ॒ल्ब॑ञ्ज॒हाति॑

जन्मना । ऋतेन सत्यमिन्द्रियम् ॥ 7 ॥ 2.6.2.3
वेदेन रूपे व्यकरोत् । सुतासुती प्रजापतिः । ऋतेन
सत्यमिन्द्रियम् । सोमेन सोमौ व्यपिबत् । सुतासुतौ
प्रजापतिः । ऋतेन सत्यमिन्द्रियम् । दृष्ट्वा रूपे व्याकरोत्
। सत्यानृते प्रजापतिः । अश्रद्धामनृतेऽदधात् । श्रद्धां
सत्ये प्रजापतिः । ऋतेन सत्यमिन्द्रियम् । दृष्ट्वा परिस्नुतो
रसम् । शुक्लेण शुक्रव्यपिबत् । पयस्सोमं प्रजापतिः
। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम् । विपानं शुक्रमन्यसः ।
इन्द्रस्येन्द्रियम् । इदं पयोऽमृतं मधु ॥ 8 ॥ 2.6.3.0
इन्द्रियाय पितरश्शतायुषा पुनन्तु मा पितामहाः पुनन्तु
प्रपितामहाः कल्पताः स्वस्तये पञ्च च ॥ 3 ॥
2.6.3.1 सुरावन्तं बर्हिषदं सुवीरम् । यज्ञं
हिन्वन्ति महिषा नमोभिः । दधानास्सोमं दिवि देवतासु ।
मदेमेन्द्रय्यंजमानास्स्वर्काः । यस्ते रसस्सम्भृत ओषधीषु ।
सोमस्य शुष्मस्सुरया सुतस्य । तेन जिन्व यजमानं मदेन ।
सरस्वतीमश्विनाविन्द्रमग्निम् । यमश्विना नमुचेरासुरादधि

। सरस्वत्यसनोदिन्द्रियाय ॥ 9 ॥ 2.6.3.2
 इमन्तं शुक्रं मधुमन्तमिन्दुम् । सोमं राजानमिह
 भर्षयामि । यदत्र रिप्तं रसिनस्सुतस्य । यदिन्द्रो
 अपिबच्छर्चाभिः । अहन्तदस्य मनसा शिवेन । सोमं
 राजानमिह भर्षयामि । पितृभ्यस्स्वधाविभ्यस्स्वधा
 नमः । पितामहेभ्यस्स्वधाविभ्यस्स्वधा नमः ।
 प्रपितामहेभ्यस्स्वधाविभ्यस्स्वधा नमः । अर्षन्पितरः
 ॥ 10 ॥ 2.6.3.3 अमीमदन्त पितरः । अतीतृपन्त
 पितरः । अमीमृजन्त पितरः । पितरश्शुन्यध्वम् । पुनन्तु
 मा पितरस्सोम्यासः । पुनन्तु मा पितामहाः । पुनन्तु
 प्रपितामहाः । पवित्रेण शतायुषा । पुनन्तु मा पितामहाः ।
 पुनन्तु प्रपितामहाः ॥ 11 ॥ 2.6.3.4 पवित्रेण शतायुषा
 । विश्वमायुर्व्यश्नवै । अग्र आयूषि पवसेऽग्रे पवस्व
 । पवमानस्सुवर्जनं पुनन्तु मा देवजनाः । जातवेदं
 पवित्रंवद्यत्ते पवित्रमर्चिषि । उभाभ्यान्देव सवितर्वैश्वदेवी
 पुनती । ये समानास्समनसः । पितरो यमराज्ये ।

तेषाँल्लौकस्स्वधा नमः । यज्ञो देवेषु कल्पताम् ॥ 12 ॥
 2.6.3.5 ये संजातास्समनसः । जीवा जीवेषु मामकाः
 । तेषाँ श्रीर्मर्यि कल्पताम् । अस्मिल्लौके शतँ समाः
 । द्वे स्रुती अंशृणवं पितृणाम् । अहन्देवानामुत मर्त्यानाम्
 । याभ्यामिद्विँश्वमेजुत्समेति । यदन्तरा पितरं मातरंश्च
 । इदँ हविँ प्रजननं मे अस्तु । दशवीरँ सर्वगणँ
 स्वस्तये । आत्मसनिं प्रजासनिं । पशुसन्धभयसनिं
 लोकसनिं । अग्निँ प्रजां बहुलां मे करोतु । अन्नं
 पयो रेतो अस्मासु धत्त । रायस्पोषमिषमूर्जमस्मासु
 दीधरत्स्वाहा ॥ 13 ॥ 2.6.4.0 अन्तर आरादन्तर्वसाते
 व्याघ्रलोमँ राजा चत्वारि च ॥ 4 ॥ 2.6.4.1
 सीसेन तन्नं मनसा मनीषिणः । ऊर्णासूत्रेण कवयो
 वयन्ति । अश्विना यज्ञँ संविता सरस्वती । इन्द्रस्य
 रूपं वरुणो मिषज्यन् । तदस्य रूपममृतँ शचीभिः
 । तिस्रोऽदधुर्देवताँस्सरराणाः । लोमानि शष्पैर्बहुधा न

तोक्मभिः । त्वगंस्य मा॒९सम॑भवन्न ला॒जाः । तद॒श्विना॑
 भि॒षजा॑ रु॒द्रव॑र्तनी । सर॑स्वती वयति॒ पेशो॑ अन्तरः ॥
 14 ॥ 2.6.4.2 अस्थि॑ म॒ज्जानं॑ मास॑रैः । का॒रोत॑रेण
 दध॑तो गवा॑न्त्वचि । सर॑स्वती मन॑सा पेश॒लव्व॑सु ।
 नास॑त्याभ्यां वयति द॒र्शत॑व्वपुः । रसं॑ परि॒स्रुता॑ न रोहि॑तम्
 । न॒ग्रहु॑र्धीर॒स्तसर॑न्न वेमं । पय॑सा शु॒क्रम॑मृ॒तञ्ज॑नित्र॑म् ।
 सुर॑या मूत्रा॑ञ्जनयन्ति॒ रेतः॑ । अपा॑म॒तिन्दु॑र्म॒तिं बा॑ध॒मानाः॑
 । ऊ॒वध्य॑व्व॒त९स॑ सु॒बुव॑न्तदा॒रात् ॥ 15 ॥ 2.6.4.3
 इन्द्र॑स्सु॒त्रामा॑ हृद॑येन स॒त्यम् । पुरो॑डाशेन सवि॒ता ज॑जान
 । यकृ॑त्क्लो॒मान॒व्वरु॑णो भिष॒ज्यन् । मत॑स्त्रे वाय॒व्यैर्न॑ मि॒नाति॑
 पि॒त्तम् । आ॒न्त्राणि॑ स्था॒ली मधु॑ पि॒न्वमा॑ना । गुदा॑ पात्रा॑णि
 सु॒दुघा॑ न धे॒नुः । श्ये॑नस्य॒ पत्र॑न्न प्ली॒हा शची॑भिः । आ॒स॒न्दी
 नाभि॑रु॒दर॑न्न मा॒ता । कु॒म्भो व॑नि॒ष्ठुर्ज॑नि॒ता शची॑भिः
 । यस्मि॑न्न॒ग्रे यो॒न्याङ्ग॑र्भो अ॒न्तः ॥16॥ 2.6.4.4
 प्ला॒शीर्व्य॑क्तश्श॒तधा॑र॒ उ॒त्सः॑ । दु॒हे न॑ कु॒म्भी९ स्व॑धां

पितृभ्यः । मुखं सदस्य शिर इत्थसदेन । जिह्वा
 पवित्रमश्विना स सरस्वती । चप्पन्न पायुर्भिषगस्य वालः
 । वस्तिर्न शेषो हरसा तरस्वी । अश्विभ्याश्चख्युरमृतं
 ग्रहाभ्याम् । छागेन तेजो हविषा शृतेन । परख्याणि
 गोधूमैः क्लैरुतानि । पेशो न शुक्लमसितवृंसाते ॥

17 ॥ 2.6.4.5 अविर्न मेषो नसि वीर्याय । प्राणस्य
 पन्था अमृतो ग्रहाभ्याम् । सरस्वत्युपवाकैर्व्यानम् ।
 नस्यानि बर्हिर्बदरैर्जजान । इन्द्रस्य रूपमृषभो बलाय
 । कर्णाभ्यां श्रोत्रममृतङ्ग्रहाभ्याम् । यवा न बर्हिर्भ्रुवि
 केसराणि । कर्कन्धु जज्ञे मधु सारघं मुखात् । आत्मन्नुपस्थे
 न वृकस्य लोम । मुखे श्मश्रूणि न व्याघ्रलोमम् ॥ 18

॥ 2.6.4.6 केशा न शीर्षन् यशसे श्रियै शिखा ।
 सिंहस्य लोम त्विषिरिन्द्रियाणि । अङ्गान्यात्मन्भिषजा
 तदश्विना । आत्मानमङ्गैस्समधात्सरस्वती । इन्द्रस्य
 रूपं शतमानमायुः । चन्द्रेण ज्योतिरमृतन्दधाना ।
 सरस्वती योन्याङ्गर्भमन्तः । अश्विभ्यां पत्नी सुकृतं बिभर्ति

। अपा॑ रसे॑न वरु॑णो न साम्ना॑ । इन्द्र॑ः श्रियै॑
ज॒नय॑न्नप्सु राजा॑ । तेज॑ः पशूना॑ ह॒विरिन्द्रि॑यावत् ।
परि॑स्रुता पय॑सा सार॒घं मधु॑ । अ॒श्विभ्या॑न्दु॒ग्धं मि॒षजा॒
सर॑स्वत्या सुतासुताभ्या॑म् । अ॒मृत॑स्सोम इन्द्रुः ॥ 19

॥ 2.6.5.0 प॒स्त्या॑स्वा सर॑स्वत्यै भैष॑ज्येन श्रीरङ्गानि
भ॒सद्य॑ज्ञे य॒ज्ञो यजु॑र्भिरुप॑नति॒र्द्धं च ॥ 5 ॥ 2.6.5.1

मि॒त्रोऽसि॑ वरु॑णोऽसि । सम॒हं विश्वै॑र्दे॒वैः । ख॒त्रस्य॑
नाभि॑रसि । ख॒त्रस्य॑ योनि॑रसि । स्यो॒नामा सी॑द ।
सुष॑दा॒मा सी॑द । मा त्वा॑ हि॒सीत् । मा मा॑ हि॒सीत्
। निष॑साद धृ॒तव्र॑तो वरु॑णः । प॒स्त्या॑स्वा ॥ 20 ॥

2.6.5.2 साम्ना॑ज्याय सु॒क्रतुः॑ । दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः
प्र॑सवे । अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म् । पू॒ष्णो ह॒स्ता॑भ्याम् ।
अ॒श्विनो॑र्भैष॑ज्येन । तेज॑से ब्रह्मवर्च॑साया॒भिषि॑ञ्चामि ।
दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑सवे । अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म् । पू॒ष्णो
ह॒स्ता॑भ्याम् । सर॑स्वत्यै भैष॑ज्येन ॥ 21 ॥ 2.6.5.3

वी॒र्या॑या॒न्नाद्या॑या॒भिषि॑ञ्चामि । दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑सवे ।

अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म् । पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्याम् । इन्द्र॑स्येन्द्रि॒येण॑
 । श्रि॒यै यश॑से बला॒याभि॑षि॒ञ्चामि॑ । को॑ऽसि क॒तमो॑ऽसि
 । कस्मै॑ त्वा का॒यं त्वा । सु॒श्लोकाँ॑ (4) सु॒मङ्ग॑लाँ॑ (4)
 सत्य॑रा॒जा (३) न् । शिरो॑ मे श्रीः ॥ 22 ॥ 2.6.5.4
 यशो॑ मुख॑म् । त्विषि॑ः केशा॑श्च श्मश्रू॑णि । राजा॑ मे
 प्रा॒णोऽमृ॑तम् । स॒म्राट्ख्युः॑ । वि॒राट्छ्रोत्र॑म् । जि॒ह्वा मे॑
 भ॒द्रम् । वाङ्म॑हः । मनो॑ म॒न्युः । स्व॒राङ्गमः॑ । मोदा॑ः
 प्रमो॑दा अ॒ङ्गुली॒रङ्गानि॑ ॥ 23 ॥ 2.6.5.5 चित्तं मे
 सहः॑ । बा॒हू मे॑ बल॑मिन्द्रि॒यम् । हस्तौ॑ मे क॒र्म वी॒र्यम्॑ ।
 आ॒त्मा ख्य॑त्रमुरो॒ मम॑ । पृ॒ष्ठीर्मे रा॒ष्ट्रमु॒दर॑म॒सौ । ग्री॒वाश्च॑
 श्रो॒ण्यौ । ऊ॒रू अ॒र॒त्नी जा॒नुनी॑ । विशो॑ मेऽङ्गानि॑ स॒र्वतः॑
 । नाभि॑र्मे चित्त॑वृ॒ज्ज्ञान॑म् । पा॒युर्मेऽप॑चि॒तिर्भ॒सत् ॥ 24
 ॥ 2.6.5.6 आ॒न॒न्द॒न॒न्दावा॒ण्डौ मे॑ । भग॑स्सौभा॒ग्यं प॑सः
 । जङ्घा॑भ्यां प॒द्भ्यां ध॑र्मोऽस्मि । वि॒शि राजा॑ प्र॒ति॑ष्ठितः ।
 प्र॒ति॑ ख्य॒त्रे प्र॒ति॑तिष्ठामि रा॒ष्ट्रे । प्रत्य॑श्वेषु॑ प्र॒ति॑तिष्ठामि गोषु॑

। प्रत्यङ्गेषु प्रतितिष्ठाम्यात्मन् । प्रति प्राणेषु प्रतितिष्ठामि
 पुष्टे । प्रति द्यावापृथिव्योः । प्रतितिष्ठामि यज्ञे ॥ 25 ॥
 2.6.5.7 त्रया देवा एकादश । त्रयस्त्रिंशास्सुरार्धसः ।
 बृहस्पतिपुरोहिताः । देवस्य सवितुस्सवे । देवा देवैरवन्तु
 मा । प्रथमा द्वितीयैः । द्वितीयास्तृतीयैः । तृतीयास्सत्येन
 । सत्यय्यंजेन । यज्ञो यजुर्भिः ॥ 26 ॥ 2.6.5.8
 यजूंषि सामभिः । सामान्यृग्भिः । ऋचो याज्याभिः
 । याज्या वषट्कारैः । वषट्कारा आहुतिभिः । आहुतयो मे
 कामान्त्समर्धयन्तु । भूस्स्वाहा । लोमानि प्रयतिर्मम ।
 त्वङ् आनतिरागतिः । मां सं उपनतिः । वस्वस्थि ।
 मङ्गा म आनतिः ॥ 27 ॥ 2.6.6.0 स्वप्न एनां स
 चकृमा वयं मुञ्च मलादिव समिदसि जगन्नीणि च ॥ 6
 ॥ 2.6.6.1 यद्देवा देवहेडनम् । देवासश्चकृमा वयम्
 । अग्निर्मा तस्मादेनसः । विश्वान्मुञ्चत्वंहसः । यदि
 दिवा यदि नक्तम् । एनां स चकृमा वयम् । वायुर्मा
 तस्मादेनसः । विश्वान्मुञ्चत्वंहसः । यदि जाग्रद्यदि स्वप्ने

। एना०सि चकृमा वयम् ॥ 28 ॥ 2.6.6.2 सूर्यो
 मा तस्मादेनसः । विश्वान्मुञ्चत्व०हंसः । यद्वामे यदरण्ये ।
 यत्सभायाय्यदिन्द्रिये । यच्छूद्रे यदर्ये । एनश्चकृमा वयम्
 । यदेकस्याधि धर्मणि । तस्यावयजनमसि । यदापो
 अघ्निया वरुणेति शपामहे । ततो वरुण नो मुञ्च ॥ 29
 ॥ 2.6.6.3 अवभृथ निचङ्कुण निचेरुरसि निचङ्कुण ।
 अव देवैर्देवकृतमेनोऽयाद् । अव मर्त्यैर्मर्त्यकृतम् । उरोरा
 नो देव रिषस्पाहि । सुमित्रा न आप ओषधयस्सन्तु ।
 दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुः । योऽस्मान्द्वेष्टि । यश्च वयन्द्विष्मः
 । द्रुपदादिवेन्मुमुचानः । स्विन्नस्त्रात्वी मलादिव ॥ 30
 ॥ 2.6.6.4 पूतं पवित्रेणैवाज्यम् । आपंश्शुन्धन्तु मैनसः
 । उद्वयन्तमसस्परि । पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम् । देवन्देवत्रा
 सूर्यम् । अगन्म ज्योतिरुत्तमम् । प्रतियुतो वरुणस्य
 पाशः । प्रत्यस्तो वरुणस्य पाशः । एधोऽस्येधिषीमहि
 । समिदसि ॥ 31 ॥ 2.6.6.5 तेजोऽसि तेजो मयि

धेहि । अ॒पो अ॒न्व॒चा॒रिष॑म् । र॒सेन॑ स॒म॒सृ॒ख्महि॑ ।
 प॒य॒स्वा॑ अ॒ग्न आ॒ग॒म॒म् । तं मा॒ स॒सृ॑ज॒ वर्च॑सा ।
 प्र॒जया॑ च॒ ध॒नेन॑ च । स॒माव॑व॒र्ति पृ॒थि॒वी । स॒मु॒षाः ।
 स॒मु॒ सूर्यः॑ । स॒मु॒ वि॒श्व॑मि॒द॒ञ्ज॑गत् । वै॒श्वान॑र॒ज्यो॑ति॒र्भूया॑सम्
 । वि॒भु॒ङ्क्ता॒म॒व्य॑ञ्ज॒वै । भू॒स्वाहा॑ ॥ 32 ॥ 2.6.7.0
 तेज॑साऽऽस॒द॒द॒व॒र्ध॒तां भा॑र॒तीन्द्रि॑य॒ञ्जुषा॑णा द्वे च ॥ 7
 ॥ (स॒मिधे॑न्द्र॒न्त॒नू॒नपा॑त॒मिडा॑भि॒र्ब॒रु॒हिष्यो॑ज॒ उ॒षे दै॒व्या
 ति॒स्र॒स्त्व॒ष्टा॒र॒वँ॒न॒स्प॒तिमि॑न्द्र॒म् ॥ स॒मिधे॑न्द्र॒श्चतु॑र्वे॒त्वेको॑
 वि॒यन्तु॑ द्वि॒र्वी॒तामे॑को॒ वि॒यन्तु॑ द्वि॒र्वे॒त्वेको॑ वि॒यन्तु॑ हो॒त॒र्य॑जं
 ॥) 2.6.7.1 हो॒ता य॒ख्य॒त्स॒मिधे॑न्द्र॒मिड॑स्प॒दे ।
 नाभा॑ पृ॒थि॒व्या अ॒धि । दि॒वो व॒र्ष्म॒न्त्स॒मि॒ध्य॑ते ।
 ओजि॑ष्ठश्च॒र॒षणी॑ स॒हान् । वे॒त्वाज्य॑स्य हो॒त॒र्य॑जं । हो॒ता
 य॒ख्य॒त्त॒नू॒नपा॑त॒म् । ऊ॒तिभि॑र्जे॒ता॒र॒म॒प॒राजि॑त॒म् । इन्द्र॑न्दे॒व॑
 सु॒व॒र्वि॒द॒म् । पृ॒थिभि॑र्म॒धु॒म॒त्त॒मैः । नरा॑श॒सैन॑ तेज॑सा
 ॥ 33 ॥ 2.6.7.2 वे॒त्वाज्य॑स्य हो॒त॒र्य॑जं । हो॒ता

यख्खदिडाभिरिन्द्रमीडितम् । आजुह्वानममर्त्यम् । देवो
 देवैस्सवीर्यः । वज्रहस्तः पुरन्दरः । वेत्वाज्यस्य होतर्यजं
 । होतायख्खद्वरुहिषीन्द्रन्निषद्वरम् । वृषभन्नर्यापसम् ।
 वसुभीरुद्वैरादित्यैः । सयुग्भिर्बृहिरासदत् ॥ 34 ॥

2.6.7.3 वेत्वाज्यस्य होतर्यजं । होता यख्खदोजो
 न वीर्यम् । सहो द्वार इन्द्रमवर्धयन् । सुप्रायणा
 विश्रयन्तामृतावृधः । द्वार इन्द्राय मीदुषे । वियन्त्वाज्यस्य
 होतर्यजं । होता यख्खदुषे इन्द्रस्य धेनू । सुदुघे मातरौ
 मही । सवातरौ न तेजसी । वृत्समिन्द्रमवर्धताम् ॥

35 ॥ 2.6.7.4 वीतामाज्यस्य होतर्यजं । होता
 यख्खद्वैव्या होतांरा । भिषजा सखाया । हविषेन्द्रं
 भिषज्यतः । कवी देवौ प्रचेतसौ । इन्द्राय धत्त इन्द्रियम्
 । वीतामाज्यस्य होतर्यजं । होता यख्खत्तिस्त्रो देवीः
 । त्रयस्त्रिधातवोपसः । इडा सरस्वती भारती ॥ 36

॥ 2.6.7.5 महीन्द्रपत्नीर्हविष्मतीः । वियन्त्वाज्यस्य
 होतर्यजं । होता यख्खत्त्वष्टारमिन्द्रन्देवम् । भिषजः

सुयजङ्घृतश्रियम् । पुरुरूपं सुरेतंसं मघोनिम् ।
 इन्द्राय त्वष्टा दधदिन्द्रियाणि । वेत्वाज्यस्य होतर्यजं
 । होता यख्षद्वनस्पतिम् । शमितारं शतक्रतुम्
 । धियो जोष्टारमिन्द्रियम् ॥ 37 ॥ 2.6.7.6
 मध्वा समञ्जन्यथिभिस्सुगेभिः । स्वदाति हव्यं मधुना
 घृतेन । वेत्वाज्यस्य होतर्यजं । होता यख्षदिन्द्रः
 स्वाहाऽऽज्यस्य । स्वाहा मेदसः । स्वाहा स्तोकानाम्
 । स्वाहा स्वाहाकृतीनाम् । स्वाहा हव्यसूक्तीनाम् ।
 स्वाहा देवाः आज्यपान् । स्वाहेन्द्रं होत्राञ्जुषाणाः
 । इन्द्र आज्यस्य वियन्तु । होतर्यजं ॥ 38 ॥
 2.6.8.0 शर्धमानो महोभिः पत्नीर्घृतेन चत्वारि च ॥
 8 ॥ 2.6.8.1 समिद्ध इन्द्र उषसामनीके । पुरोरुचां
 पूर्वकृद्वावृधानः । त्रिभिर्देवैस्त्रिंशता वज्रबाहुः । जघान
 वृत्रं दुरो ववार । नराशंसः प्रतिशूरो मिमानः
 । तनूनपात्प्रति यज्ञस्य धाम । गोभिर्वपावान्मधुना
 समञ्जन् । हिरण्यैश्चन्द्री यजति प्रचेताः । ईडितो

दे॒वैर्हरि॑वा॒ः अभि॒ष्टिः । आ॒जुह्वा॑नो ह॒विषा॒ शर्ध॑मानः ॥
 39 ॥ 2.6.8.2 पुर॒न्दरो म॒घवा॑न् वज्र॑बाहुः । आया॑तु
 य॒ज्ञमुप॑नो जुषा॒णः । जुषा॒णो ब॒र्हिर्हरि॑वान्न इन्द्रः ।
 प्रा॒चीन॑ः सीद॒त्प्रदि॑शा पृथि॒व्याः । उ॒रुव्य॑चा॒ः प्रथ॑मानः
 स्यो॒नम् । आ॒दि॒त्यैर॒क्तवँसु॑भिस्स॒जोषाः॑ । इन्द्र॒न्दुर॑
 कव॒प्यो धाव॑मानाः । वृषा॑ण्यन्तु॒ जन॑यस्सुप॒त्नीः॑ । द्वा॒रो
 दे॒वीर॒भितो॒ विश्र॑यन्ताम् । सु॒वीरा॑ वी॒रं प्रथ॑माना॒ महो॑भिः
 ॥ 40 ॥ 2.6.8.3 उ॒षासा॑न॒क्ता बृ॒हती॑ बृ॒हन्ता॑म् ।
 पय॑स्वती सु॒दुधे॒ शूर॒मिन्द्र॑म् । पेश॑स्वती॒ तन्तु॑ना स॒व्यय॑न्ती
 । दै॒वाना॑न्दे॒वय्य॑जतः सुरु॒क्मे । दै॒व्या मि॑मा॒ना मन॑सा
 पुरु॒त्रा । होता॑रा॒विन्द्र॑ प्रथ॒मा सु॒वाचा॑ । मूर्ध॑न् य॒ज्ञस्य॒
 मधु॑ना॒ दधा॑ना । प्रा॒चीन॒ज्योति॑र् ह॒विषा॑ वृ॒धातः॑ । ति॒स्रो
 दे॒वीर् ह॒विषा॒ वर्ध॑मानाः । इन्द्र॑ञ्जुषा॒णा वृष॑ण॒न्न प॒त्नीः॑ ॥
 41 ॥ 2.6.8.4 अ॒च्छिन्न॑न्तन्तुं पय॑सा॒ सर॑स्वती । इडा॑
 दे॒वी भा॑र॒ती वि॒श्वतू॑र्तिः । त्वष्टा॒ दध॑दिन्द्रा॒य शुष्म॑म् ।

अपा॒कोचि॑ष्टुर्य॒शसे॑ पु॒रूणि॑ । वृषा॒ यज॑न्वृष॑णं॒ भूरि॑रेताः ।
 मूर्ध॑न् य॒ज्ञस्य॑ सम॑नक्तु दे॒वान् । वन॑स्पति॒रव॑सृष्टो न पाशैः॑
 । त्मन्या॑ सम॒ञ्जच्छ॑मिता न दे॒वः । इन्द्र॑स्य ह॒व्यैर्ज॑ठरं
 पृणा॑नः । स्वदा॑ति ह॒व्यं मधु॑ना घृ॒तेन॑ । स्तो॒काना॑मिन्द्रं
 प्रति॑ शूर॒ इन्द्रः॑ । वृषा॒यमा॑णो वृष॑भस्तु॒राषा॑ट् । घृ॒तप्रुषा॑
 मधु॑ना ह॒व्यमु॑न्दन् । मूर्ध॑न् य॒ज्ञस्य॑ जुषता॒ꣳ स्वाहा॑ ॥
 42 ॥ 2.6.9.0 रे॒वती॑नाश्च॒त्वारि॑ च ॥ 9 ॥ 2.6.9.1
 आच॑र्षणि॒प्रा वि॒वेष॑ यन्मा॑ । तꣳ स॒ध्रीचीः॑ । स॒त्यमि॑त्तन्न
 त्वावाꣳ अ॒न्यो अ॒स्ति । इन्द्र॑ दे॒वो न म॒र्त्यो ज्या॑यान् ।
 अह॑न्नहि॑ परि॒शया॑न॒मर्णः॑ । अवा॑सृजोऽपो अ॒च्छा॑ समु॒द्रम् ।
 प्रस॑साहिषे पुरु॒हूत॑ शत्रून् । ज्येष्ठ॑स्ते शुष्मं इ॒ह रा॑तिर॒स्तु ।
 इन्द्रा॑ भ॒र द॑खिष॒णेना॑ वसू॒नि । पति॑स्सिन्धू॒नाम॑सि रे॒वती॑नाम्
 । स शे॒वध॑मधि॑ धाद्यु॒ग्नम॑स्मे । महि॑ र॒खत्र॑ञ्ज॒नाषा॑डिन्द्र
 तव्य॑म् । र॒ख्या॑ च नो म॒घोन॑ꣳ पा॒हि सू॒रीन् । रा॒ये च॑
 नः स्व॑प॒त्या इ॒षे धाः॑ ॥ 43 ॥ 2.6.10.0 वि॒यन्तु॑
 यज॑ शि॒खिष॑ते शि॒खिष॑ते व॑सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒ताय॑ज

गृहान् वेतु यजाभूथ्पद्व ॥ 10 ॥ (देवं बर्हिर्देवीद्वारो
 देवी उषासानक्ता देवी जोष्टी देवी ऊर्जाहुती देवा
 दैव्या होतांरा शिखितौ देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रो देवीदेव इन्द्रो
 नराशंसो देव इन्द्रो वनस्पतिर्देवं बर्हिर्वारितीनान्देवो
 अग्निः स्विष्टकृद्देवम् । वेतु वियन्तु चतुर्वीतामेको वियन्तु
 चतुर्वैत्ववर्धयदवर्धयन्त्रिरवर्धतामेकोऽवर्धयश्चतुरवर्धयत्
 । वस्तोरा वथ्सेन दैवीरयावीषं हताऽस्पृख्यच्छतेन
 दिवश् स्वासस्थश्च स्विष्टश्च शिखिते शिखिते शिखितौ
 ॥) 2.6.10.1 देवं बर्हिरिन्द्रं सुदेवन्देवैः ।
 वीरवथ्स्तीर्णवैद्यामवर्धयत् । वस्तोर्वृतं प्राक्तोर्भृतम् ।
 राया बर्हिष्मतोऽत्यगात् । वसुवने वसुधेयस्य वेतु
 यज । देवीद्वार इन्द्रं सङ्घाते । विद्वीर्यामन्नवर्धयन्
 । आ वथ्सेन तरुणेन कुमारेण चमीविता अपार्वणम् ।
 रेणुकंकाटन्नुदन्ताम् । वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज
 ॥ 44 ॥ 2.6.10.2 देवी उषासानक्ता । इन्द्रयज्ञे

प्रयत्यहेताम् । देवीर्विश्र॑ प्रायासिष्टाम् । सुप्री॑ते सुधि॑ते
 अभूताम् । व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य वीता॒य्यँजं । दे॒वी जोष्टी॑
 वसु॑धिती । दे॒वमिन्द्र॑मवर्धताम् । अया॑व्यन्याघा द्वेषा॑ः
 । आ॒न्यावा॑र॒णीद्वसु॑ वा॒र्याणि॑ । यज॑मानाय शि॒खि॒ष्यते॑
 ॥ 45 ॥ 2.6.10.3 व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य वीता॒य्यँजं
 । दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती दु॒घे सु॒दुघे॑ । पय॑सेन्द्र॑मवर्धताम् ।
 इष॑मूर्ज॑म॒न्याऽवा॑र॒णीत् । स॒ग्धिः॑ स॒पीति॑म॒न्या । नवे॑न
 पूर्॒वन्द॑य॒माने॑ । पु॒रा॒णेन॑ नव॑म् । अधा॑तामूर्ज॑मूर्जाहु॑ती वसु॑
 वा॒र्याणि॑ । यज॑मानाय शि॒खि॒ष्यते॑ । व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य
 वीता॒य्यँजं ॥ 46 ॥ 2.6.10.4 दे॒वा दै॒व्या हो॑ता॒रा ।
 दे॒वमिन्द्र॑मवर्धताम् । ह॒ताघ॑श॑सा॒वाभा॑र्ष्टा॒व्वसु॑वा॒र्याणि॑ ।
 यज॑मानाय शि॒खि॒ष्यतौ॑ । व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य वीता॒य्यँजं
 । दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः । पति॑मिन्द्र॑मवर्धयन् ।
 अस्पृ॑ख्य॒द्भार॑ती दि॒वम् । रु॒द्रैर्य॑ज्ञ॑ सर॑स्वती । इडा॑
 वसु॑मती गृहान् ॥ 47 ॥ 2.6.10.5 व॒सुवने॑ वसुधेय॑स्य

वियन्तु यजं । देव इन्द्रो नराशंसः । त्रिवरूथस्त्रिवन्धुरः ।
 देवमिन्द्रमवर्धयत् । शतेन शितिपृष्ठानामाहितः । सहस्रेण
 प्रवर्तते । मित्रावरुणेदस्य होत्रमरुहः । बृहस्पतिः
 स्तोत्रम् । अश्विनाऽऽध्वर्यवम् । वसुवने वसुधेयस्य
 वेतु यजं ॥ 48 ॥ 2.6.10.6 देव इन्द्रो वनस्पतिः
 । हिरण्यवर्णो मधुशाखस्सुपिप्पलः । देवमिन्द्रमवर्धयत्
 । दिवमग्रेणाप्रात् । आऽन्तरिख्यं पृथिवीमदृहीत् ।
 वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं । देवं बरुहिर्वारितीनाम्
 । देवमिन्द्रमवर्धयत् । स्वासस्थमिन्द्रेणासन्नम् । अन्या
 बरुहीष्यभूत् । वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं । देवो
 अग्निस्स्विष्टकृत् । देवमिन्द्रमवर्धयत् । स्विष्टङ्कुर्वन्स्विष्टकृत्
 । स्विष्टमद्य करोतु नः । वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं
 ॥ 49 ॥ 2.6.11.0 वीर्यद्वियन्त्वाज्यस्य होतर्यज
 नासत्या सरस्वती मधु हिरण्यं भेषजद्वियन्त्वाज्यस्य
 होतर्यजाज्यपानमृता पञ्च च ॥ 11 ॥ (समिधाऽग्निः

षट् । तनूनपा॑त्सु॒त् । नरा॒शः॑ सु॒मृषिः॑ । इ॒डेडि॒तो यवै॑र॒ष्टौ
 । ब॒र्हिस्सु॒त् । दुरो॒ऽश्विना॒ नव॑ । सु॒पेश॑सर॒षिः ।
 दैव्या॒ होता॑रा॒ सीसे॑न॒ रसः॑ । ति॒स्रस्त्वष्टा॑रम॒ष्टाव॑ष्टौ ।
 वन॒स्पति॑मृषिः । अ॒ग्नित्रयो॑दश । अ॒श्विना॒ द्वाद॑श त्रयोदश
 । स॒मिधा॒ऽग्निं ब॑द॒रैर्ब॑द॒रैर्य॑वैर॒श्विना॒ त्विषि॑म॒श्विना॒ न
 भै॑ष॒जः॑ रू॒पम॒श्विना॑ भी॒मं भा॑मम् ॥) 2.6.11.1 होता
 य॒ख्यत्स॒मिधा॒ऽग्निमि॑डस्प॒दे । अ॒श्विनेन्द्र॑ः॒ सर॑स्वतीम् ।
 अ॒जो धूम्रो॑ न गो॒धूमैः॑ क्लै॒र्भेष॑जम् । मधु॒ शष्पै॑र्न तेजं
 इन्द्रि॒यम् । प॒यस्सोम॑ः॒ परि॑स्रुता॒ घृतं॑ मधु॒ । वि॒यन्त्वाज्य॑स्य
 होत॒र्यजं॑ । होता॑ य॒ख्यत्तनूनपा॑त्स॒रस्वती॑ । अ॒वि॒र्मे॑षो न
 भै॑ष॒जम् । प॒था मधु॑म॒ताभ॑रन् । अ॒श्विनेन्द्रा॑य वी॒र्य॑म् ॥
 50 ॥ 2.6.11.2 ब॑द॒रैरु॑प॒वाका॑भिर्भेष॒जन्तो॑क्त्र॒भिः ।
 प॒यस्सोम॑ः॒ परि॑स्रुता॒ घृतं॑ मधु॒ । वि॒यन्त्वाज्य॑स्य होत॒र्यजं॑ ।
 होता॑ य॒ख्यन्नरा॑शः॒ सं न॒ न॒ग्रहु॑म् । प॒तिः॒ सुरा॑यै भेष॒जम्
 । मे॒षस्स॑र॒स्वती भि॑षक् । रथो॒ न च॒न्द्रा॑श्विनो॒र्वपा॑ इन्द्र॒स्य
 वी॒र्य॑म् । ब॑द॒रैरु॑प॒वाका॑भिर्भेष॒जन्तो॑क्त्र॒भिः । प॒यस्सोम॑ः॒

परि॒स्रुता॑ घृ॒तं मधु॑ । वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं ॥ 51 ॥
 2.6.11.3 होता॑ य॒ख्यदि॒डेडि॒त आ॒जुह्वा॑न॒स्सर॑स्वतीम् ।
 इन्द्रं॑ बले॒न वर्ध॑यन् । ऋष॒भेण॑ गवै॒न्द्रिय॑म् । अ॒श्विनेन्द्रा॑य
 वी॒र्य॑म् । यवै॑ः क॒र्कन्धु॑भिः । मधु॑ ला॒जैर्न॑ मा॒सर॑म् ।
 पय॑स्सोमं॑ परि॒स्रुता॑ घृ॒तं मधु॑ । वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं
 । होता॑ य॒ख्यद्व॒र्हिस्सु॑ष्टरी॒मोर्ण॑म्रदाः । भिष॒ङ्गास॑त्या
 ॥ 52 ॥ 2.6.11.4 भिष॒जाऽश्वि॑नाऽश्वा॒ शिशु॑मती
 । भिष॒ग्धेनु॑स्सर॑स्वती । भिष॒ग्दुह॑ इन्द्रा॑य भेष॒जम् ।
 पय॑स्सोमं॑ परि॒स्रुता॑ घृ॒तं मधु॑ । वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं
 । होता॑ य॒ख्यद्व॒रो दि॑शः । क॒व॒ष्यो न॑ व्यच॑स्वतीः ।
 अ॒श्विभ्या॑न् दुरो॒ दि॑शः । इन्द्रो॒ न रोद॑सी॒ दु॒घे । दु॒हे
 कामा॑न्त्सर॑स्वती ॥ 53 ॥ 2.6.11.5 अ॒श्विनेन्द्रा॑य
 भेष॒जम् । शुक्र॑न् ज्योति॑रिन्द्रि॒यम् । पय॑स्सोमं॑
 परि॒स्रुता॑ घृ॒तं मधु॑ । वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं । होता॑
 य॒ख्यत्सु॑पेश॑सो॒षे न॑क्त॒न्दिवा॑ । अ॒श्विना॑ स॒ञ्जाना॑ने ।
 सम॑जाते॒ सर॑स्वत्या । त्विषि॑मिन्द्रे॒ न भेष॑जम् । श्ये॒नो

न रजसा हृदा । पयस्सोमं॑ परि॒स्रुता॑ घृतं मधु ॥
 54 ॥ 2.6.11.6 वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं । होता॑
 य॒ख्ष॒द्वैव्या॒ होता॑रा भि॒षजा॒ऽश्विना॑ । इन्द्र॒न्न जागृ॑वी
 दिवा॑ नक्त॒न्न भैष॑जैः । शूष॒ः सर॑स्वती भि॒षक् ।
 सीसे॑न दुह इन्द्रि॒यम् । पय॑स्सोमं॑ परि॒स्रुता॑ घृतं मधु ।
 वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं । होता॑ य॒ख्षत्ति॒स्रो दे॒वीर्न भैष॑जम्
 । त्रय॑स्त्रि॒धात॑वोऽप॒सः । रू॒पमि॒न्द्रे हि॒र॒ण्यय॑म् ॥ 55 ॥
 2.6.11.7 अ॒श्विने॒डा न भा॑रती । वा॒चा सर॑स्वती । मह॒
 इन्द्रा॑य दधुरिन्द्रि॒यम् । पय॑स्सोमं॑ परि॒स्रुता॑ घृतं मधु ।
 वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं । होता॑ य॒ख्षत्त्व॒ष्टार॑मिन्द्र॒मश्वि॑ना
 । भि॒षज॑न्न सर॑स्वतीम् । ओजो॒ न जू॑तिरिन्द्रि॒यम्
 । वृ॒को न र॑भ॒सो भि॒षक् । यश॑स्सुर॒या भैष॑जम् ॥
 56 ॥ 2.6.11.8 श्रि॒या न मा॑सरम् । पय॑स्सोमं॑
 परि॒स्रुता॑ घृतं मधु । वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं । होता॑
 य॒ख्ष॒द्वन॒स्पति॑म् । श॒मि॒तार॑ः श॒तक्र॑तुम् । भी॒मन्न म॒न्युः
 राजा॑न॒व्याँघ्र॑न्नम॒साऽश्वि॑ना॒ भाम॑म् । सर॑स्वती भि॒षक् ।

इन्दाय दुह इन्द्रियम् । पयस्सोमं परिस्नुतां घृतं मधु ।
 वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं ॥ 57 ॥ 2.6.11.9 होता
 यख्बदग्निः स्वाहाऽऽज्यस्य स्तोकानाम् । स्वाहा मेदसां
 पृथक् । स्वाहा छागमश्विभ्याम् । स्वाहा मेषः सरस्वत्यै ।
 स्वाहर्षभमिन्द्राय सिंहाय सहसेन्द्रियम् । स्वाहाऽग्नित्र
 भेषजम् । स्वाहा सोममिन्द्रियम् । स्वाहेन्द्रं सुत्रामाणं
 सवितारव्रुणं भिषजां पतिम् । स्वाहा वनस्पतिं प्रियं
 पाथो न भेषजम् । स्वाहा देवाः आज्यपान् ॥ 58 ॥
 2.6.11.10 स्वाहाऽग्निः होत्राङ्गुषाणो अग्निर्भेषजम् ।
 पयस्सोमं परिस्नुतां घृतं मधु । वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं
 । होता यख्बदश्विना सरस्वतीमिन्द्रं सुत्रामाणम् ।
 इमे सोमास्सुरामाणः । छागैर्न मेषैर्ऋषभैस्सुताः ।
 शर्षपैर्न तोक्मभिः । लाजैर्महस्वन्तः । मदा मासरेण
 परिष्कृताः । शुक्राः पयस्वन्तोऽमृताः । प्रस्थिता वो
 मधुश्चुतः । तानश्विना सरस्वतीन्द्रस्सुत्रामां वृत्रहा ।
 जुषन्तां सौम्यं मधु । पिबन्तु मदन्तु वियन्तु सोमम्

। होत॒र्यजं ॥ 59 ॥ 2.6.12.0 न॒ग्रहु॑ः पात॑वे
 सर॑स्वत्यधु॒स्सुते॑ऽष्टौ च ॥ 12 ॥ 2.6.12.1 समि॑द्धो
 अ॒ग्निर॑श्विना । त॒प्तो घ॒र्मो वि॒राट्थ॑सुतः । दु॒हे धे॒नुस्सर॑स्वती
 । सोम॑ः शु॒क्रमि॑हेन्द्रि॒यम् । त॒नूपा भि॒षजा॑ सु॒ते ।
 अ॒श्विनो॒भा सर॑स्वती । मध्वा॒ रजा॑ः सीन्द्रि॒यम् । इन्द्रा॑य
 प॒थिभि॑र्वहान् । इन्द्रा॑येन्दुः सर॑स्वती । नरा॒श॑सेन
 न॒ग्रहुः ॥ 60 ॥ 2.6.12.2 अधा॑ताम॒श्विना॒ मधु॑ । भे॒षजं
 भि॒षजा॑ सु॒ते । आ॒जुहा॑ना सर॑स्वती । इन्द्रा॑येन्द्रि॒याणि
 वी॒र्य॑म् । इडा॑भिर॒श्विना॒विष॑म् । समूर्ज॑ः स॑ र॒यिन्द॑धुः
 । अ॒श्विना॒ नमु॑चे॒स्सुत॑म् । सोम॑ः शु॒क्रं प॑रि॒स्रुता॑ ।
 सर॑स्वती॒ तमा॑भरत् । ब॒रुहि॑षेन्द्रा॒य पात॑वे ॥ 61 ॥
 2.6.12.3 क॒व॒प्यो न व्यच॑स्वतीः । अ॒श्विभ्या॑ न दुरो
 दि॒शः । इन्द्रो॒ न रोद॑सी॒ दुघे॑ । दु॒हे कामा॑न्त्सर॑स्वती
 । उ॒षासा॒ नक्त॑म॒श्विना । दि॒वेन्द्र॑ः सा॒यमिन्द्रि॒यैः ।
 स॒ञ्जाना॑ने सु॒पेश॑सा । सम॑ञ्जाते सर॑स्वत्या । पा॒तन्नो॑
 अ॒श्विना॒ दिवा॑ । पा॒हि नक्त॑ः सर॑स्वति ॥ 62 ॥

2.6.12.4 दैव्यां होतारा भिषजा । पातमिन्द्रं सचा
 सुते । तिस्रस्त्रेधा सरस्वती । अश्विना भारतीडा । तीव्रं
 परिस्नुता सोमम् । इन्द्राय सुषवुर्मदम् । अश्विना भेषजं
 मधु । भेषजन्नस्सरस्वती । इन्द्रे त्वष्टा यशश्श्रियम् ।
 रूपं रूपमधुस्सुते । ऋतुथेन्द्रो वनस्पतिः । शशमानं
 परिस्नुता । कीलालमश्विभ्यां मधु । दुहे धेनुस्सरस्वती ।
 गोभिर्न सोममश्विना । मासरेण परिष्कृता । समधातां
 सरस्वत्या । स्वाहेन्द्रे सुतं मधु ॥ 63 ॥ 2.6.13.0
 उभा सरस्वती बलमिन्द्रियन्नरा षट् ॥ 13 ॥ 2.6.13.1
 अश्विना हविरिन्द्रियम् । नमुचेर्धिया सरस्वती । आ
 शुक्रमासुराद्वसु । मघमिन्द्राय जग्निरे । यमश्विना
 सरस्वती । हविषेन्द्रमवर्धयन् । स बिभेद वलं मघम् ।
 नमुचावासुरे सचा । तमिन्द्रं पशवस्सचा । अश्विनोभा
 सरस्वती ॥ 64 ॥ 2.6.13.2 दधाना अभ्यनूषत ।
 हविषा यज्ञमिन्द्रियम् । य इन्द्र इन्द्रियन्दधुः । सविता
 वरुणो भगः । स सुत्रामा हविष्पतिः । यजमानाय

सश्चत । सविता वरुणोऽदधत् । यजमानाय दाशुषे ।
आदत्त नमुचेर्वसु । सुत्रामा बलमिन्द्रियम् ॥ 65 ॥

2.6.13.3 वरुणः ख्यत्रमिन्द्रियम् । भगेन सविता श्रियम्
। सुत्रामा यशसा बलम् । दधाना यज्ञमाशत । अश्विना
गोभिरिन्द्रियम् । अश्वेभिर्वीर्यं बलम् । हविषेन्द्रः
सरस्वती । यजमानमवर्धयन् । ता नासत्या सुपेशसा ।
हिरण्यवर्तनी नरा । सरस्वती हविष्मती । इन्द्र कर्मसु
नोऽवत । ता भिषजा सुकर्मणा । सा सुदुघा सरस्वती
। स वृत्रहा शतक्रतुः । इन्द्राय दधुरिन्द्रियम् ॥ 66 ॥

2.6.14.0 द्वारो दधुरिन्द्रियवसुवने वसुधेयस्य वियन्तु
यज जोष्ट्रीभ्यान्दधुरिन्द्रियवसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज
होतृभ्यान्दधुरिन्द्रियवसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजेन्द्रियाणि
वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज सरस्वत्या वनस्पतिष्पद्व
॥ 14 ॥ (देवं बर्हिर्देवीद्वारो देवी उषासावश्विना
देवी जोष्ट्री देवी ऊर्जाहुती देवा देवानां भिषजा

वषट्कारैर्देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रो देवीर्देव इन्द्रो नराशःसो देव
इन्द्रो वनस्पतिर्देवं बर्हिर्वारितीनान्देवो अग्निस्स्विष्टकृद्देवान्
। समिधाऽग्निन्देवं बर्हिस्सरस्वत्यश्विना सर्व वियन्तु
। द्वारस्तिस्त्रस्सर्ववियन्तु । अज इन्द्रमोजोऽग्निं
परस्सरस्वतीम् । नक्तं पूर्वस्सरस्वति । अन्यत्र सरस्वती
। भिषक्पूर्वन्दुह इन्द्रियम् । अन्यत्र दधुरिन्द्रियम् ।
सौत्रामण्याः सुतासुती । अञ्जन्त्ययय्यंजमानः ॥)
2.6.14.1 देवं बर्हिस्सरस्वती । सुदेवमिन्द्रे अश्विना ।
तेजो न चख्युरख्योः । बर्हिषा दधुरिन्द्रियम् । वसुवने
वसुधेयस्य वियन्तु यज । देवीद्वारो अश्विना । भिषजेन्द्रे
सरस्वती । प्राणन्न वीर्यन्नसि । द्वारो दधुरिन्द्रियम् ।
वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज ॥ 67 ॥ 2.6.14.2
देवी उषासावश्विना । भिषजेन्द्रे सरस्वती । बलन्न
वाचमास्ये । उषाभ्यान्दधुरिन्द्रियम् । वसुवने वसुधेयस्य
वियन्तु यज । देवी जोष्टी अश्विना । सुत्रामेन्द्रे सरस्वती

। श्रोत्रन्न कर्णयो॒र्यशः॑ । जोष्टी॑भ्या॒न्दधुरिन्द्रि॒यम् । व॒सुवने॑
वसु॒धेय॑स्य वियन्तु यजं ॥ 68 ॥ 2.6.14.3 दे॒वी
ऊ॒र्जाहु॑ती दु॒घे सु॒दुघे॑ । पय॒सेन्द्र॑ꣳ सर॑स्वत्य॒श्विना॑
भि॒षजा॑वत । शुक्रन्न ज्योति॑स्स्तन॒योराहु॑ती धत्त इन्द्रि॒यम्
। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु यजं । दे॒वा दे॒वानां॑ भि॒षजा॑
। हो॒ता॒रावि॒न्द्रम॒श्विना॑ । व॒षट्कारै॑स्सर॑स्वती । त्विषि॑न्न
हृद॑ये म॒तिम् । होत॑ृभ्या॒न्दधुरिन्द्रि॒यम् । व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य
वियन्तु यजं ॥ 69 ॥ 2.6.14.4 दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः
। सर॑स्वत्य॒श्विना॒ भार॒तीडा॑ । शूष॑न्न मध्ये॒ नाभ्या॑म् । इन्द्रा॑य
दधुरिन्द्रि॒यम् । व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु यजं । दे॒व
इन्द्रो॑ नरा॒शंसः॑ । त्रि॒व॒रूथ॑स्सर॑स्वत्या॒ऽश्विभ्या॑मीयते रथः
। रे॒तो न रू॒पम॒मृतञ्ज॑नि॒त्रम् । इन्द्रा॑य त्वष्टा दध॑दिन्द्रि॒याणि॑
। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु यजं ॥ 70 ॥ 2.6.14.5
दे॒व इन्द्रो॑ वन॒स्पतिः॑ । हि॒र॒ण्यपर्णो॑ अ॒श्विभ्या॑म् ।
सर॑स्वत्यास्सुपि॒प्पुलः॑ । इन्द्रा॑य पच्यते मधु॑ । ओजो॑ न
जूति॑मृष॒भो न भा॑मम् । वन॒स्पति॑र्नो दध॑दिन्द्रि॒याणि॑ ।

वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं । देवं बरुहिर्वारितीनाम्
 । अध्वरे स्तीर्णमश्विभ्याम् । ऊर्णम्रदास्सरस्वत्याः ॥ 71
 ॥ 2.6.14.6 स्योनमिन्द्र ते सदः । ईशायै मन्युः
 राजानं बरुहिषा दधुरिन्द्रियम् । वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु
 यजं । देवो अग्निस्स्विष्टकृत् । देवान् यंख्यद्यथायथम्
 । होतारविन्द्रमश्विना । वाचा वाचः सरस्वतीम् ।
 अग्निः सोमः स्विष्टकृत् । स्विष्ट इन्द्रस्सुत्रामां सविता
 वरुणो भिषक् । इष्टो देवो वनस्पतिः । स्विष्टा देवा
 आज्यपाः । इष्टो अग्निरग्निना । होता होत्रे स्विष्टकृत्
 । यशो न दधदिन्द्रियम् । ऊर्जमपंचितिः स्वधाम् ।
 वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं ॥ 72 ॥ 2.6.15.0
 इन्द्राय यजमानस्सप्त च ॥ 15 ॥ 2.6.15.1 अग्निमद्य
 होतारमवृणीत । अयं सुतासुती यजमानः । पचन्पृक्तीः
 । पचन्पुरोडाशान् । गृह्णन्ग्रहान् । बध्नन्नश्विभ्याञ्छागः
 सरस्वत्या इन्द्राय । बध्नन्त्सरस्वत्यै मेषमिन्द्रायाश्विभ्याम्
 । बध्नन्निन्द्रायर्षभमश्विभ्याः सरस्वत्यै । सूपस्था अद्य

दे॒वो व॒न॒स्पति॑रभवत् । अ॒श्विभ्या॒ञ्छागे॑न॒ सर॑स्वत्या॒ इन्द्रा॑य
 ॥ 73 ॥ 2.6.15.2 सर॑स्वत्यै मे॒षेणेन्द्रा॑या॒श्विभ्या॑म्
 । इन्द्रा॑य॒र्षभे॑णा॒श्विभ्या॑ꣳ सर॑स्वत्यै । अ॒ख्यꣳ
 स्ता॒न्मेद॑स्तꣳ प्र॒तिप॑च॒ताग्र॑भीषुः । अ॒वीवृ॑धन्त॒ ग्रहैः॑
 । अ॒पा॒ताम॑श्विना॒ सर॑स्वतीन्द्र॑स्सु॒त्रामा॑ वृ॒त्रहा॑ ।
 सोमा॑न्त्सु॒राम्णः॑ । उ॒पो उ॒क्थाम॑दाः श्रौ॒द्विम॑दा॒ अद॑न् ।
 अ॒वीवृ॑धन्ताङ्गू॒षैः । त्वाम॑द्य॒र्ष आ॑र्षेय॒र्षीणा॑न्नपादवृणीत ।
 अ॒यꣳ सु॑तासुती यज॑मानः । ब॒हुभ्य॑ आ सङ्ग॑तेभ्यः । ए॒ष मे॑
 दे॒वेषु॑ वसु॒ वार्या॑ य॒ख्यत॑ इति । ता या दे॒वा दे॒व॒दाना॑न्यदुः
 । ता॒न्यस्मा॑ आ च॒ शास्व॑ । आ च॑ गुरस्व । इ॒षित॑श्च
 होत॑रसि॒ भद्र॑वाच्या॒य प्रे॑षितो॒ मानु॑षः । सू॒क्तवा॑काय॒ सूक्ता॑
 ब्रू॒हि ॥ 74 ॥ 2.6.16.0 अ॒न॒ग्नि॒ष्वात्ता॑ जेह॑मानास्स॒प्त
 च ॥ 16 ॥ 2.6.16.1 उ॒शन्त॑स्त्वा हवाम॑ह॒ आ नो॑
 अ॒ग्रे सु॑के॒तुना॑ । त्वꣳ सो॑म म॒हे भ॑ग॒न्त्वꣳ सो॑म प्र॒चि॑कितो
 मनी॒षा । त्वया॑ हि नꣳ पि॒तर॑स्सोम॒ पूर्वे॑ त्वꣳ सो॑म
 पि॒तृभि॑स्सवि॒दानः॑ । ब॒र्हिष॑दꣳ पि॒तर॑ आऽहं पि॒तृन् ।

उप॑हू॒ताः पि॒तरोऽग्नि॑ष्वा॒त्ताः पि॒तरः । अ॒ग्निष्वा॒त्तानृ॑तु॒मतो॑
 ह॒वाम॑हे । न॒रा॒श॒सो॑ सोम॒पी॒थ॒य्यं आ॒शुः । ते नो॑
 अ॒र्वन्त॑स्सु॒हवा॑ भवन्तु । श॒त्रो॑ भवन्तु द्वि॒पदे॑ श॒श्वतु॑ष्पदे
 । ये अ॑ग्निष्वा॒त्ता येऽन॑ग्निष्वा॒त्ताः ॥ 75 ॥ 2.6.16.2
 अ॒हो॒मुच॑ः पि॒तर॑स्सो॒म्यासः॑ । प॒रेऽव॑रेऽमृ॒ता॒सो
 भ॒वन्तः॑ । अधि॑ ब्रुवन्तु ते अ॒वन्त्व॑स्मान् । वा॒न्या॒यै दु॒ग्धे
 जु॒षमा॑णाः कर॒म्भम् । उ॒दी॒रा॒णा अ॒व॑रे प॒रे च । अ॒ग्निष्वा॒त्ता
 ऋ॒तुभि॑स्सवि॒दा॒नाः । इन्द्र॑वन्तो ह॒विरि॒दञ्जु॑षन्ताम् । यद॑ग्रे
 क॒व्यवा॑हन॒ त्वम॑ग्र ईडि॒तो जा॑तवेदः । मा॒त॒ली क॒व्यैः
 । ये ता॑तृपु॒र्दे॒व॒त्रा जे॑ह॒मानाः॑ । हो॒त्रावृ॒ध॒स्तोम॑त॒ष्टासो॑
 अ॒कैः । आऽग्रे॑ याहि सु॒वि॒दत्रै॑भि॒र्वाङ् । स॒त्यैः क॒व्यैः
 पि॒तृभि॑र्धर्म॒सद्भिः॑ । ह॒व्यवा॑ह॒म॒जरं॑ पुरु॒प्रि॒यम् । अ॒ग्नि॒ङ्घृते॑न
 ह॒विषा॑ स॒पर्य॑न् । उपा॑सदङ्क॒व्यवा॑हं पि॒तृणा॑म् । स
 नैः प्र॒जा॒र्वी॒र॒व॒तीः॑ स॒मृ॒ण्वतु॑ ॥ 76 ॥ 2.6.17.0
 द॒धे दध॑द॒तावृ॑धं इन्द्रि॒यं पे॒श॒स्वती॑र्वयो॒धसं॑ वे॒त्वाज्य॑स्य

हो॒त॒र्य॒जं॑ स॒प्त च॑ ॥ 17 ॥ (इ॒ड॒स्प॒देऽग्नि॒ङ्गा॒य॒त्री॒त्र्य॒वि॒म् ।
 शुचि॑व्र॒तं शुचि॑मु॒ष्णिह॑न्दि॒त्य॒वा॒हम् । ई॒डे॒न्य॒॒ सोम॑म॒नुष्टु॑भं॒ त्रि॒व॒त्स॒म् । सु॒ब॒र्हि॒ष॒द॒म॒मृ॒तेन्द्र॑ बृ॒ह॒तीं
 प॒श्चा॒वि॒म् । व्य॒च॒स्व॒ती॒स्सु॒प्रा॒य॒णा द्वा॒रो ब्र॒ह्मा॒णं॒ प॒ङ्क्ति॑मि॒ह तु॒र्य॒वा॒हम् । सु॒पे॒श॑से॒ वि॒श्व॒मिन्द्र॑त्रि॒ष्टु॒भं
 प॒ष्ठ॒वा॒हम् । प्र॒चे॒त॒सा स॒यु॒जेन्द्र॑अ॒ग॒तीमि॒हान॒द्वा॒हम् ।
 पे॒श॑स्व॒ती॒स्ति॒स्रः प॒ति॑र्वि॒राज॑मि॒ह धे॒नु॒त्र । सु॒रे॒त॑स॒न्त्व॒ष्टा॒रं
 पु॒ष्टि॑मिन्द्र॒न्दि॒प॒द॒मि॒हो॒खा॒ण॒त्र । श॒त॒क्र॒तुं भ॒ग॒मिन्द्र॑ङ्कु॒भ॒मि॒ह
 व॒शा॒त्र । स्वा॒हा॒कृ॒तीः र॒ख्य॒त्र॒म॒ति॒च्छ॒न्द॒सं बृ॒ह॒द॒ष्ट॒भ॒ङ्गा॒व्यो
 द॒ध॒दिन्द्रि॒य॒मृषि॑ व॒सु न॒व द॒शे॒हैन्द्रि॒य॒मष्ट॑ न॒व द॒श॒ गा॒त्र
 व॒यो द॒ध॒दि॒ड॒स्प॒दे सर्व॑ वे॒तु ॥) 2.6.17.1 हो॒ता
 य॒ख्य॒दि॒ड॒स्प॒दे । स॒मि॒धा॒नं म॒ह॒द्य॒शः । सु॒ष॒मि॒द्ध॒वै॒र॒ण्य॒म्
 । अ॒ग्नि॒मिन्द्र॑वै॒यो॒ध॒स॒म् । गा॒य॒त्री॒ञ्छ॒न्द इन्द्रि॒य॒म् ।
 त्र्य॒वि॒ङ्गा॒व्यो द॒ध॒त् । वे॒त्वा॒ज्य॑स्य॒ हो॒त॒र्य॒जं । हो॒ता
 य॒ख्य॒च्छु॒चि॒व्र॒त॒म् । त॒नू॒न॒पा॒त॒मु॒द्भि॒द॒म् । य॒ङ्ग॒र्भ॒म॒दि॒ति॒र्द॒धे

॥ 77 ॥ 2.6.17.2 शुचि॒मिन्द्र॑वँयो॒धस॑म् । उ॒ष्णिह॑ञ्छन्द॒
 इन्द्रि॒यम् । दि॒त्य॒वाह॑ङ्गावँयो॒ दध॑त् । वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑ ।
 होता॑ य॒ख्यदी॑डेन्य॑म् । ई॒डित॑वृ॒त्रह॑न्त॑मम् । इडा॑भिरीड्य॒ः
 सहः॑ । सोम॑मिन्द्र॑वँयो॒धस॑म् । अ॒नुष्टु॑भ॒ञ्छन्द॑ इन्द्रि॒यम् ।
 त्रि॒व॒थ्सङ्गा॑वँयो॒ दध॑त् ॥ 78 ॥ 2.6.17.3 वे॒त्वाज्य॑स्य॒
 होत॑र्यज॑ । होता॑ य॒ख्यथ्सु॑ब॒ह्विष॑द॑म् । पू॒षण्व॑न्त॒मम॑र्त्यम् ।
 सी॒दन्त॑ ब॒र्हिषि॑ प्रि॒ये । अ॒मृते॑न्द्र॑वँयो॒धस॑म् । बृ॒हती॑ञ्छन्द॒
 इन्द्रि॒यम् । प॒श्चावि॑ङ्गावँयो॒ दध॑त् । वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑
 । होता॑य॒ख्यद्व्य॑च॒स्वतीः॑ । सु॒प्रा॒यणा॑ ऋ॒तावृ॑धः ॥ 79 ॥
 2.6.17.4 द्वा॒रो दे॒वीर्हि॑र॒ण्ययीः॑ । ब्र॒ह्माण॑ इन्द्र॑वँयो॒धस॑म्
 । प॒ङ्क्ति॑ञ्छन्द॒ इहे॑न्द्रि॒यम् । तु॒र्य॒वाह॑ङ्गावँयो॒ दध॑त् ।
 वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑ । होता॑ य॒ख्यथ्सु॑पे॒श॑से । सु॒शि॒ल्पे
 बृ॒हती॑ उ॒भे । न॒क्तो॒षासा॑ न द॑र्श॒ते । वि॒श्वमिन्द्र॑वँयो॒धस॑म्
 । त्रि॒ष्टु॑भ॒ञ्छन्द॑ इन्द्रि॒यम् ॥ 80 ॥ 2.6.17.5
 प॒ष्ठ॒वाह॑ङ्गावँयो॒ दध॑त् । वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑ । होता॑
 य॒ख्यत्प्र॑चे॒तसा॑ । दे॒वाना॑मु॒त्त॒मय्य॑शः । होता॑रा॒ दैव्या॑

क॒वी । स॒युजेन्द्र॑वँयो॒धस॑म् । जग॑ती॒ञ्छन्द॑ इ॒हेन्द्रि॒यम् ।
 । अ॒न॒द्वाह॑ङ्गावँयो॒ दध॑त् । वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॒ ।
 होता॑ य॒ख्यत्पे॑श॒स्वतीः ॥ 81 ॥ 2.6.17.6 ति॒स्रो
 दे॒वीर्हि॑र॒ण्ययीः॑ । भा॒र॒तीर्बृ॑ह॒तीर्म॒हीः । पति॑मिन्द्र॑वँयो॒धस॑म् ।
 । वि॒राज॑ञ्छन्द॑ इ॒हेन्द्रि॒यम् । धे॒नु॒ङ्गान्न॑ वयो॒ दध॑त् ।
 वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॒ । होता॑ य॒ख्यत्सु॑रेत॒सम् । त्वष्टा॑रं
 पु॒ष्टि॒वर्ध॑नम् । रू॒पाणि॑ बिभ्र॑तं पृथ॑क् । पु॒ष्टि॒मिन्द्र॑वँयो॒धस॑म्
 ॥ 82 ॥ 2.6.17.7 द्वि॒पद॑ञ्छन्द॑ इ॒हेन्द्रि॒यम् ।
 उ॒ख्याण॑ङ्गान्न॒ वयो॒ दध॑त् । वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॒ ।
 होता॑ य॒ख्यच्छ्र॑त॒क्रतु॑म् । हि॒र॒ण्यपर्ण॑मु॒क्थिन॑म् । र॒श॒नां
 बिभ्र॑त॒वँशि॑म् । भग॑मिन्द्र॑वँयो॒धस॑म् । क॒कु॒भ॒ञ्छन्द॑
 इ॒हेन्द्रि॒यम् । व॒शावँ॑ह॒त॒ङ्गान्न॑ वयो॒ दध॑त् । वे॒त्वाज्य॑स्य॒
 होत॑र्यज॒ । होता॑ य॒ख्यत्स्वा॒हाकृ॑तीः । अ॒ग्नि॒ङ्गृ॒हप॑तिं
 पृथ॑क् । वरु॑णं भेष॒जङ्ग॑विम् । ख्य॒त्रमिन्द्र॑वँयो॒धस॑म् ।
 । अति॑च्छन्द॒सञ्छन्द॑ इन्द्रि॒यम् । बृ॒ह॒द॒ष॒भ॒ङ्गावँयो॒
 दध॑त् । वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॒ ॥ 83 ॥ 2.6.18.0

अम॑र्त्यस्तुर्य॒वाङ्गौर्वयो॑ दधुर्वि॒शो व॒शा वे॒हद्गौर्न वयो॑
 दधुश्च॒त्वारि॑ च ॥ 18 ॥ 2.6.18.1 समि॑द्धो
 अ॒ग्निस्समि॑धा । सुष॑मिद्धो वरे॑ण्यः । गा॒य॒त्री छन्द॑
 इन्द्रि॒यम् । त्र्यवि॑र्गौर्वयो॑ दधुः । तनून॒पाच्छुचि॑व्रतः ।
 तनू॒पाच्च सर॑स्वती । उ॒ष्णिक्छन्द॑ इन्द्रि॒यम् । दि॒त्य॒वाङ्गौर्वयो॑
 दधुः । इडा॑भिर्ग॒ग्निरीड्यः॑ । सोमो॑ दे॒वो अम॑र्त्यः ॥ 84 ॥
 2.6.18.2 अ॒नुष्टुप्छन्द॑ इन्द्रि॒यम् । त्रि॒व॒थ्सो गौर्वयो॑ दधुः
 । सु॒ब॒र्हिर॒ग्निः पू॒षण्वान् । स्ती॒र्णब॑र्हिरम॑र्त्यः । बृ॒ह॒ती
 छन्द॑ इन्द्रि॒यम् । पश्चा॑वि॒र्गौर्वयो॑ दधुः । दुरो॑ दे॒वीर्दि॒शो
 म॒हीः । ब्र॒ह्मा दे॒वो बृ॒ह॒स्पतिः॑ । प॒ङ्क्तिश्छन्द॑ इहेन्द्रि॒यम्
 । तुर्य॒वाङ्गौर्वयो॑ दधुः ॥ 85 ॥ 2.6.18.3 उ॒षे य॒ह्वी
 सु॒पेश॑सा । वि॒श्वे दे॒वा अम॑र्त्याः । त्रि॒ष्टुप्छन्द॑ इन्द्रि॒यम्
 । प॒ष्ठ॒वाद्गौर्वयो॑ दधुः । दै॒व्या हो॑तारा भिष॒जा । इन्द्रे॑ण
 स॒युजा॑ यु॒जा । जग॑ती छन्द॑ इहेन्द्रि॒यम् । अ॒न॒ङ्गान्गौर्वयो॑
 दधुः । ति॒स्र इडा॑ सर॑स्वती । भा॒र॒ती म॒रुतो॑ वि॒शः ॥ 86
 ॥ 2.6.18.4 वि॒राट्छन्द॑ इहेन्द्रि॒यम् । धे॒नुर्गौर्न वयो॑ दधुः

। त्वष्टा तुरीपो अद्भुतः । इन्द्राग्नी पुष्टिर्वर्धना । द्विपाच्छन्द
इहेन्द्रियम् । उरूषा गौर्न वयो दधुः । शमिता नो
वनस्पतिः । सविता प्रसुवन्भगम् । ककुच्छन्द इहेन्द्रियम्
। वशा वेहद्गौर्न वयो दधुः । स्वाहा यज्ञवैरुणः । सुख्यत्रो
भेषजङ्करत् । अतिच्छन्दाश्छन्द इन्द्रियम् । बृहदृषभो
गौरवयो दधुः ॥ 87 ॥ 2.6.19.0 स्तोमे सप्तदशे स्तुतः
सहो हविरिन्द्रे वयो दधुश्चत्वारि च ॥ 19 ॥ (वसन्तेन
ग्रीष्मेण वर्षाभिश्शारदेन हेमन्तेन शैशिरेण षट् ॥)
2.6.19.1 वसन्तेनर्तुना देवाः । वसवस्त्रिवृता स्तुतम् ।
रथन्तरेण तेजसा । हविरिन्द्रे वयो दधुः । ग्रीष्मेण देवा
ऋतुना । रुद्राः पञ्चदशे स्तुतम् । बृहता यशसा बलम्
। हविरिन्द्रे वयो दधुः । वर्षाभिर्ऋतुनाऽऽदित्याः ।
स्तोमे सप्तदशे स्तुतम् ॥ 88 ॥ 2.6.19.2 वैरूपेण
विशौजसा । हविरिन्द्रे वयो दधुः । शारदेनर्तुना देवाः ।
एकविंश ऋभवस्स्तुतम् । वैराजेन श्रिया श्रियम् ।

हविरिन्द्रे वयो दधुः । हेमन्तेनर्तुना देवाः । मरुतस्त्रिणवे
 स्तुतम् । बलेन शक्करीस्सहः । हविरिन्द्रे वयो दधुः ।
 शैशिरेणर्तुना देवाः । त्रयस्त्रिंशोऽमृतः स्तुतम् ।
 सत्येन रेवतीः ख्यत्रम् । हविरिन्द्रे वयो दधुः ॥ 89 ॥

2.6.20.0 वियन्तु यजं वीताय्यंजं वीताय्यंजं वेतु यजं
 वेतु यजं पञ्च च ॥ 20 ॥ (देवं बर्हिर्गायत्रिया तेजः ।
 देवीद्वारि उष्णिहां प्राणम् । देवी देवमुषे अनुष्टुभा वाचम् ।
 देवी जोष्टी बृहत्या श्रोत्रम् । देवी ऊर्जाहुती पङ्क्या शुक्रम् ।
 देवा दैव्या होतारा त्रिष्टुभा त्विषिम् । देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रो
 देवीः पतिञ्जगत्या बलम् । देवो नराशंसो विराजा रेतः
 । देवो वनस्पतिर्द्विपदा भगम् । देवं बर्हिर्वारितीनाङ्कुभा
 यशः । देवो अग्निस्स्विष्टकृदतिच्छन्दसा क्षत्रम् । वेतु वियन्तु
 चतुर्वीतामेको वियन्तु चतुर्वेत्ववर्धयदवर्धयः श्वतुरवर्धतामेकोऽव
 श्वतुरवर्धयत् ॥) 2.6.20.1 देवं बर्हिरिन्द्रव्योधसम्
 । देवन्देवमवर्धयत् । गायत्रिया छन्दसेन्द्रियम् । तेज

इन्द्रे वयो दधत् । वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं ।
 देवीद्वारो देवमिन्द्रव्ययोधसम् । देवीदेवमवर्धयन् । उष्णिहा
 छन्दसेन्द्रियम् । प्राणमिन्द्रे वयो दधत् । वसुवने वसुधेयस्य
 वियन्तु यजं ॥ 90 ॥ 2.6.20.2 देवी देवव्ययोधसम्
 । उपे इन्द्रमवर्धताम् । अनुष्टुभा छन्दसेन्द्रियम् ।
 वाचमिन्द्रे वयो दधत् । वसुवने वसुधेयस्य वीताय्यजं
 । देवी जोष्टी देवमिन्द्रव्ययोधसम् । देवी देवमवर्धताम् ।
 बृहत्या छन्दसेन्द्रियम् । श्रोत्रमिन्द्रे वयो दधत् । वसुवने
 वसुधेयस्य वीताय्यजं ॥ 91 ॥ 2.6.20.3 देवी
 ऊर्जाहुती देवमिन्द्रव्ययोधसम् । देवी देवमवर्धताम् । पङ्क्त्या
 छन्दसेन्द्रियम् । शुक्रमिन्द्रे वयो दधत् । वसुवने वसुधेयस्य
 वीताय्यजं । देवा दैव्या होतारा देवमिन्द्रव्ययोधसम् ।
 देवा देवमवर्धताम् । त्रिष्टुभा छन्दसेन्द्रियम् । त्विषिमिन्द्रे
 वयो दधत् । वसुवने वसुधेयस्य वीताय्यजं ॥ 92
 ॥ 2.6.20.4 देवीस्तिस्तिस्तिस्ति देवीर्वयोधसम् ।
 पतिमिन्द्रमवर्धयन् । जगत्या छन्दसेन्द्रियम् । बलमिन्द्रे

वयो दधत् । वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज । देवो
 नराशंसो देवमिन्द्रवँयोधसम् । देवो देवमवर्धयत् ।
 विराजा छन्दसेन्द्रियम् । रेतु इन्द्रे वयो दधत् । वसुवने
 वसुधेयस्य वेतु यज ॥ 93 ॥ 2.6.20.5 देवो
 वनस्पतिर्देवमिन्द्रवँयोधसम् । देवो देवमवर्धयत् । द्विपदा
 छन्दसेन्द्रियम् । भगमिन्द्रे वयो दधत् । वसुवने वसुधेयस्य
 वेतु यज । देवं बर्हिर्वारितीनान्देवमिन्द्रवँयोधसम्
 । देवन्देवमवर्धयत् । ककुभा छन्दसेन्द्रियम् ।
 यश इन्द्रे वयो दधत् । वसुवने वसुधेयस्य वेतु
 यज । देवो अग्निस्स्विष्टकृद्देवमिन्द्रवँयोधसम् ।
 देवो देवमवर्धयत् । अतिच्छन्दसा छन्दसेन्द्रियम् ।
 र्षत्रमिन्द्रे वयो दधत् । वसुवने वसुधेयस्य वेतु
 यज ॥ 94 ॥ 2.7.0.0 त्रिवृद्यदाग्नेयोऽग्निमुखा
 हृद्धिर्यदाग्नेय आग्नेयो न वै सोमेन यो वै सोमेनैष
 गोसवस्सि९हेऽभि प्रेहि मित्रवर्धनः प्रजापतिस्ता ओदनं
 प्रजापतिरकामयत बहोर्भूयानगस्त्योस्या जरासस्तिष्ठा हरी

प्र॒जाप॑तिः प॒शून्व्याघ्रोऽय॑म॒भिप्रे॑हि वृ॒त्रह॑न्त॒मो ये के॒शिन॒
 इन्द्र॑वाँ अ॒ष्टाद॑श ॥ 18 ॥ त्रि॒वृ॒द्यो वै सोमे॒नायु॑र॒सि
 ब॒हुर्भ॑वति॒ तिष्ठा॒ हरी॑रथ॒ आयं॑ भा॒तु तेभ्यो॑ नि॒धान॑ः
 षट्॒थष्टिः॑ ॥ 66 ॥ त्रि॒वृ॒त्पाप्म॑नो नुदते ॥ हरिः॑ओम्
 ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु । सप्तमप्पाठकस्समाप्तः । 2.7.0.0
 ॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके सप्तम प्रपाठक प्रारम्भः
 ॥ हरिः॑ओम् ॥ 2.7.1.0 होता भवति यजेत
 वा अश्वो दधाति ॥ 1 ॥ 2.7.1.1 त्रि॒वृ॒थस्तो॑मो
 भवति । ब्र॒ह्मव॑र्च॒सवै त्रि॒वृत् । ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒वाव॑ रुन्धे
 । अ॒ग्नि॒ष्टोम॑स्सोमो भवति । ब्र॒ह्मव॑र्च॒सवाँ अ॒ग्नि॒ष्टोमः
 । ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒वाव॑ रुन्धे । रथ॒न्तर॑ सामं भवति ।
 ब्र॒ह्मव॑र्च॒सवै रथ॒न्तर॑म् । ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒वाव॑ रुन्धे । परि॒स्र॒जी
 होता भवति ॥ 1 ॥ 2.7.1.2 अ॒रु॒णो मि॑र्मि॒रस्त्रि॑शु॒क्रः
 । ए॒तद्वै ब्र॑ह्मवर्च॒सस्य॑ रू॒पम् । रू॒पेणै॒व ब्र॑ह्मवर्च॒सम॑व॒ रुन्धे
 । बृ॒ह॒स्पति॑र॒काम॑यत दे॒वानां॑ पु॒रोधा॑ङ्गच्छे॒यमि॑ति । स ए॒तं
 बृ॒ह॒स्पति॑स॒वम॑पश्यत् । तमाऽह॑रत् । तेना॑यजत । ततो॑

वै स दे॒वानां॑ पु॒रोधा॑मंगच्छत् । यः पु॒रोधा॑काम॒स्स्यात् ।
 स बृ॒हस्प॑तिस॒वने॑ यजेत ॥ 2 ॥ 2.7.1.3 पु॒रोधा॑मे॒व
 गच्छ॑ति । तस्य॑ प्रा॒तस्स॑वने॒ स॒न्नेषु॑ ना॒राश॑ꣳसेषु॑
 । एका॑दश॒ द॒र्षिणा॑ नीयन्ते । एका॑दश॒ मा॒ध्यन्दि॑ने
 स॒वने॑ स॒न्नेषु॑ ना॒राश॑ꣳसेषु॑ । एका॑दश॒ तृती॑यस॒वने॑ स॒न्नेषु॑
 ना॒राश॑ꣳसेषु॑ । त्रय॑स्त्रिंश॒थ्सं॑प॒द्यन्ते॑ । त्रय॑स्त्रिंश॒द्वे दे॒वताः॑
 । दे॒वता॑ ए॒वाव॑रुन्धे । अश्व॑श्चतु॒स्त्रिंशः॑ । प्रा॒जाप॑त्यो
 वा अश्वः ॥ 3 ॥ 2.7.1.4 प्रा॒जाप॑तिश्चतु॒स्त्रिंशो॑
 दे॒वता॑नाम् । याव॑तीरे॒व दे॒वताः॑ । ता ए॒वाव॑रुन्धे
 । कृ॒ष्णाजि॑नेऽभिषि॑ञ्चति । ब्रह्म॑णो वा ए॒तद्रू॑पम् ।
 यत्कृ॒ष्णाजि॑नम् । ब्रह्म॑व॒र्चसे॑नै॒वैनꣳ सम॑र्धयति ।
 आ॒ज्येना॑भिषि॑ञ्चति । तेजो॑ वा आ॒ज्यम् । तेज॑
 ए॒वास्मि॑न्दधाति ॥ 4 ॥ 2.7.2.0 वा॒रु॒णो वि॒द्वे
 म॒रुतो॑ऽष्टौ च ॥ 2 ॥ 2.7.2.1 यदा॑ग्ने॒यो भ॑वति ।
 अ॒ग्निमु॑खा ह्यृ॒द्धिः । अथ॑ यत्पौ॒ष्णः । पु॒ष्टिर्वै पू॒षा ।
 पु॒ष्टिर्वैश्य॑स्य । पु॒ष्टिमे॒वाव॑ रुन्धे । प्र॒स॒वाय॑ सा॒वित्रः॑

। अथ यत्त्वाष्ट्रः । त्वष्टा हि रूपाणि विकरोति ।
 निर्वरुणत्वाय वारुणः ॥ 5 ॥ 2.7.2.2 अथो य एव
 कश्च सन्थसूयते । स हि वारुणः । अथ यद्वैश्वदेवः ।
 वैश्वदेवो हि वैश्यः । अथ यन्मारुतः । मारुतो हि वैश्यः
 । सप्तैतानि हवींषि भवन्ति । सप्तगणा वै मरुतः ।
 पृश्निं पष्ठौही मारुत्या लभ्यते । विड्वै मरुतः । विशं
 एवैतन्मध्यतोऽभिषिच्यते । तस्माद्वा एष विशं प्रियः ।
 विशो हि मध्यतोऽभिषिच्यते । ऋषभचर्मेऽध्यभिषिञ्चति ।
 स हि प्रजनयिता । दध्राऽभिषिञ्चति । ऊर्वा अन्नाद्यन्दधि
 । ऊर्जैर्वैनमन्नाद्यैर्न समर्धयति ॥ 6 ॥ 2.7.3.0
 सङ्गच्छेते भागधेयेनान्वमन्येतां रूपश्चत्वारि च ॥ 3 ॥
 2.7.3.1 यदाग्नेयो भवति । आग्नेयो वै ब्राह्मणः । अथ
 यथ्सौम्यः । सौम्यो हि ब्राह्मणः । प्रसवायैव सावित्रः
 । अथ यद्वाहस्पत्यः । एतद्वै ब्राह्मणस्य वाक्पतीयम् ।
 अथ यदग्नीषोमीयः । आग्नेयो वै ब्राह्मणः । तौ यदा
 सङ्गच्छेते ॥ 7 ॥ 2.7.3.2 अथ वीर्यावत्तरो भवति । अथ

यथ्सारस्वतः । एतद्धि प्रत्यख्यं ब्राह्मणस्य वाक्पृतीयम् ।
 निर्वरुणत्वायैव वारुणः । अथो य एव कश्च सन्थसूयते
 । स हि वारुणः । अथ यद्वावापृथिव्यः । इन्द्रो वृत्राय
 वज्रमुदयच्छत् । तन्द्वावापृथिवी नान्वमन्येताम् । तमेतेनैव
 भागधेयेनान्वमन्येताम् ॥ 8 ॥ 2.7.3.3 वज्रस्य वा
 एषोऽनुमानाय । अनुमतवज्रस्सूयाता इति । अष्टावेतानि
 हवींषि भवन्ति । अष्टाखरा गायत्री । गायत्री
 ब्रह्मवर्चसम् । गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमं रुन्धे । हिरण्येन
 घृतमुत्पुनाति । तेजस एव रुचे । कृष्णाजिनैऽभिषिञ्चति
 । ब्रह्मणो वा एतदृक्सामयो रूपम् । यत्कृष्णाजिनम् ।
 ब्रह्मन्नेवैनमृक्सामयोरध्यभिषिञ्चति । घृतेनाभिषिञ्चति ।
 तथा वीर्यावत्तरो भवति ॥ 9 ॥ 2.7.4.0 रेतस्सोमस्सप्त
 च ॥ 4 ॥ 2.7.4.1 न वै सोमेन सोमस्य सवोऽस्ति
 । हृतो ह्येषः । अभिषुतो ह्येषः । न हि हृतस्सूयते ।
 सौमीं सूतवंशामा लभते । सोमो वै रेतोधाः । रेतं
 एव तदधाति । सौम्यर्चाऽभिषिञ्चति । रेतोधा ह्येषा ।

रे॒त॒स्सोमः॑ । रे॒तं ए॒वास्मि॑न्दधाति । यत्किञ्च॑ रा॒ज॒सूय॑मृ॒ते
 सोम॑म् । तथ्सर्वं॑ भवति । अषा॑ढय्युँ॒थ्सु पृ॒त॑नासु प॒प्रि॑म् ।
 सु॒व॒र॒षाम॑प्स्वा॒वृ॑जन॑स्य गो॒पाम् । भ॒रे॒षु॒जाः सु॑खि॒तिः
 सु॒श्रव॑सम् । जय॑न्त॒न्त्वाम॑नु॒ मदे॑म सोम ॥ 10 ॥
 2.7.5.0 सू॒य॒ते स॒ध॒स्तु॑ति॒स्त्रीणि॑ च ॥ 5 ॥ 2.7.5.1
 यो वै सोमे॑न सू॒यते॑ । स दे॑व॒स॒वः । यः प॒शुना॑ सू॒यते॑
 । स दे॑व॒स॒वः । य इ॒ष्ट्या॑ सू॒यते॑ । स म॑नु॒ष्य॒स॒वः ।
 ए॒तवै॑ पृथ॑ये दे॒वाः प्राय॑च्छन् । ततो॒ वै सोऽप्या॑र॒ण्याना॑
 प॒शूना॑म॒सूय॑त । याव॑ती॒ः किय॑तीश्च प्र॒जा वाच॑व्व॒दन्ति॑ ।
 तासा॑ः सर्वा॑साः सू॒यते ॥ 11 ॥ 2.7.5.2 य ए॒तेन॑
 यज॑ते । य उ॑ चैनमे॒वव्व॑द॑ । ना॒रा॒शः स्य॑र्चाऽभि॒षिञ्च॑ति ।
 म॒नु॒ष्या॑ वै नरा॒शः सं । नि॒हु॒त्य वा॑वैतत् । अथा॒भि॒षिञ्च॑ति
 । यत्किञ्च॑ रा॒ज॒सूय॑मनु॒त्तर॑वे॒दीक॑म् । तथ्सर्वं॑ भवति । ये
 मे॑ पश्चा॒शत॑न्द॒दुः । अ॒श्वाना॑ः स॒ध॒स्तु॑तिः । द्यु॒मद॑ग्रे॒ महि॑
 श्रवः॑ । बृ॒ह॒त्कृ॑धि म॒घोना॑म् । नृ॒वद॑मृत नृ॒णाम् ॥ 12 ॥

2.7.6.0 इव भवति रथन्तरमाहैकञ्च ॥ 6 ॥ 2.7.6.1
 एष गोसवः । षट्त्रिंश उक्थ्यो बृहत्सामा । पवमाने
 कण्वरथन्तरं भवति । यो वै वाजपेयः । स सम्राट्सवः
 । यो राजसूयः । स वरुणसवः । प्रजापतिस्स्वाराज्यं
 परमेष्ठी । स्वाराज्यङ्गैरेव । गौरिव भवति ॥ 13 ॥

2.7.6.2 य एतेन यजते । य उ चैनमेवैवदं । उभे
 बृहद्रथन्तरे भवतः । तद्धि स्वाराज्यम् । अयुतन्दखिणाः ।
 तद्धि स्वाराज्यम् । प्रतिधुषाऽभिषिञ्चति । तद्धि स्वाराज्यम्
 । अनुद्धते वेद्यै दखिणत आहवनीयस्य बृहत्स्तोत्रं
 प्रत्यभिषिञ्चति । इयवाँव रथन्तरम् ॥ 14 ॥ 2.7.6.3

असौ बृहत् । अनयोरेवैनमनन्तहितमभिषिञ्चति ।
 पशुस्तोमो वा एषः । तेन गोसवः । षट्त्रिंशस्सर्वः
 । रेवञ्जातस्सहसा वृद्धः । ख्षत्राणां द्वित्रभृत्तमो वयोधाः
 । महान्महित्वे तस्तभानः । ख्षत्रे राष्ट्रे च जागृहि
 । प्रजापतेस्त्वा परमेष्ठिनस्स्वाराज्येनाभिषिञ्चामीत्याह
 । स्वाराज्यमेवैनङ्गमयति ॥ 15 ॥ 2.7.7.0

गोष्वोजस्वन्तः३ श्रीणाम्योजोऽसि तत्ते प्रयच्छामि पयसा
संपिपृग्धि माऽसद्विभूर्यज्ञियो रसो द्वे च ॥ 7 ॥ 2.7.7.1

सि०हे व्याघ्र उत या पृदाकौ । त्विषिरग्नौ ब्राह्मणे सूर्ये
या । इन्द्रय्याँ देवी सुभगा जजान । सा न आगन्वर्चसा
सद्विदना । या राजन्ये दुन्दुभावायतायाम् । अश्वस्य
क्रन्द्ये पुरुषस्य मायौ । इन्द्रय्याँ देवी सुभगा जजान ।
सा न आगन्वर्चसा सद्विदना । या हस्तिनि द्वीपिनि या
हिरण्ये । त्विषिरश्वेषु पुरुषेषु गोषु ॥ 16 ॥ 2.7.7.2

इन्द्रय्याँ देवी सुभगा जजान । सा न आगन्वर्चसा
सद्विदना । रथे अख्वेषु वृषभस्य वाजे । वाते पर्जन्ये
वरुणस्य शुष्मे । इन्द्रय्याँ देवी सुभगा जजान । सा न
आगन्वर्चसा सद्विदना । राडसि विराडसि । सम्राडसि
स्वराडसि । इन्द्राय त्वा तेजस्वते तेजस्वन्तः३ श्रीणामि
। इन्द्राय त्वोजस्वत ओजस्वन्तः३ श्रीणामि ॥ 17 ॥
2.7.7.3 इन्द्राय त्वा पयस्वते पयस्वन्तः३ श्रीणामि ।

इन्द्राय॑ त्वाऽऽयु॑ष्मत् आयु॑ष्मन्तः॑ श्रीणामि । तेजो॑ऽसि ।
 तत्ते॒ प्र य॑च्छामि । तेज॑स्वदस्तु मे॒ मुख॑म् । तेज॑स्वच्छि॒रो
 अस्तु मे । तेज॑स्वान् वि॒श्वत॑ः प्रत्यङ्मुः । तेज॑सा॒ संपि॑पृग्धि
 मा । ओजो॑ऽसि । तत्ते॒ प्र य॑च्छामि ॥ 18 ॥ 2.7.7.4
 ओज॑स्वदस्तु मे॒ मुख॑म् । ओज॑स्वच्छि॒रो अस्तु मे ।
 ओज॑स्वान् वि॒श्वत॑ः प्रत्यङ्मुः । ओज॑सा॒ सं पि॑पृग्धि मा
 । पयो॑ऽसि । तत्ते॒ प्र य॑च्छामि । पय॑स्वदस्तु मे॒ मुख॑म्
 । पय॑स्वच्छि॒रो अस्तु मे । पय॑स्वान् वि॒श्वत॑ः प्रत्यङ्मुः ।
 पय॑सा॒ सं पि॑पृग्धि मा ॥ 19 ॥ 2.7.7.5 आयु॑रसि ।
 तत्ते॒ प्र य॑च्छामि । आयु॑ष्मदस्तु मे॒ मुख॑म् । आयु॑ष्मच्छि॒रो
 अस्तु मे । आयु॑ष्मान् वि॒श्वत॑ः प्रत्यङ्मुः । आयु॑षा॒ सं
 पि॑पृग्धि मा । इ॒मम॑ग्र॒ आयु॑षे॒ वर्च॑से कृधि । प्रि॒यः
 रेतो॑ वरुण सोम राजन् । मा॒तेवा॑स्मा अदि॒ते शर्म॑ यच्छ
 । वि॒श्वे दे॒वा ज॑रदष्टि॒र्यथाऽस॑त् ॥ 20 ॥ 2.7.7.6
 आयु॑रसि वि॒श्वायु॑रसि । स॒र्वायु॑रसि॒ सर्व॑मायु॑रसि । यतो॑
 वातो॒ मनो॑जवाः । यतः॒ ख्वर॑न्ति॒ सिन्ध॑वः । तासा॑न्त्वा

सर्वासां रुचा । अभिषिञ्चामि वर्चसा । समुद्र इवासि
 गृह्णन् । सोम इवास्यदाभ्यः । अग्निरिव विश्वतः प्रत्यङ्मु-
 । सूर्य इव ज्योतिषा विभूः ॥ 21 ॥ 2.7.7.7
 अपार्यौ द्रवणे रसः । तमहमस्मा आमुष्यायुणाय ।
 तेजसे ब्रह्मवर्चसाय गृह्णामि । अपार्यं ऊर्मौ रसः ।
 तमहमस्मा आमुष्यायुणाय । ओजसे वीर्याय गृह्णामि
 । अपार्यौ मध्यतो रसः । तमहमस्मा आमुष्यायुणाय
 । पुष्ट्यै प्रजननाय गृह्णामि । अपार्यौ यज्ञियो रसः ।
 तमहमस्मा आमुष्यायुणाय । आयुषे दीर्घायुत्वाय गृह्णामि
 ॥ 22 ॥ 2.7.8.0 बृहस्पतिस्सोमो अग्निरेकश्च ॥ 8
 ॥ 2.7.8.1 अभिप्रेहि वीर्यस्व । उग्रश्चेत्ता सपत्नहा
 । आतिष्ठ मित्रवर्धनः । तुभ्यन्देवा अधिब्रवन् । अङ्गौ
 न्यङ्गावभित् आतिष्ठ वृत्रहन्त्रथम् । आतिष्ठन्तं परि विश्वे
 अभूषन् । श्रियवँसानश्चरति स्वरोचाः । महत्तदस्यासुरस्य
 नाम । आ विश्वरूपो अमृतानि तस्थौ । अनु त्वेन्द्रो

मद॒त्वन्नु॒ बृह॒स्पतिः॑ ॥ 23 ॥ 2.7.8.2 अनु॒ सोमो॒
 अन्व॒ग्निरा॑वीत् । अनु॒ त्वा॒ विश्वे॑ दे॒वा अ॑वन्तु । अनु॒ सप्त॒
 राजा॑नो॒ य उ॒ताभि॑षि॒क्ताः । अनु॒ त्वा मि॒त्रावरु॑णावि॒हाव॑तम्
 । अनु॒ द्यावा॑पृथि॒वी विश्व॑श॒म्भू । सूर्यो॑ अ॒होभि॑रनु॒
 त्वाऽव॑तु । च॒न्द्रमा॒ नख्य॑त्रैरनु॒ त्वाऽव॑तु । द्यौश्च॑ त्वा
 पृथि॒वी च॒ प्रचे॑तसा । शु॒क्रो बृ॒हद॑खि॒षणा॒ त्वा पि॑पर्तु ।
 अनु॒ स्व॒धा चि॑किता॒ः सोमो॑ अ॒ग्निः । आऽयं॑ पृ॒णक्तु॑
 रज॑सी उ॒पस्थ॑म् ॥ 24 ॥ 2.7.9.0 भ॒वन्त्य॑ष्टा॒मवरु॑ध्य
 वद॑न्ति द॒र्भा यद॑र्भपु॒ञ्जीलैः॑ प॒वय॑त्येकंश्च ॥ 9 ॥
 2.7.9.1 प्र॒जाप॑तिः॒ प्रजा॑ अ॒सृज॑त । ता अ॒स्मात्सृ॑ष्टाः
 परा॑चीरायन् । स ए॒तं प्र॒जाप॑तिरोद॒नम॑पश्यत् । सोऽन्नं॑
 भूतो॑ऽतिष्ठत् । ता अ॒न्यत्रा॑न्नाद्य॒मवि॑त्वा । प्र॒जाप॑तिं
 प्र॒जा उ॒पाव॑र्तन्त । अन्न॑मे॒वैनं॑ भू॒तं प॑श्यन्तीः प्र॒जा
 उ॒पाव॑र्तन्ते । य ए॒तेन॒ यज॑ते । य उ॑ चैनमे॒वद्वैदं॑
 । सर्वा॑ण्यन्ना॒नि भव॑न्ति ॥ 25 ॥ 2.7.9.2 सर्वे॑
 पुरु॑षाः । सर्वा॑ण्ये॒वान्ना॒न्यव॑ रुन्धे । सर्वा॑न्पुरु॒षान् । राड॑सि

वि॒राड्सी॒त्याह । स्वा॒राज्य॑मे॒वैनङ्ग॑मयति । यद्वि॒रण्य॑न्ददाति
 । तेज॑स्तेनाव॑रुन्धे । यत्ति॑सृ॒धन्व॑म् । वी॒र्य॑न्तेन । यदष्ट्र॑म्
 ॥ 26 ॥ 2.7.9.3 पु॒ष्टिन्तेन॑ । यत्क॑म्ण्ड॒लुम् ।
 आयु॑ष्टेन । यद्वि॒रण्य॑मा ब॒ध्नाति॑ । ज्योति॑र्वै हि॒रण्य॑म्
 । ज्योति॑रे॒वास्मि॑न्दधाति । अथो॒ तेजो॒ वै हि॒रण्य॑म्
 । तेज॑ ए॒वात्म॑न्धत्ते । यदो॑दनं प्रा॒श्नाति॑ । ए॒तदे॒व
 सर्व॑मव॒रुध्य॑ ॥ 27 ॥ 2.7.9.4 तद॑स्मिन्नेक॒धाऽधा॑त्
 । रोहि॑ण्याङ्का॒र्यः । यद्वा॑ह्म॒ण ए॒व रोहि॑णी । तस्मा॑दे॒व
 । अथो॒ वर्ष्मै॑वैन॑ः समा॒नाना॑ङ्करोति । उ॒द्य॒ता सूर्ये॑ण
 का॒र्यः । उ॒द्यन्त॑व्वाँ ए॒तः सर्वा॑ः प्र॒जाः प्र॒तिन॑न्दन्ति ।
 दि॒दृ॒ख्ये॒ण्यो द॒शनी॑यो भवति । य ए॒ववै॑द । ब्र॒ह्म॒वादि॑नो
 वदन्ति ॥ 28 ॥ 2.7.9.5 अ॒वेत्यो॑ऽवभृ॒था ३ ना
 ३ इति॑ । यद्द॑र्भपु॒ञ्जी॒लैः प॒वय॑ति । तथि॑स्वदे॒वावै॑ति
 । तन्ना॑वैति । त्रि॒भिः प॑वयति । त्रय॑ इ॒मे लो॒काः ।
 ए॒भिरे॒वैन॑ल्लो॒कैः प॑वयति । अथो॑ अ॒पा॒व्वाँ ए॒तत्तेजो॒ वर्चः॑

। यद्दर्भाः । यद्दर्भपुञ्जीलैः पवयति । अपामेवैनन्तेजसा
 वर्चसाऽभिषिञ्चति ॥ 29 ॥ 2.7.10.0 भूयिष्ठा
 यन्ति द्वे च ॥ 10 ॥ 2.7.10.1 प्रजापतिरकामयत
 बहोर्भूयान्त्स्यामिति । स एतं पञ्चशारदीयमपश्यत् ।
 तमाऽहरत् । तेनायजत । ततो वै स बहोर्भूयानभवत् । यः
 कामयेत बहोर्भूयान्त्स्यामिति । स पञ्चशारदीयेन यजेत
 । बहोरेव भूयान्भवति । मरुत्स्तोमो वा एषः । मरुतो हि
 देवानां भूयिष्ठाः ॥ 30 ॥ 2.7.10.2 बहुर्भवति । य
 एतेन यजते । य उचैनमेववैदं । पञ्चशारदीयो भवति ।
 पञ्च वा ऋतवस्सव्वँत्सरः । ऋतुष्वेव सव्वँत्सरे प्रतितिष्ठति
 । अथो पञ्चाखरा पङ्क्तिः । पाङ्क्तौ यज्ञः । यज्ञमेवाव रुन्धे
 । सप्तदशः स्तोमा नाति यन्ति । सप्तदशः प्रजापतिः
 । प्रजापतेराप्त्यै ॥ 31 ॥ 2.7.11.0 तृतीये गच्छति
 य एतेन यजतेऽति य एतेन यजते य उ चैनमेववैदं
 त्रीणि च ॥ 11 ॥ (अगस्त्यस्स्वाराज्यं मारुतः
 पञ्चशारदीयो वा एष यज्ञस्सप्तदशं प्रजापतेरेव नैति ॥)

2.7.11.1 अ॒गस्त्यो॑ म॒रुद्भ्य॑ उ॒रुष्णः॑ प्रौ॒रुष॑त् । तानिन्द्र॒
 आद॑त्त । त ए॒न॒वँ॒ज्रं॒मुद्य॑त्या॒भ्या॒यन्त॑ । तान॒गस्त्य॑श्चै॒वेन्द्र॑श्च
 क॒याशु॑भीये॒नाश॑म॒यता॑म् । ताञ्छा॒न्तानु॑पा॒हय॑त ।
 यत्क॑याशुभी॒यं भ॑व॒न्ति शान्त्यै॑ । तस्मा॑दे॒त ऐ॑न्द्रा॒मारु॑ता
 उ॒रुष्णा॑ण॒स्सव॑नीया॒ भव॑न्ति । त्रयं॑ प्रथ॒मेऽह॑न्ना ल॒भ्यन्ते
 । ए॒वन्द्वि॑तीये॑ । ए॒वन्तृ॑तीये॑ ॥ 32 ॥ 2.7.11.2
 ए॒वश्च॑तु॒र्थे । पश्चो॑त्त॒मेऽह॑न्ना ल॒भ्यन्ते । व॒षि॒ष्ठमि॒व ह्ये॑तद॒हः
 । व॒षि॒ष्ठस्स॒मा॒ना॒ना॑ भ॒वति॑ । य ए॒तेन॑ यज॑ते । य
 उ॒चैन॑मे॒ववै॑द । स्वारो॑ज्य॒वँ ए॒ष य॒ज्ञः । ए॒तेन॑ वा ए॒क॒या
 वा॑ का॒न्द॒मस्स्वारो॑ज्यम॒गच्छ॑त् । स्वारो॑ज्यङ्ग॒च्छति॑ । य
 ए॒तेन॑ यज॑ते ॥ 33 ॥ 2.7.11.3 य उ॒ चैन॑मे॒ववै॑द
 । मा॒रु॒तो वा ए॒ष स्तोमः॑ । ए॒तेन॑ वै म॒रुतो॑ दे॒वाना॑
 भूयि॑ष्ठा अ॒भव॑न् । भूयि॑ष्ठस्स॒मा॒ना॒ना॑ भ॒वति॑ । य ए॒तेन॑
 यज॑ते । य उ॒ चैन॑मे॒ववै॑द । प॒ञ्चशा॒रदी॒यो वा ए॒ष
 य॒ज्ञः । आ प॑ञ्च॒मात्पुरु॑षा॒दन्न॑म॒त्ति । य ए॒तेन॑ यज॑ते
 । य उ॒ चैन॑मे॒ववै॑द । स॒प्त॒द॒शः स्तोमा॑ ना॒ति य॑न्ति

। सप्तदशः प्रजापतिः । प्रजापतेरेव नैति ॥ 34
 ॥ 2.7.12.0 यज्ञवाहसासपर्यन्वयमृद्ध्यां भिर्षमाणाः
 प्रचेतसमेकंश्च ॥ 12 ॥ 2.7.12.1 अस्या जरासो
 दमा मरित्राः । अर्चद्धूमासो अग्नयः पावकाः ।
 श्विचीचयश्श्वात्रासो भुरण्यवः । वनरुषदो वायवो न
 सोमाः । यजां नो मित्रावरुणा । यजां देवाः ऋतं
 बृहत् । अग्ने यखि स्वन्दमम् । अश्विना पिबन्तः
 सुतम् । दीद्यग्नी शुचिव्रता । ऋतुना यज्ञवाहसा ॥ 35
 ॥ 2.7.12.2 द्वे विरूपे चरतस्स्वर्थे । अन्याऽन्या
 वथ्समुप धापयेते । हरिरन्यस्यां भवति स्वधावान् ।
 शुक्रो अन्यस्यान्ददृशे सुवर्चाः । पूर्वापरश्चरतो माययैतौ
 । शिशू क्रीडन्तौ परि यातो अध्वरम् । विश्वान्यन्यो
 भुवनाऽभि चष्टे । ऋतूनन्यो विदधञ्जायते पुनः । त्रीणि
 शता त्रीषहस्राण्यग्निम् । त्रिःशच्च देवा नव चाऽसपर्यन्
 ॥ 36 ॥ 2.7.12.3 और्षन्धृतैरास्तृणन्बर्हिरस्मै
 । आदिद्धोतारन्यषादयन्त । अग्निनाऽग्निस्समिध्यते ।

क॒विर्गृ॒हप॑तिर्यु॒वा । ह॒व्य॒वाङ्मु॒खा॑स्यः । अ॒ग्नि॒र्दे॒वाना॑ञ्ज॒ठर॑म् ।
 पू॒तद॑र॒ख्यः क॒विक्र॑तुः । दे॒वो दे॒वेभि॒रा ग॑मत् । अ॒ग्नि॒श्रियो॑
 म॒रुतो॑ वि॒श्वकृ॑ष्टयः । आ त्वे॒षमु॒ग्रम॑व॒ ईम॑हे व॒यम् ॥
 37 ॥ 2.7.12.4 ते स्वा॒निनो॑ रु॒द्रिया॑ व॒र्षनि॑र्णिजः ।
 सि॒॒हा न॑ हे॒षक्र॑तवस्सु॒दान॑वः । यदु॑त्त॒मे म॑रुतो मध्य॒मे
 वा । यद्वा॑ऽव॒मे सु॑भगासो दि॒वि ष॑ । ततो॑ नो रु॒द्रा उ॒त
 वाऽन्व॑स्य । अ॒ग्ने वि॒त्ताद्ध॒विषो॑ यद्य॒जामः॑ । ई॒डे अ॒ग्निः
 स्व॑व॒सन्न॑मो॒भिः । इ॒ह प्र॑स॒प्तो वि॑ च॒ यत्कृ॑तन्नः । रथै॑रिव॒
 प्र॑भरे॒ वाज॒यद्धिः॑ । प्र॒द॒खि॒णिन्म॑रुता॒ स्तोम॑मृ॒द्ध्याम्
 ॥ 38 ॥ 2.7.12.5 श्रु॒धि श्रु॑त्कर्ण॒ वह्नि॑भिः । दे॒वैर॑ग्ने
 स॒याव॑भिः । आसी॑दन्तु ब॒र्हिषि॑ । मि॒त्रो वरु॑णो अर्य॒मा
 । प्रा॒तर्या॑वा॒णो अध्व॑रम् । वि॒श्वेषा॑मदि॒तिर्य॑ज्ञि॒याना॑म् ।
 वि॒श्वेषा॑मति॒थिर्मा॑नु॒षाणा॑म् । अ॒ग्नि॒र्दे॒वाना॑म॒व आवृ॑णानः ।
 सु॒मृ॒डी॒को भ॑वतु वि॒श्ववे॑दाः । त्वे अ॒ग्ने सु॑म॒तिं भि॒र्यमा॑णाः
 ॥ 39 ॥ 2.7.12.6 दि॒वि श्र॑वो॒ दधि॑रे य॒ज्ञिया॑सः
 । न॒क्ता च॑ च॒क्रु॒रुष॑सा॒ विरू॑पे । कृ॒ष्णश्च॒ वर्ण॑म॒रुण॑श्च

सन्धुः । त्वाम॑ग्र आ॒दि॒त्यास॑ आ॒स्य॑म् । त्वा॒ञ्जि॒ह्वा॑
 शुच॑यश्चक्रिरे कवे । त्वा॑ र॒ति॒षाचो॑ अध्व॒रेषु॑ स॒श्विरे॑ ।
 त्वे दे॒वा ह॒विरे॑द॒न्त्याहु॑तम् । नि त्वा॑ य॒ज्ञस्य॑ सा॒धन॑म् ।
 अ॒ग्रे हो॒ता॒रमृ॑त्विज॑म् । व॒नुष्व॑दे॒व धी॑महि प्रचे॑तसम् ।
 जी॒रन्द्॒तमम॑र्त्यम् ॥ 40 ॥ 2.7.13.0 व॒ज्रिण॑मय॒थ्स्व॒स्ति
 जो॒जयु॑र्न॒स्स॒त च॑ ॥ 13 ॥ 2.7.13.1 ति॒ष्ठा ह॒री
 रथ॑ आ यु॒ज्यमा॑ना या॒हि । वा॒युर्न॑ नि॒युतो॑ नो॒ अच्छ॑
 । पि॒बा॒स्यन्धो॑ अ॒भिसृ॑ष्टो अ॒स्मे । इन्द्र॑स्स्वाहा॒ ररि॑मा
 ते॒ मदा॑य । कस्य॑ वृषा॑ सु॒ते सचा॑ । नि॒युत्वा॑न्वृष॒भो
 र॑णत् । वृ॒त्रहा॑ सोम॑पीतये । इन्द्र॑वृ॒यम्म॑हा॒धने॑ । इन्द्र॑म॒र्भे
 ह॒वाम॑हे । यु॒ज॑वृ॒त्रेषु॑ व॒ज्रिण॑म् ॥ 41 ॥ 2.7.13.2
 द्वि॒ता यो वृ॒त्रह॑न्त॑मः । वि॒द इन्द्र॑श्श॒तक्र॑तुः । उप॑ नो॒
 हरि॑र्भिस्सु॒तम् । स सूर॑ आ॒ज॒नय॑ज्योति॒रिन्द्र॑म् । अ॒या
 धि॒या त॒रणि॑र॒द्रिब॑ऋः । ऋ॒तेन॑ शु॒ष्मी न॑व॒मानो॑ अ॒र्केः ।
 व्यु॒स्त्रिधो॑ अ॒स्रो अ॒द्रिर्बि॑भेद । उ॒तत्य॑दा॒श्वश्चि॑यम् । य॒दिन्द्र॑
 नाहु॑षी॒ष्वा । अ॒ग्रे वि॒रि॒ष्यु प्र॑तीद॑यत् ॥ 42 ॥ 2.7.13.3

भरे॒ष्विन्द्र॑ꣳ सु॒हव॑ꣳ हवामहे । अ॒ꣳहोमुच॑ꣳ
 सु॒कृत॑न्दैव्य॒ञ्जन॑म् । अ॒ग्नि॒मि॒त्रवृ॑णꣳ सा॒तये॑ भग॑म् ।
 द्यावा॑पृथि॒वी म॒रुत॑स्स्व॒स्तये॑ । म॒हि र॒खेत्रं॑ पु॒रुश्च॑न्द्रविं
 वि॒द्वान् । आदि॑त्सखि॒भ्यश्च॑रथꣳ स॒मैरत् । इन्द्रो॑
 नृभि॑र॒जन॒द्दीद्या॑न॒स्साक॑म् । सूर्य॑मुष॒सं॒ज्ञातु॑म॒ग्निम् । उ॒रुन्नो॑
 लो॒कम॑नु॒ नेषि॑ वि॒द्वान् । सुव॑र्व॒ज्योति॑रभयꣳ स्व॒स्ति ॥ 43
 ॥ 2.7.13.4 ऋ॒ष्या तं इन्द्र॑ स्थवि॒रस्य॑ बा॒हू । उप॑स्थेयाम
 श॒रणा॑ बृहन्ता॑ । आ नो॑ वि॒श्वाभि॑रू॒तिभि॑स्स॒जोषाः॑ । ब्रह्म॑
 जुषा॑णो ह॒र्यश्च॑ याहि । वरी॑वृ॒ज्स्थवि॑रेभि॒स्सुशि॑प्र । अ॒स्मे
 दध॑द्वृष॑णꣳ शु॒ष्ममि॑न्द्र । इन्द्रा॑य गाव॑ आ॒शिरे॑म् । दु॒दुहे॑
 व॒ज्रिणे॑ म॒धु । यथ्सी॑मुप॒ह्वरे॑ वि॒दत् । तास्तै॑ व॒ज्रिन्धे॑नवो
 जो॒जयु॑र्नः ॥ 44 ॥ 2.7.13.5 ग॒र्भस्त॑यो नि॒युतो॑
 वि॒श्ववा॑राः । अ॒हर॑ह॒र्भूय॑ इ॒ज्जोगु॑वानाः । पूर्णा॑ इन्द्र॑ र॒खुम॑तो
 भो॒ज॑नस्य । इ॒मान्ते॑ धि॒यं प्र॑ भरे॒ म॒हो म॒हीम् । अ॒स्य स्तो॑त्रे
 धि॒षणा॑ यत्त॑ आ॒न॒जे । तमु॑त्स॒वे च॑ प्र॒स॒वे च॑ सा॒सहि॑म्
 । इन्द्र॑न्दे॒वास॒श्शव॑सा म॒दन्न॑नु ॥ 45 ॥ 2.7.14.0

स्तोमेन॑ नाप्रो॑दवारयत् नव॑ च ॥ 14 ॥ 2.7.14.1
 प्र॒जाप॑तिः प॒शून॑सृजत । तेऽस्मात्सृ॑ष्टाः परा॑श्च आयन् ।
 तान॑ग्नि॒ष्टोमेन॑ नाप्रो॑त् । तानु॑क्थ्येन॑ नाप्रो॑त् । तान्थो॑ड॒शिना॑
 नाप्रो॑त् । तान्ना॒त्रिया॑ नाप्रो॑त् । तान्थ्स॒न्धिना॑ नाप्रो॑त्
 । सोऽग्नि॑मब्रवीत् । इ॒मान्म ई॒प्सेति॑ । तान॒ग्निस्त्रि॑वृता॒
 स्तोमेन॑ नाप्रो॑त् ॥ 46 ॥ 2.7.14.2 स इन्द्र॑मब्रवीत्
 । इ॒मान्म ई॒प्सेति॑ । तानिन्द्रः॑ पञ्चद॒शेन॑ स्तोमेन॑ नाप्रो॑त्
 । स विश्व॑दे॒वान॑ब्रवीत् । इ॒मान्म ई॒प्सतेति॑ । तान्
 विश्व॑दे॒वास्सप्त॑द॒शेन॑ स्तोमेन॑ नाप्रु॑वन् । स विष्णु॑मब्रवीत् ।
 इ॒मान्म ई॒प्सेति॑ । तान् विष्णु॑रेकविं॒शेन॑ स्तोमे॑नाप्रोत् ।
 वा॒रव॑न्तीये॒नावार॑यत ॥ 47 ॥ 2.7.14.3 इ॒दद्वि॑ष्णुर्वि
 च॑क्रम॒ इति॑ व्य॑क्रमत । यस्मा॑त्प॒शवः॑ प्र॒प्रेव॑ भ्रं॒शैर॑न् ।
 स ए॒तेन॑ यजेत । यदाप्रो॑त् । तद॒प्तोर्याम॑स्याप्तोर्याम॒त्वम्
 । ए॒तेन॑ वै दे॒वा जै॒त्वानि॑ जि॒त्वा । यङ्काम॑मका॒मय॑न्त
 तमा॑प्नुवन् । यङ्काम॑ङ्काम॒यते॑ । तमे॒तेना॑प्रोति ॥ 48
 ॥ 2.7.15.0 ब॒भूवा॑व्य॒य॒तेने॒मम॑ग्र इ॒ह वर्च॑सा॒ सम॑ङ्घ्रि

वैयाघ्रेऽधि राष्ट्रवर्धनं पाङ्केन छन्दसोपावहरामि ॥ 15 ॥

2.7.15.1 व्याघ्रोऽयमग्नौ चरति प्रविष्टः । ऋषीणां पुत्रो
अभिषस्तिपा अयम् । नमस्कारेण नमसा ते जुहोमि ।
मा देवानाम्मिथुयाकर्म भागम् । सावीरुहि देव प्रसवाय
पित्रे । वर्ष्माणमस्मै वरिमाणमस्मै । अथास्मभ्यं
सवितस्सर्वताता । दिवेदिव आ सुवा भूरि पश्वः ।
भूतो भूतेषु चरति प्रविष्टः । स भूतानामधिपतिर्बभूव
॥ 49 ॥ 2.7.15.2 तस्य मृत्यौ चरति राजसूयम्
। स राजा राज्यमनु मन्यतामिदम् । येभिश्शिल्पैः
पप्रथानामदृहत् । येभिर्धामभ्यपिंशत्प्रजापतिः ।
येभिर्वाचं विश्वरूपां समव्ययत् । तेनेममग्न इह वर्चसा
समंङ्घि । येभिरादित्यस्तपति प्र केतुभिः । येभिस्सूर्यो
ददृशे चित्रभानुः । येभिर्वाचं पुष्कलेभिरव्ययत् । तेनेममग्न
इह वर्चसा समंङ्घि ॥ 50 ॥ 2.7.15.3 आऽयं
भातु शवसा पञ्च कृष्टीः । इन्द्र इव ज्येष्ठो भवतु

प्रजावान् । अस्मा अस्तु पुष्कलश्चित्रभानु । आऽयं
 पृणक्तु रजसी उपस्थम् । यत्ते शिल्पेङ्कश्यप रोचनावत्
 । इन्द्रियावत्पुष्कलश्चित्रभानु । यस्मिन्त्सूर्या अर्पितास्सप्त
 साकम् । तस्मिन्नाजानमधि विश्रयेमम् । द्यौरसि
 पृथिव्यसि । व्याघ्रो वैयाघ्रेऽधि ॥ 51 ॥ 2.7.15.4
 विश्रयस्व दिशो महीः । विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्तु । मा
 त्वद्राष्ट्रमधि भ्रशत् । या दिव्या आपः पयसा संबभूवुः ।
 या अन्तरिंख्य उत पार्थिवीर्याः । तासान्त्वा सर्वासा रुचा
 । अभिषिञ्चामि वर्चसा । अभि त्वा वर्चसाऽसिचन्द्रिव्येन
 । पयसा सुह । यथासा राष्ट्रवर्धनः ॥ 52 ॥ 2.7.15.5
 तथा त्वा सविता करत् । इन्द्रविंश्वा अवीवृधन् ।
 समुद्रव्यचसङ्गिरः । रथीतम रथीनाम् । वाजानां
 सत्पतिं पतिम् । वसवस्त्वा पुरस्तादभिषिञ्चन्तु गायत्रेण
 छन्दसा । रुद्रास्त्वा दखिणतोऽभिषिञ्चन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसा
 । आदित्यास्त्वा पश्चादभिषिञ्चन्तु जागतेन छन्दसा ।

विश्वे॑ त्वा दे॒वा उत्त॑रतोऽभिषि॑ञ्चन्त्वानुष्टु॑भेन॒ छन्द॑सा ।
 बृह॑स्पति॑स्त्वोपरि॑ष्ठादभिषि॑ञ्चतु पाङ्के॑न॒ छन्द॑सा ॥ 53
 ॥ 2.7.15.6 अ॒रुण॑न्त्वा वृ॒कमु॑ग्रङ्ख॒जङ्क॑रम् । रोच॑मानं
 म॒रुता॑मग्रे॑ अ॒र्चिषः॑ । सूर्य॑वन्तं म॒घवा॑नद्वि॒षास॑हिम् ।
 इन्द्र॑मुक्थे॒षु नाम॑हूत॑म॒ हुवे॑म । प्र बा॒हवा॑ सिसृ॒तजी॒वसे॑
 नः । आ नो॒ गव्यू॑तिमुख्यतद्भृ॒तेन॑ । आ नो॒ जनै॑
 श्रव॑यतय्यु॑वाना । श्रु॒तं मे॑ मि॒त्रावरु॑णा॒ हवे॑मा । इन्द्र॑स्य ते
 वीर्य॑कृतः । बा॒हू उ॒पाव॑ हरामि ॥ 54 ॥ 2.7.16.0
 स्व॒धायै॑ त्वा स॒वेन॒ द्यौस्सूर्य॑ स॒प्त च॑ ॥ 16 ॥
 2.7.16.1 अ॒भि प्रेहि॑ वी॒रय॑स्व । उ॒ग्रश्चे॑त्ता॒ सप॑ल॒हा
 । आति॑ष्ठ वृ॒त्रह॑न्त॑मः । तुभ्य॑न्दे॒वा अधि॑ब्रवन् । अ॒ङ्कौ
 न्य॒ङ्काव॑भि॒तो रथ॑य्यौ । ध्वा॒न्तर्वा॑ता॒ग्रम॑नु॒ सञ्च॑रन्तौ ।
 दूरे॑हेतिरिन्द्रि॒यावा॑न्यत॒त्री । ते नो॒ऽग्रय॑ः प॒प्रय॑ः पारयन्तु
 । नम॑स्त ऋ॒षे गद॑ । अव्य॑थायै त्वा स्व॒धायै॑ त्वा ॥
 55 ॥ 2.7.16.2 मा न॑ इन्द्रा॒भित॑स्त्वदृ॒ष्वारि॑ष्टासः ।
 ए॒वा ब्र॑ह्मन्तवेद॑स्तु । तिष्ठा॒ रथे॒ अधि॑ यद्वज्र॑हस्तः । आ

र॒श्मी॒न्दै॒व यु॒वसे॒ स्व॒श्वः । आ ति॑ष्ठ वृ॒त्रह॒न्नाति॑ष्ठन्तं परि॑
 । अनु॒ त्वेन्द्रो॑ म॒द॒त्वनु॑ त्वा मि॒त्रावरु॑णौ । द्यौश्च॑ त्वा
 पृथि॒वी च॒ प्रचे॑तसा । शु॒क्रो बृ॒द्धखि॑णा त्वा पिप॑र्तु । अनु॑
 स्व॒धा चि॑किता॒ः सोमो॑ अ॒ग्निः । अनु॑ त्वाऽव॒तु स॒विता
 स॒वेन॑ ॥ 56 ॥ 2.7.16.3 इन्द्र॒र्वि॑श्वा॒ अवी॑वृधन् ।
 स॒मु॒द्रव्य॑च॒सङ्गि॑रः । र॒थीत॑म॒ रथी॑नाम् । वा॒जा॒नाः
 स॒त्प॑तिं प॒तिम् । परि॑मा से॒न्या घो॑षाः । ज्या॒नाँव्व॑ञ्जन्तु
 गृ॒ध्रवः॑ । मे॒थि॒ष्ठाः पि॒न्व॑माना इ॒ह । मा॒ङ्गोप॑तिम॒भि
 स॒र्वि॑शन्तु । तन्मेऽनु॑मति॒रनु॑ मन्यताम् । तन्मा॒ता पृथि॒वी
 तत्पि॒ता द्यौः ॥ 57 ॥ 2.7.16.4 तद्वा॑वा॒णस्सो॑म॒सुतो॑
 मयो॒भुवः॑ । तद॑श्विना शृणुत॒ सौभ॑गा यु॒वम् । अव॑ ते
 हे॒ड उ॒दु॒त्त॒मम् । ए॒ना व्या॑घ्रं परिष॒स्वजा॑नाः । सि॒हः
 हि॒न्वन्ति॑ मह॒ते सौभ॑गाय । स॒मु॒द्रन्न सु॒हव॑न्त॒स्थि॒वाः स॑म्
 । म॒र्मृ॒ज्यन्ते॑ द्वी॒पिन॑म॒प्स्व॑न्तः । उ॒द॒सावे॑तु सूर्यः ।
 उ॒दि॒दं मा॑म॒कव॑चः । उ॒दि॒हि दे॒व सूर्य॑ । स॒ह व॒ग्नुना॑
 म॒म । अ॒हव॑चो वि॒वाच॑नम् । मयि॑ वाग॑स्तु ध॒र्ण॑सिः

। यन्तु नदयो वञ्चन्तु पर्जन्याः । सुपिप्पला ओषधयो
 भवन्तु । अन्नवतामोदनवतामामिखवताम् । एषां राजा
 भूयसाम् ॥ 58 ॥ 2.7.17.0 अवाँस्त्राग्दीर्खा वशिनी
 ह्युग्राऽदधाद्ववर्ज वपः स्ते द्वे च ॥ 17 ॥ 2.7.17.1
 ये केशिनः प्रथमास्सत्रमासत । येभिराभृतय्यदिद्विरोचते
 । तेभ्यो जुहोमि बहुधा घृतेन । रायस्पोषेणेमवर्चसा सः
 सृजाथ । नर्ते ब्रह्मणस्तपसो विमोकः । द्विनाम्नी दीर्खा
 वशिनी ह्युग्रा । प्र केशास्सुवते काण्डिनो भवन्ति । तेषां
 ब्रह्मेदीशे वपनस्य नान्यः । आ रोह प्रोष्ठद्विषहस्व शत्रून् ।
 अवाँस्त्राग्दीर्खा वशिनी ह्युग्रा ॥ 59 ॥ 2.7.17.2 देहि
 दखिणां प्रतिरस्वायुः । अथामुच्यस्व वरुणस्य पाशात्
 । येनावपथ्सविता ख्युरेण । सोमस्य राज्ञो वरुणस्य
 विद्वान् । तेन ब्रह्माणो वपतेदमस्योर्जेमम् । रय्या वर्चसा
 सः सृजाथ । मा ते केशाननु गाद्वर्च एतत् । तथा
 धाता करोतु ते । तुभ्यमिन्द्रो बृहस्पतिः । सविता वर्च

आदधात् ॥ 60 ॥ 2.7.17.3 तेभ्यो निधानं बहुधा
 व्यैच्छन् । अन्तरा द्यावापृथिवी अपस्सुवः । दर्भस्तम्बे
 वीर्यकृते निधाय । पौंस्येनेमव्वर्चसा स॑ सृजाथ ।
 बलन्ते बाहुवोस्सविता दधातु । सोमस्त्वाऽनक्तु पयसा
 घृतेन । स्त्रीषु रूपमश्विनैतन्नि धत्तम् । पौंस्येनेमव्वर्चसा
 स॑ सृजाथ । यत्सीमन्तङ्कङ्कतस्ते लिलेख । यद्वा र्षपुर॑
 परिववर्ज वप॑स्ते । स्त्रीषु रूपमश्विनैतन्नि धत्तम् ।
 पौंस्येनेम॑ स॑ सृजाथो वीर्येण ॥ 61 ॥ 2.7.18.0
 वेद हरन्त्येनमेववैदाभ्यूढ॑ पाप्मभिरेकंश्च ॥ 18 ॥
 2.7.18.1 इन्द्रवै स्वाविशो मरुतो नापाचायन् ।
 सोऽनपचाय्यमान एतद्विघ्नमपश्यत् । तमाऽहरत् ।
 तेनायजत । तेनैवासान्त॑ स॑ स्तम्भव्यहन् । यद्वहन्
 । तद्विघ्नस्य विघ्नत्वम् । वि पाप्मानं भ्रातृव्य॑ हते
 । य एतेन यजते । य उ चैनमेववैद ॥ 62 ॥
 2.7.18.2 य॑ राजानव्विशो नापचायेयुः । यो वा

ब्राह्मणस्तमसा पाप्मना प्रावृतस्स्यात् । स एतेन यजेत
 । विघनेनैवैनद्विहत्य । विशामार्धिपत्यङ्गच्छति । तस्य
 द्वे द्वादशे स्तोत्रे भवतः । द्वे चतुर्विंशे । औद्विद्यमेव
 तत् । एतद्वै ख्यत्रस्यौद्विद्यम् । यदस्मै स्वाविशो बलिः
 हरन्ति ॥ 63 ॥ 2.7.18.3 हरन्त्यस्मै विशो बलिम्
 । ऐनमप्रतिख्यातङ्गच्छति । य एववैदं । प्रबाहुग्वा अग्रे
 ख्यत्राण्यातैपुः । तेषामिन्द्रः ख्यत्राण्यादत्त । न वा इमानि
 ख्यत्राण्यभूवन्निति । तन्नख्यत्राणन्नख्यत्रत्वम् । आ श्रेयसो
 भ्रातृव्यस्य तेज इन्द्रियन्दत्ते । य एतेन यजते । य उ
 चैनमेववैदं ॥ 64 ॥ 2.7.18.4 तद्यथा ह वै सचक्रिणौ
 कप्लकावुपावहितौ स्याताम् । एवमेतौ युग्मन्तौ स्तोमौ ।
 अयुख्यु स्तोमेषु क्रियेते । पाप्मनोऽपहत्यै । अप पाप्मानं
 भ्रातृव्यं हते । य एतेन यजते । य उ चैनमेववैदं । तद्यथा
 ह वै सूतग्रामण्यः । एवञ्छन्दांसि । तेष्वसावादित्यो
 बृहतीरभ्यूढः ॥ 65 ॥ 2.7.18.5 सतोबृहतीषु
 स्तुवते सतो बृहन् । प्रजयां पशुभिरसानीत्येव ।

व्यतिषक्ताभिस्स्तुवते । व्यतिषक्तुवै रूषत्रद्विंशा ।
 विशैवैनङ्खत्रेण व्यतिषजति । व्यतिषक्ताभिस्स्तुवते ।
 व्यतिषक्तो वै ग्रामणीस्संजातैः । सजातैरेवैनव्यतिषजति
 । व्यतिषक्ताभिस्स्तुवते । व्यतिषक्तो वै पुरुषः पाप्मभिः ।
 व्यतिषक्ताभिरेवास्य पाप्मनो नुदते ॥ 66 ॥ 2.8.0.0
 पीवोन्नान्ते शुक्रासस्सोमो धेनुमिन्द्रस्तरस्वाञ्छुचिमा देवो
 यातु सूर्यो देवीमहमस्मि ता सूर्याचन्द्रमसा नव ॥9॥
 पीवोन्नामग्रे त्वं पारयानाधृष्यश्शुचिन्नु विश्रयमाणो दिवो
 रुक्मोऽन्नं प्राणमन्नन्ता सूर्याचन्द्रमसा नवसप्ततिः ॥79
 ॥ पीवोन्नार्य्यं पात स्वस्तिभिस्सदा नः ॥ हरिः ओम्
 ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ कृष्णयजुर्ब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
 अष्टम प्रपाठकः द्वितीयाष्टकश्च समाप्तम् । 2.8.0.0
 तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके अष्टमप्रपाठकप्रारम्भः ।
 हरिः ओम् ॥ 2.8.1.0 मनीषाऽस्तु चर्तस्यास्मे
 किंत्वासंश्चत्वारिं च ॥ 1 ॥ 2.8.1.1 पीवोन्नां
 रयिवृधस्सुमेधाः । श्वेतस्सिंषक्ति नियुतामभिः । ते

वा॒यवे॒ सम॑न॒सो॒ वि॒त॑स्थुः । वि॒श्वे॒न्नर॑स्स्वप॒त्यानि॑ चक्रुः ।
 रा॒येऽनु॑ य॒ञ्ज॒तू रो॑द॒सी उ॒भे । रा॒ये दे॒वी धि॒षणा॑ धाति दे॒वम्
 । अ॒धा वा॒यु॒न्नि॒युत॑स्सश्च॒त॒ स्वाः । उ॒त श्वे॒तवृँ॑सु॒धिति॑न्निरे॒के
 । आ वा॑यो॒ प्र याभिः॑ । प्र वा॒युम॑च्छा॒ बृ॒हती॑ म॒नीषा ॥
 1 ॥ 2.8.1.2 बृ॒हद्र॑यि॒द्विँश्व॑वा॒रा॒ रथ॑प्रा॒म् । द्यु॒तद्या॑मा
 नि॒युत॑ः प॒त्य॑मानः । क॒विः क॒विमि॑य॒ख्यसि॑ प्रयज्यो ।
 आ नो॑ नि॒युद्विँ॑श॒तिनी॑भि॒रध्व॑रम् । स॒ह॒स्त्रिणी॑भि॒रुप॑ याहि
 य॒ज्ञम् । वा॒यो अ॒स्मिन् ह॒विषि॑ मा॒दय॑स्व । यू॒यं पा॑त
 स्व॒स्तिभि॑स्सदा॒ नः । प्र॒जाप॑ते॒ न त्वदे॑तान्य॒न्यः । वि॒श्वा
 जा॒तानि॑ परि॒ ता ब॑भूव । यत्का॑मास्ते जुहु॒मस्तन्नो॑ अस्तु
 ॥ 2 ॥ 2.8.1.3 व॒यः स्या॑म॒ पत॑यो र॒यीणाम् ।
 र॒यीणां॑ पति॒र्य्यँ॒ज॒तं बृ॒हन्त॑म् । अ॒स्मिन्भ॑रे॒ नृत॑म॒व्रँज॑सातौ
 । प्र॒जाप॑तिं प्रथम॒जामृ॑तस्य॑ । य॒जाम॑ दे॒वमधि॑ नो ब्रवीतु
 । प्र॒जाप॑ते॒ त्वन्नि॑धि॒पाः पु॑रा॒णः । दे॒वानां॑ पि॒ता ज॑नि॒ता
 प्र॒जाना॑म् । पति॒र्विश्व॑स्य॒ जग॑तः॒ पर॑स्याः । ह॒विर्नो॑
 दे॒व वि॒ह॒वे जु॑षस्व । तवे॒मे लो॒काः प्र॒दिशो॑ दि॒शश्च ॥

3 ॥ 2.8.1.4 पुरावतो निवतं उद्वतंश्च । प्रजापते विश्वसृज्जीवधन्य इदन्नो देव । प्रतिहर्य हव्यम् । प्रजापतिं प्रथमय्यँजियांनाम् । देवानामग्रे यजतय्यँजध्वम् । स नो ददातु द्रविणं सुवीर्यम् । रायस्पोषद्विँष्यतु नाभिमस्मे । यो राय ईशे शतदाय उक्थ्यः । यः पशूनां रंखिता विष्टितानाम् । प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्य ॥ 4 ॥

2.8.1.5 सहस्रधामा जुषतां हविर्नः । सोमापूषणेमौ देवौ । सोमापूषणा रजसो विमानम् । सप्तचक्रं रथमविश्वमिन्वम् । विषूवतं मनसा युज्यमानम् । तज्जिन्वथो वृषणा पञ्चरश्मिम् । दिव्यन्यस्सर्दनश्चक्र उच्चा । पृथिव्यामन्यो अध्यन्तरिख्ये । तावस्मभ्यं पुरुवारं पुरुख्यम् । रायस्पोषद्विँष्यतान्नाभिमस्मे ॥ 5 ॥ 2.8.1.6 धियं पूषा जिन्वतु विश्वमिन्वः । रयिः सोमो रयिपतिर्दधातु । अवतु देव्यदितिरनर्वा । बृहद्वदेम विदथे सुवीराः । विश्वान्यन्यो भुवना जजान । विश्वमन्यो अभिचख्याण एति

। सोमा॑पूषणा॒वव॑त॒न्धियं॑ मे । यु॒वभ्या॒व्वि॑श्वा॒ः पृ॑त॒ना ज॑येम
 । उदु॑त्त॒मव्व॑रुणास्त॑भ्रा॒द्याम् । यत्कि॑ञ्चेदङ्कि॑त॒वासः॑ । अव॑
 ते हे॒डस्त॑त्त्वा॒ यामि॑ । आ॒दि॒त्याना॑मव॑सा॒ न द॑खि॒ष्णा ।
 धा॒रय॑न्त आ॒दि॒त्यास॑स्ति॒स्रो भूमी॑र्धारयन् । य॒ज्ञो दे॒वाना॑ः
 शुचि॑र॒पः ॥ 6 ॥ 2.8.2.0 दे॒व॒यानै॑र्दे॒वास्सु॑पू॒तय्य॑ज॒त्र
 ह॒स्तम॑स्ति॒ तमा॑ः॒स्यूर्मि॑भि॒र्द्वे च॑ ॥ 2 ॥ 2.8.2.1 ते
 शु॒क्रास॑श्शुच॑यो र॒श्मि॒वन्तः॑ । सीद॑न्नादि॒त्या अधि॑ ब॒रुहि॑षि
 प्रि॒ये । कामे॑न दे॒वास्सर॑थ॒न्दि॒वो नः॑ । आ या॑न्तु य॒ज्ञमु॑प
 नो जु॑षा॒णाः । ते सून॑वो॒ अदि॑ते॒ः पी॒व॒सामि॑षम् । घृ॒तं
 पि॒न्वत्प्र॑ति॒ह॒र्य॑न्ते॒जाः । प्र य॒ज्ञिया॒ यज॑मानाय ये॒मुरे॑ ।
 आ॒दि॒त्याः कामं॑ पि॒तुम॑न्त॒मस्मे॑ । आ नः॑ पु॒त्रा अदि॑ते॒र्यान्तु॑
 य॒ज्ञम् । आ॒दि॒त्यासः॑ प॒थिभि॑र्दे॒व॒यानैः॑ ॥ 7 ॥ 2.8.2.2
 अ॒स्मे काम॑न्दा॒शुषे॑ स॒न्नम॑न्तः । पुरो॒डाशं॑ हृ॒तव॑न्त॒ञ्जुष॑न्ताम् ।
 स्क॒भा॒यत॑ नि॒र्ऋ॑ति॒ः सेध॑ताम॒तिम् । प्र र॒श्मिभि॑र्य॒तमा॑ना
 अमृ॑धाः । आ॒दि॒त्याः काम॑ प्र॒यता॑व्व॒षट्क॑तिम् । जु॒षध्व॑न्नो

ह॒व्यदा॑तिर्य्यँज॒त्राः । आ॒दि॒त्यान्का॒मम॑वंसे हुवेम । ये
 भू॒तानि॑ ज॒नय॑न्तो विचि॒र्य्युः । सीद॑न्तु पु॒त्रा अदि॑तेरुपस्थ॑म्
 । स्ती॒र्णं ब॒र्हि॒रुह॑वि॒रद्या॑य दे॒वाः ॥ 8 ॥ 2.8.2.3
 स्ती॒र्णं ब॒र्हि॒स्सी॑दता य॒ज्ञे अ॒स्मिन् । ध्रा॒जास्से॑ध॒न्तो
 अम॑तिन्दुरेवा॑म् । अ॒स्मभ्य॑ पु॒त्रा अदि॑तेः प्र य॑ँसत
 । आ॒दि॒त्याः का॒मं ह॒विषो॑ जुषा॒णाः । अ॒ग्ने न॑य सु॒पथा॑
 रा॒ये अ॒स्मान् । वि॒श्वानि॑ दे॒व व॒युना॑नि वि॒द्वान् ।
 यु॒यो॒ध्य॑स्मञ्जु॒हुरा॑णमे॒नः । भूयि॑ष्ठान्ते नम॑ उ॒क्तिर्वि॑धेम ।
 प्र व॑श्शु॒क्राय॑ भा॒नवे॑ भर॒ध्वम् । ह॒व्यं म॒तिश्चा॒ग्नये॑ सु॒पूत॑म्
 ॥ 9 ॥ 2.8.2.4 यो दै॒व्यानि॑ मा॒नुषा॑ ज॒नूँषि॑ ।
 अ॒न्तर्वि॑श्वानि वि॒द्वना॑ जिगा॑ति । अ॒च्छा गि॒रो म॒तयो॑
 दे॒वय॑न्तीः । अ॒ग्निर्य्य॑न्ति द्रवि॑णं भि॒क्षमा॑णाः । सु॒स॒न्द॒शँ
 सु॒प्रती॑क॒ँ स्व॑श्च॑म् । ह॒व्यवा॑ह॒मर॑तिं मा॒नुषा॑णाम् । अ॒ग्ने
 त्वम॒स्मद्यु॑यो॒ध्यमी॑वाः । अ॒न॒ग्नि॒त्रा अ॒भ्यम॑न्त कृ॒ष्टीः ।
 पु॒नर॒स्मभ्य॑ँ सु॒वि॒ताय॑ दे॒व । र॒षाव्नि॑श्वै॒भिर॑जरे॒भिर्य॑ज॒त्र
 ॥ 10 ॥ 2.8.2.5 अ॒ग्ने त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान् ।

स्व॒स्तिभि॒रति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑ । पू॒श्च पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला न॑ उ॒र्वी ।
 भवा॑ तो॒काय॒ तन॑याय॒ शय्योः॑ । प्रका॑रवो मन॒ना व॒च्यमा॑नाः
 । दे॒वद्री॑ची॒न्नय॑थ दे॒वय॑न्तः । द॒र्षि॒णावा॒ङ्गाजि॑नी प्रा॒च्येति॑ ।
 ह॒विर्भर॑न्त्य॒ग्रये॑ घृ॒ताची॑ । इन्द्र॒न्नरो॑ यु॒जे रथ॑म् । ज॒गृ॒भ्णाते॑
 द॒र्षि॒णमिन्द्र॑ ह॒स्तम् ॥ 11 ॥ 2.8.2.6 व॒सूय॑वो
 वसु॑पते वसू॒नाम् । वि॒द्वा हि त्वा॒ गोप॑तिः शू॒र गो॑नाम् ।
 अ॒स्मभ्य॑श्चि॒त्रवृ॑षणः र॒यिन्दाः॑ । तवे॒दवि॑श्व॒मभित॑ः पश॒व्यम्
 । यत्प॑श्य॒सि च॑ख॒षसा॒ सूर्य॑स्य । गवा॑म॒सि गो॑प॒तिरेकं॑ इन्द्र
 । भ॒र्षीम॑हि ते प्र॒यत॑स्य वस्वः । समिन्द्र॑ णो मन॑सा नेषि
 गोभिः॑ । सः सूरि॑भिर्म॒घव॑न्त्सः स्व॒स्त्या । सं ब्र॑ह्म॒णा
 दे॒वकृ॑त॒य्यँदस्ति॑ ॥ 12 ॥ 2.8.2.7 स॒न्दे॒वाना॑ः
 सुम॒त्या य॒ज्ञिया॑नाम् । आ॒राच्छ॑त्रुमप॑ बाधस्व दूरम् । उ॒ग्रो
 यश्श॑म्बः पुरु॒हूत॒ तेन॑ । अ॒स्मे धे॑हि यव॑म॒द्गोम॑दिन्द्र ।
 कृ॒धीधि॑य॒ञ्जिरे॑ वाज॑रत्नाम् । आ वे॒धस॑ः स हि शुचिः ।
 बृ॒हस्प॑तिः प्रथ॒मजा॑यमानः । म॒हो ज्योति॑षः पर॒मे व्यो॑मन्
 । स॒प्तास्य॑स्तुविजा॒तो रवे॑ण । वि स॒त्तर॑श्मि॒रध॑म॒त्तमा॑ः सि

॥ 13 ॥ 2.8.2.8 बृहस्पतिस्समजयद्वसूनि । महो
 व्रजान्गोमंतो देव एषः । अपस्सिषांसन्धुवुरप्रतीतः ।
 बृहस्पतिरुहन्त्यमित्रमर्केः । बृहस्पते पर्येवा पित्रे । आ नो
 दिवः पावीरवी । इमा जुह्वाना यस्ते स्तनः । सरस्वत्यभि
 नो नेषि । इयः शुष्मेभिर्विसखा इवारुजत् । सानु
 गिरीणान्तविषेभिरूर्मिभिः । पारावदघ्नीमवसे सुवृक्तिभिः ।
 सरस्वतीमा विवासेम धीतिभिः ॥ 14 ॥ 2.8.3.0 ववर्थ
 विथ्स इन्द्रस्तुरायास्तु वृत्रतूर्ये वज्रबाहुः पृथिव्यात्रीणि च
 ॥ 3 ॥ 2.8.3.1 सोमो धेनुः सोमो अर्वन्तमाशुम्
 । सोमो वीरङ्गर्मण्यन्ददातु । सादन्यद्विदथ्यः सभेयम्
 । पितुश्श्रवणय्यौ ददाशदस्मै । अषाढय्युथ्सु त्वः
 सोम क्रतुभिः । या ते धामानि हविषा यजन्ति ।
 त्वमिमा ओषधीस्सोम विश्वाः । त्वमपो अजनयस्त्वङ्गाः
 । त्वमाततन्थोर्वन्तरिखम् । त्वअ्योतिषा वि तमो ववर्थ
 ॥ 15 ॥ 2.8.3.2 या ते धामानि दिवि या पृथिव्याम्
 । या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु । तेभिर्नो विश्वैस्सुमना अहेडन्

। राज॑न्त्सो॒म॒ प्रति॑ ह॒व्या गृ॑भाय । वि॒ष्णो॒र्नु॒क॒न्त॒द॒स्य
 प्रि॒यम् । प्र तद्वि॒ष्णुः । प॒रो मा॒त्र॒या त॒नुवा॑ वृ॒धान । न ते
 म॒हि॒त्वम॒न्व॑श्नुवन्ति । उ॒भे ते॑ वि॒द्म रज॑सी पृथि॒व्या वि॒ष्णो
 दे॒व त्वम् । प॒र॒म॒स्य॑ वि॒त्से ॥ 16 ॥ 2.8.3.3 वि॒च॒क्र॒मे
 त्रि॒दे॒वः । आ ते॑ म॒हो यो जा॒त ए॒व । अ॒भि गो॒त्राणि॑
 । आ॒भि॒स्स्पृ॒धो मि॒थ॒ती॒ररि॑षण्यन् । अ॒मि॒त्र॒स्य॑ व्य॒थया
 म॒न्युमि॑न्द्र । आ॒भि॒र्वि॒श्वा॑ अ॒भियु॑जो वि॒षू॒चीः । आ॒र्या॒य
 वि॒शो॒व॒ता॒री॒र्दा॒सीः । अ॒य॒५ शृ॑ण्वे॒ अध॑ जय॑न्नु॒त घ्नन् ।
 अ॒य॒मु॒त प्र॑ कृ॒णु॒ते यु॒धा गाः । य॒दा स॒त्यङ्कृ॑णु॒ते म॒न्युमि॑न्द्रः
 ॥ 17 ॥ 2.8.3.4 वि॒श्व॑न्द्दृ॒ढं भ॑य॒त ए॒ज॒द॒स्मात् । अ॒नु
 स्व॒धा॒म॒ख॒र॒न्नापो॑ अ॒स्य । अ॒व॒र्ध॒त म॒ध्य आ॒ ना॒व्या॑नाम् ।
 स॒ध्री॒ची॒ने॒न॒ मन॑सा॒ तमि॑न्द्र॒ ओजि॑ष्ठेन । ह॒न्म॑ना॒ह॒न्न॒भि॒द्यून् ।
 म॒रु॒त्वं॒न्त॒वृ॑ष॒भ॒व्वा॑वृ॒धा॒नम् । अ॒क॒वा॒रि॒न्दि॒व्य॑५ शा॒स॒मि॑न्द्रम्
 । वि॒श्वा॒सा॒ह॒म॒व॑से॒ नू॒त॒ना॒य । उ॒ग्र॑५ स॒हो॒दा॒मि॒ह
 त॑५ हु॒वे॒म । ज॒नि॒ष्ठा उ॒ग्र॒स्स॒ह॑से॒ तुरा॑य ॥ 18 ॥
 2.8.3.5 म॒न्द्र ओजि॑ष्ठो ब॒हु॒ला॒भि॒मानः॑ । अ॒व॒र्ध॒न्नि॑न्द्र

मरुतश्चिदत्र । माता यद्वीरन्दधनद्धनिष्ठा । कस्यावो
 मरुतस्स्वधाऽऽसीत् । यन्मामेकं॑ समधत्ताहिहत्ये ।
 अहः॑ ह्युग्रस्तविषस्तुविष्मान् । विश्वस्य॑ शत्रोरनमवधस्रैः
 । वृत्रस्य॑ त्वा श्वसथा दीषमाणाः । विश्वे॑ देवा अजहुर्ये
 सखायः । मरुद्विरिन्द्र सख्यन्ते॑ अस्तु ॥ 19 ॥
 2.8.3.6 अथेमा विश्वाः॑ पृतना जयासि । वर्धी॑वृत्रं
 मरुत इन्द्रियेण॑ । स्वेन॑ भामेन तविषो बभूवान् । अहमेता
 मनवे॑ विश्वश्चन्द्राः । सुगा अपश्च॑कर वज्रबाहुः । स यो
 वृषा॑ वृष्णि॑येभिस्समोकाः । महो दिवः॑ पृथिव्याश्च॑ सम्राट्
 । सती॑नसत्वा हव्यो भरे॑षु । मरुत्वा॑न्नो भवत्विन्द्र॑ ऊती
 । इन्द्रो॑ वृत्रमंतरद्वृत्रतूर्ये॑ ॥ 20 ॥ 2.8.3.7 अनाधृष्यो
 मघवा॑ शूर इन्द्रः । अन्वे॑न॒घ्वि॑शो अमदन्त पूर्वीः । अयं॑
 राजा॑ जगतश्च॑ष्णीनाम् । स ए॒व वी॒रस्स॑ उ॒ वी॒र्या॑वान् ।
 स ए॒करा॒जो जग॑तः पर॒स्पाः । यदा॑ वृत्रम॒तर॑च्छूर॒ इन्द्रः॑ ।
 अथा॑भवद्दमिताभिक्र॑तूनाम् । इन्द्रो॑ यज्ञ॒वर्ध॑यन्वि॒श्ववे॑दाः ।
 पुरो॑डाशस्य जुषताः॑ ह॒विर्नः॑ । वृत्र॑न्ती॒र्त्वा दा॑न॒वघ्नं॑बाहुः

॥ 21 ॥ 2.8.3.8 दिशोऽदृ॒हदृ॒हिता दृ॒हणेन ।
 इ॒मय्यँ॒ज्ञव्वँ॒र्धयन्वि॒श्ववे॑दाः । पु॒रोडा॒शं प्र॒ति गृ॒भ्णा॒त्विन्द्रः॑ ।
 य॒दा वृ॒त्रम॑त॒रच्छू॒र इन्द्रः॑ । अथै॒करा॒जो अ॑भव॒ज्जनाना॑म् ।
 इन्द्रो॑ दे॒वाञ्छ॑म्ब॒रह॑त्य॒ आवत् । इन्द्रो॑ दे॒वाना॑म॒भवत्पु॒रोगाः॑
 । इन्द्रो॑ य॒ज्ञे ह॒विषा॑ वावृ॒धानः॑ । वृ॒त्रतू॒र्नो अ॑भय॒ः
 शर्म॑ य॒सत् । यस्स॒प्त सि॒न्धुः॒ रद॑धात्पृथि॒व्याम् ।
 यस्स॒प्त लो॒कान॑कृ॒णोदि॑शश्च । इन्द्रो॑ ह॒विष्मा॒न्त्सग॑णो
 म॒रुद्भिः॑ । वृ॒त्रतू॒र्नो य॒ज्ञमि॒होप॑ यासत् ॥ 22 ॥

2.8.4.0 ह॒विर्नो॑ दा॒द्भभू॑व रा॒तिं पू॒र्वहू॑ताव॒र्कैरै॑रद॒स्मिन्प॑ञ्च
 च ॥ 4 ॥ 2.8.4.1 इन्द्र॒स्तर॑स्वान॒भिमा॑ति॒होग्रः॑
 । हि॒र॑ण्यवा॒शीरि॑षि॒रस्सु॑व॒रुषाः॑ । तस्य॑ व॒यः सु॑म॒तौ
 य॒ज्ञिय॑स्य । अपि॑ भ॒द्रे सौ॑म॒नसे॑ स्या॒म । हि॒र॑ण्यव॒र्णो
 अ॑भय॒ङ्कणो॑तु । अ॒भि॒मा॒ति॒हेन्द्रः॑ पृ॒तना॑सु जि॒ष्णुः । स
 न॒श॒र्म त्रि॒व॒रूथ॑व्विँ य॒सत् । यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभि॑स्सदा॒
 नः । इन्द्रः॑ स्तु॒हि व॒ज्रिणः॑ स्तोम॑पृ॒ष्ठम् । पु॒रोडा॒शस्य॑

जुषता॑ ह॒विर्नः॑ ॥ 23 ॥ 2.8.4.2 ह॒त्वाभिमा॑ती॒ः
 पृ॒त॒ना॒स्सह॑स्वान् । अ॒थाभ॑यङ्क॒णुहि॑ वि॒श्वतो॑ नः । स्तु॒हि
 शूर॑वृँ॒ज्जिण॑म॒प्रती॑त्तम् । अ॒भि॒मा॒ति॒हनं॑ पु॒रु॒हू॒तमिन्द्र॑म्
 । य एक॑ इ॒च्छ॒तप॑ति॒र्जनै॑षु । तस्मा॑ इन्द्रा॒य ह॒विरा
 जु॑होत । इन्द्रो॑ दे॒वाना॑मधि॒पाः पु॒रोहि॑तः । दि॒शां
 पति॑रभवद्वा॒जिनी॑वान् । अ॒भि॒मा॒ति॒हा त॑विषस्तुवि॒ष्मान् ।
 अ॒स्मभ्य॑श्चि॒त्रवृँ॒षण॑ः र॒यिन्दा॑त् ॥ 24 ॥ 2.8.4.3 य
 इ॒मे द्यावा॑पृथि॒वी म॑हि॒त्वा । ब॒ले॒ना॒दः॑ ह॒दभि॑मा॒ति॒हेन्द्रः॑ ।
 स नो॑ ह॒विः प्र॑ति॒ गृ॒भ्णातु॑ रा॒तये॑ । दे॒वाना॑न्दे॒वो नि॑धि॒पा
 नो॑ अ॒व्यात् । अ॒न॒व॒स्ते रथ॑वृँ॒ष्णे य॑त्ते । इन्द्र॑स्य॒ नु
 वी॒र्या॑ण्यह॒न्नहि॑म् । इन्द्रो॑ या॒तोऽव॑सितस्य॒ राजा॑ । श॒म॑स्य
 च शृ॒ङ्गिणो॑ वज्र॑बाहुः । से॒दु राजा॑ र॒खेति॑ च॒ऋणी॑नाम् ।
 अ॒रान्न॑ ने॒मिः परि॑ ता ब॑भूव ॥ 25 ॥ 2.8.4.4 अ॒भि
 सि॒ध्मो अ॑जिगादस्य॒ शत्रून्॑ । वि॒ति॒ग्मेन॑ वृष॒भेणा॑ पु॒रो॒भेत्
 । स॒वृँ॒ज्रेणा॑सृजद्दृ॒त्रमिन्द्रः॑ । प्र॒ स्वां म॒तिम॑तिर॒च्छाश॑दानः ।

विष्णुन्देवद्वरुणमृतये भगम् । मेदसा देवा वपया यजध्वम्
 । ता नो यज्ञमागतद्विंशधेना । प्रजावदस्मे द्रविणेह धत्तम्
 । मेदसा देवा वपया यजध्वम् । विष्णुश्च देवद्वरुणश्च
 रातिम् ॥ 26 ॥ 2.8.4.5 ता नो अमीवा अप बाधमानौ
 । इमय्यज्ञश्रुषमाणानुपेतम् । विष्णूवरुणा युवमध्वराय नः
 । विशे जनाय महि शर्म यच्छतम् । दीर्घप्रयज्य हविषा
 वृधाना । ज्योतिषाऽरातीर्दहतन्तमांसि । ययोरोजसा
 स्कभिता रजांसि । वीर्येभिर्वीरतमा शविष्ठा । याऽपत्ये
 ते अप्रतीत्ता सहोभिः । विष्णू अगन्वरुणा पूर्वहूतौ ॥
 27 ॥ 2.8.4.6 विष्णूवरुणावभिः शस्तिपावाम् । देवा
 यजन्त हविषा घृतेन । अपामीवांसं सेधतंसं ररुखसंश्च ।
 अथाधत्तय्यजमानाय शय्यौः । अहोमुचा वृषभा सुप्रतूर्ति
 । देवानान्देवतमा शचिष्ठा । विष्णूवरुणा प्रतिहर्यतन्नः ।
 इदन्नरा प्रयतमृतये हविः । मही नु द्यावापृथिवी इह
 ज्येष्ठे । रुचा भवतांसं शुचयद्विरकैः ॥ 28 ॥ 2.8.4.7
 यत्सीद्वरिष्ठे बृहती विमिन्वन् । नृवद्भ्योरुखा पप्रथानेभिरेवैः

। प्रपूर्वजे पितरा नव्यसीभिः । गीर्भिः कृणुध्वं सदेने
 ऋतस्य । आ नो द्यावापृथिवी दैव्येन । जनैन यातं
 महि वावँरूथम् । स इत्स्वपा भुवनेष्वास । य इमे
 द्यावापृथिवी जजान । उर्वी गभीरे रजसी सुमेके ।
 अवंशे धीरश्शच्या समैरत् ॥ 29 ॥ 2.8.4.8
 भूरिन्द्वे अचरन्ती चरन्तम् । पद्वन्तङ्गर्भमपदीदधाते ।
 नित्यन्न सूनुं पित्रोरुपस्थे । तं पिपृतं रोदसी सत्यवाचम्
 । इदन्द्यावापृथिवी सत्यमस्तु । पितुर्मातर्यदिहोपं ब्रुवे
 वाम् । भूतन्देवानामवमे अवोभिः । विद्यामेषवृंजनञ्जीर-
 दानुम् । उर्वी पृथ्वी बहुले दूरे अन्ते । उपं ब्रुवे नमसा
 यज्ञे अस्मिन् । दधाते ये सुभगे सुप्रतूर्ति । द्यावा ररख्यंतं
 पृथिवी नो अभ्वात् । या जाता ओषधयोऽति विश्वाः
 परिष्ठाः । या ओषधयस्सोमराज्ञीरश्वावतीः सोमवतीम्
 । ओषधीरिति मातरोऽन्या वो अन्यामवतु ॥ 30 ॥
 2.8.5.0 वराहैर्विश्वहाऽजनिष्ट पूषोद्वरीवृजत्खादयो वः
 पान्त्यस्त्याभिर्नव च ॥ 5 ॥ 2.8.5.1 शुचिन्नु स्तोमः

श्जथद्वृत्रम् । उ॒भा वा॑मिन्द्रा॒ग्नी प्र च॑ष्प॒णिभ्यः॑ । आ वृ॑त्रह॒णा
 गी॒र्भिर्वि॑प्रः । ब्रह्म॑णस्प॒ते त्वम॑स्य य॒न्ता । सू॒क्तस्य॑ बोधि॒
 तन॑यश्च जि॒न्व । विश्व॑न्तद्ब॒द्रय्यँद॑वन्ति॒ देवाः॑ । बृ॒हद्वे॑दे॒म
 वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑ । स ई॒० स॒त्येभि॑स्सखि॒भिश्शु॑चद्विः
 । गो॒धा॒यस॒र्विध॑न॒सैर॑तर्दत् । ब्रह्म॑ण॒स्पति॑र्वृष॒भिर्व॑रा॒हैः

॥ 31 ॥ 2.8.5.2 घ॒र्मस्वे॑देभिर्द्रवि॒णव्याँन॑ट् ।

ब्रह्म॑ण॒स्पते॑रभवद्यथाव॒शम् । स॒त्यो म॒न्युर्म॑हि क॒र्मा
 करि॑ष्य॒तः । यो गा॑ उ॒दाज॒त्स दि॒वे वि चा॑भजत् । म॒हीव॑
 री॒तिश्श॑व॒सा सर॑त्पृथक् । इ॒न्धा॒नो अ॒ग्निंघ्न॑नवद्वनुष्य॒तः
 । कृ॒तब्र॑ह्मा शू॒शुव॑द्रा॒तह॑व्य इत् । जा॒तेन॑ जा॒तम॑ति॒सृ॒त्र
 सृ॒०स॑ते । यय्यँ॒य्युँज॑ङ्गु॒ते ब्रह्म॑ण॒स्पतिः॑ । ब्रह्म॑णस्प॒ते
 सु॒यम॑स्य वि॒श्वहा॑ ॥ 32 ॥ 2.8.5.3 रा॒यस्स्या॑म र॒थ्यो
 वि॒वस्व॑तः । वी॒रेषु॑ वी॒रा० उ॑प॒पृङ्क्षि॑ न॒स्त्वम् । यदी॑शा॒नो
 ब्रह्म॑णा॒ वेषि॑ मे ह॒वम् । स इ॒ज्जनै॑न॒ स वि॒शा स ज॑न्म॒ना
 । स पु॒त्रैर्वा॑ज॒ भर॑ते॒ धना॒ नृभिः॑ । दे॒वाना॑य्यँ० पि॒तर॑मा॒
 वि॒वा॑सति । श्र॒द्धाम॑ना ह॒विषा॒ ब्रह्म॑ण॒स्पति॑म् । या॒स्ते

पूषन्नावो अ॒न्तः । शु॒क्रन्ते॑ अ॒न्यत्पू॒षेमा आशाः॑ । प्रप॑थे
 प॒थाम॑जनिष्ट पू॒षा ॥ 33 ॥ 2.8.5.4 प्रप॑थे दि॒वः
 प्रप॑थे पृ॒थि॒व्याः । उ॒भे अ॒भि प्रि॒यत॑मे स॒धस्थे॑ । आ च॒
 परा॑ च चरति प्रजा॒नन् । पू॒षा सु॒बन्धु॑र्दिव आ पृ॒थि॒व्याः
 । इ॒डस्प॑तिर्म॒घवा॑ द॒स्मव॑र्चाः । तन्दे॒वासो॑ अद॑दुस्सूर्या॒यै
 । कामे॑न कृत॒न्तव॑सः॒ स्वश्च॑म् । अ॒जाऽश्व॑ः पशु॒पा
 वाज॑बस्त्यः । धि॒य॒ञ्जि॒न्वो वि॒श्वे भु॑वने अर्पितः । अष्टा॑
 पू॒षा शि॑थिरामु॒द्वरी॑वृजत् ॥ 34 ॥ 2.8.5.5 स॒ञ्च॒ख्या॑णो
 भु॑वना दे॒व ई॒यते॑ । शु॒ची॑ वो ह॒व्या म॑रुत॒श्शु॒ची॑नाम् ।
 शु॒चिः॑ हि॒नोम्य॑ध्व॒रः शु॒चि॑भ्यः । ऋ॒तेन॑ स॒त्यमृ॑त॒साप॑
 आय॑न् । शु॒चि॑जन्मान॒श्शु॒चय॑ः पाव॒काः । प्र चि॒त्रम॑र्क॒ङ्गुण॑ते
 तुरा॑य । मा॒रु॒ताय॑ स्वत॑वसे भरध्वम् । ये सहा॑ः॒सि
 सह॑सा॒ सह॑न्ते । रेज॑ते अ॒ग्ने पृ॒थि॒वी म॒खेभ्यः॑ । अ॒से॒ष्वा
 म॑रुतः॒ खा॒दयो॑ वः ॥ 35 ॥ 2.8.5.6 व॒र॒ष्वा॒स्सुरु॑क्मा
 उप॑ शिश्रिया॒णाः । वि वि॒द्युतो॑ न वृ॒ष्टि॒भी रु॒चा॒नाः ।

अनु॑ स्व॒धामायु॑र्धैर्यच्छ॑मानाः । या व॒श॒शर्म॑ शशमा॒नाय॑
 सन्ति॑ । त्रि॒धातू॑नि दा॒शुषे॑ यच्छ॒ताधि॑ । अ॒स्मभ्य॑न्तानि
 मरुतो॑ वियन्त । र॒यिन्नो॑ धत्त वृषणस्सु॒वीर॑म् । इ॒मे तुर॑
 मरुतो॑ रामयन्ति । इ॒मे सह॑स्सह॑स॒ आ न॑मन्ति । इ॒मे
 श॑स॒सं व॑नुष्य॒तो नि पा॑न्ति ॥ 36 ॥ 2.8.5.7 गुरुद्वेषो
 अर॑रुषे दधन्ति । अ॒रा इ॒वेदच॑रमा॒ अहे॑व । प्रप्र॑ जायन्ते
 अक॑वा॒ महो॑भिः । पृ॒श्नेः पु॒त्रा उ॑प॒मासो॑ रभि॑ष्ठाः । स्वया॑
 म॒त्या म॒रुत॑स्सं मि॑मि॒ख्युः । अनु॑ ते दायि म॒ह इन्द्रि॑याय ।
 स॒त्रा ते॒ विश्व॑मनु॑ वृ॒त्रह॑त्ये । अनु॑ ख्य॒त्रमनु॑ सहो॑ यजत्र ।
 इन्द्र॑ दे॒वेभि॑रनु॑ ते नृ॒षह्ये॑ । य इन्द्र॑ शु॒ष्मो म॑घवन्ते अस्ति ॥
 37 ॥ 2.8.5.8 शि॒ख्या स॒खिभ्य॑ः पुरु॒हूत॑ नृ॒भ्यः । त्वं
 हि दृ॒ढा म॑घव॒न्विचे॑ताः । अपा॑वृधि॒ परिवृ॑ति॒न्न राधः॑ । इन्द्रो॑
 राजा॑ जग॑तश्च॒र्षणी॑नाम् । अ॒धि॒ख्यमि॑ वि॒षु॒रूप॑य्यँदस्ति ।
 ततो॑ ददातु दा॒शुषे॑ वसू॑नि । चोद॑द्राध॒ उप॑स्तुतश्चिद॒र्वाक् ।
 तमु॑ष्टुहि॒ यो अ॒भिभू॑त्यो॒जाः । व॒न्वन्न॑वा॒तः पुरु॒हूत॑ इन्द्रः
 । अषा॑ढमु॒ग्रं सह॑मानमा॒भिः ॥ 38 ॥ 2.8.5.9

गी॒र्भिर्व॑र्ध वृष॒भश्च॑ष्णी॒नाम् । स्थू॒रस्य॑ रा॒यो बृ॑हतो य
 ई॒शे । तमु॑ ष्टवाम वि॒दथे॑ष्विन्द्र॒म् । यो वा॒युना॒ जय॑ति
 गोम॑तीषु । प्र धृ॑ष्ण्या न॑यति॒ वस्यो॒ अच्छ॑ । आ ते
 शुष्मो॑ वृष॒भ ए॑तु प॒श्चात् । ओत्त॑राद॒धरा॑गा पु॒रस्ता॑त् । आ
 वि॒श्वतो॑ अ॒भिस॑मै॒त्वर्वा॑ङ् । इन्द्र॑ द्यु॒मन् ५ सु॑र्व॒र्वद्धे॒ह्यस्मे ॥
 39 ॥ 2.8.6.0 वसू॑नि ततानास्तु विश्वान् ववृ॒त्याव्व॑वर्ति
 घृ॒तेन॒ विषू॑ची॒शश्रु॑तन्द्वे च ॥ 6 ॥ 2.8.6.1 आ दे॒वो
 या॑तु सवि॒ता सुर॑त्नः । अ॒न्तरि॒ख्यप्रा॑ वह॑मानो अ॒श्वैः
 । ह॒स्ते द॑धानो न॒र्या पु॒रूणि॑ । नि॒वेश॑यश्च प्रसु॒वश्च
 भू॒मं । अ॒भीवृ॑त॒ङ्कुश॑नैर्वि॒श्वरू॑पम् । हि॒र॒ण्यश॑म्यय्य॒जतो॑
 बृ॒हन्त॑म् । आ॒स्थाद्र॑थ॒ं स॒विता॑ चि॒त्रभा॑नुः । कृ॒ष्णा
 र॒जा॒ं सि॒ तवि॑षी॒न्दधा॑नः । स॒घा नो॑ दे॒वस्स॑वि॒ता
 स॒वाय॑ । आ सा॒विष॑द्वसु॒पति॑र्वसू॒नि ॥ 40 ॥ 2.8.6.2
 वि॒श्रय॑माणो अ॒म॑तिमु॒रूची॑म् । म॒र्तभो॑ज॒नम॑ध॒रास॑तेन
 । वि॒जना॑ञ्छ्या॒वाशि॑ति॒पादो॑ अ॒ख्यन् । रथ॑ ५
 हि॒र॒ण्यप्र॑उ॒गव्व॑हन्तः । श॒श्वद्वि॑श॒स्सवि॑तुर्दे॒व्यस्य॑ । उ॒पस्थे॑

विश्वा भुव॑नानि तस्थुः । वि सु॑प॒र्णो अ॒न्तरि॑र॒ख्याण्य॑र॒ख्यत् ।
 । ग॒भीर॑वे॒पा असु॑रस्सुनी॒थः । के॑दानी॒ः सूर्य॑ः कश्चि॑केत
 । क॒त॒मा॒न्धा॑ र॒श्मिर॑स्या त॑तान ॥ 41 ॥ 2.8.6.3
 भग॑न्धिय॑व्वाँजय॑न्तु॒ः पुर॑न्धिम् । नरा॒शः सो॒ ग्रास्प॑ति॒र्नो
 अव्यात् । आ ये वा॒मस्य॑ सङ्ग॒थे र॑यी॒णाम् । प्रि॒या दे॒वस्य॑
 सवि॒तुस्स्या॑म । आ नो वि॒श्वे अ॒स्क्रा॑गमन्तु दे॒वाः । मि॒त्रो
 अ॑र्य॒मा वरु॑णस्स॒जोषाः॑ । भुव॑न् यथा॑ नो वि॒श्वे वृ॑धासः ।
 कर॑न्थ्सु॒षाहा॑ विथुर॒न्न शवः॑ । शन्नो॑ दे॒वा वि॒श्वदे॒वा भव॑न्तु
 । शः सर॑स्वती स॒ह धी॒भिर॑स्तु ॥ 42 ॥ 2.8.6.4
 शम॑भिषाच॒श्शमु॑ राति॒षाचः॑ । शन्नो॑ दि॒व्याः पार्थि॑वा॒श्शन्नो॑
 अप्याः॑ । ये स॑वि॒तुस्स॒त्यस॑वस्य वि॒श्वे । मि॒त्रस्य॑ व्र॒ते
 वरु॑णस्य दे॒वाः । ते सौ॑भ॒गँवी॒रव॑द्भोम॒दप्रः॑ । दधा॑तन्
 द्रवि॑णश्चि॒त्रम॑स्मे । अ॒ग्ने या॒हि दू॒त्यव्वाँरि॑षेण्यः । दे॒वाः
 अ॒च्छा॑ ब्रह्म॒कृता॑ गु॒णेन॑ । सर॑स्वतीं म॒रुतो॑ अ॒श्विना॑पः
 । य॒रिषि॑ दे॒वान्न॑ल॒धेया॑य वि॒श्वान् ॥ 43 ॥ 2.8.6.5
 द्यौः पि॑तुः पृथि॒वि मा॑त॒रधु॑क् । अ॒ग्ने भ्रा॑त॒र्वस॑वो मृ॒डता॑

नः । विश्वं आदित्या अदिते सजोषाः । अस्मभ्यः शर्म बहुलव्विं यन्त । विश्वे देवाश्शृणुतेमं हवं मे ।
 ये अन्तरिख्ये य उप द्यवि ष्ठ । ये अग्निजिह्वा उत वा यजत्राः ।
 आसद्यास्मिन्बर्हिषि मादयध्वम् । आ वा मित्रावरुणा हव्यजुष्टिम् । नमसा देवाववसाववृत्याम् ॥
 44 ॥ 2.8.6.6 अस्माकं ब्रह्म पृतनासु सद्या अस्माकम् । वृष्टिर्दिव्या सुपारा । युववँस्त्राणि पीवसा वसाथे ।
 युवोरच्छिद्रा मन्तवो ह सर्गाः । अवातिरतमनृतानि विश्वा ।
 ऋतेन मित्रावरुणा सचेथे । तथ्सु वा मित्रावरुणा महित्वम् ।
 ईर्मा तस्थुषीरहभिर्दुदुहे । विश्वाः पितृन् स्वसंरस्य धेनाः ।
 अनु वामेकं पविरा ववर्ति ॥ 45 ॥ 2.8.6.7 यद्वह्निष्टत्राति विदे सुदानू ।
 अच्छिद्रः शर्म भुवनस्य गोपा । ततो नो मित्रावरुणाववीष्टम् ।
 सिषांसन्तो जी(जि?)गिवांसस्याम । आ नो मित्रावरुणा हव्यदातिम् ।
 घृतैर्गव्यूतिमुख्यतमिडाभिः ।

प्रति वामत्र वरमा जनाय । पृणीतमुद्रो दिव्यस्य चारोः ।
 प्र बाहवा सिसृतजीवसे नः । आ नो गव्यूतिमुख्यतद्धृतेन
 ॥ 46 ॥ 2.8.6.8 आ नो जनै श्रवयतय्युवाना ।
 श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा । इमा रुद्राय स्थिरधन्वने
 गिरः । खिप्रेषवे देवाय स्वधाम्ने । अषाढाय सहमानाय
 मीढुषे । तिग्मायुधाय भरता शृणोतन । त्वादत्तेभी रुद्र
 शन्तमेभिः । शत९ हिमा अशीय भेषजेभिः । व्यस्मद्वेषो
 वितरव्यँ९हः । व्यमीवा९श्चातयस्वा विषूचीः ॥ 47
 ॥ 2.8.6.9 अहन्बिभक्षि मा नस्तोके । आ ते
 पितर्मरुता९ सुम्नमेतु । मा नस्सूर्यस्य सन्दृशो युयोथाः
 । अभि नो वीरो अर्वति खमेत । प्र जायेमहि रुद्र
 प्रजाभिः । एवा बभ्रो वृषभ चेकितान । यथा देव न
 हृणीषे न ह९सि । हावनश्रूर्नो रुद्रेह बोधि । बृहद्वदेम
 विदथे सुवीराः । परि णो रुद्रस्य हेतिस्तुहि श्रुतम्
 । मीढुष्टमाहन्बिभक्षि । त्वमग्ने रुद्र आ वो राजानम्

॥ 48 ॥ 2.8.7.0 ज॒भा॒र॒ द्यौर॒ग्रेरु॒पस्थं॑ उप॒ख्यन्तो॑
ब॒द्धा॒नो व॒ध्वा याद॑मान॒स्समु॒द्रेऽ॒हं॑स॒ प्रस्थि॑तस्य ॥

7 ॥ 2.8.7.1 सूर्यो॑ दे॒वीमु॒षस॒ꣳ रोच॑माना॒मर्यः॑ ।
न योषा॑म॒भ्यैति॑ प॒श्चात् । यत्रा॒ नरो॑ दे॒वय॑न्तो॒ युगा॑नि ।

वि॒त॒न्वते॑ प्र॒ति भ॒द्राय॑ भ॒द्रम् । भ॒द्रा अ॒श्वा ह॒रित॑स्सूर्य॑स्य
। चि॒त्रा ए॒द॒ग्वा अ॒नुमा॑द्या॒सः । न॒म॒स्यन्तो॑ दि॒व आ

पृ॒ष्ठम॑स्थुः । परि॒ द्यावा॑पृथि॒वी य॑न्ति स॒द्यः । तथ्सूर्य॑स्य
दे॒व॒त्वन्त॑न्म॒हित्व॑म् । म॒ध्या क॑र्तो॒र्वित॑त॒ꣳ स॒ञ्ज॑भार ॥

49 ॥ 2.8.7.2 य॒दे॒दयु॑क्त ह॒रित॑स्स॒धस्था॑त् । आ॒द्रात्री॑
वा॒स॑स्तनुते सि॒मस्मै॑ । तन्मि॒त्रस्य॑ वरु॑णस्याभि॒चख्ये॑ ।

सूर्यो॑ रू॒पङ्क॑णुते॒ द्यौरु॒पस्थे॑ । अ॒न॒न्तम॒न्यद्रु॑श॑दस्य॒ पाजः॑
। कृ॒ष्णम॒न्यद्ध॑रित॒स्सं भ॑रन्ति । अ॒द्या दे॒वा उ॒दि॒ता

सूर्य॑स्य । निर॑हं॒सꣳ पि॒पृ॒तान्नि॑र॒व॒द्यात् । तन्नो॑ मि॒त्रो
वरु॑णो मा॒मह॑न्ताम् । अ॒दि॒तिस्सि॒न्धुꣳ पृथि॑वी उ॒त द्यौः॑

॥ 50 ॥ 2.8.7.3 दि॒वो रु॒क्म उ॑रु॒चख्या॑ उ॒दैति॑

। दूरे अर्थस्तरणिर्भाजमानः । नूनञ्जनास्सूर्येण प्रसूताः
 । आयन्नर्थानि कृणवन्नपा०सि । शन्नो भव चख्षसा
 शन्नो अह्ना । शं भानुना श० हिमा शङ्खणेन । यथा
 शमस्मै शमसद्दुरोणे । तथ्सूर्य द्रविणन्धेहि चित्रम् ।
 चित्रन्देवानामुदगादनीकम् । चख्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ॥
 51 ॥ 2.8.7.4 आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिख्यम् । सूर्य
 आत्मा जगतस्तस्थुषश्च । त्वष्टा दधत्तन्नस्तुरीपम् । त्वष्टा
 वीरं पिशङ्गरूपः । दशेमन्त्वष्टुर्जनयन्त गर्भम् । अतन्द्रासो
 युवतयो बिभर्त्रम् । तिग्मानीकः स्वयंशसञ्जनेषु ।
 विरोचमानं परिषीन्नयन्ति । आविष्टो वर्धते चारुरासु ।
 जिह्वानामूर्ध्वस्वयंशा उपस्थे ॥ 52 ॥ 2.8.7.5 उभे
 त्वष्टुर्बिभ्यतुर्जायमानात् । प्रतीचीं सि०हं प्रतिजोषयेते
 । मित्रो जनान्प्र स मित्र । अयं मित्रो नमस्यस्सुशेवः
 । राजा सुक्षत्रो अजनिष्ट वेधाः । तस्य वयं सुमतौ
 यज्ञियस्य । अपि भद्रे सौमनसे स्याम । अनमीवास इडया

मदन्तः । मि॒तज्म॑वो वरि॑म॒न्ना पृ॑थि॒व्याः । आ॒दि॒त्यस्य॑
व्र॒तमु॑प॒ख्यन्तः ॥ 53 ॥ 2.8.7.6 व॒यं मि॒त्रस्य॑ सु॒म॒तौ
स्या॑म । मि॒त्रन्न ई॑ शि॒म्या गो॑षु॒ ग॒व्यव॑त् । स्वा॒धियो॑
वि॒दथे॑ अ॒प्स्वजी॑जनन् । अ॒रे॒जय॑ता॒र्ः रो॑द॒सी पा॑ज॒सा
गि॒रा । प्र॒तिं प्रि॒यय्य॑ज॒तञ्ज॑नुषा॒मवः॑ । म॒हा॑ आ॒दि॒त्यो
नम॑सोप॒सद्यः॑ । या॒त॒य॒ज्जनो॑ गृण॒ते सु॑शे॒वः । तस्मा॑
ए॒तत्प॒न्य॑तमा॒य जु॑ष्टम् । अ॒ग्नौ मि॒त्राय॑ ह॒विरा जु॑होत ।
आ वा॒र्ः रथो॑ रो॒दसी॑ ब॒द्धधा॑नः ॥ 54 ॥ 2.8.7.7
हि॒र॒ण्य॒यो वृ॑ष॒भि॒र्या॒त्वश्वैः॑ । घृ॒तव॑र्त॒निः प॒वि॒र्भीरु॑चा॒नः
। इ॒षा॒घ्नो॒ढा नृ॒पति॑र्वा॒जिनी॑वान् । स प॑प्र॒थानो॑ अ॒भि
प॒ञ्च भू॑म । त्रि॒व॒न्धुरो॑ म॒न॒साया॑तु यु॒क्तः । वि॒शो ये॒न
ग॒च्छ॑थो दे॒व॒यन्तीः॑ । कु॒त्रां चि॒द्याम॑म॒श्विना॑ दधा॒ना ।
स्व॒श्वा य॒शसा॑ऽऽया॑तम॒र्वाक् । द॒स्त्रा नि॒धिं म॑धु॒मन्तं॑
पि॒बाथः॑ । वि वा॒र्ः रथो॑ व॒ध्वा या॑द॒मानः॑ ॥ 55 ॥
2.8.7.8 अ॒न्ता॑न्दि॒वो बा॑ध॒ते वर्त॑नि॒भ्याम् । यु॒वोश्चि॒त्रयं॑
परि॒ योषा॑वृणीत । सूरौ॑ दुहि॒ता परि॑त॒क्मि॒यायाम् ।

यद्वैव॒यन्त॒मव॑थ॒श्शची॑भिः । परि॑घ्न॒ः स॒वां म॑ना॒वावँ॑योगा॒म्
 । यो ह॒स्यवा॑ः रथि॒राव॑स्त॒ उ॒स्राः । रथो॑ यु॒जान॑
 परि॒याति॑ वर्तिः । तेन॑ न॒शँय्यो॑रु॒षसो॑ व्यु॒ष्टौ । न्य॑श्चि॒ना
 व॒हत॑य्यँ॒ज्ञे अ॒स्मिन् । यु॒वं भु॒ज्यु॒मव॑वि॒द्धः स॒मुद्रे॑
 ॥ 56 ॥ 2.8.7.9 उ॒दूह॑थु॒रर्ण॑सो अ॒स्त्रि॒धानैः ।
 प॒त॒त्रिभि॑र॒श्रमै॑र॒व्य॒थिभिः॑ । द॒ः स॒नाभि॑र॒श्चि॒ना पा॒रय॑न्ता
 । अ॒ग्नी॒षोमा॑ यो अ॒द्य वा॑म् । इ॒दवँ॑च॒स्सप॑र्यति । तस्मै॑
 ध॒त्तः सु॒वीर्य॑म् । ग॒वां पोष॑ः स्व॒श्चि॒यम् । यो अ॒ग्नी॒षोमा॑
 ह॒विषा॑ स॒पर्या॑त् । दे॒व॒द्री॒चा म॑न॒सा यो घृ॑तेन । तस्य॑
 व्र॒तः र॑ख्यतं पा॒तम॑हंसः ॥ 57 ॥ 2.8.7.10 वि॒शे
 ज॒नाय॑ म॒हि श॑र्म यच्छ॒तम् । अ॒ग्नी॒षोमा॑ य आहु॑तिम्
 । यो वा॒न्दाशा॑द्ध॒विष्कृ॑तिम् । स प्र॒जया॑ सु॒वीर्य॑म् ।
 वि॒श्वमायु॑र्व्य॒ञ्जव॑त् । अ॒ग्नी॒षोमा॑ चेति॒ तद्वी॑र्य॒वाम् ।
 यद॑मु॒ष्णीत॑म॒वसं॑ प॒णिङ्गोः॑ । अ॒वा॒ति॒रतं॑ प्रथ॒यस्य॑ शेषः
 । अ॒वि॒न्द॒त॒ज्योति॑रेकं ब॒हुभ्यः॑ । अ॒ग्नी॒षोमा॑वि॒मः सु

मेऽग्नीषोमा हविषः प्रस्थितस्य ॥ 58 ॥ 2.8.8.0

चरामि कनीयोऽन्यानर्पिता पदानि यज्वंसु हवामहे विष्ठा
लोकास्सुवीरमर्वा पिबन्तीष्पद्व ॥ 8 ॥ 2.8.8.1

अहमस्मि प्रथमजा ऋतस्य । पूर्वन्देवेभ्यो अमृतस्य नाभिः
। यो मा ददाति स इदेवमावाः । अहमन्नमन्नन्दन्तमन्नि
। पूर्वमग्नेरपि दहत्यन्नम् । यत्तौ हांसाते अहमुत्तरेषु ।
व्यात्तमस्य पशवस्सुजम्भम् । पश्यन्ति धीराः प्रचरन्ति
पाकाः । जहाम्यन्यन्न जहाम्यन्यम् । अहमन्नव्वंशमिच्चरामि
॥ 59 ॥ 2.8.8.2 समानमर्थं पर्येमि भुञ्जत् । को

मामन्नं मनुष्यो दयेत । पराके अन्नन्निहितल्लोक एतत् ।
विश्वैर्देवैः पितृभिर्गुप्तमन्नम् । यदद्यते लुप्यते यत्परोप्यते
। शततमी सा तनूर्मे बभूव । महान्तौ चरु संकृद्गुधेन
पप्रौ । दिवश्च पृथिवीं पृथिवीश्च साकम् । तथ्संपिबन्तो
न मिनन्ति वेधसः । नैतद्भूयो भवन्ति नो कनीयः ॥ 60

॥ 2.8.8.3 अन्नं प्राणमन्नमपानमाहुः । अन्नं मृत्युन्तमु

जी॒वातु॑माहुः । अन्नं॑ ब्र॒ह्माणो॑ ज॒रसं॑वृ॒दन्ति । अन्न॑माहुः
 प्र॒जन॑नं प्र॒जाना॑म् । मोघ॑मन्नं वि॒न्दते॒ अप्र॑चेताः । स॒त्यं
 ब्र॒वीमि व॒ध इ॒त्थं तस्य॑ । ना॒र्य॒मणं पु॒ष्यति॑ नो सखा॑यम् ।
 के॒व॒ला॒घो भ॒वति॑ के॒वला॒दी । अ॒हं मे॒घस्स्त॒नय॑न्व॒प्सन्न॑स्मि
 । मा॒म॒द॒न्त्य॒हम॑द्व्य॒न्यान् ॥ 61 ॥ 2.8.8.4 अ॒हं
 स॒द॒मृ॒तो भ॒वामि॑ । म॒दा॒दि॒त्या अ॒धि॒ सर्वे॑ त॒पन्ति॑ ।
 दे॒वी॒वाँच॑म॒जन॑यन्त॒ यद्वा॒ग्वद॑न्ती । अ॒न॒न्ता॒मन्ता॒दधि॑
 निर्मि॑तां म॒हीम् । यस्या॑न्दे॒वा अ॑दधु॒र्भोज॑नानि ।
 एका॑ख॒रान्द्वि॒पदा॑ꣳ ष॒द॒दा॒श्च । वाच॑न्दे॒वा उप॑ जी॒वन्ति॑
 वि॒श्वे । वाच॑न्दे॒वा उप॑ जी॒वन्ति॑ वि॒श्वे । वाच॑ङ्ग॒न्ध॒र्वाꣳ
 प॒शवो॑ म॒नुष्याः । वा॒ची॒मा वि॒श्वा भु॑व॒नान्य॑र्पिता ॥ 62
 ॥ 2.8.8.5 सा नो॑ ह॒वञ्जु॑षता॒मिन्द्र॑प॒त्नी । वा॒ग॒ख॒रं
 प्रथ॑म॒जा ऋ॒तस्य॑ । वेदा॑नां मा॒ताऽमृ॑तस्य॒ नाभिः॑ । सा
 नो॑ जुषा॒णोप॑ य॒ज्ञमा॑गात् । अ॒वन्ती॑ दे॒वी सु॒हवा॑ मे अस्तु
 । या॒मृष॑यो म॒न्त्रकृ॑तो मनी॒षिणः॑ । अ॒न्वैच्छ॑न्दे॒वास्त॑प॒सा

श्रमेण । तान्देवीघाँच९ ह॒विषा॑ यजामहे । सा नो
 दधातु सुकृतस्य॑ लो॒के । च॒त्वारि॑ वाक्प॒रिमिता॑ प॒दानि॑
 ॥ 63 ॥ 2.8.8.6 तानि॑ विदुर्ब्राह्म॒णा ये म॑नी॒षिणः॑
 । गुहा॒ त्रीणि॑ निहि॒ता नेङ्ग॑यन्ति । तुरीय॑घाँचो म॑नुष्या
 वदन्ति । श्रद्धया॑ऽग्निस्समि॑ध्यते । श्रद्धया॑ विन्दते ह॒विः ।
 श्रद्धां॑ भग॑स्य मूर्ध॒नि । वच॑सा वे॒दयाम॑सि । प्रि॒यः श्रद्धे॑
 दद॑तः । प्रि॒यः श्रद्धे॑ दिदा॑सतः । प्रि॒यं भो॒जेषु॑ यज्व॑सु
 ॥ 64 ॥ 2.8.8.7 इ॒दं म॑ उ॒दित॑ङ्कृ॒धि । यथा॑ दे॒वा
 अ॒सुरे॑षु । श्रद्धामु॒ग्रेषु॑ चक्रि॒रे । ए॒वं भो॒जेषु॑ यज्व॑सु ।
 अ॒स्माक॑मु॒दित॑ङ्कृ॒धि । श्रद्धान्दे॒वा यज॑मानाः । वा॒युगो॑पा
 उपा॑सते । श्रद्धा९ हृ॒दय्य॑याऽऽकू॑त्या । श्रद्धया॑ हूयते
 ह॒विः । श्रद्धां॑ प्रा॒तःह॑वामहे ॥ 65 ॥ 2.8.8.8 श्रद्धां॑
 म॒ध्यन्दि॑नं प॒रि । श्रद्धा९ सूर्य॑स्य नि॒मृचि॑ । श्रद्धे॑ श्रद्धा॑पये॒ह
 मा॑ । श्रद्धा॑ दे॒वानधि॑ वस्ते । श्रद्धा॑ वि॒श्वमि॒दञ्ज॑गत् ।
 श्रद्धा॑ङ्काम॑स्य मा॒तर॑म् । ह॒विषा॑ वर्ध॑यामसि । ब्रह्म॑ जज्ञा॒नं
 प्रथ॑मं पु॒रस्ता॑त् । वि सी॑म॒तस्सुरु॑चो वे॒न आ॑वः । स

बुध्नियां उप॒ मा अ॑स्य वि॒ष्टाः ॥ 66 ॥ 2.8.8.9 स॒तश्च॒
 योनि॒मस॑तश्च॒ विवः॑ । पि॒ता वि॒राजा॑मृष॒भो र॑यी॒णाम् ।
 अ॒न्तरि॑ख्य॒ष्ट्विंश्व॑रूप॒ आवि॑वेश । तम॒कैर॒भ्यर्च॑न्ति व॒त्सम् ।
 ब्रह्म॒ सन्तं॒ ब्रह्म॑णा व॒र्धय॑न्तः । ब्रह्म॑ दे॒वान॑जनयत् । ब्रह्म॒
 विश्व॑मिद॒ञ्जग॑त् । ब्रह्म॑णः ख्य॒त्रन्नि॑र्मितम् । ब्रह्म॑ ब्राह्म॒ण
 आ॒त्मना॑ । अ॒न्तर॑स्मिन्नि॒मे लो॒काः ॥ 67 ॥ 2.8.8.10
 अ॒न्तर्वि॑श्वमिद॒ञ्जग॑त् । ब्रह्मै॒व भू॒ताना॑अ॒प्येष्ट॑म् । तेन॒ कोऽ॒हति॑
 स्पर्धि॑तुम् । ब्रह्म॑न्दे॒वास्त्रय॑स्त्रिंशत् । ब्रह्म॑न्निन्द्रप्रजाप॒ती
 । ब्रह्म॑न् ह॒ विश्वा॑ भू॒तानि॑ । ना॒वीवा॒न्तस्स॒माहि॑ता ।
 चत॑स्र॒ आशा॑ः प्रच॑रन्त्व॒ग्रयः॑ । इ॒मन्नो॑ य॒ज्ञन्न॑यतु प्रजा॒नन्
 । घृ॒तं पि॒न्वेन्न॑जर॒ः सु॒वीर॑म् ॥ 68 ॥ 2.8.8.12
 ब्रह्म॑ समि॒द्धव॑त्याहु॒तीना॑म् । आ गा॒वो अ॑ग्नन्नु॒त भ॒द्रम॑क्रन्
 । सीद॑न्तु गो॒ष्ठे र॑णयन्त्व॒स्मे । प्र॒जाव॑तीः पुरु॒रूपा॑ इ॒ह
 स्युः । इन्द्रा॑य पूर्वीरुषसो दुहा॑नाः । इन्द्रो॒ यज्व॑ने पृण॒ते
 च॑ शिख्यति । उपे॒द॑दाति न स्वं मु॒षाय॑ति । भूयो॑भूयो
 र॒यमिद॑स्य व॒र्धय॑न् । अभि॑न्ने खि॒ल्ले नि द॑धाति दे॒वयु॑म् ।

न ता न॑शन्ति॒ न ता अ॑र्वा ॥ 69 ॥ 2.8.8.13 गावो॑
 भ॒गो गाव॑ इन्द्रो॑ मे अ॒च्छात् । गाव॑स्सोम॑स्य प्रथ॒मस्य॑
 भ॒र्खः । इ॒मा या गाव॑स्सज॑नासु इन्द्रः॑ । इ॒च्छामी॑द्धृ॒दा
 मन॑सा चि॒दिन्द्र॑म् । यू॒यङ्गा॑वो मेदयथा कृ॒शश्चि॑त् ।
 अ॒श्ली॒लश्चि॑त्कृ॒णुथा सु॒प्रती॑कम् । भ॒द्रङ्ग॒हङ्ग॑णुथ भ॒द्रवा॑चः
 । बृ॒हद्वो वयं॑ उच्यते स॒भासु॑ । प्र॒जाव॑तीस्सू॒यव॑सः
 रि॒शन्तीः॑ । शु॒द्धा अ॒पस्सु॑प्रपा॒णे पिब॑न्तीः । मा व॑स्स्तेन
 ई॒शत॑ माऽघ॑श॒ःसः । परि॑ वो हे॒ती रु॒द्रस्य॑ वृ॒ज्यात् ।
 उपे॑दमु॒पप॑र्चनम् । आ॒सु गोषू॑प॒पृच्य॑ताम् । उप॑ञ्च॒भस्य॑
 रेत॑सि । उपे॑न्द्र॒ तव॑ वी॒र्ये॑ ॥ 70 ॥ 2.8.9.0 वि॒च॒र्ख॒णा
 वि॒चर्तु॑रः श॒र्मन्न॑धि वि॒सर्ज॑नाय॒ ब्रह्म॑ वनं॒ ब्रह्म॑ स वृ॒ख्य
 आ॑सी॒त्तुरश्चि॑द्दे॒वाः प्र॑पी॒ना ए॒कश्च॑ ॥ 9 ॥ 2.8.9.1 ता
 सूर्या॑चन्द्र॒मसा॑ वि॒श्वभृ॑त्त॒मा म॒हत् । तेजो॑ वसु॑म॒द्राज॑तो
 दि॒वि । सा॒मात्मा॑ना चरत॑स्साम॒चारि॑णा । ययो॑र्ब्र॒तन्न॑ म॒मे
 जातु॑ दे॒वयोः॑ । उ॒भाव॑न्तौ परि॑ यात॒ अम॑र्या । दि॒वो न

र॒श्मी॑ꣳ स्त॑नुतो व्य॑र्णवे । उ॒भा भु॑व॒न्ती भु॑व॒ना क॒विक्र॑तू
 । सूर्या॑ न च॒न्द्रा च॑रतो ह॒ताम॑ती । पती॑ द्युम॒द्विश्व॑विदा
 उ॒भा दि॒वः । सूर्या॑ उ॒भा च॒न्द्रम॑सा विच॒र॒ष्णा ॥ 71
 ॥ 2.8.9.2 वि॒श्ववा॑रा वरि॒वोभा॑ वरे॑ण्या । ता नो॑ऽवतं
 मति॒मन्ता॑ महि॒व्रता॑ । वि॒श्वव॑प॒री प्र॒तर॑णा तर॒न्ता ।
 सु॒व॒र्विदा॑ दृ॒शये॑ भूरि॒रश्मी॑ । सूर्या॑ हि च॒न्द्रा वसु॑ त्वे॒षदर्श॑ता
 । म॒न॒स्विनो॒भानु॑चर॒तोनु॑ सन्दि॒वम् । अ॒स्य श्रवो॑ न॒द्यस्स॑प्त
 बि॒भ्रति॑ । द्या॒वा र॒ष्यामा॑ पृथि॒वी द॑ञ्शत॒वृषुः॑ । अ॒स्मे
 सूर्या॑च॒न्द्रम॑साऽभि॒च॒र॒ष्णे । श्रद्धे॑कमिन्द्र चरतो विच॒र्तु॒रम् ॥
 72 ॥ 2.8.9.3 पूर्वा॑प॒रश्च॑रतो मा॒ययै॑तौ । शिशू॑ क्रीड॒न्तौ
 परि॑ यातो अध्व॒रम् । विश्वा॑न्य॒न्यो भु॑व॒नाऽभि॒ चष्टे॑ ।
 ऋ॒तून॒न्यो वि॒दध॑ञ्जायते पुनः॑ । हि॒र॒ण्यव॑र्णाश्शुच॑यꣳ पाव॒का
 यासा॑ꣳ राजा॑ । यासा॑न्दे॒वाश्शि॒वेन॑ मा॒ च॒र॒ष्णुषा॑ पश्यत ।
 आपो॑ भ॒द्रा आ॒दि॒त्प॑श्यामि । नास॑दासी॒न्नो सदा॑सीत्त॒दानी॑म्
 । नासी॑द्रजो॒ नो व्यो॑मा प॒रो यत् । कि॒माव॑रीवः कुह॒ कस्य॑
 शर्म॑न् ॥ 73 ॥ 2.8.9.4 अ॒म्भꣳ कि॒मासी॑द्रह॒नङ्ग॑भी॒रम्

। न मृत्युरमृतन्तर्हि न । रात्रिया अहं आसीत्प्रकेतः
 । आनीदवातः स्वधया तदेकम् । तस्माद्धान्यन्न परः
 किञ्चनास । तम आसीत्तमसा गूढमग्रे प्रकेतम् ।
 सलिलः सर्वमा इदम् । तुच्छेनाभ्वपिहितय्यंदासीत् ।
 तमसस्तन्महिना जायतैकम् । कामस्तदग्रे समवर्तताधि
 ॥ 74 ॥ 2.8.9.5 मनसो रेतः प्रथमय्यंदासीत् ।
 सतो बन्धुमसति निरविन्दन् । हृदि प्रतीष्या कवयो
 मनीषा । तिरश्चीनो विततो रश्मिरेषाम् । अधस्स्विदासी
 ३ दुपरि स्विदासी ३ त् । रेतोधा आसन्महिमानं आसन्
 । स्वधा अवस्तात्प्रयतिः परस्तात् । को अद्धा वैद
 क इह प्र वोचत् । कुत आजाता कुत इयविसृष्टिः
 । अर्वाग्देवा अस्य विसर्जनाय ॥ 75 ॥ 2.8.9.6
 अथा को वैद यत आबभूव । इयविसृष्टिर्यत आबभूव
 । यदि वा दधे यदि वा न । यो अस्याध्यर्खः परमे
 व्योमन् । सो अङ्ग वैद यदि वा न वेद । किंस्विद्वनङ्क
 उ स वृख्य आसीत् । यतो द्यावापृथिवी निष्टतर्ख्युः

। मनीषिणो मनसा पृच्छतेदुतत् । यदध्यतिष्ठद्भुवनानि
धारयन् । ब्रह्म वनं ब्रह्म स वृष्ण आसीत् ॥ 76 ॥

2.8.9.7 यतो द्यावापृथिवी निष्टतृख्युः । मनीषिणो मनसा
विब्रवीमि वः । ब्रह्माध्यतिष्ठद्भुवनानि धारयन् । प्रातरग्निं
प्रातरिन्द्रं हवामहे । प्रातर्मित्रावरुणा प्रातरश्विना ।
प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिम् । प्रातस्सोममुत रुद्रं हुवेम
। प्रातर्जितं भगमुग्रं हुवेम । वयं पुत्रमदितेर्यो विधर्ता
। आध्रश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चित् ॥ 77 ॥ 2.8.9.8

राजा चिद्यं भगं भृषीत्याह । भग प्रणेतर्भग सत्यराधः
। भगेमान्धियमुदव ददन्नः । भग प्र णो जनय गोभिरश्वैः
। भग प्र नृभिर्नृवन्तस्स्याम । उतेदानीं भगवन्तस्स्याम ।
उत प्रपित्व उत मध्ये अह्नाम् । उतोदिता मघवन्त्सूर्यस्य
। वयन्देवानां सुमतौ स्याम । भग एव भगवां
अस्तु देवाः ॥ 78 ॥ 2.8.9.9 तेन वयं भगवन्तः
स्याम । तन्त्वा भग सर्व इज्जोहवीमि । स नो भग
पुरएता भवेह । समध्वरायोषसो नमन्त । दधिक्रावेव

शुचये पदाय । अर्वाचीनवँसुविदं भगन्नः । रथमिवाश्वा
वाजिन आवहन्तु । अश्वावतीर्गोमतीर्न उषासः ।
वीरवतीस्सदमुच्छन्तु भद्राः । घृतन्दुहाना विश्वतुः प्रपीनाः
। यूयं पात स्वस्तिभिस्सदा नः ॥ 79 ॥ 3.1.0.0 ॥

श्रीरस्तु ॥ कृष्णयजुर्ब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथम प्रपाठक
प्रारम्भः । हरिःओम् ॥ 3.1.0.0 अग्निर्न ऋध्यास्म
नवोनवोऽग्निर्मित्रश्चन्द्रमाष्पट् ॥ 6 ॥ अग्निर्नस्तन्नो
वायुरहिर्बुध्नियं ऋखा वा इयमथैतत्पौर्णमास्या अजो
वा एकपाथ्सूर्यस्त्रिषष्टिः ॥ 63 ॥ अग्निर्नः पातु
प्रतिष्ठायै स्वाहेति ॥ हरिःओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु
॥ कृष्णयजुर्ब्राह्मणे-तृतीयाष्टके प्रथमप्रपाठकस्समाप्तः ॥

3.1.1.0 चित्रभानुर्यजमाने दधातु हविर्नः पाथश्चेतो
जुषन्ताश्चेतो मदेम रोचमानामरातीर्गोपौ यज्ञम् ॥ 1 ॥

3.1.1.1 अग्निर्नः पातु कृत्तिकाः । नख्यत्रन्देवमिन्द्रियम्
। इदमासाँव्विचखणम् । हविरासञ्जुहोतन । यस्य भान्ति

र॒श्मयो॒ यस्य॒ के॒तवः॑ । यस्ये॒मा वि॒श्वा भुव॑नानि॒ सर्वा॑ । स
 कृ॒त्तिका॑भि॒रभि॒ स॒व्वँसा॑नः । अ॒ग्निर्नो॑ दे॒वस्सु॑वि॒ते द॑धातु ।
 प्र॒जाप॑ते रोहि॒णी वै॒तु प॒त्नी । वि॒श्वरू॑पा बृ॒हती चि॒त्रभा॑नुः
 ॥ 1 ॥ 3.1.1.2 सा नो॑ य॒ज्ञस्य॑ सु॒वि॒ते द॑धातु ।
 यथा जी॒वेम॑ श॒रद॑स्स॒र्वीराः॑ । रोहि॒णी दे॒व्युद॑गात्पु॒रस्ता॑त्
 । वि॒श्वा रू॒पाणि॑ प्र॒तिमो॑द॒माना॑ । प्र॒जाप॑तिः॒ ह॒विषा॑
 वर्ध॑यन्ती । प्रि॒या दे॒वाना॑मुप॑यातु य॒ज्ञम् । सोमो॒ राजा॑
 मृ॒गशी॑र्षेण॒ आग॑न् । शि॒वन्न॑ख्य॒त्रं प्रि॒यम॑स्य॒ धाम॑ ।
 आ॒प्याय॑मानो बहु॒धा जने॑षु । रे॒तः प्र॒जाय्यँज॑माने दधातु
 ॥ 2 ॥ 3.1.1.3 यत्ते न॑ख्य॒त्रं मृ॒गशी॑र्षमस्ति । प्रि॒यः
 रा॒जन्प्रि॒यत॑मं प्रि॒याणा॑म् । तस्मै॑ ते सोम ह॒विषा॑ वि॒धेम
 । शन्न॑ ए॒धि द्वि॒पदे॒ शञ्च॑तु॒ष्पदे॑ । आ॒र्द्रया॑ रु॒द्रः प्र॑थ॒मान
 ए॒ति । श्रेष्ठो॑ दे॒वानां॑ पति॑र॒घ्निया॑नाम् । न॒ख्य॑त्रमस्य
 ह॒विषा॑ वि॒धेम । मा नः॑ प्र॒जाः री॑रिष॒न्मोत॑ वी॒रान् ।
 हे॒ती रु॒द्रस्य॑ परि॑ णो वृणक्तु । आ॒र्द्रा न॒ख्य॑त्रञ्जुष॒ताः

ह॒विर्नः॑ ॥ 3 ॥ 3.1.1.4 प्र॒मु॒श्च॒मा॒नौ दुरि॒तानि॑ वि॒श्वाँ ।
 अ॒पा॒घ॒शः॑ स॒न्नु॒द॒ता॒म॒रा॒तिम् । पु॒न॒र्नो दे॒व्यदि॑तिस्स्पृ॒णोतु॑
 । पु॒न॒र्व॒सू नः पु॒न॒रेताँ॑य्य॒ज्ञम् । पु॒न॒र्नो दे॒वा अ॒भिय॑न्तु॒ सर्वे॑
 । पु॒न॒र॒पु॒न॒र्वो ह॒विषा॑ य॒जामः॑ । ए॒वा न दे॒व्यदि॑तिर॒न॒र्वा ।
 वि॒श्वस्य॑ भ॒र्त्री जग॑तः॒ प्रति॒ष्ठा । पु॒न॒र्व॒सू ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्ती
 । प्रि॒य॒न्दे॒वाना॑म॒प्येतु॑ पाथः ॥ 4 ॥ 3.1.1.5 बृ॒ह॒स्पति॑र॒
 प्रथ॑म॒ज्जाय॑मानः । ति॒ष्यन्न॑र॒ख्यत्र॑म॒भिसं॑ ब॒भूव॑ । श्रे॒ष्ठो दे॒वानां॑
 पृ॒त॒ना॒सु जि॒ष्णुः । दि॒शोऽनु॑ सर्वा॒ अभ॑य॒न्नो अ॒स्तु । ति॒ष्यः॑
 पु॒रस्ता॑दु॒त म॑ध्य॒तो नः॑ । बृ॒ह॒स्पति॑र्न॒रि॒रि॒ पातु॑ प॒श्चात् ।
 बा॒धेता॑न्द्वे॒षो अभ॑य॒ङ्गुता॑म् । सु॒वीर्य॑स्य॒ पत॑य॒स्याम॑ ।
 इ॒दः स॒र्पेभ्यो॑ ह॒विर॑स्तु जु॒ष्टम् । आ॒श्रे॒षा येषा॑मनु॒यन्ति॑
 चे॒तः ॥ 5 ॥ 3.1.1.6 ये अ॒न्तरि॑र॒ख्यं पृ॒थि॒वीङ्गि॑र॒ख्यन्ति॑
 । ते न॑स्स॒र्पासो॑ ह॒वमा॑ग॒मि॒ष्ठाः । ये रौ॑च॒ने सूर्य॑स्यापि
 स॒र्पाः । ये दि॒व॒न्दे॒वीमनु॑ स॒ञ्चर॑न्ति । येषा॑मा॒श्रे॒षा अनु॑यन्ति॒
 का॒मम् । तेभ्य॑स्स॒र्पेभ्यो॑ मधु॒मञ्जु॑होमि । उप॑हृ॒ताः पि॒तरो॑

ये म॒घासु॑ । मनो॑जवसस्सुकृत॑स्सुकृत्याः । ते नो॒ नख॑त्रे
हव॒माग॑मिष्ठाः । स्व॒धाभि॑र्यज्ञं प्रय॑तञ्जुषन्ताम् ॥ 6 ॥

3.1.1.7 ये अ॑ग्निदग्धा येऽन॑ग्निदग्धाः । येऽमु॑ल्लो॒कं पि॒तरः॑
खि॒प्यन्ति॑ । या॒ꣳश्च॑ वि॒द्म या॒ꣳ उ॑ च॒ न प्र॑विद्म । म॒घासु॑
य॒ज्ञꣳ सु॑कृतञ्जुषन्ताम् । गवां॑ पति॒ꣳ फ॑ल्गु॒नीना॑मसि॒ त्वम्
। तद॑र्यमन्वरुण मि॒त्र॒ चारु॑ । तन्त्वा॑ व॒यꣳ स॑नि॒तारꣳ
सनी॑नाम् । जी॒वा जी॑वन्तमुप॒ स॒द्वि॑शेम । येने॑मा विश्वा
भुव॑नानि स॒ज्जिता॑ । यस्य॑ दे॒वा अनु॑ स॒य्यन्ति॑ चे॒तः ॥ 7 ॥

3.1.1.8 अ॒र्य॒मा रा॒जाऽज॑र॒स्तुवि॑ष्मान् । फ॑ल्गु॒नीना॑मृष॒भो
रो॑रवीति । श्रेष्ठो॑ दे॒वानां॑ भ॒गवो॑ भगा॒सि । तत्त्वा॑ वि॒दुꣳ
फ॑ल्गु॒नीस्त॑स्य॒ वित्ता॑त् । अ॒स्मभ्य॑ङ्ख॒त्रम॑ज॒रꣳ सु॒वीर्य॑म्
। गोम॑दश्व॒वदु॑प॒ सन्नु॑दे॒ह । भ॒गो ह दा॑ता भ॒ग इ॒त्प्रदा॑ता
। भ॒गो दे॒वीꣳ फ॑ल्गु॒नीरा॑ वि॒वेश । भ॒गस्ये॑त्तं प्र॑स॒वङ्ग॑मे॒म
। यत्र॑ दे॒वैस्स॑ध॒माद॑ मदे॒म ॥ 8 ॥ 3.1.1.9 आया॑तु
दे॒वस्स॑वि॒तोप॑यातु । हि॒र॒ण्यये॑न सु॒वृता॑ रथे॑न । वह॑न्
ह॒स्तꣳ सु॒भग॑वि॒द्विना॑प॒सम् । प्र॒यच्छ॑न्तं प॒पु॒रिं पु॒ण्य॑मच्छ॑

। हस्तः प्रयच्छत्वमृतवँसीयः । दखिणेन प्रतिगृभीम
 एनत् । दातारमद्य संविता विदेय । यो नो हस्ताय
 प्रसुवाति यज्ञम् । त्वष्टा नख्यत्रमभ्येति चित्राम् ।
 सुभः संसय्युवतिः रोचमानाम् ॥ 9 ॥ 3.1.1.10
 निवेशयन्नमृतान्मर्त्याः । रूपाणि पिंशन्भुवनानि
 विश्वा । तन्नस्त्वष्टा तदु चित्रा विचष्टाम् । तन्नख्यत्रं भूरिदा
 अस्तु मह्यम् । तन्नः प्रजाव्वीरवतीः सनोतु । गोभिर्नो
 अश्वैस्समनक्तु यज्ञम् । वायुर्नख्यत्रमभ्येति निष्ठ्याम् ।
 तिग्मशृङ्गो वृषभो रोरुवाणः । समीरयन्भुवना मातरिश्वा ।
 अप द्वेषाः सि नुदतामरातीः ॥ 10 ॥ 3.1.1.11 तन्नो
 वायुस्तदु निष्ठ्या शृणोतु । तन्नख्यत्रं भूरिदा अस्तु मह्यम्
 । तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम् । यथा तरेम दुरितानि
 विश्वा । दूरमस्मच्छत्रवो यन्तु भीताः । तदिन्द्राग्नी
 कृणुतान्तद्विशाखे । तन्नो देवा अनुमदन्तु यज्ञम् ।
 पश्चात्पुरस्तादभयन्नो अस्तु । नख्यत्राणामधिपत्नी विशाखे
 । श्रेष्ठाविन्द्राग्नी भुवनस्य गोपौ ॥ 11 ॥ 3.1.1.12

विषूच॑श्शत्रू॑नप॒ बाध॑मानौ । अप॒ ख्षुध॑न्नुदता॒मरा॑तिम् ।
 पूर्णा॑ प॒श्चादु॑त पूर्णा॑ पु॒रस्ता॑त् । उन्म॑ध्यत॒ः पौर्ण॑मा॒सी
 जि॑गाय । तस्या॑न्दे॒वा अधि॑ स॒व्वंस॑न्तः । उ॒त्तमे॑ नाकं
 इ॒ह मा॑दयन्ताम् । पृ॒थ्वी सु॑वर्चा यु॒वति॑स्स॒जोषाः॑ ।
 पौर्ण॑मा॒स्युद॑गाच्छोभ॑माना । आ॒प्याय॑यन्ती दुरि॒तानि॑ विश्वा॑
 । उ॒रुन्दु॑हाय्यँज॑मानाय य॒ज्ञम् ॥ 12 ॥ 3.1.2.0 त॒तार॒
 मह्यं॑ प्रास॒चीर्या॑ या॑न्तु य॒ज्ञवृँच॑ः॒ स्व॒स्ति दे॒वा अनु॑यन्ति
 सर्वे॑ वाज॒बस्त्यौ॑ सम॑क्तौ दे॒वास्त्रीणि॑ च ॥ 2 ॥ 3.1.2.1
 ऋ॒द्ध्यास्मं॑ ह॒व्यैर्नम॑सोप॒सद्य॑ । मि॒त्रन्दे॒वं मि॒त्रधे॑यन्नो अस्तु
 । अ॒नूरा॒धान् ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्तः । श॒त॒र्जीवे॑म श॒रद॑स्स॒र्वीराः॑
 । चि॒त्रन्न॑ख्ष॒त्रमु॑द॒गात्पु॑रस्ता॑त् । अ॒नूरा॒धास॑ इति॒ यद्व॑दन्ति
 । तन्मि॒त्र ए॑ति प॒थिभि॑र्दे॒वयानैः॑ । हि॒र॒ण्ययै॑र्वि॒ततै॑र॒न्तरि॑ख्षे
 । इन्द्रो॑ ज्ये॒ष्ठाम॑नु न॒ख्षत्र॑मेति । यस्मि॑न्वृ॒त्रवृँत्र॑तू॒र्ये
 त॒तार॑ ॥ 13 ॥ 3.1.2.2 तस्मि॑न्व॒यम॑मृ॒तन्दु॑हानाः
 । ख्षुध॑न्तरेम॒ दुरि॑ति॒न्दुरि॑ष्टिम् । पु॒र॒न्द॒राय॑ वृष॒भाय॑
 धृ॒ष्णवे॑ । अषा॑ढाय॒ सह॑मानाय मी॒ढुषे॑ । इन्द्रा॑य ज्ये॒ष्ठा

मधुमद्बुहाना । उरुङ्कणोतु यजमानाय लोकम् । मूलं
 प्रजाध्वीरवतीध्विदेय । पराच्येतु निर्ऋतिः पराचा ।
 गोभिर्नख्यत्रं पशुभिस्समंक्तम् । अहर्भूयाद्यजमानाय मह्यम्
 ॥ 14 ॥ 3.1.2.3 अहर्नो अद्य सुविते दधातु ।
 मूलन्नख्यत्रमिति यद्वदन्ति । पराचीध्वँचा निर्ऋतिन्नुदामि
 । शिवं प्रजायै शिवमस्तु मह्यम् । या दिव्या आपः
 पयसा संबभूवुः । या अन्तरिख्य उत पार्थिवीर्याः ।
 यासामषाढा अनुयन्ति कामम् । ता न आपश्शः स्योना
 भवन्तु । याश्च कूप्या याश्च नाद्यास्समुद्रियाः । याश्च
 वैशन्तीरुत प्रासचीर्याः ॥ 15 ॥ 3.1.2.4 यासामषाढा
 मधु भ्रूषयन्ति । ता न आपश्शः स्योना भवन्तु ।
 तन्नो विश्वे उप शृण्वन्तु देवाः । तदषाढा अभिसर्यन्तु
 यज्ञम् । तन्नख्यत्रं प्रथतां पशुभ्यः । कृषिर्वृष्टिर्यजमानाय
 कल्पताम् । शुभ्राः कन्या युवतयस्सुपेशसः ।
 कर्मकृतस्सुकृतो वीर्यावतीः । विश्वान्देवान् हविषा

वर्धयन्तीः । अषाढाऽकाममुप यान्तु यज्ञम् ॥ 16
 ॥ 3.1.2.5 यस्मिन्ब्रह्माऽभ्यजयत्सर्वमेतत् । अमुञ्च
 लोकमिदम् च सर्वम् । तन्नो नख्यत्रमभिजिद्विजित्य
 । श्रियन्दधात्वहणीयमानम् । उभौ लोकौ ब्रह्मणा
 सञ्जितेभौ । तन्नो नख्यत्रमभिजिद्विचष्टाम् । तस्मिन्वयं
 पृतनास्सञ्जयेम । तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम् ।
 शृण्वन्ति श्रोणाममृतस्य गोपाम् । पुण्यामस्या उपशृणोमि
 वाचम् ॥ 17 ॥ 3.1.2.6 महीन्देवीर्विष्णुपत्नीमजूर्याम्
 । प्रतीचीमेनाऽहविषा यजामः । त्रेधा विष्णुरुगुगायो
 विचक्रमे । महीन्दिवं पृथिवीमन्तरिख्यम् । तच्छोणैति
 श्रवं इच्छमाना । पुण्यऽऽश्लोकय्यंजमानाय कृण्वती ।
 अष्टौ देवा वसवस्सोम्यासः । चतस्रो देवीरजराश्रविष्ठाः
 । ते यज्ञं पान्तु रजसऽपरस्तात् । सव्वत्सरीणममृतऽः
 स्वस्ति ॥ 18 ॥ 3.1.2.7 यज्ञत्रऽपान्तु वसवऽ
 पुरस्तात् । दखिणतोऽभियन्तु श्रविष्ठाः । पुण्यन्नख्यत्रमभि
 सविंशाम । मा नो अरातिरघशऽसाऽगन् । ख्यत्रस्य

राजा वरुणोऽधिराजः । नख्यत्राणां शतभिषग्वसिष्ठः ।
 तौ देवेभ्यः कृणुतो दीर्घमायुः । शतं सहस्रां भेषजानि
 धत्तः । यज्ञन्नो राजा वरुण उपयातु । तन्नो विश्वे अभि
 सय्यन्तु देवाः ॥ 19 ॥ 3.1.2.8 तन्नो नख्यत्रं
 शतभिषग्वजुषाणम् । दीर्घमायुः प्रतिरद्धेषजानि । अज
 एकपादुदगात्पुरस्तात् । विश्वा भूतानि प्रतिमोदमानः ।
 तस्य देवाः प्रसवय्यन्ति सर्वे । प्रोष्ठपदासो अमृतस्य गोपाः
 । विभ्राजमानस्समिधान उग्रः । आऽन्तरिख्यमरुहदगन्द्याम्
 । तं सूर्यन्देवमजमेकपादम् । प्रोष्ठपदासो अनुयन्ति सर्वे
 ॥ 20 ॥ 3.1.2.9 अहिर्बुध्नियः प्रथमान एति । श्रेष्ठो
 देवानामुत मानुषाणाम् । तं ब्राह्मणास्सोमपास्सोम्यासः ।
 प्रोष्ठपदासो अभि रंखन्ति सर्वे । चत्वार एकमभिकर्म
 देवाः । प्रोष्ठपदास इति यान् वदन्ति । ते बुध्नियं
 परिषद्यः स्तुवन्तः । अहिं रंखन्ति नमसोपसद्य ।
 पूषा रेवत्यन्वेति पन्थाम् । पुष्टिपती पशुपा वाजबस्त्यौ

॥ 21 ॥ 3.1.2.10 इ॒मानि॑ ह॒व्या प्र॑य॒ता जु॑षा॒णा ।
 सु॒गैर्नो॑ या॒नैरु॑प॒याता॒य्यँज॑म् । र॒खुद्रा॑न्प॒शून् र॑खतु रे॒वती॑ नः
 । गा॒वो नो॑ अ॒श्वाः॑ अ॒न्वे॑तु पू॒षा । अ॒न्नः॑ र॒खन्तौ॑
 बहु॒धा वि॑रूपम् । वा॒जः॑ स॒नुता॒य्यँज॑मानाय य॒ज्ञम् ।
 तद॒श्विना॑व॒श्वयु॑जोप॒याता॑म् । शु॒भ॒ङ्गमि॑ष्टौ सु॒यमे॑भि॒रश्वैः॑ ।
 स्व॒न्नर॑ख॒त्रं ह॒विषा॑ य॒जन्तौ॑ । म॒ध्वा संपृ॑क्तौ य॒जुषा॑ स॒मंक्तौ॑

॥ 22 ॥ 3.1.2.11 यो दे॒वानां॑ भि॒षजौ॑ ह॒व्यवा॑हौ ।
 वि॒श्वस्य॑ दू॒ताव॑मृ॒तस्य॑ गो॒पौ । तौ न॑र॒ख॒त्रञ्जु॑षा॒णोप॑या॒ताम् ।
 । न॒मोऽश्वि॑भ्याङ्गु॒णमोऽश्व॑यु॒ग्भ्याम् । अप॑ पा॒प्मानं॑
 भ॒रणी॑र्भरन्तु । तद्य॒मो रा॒जा भ॑ग॒वान् वि॑च॒ष्टाम् । लो॒कस्य॑
 रा॒जा म॒हतो॑ म॒हान् हि । सु॒ग॒न्नप॑न्था॒मभ॑यङ्क॒णोतु॑ ।
 यस्मि॒न्नक्ष॑त्रे य॒म ए॒ति रा॒जा । यस्मि॒न्नेन॑म॒भ्यषि॑ञ्चन्त दे॒वाः ।
 तद॑स्य चि॒त्रं ह॒विषा॑ य॒जाम् । अप॑ पा॒प्मानं॑ भ॒रणी॑र्भरन्तु
 । नि॒वेश॑नी॒ यत्तै दे॒वा अ॒दधुः॑ ॥ 23 ॥ 3.1.3.0
 आ॒य॒त्य॑ग॒मश्चि॑व॒ष्टम् ॥ 3 ॥ 3.1.3.1 न॒वो॑न॒वो भ॑वति
 जा॒य॒मानो॑ य॒मादि॒त्या अ॒शुमा॑प्या॒यय॑न्ति । ये वि॑रू॒पे

समनसा सुव्ययन्ती । समानन्तन्तुं परितातना ते । विभू
 प्रभू अनुभू विश्वतो हुवे । ते नो नखेत्रे हवमागमेतम् ।
 वयन्देवी ब्रह्मणा सध्विदानाः । सुरत्नांसो देववीतिन्दधानाः
 । अहोरात्रे हविषा वर्धयन्तः । अति पाप्मानमति
 मुक्त्या गमेम । प्रत्युवदृश्यायती ॥ 24 ॥ 3.1.3.2
 व्युच्छन्तीं दुहिता दिवः । अपो मही वृणुते चख्षुषा ।
 तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी । उदुस्त्रियास्सचते सूर्यः ।
 सचा उद्यन्नक्षत्रमर्चिमत् । तवेदुषो व्युषि सूर्यस्य च ।
 सं भक्तेन गमेमहि । तन्नो नक्षत्रमर्चिमत् । भानुमत्तेजं
 उच्चरत् । उपयज्ञमिहागमत् ॥ 25 ॥ 3.1.3.3 प्र
 नखेत्राय देवाय । इन्द्रायेन्दुः हवामहे । सनस्सविता
 सुवत्सनिम् । पुष्टिदावीरवत्तमम् । उदुत्यश्चित्रम् ।
 अदितिर्न उरुष्यतु महीम् षु मातरम् । इदद्विष्णुः
 प्रतद्विष्णुः । अग्निर्मूर्धा भुवः । अनुनोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते
 त्वम् । हव्यवाहः स्विष्टम् ॥ 26 ॥ 3.1.4.0 अग्निः
 पञ्चदश प्रजापतिष्षोडश सोम एकादश रुद्रो दशख्वैकादश

बृहस्पतिर्दशं देवासुरा नवं पितर एकादशार्यमा भगो
 दशं दश सविता चतुर्दशं त्वष्टा वायुरिन्द्राग्नी दशं
 दशाथैतत्पौर्णमास्या अष्टौ पञ्चदश ॥ 4 ॥ 3.1.4.1
 अग्निर्वा अकामयत । अन्नादो देवानां स्यामिति । स
 एतमग्नये कृत्तिकाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालन्निरवपत् । ततो
 वै सोऽन्नादो देवानामभवत् । अग्निर्वै देवानामन्नादः । यथा
 ह वा अग्निर्देवानामन्नादः । एवम् ह वा एष मनुष्याणां
 भवति । य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेववैद ।
 सोऽन्नं जुहोति । अग्नये स्वाहा कृत्तिकाभ्यस्स्वाहा ।
 अम्बायै स्वाहा दुलायै स्वाहा । नितत्यै स्वाहाऽभ्रयन्त्यै
 स्वाहा । मेघयन्त्यै स्वाहा वरुणयन्त्यै स्वाहा । चुपुणीकायै
 स्वाहेति ॥ 27 ॥ 3.1.4.2 प्रजापतिः प्रजा
 असृजत । ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन् । तासां
 रोहिणीमभ्यध्यायत् । सोऽकामयत । उप मा वर्तेत
 । समेनया गच्छेयेति । स एतं प्रजापतये रोहिण्यै
 चरुन्निरवपत् । ततो वै सा तमुपावर्तत । समेनयागच्छत

। उप॑ ह॒ वा ए॑नं प्रि॒यमाव॑र्तते । सं प्रि॒येण॑ गच्छ॒ते
 । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॑चैनदे॒ववै॑दं । सोऽ॒त्र
 जुहो॑ति । प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑ रोहि॒ण्यै स्वाहा॑ । रोच॑मानायै
 स्वाहा॑ प्र॒जाभ्य॑स्स्वाहेति॑ ॥ 28 ॥ 3.1.4.3 सोमो॒
 वा अ॑कामयत । ओष॑धीनाः॒ राज्य॑म॒भिज॑येयमिति॑ । स
 ए॒तः सोमा॑य मृ॒गशी॑र्षाय॒ श्यामा॑कश्च॒रुं पय॑सि॒ निर॑वपत्
 । ततो॒ वै स ओष॑धीनाः॒ राज्य॑म॒भ्यज॑यत् । स॒मा॒ना॒नाः॑
 ह॒ वै रा॒ज्यम॑भिज॑यति । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते ।
 य उ॑चैनदे॒ववै॑दं । सोऽ॒त्र जुहो॑ति । सोमा॑य॒ स्वाहा॑
 मृ॒गशी॑र्षाय॒ स्वाहा॑ । इ॒न्व॒काभ्य॑स्स्वाहौष॑धीभ्य॒स्स्वाहा॑ ।
 रा॒ज्याय॑ स्वाहाऽभिजि॑त्यै॒ स्वाहेति॑ ॥ 29 ॥ 3.1.4.4
 रु॒द्रो वा अ॑कामयत । प॒शुमा॑न्थस्यामिति॑ । स ए॒तः
 रु॒द्राया॑र्द्रायै॒ प्रैय्य॑ङ्गवश्च॒रुं पय॑सि॒ निर॑वपत् । ततो॒ वै स
 प॒शुमा॑न॒भवत् । प॒शुमा॑न् ह॒ वै भ॑वति । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑
 यज॑ते । य उ॑चैनदे॒ववै॑दं । सोऽ॒त्र जुहो॑ति । रु॒द्राय॑
 स्वाहाऽर्द्रायै॒ स्वाहा॑ । पि॒न्व॒मानायै॑ स्वाहा॑ प॒शुभ्य॑स्स्वाहेति॑

॥ 30 ॥ 3.1.4.5 ऋ॒ख्या वा इ॒यम॑लो॒मका॑ऽऽसीत्
 । साऽका॑मयत । ओष॑धीभिर्व॒नस्पति॑भिः प्रजा॑येयेति
 । सै॒तमदि॑त्यै पुन॑र्वसुभ्याश्चरु॒न्निर॑वपत् । ततो॑ वा
 इ॒यमोष॑धीभिर्व॒नस्पति॑भिः प्राजा॑यत । प्रजा॑यते ह
 वै प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते । य
 उ॑ चैन॒देव॑वै॒दं । सोऽत्र॑ जुहोति । अदि॑त्यै स्वाहा
 पुन॑र्वसुभ्याम् । स्वाहा भू॒त्यै स्वाहा॑ प्रजा॒त्यै स्वाहे॑ति ॥

31 ॥ 3.1.4.6 बृह॑स्पति॒र्वा अ॑कामयत । ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी
 स्या॑मिति । स ए॒तं बृह॑स्पत॒ये ति॒ष्याय॑ नैवा॒रश्च॑रुं
 पय॑सि॒ निर॑वपत् । ततो॑ वै स ब्र॒ह्मव॑र्च॒स्य॑भवत् ।
 ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी ह॒ वै भ॑वति । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॑
 चैन॒देव॑वै॒दं । सोऽत्र॑ जुहोति । बृह॑स्पत॒ये स्वाहा॑ ति॒ष्याय॑
 स्वाहा॑ । ब्र॒ह्मव॑र्च॒साय॑ स्वाहेति ॥ 32 ॥ 3.1.4.7

दे॒वा॒सुरा॑स्स॒य्यंता॑ आसन् । ते दे॒वास्स॒र्पेभ्य॑ आ॒श्रेषा॑भ्य
 आ॒ज्यै क॑र॒म्भन्नि॑र॒वप॑न् । ताने॒ताभि॑रे॒वदे॒वता॑भि॒रुपा॑नयन्
 । ए॒ताभि॑र॒ह॒ वै दे॒वता॑भिर्द्वि॒षन्तं॑ भ्रातृ॒व्यमु॑प॒नय॑ति । य

ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑न्ते । य उ॑ चैन॒देव॑वै॒दं । सोऽ॒त्र जु॑होति
 । स॒र्पेभ्य॑स्स्वाहा॑ऽऽश्रे॒षाभ्य॑स्स्वाहा॑ । द॒न्द॒शूके॑भ्य॒स्स्वाहे॑ति
 ॥ 33 ॥ 3.1.4.8 पि॒तरो॒ वा अ॑कामयन्त ।
 पि॒तृलो॒क ऋ॑ध्रुया॒मेति॑ । त ए॒तं पि॒तृभ्यो॑ म॒घाभ्यः॑
 पु॒रोडा॑श॒ः ष॑ट्क॒पाल॒न्निर॑वपन् । ततो॒ वै ते पि॑तृलो॒क
 आ॑र्ध्रुवन् । पि॒तृलो॒के ह॒ वा ऋ॑ध्नोति । य ए॒तेन॑
 ह॒विषा॒ यज॑न्ते । य उ॑ चैन॒देव॑वै॒दं । सोऽ॒त्र जु॑होति ।
 पि॒तृभ्य॑स्स्वाहा॑ म॒घाभ्यः॑ । स्वाहा॑ऽनु॒घाभ्य॑स्स्वाहा॑ग॒दाभ्यः॑ ।
 स्वाहा॑ऽरु॒न्ध॒तीभ्य॑स्स्वाहेति॑ ॥ 34 ॥ 3.1.4.9 अ॒र्य॒मा
 वा अ॑कामयत । प॒शुमा॑न्त्स्या॒मिति॑ । स ए॒तम॑र्य॒म्णे
 फ॒ल्गु॒नीभ्या॑श्च॒रु॒न्निर॑वपत् । ततो॒ वै स प॑शु॒मान॑भवत्
 । प॒शुमा॑न् ह॒ वै भ॑वति । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑न्ते ।
 य उ॑ चैन॒देव॑वै॒दं । सोऽ॒त्र जु॑होति । अ॒र्य॒म्णे स्वाहा॑
 फ॒ल्गु॒नीभ्या॑ऽऽ स्वाहा॑ । प॒शुभ्य॑स्स्वाहेति॑ ॥ 35 ॥
 3.1.4.10 भ॒गो वा अ॑कामयत । भ॒गी श्रे॒ष्ठी दे॒वाना॑ऽः
 स्या॒मिति॑ । स ए॒तं भ॒गाय॑ फ॒ल्गु॒नीभ्या॑श्च॒रु॒न्निर॑वपत् । ततो॒

वै स भ॒गी श्रे॒ष्ठी दे॒वाना॑मभवत् । भ॒गी ह॒ वै श्रे॒ष्ठी सं॒माना॑ना॒
 भव॑ति । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते । य उ॑ चैनदे॒ववै॑दं । सोऽ॒त्र
 जु॒होति॑ । भगा॑य॒ स्वाहा॒ फल्गु॑नीभ्या॒ꣳ स्वाहा॑ । श्रे॒ष्ठाय॑
 स्वा॒हेति॑ ॥ 36 ॥ 3.1.4.11 स॒वि॒ता वा अ॑कामयत ।
 श्र॒न्मै दे॒वा दधी॑रन् । स॒वि॒ता स्या॒मिति॑ । स ए॒तꣳ सं॒वि॒त्रे
 ह॒स्ताय॑ पु॒रोडा॑श॒न्द्वाद॑शक॒पाल॒न्नि॒र॒व॒प॒दाशू॑ना॒व्री॑ही॒णाम् ।
 ततो॑ वै तस्मै॒ श्रद्धे॒वा अ॑दधत । स॒वि॒ताऽभ॑वत् । श्रद्ध॒वा
 अ॑स्मै म॒नुष्या॑ दधते । स॒वि॒ता सं॒माना॑ना॒ भव॑ति । य
 ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते । य उ॑ चैनदे॒ववै॑दं । सोऽ॒त्र जु॒होति॑
 । स॒वि॒त्रे स्वाहा॒ ह॒स्ताय॑ । स्वाहा॑ द॒द॒ते स्वाहा॑ पृ॒ण॒ते ।
 स्वाहा॑ प्र॒यच्छ॑ते स्वाहा॑ प्र॒तिगृ॑ण॒ते स्वा॒हेति॑ ॥ 37 ॥

3.1.4.12 त्वष्टा॒ वा अ॑कामयत । चि॒त्रं प्र॒जाव्धि॑न्देयेति॑
 । स ए॒तन्त्वष्ट्रे॑ चि॒त्रायै॑ पु॒रोडा॑श॒मृष्टा॑क॒पाल॒न्नि॒र॒व॒पत् ।
 । ततो॑ वै स चि॒त्रं प्र॒जाम॑विन्दत । चि॒त्रꣳ ह॒ वै
 प्र॒जाव्धि॑न्दते । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते । य उ॑ चैनदे॒ववै॑दं

। सोऽत्र जुहोति । त्वष्ट्रे स्वाहा चित्रायै स्वाहा । चैत्राय
 स्वाहा प्रजायै स्वाहेति ॥ 38 ॥ 3.1.4.13 वायुर्वा
 अकामयत । कामचारमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति । स
 एतद्वायवे निष्ठायै गृष्ट्यै दुग्धं पयो निरवपत् । ततो
 वै स कामचारमेषु लोकेष्वभ्यजयत् । कामचारं ह
 वा एषु लोकेष्वभिजयति । य एतेन हविषा यजते
 । य उ चैनदेवैर्दे । सोऽत्र जुहोति । वायवे स्वाहा
 निष्ठायै स्वाहा । कामचाराय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति
 ॥ 39 ॥ 3.1.4.14 इन्द्राग्नी वा अकामयेताम् ।
 श्रेष्ठान्देवानामभिजयेवेति । तावेतमिन्द्राग्निभ्याद्विंशाखाभ्यां
 पुरोडाशमेकादशकपालन्निरवपताम् । ततो वै तौ
 श्रेष्ठान्देवानामभ्यजयताम् । श्रेष्ठं ह वै समानानामभि
 जयति । य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवैर्दे ।
 सोऽत्र जुहोति । इन्द्राग्निभ्यां स्वाहा विशाखाभ्यां
 स्वाहा । श्रेष्ठाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति ॥ 40 ॥

3.1.4.15 अथैतत्पौर्णमास्या आज्यन्निर्वपति । कामो वै

पौर्णमासी । काम् आज्यम् । कामेनैव काम् २० समर्धयति
 । ख्विप्रमेन २० सकाम् उपनमति । येन कामेन यजते ।
 सोऽत्र जुहोति । पौर्णमास्यै स्वाहा कामाय स्वाहाऽऽगत्यै
 स्वाहेति ॥ 41 ॥ 3.1.5.0 मित्र इन्द्रः प्रजापतिर्दश
 दशाप एकादश विश्वे ब्रह्म दशदश विष्णुस्त्रयोदश
 वसव इन्द्रोऽजोऽहिर्वै बुध्नियः पूषाऽश्विनौ यमो दश
 दशाथैतदमावास्याया अष्टौ पञ्चदश ॥ 5 ॥ 3.1.5.1
 मित्रो वा अकामयत । मित्रधेयमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति
 । स एतं मित्रायानूराधेभ्यश्चरुन्निरवपत् । ततो वै
 स मित्रधेयमेषु लोकेष्वभ्यजयत् । मित्रधेयः २० ह वा
 एषु लोकेष्वभिजयति । य एतेन हविषा यजते
 । य उ चैनदेववैद । सोऽत्र जुहोति । मित्राय
 स्वाहाऽनूराधेभ्यस्स्वाहा । मित्रधेयाय स्वाहाऽभिजित्यै
 स्वाहेति ॥ 42 ॥ 3.1.5.2 इन्द्रो वा अकामयत ।
 ज्यैष्ठ्यन्देवानामभिजयेयमिति । स एतमिन्द्राय ज्यैष्ठ्यायै
 पुरोडाशमेकादशकपाल- न्निरवपन्महाव्रीहीणाम् । ततो

वै स ज्यैष्ठ्यं देवानामभ्यजयत् । ज्यैष्ठ्यं ह वै
समानानामभिजयति । य एतेन हविषा यजते । य उ
चैनदेववैदं । सोऽत्र जुहोति । इन्द्राय स्वाहा ज्यैष्ठ्याय
स्वाहा । ज्यैष्ठ्याय स्वाहाभिजित्यै स्वाहेति ॥ 43 ॥

3.1.5.3 प्रजापतिर्वा अकामयत् । मूलं प्रजाविन्देयेति ।
स एतं प्रजापतये मूलाय चरुन्निरवपत् । ततो वै स मूलं
प्रजामविन्दत । मूलं ह वै प्रजाविन्दते । य एतेन हविषा
यजते । य उ चैनदेववैदं । सोऽत्र जुहोति । प्रजापतये
स्वाहा मूलाय स्वाहा । प्रजायै स्वाहेति ॥ 44 ॥

3.1.5.4 आपो वा अकामयन्त । समुद्रङ्गाममभिजयेमेति
। ता एतमद्ध्योऽषाढाभ्यश्चरुन्निरवपन् । ततो वै
तास्समुद्रङ्गाममभ्यजयन् । समुद्रं ह वै काममभिजयति
। य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेववैदं । सोऽत्र
जुहोति । अद्ध्यस्स्वाहाऽषाढाभ्यस्स्वाहा । समुद्राय
स्वाहा कामाय स्वाहा । अभिजित्यै स्वाहेति ॥ 45 ॥

3.1.5.5 विश्वे वै देवा अकामयन्त । अनपजय्यञ्जयेमेति

। त ए॒तद्वि॑श्वेभ्यो दे॒वेभ्यो॑ऽषा॒ढाभ्य॑श्चरु॒न्निर॑वपन् । ततो॒ वै
 ते॑ऽन॒प॒ज॒य्यम॑जयन् । अ॒न॒प॒ज॒य्य॑ ह॒ वै ज॑यति । य ए॒तेन॑
 ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॑ चैनदे॒ववै॑द । सोऽत्र॑ जुहोति । विश्वेभ्यो
 दे॒वेभ्य॑स्स्वाहा॑ऽषा॒ढाभ्य॑स्स्वाहा॑ । अ॒न॒प॒ज॒य्याय॑ स्वाहा॒
 जित्यै॑ स्वाहेति ॥ 46 ॥ 3.1.5.6 ब्रह्म॒ वा अ॑कामयत
 । ब्रह्म॒लो॒कम॑भिज॑येयमिति । तदे॒तं ब्रह्म॑णेऽभि॒जिते॑
 चरु॒न्निर॑वपत् । ततो॒ वै तद्ब्रह्म॑लो॒कम॑भ्यजयत् ।
 ब्रह्म॒लो॒क॑ ह॒ वा अ॑भिज॑यति । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते ।
 य उ॑ चैनदे॒ववै॑द । सोऽत्र॑ जुहोति । ब्रह्म॑णे॒ स्वाहा॑ऽभि॒जिते॑
 स्वाहा॑ । ब्रह्म॒लो॒काय॑ स्वाहा॑ऽभि॒जित्यै॑ स्वाहेति ॥ 47
 ॥ 3.1.5.7 विष्णु॒र्वा अ॑कामयत । पु॒ण्य॑ऽश्लोक॑ः
 शृ॒ण्वीय॑ । न मा॑ पा॒पी की॒र्तिराग॑च्छेदिति । स ए॒तद्वि॑ष्णवे
 श्रो॒णायै॑ पुरो॒डाश॑त्रिकपा॒ल॒न्निर॑वपत् । ततो॒ वै स पु॒ण्य॑ऽश्लो॒क॑
 मशृ॑णुत । नैनं॑ पा॒पी की॒र्तिराग॑च्छत् । पु॒ण्य॑ऽह॒ वै
 श्लो॒क॑ः शृ॑णुते । नैनं॑ पा॒पी की॒र्तिराग॑च्छति । य ए॒तेन॑
 ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॑ चैनदे॒ववै॑द । सोऽत्र॑ जुहोति ।

विष्णवे॑ स्वाहा॑ श्रो॒णायै॑ स्वाहा॑ । श्लो॒काय॑ स्वाहा॑ श्रु॒ताय॑
 स्वाहेति॑ ॥ 48 ॥ 3.1.5.8 वस॑वो वा अ॒कामय॑न्त ।
 अग्र॑न्दे॒वता॑नां परी॒यामेति॑ । त ए॒तं वसु॑भ्यश्श्रवि॑ष्ठाभ्यः
 पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निरे॑वपत् । ततो॒ वै तेऽग्र॑न्दे॒वता॑नां
 पर्या॑यन् । अग्र॑ं ह॒ वै संमा॑नानां पर्येति॑ । य ए॒तेन॑
 ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॑ चैनदे॒ववै॑दं । सोऽत्र॑ जुहोति ।
 वसु॑भ्यस्स्वाहा॒ श्रवि॑ष्ठाभ्यस्स्वाहा॑ । अग्रा॑य॒ स्वाहा॒ परी॑त्यै
 स्वाहेति॑ ॥ 49 ॥ 3.1.5.9 इन्द्रो॒ वा अ॒कामय॑त ।
 दृ॒ढोऽशि॑थिलस्या॒मिति॑ । स ए॒तं वरु॑णाय श॒तभि॑षजे
 भेष॑जेभ्यः पुरो॒डाश॑न्दशकपाल॒न्निरे॑वपत्कृ॒ष्णानाँ॑व्रीही॒णाम्
 । ततो॒ वै स दृ॒ढोऽशि॑थिलोऽभवत् । दृ॒ढो ह॒ वा अशि॑थिलो
 भवति॑ । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॑ चैनदे॒ववै॑दं
 । सोऽत्र॑ जुहोति । वरु॑णाय॒ स्वाहा॑ श॒तभि॑षजे॒ स्वाहा॑
 । भेष॑जेभ्यस्स्वाहेति॑ ॥ 50 ॥ 3.1.5.10 अ॒जो वा
 एक॑पादकामयत । ते॒ज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी स्या॑मिति॑ । स
 ए॒तम॒जायै॑कपदे प्रोष्ठप॒देभ्यश्च॒रुन्निरे॑वपत् । ततो॒ वै स

तेज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒स्य॑भवत् । तेज॒स्वी ह॒ वै ब्र॑ह्मवर्च॒सी भ॑वति
 । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॒ते । य उ॑ चैनदे॒ववै॑दं । सोऽ॒त्र
 जु॒होति॑ । अ॒जायै॑क॒पदे॒ स्वाहा॑ प्रोष्ठ॒पदे॒भ्य॒स्स्वाहा॑ । तेज॑से
 स्वाहा॑ ब्रह्मवर्च॒साय॑ स्वाहेति॑ ॥ 51 ॥ 3.1.5.11 अहि॒र्वै
 बु॒ध्रिया॑ऽकामयत । इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठाव्दि॑न्देयेति॑ । स ए॒तम॑ह॒ये
 बु॒ध्रिया॑य प्रोष्ठ॒पदे॒भ्यः॑ पुरो॒डाशं॑ भूमि॒कपाल॑न्निर॒वत् । ततो॑
 वै स इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठाम॑विन्दत । इ॒मां ह॒ वै प्र॑ति॒ष्ठाव्दि॑न्दते
 । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॒ते । य उ॑ चैनदे॒ववै॑दं । सोऽ॒त्र
 जु॒होति॑ । अ॒ह॒ये बु॒ध्रिया॑य॒ स्वाहा॑ प्रोष्ठ॒पदे॒भ्य॒स्स्वाहा॑
 । प्र॑ति॒ष्ठायै॑ स्वाहेति॑ ॥ 52 ॥ 3.1.5.12 पू॒षा
 वा अ॑कामयत । प॒शुमा॑न्थस्या॒मिति॑ । स ए॒तं पू॒ष्णे
 रे॒वत्यै॑ च॒रुन्निर॑वपत् । ततो॑ वै स प॑शु॒मान॑भवत् ।
 प॒शुमा॑न् ह॒ वै भ॑वति । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॒ते । य
 उ॑ चैनदे॒ववै॑दं । सोऽ॒त्र जु॒होति॑ । पू॒ष्णे स्वाहा॑ रे॒वत्यै॑
 स्वाहा॑ । प॒शुभ्य॑स्स्वाहेति॑ ॥ 53 ॥ 3.1.5.13 अ॒श्विनौ
 वा अ॑कामयेताम् । श्रो॒त्रस्वि॒नाव॑ब॒धिरो॑ स्या॒वेति॑ ।

तावे॒तम॒श्विभ्या॑म॒श्वयु॑ग॒भ्यां॑ पु॒रोडा॑श॒न्द्विक॑पा॒ल- त्रि॒र॒व॒प॒ताम्॑
 । ततो॒ वै तौ श्रो॑त्र॒स्विना॒व॒ब॒धि॒राव॑भवताम् । श्रो॑त्र॒स्वी ह॒ वा
 अ॒ब॒धि॒रो भ॑वति । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते । य उ॑ चैन॒दे॒व॒वै॒दं
 । सोऽत्र॑ जुहोति । अ॒श्विभ्या॒ꣳ स्वाहा॑ꣳ अ॒श्वयु॑ग॒भ्याꣳ स्वाहा॑ꣳ
 । श्रो॑त्राय॒ स्वाहा॒ श्रुत्यै॒ स्वाहे॑ति ॥ 54 ॥ 3.1.5.14
 य॒मो वा अ॑कामयत । पि॒तृणा॑ꣳ रा॒ज्यम॑भिज॒येय॑मिति
 । स ए॒तय्य॑माया॒प॒भर॑णीभ्यश्च॒रु॒त्रि॒र॒व॒प॒त् । ततो॒ वै स
 पि॒तृणा॑ꣳ रा॒ज्यम॑भ्य॒जय॑त् । स॒मा॒ना॒नाꣳ ह॒ वै रा॒ज्यम॑भि
 ज॒यति॑ । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते । य उ॑ चैन॒दे॒व॒वै॒दं
 । सोऽत्र॑ जुहोति । य॒माय॒ स्वाहा॑ꣳ अ॒प॒भर॑णीभ्य॒स्स्वाहा॑ꣳ
 । रा॒ज्याय॒ स्वाहा॑भिजि॒त्यै स्वाहे॑ति ॥ 55 ॥

3.1.5.15 अथै॒तद॑मावा॒स्याया॒ आज्य॑त्रि॒र्व॒पति॑ । कामो॒
 वा अ॑मावा॒स्याꣳ । काम॒ आज्य॑म् । कामे॒नै॒व काम॑ꣳ
 स॒म॒र्धय॑ति । खि॒प्रमे॑नꣳ स॒काम॑ उ॒प॒न॒मति॑ । येन॒
 कामे॑न॒ यज॑ते । सोऽत्र॑ जुहोति । अ॒मा॒वा॒स्यायै॒ स्वाहा॑ꣳ
 कामा॑य॒ स्वाहा॑ꣳ ग॒त्यै स्वाहे॑ति ॥ 56 ॥ 3.1.6.0

चन्द्रमा॑ पञ्चदशाहोरात्रे सप्तदशोषा एकादशाथैतस्मै
 नक्षत्राय॑ त्रयोदश॑ सूर्यो दशाथैतमदित्यै पञ्चाथैतद्विष्णवे
 षट्थसप्त ॥ 6 ॥ (सविताऽऽशुनाव्रीहीणामिन्द्रो
 महार्रीहीणामिन्द्रः॑ कृष्णानाव्रीहीणामहोरात्रे द्वयानाव्रीहीणाम्
 । पितर॑ष्पद्विपालः॑ सविता द्वादशकपालमिन्द्राग्नी
 एकादशकपालमिन्द्र एकादशकपालमिन्द्रो दशकपालद्विष्णुस्त्रि
 कपालमश्विनौ॑ द्विकपालश्चन्द्रमा॑ पञ्चदशकपालमग्निस्त्वष्टा
 वसवोऽष्टाकपालमन्यत्र॑ चरुम् । रुद्रोऽर्यमा॑ पूषा
 पशुमान्थस्याः॑ सोमो॑ रुद्रो बृहस्पतिः॑ पयसि
 वायुः॑ पयस्सोमो॑ वायुरिन्द्राग्नी मित्र इन्द्र आपो
 ब्रह्म॑ यमोऽभिजित्यै॑ त्वष्टा॑ प्रजापतिः॑ प्रजायै॑ पौर्णमास्या
 अमावास्याया॑ अगत्यै॑ विश्वे॑ जित्या॑ अश्विनौ॑ श्रुत्यै॑ । ब्रह्म
 तदेतद्विष्णुस्स एतद्वैद्युस्स एतदापस्ताः । पितरो॑ विश्वे
 वसवोऽकामयन्त॑ मेति॑ त एतन्निरवपन् । आपोऽकामयन्त॑
 मेति॑ ता एतन्निरवपन् । इन्द्राग्नी॑ अश्विनावकामयेता॑वैति॑
 तावेतन्निरवपताम् । अहोरात्रे॑ वा अकामयेता॑मिति॑ ते

ए॒तन्नि॑र॒वप॑ताम् । अ॒न्यत्रा॑कामय॒तेति॑ स ए॒तन्नि॑र॒वप॑त् ।
 इ॒न्द्रा॒ग्नी श्रै॒ष्ठ्यमिन्द्रो॑ ज्यै॒ष्ठ्यमिन्द्रो॑ दृ॒ढः । अ॒हि॒स्सूर्यो॑ऽदि॒त्यै
 वि॒ष्णवे॑ प्र॒तिष्ठा॑यै । सोमो॑ य॒मस्स॑मा॒नाना॑म् । अ॒ग्निर्नो॑
 रीरिषद॒न्यत्र॑ रीरिषः ॥) 3.1.6.1 च॒न्द्रमा॑ वा
 अ॒काम॑यत । अ॒होरा॒त्रान॑र्धमा॒सान्मासा॑नृ॒तून्थ्स॑वँ॒थ्स॒रमा॑त्वा
 । च॒न्द्रम॑स॒स्सायु॑ज्य॒ः सलो॑कता॒माप्नु॑यामि॒ति । स
 ए॒तश्च॒न्द्रम॑से प्र॒तीदृ॑श्या॒यै पुरो॑डाशं पञ्च॑दशकपाल॒न्नि॑र॒वप॑त्
 । ततो॑ वै सोऽहो॒रा॒त्रान॑र्धमा॒सान्मासा॑नृ॒तून्थ्स॑वँ॒थ्स॒रमा॑त्वा ।
 च॒न्द्रम॑स॒स्सायु॑ज्य॒ः सलो॑कता॒माप्नो॑त् । अ॒होरा॒त्रान् ह॒ वा
 अ॒र्धमा॑सा॒न्मासा॑नृ॒तून्थ्स॑वँ॒थ्स॒रमा॑त्वा । च॒न्द्रम॑स॒स्सायु॑ज्य॒ः
 सलो॑कता॒माप्नो॑ति । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते । य
 उ॒ चैन॑दे॒ववँ॑द । सोऽत्र॑ जुहोति । च॒न्द्रम॑से स्वाहा॑
 प्र॒तीदृ॑श्या॒यै स्वाहा॑ । अ॒होरा॒त्रेभ्य॑स्स्वाहा॑ऽर्धमा॒सेभ्य॑स्स्वाहा॑
 । मा॒सेभ्य॑स्स्वाह॑र्तुभ्य॒स्स्वाहा॑ । स॒वँ॒थ्स॒राय॑ स्वाहे॒ति
 ॥ 57 ॥ 3.1.6.2 अ॒होरा॒त्रे वा अ॑कामयेताम् ।
 अत्य॑हो॒रा॒त्रे मु॑च्येवहि । न ना॑वहो॒रा॒त्रे आ॑प्नुयाता॒मिति॑ ।

ते ए॒तम॑हो॒रात्रा॑भ्या॒- च॒रु॒न्निर॑वपताम् । द्वा॒याना॑र्व्री॒हीणा॑म्
 । शु॒क्लाना॑श्च कृ॒ष्णाना॑श्च । स॒वा॒त्योर्दु॑ग्धे । श्वे॒तायै॑ च
 कृ॒ष्णायै॑ च । ततो॒ वै ते अ॒त्य॑हो॒रात्रे अ॑मुच्येते । नैनं
 अ॒हो॒रात्रे आ॑प्नुताम् । अति॑ ह॒ वा अ॑हो॒रात्रे मु॑च्यते ।
 नैनं॑महो॒रात्रे आ॑प्नुतः । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते । य
 उ॒ चैन॑दे॒ववै॑दं । सोऽ॒त्र जु॑होति । अ॒ह्ने स्वा॒हा रा॒त्रियै॑
 स्वा॒हा । अति॑मु॒क्त्यै स्वा॑हेति ॥ 58 ॥ 3.1.6.3 उ॒षा
 वा अ॑कामयत । प्रि॒याऽऽदि॒त्यस्य॑ सु॒भगा॑ स्या॒मिति॑ ।
 सै॒तमु॒षसे॑ च॒रु॒न्निर॑वपत् । ततो॒ वै सा प्रि॒याऽऽदि॒त्यस्य॑
 सु॒भगा॑ऽभवत् । प्रि॒यो ह॒ वै स॑मा॒नाना॑ः सु॒भगा॑ भवति ।
 य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॒ चैन॑दे॒ववै॑दं । सोऽ॒त्र जु॑होति
 । उ॒षसे॑ स्वा॒हा व्यु॑ष्ट्यै स्वा॒हा । व्यु॑ष्ट्यै स्वा॒हा व्यु॑च्छन्त्यै
 स्वा॒हा । व्यु॑ष्टायै स्वा॑हेति ॥ 59 ॥ 3.1.6.4 अथै॒तस्मै॑
 न॒ख्ष॑त्राय च॒रु॒निर्व॑पति । यथा॒ त्वन्दे॒वाना॑म॒सि । ए॒वम॒हं
 म॑नु॒ष्याणां॑ भू॒यास॑मिति । यथा॑ ह॒ वा ए॒तद्दे॒वाना॑म् । ए॒व
 ह॒ वा ए॒ष म॑नु॒ष्याणां॑ भवति । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते । य

उं चैनदेववैदं । सोऽत्र जुहोति । नख्षत्राय स्वाहोदेष्ट्यते
 स्वाहा । उद्यते स्वाहोदिताय स्वाहा । हरंसे स्वाहा भरंसे
 स्वाहा । भ्राजंसे स्वाहा तेजंसे स्वाहा । तपंसे स्वाहा
 ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति ॥ 60 ॥ 3.1.6.5 सूर्यो वा
 अकामयत । नख्षत्राणां प्रतिष्ठा स्यामिति । स एतं
 सूर्याय नख्षत्रेभ्यश्चरुन्निरवपत् । ततो वै स नख्षत्राणां
 प्रतिष्ठाऽभवत् । प्रतिष्ठा ह वै समानानां भवति । य एतेन
 हविषा यजते । य उं चैनदेववैदं । सोऽत्र जुहोति ।
 सूर्याय स्वाहा नख्षत्रेभ्यस्स्वाहा । प्रतिष्ठायै स्वाहेति ॥
 61 ॥ 3.1.6.6 अथैतमदित्यै चरुन्निर्वपति । इयव्वं
 अदितिः । अस्यामेव प्रतितिष्ठति । सोऽत्र जुहोति ।
 अदित्यै स्वाहा प्रतिष्ठायै स्वाहेति ॥ 62 ॥ 3.1.6.7
 अथैतद्विष्णवे चरुन्निर्वपति । यज्ञो वै विष्णुः । यज्ञ
 एवान्ततः प्रतितिष्ठति । सोऽत्र जुहोति । विष्णवे स्वाहा
 यज्ञाय स्वाहा । प्रतिष्ठायै स्वाहेति ॥ 63 ॥ 3.2.0.0

तृतीयस्यां देवस्यांश्चपञ्शुं यो वै पूर्वेष्वङ्गं कर्मणे वामिन्द्रो
 वृत्रमहन्सोऽपोऽवधूतन्धृष्टिर्देवस्येत्याह सव्वपामि देवस्य
 स्फ्यमा ददे वज्रो वै स्फ्यो दश ॥ 10 ॥ तृतीयस्यां
 यज्ञस्यानतिरेकाय पवित्रवत्यध्वर्युं चाधिषवणमस्यन्तरिक्ष
 एव रक्षंसामन्तर्हित्यै द्वौ वाव पुरुषौ यददश्चन्द्रमसि मेध्यं
 पञ्चाशीतिः ॥ 85 ॥ तृतीयस्याय्यंजमानः ॥ हरिःओम्
 ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु । कृष्णयजुर्ब्राह्मणे तृतीयाष्टके
 द्वितीयप्रपाठकस्समाप्तः ॥ 3.2.0.0 तैत्तिरीयब्राह्मणे
 तृतीयाष्टके द्वितीयप्रपाठक प्रारम्भः । हरिः ओम् ॥
 3.2.1.0 पशवः करोति पशवो देवभागमित्याह करोति
 नव च ॥ 1 ॥ 3.2.1.1 तृतीयस्यामितो दिवि सोमं
 आसीत् । तङ्गायत्र्याऽहरत् । तस्य पूर्णमच्छिद्यत ।
 तत्पूर्णोऽभवत् । तत्पूर्णस्य पूर्णत्वम् । ब्रह्म वै पूर्णः ।
 यत्पूर्णशाखया वृत्सानपाकरोति । ब्रह्मणैवैनांनपाकरोति ।
 गायत्रो वै पूर्णः । गायत्राः पशवः ॥ 1 ॥ 3.2.1.2
 तस्मात्त्रीणित्रीणि पूर्णस्य पलाशानि । त्रिपदा गायत्री

। यत्पर्णशाखाया गा५ प्रार्पयति । स्वयैवैना देवतया
 प्रार्पयति । यङ्कामयेतापशुस्स्यादिति । अपर्णान्तस्मै
 शुष्काग्रामाहरेत् । अपशुरेव भवति । यङ्कामयेत
 पशुमान्थस्यादिति । बहुपर्णान्तस्मै बहुशाखामाहरेत् ।
 पशुमन्तमेवैनङ्करोति ॥ 2 ॥ 3.2.1.3 यत्प्राचीमा
 हरेत् । देवलोकमभि जयेत् । यदुदीचीं मनुष्यलोकम्
 । प्राचीमुदीचीमा हरति । उभयोर्लोकयोरभिजित्यै ।
 इषे त्वोर्जे त्वेत्याह । इषमेवोर्ज्य्यंजमाने दधाति ।
 वायवस्स्थेत्याह । वायुर्वा अन्तरिख्यस्याध्यख्याः ।
 अन्तरिख्यदेवत्या५ खलु वै पशवः ॥ 3 ॥ 3.2.1.4
 वायवं एवैनान्परि ददाति । प्र वा एनानेतदा करोति
 । यदाह । वायवस्स्थेत्युपायवस्स्थेत्याह । यजमानायैव
 पशूनुप ह्वयते । देवो वस्सविता प्रार्पयत्वित्याहु प्रसूत्यै
 । श्रेष्ठतमाय कर्मण इत्याह । यज्ञो हि श्रेष्ठतमङ्कर्म
 । तस्मादेवमाह । आप्यायध्वमघ्निया देवभागमित्याह

॥ 4 ॥ 3.2.1.5 वृथ्सेभ्यश्च वा एताः पुरा
मनुष्येभ्यश्चाप्यायन्त । देवेभ्य एवैना इन्द्रायाप्याययति ।
ऊर्जस्वतीः पयस्वतीरित्याह । ऊर्जः हि पयस्सम्भरन्ति
। प्रजावतीरनमीवा अयच्छमा इत्याह प्रजात्यै । मा
वस्तेन ईशत माऽघशः स इत्याह गुप्त्यै । रुद्रस्य
हेतिः परि वो वृणक्तित्याह । रुद्रादेवैनास्त्रायते । ध्रुवा
अस्मिन्गोपतौ स्यात बह्वीरित्याह । ध्रुवा एवास्मिन्बह्वीः
करोति ॥ 5 ॥ 3.2.1.6 यजमानस्य पशून्पाहीत्याह
। पशूनाङ्गोपीथाय । तन्मात्स्याय पशव उपसमावर्तन्ते ।
अनधस्सादयति । गर्भाणान्धृत्या अप्रपादाय । तस्माद्गर्भाः
प्रजानामप्रपादुकाः । उपरीव निदधाति । उपरीव हि
सुवर्गो लोकः । सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ॥ 6 ॥
3.2.2.0 सयोनित्वाय स्वधाकृताऽसीत्याह दायाद्वेदं
भरति जायन्ते बृहस्पतिस्समष्ट्यै ॥ 2 ॥ 3.2.2.1
देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यश्वपशुमादत्ते प्रसूत्यै

। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒ह । अ॒श्विनौ॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू
आस्ता॑म् । पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्यामित्या॑ह॒ यत्यै॑ । यो वा
ओष॑धीः पर्व॒शो वेद॑ । नैना॒स्स हि॑नस्ति । प्र॒जाप॑ति॒र्वा
ओष॑धीः पर्व॒शो वेद॑ । स ए॒ना न हि॑नस्ति । अ॒श्वप॑र्श्वा
ब॒र्हि॒रच्छै॑ति । प्रा॒जाप॑त्यो वा अ॒श्वस्स॑योनि॒त्वाय॑ ॥ 7 ॥

3.2.2.2 ओष॑धीना॒महि॑सायै । य॒ज्ञस्य॑ घोष॒दसी॑त्या॒ह
। यज॑मान ए॒व र॒यिन्द॑धाति । प्रत्यु॑ष्टः र॒ख्वाः प्रत्यु॑ष्टा
अरा॑तय॒ इत्या॑ह । र॒ख्वसा॑मप॒हत्यै॑ । प्रेय॑म॒गाद्धि॑षणा
ब॒र्हि॒रच्छे॑त्या॒ह । वि॒द्या वै धि॑षणा॑ । वि॒द्ययै॑वैन॒दच्छै॑ति
। म॒नु॒ना कृ॑ता स्व॒धया॒ वित॑ष्टेत्या॒ह । मा॒न॒वी हि
प॒शुस्स्व॒धाकृ॑ता ॥ 8 ॥ 3.2.2.3 त आ॒व॒हन्ति॑
क॒वयः॑ पुर॒स्तादि॑त्या॒ह । शु॒श्रु॒वाः सो॒ वै क॒वयः॑ । य॒ज्ञः
पुर॒स्तात् । मु॒ख॒त ए॒व य॒ज्ञमा॑ र॒भते॑ । अथो॒ यदे॑तदु॒क्त्वा
यतः॑ कुत॑श्चा॒ हर॑ति । तत्प्रा॒च्या ए॒व दि॒शो भ॑वति ।
दे॒वेभ्यो॑ जुष्ट॑मि॒ह ब॒र्हि॒रास॑द॒ इत्या॑ह । ब॒र्हिष॑स्समृ॒द्ध्यै
। क॒र्म॒णोऽन॑परा॒धाय॑ । दे॒वानां॑ परि॒षूत॑म॒सीत्या॑ह ॥

9 ॥ 3.2.2.4 यद्वा इदङ्किञ्च । तद्देवानां परिषृतम् ।
 । अथो यथा वस्यसे प्रतिप्रोच्याहेदङ्किरिष्यामीति ।
 । एवमेव तदध्वर्युर्देवेभ्यः प्रतिप्रोच्य बर्हिर्दाति ।
 आत्मनोऽहिंसायै । यावतस्स्तुम्बान्परिदिशेत् ।
 यत्तेषामुच्छिंष्यात् । अति तद्यज्ञस्य रेचयेत् । एकं
 स्तुम्बं परिदिशेत् । तं सर्वन्दायात् ॥ 10 ॥ 3.2.2.5
 यज्ञस्यानतिरेकाय । वरुषवृद्धमसीत्याह । वरुषवृद्धा
 वा ओषधयः । देवबहिरित्याह । देवेभ्य एवैनत्करोति ।
 । मा त्वाऽन्वङ्गा तिर्यगित्याहाहिंसायै । पर्व ते
 राध्यासमित्याहर्ध्वै । आच्छेत्ता ते मा रिषमित्याह ।
 नास्यात्मनो मीयते । य एववैदं ॥ 11 ॥ 3.2.2.6
 देवबहिश्शतवल्श्विंरोहेत्याह । प्रजा वै बर्हिः ।
 प्रजानां प्रजननाय । सहस्रवल्शा वि वयं रुहेमेत्याह ।
 । आशिषमेवैतामा शास्ते । पृथिव्यास्संपृचं पाहीत्याह
 प्रतिष्ठित्यै । अयुङ्गायुङ्गान्मुष्टील्लुनोति । मिथुनत्वाय प्रजात्यै

। सुसंभृतां त्वा संभरामीत्याह । ब्रह्मणैवैनत्संभरति ॥ 12 ॥
 ॥ 3.2.2.7 अदित्यै रास्नाऽसीत्याह । इयवाँ अदितिः
 । अस्या एवैनद्रास्नाङ्करोति । इन्द्राण्यै सन्नहंनमित्याह ।
 इन्द्राणी वा अग्रे देवतानां ५ समनह्यत । साऽऽघ्नोत् ।
 ऋद्धौ सन्नह्यति । प्रजा वै बर्हिः । प्रजानामपरावापाय ।
 तस्मात्स्नावसन्ततां प्रजा जायन्ते ॥ 13 ॥ 3.2.2.8
 पूषा ते ग्रन्थिङ्ग्रात्वित्याह । पुष्टिमेव यजमाने दधाति ।
 स ते मास्थादित्याहाहि ५ सायै । पश्चात्प्राश्चमुपगूहति ।
 पश्चाद्वै प्राचीन ५ रेतो धीयते । पश्चादेवास्मै प्राचीन ५
 रेतो दधाति । इन्द्रस्य त्वा बाहुभ्यामुद्यच्छु इत्याह ।
 इन्द्रियमेव यजमाने दधाति । बृहस्पतेर्मूर्ध्ना हरामीत्याह
 । ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः ॥ 14 ॥ 3.2.2.9
 ब्रह्मणैवैनद्धरति । उर्वन्तरिख्यमन्विहीत्याह गत्यै ।
 देवङ्गममसीत्याह । देवानेवैनद्भमयति । अनधस्सादयति ।
 गर्भाणान्धृत्या अप्रपादाय । तस्माद्गर्भां प्रजानामप्रपादुकाः
 । उपरीव नि दधाति । उपरीव हि सुवर्गो लोकः ।

सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ॥ 15 ॥ 3.2.3.0 असीत्याह
 धृत्यै यजमाने दधात्यजामित्वाय स्थापयति दुहे दुहन्ति
 दुह्याद्वोग्धीति दधीत्याह स्यात्सादयति पञ्च च ॥ 3
 ॥ 3.2.3.1 पूर्वद्युरिध्माब्रुहिः करोति । यज्ञमेवारभ्य
 गृहीत्वोपवसति । प्रजापतिर्यज्ञमसृजत । तस्योखे
 अस्त्रं सेताम् । यज्ञो वै प्रजापतिः । यत्सांन्नाय्योखे भवतः
 । यज्ञस्यैव तदुखे उपदधात्यप्रस्त्रं साय । शुन्धध्वन्द्वैव्याय
 कर्मणे देवयज्याया इत्याह । देवयज्याया एवैनानि
 शुन्धति । मातरिश्वनो घर्मोऽसीत्याह ॥ 16 ॥ 3.2.3.2
 अन्तरिख्यवै मातरिश्वनो घर्मः । एषाल्लोकानां विधृत्यै
 । द्यौरसि पृथिव्यसीत्याह । दिवश्च ह्येषा पृथिव्याश्च
 संभृता । यदुखा । तस्मादेवमाह । विश्वधाया असि
 परमेण धाम्नेत्याह । वृष्टिर्वै विश्वधायाः । वृष्टिमेवावरुन्धे
 । दृहस्व मा ह्वारित्याह धृत्यै ॥ 17 ॥ 3.2.3.3
 वसूनां पवित्रमसीत्याह । प्राणा वै वसवः । तेषां
 एतद्भागधेयम् । यत्पवित्रम् । तेभ्य एवैनत्करोति ।

श॒तधा॑रꣳ स॒हस्र॑धा॒रमि॒त्याह॑ । प्रा॒णेष्वे॒वायु॑र्दधाति सर्व॒त्वाय॑
 । त्रि॒वृत्प॑लाशशा॒खाया॑न्द॒र्भमय॑ भवति । त्रि॒वृद्वै प्रा॒णः
 । त्रि॒वृत्मे॒व प्रा॒णं म॑ध्यतो यज॑माने दधाति ॥ 18 ॥
 3.2.3.4 सौ॒म्यꣳ पु॒र्णस्स॑योनि॒त्वाय॑ । सा॒ख्यात्प॒वित्र॑न्द॒र्भाः
 । प्रा॒ख्याय॑मधि॒नि द॑धाति । तत्प्रा॑णापा॒नयो॑ रू॒पम् ।
 ति॒र्यक्प्रा॑तः । तद्दर्श॑स्य रू॒पम् । दा॒र्श्यꣳ ह्ये॑तदहः । अन्न॒वै
 च॒न्द्रमाः॑ । अन्नं॑ प्रा॒णाः । उ॒भय॑मे॒वोपै॒त्यजा॑मित्वाय ॥ 19 ॥
 ॥ 3.2.3.5 तस्मा॑द॒यꣳ स॒र्वत॑ꣳ पवते । हु॒तस्स्तो॒को हु॒तो
 द्र॒प्स इ॒त्याह॑ प्रति॑ष्ठित्यै । ह॒विषो॑ऽस्क॑न्दाय । न हि हु॒तꣳ
 स्वाहा॑कृ॒तꣳ स्क॑न्दति । दि॒वि ना॒को ना॒माग्निः॑ । तस्य॑
 वि॒प्रुषो॑ भा॒गधे॑यम् । अ॒ग्नये॑ बृ॒हते॑ नाका॒येत्या॑ह । नाक॑मे॒वाग्निं
 भा॒गधे॑येन॒ सम॑र्धयति । स्वाहा॑ द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मित्या॒ह
 । द्यावा॑पृथि॒व्योरे॒वैन॒त्प्रति॑ष्ठापयति ॥ 20 ॥ 3.2.3.6
 प॒वित्र॑व॒त्याने॑यति । अ॒पाञ्चै॒वौष॑धीनाञ्च॒ रस॑ꣳ सꣳसृ॑जति
 । अथो॑ ओष॑धीष्वे॒व प॒शून्प्रति॑ष्ठापयति । अ॒न्वा॒रभ्य॑
 वाच॑र्य्यच्छति । य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्यै । धा॒रय॑न्नास्ते । धा॒रय॑न्त इव॒

हि दुहन्ति । कामधुख्ण इत्याहातृतीयस्यै । त्रयं इमे लोकाः ।
 इमानेव लोकान्यजमानो दुहे ॥ 21 ॥ 3.2.3.7
 अमूमिति नामं गृह्णाति । भद्रमेवासाङ्कमा विष्करोति ।
 सा विश्वायुस्सा विश्वव्यचास्सा विश्वकर्मेत्याह । इयवै
 विश्वायुः । अन्तरिख्विष्विव्यचाः । असौ विश्वकर्मा
 । इमानेवैताभिर्लोकान् यथापूर्वन्दुहे । अथो यथा
 प्रदात्रे पुण्यमाशास्तैः । एवमेवैना एतदुपस्तौति ।
 तस्मात्प्रादादित्युन्नीय वन्दमाना उपस्तुवन्तः पशून्दुहन्ति
 ॥ 22 ॥ 3.2.3.8 बहु दुग्धीन्द्राय देवेभ्यो हविरिति
 वाचविंसृजते । यथादेवतमेव प्रसौति । दैव्यस्य च
 मानुषस्य च व्यावृत्यै । त्रिराह । त्रिषत्या हि देवाः ।
 अवाचय्यमोऽनन्वारभ्योत्तराः । अपरिमितमेवाव रुन्धे । न
 दारुपात्रेण दुह्यात् । अग्निवद्वै दारुपात्रम् । यद्दारुपात्रेण
 दुह्यात् ॥ 23 ॥ 3.2.3.9 यातयाम्ना हविषा यजेत ।
 अथो खल्वाहुः । पुरोडाशमुखानि वै हवीरुषि । नेत इतः
 पुरोडाशं हविषो यामोऽस्तीति । काममेव दारुपात्रेण

दुह्यात् । शूद्र एव न दुह्यात् । असंतो वा एष संभूतः ।
 यच्छूद्रः । अहविरेव तदित्याहुः । यच्छूद्रो दोग्धीति ॥
 24 ॥ 3.2.3.10 अग्निहोत्रमेव न दुह्याच्छूद्रः । तद्धि
 नोत्पुनन्ति । यदा खलु वै पवित्रमत्येति । अथ तद्धिविरिति
 । संपृच्यध्वमृतावरीरित्याह । अपाञ्चैवौषधीनाञ्च रसः
 सृजति । तस्मादपाञ्चौषधीनाञ्च रसमुपजीवामः ।
 मन्द्रा धनस्य सातय इत्याह । पुष्टिमेव यजमाने दधाति ।
 सोमै न त्वात न च्मीन्द्राय दधीत्याह ॥ 25 ॥ 3.2.3.11
 सोममेवैनत्करोति । यो वै सोमं भर्षयित्वा । सव्वँत्सरः
 सोमन्न पिबति । पुनर्भर्ष्योऽस्य सोमपीथो भवति ।
 सोमं खलु वै साँन्नाय्यम् । य एवद्विँद्वान्त्साँन्नाय्यं पिबति
 । अपुनर्भर्ष्योऽस्य सामपीथो भवति । न मृन्मयेनापि
 दध्यात् । यन्मृन्मयोनापिदध्यात् । पितृदेवत्यः स्यात्
 ॥ 26 ॥ 3.2.3.12 अयस्पात्रेण वा दारुपात्रेण
 वाऽपि दधाति । तद्धि सदैवम् । उदन्वद्भवति । आपो
 वै रंख्योग्नीः । रंख्यंसामपंहत्यै । अदस्तमसि विष्णवे

त्वेत्याह । यज्ञो वै विष्णुः । यज्ञायैवैनददस्तङ्करोति ।
 विष्णो हव्यः ररख्यस्वेत्याह गुप्त्यै । अनधस्सादयति ।
 गर्भाणाम्भृत्या अप्रपादाय । तस्माद्गर्भाः प्रजानामप्रपादुकाः
 । उपरीव निदधाति । उपरीव हि सुवर्गो लोकः ।
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ॥ 27 ॥ 3.2.4.0 यज्ञो
 वा आपो धाम प्रणीय प्रचरत्यतीयादेतद्वाहुभ्यामित्याह
 हवींषि निर्वपति गत्यै चत्वारि च ॥ 4 ॥ 3.2.4.1
 कर्मणे वान्देवेभ्यश्शकेयमित्याह शक्त्यै । यज्ञस्य वै
 सन्ततिमनु प्रजाः पशवो यजमानस्य सन्तायन्ते । यज्ञस्य
 विच्छित्तिमनु प्रजाः पशवो यजमानस्य विच्छिद्यन्ते ।
 यज्ञस्य सन्ततिरसि यज्ञस्य त्वा सन्तत्यै स्तृणामि सन्तत्यै
 त्वा यज्ञस्येत्याहवनीयात्सन्तनोति । यजमानस्य प्रजायै
 पशूनाः सन्तत्यै । अपः प्रणयति । श्रद्धा वा आपः ।
 श्रद्धामेवारभ्य प्रणीय प्रचरति । अपः प्रणयति । यज्ञो
 वा आपः ॥ 28 ॥ 3.2.4.2 यज्ञमेवारभ्य प्रणीय
 प्रचरति । अपः प्रणयति । वज्रो वा आपः । वज्रमेव

भ्रातृव्येभ्यः प्रहृत्य प्रणीय प्रचरति । अपः प्रणयति ।
 आपो वै ररख्णोघ्नीः । ररख्णसामपहृत्यै । अपः प्रणयति ।
 आपो वै देवानां प्रियन्धामं । देवानामेव प्रियन्धामं प्रणीय
 प्रचरति ॥ 29 ॥ 3.2.4.3 अपः प्रणयति । आपो वै
 सर्वा देवताः । देवता एवारभ्य प्रणीय प्रचरति । वेषाय
 त्वेत्याह । वेषाय ह्येनदादत्ते । प्रत्युष्टं ररख्णः प्रत्युष्टा
 अरातय इत्याह । ररख्णसामपहृत्यै । धूरसीत्याह । एष वै
 धुर्योऽग्निः । तय्यँदनुपस्पृश्यातीयात् ॥ 30 ॥ 3.2.4.4
 अध्वर्युश्च यजमानश्च प्रदहेत् । उपस्पृश्यात्यैति । अध्वर्योश्च
 यजमानस्य चाप्रदाहाय । धूर्व तय्योऽस्मान्धूर्वति तन्धूर्व
 यव्वयन्धूर्वाम् इत्याह । द्वौ वाव पुरुषौ । यश्चैव धूर्वति ।
 यश्चैनन्धूर्वति । तावुभौ शुचाऽर्पयति । त्वन्देवानामसि
 सस्त्रितमं पप्रितमञ्जुष्टमं वह्नितमन्देवहूतममित्याह ।
 यथायजुरेवैतत् ॥ 31 ॥ 3.2.4.5 अहुतमसि
 हविर्धानमित्याहानात्यै । दृहस्व मा ह्वारित्याह धृत्यै

। मि॒त्रस्य॑ त्वा॒ च॒र॒ख्युषा॑ प्रे॒ख्य इत्या॑ह मि॒त्रत्वाय॑ । मा
 भे॒र्मा स॒र्व्वि॑क॒था मा त्वा॑ हि॒सि॒षमि॒त्याहा॑हि॒सायै॑ ।
 यद्वै कि॒ञ्च वा॒तो नाभि॑ वा॒ति । तथ्सर्व्वै॑रु॒णदे॒वत्य॑म् ।
 उ॒रु वा॒ताये॒त्याह॑ । अवा॑रु॒णमे॒वैन॑त्करोति । दे॒वस्य॑ त्वा
 सवि॒तुः प्र॑स॒व इत्या॑ह प्र॒सूत्यै॑ । अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मि॒त्याह॑
 ॥ 32 ॥ 3.2.4.6 अ॒श्विनो॑ हि दे॒वाना॑म॒ध्वर्यू॑
 आस्ता॑म् । पू॒ष्णो ह॒स्ताभ्या॑मि॒त्याह॑ य॒त्यै । अ॒ग्नये॑
 जुष्ट॒न्निर्व॑पा॒मीत्या॑ह । अ॒ग्नय॑ ए॒वैना॒ञ्जुष्ट॒न्निर्व॑पति । त्रि॒र्यजु॑षा
 । त्रय॑ इ॒मे लो॒काः । ए॒षाँल्लो॑काना॒मात्यै॑ । तू॒ष्णीश्च॑तु॒र्थम्
 । अ॒प॑रि॒मितमे॒वाव॑रुन्धे । स ए॒वमे॒वानु॑पूर्व॑ ह॒वीषि॑
 निर्व॑पति ॥ 33 ॥ 3.2.4.7 इ॒दन्दे॒वाना॑मि॒दमु॑
 नस्स॒हेत्या॑ह व्यावृ॒त्यै । स्फा॒त्यै त्वा॒ ना॒रा॒त्या इत्या॑ह
 गु॒त्यै । तम॑सी॒व वा ए॒षोऽन्त॑श्चरति । यः प॑री॒णहि॑ ।
 सुव॑र॒भि वि॒ ख्ये॑ष॒वैश्चान॑र॒ज्योति॑रि॒त्याह॑ । सुव॑र॒वाभि॑ वि
 प॑श्यति वैश्चान॒र॒ज्योतिः॑ । द्यावा॑पृथि॒वी ह॒विषि॑ गृही॒त

उदवेपेताम् । दृ० हन्ता॒न्दुर्या॒ द्यावा॑पृथि॒व्योरित्या॑ह ।
 गृहाणा॒न्द्यावा॑पृथि॒व्योर्धृत्यै॑ । उ॒र्वन्तरि॑ख्यमन्विहीत्या॑ह गत्यै॑
 । अ॒दि॒त्यास्त्वो॒पस्थे॑ सादया॒मीत्या॑ह । इ॒यवौ॑ अ॒दितिः॑ ।
 अ॒स्या ए॒वैन॑दुपस्थे॑ सादयति । अ॒ग्ने ह॒व्यः र॑ख्य॒स्वेत्या॑ह
 गु॒प्त्यै॑ ॥ 34 ॥ 3.2.5.0 द्वाभ्यामु॒त्पु॒नाति॑ र॒श्मयो॑
 नय॒न्त्यग्ने॑ य॒ज्ञप॑तिर्य्यञ्जोऽदि॒तिर॒स्क॑न्दाय गृह्णा॒मीत्या॑ह
 व॒देत्या॑ह वि॒जित्या॑ अप॑हत्या॒ अस्क॑न्दाय॒ त्रीणि॑ च ॥ 5
 ॥ 3.2.5.1 इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन् । सोऽपः॑ । अ॒भ्य॑म्रियत ।
 तासा॒र्य्यन्मे॒ध्य॑र्य्यञ्जि॒यः स॑दे॒वमासी॑त् । तदपो॑द॒क्राम॑त्
 । ते द॒र्भा अ॑भवन् । यद्भ॒र्भे॒रप॑ उ॒त्पु॒नाति॑ । या ए॒व
 मे॒ध्या य॒ज्ञिया॒स्सदे॒वा आपः॑ । ताभि॑रे॒वैना॒ उ॒त्पु॒नाति॑ ।
 द्वाभ्यामु॒त्पु॒नाति॑ ॥ 35 ॥ 3.2.5.2 द्वि॒पाद्य॑ज॒मानः॑
 प्र॒ति॒ष्ठित्यै॑ । दे॒वो व॑स्सवि॒तोत्पु॑ना॒त्वित्या॑ह । स॒वि॒तृप्र॑सूत
 ए॒वैना॒ उ॒त्पु॒नाति॑ । अ॒च्छि॑द्रेण प॒वि॒त्रेणे॒त्याह॑ । अ॒सौ
 वा आ॑दि॒त्योऽच्छि॑द्रं प॒वि॒त्रम् । तेनै॒वैना॒ उ॒त्पु॒नाति॑ ।
 वसो॒स्सूर्य॑स्य र॒श्मिभि॑रित्या॑ह । प्रा॒णा वा आपः॑ । प्रा॒णा

वसंवः । प्राणा रश्मयः ॥ 36 ॥ 3.2.5.3 प्राणैरेव
 प्राणान्त्सं पृणक्ति । सावित्रियर्चा । सवितृप्रसूतं मे
 कर्मासदिति । सवितृप्रसूतमेवास्य कर्म भवति । पच्छो
 गांयत्रिया त्रिष्वमृद्धत्वाय । आपो देवीरग्रेषुवो अग्रेषुव
 इत्याह । रूपमेवासांमेतन्महिमानं व्याचष्टे । अग्रं इमं यज्ञं
 नयताग्रे यज्ञपतिमित्याह । अग्रं एव यज्ञं नयन्ति । अग्रे
 यज्ञपतिम् ॥ 37 ॥ 3.2.5.4 युष्मानिन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्यं
 यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्यं इत्याह । वृत्रं हं हनिष्यन्निन्द्र
 आपो वव्रे । आपो हेन्द्रं वव्रिरे । संज्ञामेवासांमेतत्सामानं
 व्याचष्टे । प्रोक्षितास्स्थेत्याह । तेनापः प्रोक्षिताः
 । अग्रये वो जुष्टं प्रोक्षाम्यग्नीषोमाभ्यामित्याह ।
 यथादेवतमेवैनान्प्रोक्षति । त्रिः प्रोक्षति । त्र्यावृद्धि यज्ञः
 ॥ 38 ॥ 3.2.5.5 अथो रक्षसामपहत्यै । शुन्धध्वं
 दैव्याय कर्मणे देवयज्याया इत्याह । देवयज्याया
 एवैनानि शुन्धति । त्रिः प्रोक्षति । त्र्यावृद्धि यज्ञः ।
 अथो मेध्यत्वाय । अवधूतः रक्षोऽवधूता आरातय

इत्याह । ररुषसामपहत्यै । अदित्यास्त्वगसीत्याह
 । इयवाँ अदितिः ॥ 39 ॥ 3.2.5.6 अस्या
 एवैनत्त्वचङ्करोति । प्रति त्वा पृथिवी वेत्त्वित्याह प्रतिष्ठित्यै
 । पुरस्तात्प्रतीचीनग्रीवमुत्तरलोमोपस्तृणाति मेध्यत्वाय ।
 तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यश्च पशवो मेधमुपतिष्ठन्ते । तस्मात्प्रजा
 मृगं ग्राहुकाः । यज्ञो देवेभ्यो निलायत । कृष्णो रूपं कृत्वा
 । यत्कृष्णाजिने हविरध्यवहन्ति । यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते
 । हविषोऽस्कन्दाय ॥ 40 ॥ 3.2.5.7 अधिषवणमसि
 वानस्पत्यमित्याह । अधिषवणमेवैनत्करोति । प्रति
 त्वाऽदित्यास्त्वग्वेत्त्वित्याह सयत्वाय । अग्नेस्तनूरसीत्याह
 । अग्नेर्वा एषा तनूः । यदोषधयः । वाचो विसर्जनमित्याह
 । यदा हि प्रजा ओषधीनामश्नन्ति । अथ वाचं
 विसृजन्ते । देववीतये त्वा गृह्णामीत्याह ॥ 41 ॥
 3.2.5.8 देवताभिरेवैनत्समर्धयति । अद्रिरसि वानस्पत्य
 इत्याह । ग्रावाणमेवैनत्करोति । स इदं देवेभ्यो हव्यं
 सुशमिं शमिष्वेत्याह शान्त्यै । हविष्कृदेहीत्याह । य

ए॒व दे॒वानां॑ ह॒विष्कृतः॑ । तान् ह्व॑यति । त्रि॒ह्वय॑ति ।
 त्रिष॑त्या हि दे॒वाः । इष॑माव॒दोर्ज॑माव॒देत्या॑ह ॥ 42 ॥
 3.2.5.9 इष॑मे॒वोर्ज॑ यज॑माने दधाति । द्यु॒मद्व॑दत व॒यः
 संघा॑तं जे॒ष्मेत्या॑ह॒ भ्रातृ॑व्याभिभूत्यै । मनो॑श्श्रद्धादे॒वस्य॑
 यज॑मानस्यासुर॒घ्नी वाक् । य॒ज्ञायु॑धेषु प्रवि॑ष्टाऽऽसीत्
 । तेऽसुरा॑ याव॑न्तो य॒ज्ञायु॑धाना॑मुद्व॑दतामुपाशृ॑ण्वन् ।
 ते परा॑भवन् । तस्मा॒त्स्वानां॑ मध्ये॑ऽवसाय॑ यजेत ।
 याव॑न्तोऽस्य॒ भ्रातृ॑व्या य॒ज्ञायु॑धाना॑मुद्व॑दतामुपशृ॑ण्वन्ति ।
 ते परा॑ भवन्ति । उ॒च्चैस्स॒माहे॑न्त॒ वा आ॑ह॒ विजि॑त्यै ॥
 43 ॥ 3.2.5.10 वृ॒द्ध ए॑षामिन्द्रि॒यव्यै॑र्यम् । श्रेष्ठ॑ एषां
 भवति । व॒रुष॑वृ॒द्धम॑सि॒ प्रति॑ त्वा व॒रुष॑वृ॒द्धवै॑त्त्वित्या॑ह
 । व॒रुष॑वृ॒द्धा वा ओष॑धयः । व॒रुष॑वृ॒द्धा इ॒षीका॒स्समृ॑द्धौ
 । य॒ज्ञः र॒ख्याः॒॑स्यनु॑ प्रावि॑शन् । तान्य॒स्ना प॒शुभ्यो॑
 नि॒रवा॑दयन्त । तुषै॒रोष॑धी॒भ्यः । परा॑पूतः॒ र॒खः परा॑पूता
 अरा॑तय॒ इत्या॑ह । र॒खसा॑मप॑हत्यै ॥ 44 ॥ 3.2.5.11
 र॒खसां॑ भा॒गोऽसी॑त्या॒ह । तुषै॒रेव॑ र॒ख्याः॒॑सि नि॒रवा॑दयते

। अ॒प उ॒प॑स्पृ॒शति॑ मे॒ध्य॒त्वाय॑ । वा॒युर्वो॑ वि॒वि॒न॒क्तित्या॑ह ।
 प॒वि॒त्र॒घ्नै वा॒युः । पु॒नात्ये॒वैनान् । अ॒न्तरि॑ख्यादि॒व वा ए॒ते
 प्र॒स्क॑न्दन्ति । ये शू॒र्पात् । दे॒वो व॑स्सवि॒ता हि॒र॑ण्यपाणि॒ः
 प्र॒ति॒गृ॒ह्णा॒त्वित्या॑ह॒ प्र॒ति॑ष्ठित्यै । ह॒विषो॑ऽस्क॑न्दाय ।
 त्रि॒ष्फ॒लीक॑र्त॒वा आ॑ह । त्र्या॑वृ॒द्धि य॒ज्ञः । अथो॑ मे॒ध्य॒त्वाय॑
 ॥ 45 ॥ 3.2.6.0 नि॒लाय॑त॒ वि॒धृत्यै॑ वी॒र्ये॑ण
 स्क॑न्दन्ति च॒त्वारि॑ च ॥ 6 ॥ 3.2.6.1 अव॑धूत॒ः
 र॒ख्योऽव॑धूता॒ अरा॑तय॒ इत्या॑ह । र॒ख्य॑सा॒मप॑हत्यै ।
 अ॒दि॒त्या॒स्त्वग॑सीत्या॑ह । इ॒य॒घ्नाँ अ॒दि॒तिः । अ॒स्या
 ए॒वैन॑त्त्वच॑ङ्क॒रोति॑ । प्र॒ति त्वा पृ॑थि॒वी वे॒त्त्वित्या॑ह॒ प्र॒ति॑ष्ठित्यै
 । पु॒रस्ता॑त्प्र॒तीची॑न॒ग्रीव॑मु॒त्तर॑लो॒मोप॑स्तृणाति मे॒ध्य॒त्वाय॑ ।
 तस्मा॑त्पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्च॑ः प॒शवो॑ मे॒धमु॑प॒तिष्ठ॑न्ते । तस्मा॑त्प्र॒जा
 मृ॒गं ग्रा॑हु॒काः । य॒ज्ञो दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त ॥ 46 ॥ 3.2.6.2
 कृ॒ष्णो रू॒पं कृ॒त्वा । यत्कृ॑ष्णाजि॒ने ह॒विर॑धि॒पि॒नष्टि॑ । य॒ज्ञादे॒व
 तद्य॒ज्ञं प्र॑यु॒ङ्क्ते । ह॒विषो॑ऽस्क॑न्दाय । द्यावा॑पृथि॒वी सु॒हास्ता॑म्
 । ते श॑म्यामा॒त्रमे॒कम॒हर्ष्ये॑ता॒ः श॑म्यामा॒त्रमे॒कम॒हः

। दि॒वस्स्क॑म्भ॒निर्ऱसि॑ प्रति॒ त्वाऽदि॑त्या॒स्त्वग्वे॒त्त्वित्या॑ह
। द्यावा॑पृथि॒व्योर्वी॑त्यै" । धि॒षणा॑ऽसि पर्व॒त्या प्रति॑ त्वा
दि॒वस्स्क॑म्भ॒निर्वे॒त्त्वित्या॑ह । द्यावा॑पृथि॒व्योर्विधृ॑त्यै ॥ 47 ॥

3.2.6.3 धि॒षणा॑ऽसि पार्व॒तेयी॑ प्रति॒ त्वा पर्व॑तिर्वे॒त्त्वित्या॑ह
। द्यावा॑पृथि॒व्योर्धृ॑त्यै" । दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒सव॑
इत्या॑ह प्र॒सू॑त्यै । अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॑ह । अ॒श्विनो॑
हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू आस्ता॑म् । पू॒ष्णो हस्ता॑भ्या॒मित्या॑ह
यत्त्यै" । अधि॑वपा॒मीत्या॑ह । य॒थादे॒वतमे॒वैनानधि॑ वपति ।

धा॒न्यम॑सि धिनु॒हि दे॒वानि॑त्या॑ह । ए॒तस्य॑ यजु॑षो वी॒र्ये॑ण
॥ 48 ॥ 3.2.6.4 याव॑देका॑ दे॒वता॑ का॒मय॑ते याव॑देका॑
। ताव॑दाहु॒तिः प्र॑थते । न हि तदस्ति॑ । यत्ताव॑दे॒व स्यात्
। याव॑ञ्जुहोति॑ । प्रा॒णाय॑ त्वाऽपा॒नाय॑ त्वेत्या॑ह । प्रा॒णाने॑व
यज॑माने दधाति । दी॒र्घाम॑नु प्र॒सि॑तिमायु॑षे धा॒मित्या॑ह
। आयु॑रे॒वास्मि॑न्दधाति । अ॒न्तरि॑क्षादि॒व वा ए॒तानि॑
प्रस्क॑न्दन्ति । यानि॑ दृ॒षदः॑ । दे॒वो व॑स्सवि॒ता हि॑र॒ण्यपा॑णिः
प्रति॑गृह्णा॒त्वित्या॑ह प्रति॑ष्ठित्यै । ह॒विषो॑ऽस्क॑न्दाय ।

असं॒वृ॒पन्ती॑ पि॒ष्पा॒णूनि॑ कुरु॒तादि॒त्याह॑ मे॒ध्य॒त्वाय॑ ॥ 49
 ॥ 3.2.7.0 वर्त॑यति॒ दि॒वंमे॒वैतेन॑ दृ॒हति॑ स॒म्भ॒वति॑
 त॒ स॒स्कृ॑तमा॒त्मान॒न्द्वाद॑श॒ स॒स्थि॑ते त्रीणि॒ च ॥
 7 ॥ 3.2.7.1 धृ॒ष्टि॑रसि॒ ब्रह्म॑ य॒च्छे॒त्याह॑ धृ॒त्यै ।
 अपा॑ग्नेऽग्निमा॒माद॑ जहि॒ निष्क्र॒व्याद॑ से॒धा दे॒वय॑जं
 व॒हेत्या॑ह । य ए॒वामा॑त्क्र॒व्यात् । तम॑प॒हत्य॑ । मे॒ध्येऽग्नौ॑
 क॒पाल॒मुप॑दधाति । नि॒र्दग्ध॑ र॒क्षो नि॒र्दग्धा॑ अ॒रा॒तय॑
 इत्या॑ह । र॒क्षा॑स्ये॒व नि॒र्दह॑ति । अ॒ग्नि॒वत्यु॑प॒दधा॑ति
 । अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के ज्योति॑र्धत्ते । अ॒ङ्गा॒र॒मधि॑ वर्तयति
 ॥ 50 ॥ 3.2.7.2 अ॒न्तरि॑क्ष ए॒व ज्योति॑र्धत्ते ।
 आ॒दि॒त्यमे॒वामुष्मि॑ल्लो॒के ज्योति॑र्धत्ते । ज्योति॑ष्मन्तोऽस्मा
 इ॒मे लो॒का भ॑वन्ति । य ए॒वं वेद॑ । ध्रु॒वम॑सि पृथि॒वीं
 दृ॒ह॒हेत्या॑ह । पृथि॒वीमे॒वैतेन॑ दृ॒हति॑ । ध॒र्त्रम॑स्यन्तरि॑क्षं
 दृ॒ह॒हेत्या॑ह । अ॒न्तरि॑क्षमे॒वैतेन॑ दृ॒हति॑ । ध॒रुण॑मसि॒ दि॒वं
 दृ॒ह॒हेत्या॑ह । दि॒वंमे॒वैतेन॑ दृ॒हति॑ ॥ 51 ॥ 3.2.7.3
 ध॒र्मा॑सि॒ दि॒शो दृ॒ह॒हेत्या॑ह । दि॒श ए॒वैतेन॑ दृ॒हति॑ ।

इ॒माने॒वैतैर्लो॒कान्दृ॑हति । दृ॑ह॒न्तेऽस्मा॑ इ॒मे लो॒काः
 प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ । य ए॒वं वेद॑ । त्री॒ण्यग्रे॑ क॒पाला॒न्युप॑दधाति
 । त्रय॑ इ॒मे लो॒काः । ए॒षां लो॒काना॒माप्त्यै॑ । एक॒मग्रे॑
 क॒पालमु॑प॑ दधाति । एकं॒ वा अग्रे॑ क॒पालं॒ पुरु॑षस्य
 संभ॑वति ॥ 52 ॥ 3.2.7.4 अथ द्वे । अथ त्री॒णि
 । अथ॑ च॒त्वारि॑ । अथाष्टौ । तस्मा॑द॒ष्टाक॑पालं॒ पुरु॑षस्य
 शिरः॑ । यदे॒वं क॒पाला॒न्युप॑दधाति । य॒ज्ञो वै प्र॒जाप॑तिः
 । य॒ज्ञमे॒व प्र॒जाप॑तिः॒ स॑स्करोति । आ॒त्मानं॑मे॒व
 तथ्स॑स्करोति । त॑ स॒स्कृत॑मा॒त्मानम्॑ ॥ 53 ॥
 3.2.7.5 अ॒मुष्मि॑ल्लो॒केऽनु॑ परैति । यद॒ष्टावु॑प॑दधाति ।
 गा॒य॒त्रिया॑ तथ्संमि॑तम् । यन्न॑व । त्रि॒वृता॑ तत् । यद्व॑शं
 । वि॒राजा॑ तत् । यदेका॑दश । त्रि॒ष्टुभा॑ तत् । यद्वा॑दश
 ॥ 54 ॥ 3.2.7.6 जग॑त्या॒ तत् । छन्द॑स्संमि॑तानि
 स उ॑प॒दध॑त्क॒पाला॑नि । इ॒माल्लो॑कान॑नुपूर्व॑न्दिशो॒ विधृ॑त्यै
 दृ॑हति । अथायु॑ः प्रा॒णान्प्र॒जां प॒शून् यज॑माने दधाति ।
 स॒जा॒तान॑स्मा अ॒भितो॑ बहु॒लान्क॑रोति । चि॒त॒स्स्थे॒त्याह॑ ।

यथा॒य॒जुरे॒वैतत् । भृ॒गूणा॒मङ्गि॒रसा॒न्तप॑सा तप्यध्व॒मित्या॑ह ।
 दे॒वता॑नामे॒वैना॑नि तप॑सा तपति । तानि॒ तत॒स्स॑ स्थि॒ते ।
 यानि॑ घ॒र्मे क॒पाला॑न्युपचि॒न्वन्ति॑ वे॒धस॒ इति॑ चतु॑ष्पदय॒र्चा वि॑
 मु॒ञ्चति॑ । चतु॑ष्पाद॒ः प॒शवः॑ । प॒शुष्वे॒वोपरि॑ष्ठात्प्रति॑ तिष्ठति
 ॥ 55 ॥ 3.2.8.0 अ॒न्या जि॑न्वन्त्यनु वि॒सृत्यै॒वमा॑हाशा॒न्त
 आह॒ गु॒त्यै छ॒न्नं ब्र॒ह्मा॑ब्रवीद्वितीय॑म॒भ्य॒पातय॑त्सूर्या॒भिनि॑मृक्ते
 दे॒वाः ॥ 8 ॥ 3.2.8.1 दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒व
 इत्या॑ह प्रसू॒त्यै । अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॑ह । अ॒श्विनो॑
 हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू आ॑स्ता॒म् । पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्या॑मित्या॑ह
 यत्यै॑ । स॒व्व॑पा॒मीत्या॑ह । यथा॒दे॒वत॑मे॒वैना॑नि स॒व्व॑पति ।
 समा॑पो अ॒द्भिर्ग॑मत् स॒मोष॑धयो॒ रसे॑नेत्या॑ह । आपो॒ वा
 ओष॑धीर्जि॒न्वन्ति॑ । ओष॑धयो॒ऽपो जि॑न्वन्ति । अ॒न्या वा
 ए॒तासा॑म॒न्या जि॑न्वन्ति ॥ 56 ॥ 3.2.8.2 तस्मा॑दे॒वमा॑ह
 । स॒ रे॒वती॒र्जग॑तीभिर्मधु॑मतीर्मधु॑मतीभिस्सृ॒ज्यध्व॒मित्या॑ह
 । आपो॒ वै रे॒वतीः॑ । प॒शवो॒ जग॑तीः । ओष॑धयो॒ मधु॑मतीः
 । आप॒ ओष॑धीः प॒शून् । ताने॒वास्मा॑ एक॒धा स॒सृ॒ज्य

। मधु॑मतः॑ करोति । अ॒द्भ्यः॑ परि॒ प्रजा॑तास्थ॒ सम॒द्भिः॑
 पृ॒च्यध्व॒मिति॑ प॒र्याप्ला॑वयति । यथा॒ सुवृ॑ष्ट इ॒माम॑नुवि॒सृत्य॑
 ॥ 57 ॥ 3.2.8.3 आप॒ ओष॑धी॒र्मह॑यन्ति । ता॒दृगे॒व
 तत् । जन॑यत्यै त्वा॒ संयौ॑मीत्या॒ह । प्र॒जा ए॒वैतेन॑
 दा॒धार । अ॒ग्रये॑ त्वा॒ऽग्नी॑षोमा॒भ्यामि॒त्याह॑ व्यावृ॑त्यै ।
 म॒खस्य॑ शिरो॒ऽसीत्या॑ह । य॒ज्ञो वै म॒खः । तस्यै॒तच्छि॑रः
 । यत्पु॑रो॒डाशः॑ । तस्मा॑दे॒वमा॑ह ॥ 58 ॥ 3.2.8.4
 घ॒र्मो॑ऽसि वि॒श्वायु॑रित्या॒ह । वि॒श्वमे॒वायु॑र्यज॑माने दधाति ।
 उ॒रु प्र॑थस्वो॒रु ते य॒ज्ञप॑तिः॑ प्रथता॒मित्या॑ह । यज॑मानमे॒व
 प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ प्रथयति । त्वचं॑ गृ॒ह्णी॒ष्वेत्या॑ह ।
 सर्व॑मे॒वैन॑ꣳ सत॑नुं करोति । अथा॒प आ॒नीय॒ परि॑मार्ष्टि
 । मा॒ꣳस ए॒व तत्त्वचं॑ दधाति । तस्मा॑त्त्व॒चा मा॒ꣳसं
 छ॒न्नम् । घ॒र्मो वा ए॒षोऽशा॑न्तः ॥ 59 ॥ 3.2.8.5
 अ॒र्धमा॑से॒र्धमा॑से प्रवृ॑ज्यते । यत्पु॑रो॒डाशः॑ । स ई॒श्वरो
 यज॑मानः॑ शु॒चा प्र॑दहः । पर्य॑ग्नि करोति । प॒शुमे॒वैन॑मकः

। शान्त्या॒ अप्र॑दाहाय । त्रि॒ः पर्य॑ग्नि॒ करोति॑ । त्र्या॑वृद्धि
य॒ज्ञः । अथो॒ रक्ष॑साम॒पंह॑त्यै । अ॒न्तरि॑त॒ः रक्षो॑ऽन्तरि॑ता
अरा॑तय॒ इत्या॑ह ॥ 60 ॥ 3.2.8.6 रक्ष॑साम॒न्तर्हि॑त्यै ।
पुरो॒डाशं॑ वा अधि॑श्रित॒ः रक्षा॑स्यजिघा॑सन् । दि॒वि
नाको॒ नामा॒ग्नी र॑क्षोहा । स ए॒वास्मा॒द्रक्षा॑स्यपा॑हन् ।
दे॒वस्त्वा॑ स॒विता श्र॑पय॒त्वित्या॑ह । स॒वितृ॑प्र॒सूत ए॒वैन॑ः
श्रपय॑ति । व॒षिष्ठे॑ अधि॒ नाक॑ इत्या॑ह । रक्ष॑साम॒पंह॑त्यै
। अ॒ग्निस्ते॑ त॒नुवं मा॑ऽति॒धागि॑त्याहाऽन॑तिदाहाय ।
अग्ने॑ ह॒व्यः र॑क्ष॒स्वेत्या॑ह गु॒प्त्यै ॥ 61 ॥ 3.2.8.7
अवि॑दहन्तः श्रपय॒तेति॑ वाचं॒ विसृ॑जते । य॒ज्ञमे॒व
ह॒वीःष्य॑भि॒व्याहृत्य॑ प्रत॑नुते । पुरो॒रुच॑मवि॑दाहाय॒ श्रुत्यै॑
करोति॑ । म॒स्तिष्को॒ वै पु॑रो॒डाशः॑ । तय्य॑न्नाभि॑ वा॒सये॑त्
। आ॒विर्म॒स्तिष्क॑स्स्यात् । अ॒भिवा॑सयति । तस्मा॑द्बुहा॑
म॒स्तिष्कः॑ । भस्म॑नाऽभिवा॑सयति । तस्मा॑न्मा॒ःसेना॑स्थि॑
छ॒न्नम् ॥ 62 ॥ 3.2.8.8 वे॒देना॒भिवा॑सयति ।
तस्मा॑त्केशै॒श्शिर॑श्छ॒न्नम् । अख॑लति॒भावु॑को भवति । य

ए॒व॒वै॒द । प॒शो॒र्वै प्र॒ति॒मा पु॒रो॒डाशः । स ना॒य॒जुष्क॑म॒भि॒वा॒स्यः ।
 । वृ॒थे॒व स्या॑त् । ई॒श्व॒रा य॒ज॑मा॒नस्य॑ प॒शव॑ः प्र॒मे॒तोः । सं
 ब्र॒ह्म॑णा पृ॒च्य॒स्वे॒त्याह॑ । प्रा॒णा वै ब्र॒ह्म ॥ 63 ॥ 3.2.8.9
 प्रा॒णाः प॒शवः॑ । प्रा॒णैरे॒व प॒शून्त्सं॑पृ॒णक्ति॑ । न प्र॒मायु॑का
 भ॒वन्ति॑ । य॒ज॑मा॒नो वै पु॒रो॒डाशः॑ । प्र॒जा प॒शव॑ः पु॒री॑षम् ।
 य॒दे॒वम॑भि॒घा॒रय॑ति । य॒ज॑मा॒नमे॒व प्र॒जया॑ प॒शुभि॑स्सम॒र्धय॑ति
 । दे॒वा वै ह॒विर्भृ॑त्वाऽब्रु॒वन् । कस्मि॑न्नि॒दं म॑क्ष्याम॒ह इति॑
 । सोऽ॒ग्नि॑र॒ब्रवी॑त् ॥ 64 ॥ 3.2.8.10 म॒यि त॒नू॒स्सं
 नि॒ध॑ध्वम् । अ॒हं व॒स्तं ज॑नयिष्यामि । यस्मि॑न्म॒क्ष्यध्व॑
 इति॑ । ते दे॒वा अ॒ग्नौ त॒नू॒स्संन्य॑दधत । तस्मा॑दाहुः ।
 अ॒ग्नि॑स्सर्वा॑ दे॒वता॑ इति॑ । सोऽ॒ङ्गारे॑णा॒पः । अ॒भ्य॑पातयत् ।
 तत॑ ए॒कतो॑ऽजायत । स द्वि॒तीय॑म॒भ्य॑पातयत् ॥ 65 ॥
 3.2.8.11 ततो॑ द्वि॒तो॑ऽजायत । स तृ॒तीय॑म॒भ्य॑पातयत् ।
 तत॑स्त्रि॒तो॑ऽजायत । यद॒द्ध्योऽजा॑यन्त । तदा॒प्याना॑माप्य॒त्वम्
 । यदा॒त्म॒भ्योऽजा॑यन्त । तदा॒त्म्याना॑मात्म्य॒त्वम् । ते
 दे॒वा आ॒प्येष्व॑मृजत । आ॒प्या अ॑मृजत॒ सूर्या॑भ्यु॒दिते॑

। सूर्याभ्युदितस्सूर्याभिनिमृक्ते ॥ 66 ॥ 3.2.8.12
 सूर्याभिनिमृक्तः कुनखिनि । कुनखी श्यावदति ।
 श्यावदन्नग्रदिधिषौ । अग्रदिधिषुः परिवित्ते । परिवित्तो
 वीरहणि । वीरहा ब्रह्महणि । तद्ब्रह्महणं नात्यच्यवत ।
 अन्तर्वेदि निनयत्यवरुध्यै । उल्मुकेनाभि गृह्णाति शृतत्वाय
 । शृतकामा इव हि देवाः ॥ 67 ॥ 3.2.9.0 वै वायुराह
 परावतीत्याहाह द्वितीयः हरतीति परिगृह्णन्ति देवयजनीं
 करोति भवन्ति खनत्यकरेतत्कृत्वा रक्षोघ्नीरर्पयति ॥
 9 ॥ 3.2.9.1 देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति
 स्फ्यमादत्ते प्रसूत्यै । अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह । अश्विनौ
 हि देवानामध्वर्यू आस्ताम् । पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह
 यत्यै । आदद् इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिण इत्याह ।
 इन्द्रियमेव यजमाने दधाति । सहस्रभृष्टिशततेजा
 इत्याह । रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे । वायुरसि
 तिग्मतेजा इत्याह । तेजो वै वायुः ॥ 68 ॥ 3.2.9.2
 तेज एवास्मिन्दधाति । विषाद्वै नामासुर आसीत् ।

सोऽबिभेत् । यज्ञेन मा देवा अभिभविष्यन्तीति । स
 पृथिवीमभ्यवमीत् । सा मेध्याऽभवत् । अथो यदिन्द्रो
 वृत्रमहन् । तस्य लोहितं पृथिवीमनु व्यधावत् । सा
 मेध्याऽभवत् । पृथिवि देवयजनीत्याह ॥ 69 ॥

3.2.9.3 मेध्यामेवैनां देवयजनीं करोति । ओषध्यास्ते
 मूलं मा हिंसिषमित्याह । ओषधीनामहिंसायै । व्रजं
 गच्छ गोस्थानमित्याह । छन्दांसि वै व्रजो गोस्थानः
 । छन्दांस्येवास्मै व्रजं गोस्थानं करोति । वस्यंतु ते
 द्यौरित्याह । वृष्टिर्वै द्यौः । वृष्टिमेवाव रुन्धे । बधान देव
 सवितर परमस्यां परावतीत्याह ॥ 70 ॥ 3.2.9.4
 द्वौ वाव पुरुषौ । यं चैव द्वेष्टि । यश्चैनं द्वेष्टि । तावुभौ
 बध्नाति परमस्यां परावति शतेन पाशैः । योऽस्मान्द्वेष्टि
 यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा मौगित्याहानिमुत्तये । अरुरुर्वै
 नामासुर आसीत् । स पृथिव्यामुपमुत्तोऽशयत् । तं
 देवा अपहतोऽरुरुः पृथिव्या इति पृथिव्या अपाघ्नन्
 । भ्रातृव्यो वा अरुरुः । अपहतोऽरुरुः पृथिव्या इति

यदाहं ॥ 71 ॥ 3.2.9.5 भ्रातृव्यमेव पृथिव्या
 अपंहन्ति । तेऽमन्यन्त । दिवद्वाँ अयमितः पतिष्यतीति
 । तमरुरुस्ते दिवं माऽस्कानिति दिवःपर्यबाधन्त ।
 भ्रातृव्यो वा अरुरुः । अरुरुस्ते दिवं मा स्कानिति यदाहं
 । भ्रातृव्यमेव दिवः परिबाधते । स्तम्बयजुरहरति ।
 पृथिव्या एव भ्रातृव्यमपंहन्ति । द्वितीयः हरति ॥
 72 ॥ 3.2.9.6 अन्तरिक्षादेवैनमपंहन्ति । तृतीयः
 हरति । दिव एवैनमपंहन्ति । तूष्णीं चतुर्थः हरति
 । अपरिमितादेवैनमपंहन्ति । असुराणां द्युमग्नं
 आसीत् । यावदासीनः परापश्यति । तावद्देवानाम् ।
 ते देवा अब्रुवन् । अस्त्वेव नोऽस्यामपीति ॥ 73 ॥
 3.2.9.7 क्यन्नो दास्यथेति । यावत्स्वयं परिगृह्णीथेति
 । ते वसंवस्त्वेति दक्षिणतः पर्यगृह्णन् । रुद्रास्त्वेति
 पश्चात् । आदित्यास्त्वेत्युत्तरतः । तेऽग्निना प्राञ्चोऽजयन्
 । वसुभिर्दक्षिणा । रुद्रैः प्रत्यञ्चः । आदित्यैरुदञ्चः ।
 यस्यैवं विदुषो वेदिं परिगृह्णन्ति ॥ 74 ॥ 3.2.9.8

भव॑त्या॒त्मना॑ । परा॑ऽस्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति । दे॒वस्य॑
 सवि॑तुस्स॒व इत्या॑ह॒ प्रसू॑त्यै । कर्म॑ कृ॒ण्वन्ति वे॒धस॑
 इत्या॑ह । इ॒षित॑ः हि कर्म॑ क्रि॒यते॑ । पृ॒थि॒व्यै मे॒ध्यं
 चा॒मे॒ध्यं च॒ व्युद॑क्रामताम् । प्रा॒चीन॑मुदी॒चीनं॑ मे॒ध्यम् ।
 प्र॒ती॒चीनं॑ दक्षि॒णाऽमे॒ध्यम् । प्रा॒चीमुदी॑चीं प्रव॒णां करो॑ति ।
 मे॒ध्यामे॒वैनां॑ दे॒वय॑ज॒नीं करो॑ति ॥ 75 ॥ 3.2.9.9 प्राञ्चौ
 वेद्य॑ः सा॒वुन्न॑यति । आ॒ह॒व॒नीय॑स्य॒ परि॑गृहीत्यै । प्र॒ती॒ची
 श्रो॒णी । गा॒र्ह॒पत्य॑स्य॒ परि॑गृहीत्यै । अथो॑ मिथु॒न॒त्वाय॑ ।
 उ॒द्ध॑न्ति । यदे॒वास्या॑ अमे॒ध्यम् । तद॑प॒हन्ति । उ॒द्ध॑न्ति
 । तस्मा॑दोष॒धयः॑ परा॑भवन्ति ॥ 76 ॥ 3.2.9.10
 मूलं॑ छि॒नत्ति । भ्रातृ॑व्यस्यै॒व मूलं॑ छि॒नत्ति । मूल॑घ्नौ
 अ॒ति॒तिष्ठ॑द्रक्षाः॒स्य॒नूत्पि॑पते । यद्ध॑स्तेन छि॒न्द्यात् ।
 कु॒न्खि॒नीः प्र॒जास्स्युः॑ । स्फ्ये॑न छि॒नत्ति । वज्रो॑ वै स्फ्यः
 । वज्रे॑णै॒व य॒ज्ञाद्रक्षाः॒स्य॒प॑हन्ति । पि॒तृदे॒वत्या॑ऽति॒खाता
 । इ॒यतीं॑ ख॒नति ॥ 77 ॥ 3.2.9.11 प्र॒जाप॑तिना

यज्ञमुखेन॒ संमिताम् । वेदि॑र्दे॒वेभ्यो॒ निला॑यत । तां
 च॒तुरङ्गुले॑ऽन्व॒विन्दन् । तस्मा॑च्चतुरङ्गुलं॒ खेया॑ । च॒तुरङ्गुलं
 ख॑नति । च॒तुरङ्गुले॑ ह्योष॑धयः॒ प्रति॒तिष्ठ॑न्ति । आ प्र॑ति॒ष्ठायै
 ख॑नति । यज॑मानमे॒व प्र॑ति॒ष्ठां ग॑मयति । द॒क्षिण॒तो
 व॒र्षीय॑सीं करोति । दे॒वय॑जनस्यै॒व रू॒पम॑कः ॥ 78
 ॥ 3.2.9.12 पुरी॑षवतीं करोति । प्र॒जा वै प॒शवः॑
 पुरी॑षम् । प्र॒जयै॒वेन॑ प॒शुभिः॑ पुरी॑षवन्तं करोति । उत्त॑रं
 परि॒ग्राहं॑ परि॒गृह्णा॑ति । ए॒ताव॑ती॒ वै पृ॑थि॒वी । याव॑ती॒ वेदिः॑
 । तस्या॑ ए॒ताव॑त ए॒व भ्रातृ॑व्यं निर्भ॒ज्य । आ॒त्मन॒ उत्त॑रं
 परि॒ग्राहं॑ परि॒गृह्णा॑ति । ऋ॒तम॑स्यृत॒सदन॑मस्यृत॒श्रीर॑सीत्या॒ह
 । य॒थाय॑जुरे॒वैतत् ॥ 79 ॥ 3.2.9.13 क्रूर॑मि॒व
 वा ए॒तत्क॑रोति । यद्वेदि॑ क॒रोति॑ । धा अ॑सि स्व॒धा
 अ॒सीति॑ योयुप्यते॒ शान्त्यै॑ । उ॒र्वी चा॑सि व॒स्वी
 चा॒सीत्या॑ह । उ॒र्वीमे॒वेना॒व्वस्वी॑ करोति । पुरा॑ क्रूर॒स्य
 वि॒सृपो॑ विर॒ष्टिन्नित्या॑ह मे॒ध्य॒त्वाय॑ । उ॒दा॒दाय॑ पृथि॒वी

जी॒रदा॑नु॒र्यामै॑रयश्च॒न्द्रम॑सि स्व॒धाभि॑रित्या॒ह । यदे॒वास्या॑
 अमे॒ध्यम् । तद॑प॒हत्य॑ । मे॒ध्यां दे॒वय॑ज॒नीं कृ॒त्वा ॥ 80
 ॥ 3.2.9.14 यद॑दश्च॒न्द्रम॑सि मे॒ध्यम् । तद॑स्यामे॒रय॑ति ।
 तां धी॒रा॑सो अनु॒दृश्य॑ यजन्त॒ इत्या॒हानु॑ख्यात्यै । प्रोक्ष॑णी॒रा
 सा॑दय । इ॒ध्माब॑ह्नि॒रुप॑सादय । सु॒वं च सु॒चश्च॒ संमृ॑ड्वि ।
 पत्नी॑ꣳ संन॑ह्य । आज्ये॑नोदे॒हीत्या॑हानुपूर्वता॑यै । प्रोक्ष॑णी॒रा
 सा॑दयति । आपो॒ वै र॑क्षो॒घ्नीः ॥ 81 ॥ 3.2.9.15
 रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै । स्फ्य॑स्य॒ वर्त्म॑न्त्सादयति । य॒ज्ञस्य॑ संत॑त्यै
 । उ॒वाच॒ हासि॑तो दै॒वलः॑ । ए॒ताव॑ती॒र्वा अ॒मुष्मि॑ल्लो॒क आप॑
 आसन् । याव॑तीꣳ प्रोक्ष॑णी॒रिति॑ । तस्मा॑द्व॒ह्नीरा॑साद्याः॑
 । स्फ्य॑मुदस्यन् । यं द्वि॒ष्यात्तं ध्या॑येत् । शु॒चैवैन॑मर्पयति
 ॥ 82 ॥ 3.2.10.0 वृ॒श्चति॑ सा॒दये॑दि॒ध्मꣳ प॒ञ्च च ॥
 10 ॥ 3.2.10.1 वज्रो॒ वै स्फ्यः॑ । यद॒न्वश्च॑ धा॒रये॑त्
 । वज्रे॑ऽध्व॒र्युः क्ष॑ण्वीत । पु॒रस्ता॑त्ति॒र्यश्च॑ धा॒रय॑ति । वज्रो॒
 वै स्फ्यः॑ । वज्रे॑णैव य॒ज्ञस्य॑ दक्षि॒णतो॑ रक्षाꣳꣳस्य॑प॑हन्ति
 । अ॒ग्नि॒भ्यां प्रा॑चश्च प्र॒तीच॑श्च । स्फ्ये॑नोदी॑चश्चाध॒राच॑श्च

। स्फ्येन वा ए॒ष वज्रेणा॒स्यै पा॒प्मानं॑ भ्रातृ॒व्यम॑प॒हृत्य॑ ।
 उ॒त्क॒रेऽधि॑ प्रवृ॒श्चति ॥ 83 ॥ 3.2.10.2 यथो॑प॒धाय॑
 वृ॒श्चन्त्ये॒वम् । हस्ता॒ववं॑ नेनित्ते । आ॒त्मानं॑मे॒व प॑वयते
 । स्फ्यं प्रक्षा॑लयति मेध्य॒त्वाय॑ । अथो॑ पा॒प्मनं॑ ए॒व
 भ्रातृ॒व्यस्य॑ न्य॒ङ्गं छि॑नत्ति । इ॒ध्माब॒हिरु॑प॒साद॑यति यु॒क्त्यै॑
 । य॒ज्ञस्य॑ मिथु॒नत्वाय॑ । अथो॑ पुरो॒रुचं॑मे॒वैतां॑ द॒धाति ।
 उत्त॑रस्य॒ कर्म॑णोऽनु॒ख्यात्यै॑ । न पुर॒स्तात्प्र॑त्यगुप॒साद॑येत्
 ॥ 84 ॥ 3.2.10.3 यत्पुर॒स्तात्प्र॑त्यगुप॒साद॑येत् ।
 अ॒न्यत्रा॑हुतिप॒थादि॒ध्मं प्र॑ति॒पाद॑येत् । प्र॒जा वै ब॒र्हिः ।
 अप॑राध्रुयाद्व॒र्हिषा॑ प्र॒जानां॑ प्र॒जन॑नम् । प॒श्चात्प्रा॑गुप॒साद॑यति
 । आ॒हुति॑प॒थेने॒ध्मं प्र॑ति॒पाद॑यति । संप्र॑त्यै॒व ब॒र्हिषा॑ प्र॒जानां॑
 प्र॒जन॑नमु॒पैति॑ । दक्षि॑णमि॒ध्मम् । उत्त॑रं ब॒र्हिः । आ॒त्मा
 वा इ॒ध्मः । प्र॒जा ब॒र्हिः । प्र॒जा ह्या॑त्म॒न उत्त॑रतरा
 ती॒र्थे । ततो॑ मे॒धमु॑प॒नीय॑ । य॒थादे॒वत॑मे॒वैन॒त्प्रति॑ष्ठापयति
 । प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्यज॒मानः ॥ 85 ॥
 3.3.0.0 प्रत्यु॑ष्टन्दि॒वश्शि॒ल्पम॑य॒ज्ञो घृ॒तश्च॑ दे॒वासुरा॑स्स

ए॒तमिन्द्र॑ आ॒पो दे॒वीर॒ग्निना॑ धि॒ष्णि॒या अथ॑ सु॒चौ यो
वा अ॒य॒थादे॒वतं॑ परि॒वे॒षो वा ए॒का॒दश॑ ॥ 11 ॥

प्रत्यु॑ष्टम॒य॒ज्ञ ए॒षा हि वि॒श्वेषा॑न्दे॒वाना॑मूर्जा पृ॒थि॒वीमथो॑
र॒ख्य॑सा॒न्तां प्रजा॑ति॒न्द्वाभ्या॑न्तङ्का॒लेका॑ले न॒व॑सप्ततिः ॥ 79

॥ प्रत्यु॑ष्टमर्पयति ॥ हरिः॑ ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु
॥ तृतीयप्रपाठकस्समाप्तः। 3.3.0.0 तैत्तिरीयब्राह्मणे

तृतीयाष्टके तृतीय प्रपाठक प्रारम्भः ॥ हरिः ओम् ॥

3.3.1.0 जुहूर्मृ॑ज्याद्भवतीति॑ प्र॒त्यश्च॑ध॒स्ता॑न्मार्ष्टि॑ पञ्च॑ च
॥ 1 ॥ 3.3.1.1 प्रत्यु॑ष्टꣳ रक्षꣳ प्रत्यु॑ष्टा अ॒रा॒तय॑

इत्या॑ह । रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै । अ॒ग्नेर्व॑स्तेजि॒ष्ठेन॑ तेज॑सा
नि॒ष्टपा॑मीत्या॑ह मे॒ध्य॒त्वाय॑ । सु॒च॒स्संमार्ष्टि॑ । सु॒वम॑ग्रे ।

पुमाꣳ॑समे॒वाभ्य॑स्सꣳश्यति॑ मिथुन॒त्वाय॑ । अथ॑ जुहूर्म्
। अथो॑प॒भृत॑म् । अथ॑ ध्रु॒वाम् । अ॒सौ वै जुहूः॑ ॥

1 ॥ 3.3.1.2 अ॒न्तरि॑क्षमुप॒भृत् । पृ॒थि॒वी ध्रु॒वा ।

इ॒मे वै लो॒कास्सु॑चः । वृष्टि॑स्संमार्ज॒नानि॑ । वृष्टि॑र्वा
इ॒माल्लो॑का॒ननु॑पूर्व॒ कल्प॑यति । ते ततꣳ॑ कृ॒तास्समे॑धन्ते

। समेधन्तेऽस्मा इमे लोकाः प्रजयां पशुभिः । य
 एवैवँद । यदि कामयेत् वर्षुकः पर्जन्यस्यादिति ।
 अग्रतस्समृज्यात् ॥ 2 ॥ 3.3.1.3 वृष्टिमेव नि यच्छति
 । अवाचीनां हि वृष्टिः । यदि कामयेतावर्षुकस्यादिति
 । मूलतस्समृज्यात् । वृष्टिमेवोद्यच्छति । तदु वा आहुः
 । अग्रत एवोपरिष्ठात्समृज्यात् । मूलतोऽधस्तात् ।
 तदनुपूर्वं कल्पते । वर्षुको भवतीति ॥ 3 ॥ 3.3.1.4
 प्राचीमभ्याकारम् । अग्रैरन्तरतः । एवमिव ह्यन्नमद्यते ।
 अथो अग्राद्वा ओषधीनामूर्जं प्रजा उपजीवन्ति । ऊर्जं
 एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ । अधस्तात्प्राचीम् । दण्डमुत्तमतः ।
 मूलेन मूलं प्रतिष्ठित्यै । तस्मादरत्नौ प्राश्नुपरिष्ठाल्लोमानि
 । प्रत्यश्चधस्तात् ॥ 4 ॥ 3.3.1.5 सुगध्यैषा । प्राणो
 वै सुवः । जुहूर्दक्षिणो हस्तः । उपभृत्सव्यः । आत्मा
 ध्रुवा । अन्नं संमार्जनानि । मुखतो वै प्राणोऽपानो
 भूत्वा । आत्मानमन्नं प्रविश्य । बाह्यतस्तनुवः शुभयति

। तस्मात्सुवमेवाग्रे संमार्ष्टि । मुखतो हि प्राणोऽपानो
भूत्वा । आत्मानमन्नमाविशति । तौ प्राणापानौ ।
अव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति । य एवं वेद ॥ 5

॥ 3.3.2.0 वेदस्याग्रः सुखसंमार्जनानि विदोहो
गमयति पशवो रमन्ते हिंसीष्यद् च ॥ 2 ॥

3.3.2.1 दिवश्शिल्पमवततम् । पृथिव्याः ककुभि
श्रितम् । तेन वयः सहस्रबलशेन । सपत्नं नाशयामसि
स्वाहेति सुखसंमार्जनान्यग्नौ प्र हरति । आपो वै
दर्भाः । रूपमेवैषामेतन्महिमानं व्याचष्टे । अनुष्टुभर्चा ।
आनुष्टुभः प्रजापतिः । प्राजापत्यो वेदः । वेदस्याग्रः
सुखसंमार्जनानि ॥ 6 ॥ 3.3.2.2 स्वेनैवैनानि छन्दसा

। स्वयां देवतया समर्धयति । अथो ऋग्वाव योषां ।
दर्भो वृषां । तन्मिथुनम् । मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति
प्रजननाय । प्रजायते प्रजयां पशुभिर्यजमानः । तान्येके
वृथैवापांस्यन्ति । तत्तथा न कार्यम् । आरब्धस्य यज्ञियस्य

कर्मणस्सविदोहः ॥ 7 ॥ 3.3.2.3 यद्येनानि पशवोऽभि-
 तिष्ठेयुः । न तत्पशुभ्यः कम् । अद्विर्माजयित्वोत्करे
 न्यस्येत् । यद्वै यज्ञियस्य कर्मणोऽन्यत्राहुतीभ्यस्संतिष्ठते
 । उत्करो वाव तस्य प्रतिष्ठा । एताः हि तस्मै प्रतिष्ठां
 देवास्समभरन् । यदद्विर्माजयति । तेन शान्तम् । यदुत्करे
 न्यस्यति । प्रतिष्ठामेवैनानि तद्रमयति ॥ 8 ॥ 3.3.2.4
 प्रतितिष्ठति प्रजया पशुभिर्यजमानः । अथो स्तम्बस्य वा
 एतद्रूपम् । यथ्स्रुक्संमार्जनानि । स्तम्बशो वा ओषधयः
 । तासां जरत्कक्षे पशवो न रमन्ते । अप्रियो ह्येषां
 जरत्कक्षः । यावदप्रियो ह वै जरत्कक्षः पशूनाम् ।
 तावदप्रियः पशूनां भवति । यस्यैतान्यन्यत्राग्नेर्दधति ।
 नवदाव्यासु वा ओषधीषु पशवो रमन्ते ॥ 9 ॥ 3.3.2.5
 नवदावो ह्येषां प्रियः । यावत्प्रियो ह वै नवदावः पशूनाम्
 । तावत्प्रियः पशूनां भवति । यस्यैतान्यग्नौ प्रहरेन्ति
 । तस्मादेतान्यग्नावेव प्रहरेत् । यत्रस्मिन्समृज्यात् ।

प॒शूनां धृ॒त्यै । यो भू॒ताना॒मधि॑पतिः । रु॒द्रस्त॑न्तिच॒रो
 वृषा॑ । प॒शून्स्माकं॑ मा हि॒ंसीः । ए॒तद॑स्तु हु॒तं तव॑
 स्वाहेत्य॑ग्निसं॒मार्ज॑न्य॒ग्नौ प्र॑हरति । ए॒षा वा ए॒तेषां॑ योनिः
 । ए॒षा प्र॑ति॒ष्ठा । स्वामे॒वैनानि॑ योनि॑म् । स्वां प्र॑ति॒ष्ठां
 ग॑मयति । प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्यज॑मानः ॥ 10
 ॥ 3.3.3.0 क॒रोति॑ व्र॒तोप॑नय॒नं क्षे॒मो यज॑मानश्शास्ते
 ॥ 3 ॥ 3.3.3.1 अय॑ज्ञो वा ए॒षः । योऽप॒त्नीकः॑
 । न प्र॒जाः प्र॒जाये॑रन् । प॒त्यन्वा॑स्ते । य॒ज्ञमे॒वाकः॑
 । प्र॒जानां॑ प्र॒जन॑नाय । यत्तिष्ठ॑न्ती स॒न्नह्ये॑त । प्रि॒यं
 ज्ञा॒तिं रु॑न्ध्यात् । आसी॑ना स॒न्नह्य॑ते । आसी॑ना ह्ये॒षा
 वी॒र्य॑ङ्क॒रोति॑ ॥ 11 ॥ 3.3.3.2 यत्प॒श्चात्प्रा॑च्यन्वासी॑त
 । अ॒नया॑ स॒मद॑न्दधीत । दे॒वानां॑ पत्न्या॑ स॒मद॑न्दधीत
 । देशा॑द्द॒खिण॑त उदी॒च्यन्वा॑स्ते । आ॒त्मनो॑ गोपी॒थाय॑ ।
 आ॒शासा॑ना सौम॒नस॑मित्या॒ह । मे॒ध्यामे॒वैना॒ङ्गेव॑लीङ्क॒त्वा
 । आ॒शिषा॑ स॒मर्ध॑यति । अ॒ग्नेर॑नु॒व्रता॑ भू॒त्वा स॒न्नह्ये॑
 सु॒कृता॑य॒ कमि॑त्या॒ह । ए॒तद्वै प॒त्न्यै व्र॒तोप॑नय॒नम् ॥

12 ॥ 3.3.3.3 तेनैवैनां व्रतमुपनयति । तस्मादाहुः
 । यश्चैववैद यश्च न । योक्त्रमेव युते । यमन्वास्ते ।
 तस्यामुष्मिल्लोके भवतीति योक्त्रेण । यद्योक्त्रम् । स योगः
 । यदास्ते । स रूषेमः ॥ 13 ॥ 3.3.3.4 योगरूषेमस्य
 क्लृप्त्यै । युक्तङ्गियाता आशीः कामे युज्याता इति ।
 आशिषस्समृद्धौ । ग्रन्थिङ्ग्राति । आशिष एवास्यां परि
 गृह्णाति । पुमान् वै ग्रन्थिः । स्त्री पत्नी । तन्मिथुनम् ।
 मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय । प्र जायते प्रजया
 पशुभिर्यजमानः ॥ 14 ॥ 3.3.3.5 अथो अर्धो वा
 एष आत्मनः । यत्पत्नी । यज्ञस्य धृत्या अशिथिलंभावाय
 । सुप्रजसंस्त्वा वयः सुपत्नीरुपं सेदिमेत्याह ।
 यज्ञमेव तन्मिथुनीकरोति । ऊनेऽतिरिक्तन्धीयाता इति
 प्रजात्यै । महीनां पयोऽस्योषधीनां रस इत्याह ।
 रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे । तस्य तेऽक्षीयमाणस्य
 निर्वपामि देवयुज्याया इत्याह । आशिषमेवैतामा शास्ते
 ॥ 15 ॥ 3.3.4.0 ईक्षत आह शास्ते लोका देवता

भवति षट् च ॥ 4 ॥ 3.3.4.1 घृतं च वै मधु
 च प्रजापतिरासीत् । यतो मध्वासीत् । ततः प्रजा
 असृजत । तस्मान्मधुषि प्रजननमिवास्ति । तस्मान्मधुषा
 न प्रचरन्ति । यातयाम् हि । आज्येन प्रचरन्ति । यज्ञो
 वा आज्यम् । यज्ञेनैव यज्ञं प्रचरन्त्ययातयामत्वाय ।
 पत्यवेक्षते ॥ 16 ॥ 3.3.4.2 मिथुनत्वाय प्रजात्यै
 । यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति । मिथुनं तत् । अथो
 पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै । अमेध्यं वा
 एतत्करोति । यत्पत्यवेक्षते । गार्हपत्येऽधि श्रयति
 मेध्यत्वाय । आहवनीयमभ्युद्ववति । यज्ञस्य सन्तत्यै ।
 तेजोऽसि तेजोऽनु प्रेहीत्याह ॥ 17 ॥ 3.3.4.3 तेजो
 वा अग्निः । तेज आज्यम् । तेजसैव तेजस्समर्धयति
 । अग्निस्ते तेजो मा विनैदित्याहाहिः सायै । स्फ्यस्य
 वर्त्मन्त्सादयति । यज्ञस्य सन्तत्यै । अग्नेर्जिह्वाऽसि
 सुभूर्देवानामित्याह । यथायजुरेवैतत् । धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो
 यजुषेयजुषे भवेत्याह । आशिषमेवैतामा शास्ते ॥

18 ॥ 3.3.4.4 तद्वा अतः५ प॒वित्रा॑भ्यामेवोत्पु॑नाति ।
यज॑मानो वा आज्य॑म् । प्रा॒णापा॒नौ प॒वित्रे॑ । यज॑मान
ए॒व प्रा॒णापा॒नौ द॑धाति । पु॒नरा॒हार॑म् । ए॒वमि॑व हि
प्रा॒णापा॒नौ संच॑रतः । शु॒क्रम॑सि ज्योति॑रसि तेजो॒ऽसीत्या॑ह
। रू॒पमे॒वास्यै॒तन्म॑हि॒मानं॑ व्याच॑ष्टे । त्रि॒र्यजु॑षा । त्रय॑ इ॒मे
लो॒काः ॥ 19 ॥ 3.3.4.5 ए॒षां लो॒काना॒मास्यै॑ । त्रिः ।
त्र्या॑वृद्धि य॒ज्ञः । अथो॑ मे॒ध्यत्वा॑य । अथाज्य॑वतीभ्याम॒पः
। रू॒पमे॒वासा॑मे॒तद्वर्ण॑ दधाति । अपि॒ वा उ॒ताहुः॑ । यथा॑
ह॒ वै योषा॑ सुव॑र्ण॒ः हिर॑ण्यं पेश॒लं बिभ्र॑ती रू॒पाण्यास्ते॑
। ए॒वमे॒ता ए॒तद्गी॑ति । आपो॒ वै सर्वा॑ दे॒वताः॑ ॥ 20 ॥
3.3.4.6 ए॒षा हि वि॒श्वेषां॑ दे॒वानां॑ त॒नूः । यदाज्य॑म् ।
तत्रो॒भयो॑र्मीमा॒ः सा । जा॒मि स्यात् । यद्यजु॑षाऽऽज्यं
यजु॑षाऽप उ॑त्पुनी॒यात् । छन्द॑साऽप उ॑त्पुना॒त्यजा॑मित्वाय
। अथो॑ मिथु॒नत्वा॑य । सा॒वि॒त्रि॒यर्चा । स॒वि॒तृप्र॑सूतं मे
कर्मा॑स॒दिति॑ । स॒वि॒तृप्र॑सूतमे॒वास्य॑ कर्म भवति । प॒च्छो
गा॑यत्रि॒या त्रि॑ष्वमृ॒द्धत्वा॑य । अ॒द्भिरे॒वौष॑धी॒स्सं न॑यति ।

ओषधीभिः पशून् । पशुभिर्यजमानम् । शुक्रं त्वा शुक्रायां
 ज्योतिस्त्वा ज्योतिष्यर्चिस्त्वाऽर्चिषीत्याह सर्वत्वाय ।
 पर्याप्त्या अनन्तरायाय ॥ 21 ॥ 3.3.5.0 अभिघारयति
 गृह्णाति ध्रुवायाश्चतुष्पदी प्रयाजानूयाजेभ्यस्तद्वे च ॥ 5
 ॥ 3.3.5.1 देवासुरास्सय्यन्ता आसन् । स एतमिन्द्र
 आज्यस्यावकाशमपश्यत् । तेनावैक्षत । ततो देवा
 अभवन् । पराऽसुराः । य एवं विद्वानाज्यमवेक्षते ।
 भवत्यात्मना । पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति । ब्रह्मवादिनो
 वदन्ति । यदाज्येनान्यानि हवींष्यभिघारयति ॥ 22
 ॥ 3.3.5.2 अथ केनाज्यमिति । सत्येनेति ब्रूयात्
 । चख्खुर्वै सत्यम् । सत्येनैवैनदभि घारयति । ईश्वरो
 वा एषोऽन्धो भवितोः । यश्चख्खुषाऽज्यमवेख्यते ।
 निमील्यावैख्येत । दाधारात्मश्चख्खुः । अभ्याज्यङ्घारयति
 । आज्यङ्गृह्णाति ॥ 23 ॥ 3.3.5.3 छन्दांसि वा
 आज्यम् । छन्दांस्येव प्रीणाति । चतुर्जुहाङ्गृह्णाति ।
 चतुष्पाद ऋषवः । पशून्वाव रुन्धे । अष्टावुपभृति ।

अ॒ष्टा॒ख्य॑रा गा॒य॒त्री । गा॒य॒त्रः प्रा॒णः । प्रा॒णमे॒व प॒शुषु॑
 दधा॑ति । च॒तु॒र्ध्रु॒वाया॑म् ॥ 24 ॥ 3.3.5.4 च॒तु॒ष्पादः
 प॒शवः॑ । प॒शुष्वे॒वोपरि॑ष्टात्प्रति॑ तिष्ठति । य॒ज॒मा॒नदे॒वत्या॑
 वै जु॒हूः । भ्रा॒तृ॒व्यदे॒वत्यो॑प॒भृत् । च॒तु॒र्जु॒ह्वाङ्गृ॒ह्ण॒भूयो॑
 गृ॒ह्णी॑यात् । अ॒ष्टावु॑प॒भृति॑ गृ॒ह्णन्क॑नीयः । यज॑माना॒यैव
 भ्रा॒तृ॒व्यमु॑प॒स्तिङ्क॑रोति । गौर्वे॑ सु॒चः । च॒तु॒र्जु॒ह्वाङ्गृ॒ह्णाति॑
 । तस्मा॑च्च॒तु॒ष्पदी॑ ॥ 25 ॥ 3.3.5.5 अ॒ष्टावु॑प॒भृति॑
 । तस्मा॑द॒ष्टाश॑फा । च॒तु॒र्ध्रु॒वाया॑म् । तस्मा॑च्च॒तु॒स्तना॑
 । गा॒मे॒व तथ्स॑स्क॒रोति॑ । सा॒स्मै स॑स्कृ॒तेष॑मू॒र्जन्दु॑हे
 । य॒ज्जु॒ह्वाङ्गृ॒ह्णाति॑ । प्र॒या॒जे॒भ्यस्त॑त् । यदु॑प॒भृति॑ ।
 प्र॒या॒जा॒नूया॑जे॒भ्यस्त॑त् । सर्व॑स्मै वा ए॒तद्य॒ज्ञाय॑ गृ॒ह्यते॑
 । य॒द्धु॒वाया॑मा॒ज्यम् ॥ 26 ॥ 3.3.6.0 स्थे॒त्याह॑
 पृथि॒वी वेदि॑र्यन्ति क्रि॒यते॑ वी॒णुर्वी॑र्यसं॒मितङ्क॑रोत्याह
 पाति॑ नाम्ने॒त्याह॑ लो॒के सा॑दयति॒ षट् च॑ ॥ 6 ॥
 3.3.6.1 आपो॑ दे॒वीर॑ग्रे॒षुवो॑ अ॒ग्रेगु॑व॒ इत्या॑ह ।

रूपमेवासांमेतन्महिमानव्याँचष्टे । अग्रं इमय्यँज्ञन्नयताग्रे
 यज्ञपतिमित्याह । अग्रं एव यज्ञन्नयन्ति । अग्रं यज्ञपतिम्
 । युष्मानिन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्यं यूयमिन्द्रमवृणीध्वँवृत्रतूर्य
 इत्याह । वृत्रं हं हनिष्यन्निन्द्र आपो वव्रे । आपो हेन्द्रवँव्रिरे
 । संज्ञामेवासांमेतत्सामानव्याँचष्टे । प्रोख्षितास्स्थेत्याह
 ॥ 27 ॥ 3.3.6.2 तेनापः प्रोख्षिताः । अग्निर्देवेभ्यो
 निलायत । कृष्णो रूपङ्कृत्वा । स वनस्पतीन्प्राविशत्
 । कृष्णोऽस्याखरेष्ठोऽग्नये त्वा स्वाहेत्याह । अग्नयं
 एवैनञ्जुष्टङ्करोति । अथो अग्नेरेव मेधमवं रुन्धे । वेदिरसि
 बर्हिषे त्वा स्वाहेत्याह । प्रजा वै बर्हिः । पृथिवी वेदिः
 ॥ 28 ॥ 3.3.6.3 प्रजा एव पृथिव्यां प्रतिष्ठापयति
 । बर्हिरसि सुगम्यस्त्वा स्वाहेत्याह । प्रजा वै बर्हिः
 । यजमानस्सुचः । यजमानमेव प्रजासु प्रतिष्ठापयति
 । दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेति बर्हिरासाद्य
 प्रोख्षति । एभ्य एवैनल्लोकेभ्यः प्रोख्षति । अथ ततस्सह
 सुचा पुरस्तात्प्रत्यश्चङ्गन्धिं प्रत्युख्यति । प्रजा वै बर्हिः

। यथा सू॒त्यै का॒ल आ॒पः॑ पु॒रस्ता॒द्यन्ति॑ ॥ 29 ॥
 3.3.6.4 ता॒दृगे॒व तत् । स्व॒धा पि॒तृभ्य॒ इत्या॑ह ।
 स्व॒धाका॒रो हि पि॑तृ॒णाम् । ऊ॒र्ध्व ब॒र्हिष॑द्भ्य॒ इति॑
 द॒खिष॑णायै श्रो॒णेरो॒त्तर॑स्यै नि॒नय॑ति सन्त॑त्यै । मा॒सा
 वै पि॒तरो॑ ब॒र्हिष॑दः । मा॒साने॒व प्री॑णाति । मा॒सा वा
 ओष॑धी॒र्वर्ध॑यन्ति । मा॒साः॑ प॒चन्ति॑ समृ॑द्ध्यै । अ॒न॒ति॒स्क॒न्दन्
 ह प॒र्जन्यो॑ व॒र्षति॑ । यत्रै॒तदे॒वङ्क्रि॑यते ॥ 30 ॥ 3.3.6.5
 ऊ॒र्जा पृ॑थि॒वीङ्ग॑च्छ॒तेत्या॑ह । पृ॒थि॒व्यामे॒वोर्ज॑न्दधाति ।
 तस्मा॑त्पृ॒थि॒व्या ऊ॒र्जा भु॑ञ्जते । ग्र॒न्थि॒र्वि स्र॑ंस॒यति॑ ।
 प्र॒ज॒नय॑त्ये॒व तत् । ऊ॒र्ध्व प्रा॑श्चमु॒द्रूढं॑ प्र॒त्यश्च॒मा य॑च्छति ।
 तस्मा॑त्प्रा॒चीन॑रे॒तो धी॑यते । प्र॒तीची॑ः प्र॒जा जा॑यन्ते
 । वि॒ष्णोस्स्तू॒पोऽसी॑त्या॒ह । य॒ज्ञो वै वि॒ष्णुः ॥ 31 ॥
 ॥ 3.3.6.6 य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्यै । पु॒रस्ता॑त्प्र॒स्तर॑ङ्ग॒ह्नाति॑ ।
 मु॒ख्यमे॒वैन॑ङ्क॒रोति॑ । इ॒यन्त॑ङ्ग॒ह्नाति॑ । प्र॒जाप॑ति॒ना य॒ज्ञमु॒खेन॑
 संमि॑तम् । इ॒यन्त॑ङ्ग॒ह्नाति॑ । य॒ज्ञप॒रुषा॑ संमि॑तम् ।
 इ॒यन्त॑ङ्ग॒ह्नाति॑ । ए॒ताव॑द्वै पु॒रुषे॑ वी॒र्यम् । वी॒र्य॑संमि॑तम् ॥

32 ॥ 3.3.6.7 अपरिमितङ्गुह्णाति । अपरिमितस्यावरुद्धौ
 । तस्मिन्पवित्रे अपि सृजति । यजमानो वै प्रस्तरः
 । प्राणापानौ पवित्रे । यजमान एव प्राणापानौ दधाति
 । ऊर्णाम्रदसन्त्वा स्तृणामीत्याह । यथायजुरेवैतत् ।
 स्वासस्थन्देवेभ्य इत्याह । देवेभ्य एवैनंस्वासस्थङ्करोति
 ॥ 33 ॥ 3.3.6.8 बरुहिस्तृणाति । प्रजा वै बरुहिः
 । पृथिवी वेदिः । प्रजा एव पृथिव्यां प्रतिष्ठापयति ।
 अनतिदृश्जः स्तृणाति । प्रजयैवैनं पशुभिरनतिदृश्जङ्करोति
 । धारयन्प्रस्तरं परिधीन्परि दधाति । यजमानो वै प्रस्तरः
 । यजमान एव तथस्वयं परिधीन्परि दधाति । गन्धर्वोऽसि
 विश्वावसुरित्याह ॥ 34 ॥ 3.3.6.9 विश्वमेवायुर्यजमाने
 दधाति । इन्द्रस्य बाहुरसि दखिण इत्याह । इन्द्रियमेव
 यजमाने दधाति । मित्रावरुणौ त्वोत्तरतः परिधत्तामित्याह
 । प्राणापानौ मित्रावरुणौ । प्राणापानावेवास्मिन्दधाति
 । सूर्यस्त्वा पुरस्तात् पात्वित्याह । रख्यसामपहत्यै ।
 कस्याश्चिदभिशास्त्या इत्याह । अपरिमितादेवैनं पाति ॥

35 ॥ 3.3.6.10 वी॒तिहो॑त्रन्त्वा क॒व इत्या॑ह । अ॒ग्निमे॒व
 हो॒त्रेण॑ स॒मर्ध॑यति । द्यु॒मन्त॑ꣳ स॒मिधी॑म॒हीत्या॑ह स॒मिद्धौ॑ ।
 अ॒ग्ने बृ॑हन्त॑म॒ध्वर॑ इत्या॑ह वृ॒द्धौ । वि॒शो य॒त्रे स्थ॑ इत्या॑ह ।
 वि॒शाय्यँ॑त्यै । उ॒दीची॑ना॒ग्ने नि द॑धाति॒ प्रति॑ष्ठित्यै । वसू॑नाꣳ
 रु॒द्राणा॑मादि॒त्यानाꣳ स॑द॒सि सी॒देत्या॑ह । दे॒वता॑नामे॒व
 स॑द॒ने प्र॑स्तरꣳ सा॑दयति । जुहू॑र॒सि घृ॒ताची॑ नाम्नेत्या॑ह ॥
 36 ॥ 3.3.6.11 अ॒सौ वै जु॒हूः । अ॒न्तरि॑ख्यमु॒पभृ॑त्
 । पृ॒थि॒वी ध्रु॒वा । तासा॑मे॒तदे॒व प्रि॒यन्नाम॑ । यद्धृ॒ताची॑ति
 । यद्धृ॒ताची॑त्याह । प्रि॒येणै॒वैना॒ नाम्ना॑ सा॑दयति । ए॒ता
 अ॑सद॒न्त्सुकृ॑तस्य॒ लोक॑ इत्या॑ह । स॒त्यवै॑ सु॒कृत॑स्य
 लो॒कः । स॒त्य ए॒वैना॑स्सुकृ॒तस्य॒ लो॒के सा॑दयति । ता
 वि॒ष्णो पा॒हीत्या॑ह । य॒ज्ञो वै वि॒ष्णुः । य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्यै ।
 पा॒हि य॒ज्ञं पा॒हि य॒ज्ञप॑तिं पा॒हि मा॒र्य्यं॑ज्ञ॒निय॑मित्या॑ह ।
 य॒ज्ञाय॑ य॒जमा॑नाया॒त्मने॑ । तेभ्य॑ ए॒वाशिष॑माशास्तेऽना॑त्यै
 ॥ 37 ॥ 3.3.7.0 परि॑दधाति प्रा॒णन्द॑धाति॒ हि
 य॒ज्ञो घा॑रयति॒ नम॑ इत्या॑ह प॒श्चाद्वी॒र्या॑णीत्या॑ह भा

इत्याह भुजेत्याह ध्रुवैवास्मिन्दधाति त्रीणि च ॥ 7 ॥
 3.3.7.1 अग्निना वै होत्रा । देवा असुरानभ्यभवन् ।
 अग्नये समिध्यमानायानुब्रूहीत्याह भ्रातृव्याभिभूत्यै ।
 एकविंशतिमिध्मदारूणि भवन्ति । एकविंशो वै
 पुरुषः । पुरुषस्याप्त्यै । पञ्चदशेध्मदारूण्यभ्या दधाति ।
 पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयः । अर्धमासशस्सद्वँत्सर
 आप्यते । त्रीन्परिधीन्परि दधाति ॥ 38 ॥ 3.3.7.2
 ऊर्ध्वे समिधावा दधाति । अनूयाजेभ्यस्समिधमतिं शिनष्टि
 । षट्त्संपद्यन्ते । षड्वा ऋतवः । ऋतूनेव प्रीणाति ।
 वेदेनोप वाजयति । प्राजापत्यो वै वेदः । प्राजापत्यः
 प्राणः । यजमान आहवनीयः । यजमान एव प्राणन्दधाति
 ॥ 39 ॥ 3.3.7.3 त्रिरुप वाजयति । त्रयो वै
 प्राणाः । प्राणानेवास्मिन्दधाति । वेदेनोपयत्यं सुवेण
 प्राजापत्यमाधारमा धारयति । यज्ञो वै प्रजापतिः ।
 यज्ञमेव प्रजापतिं मुखत आरभते । अथो प्रजापतिस्सर्वा
 देवताः । सर्वा एव देवताः प्रीणाति । अग्निमग्नीत्रिस्त्रिस्सं

मृङ्गीत्याह । त्र्यावृद्धि यज्ञः ॥ 40 ॥ 3.3.7.4 अथो
 रख्षंसा॒मप॑हत्यै । प॒रि॒धी॒न्त्सं मा॑र्ष्टि । पु॒नात्ये॒वैनान् ।
 त्रि॒स्त्रि॒स्सं मा॑र्ष्टि । त्र्यावृद्धि यज्ञः । अथो मेध्य॑त्वाय ।
 अथो ए॒ते वै दे॒वाश्वाः । दे॒वा॒श्वा॒ने॒व तत्सं मा॑र्ष्टि । सु॒व॒र्ग॒स्य
 लो॒क॒स्य॒ सम॑ष्ट्यै । आसी॑नोऽन्य॑मा॒घार॑मा घा॒रय॑ति ॥ 41
 ॥ 3.3.7.5 तिष्ठ॑न्न॒न्यम् । यथाऽनो॑ वा रथ॑व्वाँ यु॒ञ्ज्यात्
 । ए॒वमे॒व तद॑ध्व॒र्युर्य॒ज्ञय्यु॑नक्ति । सु॒व॒र्ग॒स्य लो॒क॒स्याभ्यू॑ढ्यै
 । वह॑न्त्ये॒नङ्गाम्या॑ प॒शवः॑ । य ए॒ववै॑द । भुव॑नमसि॒ वि
 प्र॑थ॒स्वेत्या॑ह । य॒ज्ञो वै भुव॑नम् । य॒ज्ञ ए॒व यज॑मानं
 प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ प्रथयति । अ॒ग्ने यष्ट॑रि॒दन्नम् इत्या॑ह
 ॥ 42 ॥ 3.3.7.6 अ॒ग्निर्वै दे॒वाना॒य्यँष्टा॑ । य ए॒व
 दे॒वाना॒य्यँष्टा॑ । तस्मा॑ ए॒व नम॑स्करोति । जु॒ह्वे॒ह्यग्नि॑स्त्वा
 ह्वय॑ति दे॒वय॒ज्याया॒ उप॑भृ॒देहि॑ दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता ह्व॑यति
 दे॒वय॒ज्याया॒ इत्या॑ह । आ॒ग्नेयी॑ वै जु॒हूः । सा॒वि॒त्र्युप॑भृत्
 । ताभ्या॑मे॒वैने॒ प्रसू॑त आ॒दत्ते॑ । अ॒ग्नावि॑ष्णू मा वा॒मव॑
 क्रमि॑ष॒मित्या॑ह । अ॒ग्निः पुर॑स्तात् । वि॒ष्णुर्य॒ज्ञः प॒श्चात्

॥ 43 ॥ 3.3.7.7 ताभ्यामेव प्रतिप्रोच्यात्या क्रामति । विजिहाथां मा मा सन्ताप्तमित्याहाहिंसायै । लोकं मे लोककृतौ कृणुतमित्याह । आशिषमेवेतामा शास्ते । विष्णोस्स्थानमसीत्याह । यज्ञो वै विष्णुः । एतत्खलु वै देवानामपराजितमायतनम् । यद्यज्ञः । देवानामेवापराजित आयतने तिष्ठति । इत इन्द्रो अकृणोद्वीर्याणीत्याह ॥ 44

॥ 3.3.7.8 इन्द्रियमेव यजमाने दधाति । समारभ्योर्ध्वो अध्वरो दिविस्पृशमित्याह वृद्धौ । आघारमाघार्यमाणमनु समारभ्य । एतस्मिन्काले देवास्सुवर्गलोकमायन् । साख्यादेव यजमानस्सुवर्गलोकमेति । अथो समृद्धेनैव यज्ञेन यजमानस्सुवर्गलोकमेति । अहुतो यज्ञो यज्ञपतेरित्याहानात्यै । इन्द्रावान्थस्वाहेत्याह । इन्द्रियमेव यजमाने दधाति । बृहद्वा इत्याह ॥ 45 ॥

3.3.7.9 सुवर्गो वै लोको बृहद्वाः । सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै । यजमानदेवत्या वै जुहूः । भ्रातृव्यदेवत्योपभृत् । प्राण आघारः । यत्संस्पृश्येत् । भ्रातृव्येऽस्य

प्राणन्दध्यात् । असः॑ स्पर्शयन्नृत्या क्रामति । यजमान
 एव प्राणन्दधाति । पाहि मा॑ऽग्ने दुश्चरिता॒दा मा सुचरिते
 भजेत्या॑ह ॥ 46 ॥ 3.3.7.10 अ॒ग्निर्वाव प॒वित्रम् ।
 वृ॒जिनमनृत॑न्दुश्चरितम् । ऋ॒जुक॑र्म॒ सत्य॑ सुचरितम्
 । अ॒ग्निरे॒वैन॑वृ॒जिनाद॑नृता॒दुश्चरिता॑त्पाति । ऋ॒जुक॑र्म॒ सत्ये
 सुच॑रिते भजति । तस्मा॑दे॒वमा शा॑स्ते । आ॒त्मनो॑ गोपी॒थाय॑
 । शिरो॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑ । यदा॑घा॒रः । आ॒त्मा ध्रु॒वा ॥
 47 ॥ 3.3.7.11 आ॒घार॒माघा॑र्य ध्रु॒वा॑ स॒मन॑क्ति ।
 आ॒त्मन्ने॒व य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः॑ प्र॒ति द॑धाति । द्वि॒स्सम॑नक्ति ।
 द्वौ हि प्रा॑णापा॒नौ । तदा॑हुः । त्रि॒रे॒व स॒म॑ज्यात् । त्रिधा॑तु
 हि शि॒र इति॑ । शि॒र इ॒वैत॑द्य॒ज्ञस्य॑ । अथो॒ त्रयो॒ वै प्रा॑णाः
 । प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति । म॒खस्य॑ शिरो॑ऽसि॒ सज्योति॑षा
 ज्योति॑रङ्ग॒मित्या॑ह । ज्योति॑रे॒वास्मा॑ उपरि॑ष्ठादधाति
 । सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्यानु॑ख्यात्यै ॥ 48 ॥ 3.3.8.0
 च॒रत्य॑ध्व॒र्युः प्रजा॑तिर्ह्यते वेदा॑ब्रवीद्वर्हिषदङ्करोत्यृ॒त्विजो॑
 दधाति ब्र॒ह्माऽनु॑करोति च॒त्वारि॑ च ॥ 8 ॥ 3.3.8.1

धिष्णि॑या वा ए॒ते न्यु॑प्यन्ते । यद्व॒ह्मा । यद्वो॑ता । यद॑ध्व॒र्युः
 । यद॒ग्रीत् । यद्यज॑मानः । तान् यद॑न्तरे॒यात् । यज॑मानस्य
 प्रा॒णान्ध्सङ्क॑र्षेत् । प्र॒मायु॑कस्स्यात् । पुरो॒डाश॑मप॒गृह्य
 सञ्च॑रत्यध्व॒र्युः ॥ 49 ॥ 3.3.8.2 यज॑मानायै॒व तल्लो॑क॒ः
 शि॑ः॒षति॑ । नास्य॑ प्रा॒णान्ध्सङ्क॑र्षति । न प्र॒मायु॑को
 भवति॑ । पुरस्ता॑त् प्र॒त्यङ्मु॑सीनः । इडा॑या इडा॒मा द॑धाति
 । ह॒स्त्या॑ः॒ होत्रे॑ । प॒शवो॑ वा इडा॑ । प॒शव॑ः पुरु॑षः ।
 प॒शुष्वे॒व प॒शून्प्रति॑ष्ठापयति । इडा॑यै वा ए॒षा प्रजा॑तिः ॥
 50 ॥ 3.3.8.3 तां प्रजा॑तिर्य्यज॑मानोऽनु प्र जा॑यते ।
 द्विर॒ङ्गुला॑वनक्ति॒ पर्व॑णोः । द्वि॒पाद्यज॑मानः॒ प्रति॑ष्ठित्यै ।
 स॒कृदु॑प॒ स्तृणा॑ति । द्विरा द॑धाति । स॒कृद॒भि घा॑रयति
 । च॒तुस्स॑प॒द्यते॑ । च॒त्वारि॑ वै प॒शोः॑ प्रति॑ष्ठानानि ।
 यावा॑ने॒व प॒शुः । तमु॑प॒ह्रय॑ते ॥ 51 ॥ 3.3.8.4
 मुख॑मि॒व प्र॒त्युप॑ह्रयेत् । सं॒मुखाने॒व प॒शूनु॑प॒ ह्रय॑ते ।
 प॒शवो॑ वा इडा॑ । तस्मा॒त्साऽन्वा॑र॒भ्या॑ । अध्व॒र्युणा॑ च
 यज॑मानेन च । उप॑हृतः पशु॒मान॑स॒नीत्या॑ह । उप॑

ह्येनौ ह्वयंते होता । इडाये देवतानामुपह्वे । उपहृतः
 पशुमान्भवति । य एवैवँद ॥ 52 ॥ 3.3.8.5
 यावँ हस्त्यामिडामादधाति । वाचस्सा भागधेयम् ।
 यामुपह्वयंते । प्राणानाँ सा । वाचश्चैव प्राणाँश्चाव
 रुन्धे । अथ वा एतर्ह्युपहृतायामिडायाम् । पुरोडाशस्यैव
 बर्हिषदो मीमाँसा । यजमानन्देवा अब्रुवन् । हविर्नो
 निर्वपेति । नाहमभागो निर्वपस्यामीत्यब्रवीत् ॥ 53
 ॥ 3.3.8.6 न मयाऽभागयाऽनुवर्ष्यथेति वागब्रवीत्
 । नाहमभागा पुरोनुवाक्या भविष्यामीति पुरोनुवाक्या ।
 नाहमभागा याज्या भविष्यामीति याज्या । न मयाऽभागेन
 वर्षद्वारिष्यथेति वर्षद्वारः । यद्यजमानभागन्निधाय पुरोडाशं
 बर्हिषदङ्करोति । तानेव तद्वागिनः करोति । चतुर्धा करोति
 । चतस्रो दिशः । दिख्वेव प्रतितिष्ठति । बर्हिषदङ्करोति
 ॥ 54 ॥ 3.3.8.7 यजमानो वै पुरोडाशः । प्रजा बर्हिः
 । यजमानमेव प्रजासु प्रतिष्ठापयति । तस्मादस्थ्राऽन्याः
 प्रजाः प्रतितिष्ठन्ति । माँसेनान्याः । अथो खल्वाहुः

। दखिषिणा वा एता हविर्यज्ञस्यान्तर्वेद्यं रुध्यन्ते ।
 यत्पुरोडाशं बर्हिषदङ्करोतीति । चतुर्धा करोति ।
 चत्वारो ह्येते हविर्यज्ञस्यर्त्विजः ॥ 55 ॥ 3.3.8.8
 ब्रह्मा होताऽध्वर्युरग्नीत् । तमग्निं मृशेत् । इदं ब्रह्मणः
 । इदं होतुः । इदमध्वर्योः । इदमग्नीध इति ।
 यथैवादस्सौम्येऽध्वरे । आदेशमृत्विग्भ्यो दखिषिणा नीयन्ते
 । तादृगेव तत् । अग्नीधे प्रथमाया दधाति ॥ 56 ॥
 3.3.8.9 अग्निमुखा हृद्धिः । अग्निमुखामेवर्द्धिय्यजमान
 ऋध्नोति । सकृदुपस्तीर्य द्विरादधत् । उपस्तीर्य द्विरग्नि
 घारयति । षट्त्संपद्यन्ते । षड्वा ऋतवः । ऋतून्नेव
 प्रीणाति । वेदेन ब्रह्मणे ब्रह्मभागं परिहरति । प्राजापत्यो
 वै वेदः । प्राजापत्यो ब्रह्मा ॥ 57 ॥ 3.3.8.10
 सविता यज्ञस्य प्रसूत्यै । अथ काममन्येन । ततो होत्रे
 । मध्यव्वा एतद्यज्ञस्य । यद्धोता । मध्यत एव यज्ञं
 प्रीणाति । अथाध्वर्यवे । प्रतिष्ठा वा एषा यज्ञस्य ।
 यदध्वर्युः । तस्माद्धविर्यज्ञस्यैतामेवावृतमनु ॥ 58 ॥

3.3.8.11 अ॒न्या द॒रि॒ष्णि॒णा नी॒यन्ते । य॒ज्ञस्य॒ प्र॒ति॒ष्ठि॒त्यै
 । अ॒ग्नि॒म॒ग्नी॒थ्स॒कृ॒थ्स॒कृ॒थ्सं मृ॒द्धी॒त्याह॑ । प॒रा॒डि॒व ह्ये॒तर॒हि
 य॒ज्ञः । इ॒षि॒ता दै॒व्या हो॒ता॒र इ॒त्याह॑ । इ॒षि॒तः हि क॒र्म
 क्रि॒यते॑ । भ॒द्र॒वा॒च्याय॒ प्रे॒षि॒तो मा॒नु॒षस्सू॒क्त॒वा॒काय॑ सू॒क्ता
 ब्रू॒ही॒त्याह॑ । आ॒शि॒ष॒मे॒वैता॒मा शा॑स्ते । स्व॒गा दै॒व्या हो॒तृ॒भ्य
 इ॒त्याह॑ । य॒ज्ञमे॒व तथ्स्व॒गा क॑रोति । स्व॒स्ति॒र्मा॒नु॒षे॒भ्य
 इ॒त्याह॑ । आ॒शि॒ष॒मे॒वैता॒मा शा॑स्ते । श॒य्यो॑र्ब्रू॒ही॒त्याह॑ ।
 श॒य्यु॑मे॒व बा॑र॒ह॒स्प॒त्यं भा॒ग॒धे॒येन॑ स॒म॒र्ध॒यति॑ ॥ 59 ॥

3.3.9.0 ति॒ष्ठ॒ती॒मे लो॒का ग॑मयति द्यौर्वृ॒ष्टि॒मे॒वाव॑रुन्धे
 प॒र्य॒ध॒त्वा इ॒त्याह॑ स॒मि॒ष्ट्यै भा॒ग॒धे॒य॒न्ध॒त्त॒मि॒त्याह॑ वा
 इ॒ध्म॒स॒वृ॒श्च॒ना॒न्य॒नु॒वि॒त्त्यै ल॒भते॑ यज॑मानः ॥ 9 ॥ 3.3.9.1
 अथ॒ सु॒चा॒व॒नु॒ष्टु॒ग्भ्या॒वाँज॑वती॒भ्या॒व्यू॑हति । प्र॒ति॒ष्ठा वा
 अ॒नु॒ष्टुक् । अ॒न्न॒वाँजः॒ प्र॒ति॒ष्ठि॒त्यै । अ॒न्नाद्य॑स्याव॑रुद्धौ
 । प्रा॒ची॒ञ्जु॒ह॒मू॑हति । जा॒ताने॒व भ्रा॑तृ॒व्या॒न्प्र॑णुदते ।
 प्र॒ती॒ची॒मु॒प॒भृ॒तम् । ज॒नि॒ष्य॒मा॒णाने॒व प्र॑ति॒नु॒दते॑ । स॒वि॒षू॒च
 ए॒वापो॒ह्य स॒प॒त्नान्॒ यज॑मानः । अ॒स्मि॒ल्लो॒के प्र॑ति॒ति॒ष्ठति॑ ॥

60 ॥ 3.3.9.2 द्वाभ्याम् । द्विप्रतिष्ठो हि । वसुभ्यस्त्वा
 रुद्रेभ्यस्त्वाऽऽदित्येभ्यस्त्वेत्याह । यथायजुरेवैतत् । सुख्यु
 प्रस्तरमनक्ति । इमे वै लोकास्सुचः । यजमानः प्रस्तरः
 । यजमानमेव तेजसाऽनक्ति । त्रेधाऽनक्ति । त्रयं इमे
 लोकाः ॥ 61 ॥ 3.3.9.3 एभ्य एवैनल्लोकेभ्योऽनक्ति ।
 अभिपूर्वमनक्ति । अभिपूर्वमेव यजमानन्तेजसाऽनक्ति ।
 अक्तं रिहाणा इत्याह । तेजो वा आज्यम् । यजमानः
 प्रस्तरः । यजमानमेव तेजसाऽनक्ति । वियन्तु वय
 इत्याह । वयं एवैनङ्कृत्वा । सुवर्गल्लोकङ्गमयति ॥ 62

॥ 3.3.9.4 प्रजाय्योनिं मा निर्मृष्यमित्याह । प्रजायै
 गोपीथाय । आप्यायन्तामाप ओषधय इत्याह । आप
 एवौषधीरा प्याययति । मरुतां पृषतयस्स्थेत्याह । मरुतो
 वै वृष्ट्या ईशते । वृष्टिमेवाव रुन्धे । दिवङ्गच्छ ततो
 नो वृष्टिमेरयेत्याह । वृष्टिर्वै द्यौः । वृष्टिमेवाव रुन्धे ॥
 63 ॥ 3.3.9.5 यावद्वा अध्वर्युः प्रस्तरं प्रहरति ।
 तावदस्यायुर्मियते । आयुष्पा अग्नेऽस्यायुर्मि पाहीत्याह

। आयुरे॒वात्मन्ध॑त्ते । याव॒द्वा अ॒ध्वर्यु॑ः प्र॒स्तरं॑ प्र॒हरति॑
 । ताव॑दस्य॒ च॒ख्षुर्मि॑यते । च॒ख्षुष्पा अ॒ग्नेऽसि॑ च॒ख्षुर्मे
 पा॒हीत्या॑ह । च॒ख्षुरे॒वात्मन्ध॑त्ते । ध्रु॒वाऽसीत्या॑ह॒ प्रति॑ष्ठित्यै
 । यं प॑रिधिं प॒र्यध॑त्था इत्या॑ह ॥ 64 ॥ 3.3.9.6
 य॒थाय॑जुरे॒वैतत् । अ॒ग्ने दे॒व प॒णिभिर्वी॑यमा॒ण इत्या॑ह ।
 अ॒ग्रय॑ ए॒वैन॒ञ्जुष्ट॑ङ्करोति । तन्त॑ ए॒तमनु॑ जोषं भ॒रामीत्या॑ह
 । स॒जा॒ताने॒वास्मा॑ अनु॑कान्करोति । ने॒देष॑ त्वद॑पचे॒तया॑ता
 इत्या॑हानु॒ख्यात्यै । य॒ज्ञस्य॑ पाथ॒ उप॑ समि॑तमित्या॑ह ।
 भू॒मान॑मे॒वोपै॑ति । प॒रिधी॑न्प्र ह॑रति । य॒ज्ञस्य॑ समि॑ष्ठ्यै ॥ 65
 ॥ 3.3.9.7 सु॒चौ सं प्र॑स्रावयति । यदे॒व तत्र॑ क्रू॒रम् ।
 तत्तेन॑ श॒मय॑ति । जु॒ह्वामु॑प॒भृत॑म् । य॒ज॒मा॒नदे॒वत्या॑
 वै जु॒हूः । भ्रा॒तृव्य॑दे॒वत्यो॑प॒भृत् । य॒ज॒मा॒नायै॒व
 भ्रा॒तृव्य॑मु॒पस्ति॑ङ्करोति । स॒ऽस्रा॒वभा॑गा॒स्थेत्या॑ह । वस॑वो
 वै रु॒द्रा आ॑दि॒त्यास्स॑ऽस्रा॒वभा॑गाः । तेषा॒न्तद्वा॑ग॒धेय॑म्
 ॥ 66 ॥ 3.3.9.8 ताने॒व तेन॑ प्रीणाति । वै॒श्वदे॒व्यर्चा॑
 । ए॒ते हि वि॒श्वे दे॒वाः । त्रि॒ष्टुग्भ॑वति । इ॒न्द्रि॒यवै॑ त्रि॒ष्टुक्

। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति । अग्नेर्वामपन्नगृहस्य
सदसि सादयामीत्याह । इयव्वाँ अग्निरपन्नगृहः । अस्या
एवैने सदने सादयति । सुम्नाय सुम्निनी सुम्ने मा
धत्तमित्याह ॥ 67 ॥ 3.3.9.9 प्रजा वै पशवस्सुम्नम्
। प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते । धुरि धुर्यौ पातमित्याह ।
जायापत्योर्गोपीथाय । अग्नेऽदध्यायोऽशीततनो इत्याह
। यथायजुरेवैतत् । पाहि माऽद्य दिवः पाहि प्रसित्यै
पाहि दुरिष्ठ्यै पाहि दुरद्वान्यै पाहि दुश्चरितादित्याह ।
आशिषमेवैतामा शास्ते । अविषन्नः पितुङ्कुणु सुषदा
योनिः३ स्वाहेतीध्मसवृश्चनान्यन्वाहार्यपचनेऽभ्याधाय
फलीकरणहोमञ्जुहोति । अतिरिक्तानि वा इध्मसवृश्चनानि
॥ 68 ॥ 3.3.9.10 अतिरिक्ताः फलीकरणाः ।
अतिरिक्तमाज्योच्छेषणम् । अतिरिक्त एवातिरिक्तन्दधाति
। अथो अतिरिक्तेनैवातिरिक्तमात्वाऽव रुन्धे । वेदिदेवेभ्यो
निलायत । तावदेनान्वविन्दन् । वेदेन वेदिद्विविदुः
पृथिवीम् । सा पंप्रथे पृथिवी पार्थिवानि । गर्भं

बिभर्ति भुवनेष्वन्तः । ततो यज्ञो जायते विश्वदानिरिति
पुरस्तात्स्तम्बयजुषो वेदेन वेदिं संमार्ष्ट्यनुवित्यै ॥

69 ॥ 3.3.9.11 अथो यद्वेदश्च वेदिश्च भवतः ।
मिथुनत्वाय प्रजात्यै । प्रजापतेर्वा एतानि श्मश्रूणि । यद्वेदः
। पत्न्या उपस्थ आस्यति । मिथुनमेव करोति । विन्दते
प्रजाम् । वेदः होताऽऽहवनीयाऽस्तृणन्नेति । यज्ञमेव
तत्सन्तनोत्योत्तरस्मादर्धमासात् । तः सन्ततमुत्तरेऽर्धमास
आलभते ॥ 70 ॥ 3.3.9.12 तङ्कालेकाल आगते यजते

। ब्रह्मवादिनो वदन्ति । स त्वा अध्वर्युस्स्यात् । यो यतो
यज्ञं प्रयुङ्क्ते । तदेनं प्रतिष्ठापयतीति । वाताद्वा अध्वर्युर्यज्ञं
प्रयुङ्क्ते । देवा गातुविदो गातुर्वित्वा गातुमितेत्याह ।
यत एव यज्ञं प्रयुङ्क्ते । तदेनं प्रतिष्ठापयति । प्रति
तिष्ठति प्रजया पशुभिर्यजमानः ॥ 71 ॥ 3.3.10.0

सवितृप्रसूतो यथादेवतं प्रजयेत्याह सिञ्चन्मृष्ट एकंश्च ॥

10 ॥ 3.3.10.1 यो वा यथादेवतय्यं जमुपचरति ।
आ देवताभ्यो वृश्च्यते । पापीयान्भवति । यो यथादेवतम् ।

न दे॒वता॑भ्य॒ आवृ॑क्ष्यते । वसी॑यान्भवति । वा॒रु॒णो वै पाशः॑
 । इ॒मवि॑ष्यामि॒ वरु॑णस्य॒ पाश॑मित्या॒ह । व॒रु॒णपा॒शादे॒वैना॑
 मु॒ञ्चति॑ । स॒वि॒तृप्र॑सूतो यथादे॒वत॑म् ॥ 72 ॥ 3.3.10.2
 न दे॒वता॑भ्य॒ आवृ॑क्ष्यते । वसी॑यान्भवति । धा॒तुश्च॒ योनौ॑
 सु॒कृ॒तस्य॑ लो॒क इत्या॑ह । अ॒ग्निर्वै धा॒ता । पु॒ण्य॒ङ्कर्म॑
 सु॒कृ॒तस्य॑ लो॒कः । अ॒ग्निरे॒वैना॑न्धा॒ता । पु॒ण्ये कर्म॑णि
 सु॒कृ॒तस्य॑ लो॒के द॑धाति । स्यो॒नं मे॑ स॒ह प॒त्यां करो॑मीत्या॒ह
 । आ॒त्मन॑श्च॒ यज॑मानस्य॒ चाना॑त्यै स॒न्त्वाय॑ । स॒मायु॑षा सं
 प्र॒जये॑त्या॒ह ॥ 73 ॥ 3.3.10.3 अ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॒स्ते
 पूर्ण॑पात्रे । अ॒न्त॒तोऽनु॑ष्टुभा॑ । चतु॑ष्प॒द्वा ए॒तच्छ॑न्द॒ः प्र॑ति॒ष्ठितं॑
 प॒त्न्यै पूर्ण॑पात्रे भ॑वति । अ॒स्मि॒ल्लो॒के प्र॑ति॒तिष्ठा॑नीति॑ ।
 अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॑ति॒तिष्ठा॑ति । अथो॒ वाग्वा॑ अ॒नुष्टु॑क्
 । वाङ्मि॑थुनम् । आपो॒ रेत॑ः प्र॒जन॑नम् । ए॒तस्मा॑द्वै
 मि॑थुनाद्वि॒द्योत॑मानस्स्त॒नय॑न्वर्षति । रेत॑स्सि॒श्चन् ॥ 74
 ॥ 3.3.10.4 प्र॒जाः प्र॑ज॒नय॑न् । यद्वै य॒ज्ञस्य॑ ब्रह्म॑णा
 यु॒ज्यते॑ । ब्रह्म॑णा॒ वै तस्य॑ विमो॒कः । अ॒द्वि॒श॒शान्तिः॑ ।

विमुक्तु॒ष्वँ ए॒तर्हि॒ यो॒क्रं ब्र॒ह्म॒णा । आ॒दायै॑न॒त्पत्नीं॑ स॒हाप
उप॑गृ॒हीते॑ शा॒न्त्यै । अ॒ञ्ज॒लौ पूर्ण॑पा॒त्रमा॑ न॒यति॑ । रे॒तं
ए॒वास्यां॑ प्र॒जान्द॑धाति । प्र॒जया॑ हि म॒नुष्यैः॑ पूर्णः ।
मुख॑विं मृ॒ष्टे । अ॒व॒भृथ॑स्यै॒व रू॒पङ्क॑त्वोत्तिष्ठति ॥ 75 ॥

3.3.11.0 नो॒ द्विष्म॑ इति॑ परा॒वत॑म॒र्पय॑ति ॥ 11 ॥

3.3.11.1 प॒रि॒वे॒षो वा ए॒ष वन॑स्पती॒नाम् । यदु॑प॒वेषः॑ । य
ए॒ववै॑द । वि॒न्दते॑ परि॒वेष्टा॑रम् । तमु॑त्क॒रे । यन्दे॒वा म॒नुष्ये॑षु
। उ॒प॒वेष॑मधारयन् । ये अ॒स्मदप॑ चेतसः । तान॒स्मभ्य॑मि॒हा
कुरु॑ । उ॒प॒वेषो॑प॒ विद्धि॑ नः ॥ 76 ॥ 3.3.11.2 प्र॒जां
पुष्टि॑मथो॒ धन॑म् । द्वि॒पदो॑ न॒श्चतु॑ष्पदः । ध्रु॒वानन॑प॒गान्कुर्वि॑ति
पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्च॑मु॒प॒ गू॒हति॑ । तस्मा॑त्पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्च॑शू॒द्रा
अव॑स्यन्ति । स्थ॒वि॒म॒त उप॑गू॒हति॑ । अ॒प्र॒ति॒वादि॑न
ए॒वैनान्कुरु॑ते । धृष्टि॑र्वा उ॒प॒वेषः॑ । शु॒च॒र्तो वज्रो॑ ब्र॒ह्म॒णा
सं॒शितः॑ । यो॒प॒वेषे॑ शुक् । साऽमु॑मृच्छतु॒ यन्दि॑ष्म इति॑
॥ 77 ॥ 3.3.11.3 अथा॑स्मै॒ नाम॑ गृ॒ह्य प्र॑हरति ।
नि॒र॒मु॒न्नु॒द ओक॑सः । स॒प॒त्रो यः॑ पृ॒त॒न्यति॑ । नि॒र्बा॒ध्ये॒न

ह॒विषा॑ । इन्द्र॑ ए॒णं प॑रा॒शरी॑त् । इ॒हि ति॒स्रः प॑रा॒वतः॑ ।
 इ॒हि प॑ञ्च ज॒नाः अ॒ति । इ॒हि ति॒स्रोऽति॑ रोच॒नाया॑वत्
 । सूर्यो॑ अ॒सद्वि॒वि । प॒र॒मा॒न्त्वा प॑रा॒वत॑म् ॥ 78 ॥

3.3.11.4 इन्द्रो॑ न॒यतु॑ वृ॒त्रहा॑ । य॒तो न पु॑न॒राय॑सि
 । श॒श्वती॑भ्य॒स्समा॑भ्य इति॑ । त्रि॒वृ॒द्वा ए॒ष व॒ज्रो ब्र॑ह्म॒णा
 स॑श्शितः । शु॒चै॒वैन॑वि॒ध्वा । ए॒भ्यो लो॒केभ्यो॑ नि॒र्णु॑द्य
 । व॒ज्रेण॑ ब्र॒ह्म॒णा स्तृ॑णुते । ह॒तोऽसा॑व॒वधि॑ष्मा॒मुमि॑त्याह
 स्तृ॒त्यै । य॒न्दि॒ष्ट्यात्त॑न्ध्यायेत् । शु॒चै॒वैन॑म॒र्पय॑ति ॥ 79 ॥

3.4.0.0 ब्र॒ह्म॒णे गी॒ताय॑ श्र॒माय॑ स॒न्धये॑ न॒दीभ्य॑ उ॒त्सा॑दे॒भ्य
 ऋ॒त्यै भा॒या अ॒र्मेभ्यो॑ म॒न्यवे॑ य॒म्यै द॑श॒दश॑ स॒रोभ्यो॑ द्वा॒दश॑
 प्र॒तिश्रु॑त्का॒यै बी॒भ॒त्सायै॑ द॑श॒दश॑ ह॒साय॑ स॒प्ता॒ख्य॒राजा॑य॒
 त्रयो॑द॒श भू॒म्यै द॑श॒ वा॒चे ष॒डथ॑ न॒वैका॒न्नवि॑ंशतिः ॥ 19
 ॥ ब्र॒ह्म॒णे य॒म्यै न॑व॒दश॑ ॥ 19 ॥ ब्र॒ह्म॒णे कु॒मा॒रीम् ॥

हरिः॑ ओम् । श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ चतुर्थप्रपाठकस्समाप्तः
 ॥ 3.4.0.0 तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थप्रपाठक
 प्रारम्भः । हरिः ओम् ॥ 3.4.1.1 ब्र॒ह्म॒णे ब्रा॒ह्म॒णमा॑ल॒भते॑

। ख्षत्राय राजन्यम् । मरुद्ध्यो वैश्यम् । तपसे शूद्रम् ।
 तमसे तस्करम् । नारकाय वीरहणम् । पाप्मने क्लीबम् ।
 । आक्रयायायोगम् । कामाय पुंश्चलम् । अतिक्रुष्टाय
 मागधम् ॥ 1 ॥ 3.4.2.1 गीताय सूतम् । नृत्ताय
 शैलूषम् । धर्माय सभाचरम् । नर्माय रेभम् । नरिष्ठायै
 भीमलम् । हसाय कारिम् । आनन्दाय स्त्रीषखम् । प्रमुदे
 कुमारीपुत्रम् । मेधायै रथकारम् । धैर्याय तख्वाणम् ॥
 2 ॥ 3.4.3.1 श्रमाय कौलालम् । मायायै कार्मारम् ।
 रूपाय मणिकारम् । शुभे वपम् । शरव्याया इषुकारम् ।
 हेत्यै धन्वकारम् । कर्मणे ज्याकारम् । दिष्टाय रज्जुसर्गम् ।
 मृत्यवे मृगयुम् । अन्तकाय श्वनितम् ॥ 3 ॥ 3.4.4.1
 सन्धये जारम् । गेहायोपपतिम् । निर्ऋत्यै परिवित्तम् ।
 । आत्यै परिविविदानम् । अराध्यै दिधिषूपतिम् ।
 पवित्राय भिषजम् । प्रज्ञानाय नख्खत्रदर्शम् । निष्कृत्यै
 पेशस्कारीम् । बलायोपदाम् । वर्णायानूरुधम् ॥ 4 ॥

3.4.5.1 नदीभ्यः पौञ्जिष्टम् । ऋखीकाभ्यो नैषादम् ।
 पुरुषव्याघ्राय दुर्मदम् । प्रयुञ्च उन्मत्तम् । गन्धर्वाप्सराभ्यो
 ब्रात्यम् । सर्पदेवजनेभ्योऽप्रतिपदम् । अवैभ्यः कितवम्
 । इर्यताया अकितवम् । पिशाचेभ्यो बिदलकारम्
 । यातुधानैभ्यः कण्टककारम् ॥ 5 ॥ 3.4.6.1

उथ्सादेभ्यः कुञ्जम् । प्रमुदे वामनम् । द्वाभ्यस्त्रामम् ।
 स्वप्रायान्धम् । अधर्माय बधिरम् । संज्ञानाय स्मरकारीम्
 । प्रकामोद्यायोपसदम् । आशिख्यायै प्रश्जिनम् ।
 उपशिख्याया अभिप्रश्जिनम् । मर्यादायै प्रश्नविवाकम्
 ॥ 6 ॥ 3.4.7.1 ऋत्यै स्तेनहृदयम् । वैरहत्याय

पिशुनम् । विवित्त्यै ख्यत्तारम् । औपद्रष्टाय सङ्गहीतारम् ।
 बलायानुचरम् । भूम्ने परिष्कन्दम् । प्रियाय प्रियवादिनम् ।
 अरिष्ट्या अश्वसादम् । मेधाय वासःपल्पूलीम् । प्रकामाय
 रजयित्रीम् ॥ 7 ॥ 3.4.8.1 भायै दार्वाहारम् । प्रभाया
 आग्नेन्धम् । नाकस्य पृष्ठायाभिषेत्तारम् । ब्रध्नस्य विष्टपाय
 पात्रनिर्णेगम् । देवल्लोकाय पेशितारम् । मनुष्यलोकाय

प्रकरितारम् । सर्वेभ्यो लोकेभ्य उपसेत्तारम् । अवर्त्यै
वृधायोपमन्थितारम् । सुवर्गाय लोकाय भागदुग्धम् ।
वस्त्रिष्ठाय नाकाय परिवेष्टारम् ॥ 8 ॥ 3.4.9.1

अर्मेभ्यो हस्तिपम् । जवायांश्वपम् । पुष्ट्यै गोपालम् ।
तेजसेऽजपालम् । वीर्यायाविपालम् । इरायै कीनाशम् ।
कीलालाय सुराकारम् । भद्राय गृहपम् । श्रेयसे
वित्तधम् । अध्यख्यायानुख्यत्तारम् ॥ 9 ॥ 3.4.10.1

मन्यवेऽयस्तापम् । क्रोधाय निसुरम् । शोकायाभिसुरम् ।
उत्कूलविकूलभ्यां त्रिस्थिनम् । योगाय योत्तारम् । ख्वेमाय
विमोत्तारम् । वपुषे मानस्कृतम् । शीलायाञ्जनीकारम् ।
निर्ऋत्यै कोशकारीम् । यमायासूम् ॥ 10 ॥

3.4.11.1 यम्यै यमसूम् । अथर्वभ्योऽवतोकां ।
सव्वंत्सराय पर्यारिणीम् । परिवत्सरायाविजाताम् ।
इदावत्सरायापस्कद्वरीम् । इद्वत्सरायातीत्ववरीम् ।
वत्सराय विजर्जराम् । सर्वन्त्सराय पलिक्रीम् ।
वनाय वनपम् । अन्यतोरण्याय दावपम् ॥ 11 ॥

3.4.12.1 सरो॑भ्यो धै॒वरम् । वेश॑न्ताभ्यो दाश॑म् ।
 उप॒स्थाव॑रीभ्यो बै॒न्दम् । न॒ड्ढु॒लाभ्य॑श्शौष्क॒लम् । पा॒र्याय॑
 कै॒व॒र्तम् । अ॒वा॒र्याय॑ मा॒र्गा॒रम् । ती॒र्थेभ्य॑ आ॒न्दम् ।
 विष॑मेभ्यो मैना॒लम् । स्वने॑भ्यः॒ पर्ण॑कम् । गुहा॑भ्यः॒
 कि॒रा॒तम् । सानु॑भ्यो जम्भ॑कम् । पर्व॑तेभ्यः॒ किंपू॑रुषम्
 ॥ 12 ॥ 3.4.13.1 प्र॒ति॒श्रु॒त्का॒या ऋ॒तु॒लम् ।
 घोषा॑य भ॒षम् । अन्ता॑य बहु॒वादि॑नम् । अ॒न॒न्ताय॑
 मूक॑म् । मह॑से वीणा॒वा॒दम् । क्रोशा॑य तू॒णव॑ध्मम् ।
 आ॒क्र॒न्दाय॑ दु॒न्दु॒भ्याघा॑तम् । अ॒व॒र॒स्प॒राय॑ शङ्ख॑ध्मम् ।
 ऋ॒भु॒भ्यो॑जिनसन्ध्यायम् । सा॒ध्येभ्य॑श्चर्म॒ग्णम् । ॥ 13 ॥
 3.4.14.1 बी॒भ॒त्सायै॑ पौल्क॒सम् । भू॒त्यै जा॑गर॒णम्
 । अ॒भू॒त्यै स्व॑प॒नम् । तु॒लायै॑ वाणि॒जम् । वर्णा॑य
 हि॒रण्य॑का॒रम् । विश्वे॑भ्यो दे॒वेभ्य॑स्सिध्म॒लम् । प॒श्चाद्दोषा॑य
 ग्ला॒वम् । ऋ॒त्यै जन॑वादि॒नम् । व्यृ॑द्धा अप॒गल्भ॑म् ।
 स॒ं॒श॒राय॑ प्र॒च्छि॒दम् ॥ 14 ॥ 3.4.15.1 ह॒साय॑

पु३श्चलूमा लभते । वीणावा॒दङ्गण॑कङ्गी॒ताय॑ । याद॑से
 शाबु॒ल्याम् । न॒र्माय॑ भद्रव॒तीम् । तूण॒व॒ध्मङ्गाम॑ण्यं
 पा॒णिसङ्घा॑तनृ॒त्ताय॑ । मोदा॑यानु॒क्रोश॑कम् । आ॒न॒न्दाय॑
 तल॒वम् ॥ 15 ॥ 3.4.16.1 अ॒ख्ख॒रा॒जाय॑ कि॒त॒वम्
 । कृ॒ताय॑ सभा॒विन॑म् । त्रेता॑या आ॒दिन॑वद॒र॒शम् ।
 द्वा॒प॒राय॑ बहि॒स्सद॑म् । कल॑ये सभा॒स्था॒णुम् । दुष्कृ॑ताय॑
 च॒रका॑चार्यम् । अध्व॑ने ब्रह्मचा॒रिण॑म् । पि॒शा॒चेभ्य॑स्सै॒लग॑म्
 । पि॒पा॒सायै॑ गोव्य॒च्छम् । नि॒र्ऋ॒त्यै गो॑घा॒तम् । ख॒षुधे॑
 गो॑वि॒कर्त॑म् । ख॒षुत्तृ॒ष्णाभ्या॑न्तम् । यो गा॒व्वि॑कृ॒न्त॑न्तं
 मा॒९॒सं भि॒ख्ख॑माण॒ उप॑तिष्ठते ॥ 16 ॥ 3.4.17.1
 भू॒म्यै पी॑ठस॒र्पिण॑मा ल॒भते । अ॒ग्नये॑ऽ९॒स॒लम् ।
 वा॒यवे॑ चाण्डा॒लम् । अ॒न्तरि॑ख्खाय व॒९॒श॒न॒र्तिन॑म् । दि॒वे
 ख॑ल॒तिम् । सू॒र्याय॑ हर्य॒ख्खम् । च॒न्द्रम॑से मि॒र्मि॒रम् ।
 न॒ख्ख॑त्रेभ्यः॒ किला॑सम् । अ॒ह्ने शु॒क्लं पि॑ङ्ग॒लम् । रा॒त्रियै॑
 कृ॒ष्णं पि॑ङ्गा॒ख्खम् ॥ 17 ॥ 3.4.18.1 वा॒चे पु॒रुष॑मा
 ल॒भते । प्रा॒णम॑पा॒नव्याँ॑नमु॒दान॑ ९ स॒मा॒न॒न्तान् वा॒यवे॑ ।

सूर्याय चरख्युरा लभते । मनश्चन्द्रमसे । दिग्भ्यश्श्रोत्रम् ।
 प्रजापतये पुरुषम् ॥ 18 ॥ 3.4.19.1 अथैतानरूपेभ्य
 आलभते । अतिह्रस्वमतिदीर्घम् । अतिकृशमत्यं सलम्
 । अतिशुक्लमतिकृष्णम् । अतिश्लेख्णमतिलोमशम्
 । अतिकिरिटमतिदन्तुरम् । अतिमिर्मिरमतिमेमिषम्
 । आशायै जामिम् । प्रतीख्यायै कुमारीम् ॥ 19
 ॥ 3.5.0.0 तृतीयाष्टके पञ्चम प्रपाठकप्रारम्भः ।
 हरिःओम् । 3.5.0.0 सत्यं प्रवोऽग्ने महानग्निर् होता
 समिधोऽग्निर्वृत्राण्यग्निर्मूर्धोपहूतन्देवं बरुहिरिदन्द्यावापृथिवी
 तच्छ्रुय्यौरा प्यायस्वोपहूतत्रयोदश ॥ 13 ॥ सत्यव्यं
 स्याम वृष्टिद्यावा त्रिंशत् । सत्यमुपहूता ॥ 30 ॥ हरिः
 ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ कृष्णयजुर्ब्राह्मणे तृतीयाष्टके
 पञ्चम प्रपाठकस्समाप्तः ॥ 3.5.1.0 सत्यन्दश ॥ 1 ॥
 3.5.1.1 सत्यं प्रपद्ये । ऋतं प्रपद्ये । अमृतं प्रपद्ये ।
 प्रजापतेऽप्रियान्तनुवमनार्ता प्रपद्ये । इदमहं पञ्चदशेन
 वज्रेण । द्विषन्तं भ्रातृव्यमव क्रामामि । योऽस्मान्द्वेष्टि ।

यश्च वयन्दिष्मः । भूर्भुवस्सुवः । हिम् ॥ 1 ॥ 3.5.2.0
 श्रवाय्यमिधीमह्यसि सप्त च ॥ 2 ॥ 3.5.2.1 प्र वो
 वाजा अभिद्यवः । हविष्मन्तो घृताच्या । देवाञ्जिगाति
 सुम्रयुः । अग्र आयाहि वीतये । गृणानो हव्यदातये ।
 नि होता सथ्सि बर्हिषि । तन्त्वा समिद्धिरङ्गिरः । घृतेन
 वर्धयामसि । बृहच्छोचा यविष्ठ । स नः पृथुश्श्रवाय्यम्
 ॥ 2 ॥ 3.5.2.2 अच्छा देव विवाससि । बृहदग्ने
 सुवीर्यम् । ईडेन्यो नमस्यस्तिरः । तमांसि दर्शतः
 । समग्निरिध्यते वृषा । वृषो अग्निस्समिध्यते । अश्वो न
 देववाहनः । तं हविष्मन्त ईडते । वृषणन्त्वा वयवृषन्
 । वृषाणस्समिधीमहि ॥ 3 ॥ 3.5.2.3 अग्ने दीद्यतं
 बृहत् । अग्निन्दूतवृणीमहे । होतारवृष्वेदसम् । अस्य
 यज्ञस्य सुक्रतुम् । समिध्यमानो अध्वरे । अग्निं पावक
 ईड्यः । शोचिष्केशस्तमीमहे । समिद्धो अग्र आहुत ।
 देवान् ययिष्व स्वध्वर । त्वं हि हव्यवाडसि । आ जुहोत
 दुवस्यत । अग्निं प्रयत्यध्वरे । वृणीध्वं हव्यवाहनम् ।

त्वद्वँरुण उ॒त मि॒त्रो अ॒ग्ने । त्वावँ॑र्धन्ति म॒तिभिर्व॑सि॒ष्ठाः ।
 त्वे वसु॑ सुषण॒नानि॑ सन्तु । यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभि॒स्सदा॑
 नः ॥४॥ 3.5.3.0 दे॒वाना॑मिन्द्र॒मा वह॑ षट् च ॥
 3 ॥ 3.5.3.1 अ॒ग्ने म॒हा॑ अ॒सि ब्रा॒ह्मण॑ भा॒रत ।
 असा॒वसौ॑ । दे॒वेद्धो॑ मन्वि॒द्धः । ऋषि॑ष्टुतो वि॒प्रा॑नुम॒दितः॑
 । क॒वि॒श॒स्तो ब्र॒ह्म॑सं॒शितो॑ घृ॒ताह॑वनः । प्र॒णीर्य॑ज्ञा॒नाम्
 । र॒थीर॑ध्व॒राणा॑म् । अ॒तूर्तो॑ हो॒ता । तू॒र्णिर्ह॑व्य॒वाट् ।
 आ॒स्पात्र॑ञ्जु॒हूर्दे॒वाना॑म् ॥ 5 ॥ 3.5.3.2 च॒म॒सो दे॒वपा॑नः
 । अ॒रा॑ इ॒वाग्ने॑ ने॒मिर्दे॒वा॑स्त्वं प॑रिभूर॒सि । आ वह॑ दे॒वान्
 यज॑मानाय । अ॒ग्निम॑ग्न॒ आव॑ह । सोम॒माव॑ह । अ॒ग्निमाव॑ह
 । प्र॒जाप॑ति॒माव॑ह । अ॒ग्नीषो॑मा॒वाव॑ह । इन्द्रा॒ग्नी आव॑ह ।
 इन्द्र॒माव॑ह । म॒हेन्द्र॒माव॑ह । दे॒वा॑ अ॒ज्यपा॑ आव॑ह ।
 अ॒ग्नि॑ हो॒त्रायाव॑ह । स्वं म॑हि॒मान॒मा वह॑ । आ चा॒ग्ने
 दे॒वान् वह॑ । सु॒यजा॑ च यज जा॒तवे॑दः ॥ 6 ॥ 3.5.4.0
 अ॒ग्निर्हो॒ता नव॑ ॥ 4 ॥ 3.5.4.1 अ॒ग्निर्हो॒ता वे॒त्व॒ग्निः
 । हो॒त्रवै॑त्तु प्रावि॒त्रम् । स्मो व॒यम् । सा॒धु ते॑ यजमान

दे॒वतां॑ । घृ॒तव॑तीम॒ध्वर्यो॑ सु॒च॒मास्य॑स्व । दे॒वा॒यु॒व॒ध्विं॒श्ववा॑राम् ।
 । ई॒डांम॑है दे॒वाः ई॒डे॒न्यान् । न॒म॒स्याम॑ न॒म॒स्यान् ।
 य॒जा॒म य॒ज्ञिया॑न् ॥ 7 ॥ 3.5.5.0 इन्द्रा॒ग्नी प॑ञ्च च
 ॥ 5 ॥ 3.5.5.1 स॒मिधो॑ अ॒ग्न आ॒ज्य॑स्य वियन्तु ।
 त॒नू॒नपा॑द॒ग्न आ॒ज्य॑स्य वेतु । इ॒डो अ॑ग्न आ॒ज्य॑स्य वियन्तु
 । ब॒र्हि॒र॒ग्न आ॒ज्य॑स्य वेतु । स्वाहा॒ऽग्नि॑म् । स्वाहा॒ सोम॑म्
 । स्वाहा॒ऽग्नि॑म् । स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तिम् । स्वाहा॒ऽग्नीषो॑मौ
 । स्वाहेन्द्रा॒ग्नी । स्वाहेन्द्र॑म् । स्वाहा॑ महेन्द्रम् । स्वाहा॑
 दे॒वाः आ॑ज्य॒पान् । स्वाहा॒ऽग्निः हो॒त्राञ्जु॑षा॒णाः । अ॒ग्न
 आ॒ज्य॑स्य वियन्तु ॥ 8 ॥ 3.5.6.0 स्वाः षट् च ॥ 6
 ॥ 3.5.6.1 अ॒ग्निर्वृ॑त्राणि जङ्घ॒नत् । द्र॒वि॒ण॒स्युर्वि॑प॒न्यया॑
 । स॒मिद्ध॑श्शु॒क्र आ॑हुतः । जु॒षा॒णो अ॒ग्निरा॑ज्य॒स्य वेतु॑ ।
 त्वः सो॑मा॒सि स॒त्प॑तिः । त्वः रा॒जो॒त वृ॑त्र॒हा । त्वं
 भ॒द्रो अ॑सि॒ क्रतुः॑ । जु॒षा॒णस्सो॑म आ॒ज्य॑स्य ह॒विषो॑ वेतु
 । अ॒ग्निः प्र॒त्नेन॑ जन्म॒ना । शु॒म्भा॑नस्त॒नुव॑ः स्वा॒म् ।
 क॒विर्वि॑प्रे॒ण वावृ॑धे । जु॒षा॒णो अ॒ग्निरा॑ज्य॒स्य वेतु॑ । सोम॑

गी॒र्भि॒ष्ट्वा व॒यम् । वर्ध॑यामो वचो॒विदः॑ । सु॒मृ॒डी॒को न॒
 आवि॑श । जु॒षा॒णस्सो॒म आ॒ज्य॑स्य ह॒विषो॑ वेतु ॥ 9 ॥
 3.5.7.0 अ॒स्त्व॒धत्त॑ꣳ र॒यिश्च॑र्षणि॒प्रास्सो॑मस्य प्रि॒या
 धा॒मा॒नी॒ष॒ष्वद्व॑ ॥ 7 ॥ 3.5.7.1 अ॒ग्नि॒र्मूर्धा॑ दि॒वः क॒कुत्
 । पति॑ꣳ पृथि॒व्या अ॒यम् । अ॒पाꣳ रेता॑ꣳसि जि॒न्वति॑
 । भुवो॑ य॒ज्ञस्य॑ रज॑सश्च ने॒ता । यत्रा॑ नि॒युद्धि॑स्सच॑से
 शि॒वाभिः॑ । दि॒वि मूर्धा॑न॒न्दधि॑षे सुव॒र॒षाम् । जि॒ह्वा॒म॒ग्रे
 चकृ॑षे ह॒व्य॒वाह॑म् । प्रजा॑पते॒ न त्वदे॑तान्य॒न्यः । वि॒श्वा
 जा॒तानि॑ परि॒ ता ब॑भूव । यत्का॑मास्ते जहु॒मस्तन्नो॑ अस्तु
 ॥ 10 ॥ 3.5.7.2 व॒यः स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम् ।
 स वे॑द पु॒त्रः पि॒तर॑ꣳ स मा॒तरम् । स सू॒नुर्भु॑व॒त्स
 भु॒व॒त्पुन॑र्मघः । स द्या॒मौर्णो॑द॒न्तरि॑ख्यꣳ स सु॒वः । स
 वि॒श्वा भुवो॑ अभव॒त्स आ॑भ॒वत् । अ॒ग्नी॒षोमा॑ सवे॑दसा
 । सह॑ती वनत॒ङ्गिरः॑ । सन्दे॑व॒त्रा ब॑भूवथुः । यु॒वमे॒तानि॑
 दि॒वि रो॑च॒नानि॑ । अ॒ग्निश्च॑ सो॒म स॒क्रतू॑ अध॒त्तम् ॥
 11 ॥ 3.5.7.3 यु॒वः सि॒न्धूꣳ र॒भि॒शस्ते॑रव॒द्यात् ।

अग्नीषोमावमुञ्चतङ्गभीतान् । इन्द्राग्नी रोचना दिवः । परि
 वाजेषु भूषथः । तद्वाञ्चेति प्रवीर्यम् । श्वथद्वृत्रमुत संनोति
 वाजम् । इन्द्रा यो अग्नी सहुरी सपर्यात् । इरज्यन्ता
 वसव्यस्य भूरः । सहस्तमा सहसा वाजयन्ता । एन्द्र
 सानसि० रयिम् ॥ 12 ॥ 3.5.7.4 सजित्वान०
 सदासहम् । वर्षिष्ठमृतये भर । प्रसंसाहिषे पुरुहूत शत्रून्
 । ज्येष्ठस्ते शुष्म इह रातिरस्तु । इन्द्रा भर दखिणेना
 वसूनि । पतिस्सिन्धूनामसि रेवतीनाम् । महा० इन्द्रो य
 ओजसा । पर्जन्यो वृष्टिमा० इव । स्तोमैर्वत्सस्य वावृधे
 । महा० इन्द्रो नृवदाचर्षणिप्राः ॥ 13 ॥ 3.5.7.5
 उत द्विबर्हा अमिनस्सहोभिः । अस्मद्रियंग्वावृधे वीर्याय
 । उरु० पृथुस्सुकृत० कर्तृभिर्भूत् । पिप्रीहि देवा०
 उशतो यविष्ठ । विद्वा० ऋतू०ऋतुपते यजेह । ये
 दैव्या ऋत्विजस्तेभिरग्ने । त्व० होतृणामस्यायजिष्ठः ।
 अग्निः स्विष्टकृतम् । अयाङ्गिरग्ने० प्रिया धामानि ।
 अयादत्सोमस्य प्रिया धामानि ॥ 14 ॥ 3.5.7.6

अयाङ्ग्रेऽ प्रिया धामानि । अयाङ्ग्राजापतेऽ प्रिया धामानि ।
 अयाङ्ग्रीषोमयोऽ प्रिया धामानि । अयाङ्गिन्द्राग्रियोऽ प्रिया
 धामानि । अयाङ्गिन्द्रस्य प्रिया धामानि । अयाङ्गमहेन्द्रस्य
 प्रिया धामानि । अयाङ्गैवानामाज्यपानां प्रिया धामानि ।
 यख्णदग्नेर्होतुऽ प्रिया धामानि । यख्णथ्स्वं महिमानम्
 । आयजतामेज्या इषः । कृणोतु सो अध्वरा जातवेदाः
 । जुषताः हविः । अग्ने यदद्य विशो अध्वरस्य
 होतः । पावक शोचे वेष्टुऽ हि यज्वा । ऋता यजासि
 महिना वियद्भूः । हव्या वह यविष्ठ या ते अद्य ॥
 15 ॥ 3.5.8.0 सहर्षभा ह्यतामुपहूतऽ हविष्करण
 उपहूतश्चत्वारि च ॥ 8 ॥ 3.5.8.1 उपहूतऽ रथन्तरऽ
 सह पृथिव्या । उप मा रथन्तरऽ सह पृथिव्या ह्यताम्
 । उपहूतवामदेव्यऽ सहान्तरिख्येण । उप मा वामदेव्यऽ
 सहान्तरिख्येण ह्यताम् । उपहूतं बृहत्सह दिवा । उप
 मा बृहत्सह दिवा ह्यताम् । उपहूतास्सप्त होत्राः । उप
 मा सप्त होत्रा ह्यन्ताम् । उपहूता धेनुस्सहर्षभा ।

उप॑ मा धे॒नुस्स॒हर्ष॑भा ह्वयताम् ॥ 16 ॥ 3.5.8.2
 उप॑हूतो भ॒र्खस्स॒खा । उप॑ मा भ॒र्खस्स॒खा ह्वयताम् ।
 उप॑हूताँ(4)हो । इडोप॑हूता । उप॑हूतेडाँ । उपो॑ अ॒स्मा॒
 इडाँ ह्वयताम् । इडोप॑हूता । उप॑हूतेडाँ । मा॒न॒वी घृ॒तप॑दी
 मै॒त्राव॑रु॒णी । ब्र॒ह्म दे॒वकृ॑त॒मुप॑हूतम् ॥ 17 ॥ 3.5.8.3
 दै॒व्या अ॒ध्व॒र्यव॒ उप॑हूताः । उप॑हूता म॒नु॒ष्याः । य
 इ॒मय्यँ॑ज॒मवा॑न् । ये य॒ज्ञप॑ति॒र्व्व॑र्ध॒न् । उप॑हूते द्यावा॑पृथि॒वी
 । पू॒र्व॒जे ऋ॒ताव॑री । दे॒वी दे॒वपु॑त्रे । उप॑हूतोऽय्यँ॑ज॒मानः॑ ।
 उत्त॑रस्या॒न्दे॒वय॒ज्याया॒मुप॑हूतः । भूय॑सि ह॒विष्क॑रण॒ उप॑हूतः
 । दि॒व्ये धा॒म॒न्नुप॑हूतः । इ॒दं मे॑ दे॒वा ह॒विर्जु॑षन्ता॒मिति॑
 तस्मि॑न्नुप॑हूतः । वि॒श्व॑म॒स्य प्रि॒यमुप॑हूतम् । वि॒श्व॑स्य
 प्रि॒यस्योप॑हूत॒स्योप॑हूतः ॥ 18 ॥ 3.5.9.0 अपि॑प्रे॒ पञ्च
 च ॥ 9 ॥ 3.5.9.1 दे॒वं ब॒र्हिः । व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य
 वेतु॑ । दे॒वो न॒राश॑सः । व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य वेतु॑ । दे॒वो
 अ॒ग्नि॒स्स्वि॑ष्ट॒कृत् । सु॒द्रवि॑णा म॒न्द्र॒ क॒विः । स॒त्यम॑न्माय॒जी
 होता॑ । होतु॑र्होतु॒राय॑जीयान् । अ॒ग्ने या॑न् दे॒वानया॑ट् ।

या॑ अपि॑प्रेः । ये ते॑ हो॒त्रे अम॑त्स॒त । ता॑ सं॒स॒नुषी॑ः
 हो॒त्रा॑न्दे॒वङ्ग॑माम् । दि॒वि दे॒वेषु॑ य॒ज्ञमे॑रये॒मम् । स्वि॒ष्ट॒कृ॒च्चाग्रे॑
 हो॒ताऽभूः॑ । व॒सु॒वने॑ व॒सु॒धेय॑स्य न॒मोवा॒के वी॑हि ॥ 19 ॥

3.5.10.0 अ॒भय॑ङ्कृ॒ताव॑कृ॒ताग्नि॑रि॒दः॑ ह॒विर॑जुष॒त महे॑न्द्र
 इ॒दः॑ ह॒विर॑जुष॒त स॒जात॑व॒नस्या॑मा शा॑स्ते वी॒तश्च॑ त्रीणि॑ च

॥ 10 ॥ 3.5.10.1 इ॒द॒न्धा॑वा॒पृथि॑वी भ॒द्रम॑भूत् । आ॒र्ध्म
 सू॒क्तवा॑कम् । उ॒त न॑मोवा॒कम् । ऋ॒ध्या॒स्मं सू॒क्तोच्य॑मग्रे ।

त्व॑ सं॒क्त॒वाग॑सि । उ॒प॒श्रितो॑ दि॒वः॑ पृ॒थि॒व्योः । ओम॑न्वती
 ते॒ऽस्मिन् य॒ज्ञे य॑ज॒मान॒ द्यावा॑पृथि॒वी स्ता॑म् । श॒ङ्ग॒ये

जी॒रदा॑न् । अ॒त्र॒सू अ॒प्र॒वेदे॑ । उ॒रुग॑व्यूती अ॒भय॑ङ्कृ॒ता
 ॥ 20 ॥ 3.5.10.2 वृ॒ष्टि॒द्यावा॑ री॒त्या॒पा । श॒म्भुवौ॑

मयो॒भुवौ॑ । ऊ॒र्ज॑स्वती च॒ पय॑स्वती च । सू॒प॒च॒र॒णा च॑
 स्व॒धि॒च॒र॒णा च॑ । तयो॑रा॒विदि॑ । अ॒ग्नि॑रि॒दः॑ ह॒विर॑जुष॒त

। अ॒वी॒वृ॒धत् महो॑ ज्यायो॑ऽकृत । सोम॑ इ॒दः॑ ह॒विर॑जुष॒त
 । अ॒वी॒वृ॒धत् महो॑ ज्यायो॑ऽकृत । अ॒ग्नि॑रि॒दः॑ ह॒विर॑जुष॒त

॥ 21 ॥ 3.5.10.3 अवी॑वृ॒धत्॒ महो॑ ज्यायो॑ऽकृत ।
 प्र॒जाप॑तिरि॒दः॑ ह॒विर॑जुषत । अवी॑वृ॒धत्॒ महो॑ ज्यायो॑ऽकृत
 । अ॒ग्नी॒षोमा॑वि॒दः॑ ह॒विर॑जुषेताम् । अवी॑वृ॒धेतां॑ महो॑
 ज्यायो॑ऽक्राताम् । इन्द्रा॑ग्नी इ॒दः॑ ह॒विर॑जुषेताम् ।
 अवी॑वृ॒धेतां॑ महो॑ ज्यायो॑ऽक्राताम् । इन्द्र॑ इ॒दः॑ ह॒विर॑जुषत
 । अवी॑वृ॒धत्॒ महो॑ ज्यायो॑ऽकृत । म॒हेन्द्र॑ इ॒दः॑ ह॒विर॑जुषत
 ॥ 22 ॥ 3.5.10.4 अवी॑वृ॒धत्॒ महो॑ ज्यायो॑ऽकृत
 । दे॒वा आ॑ज्य॒पा आ॑ज्यमजुषन्त । अवी॑वृ॒धन्त॑ महो॑
 ज्यायो॑ऽकृत । अ॒ग्निर्हो॒त्रेणे॒दः॑ ह॒विर॑जुषत । अवी॑वृ॒धत्॒
 महो॑ ज्यायो॑ऽकृत । अ॒स्यामृ॑ध॒द्धोत्रा॑यान्देवङ्ग॒माया॑म्
 । आशा॑स्ते॒ऽयय्यँ॑ज॒मानो॑ऽसौ । आयु॑रा शा॑स्ते ।
 सुप्र॒जास्त्व॒मा शा॑स्ते । स॒जा॒त॒व॒न॒स्यामा॑ शा॑स्ते ॥
 23 ॥ 3.5.10.5 उत्तरा॑न्देवय॒ज्यामा॑ शा॑स्ते । भूयो॑
 हवि॑ष्कर॒ण॒मा शा॑स्ते । दि॒व्यन्धा॑मा शा॑स्ते । वि॒श्वं प्रि॒यमा॑
 शा॑स्ते । यद॒नेन॑ ह॒विषा॑ऽऽशा॑स्ते । तद॑श्यात्तद॒ध्यात् ।
 तद॑स्मै दे॒वा रा॑सन्ताम् । तद॒ग्निर्दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ वन॑ते ।

व॒यम॒ग्नेर्मानु॑षाः । इ॒ष्टञ्च॑ वी॒तञ्च॑ । उ॒भे च॑ नो॒ द्यावा॑पृथि॒वी
 अ॒ह॑स॒स्पाता॑म् । इ॒ह ग॑ति॒र्वाम॑स्ये॒दञ्च॑ । नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ ॥
 24 ॥ 3.5.11.0 तच्छु॒य्यो॑र॒ष्टौ ॥ 11 ॥ 3.5.11.1
 तच्छु॒य्यो॑रा वृ॒णीम॑हे । गा॒तुय्यँ॑ज्ञाय॑ । गा॒तुय्यँ॑ज्ञप॑तये । दैवी॑
 स्व॒स्तिर॑स्तु नः । स्व॒स्तिर्मा॑नु॒षेभ्यः॑ । ऊ॒र्ध्वञ्जि॑गातु भेष॒जम्
 । शन्नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑ । शञ्चतु॑ष्पदे ॥ 25 ॥ 3.5.12.0
 जनी॑नाम॒ष्टौ च॑ ॥ 12 ॥ 3.5.12.1 आप्या॑यस्व॒ सन्ते॑ ।
 इ॒ह त्व॑ष्टा॒रम॑ग्रि॒यन्त॑न्न॒स्तुरी॑पम् । दे॒वानां॑ प॒त्नीरु॑श॒तीर॑वन्तु
 नः । प्राव॑न्तु नस्तु॒जये॑ वाज॑सातये । या॒ऋ॒पा॒र्थि॒वासो॑ या
 अ॒पाम॑पि॒ व्र॑ते । ता नो॑ दे॒वीस्सु॑ह॒वाश्श॑र्म॒ यच्छ॑त । उ॒त
 ग्रा वि॑यन्तु दे॒वप॑त्नीः । इन्द्रा॑ण्य॒ग्राय्य॑श्चिनी॒ राट् । आ
 रोद॑सी वरुणा॒नी शृ॑णोतु । वि॒यन्तु॑ दे॒वीर्य॑ ऋ॒तुर्जनी॑नाम्
 ॥ 26 ॥ 3.5.12.2 अ॒ग्नि॒रहो॑ता गृ॒हप॑ति॒स्स राजा॑ ।
 विश्वा॑ वेद॒ जनि॑मा जा॒तवे॑दाः । दे॒वाना॑मु॒त यो म॑र्त्या॒नाम्
 । यजि॑ष्ठ॒स्स प्र॑ य॒जता॑मृ॒तावा॑ । व॒यमु॑ त्वा गृ॒हप॑ते
 जना॑नाम् । अ॒ग्ने अ॑कर्म॒ समि॑धा बृ॒हन्त॑म् । अ॒स्थूरि॑ णो

गार्हपत्यानि सन्तु । तिग्मेन नस्तेजसा सः शिंशाधि
 ॥ 27 ॥ 3.5.13.0 सहस्रभा ह्यतामुपहूतः सुपुत्रा
 षट् ॥ 13 ॥ 3.5.13.1 उपहूतः रथन्तरः सह
 पृथिव्या । उप मा रथन्तरः सह पृथिव्या ह्यताम् ।
 उपहूतवामदेव्यः सहान्तरिख्येण । उप मा वामदेव्यः
 सहान्तरिख्येण ह्यताम् । उपहूतं बृहत्सह दिवा । उप
 मा बृहत्सह दिवा ह्यताम् । उपहूतास्सप्त होत्राः ।
 उप मा सप्त होत्रा ह्यन्ताम् । उपहूता धेनुस्सहर्षभा ।
 उप मा धेनुस्सहर्षभा ह्यताम् ॥ 28 ॥ 3.5.13.2
 उपहूतो भुख्यस्सखा । उप मा भुख्यस्सखा ह्यताम्
 । उपहूताँ(4)हो । इडोपहूता । उपहूतेडाँ । उपो
 अस्माँ इडाँ ह्यताम् । इडोपहूता । उपहूतेडाँ ।
 मानवी घृतपदी मैत्रावरुणी । ब्रह्म देवकृतमुपहूतम् ॥
 29 ॥ 3.5.13.3 दैव्या अध्वर्यव उपहूताः । उपहूता
 मनुष्याः । य इमय्यँजमवान् । ये यज्ञपत्नीवैर्धान् ।
 उपहूते द्यावापृथिवी । पूर्वजे ऋतावरी । देवी देवपुत्रे ।

उपहूतेययँजमाना । इन्द्राणीवाऽविधुवा । अदितिरिव
 सुपुत्रा । उत्तरस्यान्देवयज्यायामुपहूता । भूयसि
 हविष्करणं उपहूता । दिव्ये धामन्नुपहूता । इदं मे देवा
 हविर्जुषन्तामिति तस्मिन्नुपहूता । विश्वमस्याः प्रियमुपहूतम्
 । विश्वस्य प्रियस्योपहूतस्योपहूता ॥ 30 ॥ 3.6.0.0
 अञ्जन्ति होता यख्यथ्समिद्धो अद्याग्निरजैर्द्वेया जुषस्वा
 वृत्रहणा गीर्भिस्त्वः ह्याभरतमुपोह यदेवं बर्हिस्सुदेवन्देवं
 बर्हिरग्निमद्य पञ्चदश ॥ 15 ॥ अञ्जन्त्यग्निहोता नो
 गीर्भिरुपो ह यद्विदथं वाजिनस्सप्तत्रिंशत् ॥ 37 ॥
 अञ्जन्ति सूक्ताब्रूहि ॥ हरिःओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ।
 षष्ठ प्रपाठकस्समाप्तः ॥ 3.6.0.0 तृतीयाष्टके षष्ठप्रपाठक
 प्रारम्भः हरिःओम् ॥ 3.6.1.0 सुवीरन्दुवस्स्वाहुतोऽष्टौ
 च ॥ 1 ॥ 3.6.1.1 अञ्जन्ति त्वामध्वरे दैवयन्तः ।
 वनस्पते मधुना दैव्येन । यदूर्ध्वस्तिष्ठाद्विणेह धत्तात्
 । यद्वा क्षयो मातुरस्या उपस्थे । उच्छ्रयस्व वनस्पते

। वर्ष्मन्पृथिव्या अधि । सुमिती मीयमानः । वर्चोधा
 यज्ञवाहसे । समिद्धस्य श्रयमाणः पुरस्तात् । ब्रह्म वन्वानो
 अजरः सुवीरम् ॥ 1 ॥ 3.6.1.2 आरे अस्मदमतिं
 बाधमानः । उच्छ्रयस्व महते सौभगाय । ऊर्ध्व ऊषुणं
 ऊतये । तिष्ठा देवो न सविता । ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता
 यदञ्जिभिः । वाघद्विर्विह्वयामहे । ऊर्ध्वो नः पाह्यहंसो
 नि केतुना । विश्वः समत्रिणन्दह । कृधी न ऊर्ध्वाश्च
 रथाय जीवसे । विदा देवेषु नो दुवः ॥ 2 ॥ 3.6.1.3
 जातो जायते सुदिनत्वे अहाम् । समर्य आ विदथे
 वर्धमानः । पुनन्ति धीरा अपसो मनीषा । देवया विप्र
 उदियर्ति वाचम् । युवा सुवासाः परिवीत आगात् । स
 उ श्रेयान्भवति जायमानः । तन्धीरांसः कवय उन्नयन्ति
 । स्वाधियो मनसा देवयन्तः । पृथुपाजा अमर्त्यः ।
 घृतनिर्णिख्स्वाहुतः । अग्निर्यज्ञस्य हव्यवाट् । तः सबाधो
 यतस्सुचः । इत्था धिया यज्ञवन्तः । आचक्रुरग्निमृतये
 । त्वव्रुण उत मित्रो अग्ने । त्वाव्रुधन्ति मतिभिर्वसिष्ठाः

। त्वे वसुं सुषण॒नानि॑ सन्तु । यूयं पा॑त स्व॒स्तिभि॒स्सदा॑
 नः ॥ 3 ॥ 3.6.2.0 प्रियमिन्द्र॑स्यास्तु वे॒त्वाज्य॑स्य
 हो॒त॒र्यजं॑ सु॒वीरो॑ वी॒रैर्वे॒त्वाज्य॑स्य हो॒त॒र्यजं॑ च॒त्वारि॑ च
 ॥ 2 ॥ (अ॒ग्नि॒न्त॒नू॒नपा॑त॒न्नरा॑शः स॒मग्नि॑मिड ईडि॑तो
 ब॒र्हिर्दु॑र उ॒षासा॑न॒क्ता दै॒व्या ति॒स्रस्त्वष्टा॑र॒ध्वं न॒स्पति॑म॒ग्निम्
 । पश्च॒ वे॒त्वेको॑ वि॒यन्तु॒ द्विर्वी॒तामे॑को वि॒यन्तु॒ द्विर्वे॒त्वेको॑
 वि॒यन्तु॒ हो॒त॒र्यजं॑ ॥) 3.6.2.1 होता॑ य॒ख्यद॒ग्निः
 स॒मिधो॑ सु॒षमि॒धा स॒मिद्धं॑ नाभा॑ पृथि॒व्यास्सं॑ङ्ग॒थे
 वा॒मस्य॑ । वर्ष्म॑न्दि॒व इ॒डस्प॑दे वे॒त्वाज्य॑स्य हो॒त॒र्यजं॑
 । होता॑ य॒ख्यत्त॒नू॒नपा॑त॒मदि॑तेर्गर्भं॑ भुव॑नस्य गो॒पाम् ।
 म॒ध्वाद्य॑ दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ दे॒वयाना॑न्प॒थो अ॑न॒क्तु वे॒त्वाज्य॑स्य
 हो॒त॒र्यजं॑ । होता॑ य॒ख्यन्नरा॑शः स॒ नृ॒शस्त्रं॑ नृ॒ः प्र॑णे॒त्रम्
 । गोभि॑र्व॒पावा॒न्स्याद्वी॑रैश्श॒क्तीवा॒न्नथै॑ः प्रथ॒मया॑ वा
 हि॒रण्यैश्च॒न्द्री वे॒त्वाज्य॑स्य हो॒त॒र्यजं॑ । होता॑ य॒ख्यद॒ग्निमि॑ड
 ईडि॑तो दे॒वो दे॒वाः आव॑क्ष॒द्भूतो॑ ह॒व्यवा॑डमूरः ।

उपे॒मय्यँ॑ज्ञमु॒पेमां॑ दे॒वो दे॒वहू॑तिमवतु वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यजं॑
 । हो॒ता य॒ख्यद्व॑र्हिस्सु॒ष्टरी॑मोर्ण॑म्रदा अ॒स्मिन् य॒ज्ञे वि च॒
 प्र च॑ प्रथ॒ताः स्वा॑स॒स्थं दे॒वेभ्यः॑ । ए॒मेन॑दद्य वस॑वो रु॒द्रा
 आ॒दि॒त्यास्स॑दन्तु प्रि॒यमिन्द्र॑स्यास्तु वे॒त्याज्य॑स्य॒ होत॒र्यजं॑
 ॥ 4 ॥ 3.6.2.2 हो॒ता य॒ख्यद्व॑र् ऋ॒ष्वः क॑व॒ष्यो
 को॒षधा॑वनी॒रुदा॑ता॒भीर्जि॑ह॒ता॒ध्वि॑प॒ख्योभिः॑ श्रय॒न्ताम् ।
 सु॒प्रा॒य॒णा अ॒स्मिन् य॒ज्ञे वि॒श्रय॑न्तामृ॒तावृ॑धौ वि॒यन्त्वा॑ज्य॒स्य
 हो॒त॒र्यजं॑ । हो॒ता य॒ख्यदु॑षासा॒नक्ता॑ बृ॒हती॑ सु॒पेश॑सा॒
 नृः॑ पति॑भ्यो॒ योनि॑ङ्कृ॒ण्वाने॑ । स॒ः स्म॑य॒माने॑
 इ॒न्द्रेण॑ दे॒वैरे॑दं ब॒र्हिस्सी॑दता॒र्घी॒तामा॑ज्य॒स्य हो॒त॒र्यजं॑
 । हो॒ता य॒ख्यद्वै॒व्या हो॒ता॒रा म॒न्द्रा पो॒ता॒रा क॒वी
 प्र॒चे॒त॒सा । स्वि॑ष्ट॒म॒द्यान्यः॑ क॑र॒दिषा॑ स्व॒भिगू॑र्त॒म॒न्य
 ऊ॒र्जा स॑त॒वसे॑मय्यँ॑ज्ञं दि॒वि दे॒वेषु॑ ध॒त्ता॒र्घी॒तामा॑ज्य॒स्य
 हो॒त॒र्यजं॑ । हो॒ता य॒ख्यत्ति॑स्रो दे॒वीर॒पसा॑म॒पस्त॑मा
 अ॒च्छि॑द्र॒म॒द्येद॑म॒पस्त॑न्वताम् । दे॒वेभ्यो॑ दे॒वीर्दे॒वम॑पो
 वि॒यन्त्वा॑ज्य॒स्य हो॒त॒र्यजं॑ । हो॒ता य॒ख्यत्त्व॑ष्टा॒र॒मचि॑ष्टु॒मपा॑कः

रेतो॒धां वि॒श्रव॑सय्यँशो॒धाम् । पुरु॑रूप॒मका॑मकर्शन॑
 सु॒पोष॑ः पोषै॒स्स्यात्सु॑वीरो॒ वीरै॑र्व॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑ । होता॑
 य॒ख्यद्व॑न॒स्पति॑मु॒पाव॑स्र॒ख्यद्वि॑यो जो॒ष्टार॑ः श॒शम॑न्नरः ।
 स्वदा॑त्स्वधि॑तिर् ऋ॒तुथा॑द्य दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यावा॑ङ्मे॒त्वाज्य॑स्य॒
 होत॑र्यज॑ । होता॑ य॒ख्यद॑ग्निः स्वाहाऽऽज्य॑स्य॒ स्वाहा॑
 मे॒दस॑स्स्वाहा॑ स्तो॒काना॑ः स्वाहा॒ स्वाहा॑कृ॒तीना॑ः स्वाहा॑
 ह॒व्यसू॑क्तीनाम् । स्वाहा॑ दे॒वाः आ॑ज्य॒पान्त्स्वाहा॑ऽग्निः
 हो॒त्राङ्गु॑षाणा अ॒ग्न आ॑ज्य॑स्य॒ विय॑न्तु होत॑र्यज॑ ॥ 5 ॥
 3.6.3.0 य॒ज्ञैस्स्यो॑नं यज॑ध्यै वि॒द्वान॑ष्टौ च ॥ 3 ॥
 3.6.3.1 समि॑द्धो अ॒द्य म॑नु॒षो दुरो॑णे । दे॒वो दे॒वान्
 य॑ज॒सि जा॑तवेदः । आ च॒ वह॑ मि॒त्रम॑हश्चि॒कित्वा॑न् ।
 त्व॒न्दूत॑ः क॒विर॑सि॒ प्रचे॑ताः । त॒नून॑पात्प॒थ ऋ॑तस्य॒ याना॑न्
 । म॒ध्वा सम॑ञ्जन्त्स्व॒दया॑ सुजिह्व । म॒न्मा॑नि धी॒भिरु॑त
 य॒ज्ञमृ॑न्धन् । दे॒वत्रा॑ च॒ कृणु॑ह्यध्व॒रन्नः॑ । न॒राश॑स॒स्य
 म॒हिमा॑न॒मेषा॑म् । उप॑ स्तोषाम॒ यज॑तस्य॒ यज्ञैः॑ ॥ 6 ॥
 ॥ 3.6.3.2 ते सु॒क्रत॑व॒श्शुच॑यो धि॒यन्धाः॑ । स्व॒दन्तु॑

दे॒वा उ॒भया॑नि ह॒व्या । आ॒जुह्वा॑न् ई॒ड्यो व॒न्द्यश्च॑ ।
 आया॑ह्य॒ग्रे वसु॑भिस्स॒जोषाः॑ । त्वं दे॒वाना॑मसि य॒ह्म होता॑
 । स ए॑नान् य॒ख्षीषि॑तो य॒जीयान्॑ । प्रा॒चीनं॑ ब॒र्हिः
 प्र॒दिशा॑ पृथि॒व्याः । वस्तो॑र॒स्या वृ॑ज्यते अ॒ग्रे अ॒ह्नाम् ।
 व्यु॑ प्रथते वि॒तर॒वँरी॑यः । दे॒वेभ्यो॑ अ॒दित॑ये स्यो॒नम् ॥ 7
 ॥ 3.6.3.3 व्यच॑स्वतीरुर्वि॒या वि॒श्रय॑न्ताम् । पति॑भ्यो
 न ज॒नय॑श्शु॒म्भमा॑नाः । दे॒वीर्द्वा॑रो बृ॒हती॑र्वि॒श्वमि॒न्वाः ।
 दे॒वेभ्यो॑ भवथ सु॒प्राय॑णाः । आसु॑ष्वय॒न्ती य॒ज॒ते उ॒पा॒के
 । उ॒षासा॑न॒क्ता सद॑तान्नि यो॒नौ । दि॒व्ये योष॑णे बृ॒हती
 सु॒रु॒क्मे । अधि॑ श्रिय॒ः शु॒क्रपि॑श॒न्दधा॑ने । दै॒व्या होता॑रा
 प्रथ॒मा सु॒वाचा॑ । मि॒मा॒ना य॒ज्ञं म॒नुषो॑ यज॑ध्यै ॥ 8 ॥
 3.6.3.4 प्र॒चोद॑य॒न्ता वि॒दथे॑षु का॒रू । प्रा॒चीन॑ज्योति॒ः
 प्र॒दिशा॑ दि॒शन्ता॑ । आ नो॑ य॒ज्ञं भा॑र॒ती तू॒यमे॑तु । इ॒डा
 म॒नुष्व॑दि॒ह चे॒तय॑न्ती । ति॒स्रो दे॒वीर्ब॒र्हिरे॑दः स्यो॒नम् ।
 सर॑स्वती॒ स्वप॑स॒स्सद॑न्तु । य इ॒मे द्या॒वापृ॑थि॒वी ज॒नि॒त्री
 । रू॒पैरपि॑ः श॒द्भुव॑नानि वि॒श्वा । तम॑द्य हो॒तरि॑षितो

यजीयान् । देवन्त्वष्टारमिह यंखिषि विद्वान् ॥ 9 ॥
 3.6.3.5 उपावसृजत्मन्यां समञ्जन् । देवानां पाथं
 ऋतुथा हवीरुषि । वनस्पतिश्शमिता देवो अग्निः । स्वदन्तु
 हव्यं मधुना घृतेन । सद्यो जातो व्यमिमीत यज्ञम् ।
 अग्निर्देवानामभवत्पुरोगाः । अस्य होतुः प्रदिश्यतस्य वाचि
 । स्वाहाकृतं हविरदन्तु देवाः ॥ 10 ॥ 3.6.4.0
 अग्निर्होता नो नव ॥ 4 ॥ 3.6.4.1 अग्निर्होता नो
 अध्वरे । वाजी सन्परिणीयते । देवो देवेषु यज्ञियः ।
 परित्रिविष्टपध्वरम् । यात्यग्नी रथीरिव । आ देवेषु प्रयो
 दधत् । परि वाजपतिः कविः । अग्निर्हव्यान्यक्रमीत् ।
 दधद्रत्नानि दाशुषे ॥ 11 ॥ 3.6.5.0 अजैदष्टौ ॥ 5
 ॥ 3.6.5.1 अजैदग्निः । असन्द्वाजन्नि । देवो देवेभ्यो
 हव्यावाँट् । प्राञ्जौभिर्हिन्वानः । धेनोभिः कल्पमानः ।
 यज्ञस्यायुः प्रतिरन् । उप प्रेष्य होतः । हव्या देवेभ्यः
 ॥ 12 ॥ 3.6.6.0 धत्ताद्वाहू मा राविष्ट तथातथा ॥
 6 ॥ 3.6.6.1 दैव्याश्शमितार उत मनुष्या आरभध्वम्

। उपनयत् मेध्या दुरः । आशासाना मेधपतिभ्यां मेधम्
 । प्रास्मा अग्निं भरत । स्तृणीत बर्हिः । अन्वेनं माता
 मन्यताम् । अनु पिता । अनु भ्राता सगर्भ्यः । अनु सखा
 सयूथ्यः । उदीचीनाः अस्य पदो निधत्तात् ॥ 13 ॥

3.6.6.2 सूर्यश्चरब्धुर्गमयतात् । वातं प्राणमन्ववसृजतात्
 । दिशश्श्रोत्रम् । अन्तरिख्यमसुम् । पृथिवीं शरीरम्
 । एकधाऽस्य त्वचमाच्छतात् । पुरा नाभ्या अपिशसौ
 वपामुत्खिदतात् । अन्तरेवोष्माणद्वारयतात् । श्येनमस्य
 वरब्धं कृणुतात् । प्रशसा बाहू ॥ 14 ॥ 3.6.6.3

शला दोषणी । कश्यपेवासा । अच्छिद्रे श्रोणी ।
 कवषोरू स्त्रेकपर्णाष्ठीवन्ता । षड्विंशतिरस्य वङ्गयः ।
 ता अनुष्ठोच्यावयतात् । गात्रंङ्गात्रमस्यानूनङ्कृणुतात् ।

ऊवध्यगोहं पार्थिवङ्गनतात् । अस्त्रा रख्यस्ससृजतात्
 । वनिष्ठुमस्य मा राविष्ट ॥ 15 ॥ 3.6.6.4 उरूकं

मन्यमानाः । नेद्वस्तोके तनये । रवितारवच्छमितारः ।
 अध्रिगो शमीध्वम् । सुशमिं शमीध्वम् । शमीध्वमध्रिगो

। अध्रि॑गु॒श्चापा॑पश्च । उ॒भौ दे॒वानां॑ श॒मिता॒रौ । तावि॒मं
प॒शुः श्र॑पयतां प्रवि॒द्वा॑सौ । यथा॑यथाऽस्य॒ श्रप॑ण॒न्तथा॑तथा
॥ 16 ॥ 3.6.7.0 दे॒ववी॑तय॒ उद्धृ॑त॒त्रीणि॑ च ॥ 7 ॥

3.6.7.1 जु॒षस्व॑ स॒प्रथ॑स्तमम् । वचो॑ दे॒वप्स॑रस्तमम् ।
ह॒व्या जु॒ह्वान॑ आ॒सनि॑ । इ॒मन्नो॑ य॒ज्ञम॒मृते॑षु धेहि । इ॒मा
ह॒व्या जा॑तवेदो जुषस्व । स्तो॒काना॑म॒ग्ने मे॑द॒सो घृ॑तस्य॑
। होत॑रः प्रा॒शान॑ प्रथ॒मो नि॑षद्य॑ । घृ॒तव॑न्तः पावक॑ ते
। स्तो॒काश्चो॑तन्ति॒ मे॑द॒सः । स्व॑ध॒र्मन्दे॒ववी॑तये ॥ 17

॥ 3.6.7.2 श्रेष्ठ॑न्नो धेहि॒ वार्य॑म् । तुभ्य॑ः स्तो॒का
घृ॑त॒श्चुतः॑ । अ॒ग्ने वि॒प्राय॑ सन्त्य । ऋ॒षिश्श्रेष्ठ॑स्समि॒ध्यसे॑
। य॒ज्ञस्य॑ प्रावि॒ता भ॑व । तुभ्य॑ः श्रोत॒न्त्यधि॒गो श॑चीवः
। स्तो॒कासो॑ अ॒ग्ने मे॑द॒सो घृ॑तस्य॑ । क॒वि॒श॒स्तो बृ॑ह॒ता
भा॒नुना॑गाः । ह॒व्या जु॒षस्व मे॑धिर । ओ॒जिष्ठ॑न्ते मध्य॒तो
मे॑द॒ उद्धृ॑तम् । प्र ते॑ व॒यन्द॑दामहे । श्रोत॑न्ति ते वसो
स्तो॒का अधि॑त्व॒चि । प्रति॑ ता॒न्दे॒वशो॑वि॒हि ॥ 18 ॥

3.6.8.0 स॒जा॒तान॒ग्नि॒न्दे च॑ ॥ 8 ॥ 3.6.8.1

आवृत्रहणा वृत्रहभिश्शुष्मैः । इन्द्रं यातन्नमोभिरग्ने अर्वाक्
 । युव२ राधोभिरक्वेभिरिन्द्र । अग्ने अस्मे भवतमुत्तमेभिः
 । होता यख्षदिन्द्राग्नी । छागस्य वपाया मेदसः ।
 जुषेता२ हविः । होतर्यजं । विह्यख्यन्मनसा वस्य
 इच्छन् । इन्द्राग्नी ज्ञास उत वा सजातान् ॥ 19

॥ 3.6.8.2 नान्या युवत्प्रमतिरस्ति मह्यम् । स
 वान्धियंघाँजयन्तीमतख्षम् । होता यख्षदिन्द्राग्नी ।
 पुरोडाशस्य जुषेता२ हविः । होतर्यजं । त्वामीडते
 अजिरन्दूत्याय । हविष्मन्तस्सदमिन्मानुषासः । यस्य
 देवैरासदो बर्हिरग्ने । अहान्यस्मै सुदिना भवन्तु । होता
 यख्षदग्निम् । पुरोडाशस्य जुषेता२ हविः । होतर्यजं ॥

20 ॥ 3.6.9.0 जातवेदो द्वे च ॥ 9 ॥ 3.6.9.1
 गीर्भिर्विप्र२ प्रमतिमिच्छमानः । ईद्वै रयिय्यंशसं पूर्वभाजम्
 । इन्द्राग्नी वृत्रहणा सुवज्रा । प्र णो नव्येभिस्तिरतन्देष्णैः
 । माच्छेद्वा रश्मी२रिति नाधमानाः । पितृणा२
 शक्तीरनुयच्छमानाः । इन्द्राग्निभ्याङ्कवृषेणो मदन्ति ।

ताह्यद्रीं धिषणाया उपस्थे । अग्निः सुदीतिः सुदृशङ्गुणन्तः
 । नमस्यामस्त्वेडांजातवेदः । त्वान्दूतमरुतिः हव्यवाहम्
 । देवा अकृण्वन्नमृतस्य नाभिम् ॥ 21 ॥ 3.6.10.0
 जागृवांसो अनुग्मन्मानुषाणाञ्चरुषणीनाय्यन्तेमाश्यान्द्वे च
 ॥ 10 ॥ 3.6.10.1 त्वः ह्यग्रे प्रथमो मनोता । अस्या
 धियो अभवो दस्महोता । त्वः सीध्वंषन्नकृणोर्दुष्टरीतु
 । सहो विश्वस्मै सहसे सहध्वै । अधा होता न्यसीदो
 यजीयान् । इडस्पद इषयन्नीड्यस्सन् । तन्त्वा नरः
 प्रथमन्देवयन्तः । महो राये चितयन्तो अनुग्मन् । वृतेव
 यन्तं बहुभिर्वसव्यैः । त्वे रयिञ्जागृवांसो अनुग्मन्
 ॥ 22 ॥ 3.6.10.2 रुशन्तमग्निन्दरशतम्बृहन्तम्
 । वपावन्तर्विश्वहा दीदिवांसम् । पदन्देवस्य नमसा
 वियन्तः । श्रवस्यवश्श्रव आपन्नमृक्तम् । नामानि
 चिद्वधिरे यज्ञियानि । भद्रायान्ते रणयन्त सन्दृष्टौ ।
 त्वाव्वर्धन्ति ख्वितयः पृथिव्याम् । त्वः राय उभयांसो
 जनानाम् । त्वन्नाता तरणे चेत्योभूः । पिता माता

सद॒मिन्मानु॑षाणाम् ॥ 23 ॥ 3.6.10.3 स॒पर्ये॒ण्य॒स्स
 प्रि॒यो वि॒रु॒ष्व॒ग्निः । हो॒ता म॒न्द्रो निष॑सादा॒ यजी॑यान् ।
 तन्त्वा॑ व॒य॒न्द॒म आ दी॑दिवा॒सम् । उप॑जु॒बाधो॑ नम॑सा
 सदे॒म । तन्त्वा॑ व॒यः सु॒धियो॑ नव्य॑म॒ग्रे । सु॒म्रा॒यव॑
 ई॒महे दे॒व॒यन्तः॑ । त्व॒र्वि॒ंशो अ॒नयो॑ दी॒द्यानः॑ । दि॒वो
 अ॒ग्रे बृ॒ह॒ता रो॑च॒नेन॑ । वि॒शाङ्क॑वि॒र्वि॒ंश॒पति॑ः ॥ श॒श्व॑तीनाम्
 । नि॒तो॒श॒नवृ॑षभ॒श्च॒र्षणी॑नाम् ॥ 24 ॥ 3.6.10.4
 प्रेती॑षणि मि॒षय॑न्तं पाव॒कम् । रा॒ज॒न्त॒म॒ग्नि॒र्य॒जुत॑ः
 र॑यी॒णाम् । सो अ॒ग्न ई॒जे श॒श॒मे च॒ म॒र्तः । यस्त॑
 आ॒न॒द॒त्स॒मि॒धा ह॒व्यदा॑तिम् । य आ॒हु॒तिं परि॑ वे॒दा
 न॒मो॒भिः । वि॒श्वे॒त्स॒वा॒मा द॑ध॒ते त्वो॑तः । अ॒स्मा उ॑ ते
 म॒हि म॒हे वि॑धेम । न॒मो॒भि॒र॒ग्रे स॒मि॒धो॒त ह॒व्यैः । वेदी॑सू॒नो
 स॒ह॒सो गी॒र्भि॒रु॒क्थैः॑ । आ ते भ॒द्रा॒याः सु॒म॒तौ य॑तेम
 ॥ 25 ॥ 3.6.10.5 आ॒ यस्त॑त॒न्थ रो॑द॒सी वि॒भा॒सा
 । श्र॒वो॒भिश्च॑ श्र॒व॒स्य॑स्तरु॒त्रः । बृ॒ह॒द्भि॒र्वा॒जै॒स्थ॒वि॒रे॒भि॒र॒स्मे
 । रे॒व॒द्भि॒र॒ग्रे वि॒तर॑र्वि॒ं भा॑हि । नृ॒व॒द्व॒सो सद॑मि॒द्धे॒ह्य॒स्मे ।

भूरितो॒काय॒ तन॑याय॒ प॒श्वः । पूर्वी॑रिषो॒ बृह॑तीरा॒रे अ॑घाः
 । अ॒स्मे भ॒द्रा सौ॑श्रव॒सानि॑ सन्तु । पुरु॑ण्य॒ग्ने पुरु॑धा
 त्वा॒या । वसू॑नि राजन्व॒सुता॑ते अश्याम् । पुरु॑णि॒ हि त्वे
 पु॒रुवा॒र सन्ति॑ । अ॒ग्ने वसु॑ विध॒ते राज॑नि॒त्वे ॥ 26 ॥

3.6.11.0 नूनमर्थङ्कृ॒त्वी पा॒थाः॑सि स॒प्त च॑ ॥ 11

॥ 3.6.11.1 आभ॑रतः॒ शि॒ख्यत॑वँज्रबाहू । अ॒स्माः॑
 इन्द्रा॑ग्नी अवत॒ः॒ शची॑भिः । इ॒मे नु ते र॒श्मय॑स्सूर्य॒स्य
 । येभि॑स्सपि॒त्वं पि॒तरों न॒ आयन् । होता॑ य॒ख्यदिन्द्रा॑ग्नी
 । छाग॑स्य ह॒विष॑ आ॒त्ताम॑द्य । म॒ध्यतो॑ मे॒द उ॒द्धृत॑म्
 । पुरा॑ द्वेषो॒भ्यः । पुरा॑ पौरु॒षेय्या॑ गृ॒भः । घस्ता॑न्नूनम्

॥ 27 ॥ 3.6.11.2 घा॒से अ॑ज्राणा॒य्यँव॑सप्रथमानाम्
 । सु॒मत्ख॑षराणाः॒ श॒तरु॑द्रियाणाम् । अ॒ग्निष्वा॒त्ताना॑
 पीवो॑पवसनानाम् । पा॒र्श्वतः॑ श्रो॒णित॑शि॒शिता॑म॒त उ॑त्सादतः
 । अ॒ङ्गाद॑ङ्गादव॒त्ताना॑म् । कर॑त ए॒वेन्द्रा॑ग्नी । जु॒षेता॑ः
 ह॒विः । होत॑र्यज॒ । दे॒वेभ्यो॑ वनस्पते ह॒वीः॑षि ।

हिरण्यपर्णं प्रदिवस्ते अर्थम् । ॥ 28 ॥ 3.6.11.3
 प्रदखिषिणिद्रशनया नियूय । ऋतस्य वखिष पथिभी रजिष्ठैः
 । होता यख्बद्वनस्पतिमभिहि । पिष्टतमया रभिष्ठया
 रशनयाधित । यत्रेन्द्राग्नियोश्छागस्य हविषं प्रिया धामानि
 । यत्र वनस्पतेः प्रिया पाथांसि । यत्र देवानामाज्यपाना
 प्रिया धामानि । यत्राग्नेर्होतुः प्रिया धामानि । तत्रैतं
 प्रस्तुत्येवोपस्तुत्ये वोपावस्रखत् । रभीयांसमिव कृत्वी
 ॥ 29 ॥ 3.6.11.4 करदेवन्देवो वनस्पतिः । जुषतांसि
 हविः । होतर्यज । पिप्रीहि देवा उशतो यविष्ठ । विद्वांसि
 ऋतूँः ऋतुपते यजेह । ये दैव्या ऋत्विजस्तेभिरग्ने ।
 त्वं होतृणामस्यायजिष्ठः । होता यख्बदग्निः स्विष्टकृतम्
 । अयाङ्गिरिन्द्राग्नियोश्छागस्य हविषं प्रिया धामानि ।
 अयाङ्गनस्पतेः प्रिया पाथांसि । अयाङ्गदेवानामाज्यपाना
 प्रिया धामानि । यख्बदग्नेर्होतुः प्रिया धामानि ।
 यख्बत्स्वं महिमानम् । आयजतामेज्या इषः । कृणोतु सो
 अध्वरा जातवेदाः । जुषतांसि हविः । होतर्यज ॥ 30 ॥

3.6.12.0 धामानि भूरेकंश्च ॥ 12 ॥ 3.6.12.1 उपो
हृ यद्विदथर्वाँजिनो गूः । गीर्भिर्विप्राः प्रमंतिमिच्छमानाः ।
अर्वन्तो न काष्ठान्नख्यमाणाः । इन्द्राग्नी जोहुवतो नरस्ते ।
वनस्पते रशनयाऽभिधाय । पिष्टतमया वयुनानि विद्वान् ।
वह देवत्रा दिधिषो हवींषि । प्र चंदातारममृतेषु वोचः ।
अग्निः स्विष्टकृतम् । अयाङ्गिरिन्द्राग्नियोश्छगंस्य हविषः
प्रिया धामानि ॥ 31 ॥ 3.6.12.2 अयाङ्गनस्पतेः
प्रिया पाथाँसि । अयाङ्गैवानामाज्यपानां प्रिया धामानि
। यख्यदग्नेर्होतुः प्रिया धामानि । यख्यथ्स्वं महिमानम्
। आयजतामेज्या इषः । कृणोतु सो अध्वरा जातवेदाः
। जुषताँ हविः । अग्ने यदद्य विशो अध्वरस्य
होतः । पावक शोचे वेष्ट्वं हि यज्वा । ऋता यजासि
महिना वियद्भूः । हव्या वह यविष्ठ या ते अद्य ॥
32 ॥ 3.6.13.0 यजैकंश्च ॥ 13 ॥ 3.6.13.1
देवं बर्हिस्सुदेवन्देवैस्स्यात्सुवीरर्वाँरेर्वस्तोर्वृज्येताक्तोः
प्रभ्रियेतात्यन्यान्नाया बर्हिष्मतो मदेम वसुवने वसुधेयस्य

वेतु यजं । देवीर्द्वारस्सङ्घाते विद्भीर्यामञ्छिथिरा
 ध्रुवा देवहूतौ वथ्स ईमेनास्तरुण आमिमीयात्कुमारो
 वा नवजातो मैना अर्वा रेणुककाटः पृणग्वसुवने
 वसुधेयस्य वियन्तु यजं । देवी उषासानक्ताऽद्यास्मिन्यज्ञे
 प्रयत्यहेतामपि नूनन्देवीर्विशः प्रायासिष्टाः सुप्रीते
 सुधिते वसुवने वसुधेयस्य वीताय्यंजं । देवी जोष्टी
 वसुधिती ययोरन्याऽद्याद्वेषाः सि यूयवदान्यावर्ख्यद्वसु
 वार्याणि यजमानाय वसुवने वसुधेयस्य वीताय्यंजं ।
 देवी ऊर्जाहुती इषमूर्जमन्यावर्ख्यथ्सग्धिः सर्पीतिमन्या
 नवेन पूर्वन्दयमानास्स्याम पुराणेन नवन्तामूर्जमूर्जाहुती
 ऊर्जयमाने अधातावसुवने वसुधेयस्य वीताय्यंजं ।
 देवा दैव्या होतारा नेष्टारा पोतारा हताघशः सावाभरद्वसू
 वसुवने वसुधेयस्य वीताय्यंजं । देवीस्तिस्रस्तिस्रो देवीरिडा
 सरस्वती भारती द्यां भारत्यादित्यैरस्पृख्यथ्सरस्वतीमः
 रुद्रैर्यज्ञमावीदिहैवेडया वसुमत्या सधमादं मदेम वसुवने

वसुधेयस्य वियन्तु यजं । देवो नराशःसंस्त्रिशीर्षा
 षडुख्यशतमिदेनःशितिपृष्ठा आदधति सहस्रमीं प्रवहन्ति
 मित्रावरुणेदस्य होत्रमहंतो बृहस्पतिस्तोत्रमश्विनाऽऽ-
 ध्वर्यववँसुवनेवसुधेयस्य वेतु यजं । देवो वनस्पतिर्वरुषप्रावा
 घृतनिर्णिग्धामग्रेणास्पृख्वदान्तरिख्वं मध्येनाप्राः
 पृथिवीमुपरेणादृःहीद्वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं । देवं
 बर्हिर्वारितीनान्निधेधाऽसि प्रच्युतीनामप्रच्युतन्निकामधरणं
 पुरुस्पाह्यैशस्वदेना बर्हिषाऽन्या बर्हीःष्यभि ष्याम
 वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं । देवो अग्निस्स्विष्टकृ-
 त्सुद्रविणा मन्द्रः कविस्सत्यमन्माऽऽयजी होता
 होतुरुहोतुरायजीयानग्रे यान्देवानयाड्याः अपिप्रेर्ये तै होत्रे
 अमत्सत ताः संसनुषीः होत्रान्देवङ्गमान्दिवि देवेषु
 यज्ञमेरयेमः स्विष्टकृच्चाग्रे होताऽभूर्वसुवने वसुधेयस्य
 नमोवाके वीहि यजं ॥33॥ 3.6.14.0 वीतावैत्वभूरेकश्च
 ॥ 14 ॥ 3.6.14.1 देवं बर्हिः । वसुवने वसुधेयस्य
 वेतु । देवीद्वारः । वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु । देवी

उ॒षासा॒नक्ता॑ । व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वीताम् । दे॒वी
 जो॒ष्टी॑ । व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वीताम् । दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती
 । व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वीताम् ॥ 34 ॥ 3.6.14.2
 दे॒वा दै॒व्या हो॑ता॒रा । व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वीताम् ।
 दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः । व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु ।
 दे॒वो नरा॒शःसः॑ । व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु । दे॒वो वन॒स्पतिः॑
 । व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु । दे॒वं ब॒रुहि॒र्वारि॑तीनाम् ।
 व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु ॥ 35 ॥ 3.6.14.3 दे॒वो
 अ॒ग्निस्त्विष्ट॑कृत् । सु॒द्रवि॑णा म॒न्द्रः क॒विः । स॒त्यम॑न्माय॒जी
 हो॒ता । हो॒तुर्हो॒तुराय॑जीयान् । अ॒ग्ने या॒न्दे॒वानया॑ट् ।
 या॑ अ॒पिप्रेः॑ । ये ते॑ हो॒त्रे अम॑त्सत । ता॑ सं॒सनु॑षी॑
 हो॒त्रा॒न्देव॑ङ्ग॒माम् । दि॒वि दे॒वेषु॑ य॒ज्ञमे॑रये॒मम् । स्वि॒ष्टकृ॑च्चा॒ग्ने
 हो॒ताऽभूः॑ । व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य नमोवा॒के वी॒हि ॥ 36
 ॥ 3.6.15.0 अ॒ग्निम॒द्यैक॑म् ॥ 15 ॥ 3.6.15.1
 अ॒ग्निम॒द्य हो॒ता॒रम॑वृणीताय॒य्यँज॑मानः पच॑न्प॒त्तीः
 पच॑न्पु॒रोडा॑शं ब॒ध्नन्नि॒न्द्रा॒ग्निभ्या॑ञ्छाग॑ः सूप॒स्था अ॒द्य

दे॒वो व॒न॒स्पति॑र॒भव॒दिन्द्रा॒ग्नि॒भ्याञ्छा॒गे॒ना॒घ॑स्ता॒न्तं मे॑द॒स्तः॑
 प्र॒ति॒प॒च॒ता॒ग्रं॒भी॒ष्टा॒मवी॑वृ॒धेतां॑ पु॒रो॒डा॒शेन॑ त्वा॒म॒द्य॒ष्यं आ॒ष्ये॒य
 ऋ॒षी॒णान्न॑पा॒दवृ॑णी॒ताय॒य्यँज॑मानो ब॒हु॒भ्य आ स॒ङ्ग॑ते॒भ्य
 ए॒ष मे॑ दे॒वेषु॑ व॒सु वा॒र्या य॑र॒ख्यत॑ इति॒ ता या दे॒वा
 दे॒व॒दाना॑न्यदु॒स्तान्य॑स्मा॒ आ च॒ शा॒स्वा च॑ गुर॒स्वेषि॑तश्च
 हो॒त॒र॒सि भ॑द्र॒वाच्या॑य॒ प्रेषि॑तो॒ मानु॑ष॒स्सू॒क्तवा॒काय॑ सू॒क्ता
 ब्रू॒हि ॥३७॥ ३.७.०.० सर्वा॑न् यद्वि॒ष्य॑ण्णे॒न वि॒ वै याः॑
 पु॒र॒स्ता॒द्दे॒वा दे॒वेषु॑ परि॒स्तृ॑णी॒त स॒ख्ये॒दय्यँद॒स्य पा॒रेऽना॑ग॒स
 उ॒द॒स्तां॑प्सी॒द्वह्म॑ प्र॒ति॒ष्ठा यद्दे॒वा य॒त्ते ग्रा॒व्णा यद्दि॑दी॒ख्ये
 चतु॑र्द॒श ॥ १४ ॥ सर्वा॑न्भू॒तिमे॒व या॒मे॒वा॒प्स्वाहु॑ति॒व्रँताना॑
 पर्ण॑वल्क॒स्सो॒म्याना॑म॒स्मि॒न्य॒ज्ञेऽग्ने॒ यो नो॒ ज्यो॒ग्जी॒वाः
 पु॒रोर॑जाः॒ प्र॒ते॒महे॒ ब्रह्म॑ प्र॒ति॒ष्ठा गा॒र्ह॑प॒त्यस्त्रि॑ं॒शदु॑त्तर॒श॒तम्
 ॥ १३० ॥ सर्वा॑ञ्छ॒ची॒पतिः॑ ॥ ॥ हरिः॑ओम् ॥
 श्रीकृष्णार्पणमस्तु । सप्तम प्रपाठकस्समाप्तः ॥ ३.७.०.०
 तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके सप्तम प्रपाठक प्रारम्भः ।
 हरिःओम् । ३.७.१.० द॒धा॒ति॒ य॒ज्ञ उ॑त॒ एक॑न्धय॑न्ति

रुन्धे कुर्यादाच्छत्यपाकुंर्यात्पृथिवी त्वमष्टौ च ॥ 1 ॥
 (सर्वान् वि वै यदि परस्तरामोषधीरन्यतरानुभयान्धो वै
 ॥) 3.7.1.1 सर्वान् वा एषोऽग्नौ कामान्प्रवेशयति
 । योऽग्नीनन्वाधाय व्रतमुपैति । स यदनिष्ट्वा प्रयायात् ।
 अकामप्रीता एनङ्गामा नानुप्रयायुः । अतेजा अवीर्यस्स्यात्
 । स जुह्यात् । तुभ्यन्ता अङ्गिरस्तम । विश्वास्सुखितयः
 पृथक् । अग्ने कामाय येमिर इति । कामानेवास्मिन्दधाति
 ॥ 1 ॥ 3.7.1.2 कामप्रीता एनङ्गामा अनु प्रयान्ति
 । तेजस्वी वीर्यावान्भवति । सन्ततिर्वा एषा यज्ञस्य
 । योऽग्नीनन्वाधाय व्रतमुपैति । स यदुद्वायति ।
 विच्छित्तिरेवास्य सा । तं प्राञ्चमुद्धृत्य । मनसोपतिष्ठेत् ।
 मनो वै प्रजापतिः । प्राजापत्यो यज्ञः ॥ 2 ॥ 3.7.1.3
 मनसैव यज्ञः सन्तनोति । भूरित्याह । भूतो वै प्रजापतिः
 । भूतिमेवोपैति । वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते ।
 यस्याहिताग्नेरग्निरपृष्यायति । यावच्छम्यया प्रविध्येत् ।

यदि तावदप॒ख्याये॑त् । त॒ संभ॑रेत् । इ॒दन्त॒ एकं॑ प॒र उ॑त्
 एक॑म् ॥ 3 ॥ 3.7.1.4 तृतीये॑न॒ ज्योति॑षा॒ सव्विंश॑स्व ।
 स॒व्विंश॑नस्त॒नुवै॒ चारु॑रेधि । प्रि॒ये दे॒वानां॑ प॒रमे॑ ज॒नित्र॒ इति॑
 । ब्रह्म॑णै॒वैन॒ संभ॑रति । सैव तत॒ प्राय॑श्चित्तिः । यदि
 परस्त॒राम॑प॒ख्याये॑त् । अ॒नुप्र॒यायाव॑स्येत् । सो ए॒व तत॒
 प्राय॑श्चित्तिः । ओष॑धी॒र्वा ए॒तस्य॑ प॒शून्प॒य प्र॑वि॒शति॑ ।
 यस्य॑ ह॒विषे॑ व॒त्सा अ॒पाकृ॑ता॒ धय॑न्ति ॥ 4 ॥ 3.7.1.5
 तान् यद्बु॒ह्यात् । या॒तया॑न्ना ह॒विषा॑ यजेत । यन्न दु॒ह्यात्
 । य॒ज्ञप॒रुरन्त॑रि॒यात् । वा॒यव्या॑य्य॒वागू॑न्निर्व॒पेत् । वा॒युर्वै
 पय॑स॒ प्रदा॑पयि॒ता । स ए॒वास्मै॑ प॒य प्र॑दा॒पय॑ति । प॒यो
 वा ओष॑धयः । प॒यः प॒यः । प॒यसै॒वास्मै॑ प॒योऽव॑रुन्धे ॥
 5 ॥ 3.7.1.6 अथोत्त॑रस्मै ह॒विषे॑ व॒त्सान॒पाकु॑र्यात् ।
 सैव तत॒ प्राय॑श्चित्तिः । अ॒न्यत॒रान् वा ए॒ष दे॒वान्भा॑ग॒धेये॑न॒
 व्य॑र्धयति । ये यज॑मानस्य सा॒यङ्म॒हमा॑ गच्छ॑न्ति । यस्य॑
 साय॑न्दु॒ग्धं ह॒विरा॑र्ति॒मा॒र्च्छति॑ । इन्द्रा॑य व्री॒हीन्नि॒रुप्यो॑प

वसेत् । पयो वा ओषधयः । पयं एवारभ्यं गृहीत्वोपं वसति
 । यत्प्रातस्स्यात् । तच्छृतङ्कुर्यात् ॥ 6 ॥ 3.7.1.7
 अथेतरं ऐन्द्रं पुरोडाशं स्यात् । इन्द्रिये एवास्मै समीचीं
 दधाति । पयो वा ओषधयः । पयः पयः । पयसैवास्मै
 पयोऽवरुन्धे । अथोत्तरस्मै हविषे वथ्सानपाकुर्यात् ।
 सैव ततः प्रायश्चित्तिः । उभयान् वा एष देवान्भागधेयेन
 व्यर्धयति । ये यजमानस्य सायश्च प्रातश्च गृहमा गच्छन्ति
 । यस्योभयं हविरार्तिमाच्छति ॥ 7 ॥ 3.7.1.8
 ऐन्द्रं पञ्चशरावमोदनन्निर्वपेत् । अग्निं देवतानां प्रथमय्यजेत्
 । अग्निमुखा एव देवतां प्रीणाति । अग्निष्वां अन्वन्या
 देवताः । इन्द्रमन्वन्याः । ता एवोभयीं प्रीणाति । पयो
 वा ओषधयः । पयः पयः । पयसैवास्मै पयोऽवरुन्धे ।
 अथोत्तरस्मै हविषे वथ्सानपाकुर्यात् ॥ 8 ॥ 3.7.1.9
 सैव ततः प्रायश्चित्तिः । अर्धो वा एतस्य यज्ञस्य मीयते ।
 यस्य व्रत्येऽहन्पत्यनालम्भुका भवति । तामपुरुध्यं यजेत

। सर्वेणैव यज्ञेन यजते । तामिद्धोप ह्वयेत । अमूहमस्मि ।
 सा त्वम् । द्यौरुहम् । पृथिवी त्वम् । सामाहम् । ऋक् ।
 तावेहि संभवाव । सह रेतो दधावहै । पुंसे पुत्राय वेत्तवै
 । रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्यायेति । अर्ध एवैनामुप
 ह्वयते । सैव तत् प्रायश्चित्तिः ॥ 9 ॥ 3.7.2.0
 वै प्रजापतिस्स्थापयति प्रजानन्त्रभि जुहुयात्स्याद्वियेत
 जहाम त्रीणि च ॥ 2 ॥ (यद्विष्वण्णेन प्राजापत्यया
 यत्कीटा मध्यमेन यदववृष्टेन यत्पूर्वस्याय्यत्पुरा प्रयाजेभ्यः
 प्राङ्ङारो यद्विष्विणा यत्प्रत्यग्यदुदङ् ॥) 3.7.2.1
 यद्विष्वण्णेन जुहुयात् । अप्रजा अपशुर्यजमानस्स्यात् ।
 यदनायतने निनयेत् । अनायतनस्स्यात् । प्राजापत्ययर्चा
 वल्मीकवपायामव नयेत् । प्राजापत्यो वै वल्मीकः ।
 यज्ञः प्रजापतिः । प्रजापतावेव यज्ञं प्रतिष्ठापयति ।
 भूरित्याह । भूतो वै प्रजापतिः ॥ 10 ॥ 3.7.2.2
 भूतिमेवोपैति । तत्कृत्वा । अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्
 । सैव तत् प्रायश्चित्तिः । यत्कीटावपन्नेन जुहुयात् ।

अप्रजा अपशुर्यजमानस्स्यात् । यदनायतने निनयेत् ।
 अनायतनस्स्यात् । मध्यमेन पर्णेन द्यावापृथिव्यर्चाऽन्तः
 परिधि निनयेत् । द्यावापृथिव्योरेवैनत्प्रतिष्ठापयति ॥ 11
 ॥ 3.7.2.3 तत्कृत्वा । अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम् ।
 सैव ततः प्रायश्चित्तिः । यदववृष्टेन जुहुयात् ।
 अपरूपमस्यात्मजायेत । किलासो वास्यादशसो वा ।
 यत्प्रत्येयात् । यज्ञद्विच्छिन्द्यात् । स जुहुयात् । मित्रो
 जनांन्कल्पयति प्रजानन् ॥ 12 ॥ 3.7.2.4 मित्रो
 दाधार पृथिवीमुत द्याम् । मित्रः कृष्टीरनिमिषाऽभि चष्टे
 । सत्याय हव्यङ्घृतवञ्जुहोतेति । मित्रेणैवैनत्कल्पयति ।
 तत्कृत्वा । अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम् । सैव ततः
 प्रायश्चित्तिः । यत्पूर्वस्यामाहुत्यां हुतायामुत्तराऽऽहुतिः
 स्कन्देत् । द्विपाद्भिः पशुभिर्यजमानो व्यूध्येत ।
 यदुत्तरयाऽभि जुहुयात् ॥ 13 ॥ 3.7.2.5 चतुष्पाद्भिः
 पशुभिर्यजमानो व्यूध्येत । यत्र वेत्थ वनस्पते देवानाङ्गुह्या

नामानि । तत्र हव्यानि गामयेति वानस्पत्ययर्चा
 समिधमाधाय । तूष्णीमेव पुनर्जुह्यात् । वनस्पतिनैव
 यज्ञस्यार्ताश्चानार्ताश्चाहुती वि दाधार । तत्कृत्वा । अन्यां
 दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम् । सैव तत् प्रायश्चित्तिः । यत्पुरा
 प्रयाजेभ्यः प्राङ्ङारस्स्कन्देत् । अध्वर्यवे च यजमानाय
 चाकः स्यात् ॥ 14 ॥ 3.7.2.6 यदखिषणा । ब्रह्मणे
 च यजमानाय चाकः स्यात् । यत्प्रत्यक् । होत्रे च
 पत्नियै च यजमानाय चाकः स्यात् । यदुदङ् । अग्नीधे
 च पशुभ्यश्च यजमानाय चाकः स्यात् । यदभिजुह्यात् ।
 रुद्रोस्य पशून्घातुकस्स्यात् । यन्नाभिजुह्यात् । अशान्तः
 प्रहियेत ॥ 15 ॥ 3.7.2.7 स्रुवस्य बुध्रेनाभिनिदध्यात्
 । मा तमो मा यज्ञस्तमन्मा यजमानस्तमत् । नमस्ते
 अस्त्वायते । नमो रुद्र परायते । नमो यत्र निषीदसि ।
 अमुं मा हिंसीरमुं मा हिंसीरिति येन स्कन्देत् ।
 तं प्रहरेत् । सहस्रशृङ्गो वृषभो जातवेदाः । स्तोमपृष्ठो
 घृतवाँन्सुप्रतीकः । मा नो हासीन्मेत्थितो नेत्त्वा

जहाम । गोपोषन्नो वीरपोषश्च यच्छेति । ब्रह्मणैवैनं प्र
हरति । सैव तत् प्रायश्चित्तिः ॥ 16 ॥ 3.7.3.0
अजाऽग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति भवत्यासीत्
परिचर्यीत लम्भयति दधाति देवानां बृहस्पतिं पञ्च च
॥ 3 ॥ (वि वै यद्यन्यमजायां ब्राह्मणस्य दर्भस्तम्बेऽप्सु
होतव्यम् ॥) 3.7.3.1 वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येण ध्रियते
। यस्याहिंताग्रेरग्निर्मथ्यमानो न जायते । यत्रान्यं पश्येत्
। तत् आहृत्य होतव्यम् । अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं
भवति । यद्यन्यन्न विन्देत् । अजायां होतव्यम् ।
आग्नेयी वा एषा । यदजा । अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं
भवति ॥ 17 ॥ 3.7.3.2 अजस्य तु नाश्नीयात्
। यदजस्याश्नीयात् । यामेवाग्नावाहुतिञ्जुह्यात् ।
तामद्यात् । तस्मादजस्य नाशयम् । यद्यजान्न विन्देत् ।
ब्राह्मणस्य दक्षिणे हस्ते होतव्यम् । एष वा अग्निर्वैश्वानरः
। यद्ब्राह्मणः । अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति ॥

18 ॥ 3.7.3.3 ब्राह्मणन्तु वंसत्यै नापं रुन्ध्यात् ।
 यद्वाह्मणवँसत्या अपरुन्ध्यात् । यस्मिन्नेवाग्नावाहुतिञ्जुहुयात्
 । तम्भागधेयेन व्यर्धयेत् । तस्माद्वाह्मणो वंसत्यै
 नापरुध्यः । यदि ब्राह्मणन्न विन्देत् । दर्भस्तम्बे होतव्यम्
 । अग्निवान् वै दर्भस्तम्बः । अग्नावेवास्याग्निहोत्रं
 हुतं भवति । दर्भास्तु नाध्यासीत ॥ 19 ॥

3.7.3.4 यद्दर्भानध्यासीत । यामेवाग्नावाहुतिञ्जुहुयात् ।
 तामध्यासीत । तस्माद्दर्भा नाध्यासितव्याः । यदि दर्भान्न
 विन्देत् । अप्सु होतव्यम् । आपो वै सर्वा देवताः
 । देवतास्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति । आपस्तु न
 परिचरणीत । यदापं परिचरणीत ॥ 20 ॥ 3.7.3.5
 यामेवापस्वाहुतिञ्जुहुयात् । तां परिचरणीत । तस्मादापो
 न परिचरण्याः । मेध्या च वा एतस्यामेध्या च तनुवौ
 सः सृज्येते । यस्याहिताग्रेरन्यैरग्निभिरग्रयस्सः सृज्यन्ते
 । अग्रये विविचये पुरोडाशमष्टाकपालन्निर्वपेत् ।

मेध्याँश्चैवास्यामेध्याञ्च तनुवौ व्यावर्तयति । अग्नयेँ व्रतपंतये
पुरोडाशमष्टाकं पालन्निर्वपेत् । अग्निमेव व्रतपंतिः ३ स्वेन
भागधेयेनोप धावति । स एवैनं व्रतमा लम्बयति ॥ 21

॥ 3.7.3.6 गर्भः ३ स्रवन्तमगदमंकः । अग्निरिन्द्रस्त्वष्टा
बृहस्पतिः । पृथिव्यामव चुश्नोतैतत् । नाभिप्राप्नोति निर्ऋतिं
पराचैः । रेतो वा एतद्वाजिनमाहिताग्नेः । यदग्निहोत्रम्
। तद्यत्स्रवेत् । रेतोऽस्य वाजिनः स्रवेत् । गर्भः ३
स्रवन्तमगदमंकुरित्याह । रेत एवास्मिन्वाजिनन्दधाति ॥

22 ॥ 3.7.3.7 अग्निरित्याह । अग्निर्वै रेतोधाः । रेत
एव तदधाति । इन्द्र इत्याह । इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति
। त्वष्टेत्याह । त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां ३ रूपकृत्
। रूपमेव पशुषु दधाति । बृहस्पतिरित्याह । ब्रह्म वै
देवानां बृहस्पतिः । ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्र जनयति ।
पृथिव्यामव चुश्नोतैतदित्याह । अस्यामेवैनत्प्रतिष्ठापयति
। नाभिप्राप्नोति निर्ऋतिं पराचैरित्याह । ररख्यं सामपंहत्यै
॥ 23 ॥ 3.7.4.0 आभृत इमङ्गहामि पूर्वस्ताः पूर्वः

परिगृह्णामि सभापाला इन्द्रज्येष्ठेभ्य आदित्य व्रतपते
सुसंभृता मे सह पुनातु गहि नो विश्वरूपा दधातु
पुनर्गच्छतु पशून् ॥ 4 ॥ (या॒ऋ॒पुरस्ता॑दि॒मामूर्ज॑मि॒ह
प्र॒जा इ॒ह प॒शवो॑ऽयं पि॒तृणा॑म॒ग्निः ।) 3.7.4.1 या॒ऋ॒
पुरस्ता॑त्प्र॒स्रव॑न्ति । उप॒रि॒ष्टात्सर्व॑तश्च॒ याः । ताभी॑
र॒श्मिप॑वि॒त्राभिः । श्रद्धा॒य्यँज्ञ॑मा र॒भे । देवा॑ गा॒तुवि॑दः ।
गा॒तुय्यँज्ञा॑य विन्दत । मन॑स॒स्पति॑ना दे॒वेन॑ । वाता॑द्य॒ज्ञः प्र
यु॑ज्यताम् । तृती॑यस्यै दि॒वः । गा॒य॒त्रि॒या सोम॑ आ॒भृतः॑ ॥
24 ॥ 3.7.4.2 सोम॑पी॒थाय॑ सन्न॑यितुम् । व॒क॒ल॒मन्त॑र॒मा
द॑दे । आपो॑ दे॒वीश्शु॑द्धा॒स्थः । इ॒मा पा॒त्राणि॑ शु॒न्धत॑
। उ॒पा॒त॒ङ्गाय॑ दे॒वाना॑म् । प॒र्ण॒व॒ल्क॒मुत॑ शु॒न्धत॑ । प॒यो
गृ॒हेषु॑ प॒यो अ॒घ्निया॑सु । प॒यो व॒थ्सेषु॑ प॒य इन्द्रा॑य ह॒विषे॑
ध्रिय॑स्व । गा॒य॒त्री प॑र्ण॒व॒ल्केन॑ । प॒य॒स्सोम॑ङ्क॒रोत्वि॑मम् ॥
25 ॥ 3.7.4.3 अ॒ग्निर्गृ॑ह्णामि सु॒रथ॑य्यो म॑यो॒भूः । य
उ॒द्यन्त॑मा॒रोह॑ति सूर्य॒मह॑ । आ॒दि॒त्य॒ज्योति॑षा॒ज्योति॑रु॒त्तम॑म्
। श्वो य॒ज्ञाय॑ र॒मता॑न्दे॒वता॑भ्यः । वसू॑न्नु॒द्राना॑दित्यान्

। इन्द्रेण सह देवताः । तां पूर्वं परि गृह्णामि ।
 स्व आयतने मनीषया । इमामूर्जं पञ्चदशीर्यै प्रविष्टाः
 । तान्देवान्परि गृह्णामि पूर्वः ॥ 26 ॥ 3.7.4.4
 अग्निर्हव्यवाडिह ताना वहतु । पौर्णमासं हविरिदमेषां
 मयि । आमावास्यं हविरिदमेषां मयि । अन्तराग्नी
 पशवः । देवसं सदमा गमन् । तान्पूर्वं परि गृह्णामि
 । स्व आयतने मनीषया । इह प्रजा विश्वरूपा रमन्ताम्
 । अग्निङ्गृहपतिमभि सव्वसानाः । तां पूर्वं परि गृह्णामि
 ॥ 27 ॥ 3.7.4.5 स्व आयतने मनीषया । इह
 पशवो विश्वरूपा रमन्ताम् । अग्निङ्गृहपतिमभि सव्वसानाः
 । तान्पूर्वं परि गृह्णामि । स्व आयतने मनीषया । अयं
 पितृणामग्निः । अवाङ्ढ्रव्या पितृभ्य आ । तं पूर्वं परि
 गृह्णामि । अविषन्नं पितुङ्करत् । अजस्रन्त्वा संभापालाः
 ॥ 28 ॥ 3.7.4.6 विजयभागं समिन्धताम् । अग्ने
 दीदाय मे सभ्य । विजित्यै शरदश्शतम् । अन्नमावसथीयम्
 । अभि हराणि शरदश्शतम् । आवसथे श्रियं मन्त्रम्

। अहिर्बुध्नियो नि यच्छतु । इदमहमग्निज्येष्ठेभ्यः ।
वसुभ्यो यज्ञं प्रब्रवीमि । इदमहमिन्द्रज्येष्ठेभ्यः ॥ 29 ॥

3.7.4.7 रुद्रेभ्यो यज्ञं प्र ब्रवीमि । इदमहं वरुणज्येष्ठेभ्यः
। आदित्येभ्यो यज्ञं प्र ब्रवीमि । पयस्वतीरोषधयः
। पयस्वद्वीरुधां पयः । अपां पयसो यत्पयः । तेन
मामिन्द्र स५ सृज । अग्ने॑ व्रतपते व्रतश्चरिष्यामि ।
तच्छकेयन्तन्मे॑ राध्यताम् । वायो॑ व्रतपत आदित्य व्रतपते
॥ 30 ॥ 3.7.4.8 व्रतानाँव्रतपते व्रतश्चरिष्यामि

। तच्छकेयन्तन्मे॑ राध्यताम् । इमां प्राचीमुदीचीम् ।
इषमूर्जमभि स५स्कृताम् । बहुपर्णामशुष्काग्राम् । हरामि
पशुपामहम् । यत्कृष्णो रूपङ्कृत्वा । प्राविशस्त्वद्वँनस्पतीन्
। ततस्त्वामेकविंशतिधा । संभरामि सुसंभृतां ॥ 31 ॥

3.7.4.9 त्रीन्यरिधीं५ स्तिस्रस्समिधः । यज्ञायुरनुसञ्चरान्
। उप्वेषं मेख्षणमृष्टिम् । सं भरामि सुसंभृतां । या जाता
ओषधयः । देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा । तासां पर्व राध्यासम् ।
परिस्तरमाहरन् । अपां मेध्ययँज्ञियम् । सदैव५ शिवमस्तु

मे ॥ 32 ॥ 3.7.4.10 आच्छेत्ता वो मा रिषम् ।
 जीवा॑नि श॒रद॑श्श॒तम् । अप॑रिमितानां परि॑मिताः । सन्न॑ह्ये
 सुकृ॑ताय॒ कम् । ए॒नो मा निगा॑ङ्क॒तम॑च्च॒नाह॑म् । पुन॑रु॒त्थाय॑
 बहु॒ला भ॑वन्तु । स॒कृदा॑च्छि॒त्रं ब॑रु॒हिरू॑र्णामृदु । स्यो॒नं
 पि॒तृभ्य॑स्त्वा भ॒राम्य॑हम् । अ॒स्मिन्त्सी॑दन्तु मे पि॒तर॑स्सो॒म्याः
 । पि॒ताम॒हाः प्र॑पितामहाश्चानु॒गैस्स॒ह ॥ 33 ॥ 3.7.4.11
 त्रिवृ॑त्प॒लाशे॑ द॒र्भः । इया॑न्प्रादेशसं॒मितः । य॒ज्ञे प॒वित्रं
 पोत॑तमम् । पयो॑ ह॒व्यङ्क॑रोतु मे । इ॒मौ प्रा॑णापा॒नौ ।
 य॒ज्ञस्याङ्गा॑नि सर्व॒शः । आ॒प्याय॑यन्तौ स॒ञ्चर॑ताम् । प॒वित्रे
 ह॒व्यशो॑धने । प॒वित्रे॑ स्थो वैष्ण॒वी । वा॒युर्वा॑ मन॑सा
 पुना॑तु ॥ 34 ॥ 3.7.4.12 अयं प्रा॒णश्चा॑पा॒नश्च॑ ।
 यज॑मानमपि गच्छ॒ताम् । य॒ज्ञे ह्य॒भूतां॑ पोता॒रौ । प॒वित्रे
 ह॒व्यशो॑धने । त्वया॒ वेदि॑द्वि॒विदुः॑ पृथि॒वीम् । त्वया॑ य॒ज्ञो
 जा॑यते वि॒श्वदा॑निः । अ॒च्छि॒द्रय्य॑ज्ञमन्वैषि वि॒द्वान् । त्वया॑
 हो॒ता सन्त॑नोत्य॒र्धमा॑सान् । त्रय॑स्त्रि॒ंशोऽसि॑ तन्तूनाम्
 । प॒वित्रे॑ण स॒हाग॑हि ॥ 35 ॥ 3.7.4.13 शि॒वेय॑

रञ्जुरभिधानी । अ॒घ्नियामुप॑ सेवताम् । अप्र॑स्र॒साय॑ य॒ज्ञस्य॑
 । उ॒खे उप॑दधाम्य॒हम् । प॒शुभि॒स्सन्नी॑तं बिभृताम् । इन्द्रा॑य
 श्रु॒तन्दधि॑ । उ॒प॒वे॒षोऽसि॑ य॒ज्ञाय॑ । त्वां प॑रिवे॒षम॑धारयन् ।
 । इन्द्रा॑य ह॒विः कृ॑ण्वन्तः । शि॒वश्श॒ग्मो भ॑वासि नः ॥

36 ॥ 3.7.4.14 अमृ॑न्मयन्देवपा॒त्रम् । य॒ज्ञस्यायु॑षि
 प्र यु॑ज्यताम् । ति॒रः प॒वि॒त्रम॑तिनीताः । आपो॑ धारय॒
 माति॑गुः । दे॒वेन॑ सवि॒त्रोत्पू॑ताः । वसो॑स्सूर्य॒स्य र॒श्मिभिः॑
 । गान्दो॑हपवि॒त्रे रञ्जु॑म् । सर्वा॑ पात्रा॒णि शु॒न्यत॑ । ए॒ता
 आ च॑रन्ति॒ मधु॑म॒द्गुहा॑नाः । प्र॒जाव॑तीर्य॒शसो॑ वि॒श्वरू॑पाः
 ॥ 37 ॥ 3.7.4.15 ब॒ह्वीर्भ॑वन्ती॒रुप॒जाय॑मानाः । इ॒ह
 व॒ इन्द्रो॑ रमयतु गावः । पू॒षा स्थ॑ । अ॒य॒र॒ब्ध्मा वे॑
 प्र॒जया॑ स॒ सृ॑जामि । रा॒य॒स्पोषे॑ण बहु॒लाभ॑वन्तीः । ऊ॒र्जं
 प॒यः पि॒न्व॑माना घृ॒तञ्च॑ । जी॒वो जी॑वन्ती॒रुप॑वस्सदेयम्
 । द्यौश्चे॒मर्य्यं॑ जं पृ॒थि॒वी च॑ स॒न्दु॑हाताम् । धा॒ता सोमे॑न
 स॒ह वा॑तेन वा॒युः । यज॑मानाय॒ द्रवि॑णन्दधातु ॥
 38 ॥ 3.7.4.16 उ॒थ्स॑न्दुहन्ति क॒लश॑श्चतु॒र्बिल॑म् ।

इडा॑न्दे॒वीम्मधु॑मती॒ः सुव॒र्विद॑म् । तदिन्द्रा॑ग्नी जि॒न्वत॑ः
 स॒नृता॑वत् । तद्यज॑मानममृत॒त्वे द॑धातु । काम॑धु॒र्खः॒ प्र
 णो॑ ब्रूहि । इन्द्रा॑य ह॒विरिन्द्रि॑यम् । अ॒मूय्य॑स्या॒न्दे॒वाना॑म्
 । म॒नुष्या॑णां॒ पयो॑ ह॒ितम् । ब॒हु दु॒ग्धीन्द्रा॑य दे॒वेभ्यः॑ ।
 ह॒व्यमा॑ प्या॒यतां॒ पुनः॑ ॥ 39 ॥ 3.7.4.17 व॒थ्सेभ्यो॑
 म॒नुष्ये॑भ्यः । पु॒नर्दो॒हाय॑ कल्पताम् । य॒ज्ञस्य॑ स॒न्तति॑रसि
 । य॒ज्ञस्य॑ त्वा॒ सन्त॑तिमनु॒ सन्त॑नोमि । अ॒दस्त॑मसि
 वि॒ष्णावे॑ त्वा । य॒ज्ञाया॑पि॒ दधाम्य॑हम् । अ॒द्विरि॑त्तेन॒
 पात्रे॑ण । या॒ः पू॒ताः प॑रि॒शेर॑न्ते । अ॒यं प॒यस्सोम॑ङ्कृ॒त्वा ।
 स्वा॒य्यो॑नि॒मपि॑ गच्छतु ॥ 40 ॥ 3.7.4.18 प॒र्णव॒ल्कः॒
 प॒वित्र॑म् । सौ॒म्यस्सोमा॑द्धि निर्मि॑तः । इ॒मौ प॒र्णश्च॑
 दर्भ॑श्च । दे॒वाना॑ः ह॒व्यशो॑ध॒नौ । प्रा॒तर्वे॑षाय॒ गोपा॑य
 । वि॒ष्णो ह॒व्यः हि र॑ख्य॒सि । उ॒भाव॑ग्नी उ॒पस्तृ॑ण॒ते
 । दे॒वता॑ उ॒पव॑सन्तु मे । अ॒हङ्ग्रा॑म्यानु॒पं व॑सामि ।
 म॒ह्यङ्गो॑प॒तये॑ प॒शून् ॥ 41 ॥ 3.7.5.0 अ॒भीत्वं॑र्ये॒ करो॑मि
 ऋ॒मीत्पि॒ताऽऽत्म॑न॒ एक॑तो॒ मुखां॑ मे॒ दि॒शोऽध्य॑र॒ख्येभ्यो॑

ह॒विर्गार्ह॑पत्या कल्पय॒न्नश॑स्ति॒स्सा नो॑ दो॒हता॑ꣳ सु॒वीर्य॑ꣳ
 स॒प्त च॑ ॥ 5 ॥ 3.7.5.1 दे॒वा दे॒वेषु॑ परा॒क्रम॑ध्वम्
 । प्रथ॑मा द्वितीये॑षु । द्विती॑यास्तृतीये॑षु । त्रिरे॑कादशा
 इ॒ह मा॑ऽवत । इ॒दꣳ श॑केय॒य्यँदि॒दङ्क॑रोमि । आ॒त्मा
 क॑रोत्वा॒त्मने॑ । इ॒दङ्क॑रिष्ये भेष॒जम् । इ॒दम्मे॑ विश्वभेषजा
 । अ॒श्विना॒ प्राव॑तय्यु॒वम् । इ॒दम॒हꣳ से॒नाया॑ अ॒भीत्व॑र्ये ॥
 42 ॥ 3.7.5.2 मुख॑मपो॒हामि॑ । सूर्य॑ ज्योति॒र्वि भा॑हि ।
 म॒ह॒त इ॑न्द्रि॒याय॑ । आ॒प्याय॑ताङ्घ्रि॒तयो॑निः । अ॒ग्निर॒ह॒व्याऽनु॑
 मन्य॑ताम् । खम॑ङ्ख॒ष्व त्वच॑मङ्ख॒ष्व । सु॒रूप॑न्त्वा
 वसु॑विदम् । प॒शूना॑न्तेज॒सा । अ॒ग्नये॑ जुष्ट॑म॒भि घा॑रयामि
 । स्यो॒नन्ते॑ स॒दन॑ङ्क॒रोमि॑ ॥ 43 ॥ 3.7.5.3 घृ॒तस्य॑
 धा॑रया सुशेव॑ङ्कल्पयामि । तस्मि॑न्त्सीदामृ॒ते प्र॑ति॒तिष्ठ॑ ।
 ब्री॒हीणा॑म्मै॒ध सु॑मन॒स्यमा॑नः । आ॒र्द्रꣳ प्र॑थस्त्रु॒र्भुवन॑स्य गो॒पाः
 । श्रु॒त उ॒थ्स्ना॑ति जनि॒ता म॑ती॒नाम् । यस्त॑ आ॒त्मा प॒शुषु॑
 प्रवि॑ष्टः । दे॒वाना॑ँवि॒ष्टाम॑नु॒ यो वि॑त॒स्थे । आ॒त्म॒न्वान्त्सो॑म

घृतवान् हि भूत्वा । देवान्गच्छ सुवर्विन्द यजमानाय मह्यम्
 । इरा भूतिः पृथिव्यै रसो मोत्क्रमीत् ॥ 44 ॥ 3.7.5.4
 देवाः पितरः पितरो देवाः । योऽहमस्मि स सन् यजे ।
 यस्यास्मि न तमन्तरेमि । स्वं मं इष्टः स्वन्दत्तम् । स्वं
 पूर्तः स्वः श्रान्तम् । स्वः हुतम् । तस्य मेऽग्निरुपद्रष्टा ।
 वायुरुपश्रोता । आदित्योऽनुख्याता । द्यौः पिता ॥ 45
 ॥ 3.7.5.5 पृथिवी माता । प्रजापतिर्बन्धुः । य एवास्मि
 स सन् यजे । मा भेर्मा सव्विक्था मा त्वा हिंसिषम् । मा
 ते तेजोऽपं क्रमीत् । भरतमुद्धरेमनु षिञ्च । अवदानानि
 ते प्रत्यवदास्यामि । नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीः ।
 यदवदानानि तेऽवद्यन् । विलोमाकार्षमात्मनः ॥ 46
 ॥ 3.7.5.6 आज्यैः प्रत्यनज्येनत् । तत् आ प्यायतां
 पुनः । अज्यायो यवमात्रात् । आव्याधात्कृत्यतामिदम्
 । मा रूरुपाम यज्ञस्य । शुद्धः स्विष्टमिदः हविः
 । मनुना दृष्टाङ्गुतपदीम् । मित्रावरुणसमीरिताम् ।
 दक्षिणार्धादसंभिन्दन् । अवद्याम्येकतोमुखाम् ॥ 47 ॥

3.7.5.7 इडे॑ भा॒गं जु॑षस्व नः । जिन्व॑ गा जिन्वा॑र्वतः ।
 । तस्या॑स्ते भ॒रिष्व॑वाण॑स्स्याम । सु॒र्वात्मा॑नस्सु॒र्वग॑णाः ।
 । ब्र॒ध्र पि॒न्वस्व । द॒दतो॑ मे॒ मा ख्या॑यि । कु॒र्वतो॑ मे॒
 मोप॑दसत् । दि॒शाङ्कु॑प्तिरसि । दि॒शो मे॑ कल्पन्ताम् ।
 कल्प॑न्ताम्मे दि॒शः ॥ 48 ॥ 3.7.5.8 दै॒वींश्च॑ मा॒नुषी॑श्च ।
 । अ॒हो॒रा॒त्रे मे॑ कल्पेताम् । अ॒र्धमा॑सा मे॑ कल्पन्ताम् ।
 । मा॒सा मे॑ कल्पन्ताम् । ऋ॒तवो॑ मे॑ कल्पन्ताम् ।
 स॒व्वँ॒त्स॒रो मे॑ कल्पताम् । क्लृ॑प्तिरसि कल्प॑तां मे ।
 आ॒शा॒नां त्वाऽऽशा॑पा॒लेभ्यः॑ । च॒तु॒र्भ्यो अ॒मृते॑भ्यः । इ॒दं
 भू॒तस्या॑ध्य॒ख्येभ्यः॑ ॥ 49 ॥ 3.7.5.9 वि॒धेम॑ ह॒विषा॑
 व॒यम् । भज॑तां भा॒गी भा॒गम् । मा भा॒गोऽभ॑क्त । नि॒रभा॑गं
 भ॑जामः । अ॒पस्मि॑न्व । ओष॑धी॒र्जिन्व । द्वि॒पात्पा॑हि ।
 चतु॑ष्पादव । दि॒वो वृ॑ष्टिमे॒रय॑ । ब्रा॒ह्म॒णाना॑मि॒दं ह॒विः
 ॥ 50 ॥ 3.7.5.10 सो॒म्याना॑ं॒ सोम॑पी॒थिना॑म् ।
 । निर्भ॑क्तो ब्रा॒ह्मणः॑ । ने॒हा ब्रा॑ह्मणस्यास्ति । सम॑ङ्कां
 ब॒र्हिर्ह॒विषा॑ घृ॒तेन॑ । समा॑दि॒त्यैर्व॑सु॒भिस्स॑म॒मरु॑द्भिः ।

समिन्द्रेण विश्वेभिर्देवेभिरङ्गाम् । दिव्यं नभो गच्छतु
 यथ्स्वाहा । इन्द्राणीवाऽविधुवा भूयासम् । अदितिरिव
 सुपुत्रा । अस्थूरि त्वा गार्हपत्य ॥ 51 ॥ 3.7.5.11
 उपनिषदे सुप्रजास्त्वाय । सं पत्नी पत्या सुकृतेन
 गच्छताम् । यज्ञस्य युक्तौ धुर्यावभूताम् । संजानानौ
 विजहतामरातीः । दिवि ज्योतिरजरमा रभेताम् ।
 दशते तनुवो यज्ञ यज्ञियाः । ताः प्रीणातु यजमानो
 घृतेन । नारिष्ठयोः प्रशिषमीडमानः । देवानां दैव्येऽपि
 यजमानोऽमृतोऽभूत् । यवाँन्देवा अकल्पयन् ॥ 52 ॥
 3.7.5.12 ऊर्जो भागः शतक्रतू । एतद्वा तेन प्रीणानि ।
 तेन तृप्यतमहहौ । अहन्देवानां सुकृतामस्मि लोके ।
 ममेदमिष्टन्न मिथुर्भवाति । अहन्नारिष्ठावनु यजामि विद्वान्
 । यदाभ्यामिन्द्रो अदधाद्वाग्धेयम् । अदारसृद्धवत देवसोम
 । अस्मिन् यज्ञे मरुतो मृडता नः । मा नो विददभिभामो
 अशस्तिः ॥ 53 ॥ 3.7.5.13 मा नो विदद्वृजना
 द्वेष्या या । ऋषभवाँजिनव्वयम् । पूर्णमासय्यजामहे ।

स नो॑ दो॒हता॑ सु॒वीर्य॑म् । रा॒यस्पोष॑ः सह॒स्त्रिण॑म्
 । प्रा॒णाय॑ सु॒राध॑से । पूर्ण॑मा॒साय॑ स्वाहा॑ । अ॒मावा॒स्या
 सु॒भगा॑ सु॒शेवा॑ । धे॒नुरि॑व भूय॑ आ॒प्याय॑माना । सा नो॑
 दो॒हता॑ सु॒वीर्य॑म् । रा॒यस्पोष॑ः सह॒स्त्रिण॑म् । अपा॒नाय॑
 सु॒राध॑से । अ॒मावा॒स्यायै॑ स्वाहा॑ । अ॒भि स्तृ॑णीहि॒ परि॑ धेहि॒
 वेदि॑म् । जा॒मिम्मा हि॑ः सी॒रमु॒या शया॑ना । होतृ॑ष॒दना॑
 हरि॑तास्सु॒वर्णाः । नि॒ष्का इ॒मे यज॑मानस्य ब्र॒ध्रे ॥ 54 ॥
 3.7.6.0 पति॑ः प्र॒जाप॑तये तप॒स्वी वा॒चा सौभ॑गाय प॒शून्मे
 पि॒न्वस्व॑ दु॒र्मरा॒युन्दे॑व॒याना॑न॒ग्नेऽन्तरि॑ख्येऽह॒मुत्त॑रो भूया॑सं
 प्र॒जाप॑तिरसि॒ सर्व॑त॒श्चित॑ः प्रवि॑ष्ट॒न्देव॑ताभिर्वाज॒जित॑
 पृथि॒वी ह्य॑यताम॒ग्निरा॒ग्नीध्रा॑दृश्च॒त स॑सृ॒वाः सः हु॑ते
 स्यो॒नेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्वे॒तः कृ॑धि दध्मस्यू॒हताम॑ष्टौ च॑
 ॥ 6 ॥ 3.7.6.1 परि॑स्तृणीत॒ परि॑धत्ता॒ग्निम् ।
 परि॑हितोऽ॒ग्निर्यज॑मानं भुनक्तु । अ॒पाः र॑स॒ ओष॑धीनाः
 सु॒वर्णः । नि॒ष्का इ॒मे यज॑मानस्य सन्तु॒ काम॑दु॒घाः ।

अ॒मु॒त्रा॒मुष्मि॑ल्लो॒के । भू॒प॒ते॒ भुव॑न॒प॒ते । म॒ह॒तो भू॒तस्य॑ प॒ते
 । ब्र॒ह्माण॑न्त्वा वृ॒णीम॑हे । अ॒हं भू॒प॒तिर॒हं भुव॑न॒प॒तिः ।
 अ॒हं म॑ह॒तो भू॒तस्य॑ प॒तिः ॥ 55 ॥ 3.7.6.2 दे॒वेन॑
 सवि॒त्रा प्र॑सू॒त आ॒र्त्विज्य॑ङ्क॒रिष्या॑मि । दे॒वं स॒वि॒तरे॒तन्त्वा॑
 वृ॒ण॒ते । बृ॒ह॒स्प॒तिं दै॒व्यं ब्र॒ह्माण॑म् । तद॒हं म॒न॑से॒ प्र
 ब्र॑वी॒मि । म॒नो॑ गा॒य॒त्रि॒ये । गा॒य॒त्री त्रि॒ष्टुभे॑ । त्रि॒ष्टु॒जग॑त्यै
 । जग॑त्यनु॒ष्टुभे॑ । अ॒नु॒ष्टु॒क्प॒ङ्क्तौ । प॒ङ्क्तिः॑ प्र॒जाप॑तये ॥
 56 ॥ 3.7.6.3 प्र॒जाप॑तिर्वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑ । वि॒श्वे
 दे॒वा बृ॒ह॒स्प॒तये॑ । बृ॒ह॒स्प॒तिर्ब्र॑ह्म॒णे । ब्र॒ह्म भूर्भुव॑स्सु॒वः
 । बृ॒ह॒स्प॒तिर्दे॒वानां॑ ब्र॒ह्मा । अ॒हं म॑नु॒ष्या॑णाम् । बृ॒ह॒स्प॒ते
 य॒ज्ञ॒ङ्गोपा॑य । इ॒दं तस्मै॑ ह॒र्म्यङ्क॑रोमि । यो वो॑ दे॒वाश्चर॑ति
 ब्र॒ह्मच॑र्यम् । मे॒धा॒वी दि॒र॒खु म॑न॒सा तप॑स्वी ॥ 57
 ॥ 3.7.6.4 अ॒न्तर्द॑तश्चर॒ति मा॑नु॒षीषु॑ । चतु॑श्शि॒खण्डा॑
 यु॒व॒तिस्सु॑पे॒शाः । घृ॒तप्र॑ती॒का भुव॑न॒स्य म॑ध्ये । म॒र्म॒ज्यमा॑ना
 म॒ह॒ते सौभ॑गा॒य । म॒ह्यंभु॑र॒ख्व य॑ज॒माना॑य॒ कामा॑न् ।

भूमिर्भूत्वा मंहिमानं पुपोष । ततो देवी वर्धयते पयांसि
 । यज्ञियां यज्ञविं च यन्ति शश्च । ओषधीरापं इह
 शक्नोश्च । यो मां हृदा मनसा यश्च वाचा ॥ 58 ॥

3.7.6.5 यो ब्रह्मणा कर्मणा द्वेष्टि देवाः । यश्श्रुतेन
 हृदयेनेष्णता च । तस्येन्द्र वज्रेण शिरश्छिनद्भि । ऊर्णामृदु
 प्रथमानं स्योनम् । देवेभ्यो जुष्टं सदानाय बर्हिः ।
 सुवर्गे लोके यजमानं हि धेहि । मां नाकस्य पृष्ठे परमे
 व्योमन् । चतुश्शिखण्डा युवतिस्सुपेशाः । घृतप्रतीका
 वयुनानि वस्ते । साऽऽस्तीर्यमाणा महते सौभगाय ॥ 59 ॥

॥ 3.7.6.6 सा मे धुर्ख्व यजमानाय कामान् ।
 शिवा च मे शग्मा चैधि । स्योना च मे सुषदा चैधि ।
 ऊर्जस्वती च मे पर्यस्वती चैधि । इषमूर्ज मे पिन्वस्व
 । ब्रह्म तेजो मे पिन्वस्व । ख्वत्रमोजो मे पिन्वस्व
 । विशं पुष्टिं मे पिन्वस्व । आयुरन्नाद्यम्मे पिन्वस्व ।
 प्रजां पशून्मे पिन्वस्व ॥ 60 ॥ 3.7.6.7 अस्मिन्

य॒ज्ञ उ॒प भू॒य इ॒न्द्र मे॑ । अ॒वि॒र॒ख्यो॒भाय॑ प॒रि॒धी॒न्द॒धामि॑ ।
 ध॒र्ता ध॒रु॒णो ध॒री॒यान् । अ॒ग्नि॒र्द्वेषा॑ँ॒सि नि॒रि॒तो नु॑दा॒तै
 । वि॒च्छि॒न॒न्नि वि॒धृ॒ती॒भ्याँ स॒प॒त्नान् । जा॒तान्भ्रा॑तृ॒व्यान्
 ये च॑ ज॒नि॒ष्यमा॑णाः । वि॒शो य॒न्त्रा॒भ्या॒द्वि॒ध॒माम्ये॑नान् ।
 अ॒हँ स्व॑ना॒मुत्त॑मो॒ऽसानि॑ दे॒वाः । वि॒शो य॒न्त्रे नु॑द॒माने॑
 अ॒रा॒तिम् । वि॒श्वं पा॒प्मान॑म॒म॒ति॒न्दु॒र्म॒रा॒युम् ॥ 61 ॥
 3.7.6.8 सी॒द॒न्ती दे॒वी सु॑कृ॒तस्य॑ लो॒के । धृ॒तीं स्था॑
 वि॒धृ॒ती स्व॑धृ॒ती । प्रा॒णान्म॒रि॒धाय॑तम् । प्र॒जाम्म॒रि॒धाय॑
 धार॑यतम् । प॒शून्म॒रि॒धाय॑तम् । अ॒यं प्र॑स्त॒र उ॒भय॑स्य
 ध॒र्ता । ध॒र्ता प्र॑या॒जाना॑मु॒तानू॑या॒जाना॑म् । स दा॑धार
 स॒मि॒धो वि॒श्वरू॑पाः । तस्मि॒न्त्सु॒चो अध्या॑ सा॒दया॑मि ।
 आ रो॑ह प॒थो जु॑हु दे॒व्याना॑न् ॥ 62 ॥ 3.7.6.9
 यत्र॑र्ष॒यँ प्र॑थम॒जा ये पु॑रा॒णाः । हि॒र॒ण्य॒प॒ख्या॒ऽजि॒रा
 स॒म्भृ॒ताङ्गा । वहा॑सि मा सु॒कृता॒र्य्यँत्रं॑ लो॒काः । अवा॑हं बा॒ध
 उप॑भृ॒ता स॒प॒त्नान् । जा॒तान्भ्रा॑तृ॒व्यान् ये च॑ ज॒नि॒ष्यमा॑णाः
 । दो॒है य॒ज्ञँ सु॒दु॒घा॒मिव॑ धे॒नुम् । अ॒हमु॑त्त॒रो भू॑यासम्

। अधरे॒ मथ्स॒पत्नाः॑ । यो मां वा॒चा मन॑सा दुर्म॒रायुः॑
 । हृदाऽरा॑तीयादभि॒दास॑दग्ने ॥ 63 ॥ 3.7.6.10
 इ॒दम॑स्य चि॒त्तम॑ध॒रन्ध्रु॑वायाः । अ॒हमु॑त्त॒रो भू॒यास॑म् । अधरे॒
 मथ्स॒पत्नाः॑ । ऋष॒भोऽसि॑ शा॒क्ररः॑ । घृ॒ताची॑ना॒ः सूनुः॑
 । प्रि॒येण॒ नाम्ना॑ प्रि॒ये सद॑सि सीद । स्यो॒नो मे॑ सीद
 सु॒षदः॑ पृथि॒व्याम् । प्रथ॑यि प्र॒जया॑ प॒शुभि॑स्सुव॒र्गे लो॒के ।
 दि॒वि सी॑द पृथि॒व्याम॒न्तरि॑ख्ये । अ॒हमु॑त्त॒रो भू॒यास॑म् ॥
 64 ॥ 3.7.6.11 अधरे॒ मथ्स॒पत्नाः॑ । इ॒यः स्थाली॑
 घृ॒तस्य॑ पूर्णा । अ॒च्छिन्न॑पयाश्श॒तधा॑र॒ उत्सः॑ । मा॒रुते॑न
 श॒र्मणा॑ दै॒व्येन॑ । य॒ज्ञोऽसि॑ स॒र्वत॑श्शि॒त्रतः॑ । स॒र्वतो॑ मां
 भू॒तं भ॑वि॒ष्यच्छ्र॑यताम् । श॒तम्मे॑ स॒न्त्वाशि॑षः । स॒हस्र॑म्मे
 स॒न्तु सूनृ॑ताः । इ॒राव॑तीः प॒शुम॑तीः । प्र॒जाप॑तिरसि
 स॒र्वत॑श्शि॒त्रतः॑ ॥ 65 ॥ 3.7.6.12 स॒र्वतो॑ मां भू॒तं
 भ॑वि॒ष्यच्छ्र॑यताम् । श॒तं मे॑ स॒न्त्वाशि॑षः । स॒हस्रं॑ मे स॒न्तु
 सूनृ॑ताः । इ॒राव॑तीः प॒शुम॑तीः । इ॒दमिन्द्रि॑यम॒मृत॑र्ध्वी॒र्यम्

। अ॒नेनेन्द्रा॑य प॒शवो॑ऽचि॒किथ्स॑न् । तेन॑ दे॒वा अव॑तोप॒
माम् । इ॒हेष॑मूर्ज॒य्यँश॑स्सह॒ ओज॑स्सनेयम् । शृ॒तं
मयि॑ श्रयताम् । यत्पृ॒थिवी॑मच॑रत्तत्प्रवि॑ष्टम् ॥ 66 ॥

3.7.6.13 येनासि॑श्च॒द्वल॑मिन्द्रे॑ प्र॒जाप॑तिः । इ॒दन्त॑च्छु॒क्रं
मधु॑ वा॒जिनी॑वत् । येनो॒परि॑ष्टा॒दधि॑नोन्महेन्द्रम् । दधि॑
मा॒न्धि॑नोतु । अ॒यव्वै॑दः पृ॒थिवी॑मन्व॑विन्दत् । गुहा॑ स॒तीङ्ग॑हने
गह्व॑रेषु । स वि॑न्दतु॒ यज॑मानाय लो॒कम् । अ॒च्छि॑द्र॒य्यँजं
भू॒रि॑कर्मा करोतु । अ॒यय्यँ॑जस्सम॑सदद्ध॒विष्मान् । ऋ॒चा
साम्ना॑ यजु॑षा दे॒वता॑भिः ॥ 67 ॥ 3.7.6.14 तेन॑

लो॒कान्त्सूर्य॑वतो जयेम । इन्द्र॑स्य स॒ख्यम॑मृ॒तत्व॑म॑श्याम्
। यो नः॑ क॒नीय॑ इ॒ह का॑मया॒तै । अ॒स्मिन् य॒ज्ञे
यज॑मानाय॒ मह्य॑म् । अप॒ तमि॑न्द्रा॒ग्नी भुव॑नान्नुदेताम् ।
अ॒हं प्र॒जाव्वा॑र॒वती॑र्वि॒न्देय॑ । अ॒ग्ने वा॑जजित् । वाज॑न्त्वा
स॒रि॒ष्यन्त॑म् । वाज॑ञ्जे॒ष्यन्त॑म् । वा॒जिन॑व्वाँज॒जित॑म्
॥ 68 ॥ 3.7.6.15 वा॒ज॒जि॒त्यायै॑ सं मा॑र्जिम् ।

अ॒ग्निम॑न्ना॒दम॑न्नाद्याय । उप॑हूतो द्यौः पि॒ता । उप॑ मान्द्यौः

पि॒ता ह॑य॒ताम् । अ॒ग्निरा॒ग्नी॑धात् । आ॒यु॑षे॒ वर्च॑से । जी॒वा॒त्वै
 पु॒ण्या॑य । उप॑हृ॒ता पृ॑थि॒वी मा॒ता । उप॑ मां मा॒ता पृ॑थि॒वी
 ह॑य॒ताम् । अ॒ग्निरा॒ग्नी॑धात् ॥ 69 ॥ 3.7.6.16 आ॒यु॑षे॒
 वर्च॑से । जी॒वा॒त्वै पु॒ण्या॑य । मनो॑ ज्योति॑र्जु॒षता॒माज्य॑म् ।
 वि॒च्छिन्न॑य्यँ॒ज्ञः॑ समि॒मन्द॑धातु । बृ॒हस्प॑तिस्तनु॒तामि॒मन्नः॑
 । वि॒श्वे दे॒वा इ॒ह मा॑दयन्ताम् । यन्तो॑ अ॒ग्न आ॒वृश्चामि॑ ।
 अ॒ह॒र्वाँ॑ खि॒पित॑श्चरन् । प्र॒जाश्च॒ तस्य॑ मूल॑श्च । नी॒चैर्दे॒वा
 नि वृ॑श्चत ॥ 70 ॥ 3.7.6.17 अ॒ग्ने यो नो॑ऽभि॒दास॑ति
 । स॒मा॒नो यश्च॒ नि॒ष्ट्यः॑ । इ॒ध्मस्ये॑व प्र॒ख्याय॑तः । मा
 तस्यो॒च्छे॑षि॒ किञ्च॑न । यो मा॒न्द्वेष्टि॑ जा॒तवे॑दः । यश्चा॒ह॒न्द्वेष्मि॑
 यश्च॒ माम् । सर्वा॑ः॒ स्तान॑ग्रे स॒न्द॑ह । या॑ः॒ श्चा॒ह॒न्द्वेष्मि॑ ये
 च॒ माम् । अ॒ग्रे वा॑ज॒जित् । वा॒ज॒न्त्वा स॑सृ॒वाः स॑म् ॥ 71
 ॥ 3.7.6.18 वा॒ज॒ञ्जि॒गिवा॑ः स॑म् । वा॒जि॒न॒वाँज॒जित॑म्
 । वा॒ज॒जि॒त्यायै॑ सम्मा॑र्जि । अ॒ग्निम॑न्ना॒दम॑न्नाद्या॒य
 । वेदि॑र्ब॒र्हि॒शृ॒तः॑ ह॒विः । इ॒ध्मः॑ परि॒धय॑स्सुचः ।
 आ॒ज्य॑य्यँ॒ज्ञ ऋ॒चो य॑जुः । या॒ज्याँ॑श्च वष॒ट्काराः॑ । सम्मे॑

सन्नतयो नमन्ताम् । इध्मसन्नहने हुते ॥ 72 ॥
 3.7.6.19 दिवः खीलोऽवततः । पृथिव्या अध्युत्थितः
 । तेना सहस्रकाण्डेन । द्विषन्तः शोचयामसि । द्विषन्मे
 बहु शोचतु । ओषधे मो अहः शुचम् । यज्ञ नमस्ते
 यज्ञ । नमो नमश्च ते यज्ञ । शिवेन मे सन्तिष्ठस्व ।
 स्योनेन मे सन्तिष्ठस्व ॥ 73 ॥ 3.7.6.20 सुभूतेन मे
 सन्तिष्ठस्व । ब्रह्मवर्चसेन मे सन्तिष्ठस्व । यज्ञस्यर्द्धिमनु
 सन्तिष्ठस्व । उप ते यज्ञ नमः । उप ते नमः । उप ते
 नमः । त्रिष्फलीक्रियमाणानाम् । यो न्यङ्गो अवशिष्यते
 । रक्खसां भागधेयम् । आपस्तत्र वहतादितः ॥ 74
 ॥ 3.7.6.21 उलूखले मुसले यच्च शूर्पे । आशिश्लेष
 दृषदि यत्कपाले । अवप्रुषो विप्रुषस्सय्यंजामि । विश्वे
 देवा हविरिदञ्जुषन्ताम् । यज्ञे या विप्रुषस्सन्ति बह्वीः
 । अग्नौ तास्सर्वास्स्विष्टास्सुहृता जुहोमि । उद्यन्नद्यमित्र
 महः । सपत्नान्मे अनीनशः । दिवैनान् विद्युता जहि
 । निम्रोचन्नधरान्कृधि ॥ 75 ॥ 3.7.6.22 उद्यन्नद्य

वि नो भज । पिता पुत्रेभ्यो यथा । दीर्घायुत्वस्य
 हेशिषे । तस्य नो देहि सूर्य । उद्यन्नद्य मित्रमहः ।
 आरोहन्नुत्तरान्दिवम् । हृद्रोगम्ममं सूर्य । हरिमाणश्च नाशय
 । शुकेषु मे हरिमाणम् । रोपणाकासु दध्मसि ॥ 76 ॥
 3.7.6.23 अथो हारिद्रवेषु मे । हरिमाणन्नि दध्मसि ।
 उदगादयमादित्यः । विश्वेन सहसा सह । द्विषन्तं मम
 रन्धयन् । मो अहन्द्विषतो रधम् । यो नश्शपादशपतः
 । यश्च नश्शपतश्शपात् । उषाश्च तस्मै निम्नुक्क । सर्व
 पापं समूहताम् ॥ 77 ॥ 3.7.6.24 यो नस्सपत्नो
 यो रणः । मर्तोऽभिदासन्ति देवाः । इध्मस्यैव प्रख्यायतः
 । मा तस्योच्छेषि किञ्चन । अवंसृष्टं परापत । शरो
 ब्रह्मसंशितः । गच्छाऽमित्रान्प्र विंश । मैषाङ्कश्चनोच्छिषः
 ॥ 78 ॥ 3.7.7.0 ब्रह्मणो योनिरहंसं पङ्क्तिं
 प्रपद्ये दीर्खा ययाऽऽदित्यो दीर्खया दीर्खितस्तया त्वा
 दीर्खया दीर्खयाम्योषधयो दीर्खा द्यौस्त्वा दीर्खमाणमनु
 दीर्खतामपचितिश्चाखितिरुत्तरस्मिन्गमेयन्दिशं पाद

आदित्यव॑न्तीव॑र्तय॑ पञ्च॑ च ॥ 7 ॥ 3.7.7.1 स॒ख्वेदं॑
प॑श्य । वि॒ध॑र्त॒रि॒दं प॑श्य । ना॒के॒दं प॑श्य । र॒म॒ति॒ः
प॑नि॒ष्ठा । ऋ॒त॒व॑र्षि॒ष्ठम् । अ॒मृ॒ता॒या॒न्या॒हुः । सूर्यो॑ व॒रि॑ष्ठो
अ॒ख्व॑भि॒र्विभा॑ति । अनु॑ द्यावा॑पृथि॒वी दे॒वपु॑त्रे । दी॒ख्वाऽसि॑
तप॑सो॒ योनिः॑ । तपो॑ऽसि॒ ब्रह्म॑णो॒ योनिः॑ ॥ 79 ॥

3.7.7.2 ब्रह्मा॑सि॒ ख्व॒त्रस्य॑ योनिः॑ । ख्व॒त्रम॑स्यु॒तस्य॑
योनिः॑ । ऋ॒तम॑सि॒ भूरा र॑भे । श्र॒द्धां म॑न॒सा । दी॒ख्वान्त॑प॒सा
। वि॒श्वस्य॑ भुव॑न॒स्याधि॑प॒त्नीम् । सर्वे॑ का॒मा य॑ज॒मानस्य॑
सन्तु॑ । वा॒तं प्रा॑णं म॒नसा॑ऽन्वा र॑भामहे । प्र॒जाप॑ति॒र्य्यो
भुव॑नस्य गो॒पाः । स नो॑ मृ॒त्योस्त्राय॑तां पा॒त्वह॑सः ॥ 80

॥ 3.7.7.3 ज्यो॑ग्जी॒वा ज॒राम॑शीमहि । इन्द्र॑ शा॒क्र
गा॒य॒त्रीं प्र॑ प॒द्ये । तान्ते॑ यु॒नज्मि॑ । इन्द्र॑ शा॒क्र त्रि॒ष्टुभं॑ प्र॑
प॒द्ये । तान्ते॑ यु॒नज्मि॑ । इन्द्र॑ शा॒क्र ज॒गतीं॑ प्र॑ प॒द्ये । तान्ते॑
यु॒नज्मि॑ । इन्द्र॑ शा॒क्रानु॑ष्टुभं॑ प्र॑ प॒द्ये । तान्ते॑ यु॒नज्मि॑
। इन्द्र॑ शा॒क्र प॒ङ्क्तिं॑ प्र॑ प॒द्ये ॥ 81 ॥ 3.7.7.4 तान्ते॑
यु॒नज्मि॑ । आऽह॑न्दी॒ख्वाम॑रु॒हमृ॑तस्य॒ पत्नी॑म् । गा॒य॒त्रेण॑

छन्दसा॑ ब्रह्म॑णा च । ऋ॒त॑ꣳ स॒त्येऽधा॑यि । स॒त्यमृ॑तेऽधा॑यि
 । ऋ॒तश्च॑ मे स॒त्यश्चा॑भूताम् । ज्योति॑रभूव॑ꣳ सु॒वर्ग॑गमम् ।
 सु॒वर्ग॑ल्लौक॒न्नाक॑स्य पृ॒ष्ठम् । ब्र॒ध्नस्य॑ वि॒ष्टप॑मगमम् । पृथि॒वी
 दी॒र्खा ॥ 82 ॥ 3.7.7.5 तया॑ऽग्नि॒र्दीर्खा॑ दी॒र्खितः॑
 । यया॑ऽग्नि॒र्दीर्खा॑ दी॒र्खितः॑ । तया॑ त्वा दी॒र्खा
 दी॒र्खयामि॑ । अ॒न्तरि॑खन्दी॒र्खा । तया॑ वा॒युर्दी॒र्खा
 दी॒र्खितः॑ । यया॑ वा॒युर्दी॒र्खा दी॒र्खितः॑ । तया॑ त्वा
 दी॒र्खा दी॒र्खयामि॑ । द्यौर्दी॒र्खा । तया॑ऽऽदि॒त्यो दी॒र्खा
 दी॒र्खितः॑ । यया॑ऽऽदि॒त्यो दी॒र्खा दी॒र्खितः॑ ॥ 83
 ॥ 3.7.7.6 तया॑ त्वा दी॒र्खा दी॒र्खयामि॑ । दि॒शो
 दी॒र्खा । तया॑ च॒न्द्रमा॑ दी॒र्खा दी॒र्खितः॑ । यया॑ च॒न्द्रमा॑
 दी॒र्खा दी॒र्खितः॑ । तया॑ त्वा दी॒र्खा दी॒र्खयामि॑ ।
 आपो॑ दी॒र्खा । तया॑ वरु॑णो॒ राजा॑ दी॒र्खा दी॒र्खितः॑
 । यया॑ वरु॑णो॒ राजा॑ दी॒र्खा दी॒र्खितः॑ । तया॑ त्वा
 दी॒र्खा दी॒र्खयामि॑ । ओष॑धयो दी॒र्खा ॥ 84 ॥
 3.7.7.7 तया॑ सोमो॒ राजा॑ दी॒र्खा दी॒र्खितः॑ । यया॑

सोमो॑ राजा॑ दी॒र्खया॑ दी॒र्खितः॑ । तया॑ त्वा दी॒र्खया॑
 दी॒र्खयामि॑ । वाग्दी॒र्खा । तया॑ प्रा॒णो दी॒र्खया॑ दी॒र्खितः॑
 । यया॑ प्रा॒णो दी॒र्खया॑ दी॒र्खितः॑ । तया॑ त्वा दी॒र्खया॑
 दी॒र्खयामि॑ । पृथि॒वी त्वा दी॒र्खमाण॑मनु॑ दी॒र्खताम्
 । अन्तरि॑र्खन्त्वा दी॒र्खमाण॑मनु॑ दी॒र्खताम् । द्यौस्त्वा
 दी॒र्खमाण॑मनु॑ दी॒र्खताम् ॥ 85 ॥ 3.7.7.8 दि॒शस्त्वा
 दी॒र्खमाण॑मनु॑ दी॒र्खन्ताम् । आप॑स्त्वा दी॒र्खमाण॑मनु॑
 दी॒र्खन्ताम् । ओष॑धयस्त्वा दी॒र्खमाण॑मनु॑ दी॒र्खन्ताम् ।
 वाक्त्वा दी॒र्खमाण॑मनु॑ दी॒र्खताम् । ऋच॑स्त्वा दी॒र्खमाण॑मनु॑
 दी॒र्खन्ताम् । सामा॑नि त्वा दी॒र्खमाण॑मनु॑ दी॒र्खन्ताम् ।
 यजू॑ंषि त्वा दी॒र्खमाण॑मनु॑ दी॒र्खन्ताम् । अह॑श्च रात्रि॑श्च
 । कृषि॑श्च वृष्टि॑श्च । त्विषि॑श्चाप॑चितिश्च ॥ 86 ॥ 3.7.7.9
 अप॑श्चोष॑धयश्च । ऊर्क् स॒नृता॑ च । तास्त्वा दी॒र्खमाण॑मनु॑
 दी॒र्खन्ताम् । स्वे द॒र्खे द॒र्खपि॑तेह सी॑द । दे॒वानां॑
 सु॒म्रो म॑ह॒ते रणा॑य । स्वा॒स॒स्थस्त॑नुवा॒ सवि॑शस्व । पि॒तेवै॑धि
 स॒नव॒ आ सु॒शेवः॑ । शि॒वो मा॑ शि॒वमा वि॑श । स॒त्यम्

आ॒त्मा । श्र॒द्धा मेऽखि॑षतिः ॥ 87 ॥ 3.7.7.10 तपो॑ मे
 प्रति॒ष्ठा । स॒वि॒तृप्र॑सूता मा॒ दि॒शो दी॑ख्यन्तु । स॒त्यम॑स्मि
 । अ॒हन्त्व॑द॒स्मि म॑द॒सि त्वमे॑तत् । ममा॑सि॒ योनि॑स्तव
 योनि॑रस्मि । ममै॒व स॒न्वहं॑ ह॒व्यान्य॑ग्रे । पु॒त्रः पि॒त्रे
 लो॒ककृ॑ज्जा॒तवे॑दः । आ॒जुह्वा॑नस्सुप्रती॒कः पु॒रस्ता॑त् । अ॒ग्रे
 स्वा॒य्योनि॑मा सी॒द सा॒ध्या । अ॒स्मिन्स॒धस्थे॑ अ॒ध्युत्तर॑स्मिन्
 ॥ 88 ॥ 3.7.7.11 वि॒श्वे दे॒वा य॑ज॒मानश्च॑ सी॒दत
 । ए॒कमि॑षे वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु । द्वे ऊ॒र्जे वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु
 । त्री॒णि व्र॒ताय॑ वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु । च॒त्वारि॒ मायो॑भवाय॒
 वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु । प॒ञ्च प॒शुभ्यो॑ वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु ।
 ष॒ड्राय॑स्पोषाय॒ वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु । स॒प्त स॒प्तभ्यो॑ हो॒त्राभ्यो॑
 वि॒ष्णुस्त्वाऽन्वे॑तु । स॒खाय॑स्स॒प्तप॑दा॒ अभू॑म । स॒ख्यन्ते॑
 गमे॑यम् ॥ 89 ॥ 3.7.7.12 स॒ख्यात्ते॒ मा यो॑षम् ।
 स॒ख्यान्मे॒ मा यो॑षाः । साऽसि॑ सु॒ब्रह्म॑ण्ये । तस्या॑स्ते
 पृथि॒वी पा॑दः । साऽसि॑ सु॒ब्रह्म॑ण्ये । तस्या॑स्तेऽन्तरि॑ख्यं
 पा॑दः । साऽसि॑ सु॒ब्रह्म॑ण्ये । तस्या॑स्ते द्यौः पा॑दः । साऽसि॑

सुब्रह्मण्ये । तस्यास्ते दिशः पादः ॥ 90 ॥ 3.7.7.13
 प॒रोर॑जास्ते प॒ञ्चमः॑ पादः । सा न॒ इष॑मूर्जन्धु॒ख्व । तेज॑
 इन्द्रि॒यम् । ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम॑न्नाद्यम् । वि मि॑मे त्वा॒ पय॑स्वतीम् ।
 दे॒वाना॑न्धे॒नुः सु॒दुघा॑मन॒पस्फुर॑न्तीम् । इन्द्र॒स्सोमं॑ पिबतु ।
 र॒खेमो॑ अस्तु नः । इ॒मान्न॑राः कृणुत वेदि॒मेत्य॑ । वसु॑मतीः
 रु॒द्रव॑तीमादित्यव॑तीम् ॥ 91 ॥ 3.7.7.14 वर्ष॑न्दि॒वः
 । नाभा॑ पृथि॒व्याः । यथा॑ऽय॒य्यंज॑मानो न रिष्येत् । दे॒वस्य॑
 सवि॒तुस्स॒वे । चतु॑श्शिखण्डा यु॒वति॑स्सुपेशाः । घृ॒तप्र॑तीका
 भु॒वन॑स्य॒ मध्ये॑ । तस्याः सु॒पर्णा॑वधि॒ यो निवि॑ष्टौ ।
 तयो॑र्दे॒वाना॑मधि॒ भाग॑धेयम् । अ॒प ज॑न्य॒म्भय॑न्नुद । अपं
 च॒क्राणि॑ वर्तय । गृ॒हः सोम॑स्य गच्छ॒तम् । न वा उ॑
 वे॒तन्मि॑त्रयसे न रिष्यसि । दे॒वाः इदे॑षि पृथि॒भिस्सु॑गेभिः ।
 यत्र॑ यन्ति सु॒कृतो॑ नापि दुष्कृतः । तत्र॑ त्वा दे॒वस्स॑वि॒ता
 द॑धातु ॥ 92 ॥ 3.7.8.0 कृ॒धि मी॒ढुषे॑ऽहु॒तस्य॑ च
 स॒प्त च॑ ॥ 8 ॥ 3.7.8.1 यद॒स्य पा॒रे रज॑सः ।
 शु॒क्रज्योति॑रजायत । तन्नः॑ पर्ष॒दति॑ द्विषः । अ॒ग्ने वैश्वान॑र

स्वाहा॑ । यस्मा॑द्दी॒षाऽवा॑शि॒ष्टाः । ततो॑ नो॒ अभ॑यङ्कृ॒धि ।
 प्र॒जाभ्य॑स्सर्वा॒भ्यो मृ॒ड । नमो॑ रु॒द्राय॑ मी॒दुषे॑ । यस्मा॑द्दी॒षा
 न्यष॑दः । ततो॑ नो॒ अभ॑यङ्कृ॒धि ॥ 93 ॥ 3.7.8.2

प्र॒जाभ्य॑स्सर्वा॒भ्यो मृ॒ड । नमो॑ रु॒द्राय॑ मी॒दुषे॑ । उदु॑स्त्र
 तिष्ठ॑ प्र॒ति॒तिष्ठ॑ मा॒रि॒षः । मेम॑य्यँ॒ज्ञय्यँ॑ज॒मान॑श्च री॒रि॒षः ।
 सु॒व॒र्गे लो॒के यज॑मान॒ः हि धे॑हि । शन्न॑ ए॒धि द्वि॑पदे
 शश्च॑तु॒ष्पदे॑ । यस्मा॑द्दी॒षाऽवै॑पि॒ष्टाः पु॒लायि॑ष्ठास्स॒म॒ज्ञा॑स्थाः
 । ततो॑ नो॒ अभ॑यङ्कृ॒धि । प्र॒जाभ्य॑स्सर्वा॒भ्यो मृ॒ड । नमो॑
 रु॒द्राय॑ मी॒दुषे॑ ॥ 94 ॥ 3.7.8.3 य इ॒दम॑कः ।
 तस्मै॑ नमः॑ । तस्मै॑ स्वाहा॑ । न वा उ॒वे॒तन्नि॑यसे ।
 आशा॑नान्त्वा वि॒श्वा आशाः॑ । य॒ज्ञस्य॑ हि स्थ ऋ॒त्वियौ॑ ।
 इन्द्रा॑ग्नी॒ चेत॑नस्य च । हु॒ताहु॑तस्य॑ तृ॒प्यत॑म् । अहु॑तस्य
 हु॒तस्य॑ च । हु॒तस्य॑ चाहु॑तस्य च । अहु॑तस्य हु॒तस्य॑
 च । इन्द्रा॑ग्नी अ॒स्य सोम॑स्य । वी॒तं पि॑बत॒ञ्जुषे॑थाम् ।
 मा यज॑मान॒न्तमो॑ विदत् । म॒र्त्वि॒जो मो इ॒माः प्र॒जाः ।

मा यस्सोममिमं पिबात् । स॑सृष्टमुभयङ्कृतम् ॥ 95

॥ 3.7.9.0 चा॒त॒य॒त॒ श्रीणी॒ता॒ꣳ स॒त्यमा॒हुर॑शीमहि
गु॒णे कुरु॑ वि॒द्रव॑णे पि॒तृया॑णा अ॒र्को रज॑सो वि॒मान॒स्त्रीणि॑
च ॥ 9 ॥ 3.7.9.1 अ॒ना॒गसं॑स्त्वा व॒यम् । इन्द्रे॑ण

प्रेषि॑ता उ॒प । वा॒युष्टे॑ अ॒स्त्वꣳश॒भूः । मि॒त्रस्ते॑ अ॒स्त्वꣳश॒भूः
। वरु॑णस्ते अ॒स्त्वꣳश॒भूः । अपा॑र॒ख्यया॒ ऋत॑स्य गर्भाः

। भुव॑नस्य गोपा॒शये॑ना॒ अति॑थयः । पर्व॑तानाङ्क॒कुभꣳ
प्र॒युतो॑ नपा॒तारः । व॒ग्नेन्द्रꣳ ह्य॑त । घोषे॑णामी॒वाꣳ

श्चा॒त॒य॒त ॥ 96 ॥ 3.7.9.2 यु॒क्तास्स्थ॒ वह॑त । दे॒वा
ग्रावा॑ण इन्द्रु॒रिन्द्र॒ इत्य॑वादिषुः । ए॒न्द्रम॑चु॒च्यवुꣳ पर॒मस्याꣳ

परा॑वतः । आ॒ऽस्मात्स॒धस्था॑त् । ओ॒रोर॒न्तरि॑ख्यात् ।
आ सु॑भू॒तम॑सुषवुः । ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम्म॒ आसु॑षवुः । स॒मरे॑

र॒ख्याꣳस्य॑वधिषुः । अप॑ह॒तं ब्र॒ह्मज्य॑स्य । वाक्च॑ त्वा
मन॑श्च श्रीणी॒ताम् ॥ 97 ॥ 3.7.9.3 प्रा॒णश्च॑ त्वा॒ऽपान॑श्च

श्रीणी॒ताम् । च॒र॒षुश्च॑ त्वा॒ श्रोत्र॑श्च श्रीणी॒ताम् । द॒र॒ष्यश्च॑ त्वा॒
बल॑श्च श्रीणी॒ताम् । ओज॑श्च त्वा॒ सह॑श्च श्रीणी॒ताम् ।

आयुश्च त्वाऽजरा च श्रीणीताम् । आत्मा च त्वा तनूश्च
 श्रीणीताम् । श्रुतोऽसि श्रुतङ्कृतः । श्रुताय त्वा श्रुतेभ्यस्त्वा
 । यमिन्द्रमाहुर्वरुणय्यमाहुः । यम्मित्रमाहुर्यमु सत्यमाहुः
 ॥ 98 ॥ 3.7.9.4 यो देवानान्देवतमस्तपोजाः । तस्मै
 त्वा तेभ्यस्त्वा । मयि त्यदिन्द्रियम्महत् । मयि दख्यो
 मयि क्रतुः । मयि धायि सुवीर्यम् । त्रिशुग्धर्मो वि भातु मे
 । आकूत्या मनसा सह । विराजा ज्योतिषा सह । यज्ञेन
 पयसा सह । तस्य दोहमशीमहि ॥ 99 ॥ 3.7.9.5
 तस्य सुम्नमशीमहि । तस्य भुख्यमशीमहि । वाग्जुषाणा
 सोमस्य तृप्यतु । मित्रो जनान्प्र स मित्र । यस्मान्न जातः
 परो अन्यो अस्ति । य आविवेश भुवनानि विश्वा ।
 प्रजापतिः प्रजया सविंदानः । त्रीणि ज्योतींषि सचते
 स षोडशी । एष ब्रह्मा य ऋत्वियः । इन्द्रो नाम श्रुतो गुणे
 ॥ 100 ॥ 3.7.9.6 प्र ते महे विदथे शसिषः हरी
 । य ऋत्वियः प्र ते वन्वे । वनुषो हर्यतम्मदम् । इन्द्रो नाम
 घृतन्नयः । हरिभिश्चारु सेचते । श्रुतो गुण आ त्वा विशन्तु

। हरिर्वर्षसङ्गिरः । इन्द्राधिपतेऽधिपतिस्त्वन्देवानांमसि ।
 अधिपतिम्माम् । आयुष्मन्तुर्वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु ॥
 101 ॥ 3.7.9.7 इन्द्रश्च सम्राड्वरुणश्च राजा । तौ
 ते भुख्यश्चक्रतुरग्र एतम् । तयोरनु भुख्यं भुख्यामि ।
 वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यतु । प्रजापतिर्विश्वकर्मा । तस्य
 मनो देवयँज्ञेन राध्यासम् । अर्थेगा अस्य जहितः ।
 अवसानपतेऽवसानम्मे विन्द । नमो रुद्राय वास्तोष्पतये
 । आयने विद्रवणे ॥ 102 ॥ 3.7.9.8 उद्याने
 यत्परायणे । आवर्तने विवर्तने । यो गोपायति तं हुवे ।
 यान्यपामित्यान्यप्रतीत्तान्यस्मि । यमस्य बलिना चरामि ।
 इहैव सन्तः प्रति तद्यातयामः । जीवा जीवेभ्यो नि हराम
 एनत् । अनृणा अस्मिन्ननृणा परस्मिन् । तृतीये लोके
 अनृणास्स्याम । ये देवयाना उत पितृयाणाः ॥ 103
 ॥ 3.7.9.9 सर्वान्यथो अनृणा आख्येयेम । इदमूनु
 श्रेयोऽवसानमा गन्म । शिवे नो द्यावापृथिवी उभे इमे ।
 गोमूध्नवदश्ववदूर्जस्वत् । सुवीरा वीरैरनु सञ्चरेम । अर्कः

प॒वि॒त्रं॑ रज॑सो वि॒मानः॑ । पु॒नाति॑ दे॒वाना॑म्भुव॑नानि वि॒श्वा
 । द्यावा॑पृथि॒वी प॒यसा॑ स॒र्वि॒दाने॑ । घृ॒तन्दु॑हाते अ॒मृतं॑ प्रपी॑ने
 । प॒वि॒त्रम॑र्को रज॑सो वि॒मानः॑ । पु॒नाति॑ दे॒वाना॑म्भुव॑नानि
 वि॒श्वा । सु॒व॒ज्योति॑र्यशो॑ म॒हत् । अ॒शी॒महि॑ गा॒धमु॑त
 प्र॑ति॒ष्ठाम् ॥ 104 ॥ 3.7.10.0 उ॒द॒रूष॑ इन्द्रि॒येण॑
 गा म॒तिर॑र॒पा अ॑गा॒त्रीणि॑ च ॥ 10 ॥ 3.7.10.1
 उद॑स्तांफ॒सीथ्स॑वि॒ता मि॒त्रो अ॑र्य॒मा । सर्वा॑न॒मित्रा॑नव॒धीद्यु॑गेन
 । बृ॒हन्त॑म्मा॒म॒कर॑द्वी॒रव॑न्तम् । र॒थ॒न्तरे॑ श्र॒यस्व॑ स्वाहा॑
 पृथि॒व्याम् । वा॒म॒दे॒व्ये श्र॑यस्व॑ स्वाहा॑ऽन्तरि॑ख्ये । बृ॒ह॒ति
 श्र॑यस्व॑ स्वाहा॑ दि॒वि । बृ॒ह॒ता त्वोप॑स्त॒भ्रोमि॑ । आ त्वा
 ददे॑ यश॑से वी॒र्या॑य च । अ॒स्मास्व॑घ्निया यू॒यन्द॑धाथेन्द्रि॒यं
 प॒यः । यस्तै॑ द्र॒प्सो यस्त॑ उ॒द॒रूषः॑ ॥ 105 ॥ 3.7.10.2
 दै॒व्यं॑ के॒तुर्वि॑श्व॒म्भुव॑नमा॒विवेश॑ । स न॑ पा॒ह्यरि॑ष्ठ्यै
 स्वाहा॑ । अनु॑ मा॒ सर्वा॑ य॒ज्ञोऽय॑मेतु । वि॒श्वे दे॒वा
 म॒रुत॑स्सामा॒र्कः । आ॒प्रि॒यश्छ॑न्दा॒ंसि नि॒विदो॑ यजू॒ंषि
 । अ॒स्यै पृथि॒व्यै यद्य॑ज्ञि॒यम् । प्र॒जाप॑तेर्व॒र्तनि॑मनु॑ वर्त॒स्व

। अनु॑वी॒रैरनु॑ रा॒ध्याम् गो॑भिः । अ॒न्वश्चै॒रनु॑ स॒र्वैरु पु॑ष्टैः ।
 अनु॑ प्र॒जयाऽन्वि॑न्द्रि॒येण॑ ॥ 106 ॥ 3.7.10.3 दे॒वा
 नो॑ य॒ज्ञमृ॑जु॒धा न॑यन्तु । प्र॒ति॒ख्य॒त्रे प्र॒ति॒ति॒ष्ठामि॑ रा॒ष्ट्रे ।
 प्र॒त्यश्चै॑षु प्र॒ति॒ति॒ष्ठामि॑ गो॒षु । प्र॒ति प्र॒जायां॑ प्र॒ति॒ति॒ष्ठामि॑
 भ॒व्ये॑ । वि॒श्वम॑न्याऽभि॑ वावृ॒धे । तद॒न्यस्या॑मधि॒श्रित॑म् ।
 दि॒वे च॑ वि॒श्वक॑र्मणे । पृ॒थि॒व्यै चा॑क॒रन्न॑मः । अ॒स्का॒न्द्यौः
 पृ॒थि॒वीम् । अ॒स्का॑नृ॒षभो॑ युवा॒गाः ॥ 107 ॥ 3.7.10.4
 स्क॒न्नेमा॑ वि॒श्वा भु॑व॒ना । स्क॒न्नो य॒ज्ञः प्र॑ ज॒नय॑तु ।
 अ॒स्का॒नज॑नि॒ प्राज॑नि । आ स्क॒न्नाज्जा॑यते॒ वृषा॑ । स्क॒न्नात्प्र॑
 ज॑निषीमहि । ये दे॒वा येषा॑मि॒दम्भा॑ग॒धेय॑म्ब॒भूव॑ । येषा॑
 प्रया॒जा उ॒तानू॑या॒जाः । इन्द्र॑ज्ये॒ष्ठेभ्यो॑ वरु॒णरा॑ज॒भ्यः ।
 अ॒ग्नि॒होतृ॑भ्यो दे॒वेभ्य॑स्स्वाहा॑ । उ॒त त्या नो॑ दि॒वा म॒तिः
 ॥ 108 ॥ 3.7.10.5 अ॒दि॒तिरू॒त्या ग॑मत् । सा
 श॒न्ता॑ची॒ मय॑स्करत् । अप॒ स्नि॒धः । उ॒त त्या दै॒व्या
 भि॒षजा॑ । श॒न्न॑स्करतो अ॒श्विना॑ । यू॒याता॑म॒स्मद्र॑पः ।
 अप॒ स्नि॒धः । श॒म॒ग्निर॒ग्निभि॑स्करत् । श॒न्न॑स्तपतु सूर्यः ।

शब्दांतौ वात्वरूपाः ॥ 109 ॥ 3.7.10.6 अप॒ स्त्रिधः
 । तदित्प॒दन्न विचि॑केत वि॒द्वान् । यन्मृ॒तः पुन॑र॒प्येति॑
 जी॒वान् । त्रिवृ॒द्यद्भु॑वनस्य रथ॒वृत् । जी॒वो गर्भो॑ न मृ॒तस्स
 जी॒वात् । प्रत्य॑स्मै पिपी॑षते । विश्वा॑नि वि॒दुषे॑ भर ।
 अ॒र॒ङ्ग॒माय॑ जग्म॑वे । अप॑श्चाद॒ध्वने॑ नरे॑ । इ॒न्दुरि॒न्दुम॑वा॒गात्
 । इ॒न्दो॒रि॒न्द्रोऽपा॑त् । तस्य॑ त इ॒न्दुवि॒न्द्रपी॑तस्य॒ मधु॑मतः ।
 उप॑हू॒तस्यो॑प॒हूतो॑ भ॒ख्यमि॑ ॥ 110 ॥ 3.7.11.0 दे॒वाः
 श्चि॒त्रं त॒नूभ्य॑स्स्वा॒हो नं॑ पु॒रुष॑स॒म्मि॒तोऽग्ने॑ तद॑स्य क॒ल्पय॑ प॒ञ्च
 च ॥ 11 ॥ 3.7.11.1 ब्र॒ह्मं प्र॑ति॒ष्ठा मन॑सो ब्र॒ह्मं वा॑चः
 । ब्र॒ह्मं य॒ज्ञाना॑ः ह॒विषा॑मा॒ज्यस्य॑ । अति॑रि॒क्त॒ङ्कर्म॑णो
 यच्च॑ ही॒नम् । य॒ज्ञः प॑र्वा॒णि प्र॑ति॒रन्ने॑ति क॒ल्पय॑न् ।
 स्वाहा॑कृ॒ताऽऽहु॑तिरेतु दे॒वान् । आश्रा॑वितम॒त्याश्रा॑वितम् ।
 वष॑ट्कृतम॒त्यनू॑क्तश्च य॒ज्ञे । अति॑रि॒क्त॒ङ्कर्म॑णो यच्च॑ ही॒नम् ।
 य॒ज्ञः प॑र्वा॒णि प्र॑ति॒रन्ने॑ति क॒ल्पय॑न् । स्वाहा॑कृ॒ताऽऽहु॑तिरेतु
 दे॒वान् ॥ 111 ॥ 3.7.11.2 यद्वो॑ दे॒वा अति॑पा॒दया॑नि

। वाचा चित्प्रयतन्देवहेडनम् । अरायो अस्मा९
 अभिदुच्छुनायते । अन्यत्रास्मन्मरुतस्तन्निधेतन । ततम्म
 आपस्तदु तायते पुनः । स्वादिष्टा धीतिरुचथाय शस्यते
 । अय९ समुद्र उत विश्वभेषजः । स्वाहाकृतस्य
 समुत्पुणुतर्भुवः । उद्वयन्तमसस्परि । उदुत्यश्चित्रम् ॥

112 ॥ 3.7.11.3 इमम्मै वरुण तत्त्वा यामि ।
 त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो अग्ने । त्वमग्ने अयासि प्रजापते ।
 इमज्जीवेभ्य९ परिधिन्दधामि । मैषान्नुगादपरो अर्धमेतम् ।
 शतज्जीवन्तु शरद९ पुरूचीः । तिरो मृत्युन्दधतां पर्वतेन ।
 इष्टेभ्यस्स्वाहा वषडनिष्टेभ्यस्स्वाहा । भेषजन्दुरिष्ट्यै स्वाहा
 निष्कृत्यै स्वाहा । दौराध्यै स्वाहा दैवीभ्यस्तनूभ्यस्स्वाहा
 ॥ 113 ॥ 3.7.11.4 ऋद्ध्यै स्वाहा समृद्ध्यै स्वाहा ।
 यत इन्द्र भयामहे । ततो नो अभयङ्कृधि । मघवञ्छुग्धि
 तव तन्न ऊतये । वि द्विषो वि मृधो जहि । स्वस्तिदा
 विशस्पतिः । वृत्रहा वि मृधो वशी । वृषेन्द्र९ पुर एतु नः
 । स्वस्तिदा अभयङ्करः । आभिर्गीर्भिर्यदतो न ऊनम् ॥

114 ॥ 3.7.11.5 आप्यायय हरिवो वर्धमानः । यदा
 स्तोतृभ्यो महि गोत्रा रुजासि । भूयिष्ठभाजो अर्धं ते स्याम
 । अनज्ञातय्यँदाज्ञातम् । यज्ञस्य क्रियते मिथु । अग्ने
 तदस्य कल्पय । त्व२ हि वेत्थ यथातथम् । पुरुषसम्मितो
 यज्ञः । यज्ञ२ पुरुषसम्मितः । अग्ने तदस्य कल्पय । त्व२
 हि वेत्थ यथातथम् । यत्पाकत्रा मनसा दीनदग्वा न ।
 यज्ञस्य मन्वते मर्तासः । अग्निष्ठद्वोता क्रतुविद्विजानन् ।
 यजिष्ठो देवा२ ऋतुशो यजाति ॥ 115 ॥ 3.7.12.0
 अनेनसमष्टीवद्वा२ सति पराशसाऽऽनशेऽग्निर्मा
 तस्मादेनस२ पुनीत नस्त्रीणि च ॥ 12 ॥ (यद्देवा देवा
 ऋतेन सजातश२ साद्यद्वाचा यद्धस्ताभ्यामदीव्यय्यँन्मयि
 माता यदा पिपेष यदन्तरिख्यय्यँदाशसाऽति क्रामामि
 त्रिते देवा दिवि जाता अप्सु जाता यदाप इमम्मे वरुण
 तत्त्वा यामि त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो अग्ने त्वमग्ने अयासि ।
) 3.7.12.1 यद्देवा देवहेडनम् । देवासश्चकृमा वयम्
 । आदित्यास्तस्मान्मा मुञ्चत । ऋतस्यर्तेन मामुत ।

देवा॑ जी॒वनका॒म्या यत् । वा॒चाऽनृत॑तमू॒दिम । अ॒ग्निर्मा॑
 तस्मा॒देन॑सः । गा॒र्हप॑त्य॒ः प्रमु॑ञ्चतु । दुरि॒ता या॒नि
 चकृ॑म । क॒रोतु॑ मा॒मने॑नस॒म् ॥ 116 ॥ 3.7.12.2
 ऋ॒तेन॑ द्यावापृथि॒वी । ऋ॒तेन॑ त्व॒ः संर॑स्वति । ऋ॒तान्मा॑
 मुञ्च॒ताः ह॑सः । यद॒न्यकृ॑तमा॒रिम । स॒जात॑श॒ः सा॒दुत॑
 वा॒ जा॒मिश॑ः सा॒त् । ज्याय॑स॒शः सा॒दुत॑ वा॒ कनी॑यसः
 । अना॑ज्ञातन्दे॒वकृ॑त॒य्यदे॑नः । तस्मा॒त्त्वम॑स्मा॒ज्जात॑वेदो
 मुमु॒ग्धि । यद्वा॒चा यन्मन॑सा । बा॒हुभ्या॑मू॒रुभ्या॑म॒ष्टीव॑द्भ्या॒म्
 ॥ 117 ॥ 3.7.12.3 शि॒श्नैर्यद॑नृतश्चकृ॒मा व॒यम् ।
 अ॒ग्निर्मा॑ तस्मा॒देन॑सः । यद्व॒स्ताभ्या॑श्च॒कर॑ किल्बि॑षाणि
 । अ॒ख्याणा॑वृ॒ग्नुमु॑प॒जिघ्र॑मानः । दू॒रेप॑श्या च॑ रा॒ष्ट्रभृ॑च्च ।
 ता॒न्यप्स॑रसा॒वनु॑दत्तामृ॒णानि॑ । अदी॑व्यनृ॒णय्य॑द॒हश्च॑कार॑
 । यद्वादा॑स्यन्त्सञ्ज॒गारा॑ जने॑भ्यः । अ॒ग्निर्मा॑ तस्मा॒देन॑सः
 । यन्मयि॑ मा॒ता गर्भे॑ स॒ति ॥ 118 ॥ 3.7.12.4
 ए॒नश्च॑का॒र यत्पि॑ता । अ॒ग्निर्मा॑ तस्मा॒देन॑सः । यदा॑ पि॒पेष॑
 मा॒तरं पि॑तर॒म् । पु॒त्रः प्रमु॑दितो॒ धय॑न् । अहि॑ः सितौ

पि॒तरौ मया॒ तत् । तद॑ग्रे अ॒नृ॒णो भ॑वामि । यद॒न्तरि॑ख्यं
पृथि॒वीमु॒त द्याम् । यन्मा॒तरं पि॒तर॑व्वाँ जिहि॑सि॒म ।
अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॒देन॑सः । यदा॒शसा॑ नि॒शसा॒ यत्प॑रा॒शसा॑
॥ 119 ॥ 3.7.12.5 यदेन॑श्च॒कृमा॑ नूत॑न॒य्यँत्पु॑रा॒णम्

। अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॒देन॑सः । अति॑ क्रामामि दुरि॒तय्यँदेन॑ः ।
जहा॑मि रि॒प्रं पर॑मे स॒धस्थे॑ । यत्र॒ यन्ति॑ सु॒कृतो॒ नापि॑
दुष्कृ॑तः । तमा रो॑हामि सु॒कृता॒न्नु लो॒कम् । त्रि॒ते दे॒वा
अ॑मृजतै॒तदेन॑ः । त्रि॒त ए॒तन्म॑नु॒ष्येषु॑ मामृजे । ततो॑ मा॒
यदि॑ किञ्चि॑दान॒शे । अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॒देन॑सः ॥ 120 ॥

3.7.12.6 गा॒र्हप॑त्य॒ः प्र मु॑ञ्चतु । दुरि॒ता या॒नि च॑कृम
। क॒रोतु॑ मा॒मने॑नस॑म् । दि॒वि जा॒ता अ॒प्सु जा॒ताः ।
या जा॒ता ओष॑धी॒भ्यः । अथो॒ या अ॑ग्नि॒जा आप॑ः । ता
न॑श्शु॒न्धन्तु॑ शु॒न्धनीः॑ । यदापो॑ नक्त॑न्दुरि॒तश्च॑रा॒म । यद्वा॒
दि॒वा नूत॑न॒य्यँत्पु॑रा॒णम् । हि॒र॒ण्यव॑र्णास्त॒त उत्पु॑नीत नः
। इ॒म॒म्वे वरु॑ण॒ तत्त्वा॑ यामि । त्वन्नो॑ अ॒ग्रे स त्वन्नो॑
अ॒ग्रे । त्वम॑ग्रे अ॒यासि॑ ॥ 121 ॥ 3.7.13.0 त्मना॒

जायमानोऽस्य दधत्पञ्च च ॥ 13 ॥ 3.7.13.1 यत्ते
 ग्राव्णां चिच्छिदुस्सोम राजन् । प्रियाण्यङ्गानि स्वधिता
 परू० िषि । तथ्सन्धत्स्वाज्येनोत वर्धयस्व । अनागसो
 अधमिथ्सङ्ख्येम । यत्ते ग्रावां बाहुच्युतो अचुच्यवुः
 । नरो यत्ते दुदुहुर्दखिणेन । तत्त आप्यायतान्तत्ते ।
 निष्ठायतान्देव सोम । यत्ते त्वचम्बिभिर्दुर्यच्च योनिम् ।
 यदास्थानात्प्रच्युतो वेनसि त्मना ॥ 122 ॥ 3.7.13.2
 त्वया तथ्सोम गुप्तमस्तु नः । सा नस्सन्धासत्परमे व्योमन्
 । अहाच्छरीरं पयसा समेत्य । अन्योन्यो भवति वर्णो
 अस्य । तस्मिन्वयमुपहृतास्तव स्मः । आ नो भज सदसि
 विश्वरूपे । नृचख्यास्सोम उत शुश्रुगस्तु । मा नो वि
 हासीद्भिर आवृणानः । अनागास्तनुवो वावृधानः । आ
 नो रूपवहंतु जायमानः ॥ 123 ॥ 3.7.13.3 उप
 खरन्ति जुह्वो घृतेन । प्रियाण्यङ्गानि तव वर्धयन्तीः ।
 तस्मै ते सोम नम इद्वषद्व । उप मा राजन्सुकृते ह्वयस्व
 । सं प्राणापानाभ्या० समु चख्षुषा त्वम् । स३ श्रोत्रेण

गच्छस्व सोम राजन् । यत् आस्थितुं शमु तत्ते अस्तु
 । जानीतान्नस्सङ्गमने पथीनाम् । एतज्जानीतात्परमे व्योमन्
 । वृकास्सधस्था विद रूपमस्य ॥ 124 ॥ 3.7.13.4
 यदागच्छात्पृथिभिर्देवयानैः । इष्टापूर्यते कृणुतादविरस्मै ।
 अरिष्टो राजन्नगदः परेहि । नमस्ते अस्तु चखसे रघूयते
 । नाकमारोह सह यजमानेन । सूर्यङ्गच्छतात्परमे व्योमन्
 । अभूद्देवस्सविता वन्द्यो नः । इदानीमहं उपवाच्यो
 नृभिः । वि यो रत्ना भजति मानवेभ्यः । श्रेष्ठन्नो अत्र
 द्रविण्यथा दधत् । उप नो मित्रावरुणाविहावतम् ।
 अन्वादीध्याथामिह नस्सखाया । आदित्यानां प्रसितिर्
 हेतिः । उग्रा शतापांष्ठा घृविषा परि णो वृणक्तु । आप्यायस्व
 सन्ते ॥ 125 ॥ 3.7.14.0 वनस्पतावद्ध्यो लोका दधिरे
 तेज इन्द्रियन्धामाशीमहीवाभिनशीयतां रयिरेकंश्च ॥
 14 ॥ 3.7.14.1 यद्विदीर्ख्ये मनसा यच्च वाचा । यद्वा
 प्राणैश्चख्षुषा यच्च श्रोत्रेण । यद्रेतसा मिथुनेनाप्यात्मना
 । अद्ध्यो लोका दधिरे तेज इन्द्रियम् । शुक्रा दीर्ख्यायै

तपंसो विमोचनीः । आपो विमोक्तीर्मयि तेजं इन्द्रियम् ।
 यदृचा साम्ना यजुषा । पशूनाश्चर्मन् हविषा दिदीर्ख्ये ।
 यच्छन्दोभिरोषधीभिर्वनस्पतौ । अद्ध्यो लोका दधिरे तेजं
 इन्द्रियम् ॥ 126 ॥ 3.7.14.2 शुक्रा दीर्ख्यायै तपंसो
 विमोचनीः । आपो विमोक्तीर्मयि तेजं इन्द्रियम् । येन
 ब्रह्म येन र्षत्रम् । येनैन्द्राग्नी प्रजापतिस्सोमो वरुणो
 येन राजा । विश्वे देवा ऋषयो येन प्राणाः । अद्ध्यो
 लोका दधिरे तेजं इन्द्रियम् । शुक्रा दीर्ख्यायै तपंसो
 विमोचनीः । आपो विमोक्तीर्मयि तेजं इन्द्रियम् । अपां
 पुष्पमस्योषधीनां रसः । सोमस्य प्रियन्धामं ॥ 127
 ॥ 3.7.14.3 अग्ने र प्रियतम र हविस्स्वाहा । अपां
 पुष्पमस्योषधीनां रसः । सोमस्य प्रियन्धामं । इन्द्रस्य
 प्रियतम र हविस्स्वाहा । अपां पुष्पमस्योषधीनां र
 रसः । सोमस्य प्रियन्धामं । विश्वेषान्देवानां प्रियतम र
 हविस्स्वाहा । वय र सोम व्रते तव । मनस्तनूषु पिप्रतः
 । प्रजावन्तो अशीमहि ॥ 128 ॥ 3.7.14.4 देवेभ्य र

पितृभ्यस्स्वाहा॑ । सोम्येभ्यः॑ पितृभ्यस्स्वाहा॑ । कव्येभ्यः॑
 पितृभ्यस्स्वाहा॑ । देवांस इह मादयध्वम् । सोम्यांस इह
 मादयध्वम् । कव्यांस इह मादयध्वम् । अनन्तरिताः॑
 पितरस्सोम्यास्सोमपीथात् । अपैतु मृत्युरमृतं न आगन् ।
 वैवस्वतो नो अभयङ्कणोतु । पूर्णवँनस्पतेरिव ॥ 129 ॥

3.7.14.5 अभि नश्शीयताः॑ रयिः । सचतान्नश्शचीपतिः॑
 । परम्मृत्यो अनु परेहि पन्थाम् । यस्ते स्व इतरो
 देवयानात् । चख्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि । मा नः॑
 प्रजाः॑ रीरिषो मोत वीरान् । इदमनु श्रेयोवसानमागन्म
 । यद्गोजिद्धं न जिदंश्च जिद्यत् । पूर्णवँनस्पतेरिव । अभि
 नश्शीयताः॑ रयिः । सचतान्नश्शचीपतिः॑ ॥ 130 ॥

3.8.0.0 साङ्ग्रहण्या चतुष्टय्यो यो वै यः पितुश्चत्वारो
 यथा नित्तं प्रजापतये त्वा यथा प्रोखितव्विभूराह
 प्रजापतिरकामयताश्वमेधेन प्रजापतिर्न किञ्चन
 सावित्रमा ब्रह्मन्प्रजापतिर्देवैभ्यः॑ प्रजापती रख्याः॑ सि
 प्रजापतिमीप्सति विभूरश्वनामान्यम्भाः॑ स्येकयूपो

राञ्जुदालमेकविंशो देवाः पुरुषस्त्रयोविंशतिः ॥
 23 ॥ साङ्ग्रहण्या तस्मादश्वमेधयाजी यत्परिमिता
 यद्यज्ञमुखे यो दीर्घान्देवानेव त्रयं इमे सिताय
 प्राणापानावेवास्मिन्तस्माद्राजन्यं एकं नवतिः ॥ 91 ॥
 साङ्ग्रहण्या सः श्रयन्ति ॥ हरिः ओम् ॥ श्री कृष्णार्पणमस्तु
 । अष्टमप्रपाठकस्समाप्तः । 3.8.0.0 तैत्तिरीयब्राह्मणे
 तृतीयाष्टके अष्टम प्रपाठक प्रारम्भः । हरिः ओम् ॥
 3.8.1.0 कर्म धत्ते पञ्च च ॥ 1 ॥ 3.8.1.1
 साङ्ग्रहण्येष्या यजते । इमाञ्जनताः सङ्ग्रहणीति ।
 द्वादशारत्नी रशना भवति । द्वादश मासास्सवँत्सरः ।
 सवँत्सरमेवाव रुन्धे । मौञ्जी भवति । ऊर्ग्वे मुञ्जाः
 । ऊर्जमेवाव रुन्धे । चित्रा नखत्रम्भवति । चित्रवँ
 एतत्कर्म ॥ 1 ॥ 3.8.1.2 यदश्वमेधस्समृद्धौ । पुण्यानाम
 देवयजनमध्यवस्यति । पुण्यामेव तेन कीर्तिमभि जयति
 । अपदातीनृत्विजस्समावहन्त्या सुब्रह्मण्यायाः । सुवर्गस्य
 लोकस्य समष्टौ । केशश्मश्रु वपते । नखानि नि

कृन्तते । दतो धावते । स्नाति । अहतुर्वाँसुः परिधत्ते ।
 पाप्मनोऽपहृत्यै । वाचय्यँत्वोप वसति । सुवर्गस्य लोकस्य
 गुप्त्यै । रात्रिंजागरयन्त आसते । सुवर्गस्य लोकस्य
 समष्ट्यै ॥ 2 ॥ 3.8.2.0 दधाति रुन्धे दर्भा अभवथष्ट
 च ॥ 2 ॥ 3.8.2.1 चतुष्टय्य आपो भवन्ति । चतुश्शफो
 वा अश्वः प्राजापत्यस्समृद्धौ । ता दिग्भ्यस्समाभृता
 भवन्ति । दिग्बु वा आपः । अन्नर्वाँ आपः । अद्ध्यो वा
 अन्नंजायते । यदेवाद्ध्योऽन्नंजायते । तदव रुन्धे । तासु
 ब्रह्मौदनं पंचति । रेत एव तदधाति ॥ 3 ॥ 3.8.2.2
 चतुश्शरावो भवति । दिग्ब्वेव प्रतितिष्ठति । उभयतोरुक्मौ
 भवतः । उभयत एवास्मिन्नुचन्दधाति । उद्धरति श्रुतत्वाय
 । सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वाय । चत्वार आग्नेयाः प्राशन्ति
 । दिशामेव ज्योतिषि जुहोति । चत्वारि हिरण्यानि ददाति
 । दिशामेव ज्योतीः ष्यव रुन्धे ॥ 4 ॥ 3.8.2.3
 यदाज्यमुच्छिष्यते । तस्मिन् रशनान्युनत्ति । प्रजापतिर्वा
 ओदनः । रेत आज्यम् । यदाज्ये रशनान्युनत्ति ।

प्रजापतिमेव रेतसा समर्धयति । दर्भमयी रशना भवति ।
 बहु वा एष कुचरो मेध्यमुपगच्छति । यदश्वः । पवित्रवै
 दर्भाः ॥ 5 ॥ 3.8.2.4 यद्वर्भमयी रशना भवति ।
 पुनात्येवैनम् । पूतमेनमेध्यमा लभते । अश्वस्य वा
 आलब्धस्य महिमोदक्रामत् । स महर्त्विजः प्राविशत्
 । तन्महर्त्विजाम्महर्त्विक्कम् । यन्महर्त्विजः प्राशजन्ति ।
 महिमानमेवास्मिन्तदधाति । अश्वस्य वा आलब्धस्य रेत
 उदक्रामत् । तथ्सुवर्णः हिरण्यमभवत् । यथ्सुवर्णः
 हिरण्यन्ददाति । रेत एव तदधाति । ओदने ददाति । रेतो
 वा ओदनः । रेतो हिरण्यम् । रेतसैवास्मिन्नेतो दधाति
 ॥ 6 ॥ 3.8.3.0 बध्नाति समृद्ध्या उपादधात्यसीत्याह
 सप्रथसमित्याह देवेभ्य इत्याह पञ्च च ॥ 3 ॥ 3.8.3.1
 यो वै ब्रह्मणे देवेभ्यः प्रजापतयेऽप्रतिप्रोच्याश्वम्मेध्यम्बध्नाति
 । आ देवताभ्यो वृश्च्यते । पापीयान्भवति । यः प्रतिप्रोच्य
 । न देवताभ्य आवृश्च्यते । वसीयान्भवति । यदाह
 । ब्रह्मन्नाश्वम्मेध्यम्भन्त्स्यामि देवेभ्यः प्रजापतये तेन

राध्यासमिति । ब्रह्म वै ब्रह्मा । ब्रह्मण एव देवेभ्यः
 प्रजापतये प्रतिप्रोच्याश्चम्मेर्ध्याम्बध्नाति ॥ 7 ॥ 3.8.3.2 न
 देवताभ्य आ वृश्च्यते । वसीयान्भवति । देवस्य त्वा सवितुः
 प्रसव इति रशनामादत्ते प्रसूत्यै । अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह
 । अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम् । पूष्णो
 हस्ताभ्यामित्याह यत्यै । व्यृद्ध्वा एतद्यज्ञस्य ।
 यदयजुष्केण क्रियते । इमामंगृभ्णन्नशनामृतस्येत्यधि
 वदति यजुष्कृत्यै । यज्ञस्य समृद्धौ ॥ 8 ॥ 3.8.3.3
 तदाहुः । द्वादशारत्नी रशना कर्तव्या ३ त्रयोदशारत्नी ३
 रिति । ऋषभो वा एष ऋतूनाम् । यथ्संवत्सरः । तस्य
 त्रयोदशो मासो विष्टपम् । ऋषभ एष यज्ञानाम् । यदश्वमेधः
 । यथा वा ऋषभस्य विष्टपम् । एवमेतस्य विष्टपम् ।
 त्रयोदशमरत्नि रशनायामुपा दधाति ॥ 9 ॥ 3.8.3.4
 यथऋषभस्य विष्टपं सः स्करोति । तादृगेव तत् ।
 पूर्व आयुषि विदथेषु कव्येत्याह । आयुरेवास्मिन्दधाति
 । तया देवास्सुतमा बभूवुरित्याह । भूतिमेवोपावर्तते ।

ऋतस्य सामन्त्सुरमारपन्तीत्याह । सत्यघ्नां ऋतम् ।
सत्येनैवैनमृतेनारभते । अभिधा असीत्याह ॥ 10 ॥

3.8.3.5 तस्मादश्वमेधयाजी सर्वाणि भूतान्यभि भवति
। भुवनमसीत्याह । भूमानमेवोपैति । यन्ताऽसीत्याह ।
यन्तारमेवैनङ्करोति । धर्तासीत्याह । धर्तारमेवैनङ्करोति
। सौऽग्निवैश्वानरमित्याह । अग्रावेवैनवैश्वानरे जुहोति
। सप्रथसमित्याह ॥ 11 ॥ 3.8.3.6 प्रजयैवैनं
पशुभिः प्रथयति । स्वाहाकृत इत्याह । होम एवास्यैषः
। पृथिव्यामित्याह । अस्यामेवैनं प्रतिष्ठापयति ।
यन्ता राड्यन्ताऽसि यमनो धर्तासि धरुण इत्याह ।
रूपमेवास्यैतन्महिमानव्याचष्टे । कृष्यै त्वा रब्धेमाय
त्वा रय्यै त्वा पोषाय त्वेत्याह । आशिषमेवैतामाशास्ते
। स्वगा त्वा देवेभ्य इत्याह । देवेभ्य एवैनं स्वगा
करोति । स्वाहा त्वा प्रजापतय इत्याह । प्राजापत्यो
वा अश्वः । यस्या एव देवताया आलभ्यते । तयैवैनं
समर्धयति ॥ 12 ॥ 3.8.4.0 भवति प्लावयति मिमीते

पञ्च च ॥ 4 ॥ 3.8.4.1 यः पितुरनुजायाः पुत्रः । स
 पुरस्तान्नयति । यो मातुरनुजायाः पुत्रः । स पश्चान्नयति ।
 विष्वंश्चमेवास्मात्पाप्मानुद्विवृंहतः । यो अर्वन्तञ्जिघांसति
 तमभ्यमीति वरुण इति श्वानश्चतुरख्यं प्रसौति । पुरो मर्तः
 परश्चेति शुनश्चतुरख्यस्य प्रहन्ति । श्वेव वै पाप्मा भ्रातृव्यः
 । पाप्मानमेवास्य भ्रातृव्यः हन्ति । सैध्रकम्मुसंलम्भवति
 ॥ 13 ॥ 3.8.4.2 कर्मकर्मैवास्मै साधयति ।
 पौःश्चलेयो हन्ति । पुःश्चल्वावै देवाश्शुचन्यदधुः ।
 शुचैवास्य शुचः हन्ति । पाप्मा वा एतमीप्सतीत्याहुः
 । योऽश्वमेधेन यजत इति । अश्वस्याधस्पदमुपास्यति ।
 वज्री वा अश्वः प्राजापत्यः । वज्रेणैव पाप्मानुभ्रातृव्यमव
 क्रामति । द्रिषिणाऽपं प्लावयति ॥ 14 ॥ 3.8.4.3
 पाप्मानमेवास्माच्छमलमपं प्लावयति । ऐषीक उदूहो भवति
 । आयुर्वा इषीकाः । आयुरेवास्मिन्दधति । अमृतव्वा
 इषीकाः । अमृतमेवास्मिन्दधति । वेतसशाखोपसम्बद्धा
 भवति । अप्सुर्योनिर्वा अश्वः । अप्सुजो वेतसः ।

स्वादे॒वैन॒र्य्यो॑ने॒र्निर्मि॑मीते । पुरस्ता॑त्प्र॒त्यश्च॑म॒भ्युदू॑हति ।
 पुरस्ता॑दे॒वास्मिन्प्र॑तीच्य॒मृत॑न्दधाति । अ॒हश्च॒ त्वश्च॑ वृ॒त्रह॑न्निति ।
 ब्र॒ह्मा यज॑मानस्य॒ हस्त॑ङ्ग॒ह्माति॑ । ब्र॒ह्म॒ख्षत्रे॑ ए॒व स॒न्द॑धाति ।
 अ॒भि॒क्र॒त्वेन्द्र॑ भूर॒ध॒ज्मन्नि॒त्यध्व॑र्युर्यज॑मान॒वाँच॑यत्य॒भिजि॑त्यै
 ॥ 15 ॥ 3.8.5.0 ब्र॒ह्मा वि॒श उ॑र॒ख्यति॑ दि॒श ए॒कश्च॑
 ॥ 5 ॥ 3.8.5.1 च॒त्वार॑ ऋ॒त्विज॑स्समु॒र॒ख्यन्ति॑ ।
 आ॒भ्य ए॒वैन॑श्चत॒सृभ्यो॑ दि॒ग्भ्यो॑ऽभि॒ समी॑रयन्ति । श॒तेन॑
 राज॑पु॒त्रैस्स॒हाध्व॑र्युः । पुरस्ता॑त्प्र॒त्यङ्घ्रि॑ष्ठ॒न्मो॒र॒ख्यति॑ ।
 अ॒नेना॑श्वे॒न मे॒ध्यैने॒ष्ट्वा । अ॒य॑ राजा॑ वृ॒त्रवृ॑ध्या॒दिति॑ ।
 रा॒ज्य॒वाँ अ॑ध्व॒र्युः । ख्ष॒त्र॑ राज॑पु॒त्रः । रा॒ज्येनै॒वास्मि॑न्ख्ष॒त्र॒न्द॑धाति ।
 श॒तेना॑ रा॒जभि॑रु॒ग्रैस्स॒ह ब्र॒ह्मा ॥ 16 ॥ 3.8.5.2
 द॒रि॒षि॒णत॑ उद॒ङ्घ्रि॑ष्ठ॒न्मो॒र॒ख्यति॑ । अ॒नेना॑श्वे॒न मे॒ध्यैने॒ष्ट्वा । अ॒य॑
 राजा॑प्रतिधृ॒ष्यो॑ऽस्त्विति॑ । ब॒ल॒वै ब्र॒ह्मा । ब॒ल॒म॒राजो॑ग्रः
 । ब॒लैने॒वास्मि॑न्ब॒ल॒न्द॑धाति । श॒तेन॑ सू॒त॒ग्रा॒म॒णिभि॑स्स॒ह
 होता॑ । प॒श्चात्प्रा॑ङ्घ्रि॒ष्ठ॒न्मो॒क्षति॑ । अ॒नेना॑श्वे॒न मे॒ध्यैने॒ष्ट्वा ।
 अ॒य॑ राजा॑ऽस्यै वि॒शः ॥ 17 ॥ 3.8.5.3 ब॒हु॒ग्वै

बहु॒श्वायै॑ बहु॒जावि॒कायै॑ । बहु॒व्रीहि॒यवा॒यै बहु॒माषति॒लायै॑
 । बहु॒हिर॒ण्यायै॑ बहु॒हस्ति॒कायै॑ । बहु॒दा॒सपू॒रुषा॒यै रयि॒मत्यै॑
 पु॒ष्टि॒मत्यै॑ । बहु॒रा॒यस्पो॒षायै॑ राजा॒स्त्विति॑ । भू॒मा वै
 होता॑ । भू॒मा सू॒तग्रा॒मण्यः॑ । भू॒म्रैवास्मि॑न्भू॒मान॑न्दधाति
 । श॒तेन॑ ख॒त्तस॒ङ्गही॒तृभि॑स्सहो॒द्गाता॑ । उ॒त्तर॒तो द॑खि॒ष्णा
 तिष्ठ॒न्प्रो॒ख्यति॑ ॥ 18 ॥ 3.8.5.4 अ॒नेना॒श्वेन॑ मे॒ध्यैने॒ष्ट्वा
 । अ॒य॒ः राजा॑ स॒र्वमा॒युरे॒त्विति॑ । आ॒युर्वा उ॑द्गा॒ता
 । आ॒युः ख॒त्तस॒ङ्गही॒तारः॑ । आ॒युषै॒वास्मि॑न्ना॒युर्द॑धाति
 । श॒त॒ः श॒तम्भ॑वन्ति । श॒तायु॑ः पु॒रुष॑श्श॒तेन्द्रि॑यः ।
 आ॒युष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति । च॒तु॒श्श॒ता भ॑वन्ति । च॒त॒स्रो
 दि॒शः । दि॒ख्वे॒व प्र॒ति॒ तिष्ठ॑ति ॥ 19 ॥ 3.8.6.0
 अ॒भिजि॑त्यै वै॒श्वान॒रस्स॑वि॒त्र ए॒वैनं॑ जु॒होति॑ वा॒यव॑ ए॒वैनं॑
 जु॒होति॑ च्यव॒ते षट् च॑ ॥ 6 ॥ 3.8.6.1 यथा॒ वै
 ह॒विषो॑ गृही॒तस्य॑ स्क॒न्दति॑ । ए॒वघ्नौ॑ ए॒तद॒श्वस्य॑ स्क॒न्दति॑
 । यन्नि॒क्तम॑ना॒लब्ध॑मु॒त्सृज॑न्ति । यथ्स्तो॒क्या अ॒न्वाह॑ ।
 स॒र्व॒हुत॑मे॒वैन॑ङ्क॒रोत्य॑स्क॒न्दाय॑ । अ॒स्क॒न्न॒ः हि तत् ।

यद्धुतस्य स्कन्दति । सहस्रमन्वाह । सहस्रसम्मितस्सुवर्गो
 लोकः । सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै ॥ 20 ॥
 3.8.6.2 यत्परिमिता अनुब्रूयात् । परिमितमव रुन्धीत
 । अपरिमिता अन्वाह । अपरिमितस्सुवर्गो लोकः ।
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै । स्तोक्या जुहोति । या
 एव वर्ष्या आपः । ता अव रुन्धे । अस्याञ्जुहोति ।
 इयव्वाँ अग्निर्वैश्वानरः ॥ 21 ॥ 3.8.6.3 अस्यामेवैनाः
 प्रतिष्ठापयति । उवाच ह प्रजापतिः । स्तोक्यासु वा
 अहमश्वमेधः सऽस्थापयामि । तेन ततस्सऽस्थितेन
 चरामीति । अग्नये स्वाहेत्याह । अग्नय एवैनञ्जुहोति
 । सोमाय स्वाहेत्याह । सोमायैवैनञ्जुहोति । सवित्रे
 स्वाहेत्याह । सवित्र एवैनञ्जुहोति ॥ 22 ॥ 3.8.6.4
 सरस्वत्यै स्वाहेत्याह । सरस्वत्या एवैनञ्जुहोति । पूष्णे
 स्वाहेत्याह । पूष्ण एवैनञ्जुहोति । बृहस्पतये स्वाहेत्याह
 । बृहस्पतय एवैनञ्जुहोति । अपाम्मोदाय स्वाहेत्याह ।
 अद्ध्य एवैनञ्जुहोति । वायवे स्वाहेत्याह । वायव एवैन

जुहोति ॥ 23 ॥ 3.8.6.5 मि॒त्राय॒ स्वाहे॑त्याह ।
 मि॒त्रायै॒वैनं॑ जुहोति । वरु॑णाय॒ स्वाहे॑त्याह । वरु॑णायै॒वैनं॑
 जुहोति । ए॒ताभ्य॑ ए॒वैन॑न्दे॒वता॑भ्यो जुहोति । दश॑दश
 स॒ंपादं॑ जुहोति । दशा॑ख॒षरा वि॒राट् । अन्नं॑वि॒राट् ।
 वि॒राजै॒वान्नाद्य॑मव॑ रुन्धे । प्र वा ए॒षोऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वते
 । यः परा॑ची॒राहु॑तीर्जुहोति । पुनः॑पुनरभ्या॒वर्तं॑ जुहोति
 । अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति । ए॒ताः ह वा॑व
 सोऽश्व॑मे॒धस्य॒ सऽस्थि॑तिमुवा॒चास्क॑न्दाय । अस्क॑न्नः
 हि तत् । यद्य॑ज्ञस्य॒ सऽस्थि॑तस्य॒ स्कन्द॑ति ॥ 24 ॥
 3.8.7.0 सा॒रसा॑रि॒तमोऽप॑चिततमः प्राजाप॒त्योऽश्वः॑
 पश्च॑ च ॥ 7 ॥ 3.8.7.1 प्र॒जाप॑तये त्वा जुष्टं
 प्रो॒ख्यामी॑ति॒ पुर॑स्ता॒त्प्रत्य॑ङ्घिष्ठ॒न्प्रो॒ख्यति॑ । प्र॒जाप॑तिर्वै
 दे॒वाना॑मन्ना॒दो वी॒र्या॑वान् । अ॒न्नाद्य॑मे॒वास्मि॑न्वी॒र्य॑न्दधाति ।
 तस्मा॑दश्वः पशूनामन्ना॒दो वी॒र्या॑वत्तमः । इन्द्रा॑ग्निभ्यान्त्वेति॑
 द॒खिण॑तः । इन्द्रा॑ग्नी वै दे॒वाना॑मोजिष्ठौ बलिष्ठौ । ओज॑
 ए॒वास्मि॑न्बल॑न्दधाति । तस्मा॑दश्वः पशूनामोजिष्ठौ बलिष्ठः

। वा॒यवे॒ त्वेति॑ प॒श्चात् । वा॒युर्वै दे॒वाना॑मा॒शुस्सार॑सारि॒तमः॑
 ॥ 25 ॥ 3.8.7.2 ज॒वमे॒वास्मि॑न्दधाति । तस्मा॑द॒श्वः
 प॒शूना॑मा॒शुस्सार॑सारि॒तमः । वि॒श्वेभ्य॑स्त्वा दे॒वेभ्य॑ इत्यु॒त्तर॑तः
 । वि॒श्वे वै दे॒वा दे॒वाना॑य्यँ॒शस्वि॑त॒माः । यश॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति
 । तस्मा॑द॒श्वः प॒शूना॑य्यँ॒शस्वि॑त॒मः । दे॒वेभ्य॑स्त्वेत्य॒धस्ता॑त्
 । दे॒वा वै दे॒वाना॑मप॑चित॒तमाः । अप॑चितिमे॒वास्मि॑न्दधाति
 । तस्मा॑द॒श्वः प॒शूना॑मप॑चित॒तमः ॥ 26 ॥ 3.8.7.3
 स॒र्वेभ्य॑स्त्वा दे॒वेभ्य॑ इत्यु॒परि॑ष्ठात् । स॒र्वे वै दे॒वास्त्विषि॑म॒न्तो
 ह॒रस्वि॑नः । त्विषि॑मे॒वास्मि॑न् ह॒रो द॑धाति । तस्मा॑द॒श्वः
 प॒शूना॑न्त्विषि॑मान् ह॒रस्वि॑त॒मः । दि॒वे त्वा॒ऽन्तरि॑ख्याय
 त्वा पृ॒थि॒व्यै त्वे॒त्याह॑ । ए॒भ्य ए॒वैन॑ल्लो॒केभ्य॑ः प्रो॒ख्यंति॑
 । स॒ते त्वा॒ऽस॑ते त्वा॒ऽद्भ्य॑स्त्वौष॑धीभ्य॒स्त्वा वि॒श्वेभ्य॑स्त्वा
 भू॒तेभ्य॑ इत्या॑ह । तस्मा॑द॒श्वमे॒धया॑जि॒न् सर्वा॑णि
 भू॒तान्यु॑पजीवन्ति । ब्र॒ह्म॒वादि॒नो व॑दन्ति । यत्प्रा॑जाप॒त्योऽश्वः॑
 । अथ॑ कस्मा॑दे॒नम॒न्याभ्यो॑ दे॒वता॑भ्योऽपि॒ प्रो॒ख्यंती॑ति ।

अश्वे वै सर्वा देवता अन्वायन्ताः । तय्यँद्विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्य
 इति प्रोख्यति । देवता एवास्मिन्नन्वा यातयति । तस्मादश्वे
 सर्वा देवता अन्वायन्ताः ॥ 27 ॥ 3.8.8.0 अर्धयति
 जनयति खल्वाहुर्जगती त्रीणि च ॥ 8 ॥ 3.8.8.1 यथा
 वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति । एवञ्चाँ एतदश्वस्य स्कन्दति
 । यत्प्रोख्यितमनालब्धमुत्सृजन्ति । यदश्वचरितानि
 जुहोति । सर्वहुतमेवैनङ्करोत्यस्कन्दाय । अस्कन्त्रं
 हि तत् । यद्धुतस्य स्कन्दति । ईङ्काराय स्वाहेङ्कृताय
 स्वाहेत्याह । एतानि वा अश्वचरितानि । चरितैरेवैनं
 समर्धयति ॥ 28 ॥ 3.8.8.2 तदाहुः । अनाहुतयो वा
 अश्वचरितानि । नैता होतव्या इति । अथो खल्वाहुः ।
 होतव्या एव । अत्र वावैवष्ट्विद्वानश्वमेधं सः स्थापयति ।
 यदश्वचरितानि जुहोति । तस्माद्धोतव्या इति । बहिर्धा वा
 एनमेतदायतनादधाति । भ्रातृव्यमस्मै जनयति ॥ 29 ॥
 3.8.8.3 यस्यानायतनैऽन्यत्राग्नेराहुतीर्जुहोति । सावित्रिया
 इष्ट्याः पुरस्ताथिस्वष्टकृतः । आहवनीयेऽश्वचरितानि

जुहोति । आ॒य॒त॒न ए॒वा॒स्याहु॑तीर्जुहोति । नास्मै
 भ्रातृ॑व्यञ्जनयति । तदा॑हुः । य॒ज्ञ॒मु॒खेयं॑ज्ञ॒मुखे हो॒त॒व्याः ।
 य॒ज्ञ॒स्य क्लृ॑प्त्यै । सु॒व॒र्ग॒स्य लो॒क॒स्यानु॑ख्यात्या इति । अथो
 ख॒ल्वाहुः ॥ 30 ॥ 3.8.8.4 यद्य॑ज्ञ॒मुखेयं॑ज्ञ॒मुखे जुहु॑यात्

। प॒शुभि॑र्यज॑मान॒व्यैर्ध॑येत् । अ॒व सु॒व॒र्गा॒ल्लो॒कात्प॑द्येत
 । पापी॑यान्स्यादि॒ति । स॒कृ॒दे॒व हो॒त॒व्याः । न
 यज॑मानं प॒शुभि॑र्व्य॒र्धय॑ति । अ॒भि सु॒व॒र्ग॒ल्लो॒कञ्ज॑यति
 । न पापी॑यान्भवति । अ॒ष्टाच॑त्वारि॒ंश॒तम॑श्वरूपाणि
 जुहोति । अ॒ष्टाच॑त्वारि॒ंश॒द॒ख॒रा ज॑गती । जा॒ग॒तोऽश्व॑ः
 प्रा॒जाप॑त्यस्समृ॒द्धौ । ए॒कम॑तिरि॒क्तञ्जु॑होति । तस्मा॑दे॒कः
 प्र॒जास्व॑र्धुकः ॥ 31 ॥ 3.8.9.0 ग॒च्छ॒ति भ॒वतः प॒थ्सु
 जु॑होति न गच्छ॑न्ति न॒व च ॥ 9 ॥ 3.8.9.1 वि॒भूर्मा॒त्रा
 प्र॒भूः पि॒त्रे॒त्याह॑ । इ॒य॒वै मा॒ता । अ॒सौ पि॒ता । आ॒भ्यामे॒वैनं
 परि॑ददाति । अ॒श्वोऽसि॑ ह॒योऽसी॒त्याह॑ । शा॒स्त्ये॒वैन॑मे॒तत्
 । तस्मा॑च्छि॒ष्टाः प्र॒जा जा॑यन्ते । अ॒त्योऽसी॒त्याह॑ ।

तस्मादश्वस्सर्वान्पशूनत्येति । तस्मादश्वस्सर्वेषां पशूनां
 श्रेष्ठंङ्गच्छति ॥ 32 ॥ 3.8.9.2 प्र यशश्श्रेष्ठमाप्नोति
 । य एववैद । नरोऽस्यर्वाऽसि सप्तिरसि वाज्यंसीत्याह
 । रूपमेवास्यैतन्महिमानव्याचष्टे । ययुर्नामाऽसीत्याह ।
 एतद्वा अश्वस्य प्रियन्नामधेयम् । प्रियेणैवैनन्नामधेयेनाभि
 वदति । तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य । नाम्ना चेद्धयेते
 । मित्रमेव भवतः ॥ 33 ॥ 3.8.9.3 आदित्यानां
 पत्वाऽन्विहीत्याह । आदित्यानेवैनङ्गमयति । अग्नये
 स्वाहा स्वाहेन्द्राग्निभ्यामिति पूर्वहोमाञ्जुहोति । पूर्वं एव
 द्विषन्तम्भ्रातृव्यमिति क्रामति । भूरसि भुवे त्वा भव्याय
 त्वा भविष्यते त्वेत्युत्सृजति सर्वत्वाय । देवा आशापाला
 एतन्देवेभ्योऽश्वम्मेधाय प्रोष्वितङ्गोपायतेत्याह । शतवै
 तल्प्या राजपुत्रा देवा आशापालाः । तेभ्य एवैनं परि
 ददाति । ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतङ्गन्तोः । इह
 धृतिस्स्वाहेह विधृतिस्स्वाहेह रन्तिस्स्वाहेह रमन्तिस्स्वाहेति
 चतृषु पथ्सु जुहोति ॥ 34 ॥ 3.8.9.4 एता वा अश्वस्य

बन्धनम् । ताभिरेवैनम्बध्नाति । तस्मादश्वः प्रमुक्तो
 बन्धनमा गच्छति । तस्मादश्वः प्रमुक्तो बन्धनं जहाति
 । राष्ट्रवाँ अश्वमेधः । राष्ट्रे खलु वा एते व्यायच्छन्ते
 । येऽश्वमेध्यः ररखन्ति । तेषाय्य उदचङ्गच्छन्ति ।
 राष्ट्रादेव ते राष्ट्रङ्गच्छन्ति । अथ य उदचन्न गच्छन्ति
 ॥ 35 ॥ 3.8.9.5 राष्ट्रादेव ते व्यवच्छिद्यन्ते । परा
 वा एष सिच्यते । योऽबलोऽश्वमेधेन यजते । यदमित्रा
 अश्वविन्देरन् । हन्येतास्य यज्ञः । चतुश्शता ररखन्ति ।
 यज्ञस्याघाताय । अथान्यमानीय प्रोरख्येयुः । सैव ततः
 प्रायश्चित्तिः ॥ 36 ॥ 3.8.10.0 रुन्धे प्राणान्दीक्षामव
 रुन्ध उच्यते क्रामन्ति तिष्ठति ॥ 10 ॥ 3.8.10.1
 प्रजापतिरकामयताश्वमेधेन यजेयेति । स तपोऽतप्यत
 । तस्य तेषानस्य । सप्तात्मनो देवता उदक्रामन् । सा
 दीख्याऽभवत् । स एतानि वैश्वदेवान्यपश्यत् । तान्यजुहोत्
 । तैर्वै स दीख्यामवारुन्ध । यद्वैश्वदेवानि जुहोति ।
 दीख्यामेव तैर्यजमानोऽव रुन्धे ॥ 37 ॥ 3.8.10.2 सप्त

जुहोति । स॒प्त हि ता दे॒वता॑ उ॒दक्रा॑मन् । अ॒न्व॒हञ्जु॑होति ।
 । अ॒न्व॒हमे॒व दी॒क्षाम॑व॒ रुन्धे॑ । त्रीणि॑ वैश्वदे॒वानि॑ जुहोति ।
 । च॒त्वार्यौ॒॑द्रह॑णानि । स॒प्त संप॑द्यन्ते । स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः॑
 प्रा॒णाः । प्रा॒णा दी॒क्षा । प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व॒ रुन्धे॑
 ॥ 38 ॥ 3.8.10.3 एक॑विं॒शति॑वै॒श्वदे॒वानि॑ जुहोति ।
 । एक॑विं॒शति॑वै दे॒वलो॒काः । द्वा॒द॒श मा॒साः॑ प॒ञ्च॒र्त॒वः॑
 । त्रय॑ इ॒मे लो॒काः । अ॒सावा॑दि॒त्य एक॑विं॒शः । ए॒ष
 सु॒व॒र्गो लो॒कः । तद्वै॒व्यं क्ष॒त्रम् । सा श्रीः॑ । तद्व॒ध्नस्य॑
 वि॒ष्टप॑म् । तथ॒स्वारा॑ज्यमुच्यते ॥ 39 ॥ 3.8.10.4
 त्रिं॒शत॑मौ॒द्रह॑णानि जुहोति । त्रिं॒शद॑क्षरा वि॒राट् ।
 अन्नं॑ वि॒राट् । वि॒राजै॒वान्नाद्य॑म॒व॒ रुन्धे॑ । त्रे॒धा वि॒भज्य॑
 दे॒वता॑ जुहोति । त्र्या॑वृ॒तो वै दे॒वाः । त्र्या॑वृ॒त इ॒मे लो॒काः
 । ए॒षां लो॒काना॑मा॒प्त्यै॑ । ए॒षां लो॒कानां॑ क्लृ॒प्त्यै॑ । अप॒
 वा ए॒तस्मा॑त्प्रा॒णाः॑ क्रा॑मन्ति ॥ 40 ॥ 3.8.10.5 यो
 दी॒क्षाम॑तिरे॒चय॑ति । स॒प्ता॒हं प्र॑चरन्ति । स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः॑
 प्रा॒णाः । प्रा॒णा दी॒क्षा । प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व॒ रुन्धे॑ ।

पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति । सर्वं वै पूर्णाहुतिः । सर्वमेवाप्नोति
 । अथो इयं वै पूर्णाहुतिः । अस्यामेव प्रति तिष्ठति ॥ 41
 ॥ 3.8.11.0 यच्छते पुरुरूपाय स्वाहेत्याहाष्टौ च ॥
 11 ॥ 3.8.11.1 प्रजापतिरश्वमेधमसृजत । तं सृष्टं न
 किञ्चनोदयच्छत् । तं वैश्वदेवान्येवोदयच्छन् । यद्वैश्वदेवानि
 जुहोति । यज्ञस्योद्यत्यै । स्वाहाऽऽधिमाधीताय स्वाहा ।
 स्वाहाऽधीतं मनसे स्वाहा । स्वाहा मनः प्रजापतये स्वाहा
 । काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै स्वाहेति प्राजापत्ये
 मुख्ये भवतः । प्रजापतिमुखाभिरेवेन देवताभिरुद्यच्छते
 ॥ 42 ॥ 3.8.11.2 अदित्यै स्वाहाऽदित्यै मह्यै
 स्वाहाऽदित्यै सुमृडीकायै स्वाहेत्याह । इयं वा अदितिः
 । अस्या एवेनं प्रतिष्ठायोद्यच्छते । सरस्वत्यै स्वाहा
 सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै स्वाहेत्याह
 । वाग्वै सरस्वती । वाचैवेनमुद्यच्छते । पूष्णे स्वाहा
 पूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा पूष्णे नरन्धिषाय स्वाहेत्याह ।

प॒शवो॑ वै प॒षा । प॒शुभि॑रे॒वैन॒मुद्य॑च्छते । त्वष्ट्रे॑ स्वाहा॒ त्वष्ट्रे॑
तु॒रीपा॑य॒ स्वाहा॒ त्वष्ट्रे॑ पु॒रुरूपा॑य॒ स्वाहे॑त्याह । त्वष्टा॒ वै
प॒शूनां॑ मि॒थुना॑ना॒ं रूप॑कृत् । रू॒पमे॒व प॒शुषु॑ दधाति
। अथो॑ रू॒पैरे॒वैन॒मुद्य॑च्छते । विष्ण॑वे॒ स्वाहा॒ विष्ण॑वे
नि॒खुर्य॑पाय॒ स्वाहा॒ विष्ण॑वे नि॒भूय॑पाय॒ स्वाहे॑त्याह ।
य॒ज्ञो वै विष्णुः॑ । य॒ज्ञायै॒वैन॒मुद्य॑च्छते । पूर्णा॑हु॒तिमु॑त्त॒मां
जु॑होति । प्रत्यु॑त्त॒ब्धै स॑य॒त्वाय॑ ॥ 43 ॥ 3.8.12.0

त्रि॒ष्टुभ॒श्छन्द॒सोऽधि॑ निर्मि॑मीते जुहोति॒ नव॑ च ॥ 12 ॥
3.8.12.1 सा॒वि॒त्रम॒ष्टाक॑पालं प्रा॒तर्निर्व॑पति । अ॒ष्टाक्ष॑रा
गा॒यत्री॑ । गा॒य॒त्रं प्रा॑त॒स्सव॑नम् । प्रा॒त॒स्सव॑नादे॒वैनं॑
गा॒य॒त्रिया॒श्छन्द॒सोऽधि॑ निर्मि॑मीते । अथो॑ प्रा॒त॒स्सव॑नमे॒व
तेना॑प्नोति । गा॒य॒त्रीं छन्दः॑ । स॒वि॒त्रे प्र॑स॒वि॒त्र एका॑दशकपालं
म॒ध्यन्दि॑ने । एका॑दशाक्षरा त्रि॒ष्टुप् । त्रै॒ष्टुभं॑ मा॒ध्यन्दि॑न॒ं
स॑व॒नम् । मा॒ध्यन्दि॑नादे॒वैन॒ं स॑व॒नात्रि॒ष्टुभ॒श्छन्द॒सोऽधि॑
निर्मि॑मीते ॥ 44 ॥ 3.8.12.2 अथो॑ मा॒ध्यन्दि॑नमे॒व

स॒र्व॒नं॒ तेना॑प्रोति । त्रि॒ष्टु॒भं॒ छन्दः॑ । स॒वि॒त्र आ॑सवि॒त्रे
 द्वा॒द॒श॒क॒पा॒ल॒म॒प॒रा॒ह्णे । द्वा॒द॒शा॒क्ष॒रा॒ ज॒ग॒ती । जा॒ग॒तं
 तृ॒ती॒य॒स॒व॒न॒म् । तृ॒ती॒य॒स॒व॒ना॒दे॒वैनं॑ ज॒ग॒त्या॒श्छ॒न्द॒सोऽधि॑
 निर्मि॑मीते । अथो॑ तृ॒ती॒य॒स॒व॒न॒मे॒व तेना॑प्रोति । ज॒ग॒तीं॑
 छन्दः॑ । ई॒श्व॒रो वा अ॒श्वः॒ प्रमु॑क्तः॒ परा॑ प॒रा॒व॒तं ग॒न्तोः॑ । इ॒ह
 धृ॒ति॒स्स्वा॒हे॒ह वि॒धृ॒ति॒स्स्वा॒हे॒ह र॒न्ति॒स्स्वा॒हे॒ह र॒म॒ति॒स्स्वा॒हे॒ति
 च॒त॒स्र आ॒हु॒ती॒र्जु॒होति ॥ 45 ॥ 3.8.12.3 च॒त॒स्रो
 दि॒शः॑ । दि॒ग्भि॒रे॒वैनं॑ परि॑गृह्णाति । आ॒श्व॒त्थो ब्र॒जो भ॑वति ।
 प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑ नि॒ला॒य॒त । अ॒श्वो रू॒पं कृ॒त्वा । सोऽश्व॑त्थे
 सं॒व॒त्स॒र॒म॒ति॒ष्ठत् । तद॑श्व॒त्थस्या॑श्व॒त्थ॒त्वम् । यदा॑श्व॒त्थो
 ब्र॒जो भ॑वति । स्व ए॒वैनं॑ यो॒नौ प्र॑तिष्ठापयति ॥ 46 ॥
 3.8.13.0 अ॒न॒ङ्घ्रि॒नित्या॑ह जा॒य॒ते व॒र्ष॒ति स॒प्त च॑ ॥ 13
 ॥ 3.8.13.1 आ ब्र॒ह्म॒न्ब्रा॒ह्म॒णो ब्र॑ह्मव॒र्च॒सी जा॑य॒तामि॒त्या॑ह
 । ब्रा॒ह्म॒ण ए॒व ब्र॑ह्मव॒र्च॒सं द॑धाति । तस्मा॑त्पु॒रा ब्रा॑ह्म॒णो
 ब्र॑ह्मव॒र्च॒स्य॑जायत । आऽस्मि॒न्ना॒ष्ट्रे रा॑ज॒न्य इ॒ष॒व्य॑श्शू॒रो
 म॒हा॒र॒थो जा॑य॒तामि॒त्या॑ह । रा॒ज॒न्य ए॒व शौ॒र्यं म॑हि॒मानं॑

दधाति । तस्मात्पु॒रा रा॒ज॒न्यं इष॒व्यंश्शू॒रो महार॒थोऽजाय॑त ।
 । दोग्ध्री॑ धे॒नुरित्या॑ह । धे॒न्वामे॒व पयो॑ दधाति । तस्मात्पु॒रा
 दोग्ध्री॑ धे॒नुरजाय॑त । वोढा॑ऽन॒ङ्घ्रानित्या॑ह ॥ 47 ॥

3.8.13.2 अ॒न॒डुह्ये॒व वी॒र्यं दधा॑ति । तस्मात्पु॒रा
 वोढा॑ऽन॒ङ्घ्रानजाय॑त । आ॒शुस्स॒प्तिरित्या॑ह । अश्व॑ ए॒व ज॒वं
 द॑धाति । तस्मात्पु॒राऽऽशु॑रश्वोऽजाय॑त । पु॒रन्ध्रि॑र्योषेत्या॑ह
 । योषि॑त्ये॒व रू॒पं द॑धाति । तस्मा॒त्स्त्री यु॑व॒तिः प्रि॒या
 भावु॑का । जि॒ष्णू र॑थे॒ष्टा इत्या॑ह । आ ह॒ वै तत्र॑ जि॒ष्णू
 र॑थे॒ष्टा जा॑यते ॥ 48 ॥ 3.8.13.3 यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑
 यज॑न्ते । स॒भेयो॒ युवे॑त्या॑ह । यो वै पू॒र्वव॑यसी । स
 स॒भेयो॒ युवा॑ । तस्मा॒द्युवा॒ पुमा॑न्प्रि॒यो भावु॑कः । आऽस्य
 यज॑मानस्य वी॒रो जा॑यता॒मित्या॑ह । आ ह॒ वै तत्र॑
 यज॑मानस्य वी॒रो जा॑यते । यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑ यज॑न्ते ।
 नि॒का॒मेनि॑कामे नः पु॒र्जन्यो॑ व॒ष्प॒त्वित्या॑ह । नि॒का॒मेनि॑कामे
 ह॒ वै तत्र॑ पु॒र्जन्यो॑ व॒ष्प॒ति । यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑ यज॑न्ते ।
 फ॒लिन्यो॑ न॒ ओष॑धयः पच्यन्ता॒मित्या॑ह । फ॒लिन्यो॑ ह॒ वै

तत्रौषधयः पच्यन्ते । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते । योगक्षेमो
 नः कल्पतामित्याह । कल्पन्ते ह वै तत्र प्रजाभ्यो
 योगक्षेमः । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते ॥ 49 ॥ 3.8.14.0
 जुहोति मधुना जुहोति पृथुकैर्जुहोति कर्मबैर्जुहोति
 सक्तुभिर्जुहोति प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति चत्वारि च ॥ 14
 ॥ (अन्नहोमानाज्येनाग्नेर्मधुना तण्डुलैः पृथुकैर्लाजैः
 कर्मबैर्धानाभिस्सक्तुभिर्मसूयैः प्रियङ्गुतण्डुलैर्दशान्नानि
 द्वादश ।) 3.8.14.1 प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्
 । स आत्मन्नश्वमेधमधत्त । तं देवा अब्रुवन् । एष
 वाव यज्ञः । यदश्वमेधः । अप्येव नोत्रास्त्विति । तेभ्यं
 एतानन्नहोमान्प्रायच्छत् । तानंजुहोत् । तैर्वै स देवानंप्रीणात्
 । यदन्नहोमाञ्जुहोति ॥ 50 ॥ 3.8.14.2 देवानेव
 तैर्यजमानः प्रीणाति । आज्येन जुहोति । अग्नेर्वा एतद्रूपम्
 । यदाज्यम् । यदाज्येन जुहोति । अग्निमेव तत्प्रीणाति ।
 मधुना जुहोति । महृत्यै वा एतद्देवतायै रूपम् । यन्मधुं
 । यन्मधुना जुहोति ॥ 51 ॥ 3.8.14.3 महृतीमेव

तद्देवतां प्रीणाति । तण्डुलैर्जुहोति । वसूनां वा एतद्रूपम् ।
 । यत्तण्डुलाः । यत्तण्डुलैर्जुहोति । वसूनेव तत्प्रीणाति ।
 । पृथुकैर्जुहोति । रुद्राणां वा एतद्रूपम् । यत्पृथुकाः ।
 । यत्पृथुकैर्जुहोति । ॥ 52 ॥ 3.8.14.4 रुद्रानेव
 तत्प्रीणाति । लाजैर्जुहोति । आदित्यानां वा एतद्रूपम् ।
 । यल्लाजाः । यल्लाजैर्जुहोति । आदित्यानेव तत्प्रीणाति ।
 । कर्मबैर्जुहोति । विश्वेषां वा एतद्देवानां रूपम् ।
 । यत्कर्मबाः । यत्कर्मबैर्जुहोति ॥ 53 ॥ 3.8.14.5
 विश्वानेव तद्देवान्प्रीणाति । धानाभिर्जुहोति । नक्षत्राणां
 वा एतद्रूपम् । यद्धानाः । यद्धानाभिर्जुहोति । नक्षत्राण्येव
 तत्प्रीणाति । सक्तुभिर्जुहोति । प्रजापतेर्वा एतद्रूपम् ।
 । यथ्सक्तवः । यथ्सक्तुभिर्जुहोति ॥ 54 ॥ 3.8.14.6
 प्रजापतिमेव तत्प्रीणाति । मसूस्यैर्जुहोति । सर्वासां वा
 एतद्देवतानां रूपम् । यन्मसूस्यानि । यन्मसूस्यैर्जुहोति ।
 । सर्वा एव तद्देवतां प्रीणाति । प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति

। प्रियाङ्गा ह वै नामैते । एतैर्वै देवा अश्वस्याङ्गानि
 समदधुः । यत्प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति । अश्वस्यैवाङ्गानि
 संदधाति । दशान्नानि जुहोति । दशाक्षरा विराट् ।
 विराट्कृत्स्नस्यान्नाद्यस्यावरुध्यै ॥ 55 ॥ 3.8.15.0 एव
 यज्ञाद्रक्षाँस्यपहन्त्यन्ततो जुहोति शताय स्वाहेत्याह सप्त
 च ॥ 15 ॥ 3.8.15.1 प्रजापतिरश्वमेधमसृजत । तं
 सृष्टं रक्षाँस्यजिघांसन् । स एतान्प्रजापतिर्नक्तं
 होमानपश्यत् । तानजुहोत् । तैर्वै स यज्ञाद्रक्षाँस्यपाहन्
 । यन्नक्तं होमाञ्जुहोति । यज्ञादेव तैर्यजमानो रक्षाँस्यप
 हन्ति । आज्येन जुहोति । वज्रो वा आज्यम् । वज्रेणैव
 यज्ञाद्रक्षाँस्यप हन्ति ॥ 56 ॥ 3.8.15.2 आज्यस्य
 प्रतिपदं करोति । प्राणो वा आज्यम् । मुखत एवास्यं
 प्राणं दधाति । अन्नहोमाञ्जुहोति । शरीरवदेवाव रुन्धे
 । व्यत्यासं जुहोति । उभयस्यावरुध्यै । नक्तं जुहोति
 । रक्षसामपहत्यै । आज्येनान्ततो जुहोति ॥ 57 ॥
 3.8.15.3 प्राणो वा आज्यम् । उभयत एवास्यं प्राणं

दधाति । पुरस्ताच्चोपरिष्टाच्च । एकस्मै स्वाहेत्याह ।
 अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति । द्वाभ्यां स्वाहेत्याह ।
 अमुष्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति । उभयोरेव लोकयोः
 प्रति तिष्ठति । अस्मिंश्चामुष्मिंश्च । शताय स्वाहेत्याह
 । शतायुर्वै पुरुषश्शतवीर्यः । आयुरेव वीर्यमव रुन्धे ।
 सहस्राय स्वाहेत्याह । आयुर्वै सहस्रम् । आयुरेवाव
 रुन्धे । सर्वस्मै स्वाहेत्याह । अपरिमितमेवाव रुन्धे
 ॥ 58 ॥ 3.8.16.0 एकोत्तरं जुहोति प्रयुताय
 स्वाहेत्याह समुद्राय स्वाहेत्याहाहर्व्युष्टिस्सप्त च ॥ 16 ॥
 3.8.16.1 प्रजापतिं वा एष ईप्सतीत्याहुः । योऽश्वमेधेन
 यजत इति । अथो आहुः । सर्वाणि भूतानीति ।
 एकस्मै स्वाहेत्याह । प्रजापतिर्वा एकः । तमेवाप्नोति
 । एकस्मै स्वाहा द्वाभ्यां स्वाहेत्यभिपूर्वमाहुतीर्जुहोति
 । अभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमेति । एकोत्तरं जुहोति ॥
 59 ॥ 3.8.16.2 एकवदेव सुवर्गं लोकमेति । सन्ततं

जुहोति । सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सन्त॑त्यै । श॒ताय॑ स्वाहेत्या॑ह
 । श॒तायुर्वै॑ पु॒रुष॑श्श॒तवी॑र्यः । आ॒युरे॒व वी॑र्यमव॑रुन्धे ।
 स॒हस्रा॑य॒ स्वाहेत्या॑ह । आ॒युर्वै स॒हस्र॑म् । आ॒युरे॒वाव॑ रुन्धे
 । अ॒युता॑य॒ स्वाहा॑ नि॒युता॑य॒ स्वाहा॑ प्र॒युता॑य॒ स्वाहेत्या॑ह
 ॥ 60 ॥ 3.8.16.3 त्रय॑ इ॒मे लो॒काः । इ॒माने॒व
 लो॒कान॑व॑ रुन्धे । अ॒र्बुदा॑य॒ स्वाहेत्या॑ह । वा॒ग्वा अ॒र्बुद॑म्
 । वा॒चमे॒वाव॑ रुन्धे । न्य॒र्बुदा॑य॒ स्वाहेत्या॑ह । यो वै वा॒चो
 भू॒मा । तन्न्य॑र्बुदम् । वा॒च ए॒व भू॒मान॑मव॑ रुन्धे । स॒मुद्रा॑य॒
 स्वाहेत्या॑ह ॥ 61 ॥ 3.8.16.4 स॒मुद्र॑मे॒वाप्रो॑ति ।
 म॒ध्याय॑ स्वाहेत्या॑ह । म॒ध्यमे॒वाप्रो॑ति । अ॒न्ताय॑ स्वाहेत्या॑ह
 । अ॒न्तमे॒वाप्रो॑ति । प॒रा॒र्धाय॑ स्वाहेत्या॑ह । प॒रा॒र्धमे॒वाप्रो॑ति ।
 उ॒षसे॒ स्वाहा॑ व्यु॑ष्ठै॒ स्वाहेत्या॑ह । रा॒त्रिर्वा॑ उ॒षाः । अ॒हर्व्यु॑ष्टिः
 । अ॒होरा॒त्रे ए॒वाव॑रुन्धे । अथो॑ अ॒होरा॒त्रयो॑रे॒व प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति
 । ता यदु॑भयी॒र्दिवा॑ वा॒ नक्तं॑ वा जुहु॑यात् । अ॒होरा॒त्रे
 मो॑हयेत् । उ॒षसे॒ स्वाहा॑ व्यु॑ष्ठै॒ स्वाहो॑दे॒ष्यते॒ स्वाहो॑द्य॒ते

स्वाहेत्यनुदिते जुहोति । उदिताय स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा
 लोकाय स्वाहेत्युदिते जुहोति । अहोरात्रयोरव्यतिमोहाय
 ॥ 62 ॥ 3.8.17.0 पूर्वदीक्षा जुहोति पूर्व एव
 द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामत्यनन्तरित्यै क्रामति रुन्धे
 जायत एकं च ॥ 17 ॥ 3.8.17.1 विभूर्मात्रा प्रभूः
 पित्रेत्यश्वनामानि जुहोति । उभयोरैवैनं लोकयौर्नामधेयं
 गमयति । आयनाय स्वाहा प्रायणाय स्वाहेत्युद्वाञ्जुहोति
 । सर्वमेवैनमस्कन्नं सुवर्गं लोकं गमयति । अग्नये
 स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वहोमाञ्जुहोति । पूर्व एव
 द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामति । पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय
 स्वाहेत्याह । यथायजुरेवैतत् । अग्नये स्वाहा सोमाय
 स्वाहेति पूर्वदीक्षा जुहोति । पूर्व एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं
 क्रामति ॥ 63 ॥ 3.8.17.2 पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय
 स्वाहेत्येकविंशिनीं दीक्षां जुहोति । एकविंशतिर्वै
 देवल्लोकाः । द्वादश मासाः पञ्चर्तवः । त्रय इमे लोकाः

। अ॒सावा॑दि॒त्य ए॑कविं॒शः । ए॒ष सु॒व॒र्गो लो॒कः ।
 सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै । भुवो॑ दे॒वानां॑ कर्म॒णेत्यृ॑तुदी॒क्षा
 जु॑होति । ऋ॒तूने॒वास्मै॑ कल्पयति । अ॒ग्नये॒ स्वाहा॑
 वा॒यवे॒ स्वाहेति॑ जुहोत्यन॑न्तरित्यै ॥ 64 ॥ 3.8.17.3
 अ॒र्वाङ्य॒ज्ञस्संक्रा॑म॒त्वित्या॑प्तीर्जुहोति । सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॑प्त्यै
 । भू॒तं भव्यं॑ भवि॒ष्यदिति॑ पर्या॑प्तीर्जुहोति । सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑
 पर्या॑प्त्यै । आ मे॑ गृ॒हा भ॑व॒न्त्वित्या॑भूर्जुहोति । सु॒व॒र्गस्य॑
 लो॒कस्या॑भू॒त्यै । अ॒ग्निना॒ तपोऽ॒न्व॒भव॑दित्य॑नुभूर्जुहोति
 । सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्यानु॑भू॒त्यै । स्वाहा॑ऽऽधि॒माधी॑ताय॒
 स्वाहेति॑ सम॑स्तानि वैश्वदे॒वानि॑ जुहोति । सम॑स्तमे॒व
 द्विष॑न्तं भ्रातृ॑व्य॒मति॑ क्रामति ॥ 65 ॥ 3.8.17.4
 द॒ध्यस्स्वाहा॑ हनू॑भ्यां॒ स्वाहेत्य॑ङ्ग॒होमाञ्जु॑होति । अ॒ङ्गेअ॒ङ्गे
 वै पु॑रुषस्य पा॒प्मोप॑श्लिष्टः । अ॒ङ्गाद॑ङ्गादे॒वेन॑ पा॒प्मन॑स्तेन॑
 मु॒ञ्चति॑ । अ॒ज्ये॒ताय॒ स्वाहा॑ कृ॒ष्णाय॒ स्वाहा॑ श्वे॒ताय॒
 स्वाहेत्य॑श्वरू॒पाणि॑ जुहोति । रू॒पैरे॒वेन॒॑ सम॑र्धयति ।

ओषधीभ्यस्स्वाहा मूलैभ्यस्स्वाहेत्योषधिहोमाञ्जुहोति
 । द्वय्यो वा ओषधयः । पुष्पेभ्योऽन्याः फलं
 गृह्णन्ति । मूलैभ्योऽन्याः । ता एवोभयीरव रुन्धे
 ॥ 66 ॥ 3.8.17.5 वनस्पतिभ्यस्स्वाहेति
 वनस्पतिहोमाञ्जुहोति । आरण्यस्यान्नाद्यस्यावरुध्यै
 । मेषस्त्वा पचतैरवत्वित्यपाव्यानि जुहोति ।
 प्राणा वै देवा अपाव्याः । प्राणानेवाव रुन्धे ।
 कूप्याभ्यस्स्वाहाद्यस्स्वाहेत्यपाः होमाञ्जुहोति । अप्सु वा
 आपः । अन्नं वा आपः । अद्ध्यो वा अन्नं जायते ।
 यदेवाद्ध्योऽन्नं जायते । तदव रुन्धे ॥ 67 ॥ 3.8.18.0
 वै नभाःसि सूर्यो ज्योतिस्सन्तत्यै समष्ट्यै भूतं यजते
 नव च ॥ 18 ॥ 3.8.18.1 अम्भाःसि जुहोति
 । अयं वै लोकोऽम्भाःसि । तस्य वसवोऽधिपतयः
 । अग्निर्ज्योतिः । यदम्भाःसि जुहोति । इममेव
 लोकमव रुन्धे । वसूनां सायुज्यं गच्छति । अग्निं
 ज्योतिरव रुन्धे । नभाःसि जुहोति । अन्तरिक्षं वै

नभा॑ँसि ॥ 68 ॥ 3.8.18.2 तस्य॑ रु॒द्रा अधि॑पतयः
 । वा॒युज्यो॑तिः । यन्नभा॑ँसि जुहोति॑ । अ॒न्तरि॑क्षमे॒वाव
 रुन्धे॑ । रु॒द्राणां॑ सायु॑ज्यं गच्छति॑ । वा॒युं ज्योति॑रव
 रुन्धे॑ । महा॑ँसि जुहोति॑ । असौ॑ वै लो॒को महा॑ँसि
 । तस्या॑दि॒त्या अधि॑पतयः । सूर्यो॑ ज्योतिः ॥ 69 ॥
 3.8.18.3 यन्महा॑ँसि जुहोति॑ । अ॒मुमे॒व लो॒कम॒व
 रुन्धे॑ । आ॒दि॒त्यानां॑ सायु॑ज्यं गच्छति॑ । सूर्यं॑ ज्योति॑रव
 रुन्धे॑ । नमो॑ रा॒ज्ञे नमो॑ वरु॑णायेति॑ य॒व्यानि॑ जुहोति॑
 । अ॒न्नाद्य॑स्याव॑रुध्यै । म॒योभू॑र्वातो॑ अ॒भि वा॑तू॒स्मा इति॑
 ग॒व्यानि॑ जुहोति॑ । प॒शूना॑मवरु॑ध्यै । प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑
 व्या॒नाय॑ स्वाहेति॑ संतति॑होमाञ्जु॑होति॑ । सु॒वर्ग॑स्य लो॒कस्य॑
 संत॑त्यै ॥ 70 ॥ 3.8.18.4 सि॒ताय॑ स्वाहा॑ऽसि॒ताय॑
 स्वाहेति॑ प्रमु॑क्तीर्जुहोति॑ । सु॒वर्ग॑स्य लो॒कस्य॑ प्रमु॑क्त्यै ।
 पृ॒थि॒व्यै स्वाहा॑ऽन्तरि॑क्षाय॑ स्वाहेत्या॑ह । य॒थाय॑जुरे॒वैतत्
 । द॒त्वते॑ स्वाहा॑ऽद॒न्तका॑य॑ स्वाहेति॑ शरी॑रहोमाञ्जु॑होति॑ ।
 पि॒तृलो॒कमे॒व तैर्य॑ज॒मानो॒ऽव रुन्धे॑ । कस्त्वा॑ युनक्ति॑ स त्वा॑

यु॒न॒त्कि॒तिं॑ परि॒धीन् यु॒न॒त्ति । इ॒मे वै लो॒काः परि॒धयः॑ ।
 इ॒मा॒ने॒वास्मै॑ लो॒कान् यु॒न॒त्ति । सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै
 ॥ 71 ॥ 3.8.18.5 यः प्रा॒णतो॑ य आ॒त्म॒दा इति॑
 म॒हि॒मा॒नौ जु॒होति॑ । सु॒व॒र्गो वै लो॒को महः॑ । सु॒व॒र्गमे॒व
 ता॒भ्यां लो॒कं यज॑मा॒नोऽव॑ रु॒न्धे । आ ब्र॒ह्मन्ब्रा॒ह्म॒णो
 ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी जा॑यता॒मिति॑ स॒म॒स्तानि॑ ब्र॒ह्मव॑र्च॒सानि॑ जु॒होति॑
 । ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒व तैर्यज॑मा॒नोऽव॑ रु॒न्धे । ज॒ज्ञि बी॒जमि॑तिं
 जु॒होत्यन॑न्तरि॒त्यै । अ॒ग्नये॑ स॒म॒न॒म॒त्पृथि॒व्यै स॒म॒न॒म॒दि॒तिं
 स॒न्न॒ति॒हो॒माञ्जु॑होति । सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒न्न॒त्यै । भू॒ताय॑
 स्वाहा॑ भ॒विष्य॑ते स्वा॒हेति॑ भू॒ताभ॒व्यौ हो॒मौ जु॒होति॑ ।
 अ॒यं वै लो॒को भू॒तम् ॥ 72 ॥ 3.8.18.6 अ॒सौ
 भ॒विष्य॑त् । अ॒नयो॑रे॒व लो॒कयोः॑ प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑ । स॒र्व॒स्या॒प्त्यै॑ ।
 स॒र्व॒स्याव॑रु॒ध्यै । यद॑क्र॒न्दः प्रथ॑मं जा॒य॒मान् इत्य॑श्व॒स्तो॒मीयं॑
 जु॒होति॑ । स॒र्व॒स्या॒प्त्यै॑ । स॒र्व॒स्य॑ जि॒त्यै॑ । स॒र्वमे॒व तेना॑प्रो॒ति
 । स॒र्वं ज॑यति । योऽश्व॑मे॒धेन॑ यज॑ते ॥ 73 ॥ 3.8.18.7
 य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑ । य॒ज्ञः र॒क्षाः स्य॑जिघा॒सन् ।

स ए॒तान्प्र॒जाप॑ति॒र्नक्त॑ꣳहो॒मानं॑पश्यत् । तानं॑जुहोत् ।
 तैर्वै स य॒ज्ञाद्र॑क्षाꣳस्य॒पाह॑न् । यन्न॑क्तꣳहो॒माञ्जु॑होति ।
 य॒ज्ञादे॒व तैर्य॑ज॒मानो॒ रक्षाꣳस्य॒पह॑न्ति । उ॒षसे॒ स्वाहा
 व्यु॑ष्ठै॒ स्वाहे॒त्यन्त॑तो जुहोति । सु॒वर्ग॑स्य॒ लोक॑स्य॒ सम॑ष्ठै
 ॥ 74 ॥ 3.8.19.0 अ॒श्वस्य॑ व्यावृ॒त्त्यै त्री॑णि च
 ॥ 19 ॥ 3.8.19.1 ए॒क॒यूपो॑ वै॒काद॑शिनी॒ वा ।
 अ॒न्येषां॑ य॒ज्ञानां॑ यू॒पा भव॑न्ति । ए॒क॒विं॑शि॒न्यश्व॑मे॒धस्य॑
 । सु॒वर्ग॑स्य॒ लोक॑स्या॒भिजि॑त्यै । बै॒ल्वो वा॑ खादि॒रो
 वा॑ पा॒ला॒शो वा॑ । अ॒न्येषां॑ य॒ज्ञक्र॑तूनां॑ यू॒पा भव॑न्ति
 । रा॒ज्जु॑दाल॒ एक॑विं॒शत्य॑र॒त्निर॑श्वमे॒धस्य॑ । सु॒वर्ग॑स्य॒
 लोक॑स्य॒ सम॑ष्ठै । नान्येषां॑ प॒शूनां॑ तै॒ज॒न्या अ॑व॒द्यन्ति॑ ।
 अ॒व॒द्य॒न्त्यश्व॑स्य ॥ 75 ॥ 3.8.19.2 पा॒प्मा वै तै॑ज॒नी
 । पा॒प्मनो॑ऽप॒हत्यै॑ । प्ल॒क्ष॒शा॒खाया॑म॒न्येषां॑ प॒शूनाम॑व॒द्यन्ति॑
 । वे॒त॒स॒शा॒खाया॑म॒श्वस्य॑ । अ॒प्सुयो॑नि॒र्वा अ॒श्वः ।
 अ॒प्सु॒जो वे॑त॒सः । स्व॑ ए॒वास्य॑ योना॒वव॑ द्यति । यू॒पेषु॑
 ग्रा॒म्यान्प॒शून्नि॑यु॒ञ्जन्ति॑ । आ॒रो॒केष्वा॑र॒ण्यान्धा॑रयन्ति । प॒शूनां॑

व्यावृत्त्यै । आ ग्राम्यान्पशूँल्लभन्ते । प्रारण्यान्त्सृजन्ति ।
 पाप्मनोऽपंहत्यै ॥ 76 ॥ 3.8.20.0 तेजसोऽवरुध्यै
 भवन्त्यश्वो गोमृगमिलुवर्दश्चत्वारि च ॥ 20 ॥ 3.8.20.1
 राज्ञुदालमग्निष्ठं मिनोति । भ्रूणहत्याया अपंहत्यै ।
 पौतुद्रवावभितो भवतः । पुण्यस्य गन्धस्यावरुध्यै ।
 भ्रूणहत्यामेवास्मादपहत्यं । पुण्येन गन्धेनोभयतः परि
 गृह्णाति । षड्वैल्वा भवन्ति । ब्रह्मवर्चसस्यावरुध्यै ।
 षट्त्वादिराः । तेजसोऽवरुध्यै ॥ 77 ॥ 3.8.20.2
 षट्त्वालाशाः । सोमपीथस्यावरुध्यै । एकविंशतिस्संपद्यन्ते
 । एकविंशतिर्वै देवलोकाः । द्वादश मासाः पञ्चर्तवः
 । त्रयं इमे लोकाः । असावादित्य एकविंशः । एष
 सुवर्गो लोकः । सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै । शतं पशवो
 भवन्ति ॥ 78 ॥ 3.8.20.3 शतायुः पुरुषश्शतेन्द्रियः
 । आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति । सर्वं वा अश्वमेध्याप्रोति ।
 अपरिमिता भवन्ति । अपरिमितस्यावरुध्यै । ब्रह्मवादिनो
 वदन्ति । कस्मात्सत्यात् । दक्षिणतोऽन्येषां पशूनामवद्यन्ति

। उत्तरतोऽश्वस्येति । वारुणो वा अश्वः ॥ 79 ॥
 3.8.20.4 एषा वै वरुणस्य दिक् । स्वायामेवास्य
 दिश्यवद्यति । यदितरेषां पशूनामवद्यति । शतदेवत्यं
 तेनाव रुन्धे । चितेऽग्रावधि वैतसे कटेऽश्वं चिनोति
 । अप्सुयोनिर्वा अश्वः । अप्सुजो वैतसः । स्व एवैनं
 योनौ प्रतिष्ठापयति । पुरस्तात्प्रत्यश्च तूपरं चिनोति
 । पश्चात्प्राचीनं गोमृगम् ॥ 80 ॥ 3.8.20.5
 प्राणापानावेवास्मिन्त्सम्यञ्चौ दधाति । अश्वं तूपरं
 गोमृगमिति सर्वहुतं एताञ्जुहोति । एषां लोकानामभिजित्यै
 । आत्मनाऽभि जुहोति । सात्मानमेवैनं सतनुं
 करोति । सात्माऽमुष्मिल्लोके भवति । य एवं वेद ।
 अथो वसोरेव धारां तेनाव रुन्धे । इलुवर्दाय स्वाहा
 बलिवर्दाय स्वाहेत्याह । संवत्सरो वा इलुवर्दः ।
 परिवत्सरो बलिवर्दः । संवत्सरादेव परिवत्सरादायुरव
 रुन्धे । आयुरेवास्मिन्दधाति । तस्मादश्वमेधयाजी

ज॒रसा॑ वि॒स्रसा॑मुं लो॒कमे॑ति ॥ 81 ॥ 3.8.21.0
 द्वा॒दश॑स्स्तोम॒स्स ए॒व तच्छि॑रो ह॒ राज्ञा॑ भवति षट् च ॥ 21
 ॥ 3.8.21.1 एक॒विंशो॑ऽग्नि॒र्भव॑ति । एक॒विंश॑स्स्तोमः
 । एक॒विंश॑तिर्यूपाः । यथा॒ वा अ॒श्वो व॒ज्रभा॑ वा
 वृषा॑णस्स॒स्फुरे॑रन् । ए॒वमे॒व तथ्स्तोमा॑स्स॒स्फुर॑न्ते ।
 यदे॑कविं॒शाः । ते यथ्स॑मृच्छे॒रन् । ह॒न्येता॑स्य य॒ज्ञः
 । द्वा॒दश॑ ए॒वाग्नि॑स्स्यादि॒त्याहुः॑ । द्वा॒दश॑स्स्तोमः ॥ 82
 ॥ 3.8.21.2 एका॑दश॒ यूपाः॑ । यद्वा॑दशो॒ऽग्नि॒र्भव॑ति
 । द्वा॒दश॑ मा॒सा॑स्संव॒त्सरः॑ । सं॒वत्स॑रेणै॒वास्मा॑ अन्न॒मव॑
 रुन्धे । यद्दश॒ यूपा॑ भव॑न्ति । दशा॑क्षरा वि॒राट् ।
 अन्नं॑ वि॒राट् । वि॒राजै॑वान्नाद्य॒मव॑ रुन्धे । य ए॑कादशः
 । स्तनं॑ ए॒वास्यै॒ सः ॥ 83 ॥ 3.8.21.3 दु॒ह
 ए॒वैनां॑ तेन॑ । तदा॑हुः । यद्वा॑दशो॒ऽग्नि॑स्स्याद्वा॒दश॑स्स्तोम॒
 एका॑दश॒ यूपाः॑ । यथा॒ स्थू॒रिणा॑ या॒यात् । ता॒दृक्त॑त् ।
 एक॒विंश॑ ए॒वाग्नि॑स्स्यादि॒त्याहुः॑ । एक॒विंश॑स्स्तोमः
 । एक॒विंश॑तिर्यूपाः । यथा॒ प्रष्टि॑भिर्याति । ता॒दृगे॒व तत्

॥ 84 ॥ 3.8.21.4 यो वा अश्वमेधे तिस्रः ककुभो
वेद । ककुद्ध राजा भवति । एकविंशोऽग्निर्भवति
। एकविंशस्तोमः । एकविंशतिर्यूपाः । एता वा
अश्वमेधे तिस्रः ककुभः । य एवं वेद । ककुद्ध राजा भवति
। यो वा अश्वमेधे त्रीणि शीर्षाणि वेद । शिरो ह राजा
भवति । एकविंशोऽग्निर्भवति । एकविंशस्तोमः ।
एकविंशतिर्यूपाः । एतानि वा अश्वमेधे त्रीणि शीर्षाणि ।
य एवं वेद । शिरो ह राजा भवति ॥ 85 ॥ 3.8.22.0
तथ्स उपाकरोति चत्वारि च ॥ 22 ॥ 3.8.22.1 देवा
वा अश्वमेधे पवमाने । सुवर्गं लोकं न प्राजानन् । तमश्वः
प्राजानात् । यदश्वमेधेऽश्वेन मेध्येनोदश्चो बहिष्पवमानः
सर्पन्ति । सुवर्गस्य लोकस्य प्रजात्यै । न वै मनुष्यस्सुवर्गं
लोकमञ्जसा वेद । अश्वो वै सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद ।
यदुद्गातोद्गायेत् । यथा क्षेत्रज्ञोऽन्येन पथा प्रतिपादयेत्
। तादृक्तत् ॥ 86 ॥ 3.8.22.2 उद्गातारमपरुध्य

। अश्वमुद्गीथाय वृणीते । यथा क्षेत्रज्ञोऽञ्जसा नयति ।
 एवमेवैनमश्वस्सुवर्गं लोकमञ्जसा नयति । पुच्छंमन्वा
 रभन्ते । सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै । हिं करोति ।
 सामैवाकः । हिं करोति । उद्गीथ एवास्य सः ॥ 87
 ॥ 3.8.22.3 वडबा उप रुन्धन्ति । मिथुनत्वाय
 प्रजात्यै । अथो यथोपगातारं उपगायन्ति । तादृगेव
 तत् । उदगासीदश्वो मेध्य इत्याह । प्राजापत्यो वा
 अश्वः । प्रजापतिरुद्गीथः । उद्गीथमेवाव रुन्धे । अथो
 ऋक्सामयोरेव प्रति तिष्ठति । हिरण्येनोपाकरोति ।
 ज्योतिर्वै हिरण्यम् । ज्योतिरेव मुखतो दधाति । यजमाने
 च प्रजासु च । अथो हिरण्यज्योतिरेव यजमानस्सुवर्गं
 लोकमेति ॥ 88 ॥ 3.8.23.0 कुरुते धत्ते कुरुते
 पञ्च च ॥ 23 ॥ 3.8.23.1 पुरुषो वै यज्ञः । यज्ञः
 प्रजापतिः । यदश्वे पशून्नियुञ्जन्ति । यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते
 । अश्वं तूपरं गोमृगम् । तानग्निष्ठ आलभते । सेनामुखमेव
 तथ्संश्रयति । तस्माद्राजमुखं भीष्मं भावुकम् । आग्नेयं

कृष्णग्रीवं पुरस्ताल्ललाटे । पूर्वाग्निमेव तं कुरुते ॥
 89 ॥ 3.8.23.2 तस्मात्पूर्वाग्निं पुरस्तात्स्थापयन्ति ।
 पौष्णमन्वश्चम् । अन्नं वै पूषा । तस्मात्पूर्वाग्नावाहार्यमा
 हरन्ति । ऐन्द्रापौष्णमुपरिष्ठात् । ऐन्द्रो वै राजन्योऽन्नं पूषा
 । अन्नाद्येनैवैनमुभयतः परि गृह्णाति । तस्माद्राजन्योऽन्नादो
 भावुकः । आग्नेयौ कृष्णग्रीवौ बाहुवोः । बाहुवोरेव वीर्यं
 धत्ते ॥ 90 ॥ 3.8.23.3 तस्माद्राजन्यो बाहुबलीभावुकः
 । त्वाष्ट्रौ लोमशसक्थौ सक्थ्योः । सक्थ्योरेव वीर्यं धत्ते
 । तस्माद्राजन्य ऊरुबलीभावुकः । शितिपृष्ठौ बाह्वस्पत्यौ
 पृष्ठे । ब्रह्मवर्चसमेवोपरिष्ठाद्धत्ते । अथो कवचे एवैते
 अभितः पर्यूहते । तस्माद्राजन्यस्सन्नद्धो वीर्यं करोति
 । धात्रे पृषोदरमधस्तात् । प्रतिष्ठामेवैतां कुरुते । अथो
 इयं वै धाता । अस्यामेव प्रति तिष्ठति । सौर्यं बलक्षं
 पुच्छे । उत्सेधमेव तङ्कुरुते । तस्मादुत्सेधम्भये
 प्रजा अभिसः श्रयन्ति ॥ 91 ॥ 3.9.0.0

प्रजापतिस्तमंष्टादशिभिः५ प्रजापतिरकामयतोभावस्मै
 युञ्जन्ति तेजसाऽपंप्राणा अपुश्रीरूर्ध्वा प्रजापतिः५ प्रेणाऽनु
 प्रथमेन प्रजापतिरकामयत महान्वैश्वदेवो वा अश्वोऽश्वस्य
 प्रजापतिस्तय्यंज्ञक्रतुभिरपुश्रीर्ब्राह्मणौ सर्वेषु वारुणो
 यद्यश्वन्तदाहुरेष वै विभूस्तार्प्येणादित्याः५ प्रजापतिं
 पितर्य्यौ वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी त्रयोविंशतिः
 ॥ 23 ॥ प्रजापतिरस्मिँल्लोक उत्तरतश्चिरयमेव
 प्रजापतिरकामयत महान्यत्प्रातः५ प्र वा एष एभ्यो
 लोकेभ्यस्सर्वः५ ह वै तत्र पयस्स्वद्य उ चैनमेववैदं
 चत्वार्यशीतिः ॥ 84 ॥ प्रजापतिरश्वमेधञ्जुह्वति ॥ ॥
 हरिः ओम् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ कृष्णयजुर्ब्राह्मणे
 तृतीयाष्टके नवमप्रपाठकस्समाप्तः ॥ 3.9.0.0
 तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके नवमप्रपाठक प्रारम्भः ।
 हरिःओम् ॥ 3.9.1.0 ऋतवस्स्यातामुत्सृजेत्स्यतस्त्रीणि
 च ॥ 1 ॥ 3.9.1.1 प्रजापतिरश्वमेधमसृजत ।
 सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत् । तमंष्टादशिभिरनु प्रायुङ्क्त ।

तमा॑प्रोत् । तमा॑त्वाऽष्टा॑दशिभि॒रवा॑रुन्ध । यद॑ष्टाद॒शिनं॑
 आल॒भ्यन्ते॑ । य॒ज्ञमे॒व तैरा॑त्वा यज॑मानोऽव॑रुन्धे ।
 स॒व्वँ॒त्स॒रस्य॑ वा ए॒षा प्र॑तिमा । यद॑ष्टाद॒शिनः॑ । द्वा॑दश॒
 मासा॑ः पञ्च॒र्तवः॑ ॥ 1 ॥ 3.9.1.2 स॒व्वँ॒त्स॒रोऽष्टा॑दशः
 । यद॑ष्टाद॒शिनं॑ आल॒भ्यन्ते॑ । स॒व्वँ॒त्स॒रमे॒व तैरा॑त्वा
 यज॑मानोऽव॑रुन्धे । अ॒ग्नि॒ष्टेऽन्या॑न्प॒शून्पा॑क॒रोति॑ । इत॑रेषु
 यूपै॑ष्वष्टाद॒शिनोऽजा॑मित्वाय । नव॑न॒वा ल॑भ्यन्ते सवीर्य॒त्वाय॑
 । यदा॑र॒ण्यैस्स॑ऽं॒स्था॒पये॑त् । व्य॑व॒स्येतां॑ पितापु॒त्रौ ।
 व्य॑ध्वा॒नः क्रामे॑युः । विदू॑र॒ङ्गाम॑यो॒ग्रामा॑न्तौ स्या॑ताम् ॥
 2 ॥ 3.9.1.3 ऋ॒खीका॑ः पुरुष॒व्याघ्राः॑ प॒रिमो॑षिणं
 आ॒व्या॒धिनी॑स्तस्करा॒ अर॑ण्येष्वाजा॑येरन् । तदा॑हुः ।
 अप॑शवो वा ए॒ते । यदा॑र॒ण्याः । यदा॑र॒ण्यैस्स॑ऽं॒स्था॒पये॑त्
 । खि॒ष्ये यज॑मान॒मर॑ण्यं मृ॒तः ह॑रेयुः । अ॒र॒ण्याय॑तना
 ह्या॑र॒ण्याः प॒शव॑ इति॑ । यत्प॒शून्ना॑लभे॑त । अन॑वरुद्धा
 अस्य॑ प॒शव॑स्स्युः । यत्पर्य॑ग्निकृतानु॒त्सृजे॑त् ॥ 3 ॥
 3.9.1.4 य॒ज्ञवे॒शसङ्कु॑र्यात् । यत्प॒शूना॑लभे॑ते । तेनै॒व

प॒शून॑वरु॒न्धे । यत्प॑र्य॒ग्निकृ॑तानु॒त्सृज॑त्यय॒ज्ञवेश॑साय ।
 अवरु॑द्धा अस्य प॒शवो॑ भव॑न्ति । न य॒ज्ञवेश॑सम्भ॑वति ।
 न यज॑मानम॒रण्यम्मु॑तः॒ हर॑न्ति । ग्रा॒म्यैस्स॑ स्था॒पय॑ति
 । ए॒ते वै प॒शवः॑ र॒खेमो॑ नाम॑ । सं पि॒तापु॑त्रावव॑स्यतः ।
 सम॑ध्वानः॒ क्राम॑न्ति । स॒मन्ति॒कङ्गाम॑योर्ग्रा॒मान्तौ॑ भ॑वतः ।
 न॒ख्सीकाः॑ पुरुष॒व्याघ्राः॑ परिमो॒षिण॑ आ॒व्याधि॑नीस्तस्करा
 अ॒रण्येष्वाजा॑यन्ते ॥ 4 ॥ 3.9.2.0 आ॒र॒ण्याल्लो॑को
 द॒शिर्न आ॒ल॒भ्यन्ते॑ नाना॑रूपाः प॒शवो॑ द्वे च ॥ 2 ॥
 3.9.2.1 प्र॒जाप॑तिरकामयतो॒भौ लो॒कावव॑ रुन्धी॒येति॑
 । स ए॒तानु॑भया॒न्पशू॑नपश्यत् । ग्रा॒म्याश्चा॑र॒ण्याश्च॑
 । ताना॑ल॒भत॑ । तैर्वै स उ॒भौ लो॒काववा॑रुन्ध ।
 ग्रा॒म्यैरे॒व प॒शुभि॑रिम॒ल्लोक॑मवा॑रुन्ध । आ॒र॒ण्यैर॒मुम् ।
 यद्वा॒म्यान्प॒शूना॒ल॒भते॑ । इ॒ममे॒व तैर्लो॒कमव॑ रुन्धे ।
 यदा॑र॒ण्यान् ॥ 5 ॥ 3.9.2.2 अ॒मुनैः॑ । अन॑वरुद्धो
 वा ए॒तस्य॑ स॒वँत्स॒र इ॒त्याहुः॑ । य इ॒तइ॑तश्चातुर्मा॒स्यानि॑
 स॒वँत्स॒रं प्र॑यु॒ङ्क्त इति॑ । ए॒तावा॑न् वै स॒वँत्स॒रः ।

यच्चा॑तुर्मा॒स्यानि॑ । यदे॒ते चा॑तुर्मा॒स्याः प॒शव॑ आल॒भ्यन्ते॑
 । प्र॒त्य॒ख्यमे॒व तैस्स॑वँ॒त्स॒रय्य॑ज॒मानोऽव॑रुन्धे । वि वा
 ए॒ष प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र॒ऋध्य॑ते । यस्स॑वँ॒त्स॒रं प्र॑युङ्क्ते ।
 स॒वँ॒त्स॒रस्सु॑व॒र्गो लो॒कः ॥ 6 ॥ 3.9.2.3 सुव॒र्गन्तु
 लो॒कन्नाप॑राध्नोति । प्र॒जा वै प॒शव॑ एकाद॒शिनी॑ । यदे॒त
 ऐ॒काद॑शि॒नाः प॒शव॑ आल॒भ्यन्ते॑ । सा॒ख्यादे॒व प्र॒जां
 प॒शून् यज॑मानोऽव॑रुन्धे । प्र॒जाप॑तिर्वि॒राज॑मसृजत । सा
 सृ॒ष्टाऽश्व॑मे॒धं प्रावि॑शत् । तान्द॒शिभि॑रनु प्रायु॑ङ्क्त । तामा॑प्नोत्
 । तामा॑त्वा द॒शिभि॑रवा॑रुन्ध । यद्द॒शिन॑ आल॒भ्यन्ते॑ ॥
 7 ॥ 3.9.2.4 वि॒राज॑मे॒व तैरा॑त्वा यज॑मानोऽव॑रुन्धे ।
 एका॑दश द॒शत॑ आल॒भ्यन्ते॑ । एका॑दशा॒ख्यरा॑ त्रि॒ष्टुप् ।
 त्रै॒ष्टुभा॑ः प॒शवः॑ । प॒शूने॒वाव॑रुन्धे । वै॒श्वदे॒वो वा अ॑श्वः
 । ना॒नादे॒वत्याः॑ प॒शवो॑ भवन्ति । अ॑श्व॒स्य स॑र्व॒त्वाय॑ ।
 ना॒नारू॒पा भव॑न्ति । तस्मा॑न्ना॒नारू॒पाः प॒शवः॑ । ब॒हुरू॒पा
 भ॑वन्ति । तस्मा॑द्ब॒हुरू॒पाः प॒शव॑स्समृ॒द्धौ ॥ 8 ॥
 3.9.3.0 अ॒व॑रु॒द्ध्या उ॒भया॑न्प॒शूना॑ल॒भते स॒त्याद॑हि॒ंसा॒यै

॥ 3 ॥ 3.9.3.1 अ॒स्मै वै लो॒काय॑ ग्रा॒म्याः प॒शव॑
 आल॑भ्यन्ते । अ॒मुष्मा॑ आ॒र॒ण्याः । यद्वा॒म्यान्प॒शूना॒ल॒भ॒ते
 । इ॒ममे॒व तैर्लो॒कमव॑रुन्धे । यदा॑र॒ण्यान् । अ॒मुन्तैः
 । उ॒भया॑न्प॒शूना॒ल॒भ॒ते । गा॒म्याश्चा॒र॒ण्याश्च॑ ।
 उ॒भयोर्लो॒कयो॒रव॑रुद्धौ । उ॒भया॑न्प॒शूना॒ल॒भ॒ते ॥ 9 ॥
 3.9.3.2 ग्रा॒म्याश्चा॒र॒ण्याश्च॑ । उ॒भय॑स्या॒न्नाद्य॒स्याव॑रुद्धौ
 । उ॒भया॑न्प॒शूना॒ल॒भ॒ते । गा॒म्याश्चा॒र॒ण्याश्च॑ । उ॒भये॑षां
 प॒शूना॒मव॑रुद्धौ । त्रय॑स्त्रयो भवन्ति । त्रय॑ इ॒मे लो॒काः ।
 ए॒षाल्लो॑का॒नामा॒प्त्यै॑ । ब्र॒ह्मवा॑दि॒नो वद॑न्ति । कस्मा॑त्स॒त्यात्
 ॥ 10 ॥ 3.9.3.3 अ॒स्मिल्लो॑के ब॒हवः॑ का॒मा
 इति॑ । यत्स॑मा॒नीभ्यो॑ दे॒वता॑भ्यो॒ऽन्ये॑ऽन्ये प॒शव॑
 आल॑भ्यन्ते । अ॒स्मिन्ने॒व तल्लो॑के का॒मा॑न्दधाति ।
 तस्मा॑द॒स्मिल्लो॑के ब॒हवः॑ का॒माः । त्र॒याणा॒न्त्र॒याणा॑
 स॒ह व॒पा जु॑होति । त्र्या॑वृतो वै दे॒वाः । त्र्या॑वृत
 इ॒मे लो॒काः । ए॒षाल्लो॑का॒नामा॒प्त्यै॑ । ए॒षाल्लो॑का॒नाङ्क॑त्यै
 । पर्य॑ग्निकृ॒ताना॒र॒ण्यानु॑त्सृ॒जन्त्य॑हि॒सायै॑ ॥ 11 ॥

3.9.4.0 परित॑स्थुष॒ इत्या॑हेमे॒ ए॒वास्मै॑ युनक्त्यभिजित्यै॑
भरन्त्यश्वमे॒धो रु॒न्धे रूप॑ञ्जिघ्रति॒ त्रीणि॑ च ॥ 4 ॥

3.9.4.1 यु॒ञ्जन्ति॑ ब्र॒ध्नमित्या॑ह । अ॒सौ वा आ॑दित्यो
ब्र॒ध्नः । आ॒दि॒त्यमे॒वास्मै॑ युनक्ति । अ॒रु॒षमित्या॑ह ।
अ॒ग्नि॒र्वा अ॑रु॒षः । अ॒ग्निमे॒वास्मै॑ युनक्ति । चर॑न्त॒मित्या॑ह ।
वा॒युर्वै चर॑न् । वा॒युमे॒वास्मै॑ युनक्ति । परित॑स्थुष॒ इत्या॑ह

॥ 12 ॥ 3.9.4.2 इ॒मे वै लो॒काः परित॑स्थुषः ।
इ॒माने॒वास्मै॑ लो॒कान् यु॑नक्ति । रोच॑न्ते रोच॒ना दि॒वीत्या॑ह
। न॒ख्य॑त्राणि॒ वै रो॑चना दि॒वि । न॒ख्य॑त्राण्ये॒वास्मै॑ रोचयति
। यु॒ञ्जन्त्य॑स्य॒ काम्ये॑त्या॑ह । का॒माने॒वास्मै॑ युनक्ति । ह॒री
विप॑र॒ख्य॒सेत्या॑ह । इ॒मे वै ह॒री विप॑र॒ख्य॒सा । इ॒मे ए॒वास्मै॑
युनक्ति ॥ 13 ॥ 3.9.4.3 शोणा॑ धृ॒ष्णू नृ॒वाह॑सेत्या॑ह

। अ॒हो॒रा॒त्रे वै नृ॒वाह॑सा । अ॒हो॒रा॒त्रे ए॒वास्मै॑ युनक्ति ।
ए॒ता ए॒वास्मै॑ दे॒वता॑ युनक्ति । सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै
। के॒तुङ्कृ॑ण्वन्न॑के॒तव॒ इति॑ ध्व॒जं प्र॑तिमु॒ञ्चति॑ । यश॑ ए॒वैन॑
राज्ञा॑ङ्गमयति । जी॒मूत॑स्येव भवति॒ प्रती॑क॒मित्या॑ह

। यथायजुरेवैतत् । ये ते पन्थानस्सवितः पूर्यासु
 इत्यध्वर्युर्यजमानवाँचयत्यभिजित्यै ॥ 14 ॥ 3.9.4.4
 परा वा एतस्य यज्ञ एति । यस्य पशुरुपाकृतोऽन्यत्र
 वेद्या एति । एतः स्तोतरेतेन पथा पुनरश्वमावर्तयासि न
 इत्याह । वायुर्वै स्तोता । वायुमेवास्य परस्ताद्वधात्यावृत्यै
 । यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति । एववाँ एतदश्वस्य
 स्कन्दति । यदस्योपाकृतस्य लोमानि शीयन्ते । यद्वालेषु
 काचानावयन्ति । लोमान्येवास्य तथ्सम्भरन्ति ॥ 15
 ॥ 3.9.4.5 भूर्भुवस्सुवरिति प्राजापत्याभिरावयन्ति ।
 प्राजापत्यो वा अश्वः । स्वयैवैनन्देवतया समर्धयन्ति ।
 भूरिति महिषी । भुव इति वावाता । सुवरिति परिवृत्ती
 । एषाल्लोकानामभिजित्यै । हिरण्ययाः काचा भवन्ति ।
 ज्योतिर्वै हिरण्यम् । राष्ट्रमश्वमेधः ॥ 16 ॥ 3.9.4.6
 ज्योतिश्चैवास्मै राष्ट्रश्च समीचीं दधाति । सहस्रम्भवन्ति ।
 सहस्रसंमितस्सुवर्गो लोकः । सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै
 । अप वा एतस्मात्तेज इन्द्रियं पशवश्श्रीः क्रामन्ति ।

योऽश्वमेधेन यजन्ते । वसंवस्त्वाऽञ्जन्तु गायत्रेण छन्दसेति
 महिष्यभ्यनक्ति । तेजो वा आज्यम् । तेजो गायत्री
 । तेजसैवास्मै तेजोऽवरुन्धे ॥ 17 ॥ 3.9.4.7
 रुद्रास्त्वाऽञ्जन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसेति वावाता । तेजो वा
 आज्यम् । इन्द्रियत्रिष्टुप् । तेजसैवास्मा इन्द्रियमवरुन्धे ।
 आदित्यास्त्वाऽञ्जन्तु जागतेन छन्दसेति परिवृक्ती । तेजो
 वा आज्यम् । पशवो जगती । तेजसैवास्मै पशूनवरुन्धे
 । पत्नयोऽभ्यञ्जन्ति । श्रिया वा एतद्रूपम् ॥ 18 ॥
 3.9.4.8 यत्पत्नयः । श्रियमेवास्मिन्तद्वधति । नास्मात्तेजं
 इन्द्रियं पशवश्श्रीरपं क्रामन्ति । लाजी ३ ञ्छाची ३
 न् यशोममाँ (4) इत्यतिरिक्तमन्नमश्वायोपाहरन्ति ।
 प्रजामेवान्नादीङ्कुर्वते । एतद्वैवा अन्नमत्तैतदन्नमद्धि प्रजापतु
 इत्याह । प्रजायामेवान्नाद्यन्दधते । यदि नावजिघ्रेत् ।
 अग्निं पशुरासीदित्यवघ्रापयेत् । अव हैव जिघ्रति ।
 आक्रान् वाजी क्रमैरत्यक्रमीद्वाजी द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी
 सधस्थमित्यश्वमनुमन्त्रयते । एषाल्लोकानामभिजित्यै ।

समिद्धो अञ्जन्कृदरं मतीनामित्यश्वस्याप्रियो भवन्ति
 सरूपत्याय ॥ 19 ॥ 3.9.5.0 होता भवति वै वृष्टिः
 पूर्वचित्तिरन्नाद्यमेवावरुन्धे महदित्याह सोमो वै वृष्णो
 अश्वस्य रेतश्चत्वारि च ॥ 5 ॥ 3.9.5.1 तेजसा वा एष
 ब्रह्मवर्चसेन व्यृध्यते । योऽश्वमेधेन यजते । होता च ब्रह्मा
 च ब्रह्मोद्यध्वँदतः । तेजसा चैवेन ब्रह्मवर्चसेन च समर्धयतः
 । दखिणतो ब्रह्मा भवति । दखिणतआयतनो वै ब्रह्मा
 । बारुहस्पत्यो वै ब्रह्मा । ब्रह्मवर्चसमेवास्य दखिणतो
 दधाति । तस्मादखिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितरः । उत्तरतो
 होता भवति ॥ 20 ॥ 3.9.5.2 उत्तरतआयतनो वै
 होता । आग्नेयो वै होता । तेजो वा अग्निः । तेज
 एवास्योत्तरतो दधाति । तस्मादुत्तरोऽर्धस्तेजस्वितरः
 । यूपमभितो वदतः । यजमानदेवत्यो वै यूपः ।
 यजमानमेव तेजसा च ब्रह्मवर्चसेन च समर्धयतः । किं
 स्विदासीत्पूर्वचित्तिरित्याह । द्यौर्वै वृष्टिः पूर्वचित्तिः ॥ 21
 ॥ 3.9.5.3 दिवमेव वृष्टिमवरुन्धे । किं स्विदासीद्बृहद्वय

इत्याह । अश्वो वै बृहद्वयः । अश्वमेवावरुन्धे । किं
 स्विदासीत्पिशङ्गिलेत्याह । रात्रिर्वै पिशङ्गिला ।
 रात्रिमेवावरुन्धे । किं स्विदासीत्पिलिप्पिलेत्याह । श्रीर्वै
 पिलिप्पिला । अन्नाद्यमेवावरुन्धे ॥ 22 ॥ 3.9.5.4
 कस्स्विदेकाकी चरतीत्याह । असौ वा आदित्य एकाकी
 चरति । तेज एवावरुन्धे । क उस्विज्जायते पुनरित्याह
 । चन्द्रमा वै जायते पुनः । आयुरेवावरुन्धे । किं
 स्विद्धिमस्य भेषजमित्याह । अग्निर्वै हिमस्य भेषजम् ।
 ब्रह्मवर्चसमेवावरुन्धे । किं स्विदावपनं महदित्याह ॥
 23 ॥ 3.9.5.5 अयवै लोक आवपनम्महत् । अस्मिन्नेव
 लोके प्रतितिष्ठति । पृच्छामि त्वा परमन्तं पृथिव्या इत्याह
 । वेदिर्वै परोऽन्तः पृथिव्याः । वेदिमेवावरुन्धे । पृच्छामि
 त्वा भुवनस्य नाभिमित्याह । यज्ञो वै भुवनस्य नाभिः ।
 यज्ञमेवावरुन्धे । पृच्छामि त्वा वृष्णो अश्वस्य रेत इत्याह
 । सोमो वै वृष्णो अश्वस्य रेतः । सोमपीथमेवावरुन्धे
 । पृच्छामि वाचः परमं व्योमेत्याह । ब्रह्म वै वाचः

पर॒मं व्यो॑म । ब्र॒ह्मव॒र्च॒समे॒वाव॑रुन्धे ॥ 24 ॥ 3.9.6.0
 हु॒व॒ते॒ क्राम॑न्त्यूर्वा॒थामि॑त्या॒ह जग॑तीत्या॒ह क॒ल्पय॑त्येकं॒श्च
 ॥ 6 ॥ 3.9.6.1 अप॒ वा ए॒तस्मा॑त्प्रा॒णाः क्राम॑न्ति ।
 योऽ॒श्वमे॒धेन॑ यज॑ते । प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑ व्या॒नाय॑ स्वाहेति॑
 संज्ञ॑प्यमा॒न आ॑हु॒तीर्जु॑होति । प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति ।
 नास्मा॑त्प्रा॒णा अप॑क्रामन्ति । अ॒वन्ती॒स्स्थाव॑न्ती॒स्त्वाऽव॑न्तु
 । प्रि॒यन्त्वा॑ प्रि॒याणा॑म् । वर्षि॑ष्ठ॒माप्या॑नाम् । नि॒धीना॑न्त्वा॑
 निधि॑पतिः॒ हवाम॑हे व॒सो म॒मेत्या॑ह । अपै॒वास्मै॑ तद्धु॒वते
 ॥ 25 ॥ 3.9.6.2 अथो॑ धु॒वन्त्ये॒वैन॑म् । अथो॑
 न्ये॒वास्मै॑ हु॒वते । त्रिः॑ परि॑यन्ति । त्रय॑ इ॒मे लो॒काः
 । ए॒भ्य ए॒वैन॑ल्लो॒केभ्यो॑ धु॒वते । त्रिः॑ पुन॑रि॒यन्ति
 । षट्थ॑संप॒द्यन्ते । षड्वा॑ ऋ॒तवः॑ । ऋ॒तुभि॑रे॒वैन॑न्धु॒वते ।
 अप॒ वा ए॒तेभ्यः॑ प्रा॒णाः क्राम॑न्ति ॥ 26 ॥ 3.9.6.3
 ये य॒ज्ञे धु॒वन॑न्त॒न्वते॑ । न॒वकृ॑त्व॒रि॒यन्ति । न॒व
 वै पु॒रुषे॑ प्रा॒णाः । प्रा॒णाने॒वात्म॑न्दधते । नै॒भ्यः॑ प्रा॒णा
 अप॑क्रामन्ति । अ॒म्बे अ॒म्बा॒ल्यम्बि॑क॒ इति॑ प॒त्नीमु॑दानयति

। अह्वैतैवैनाम् । सुभगे काम्पीलवासिनीत्याह । तप
 एवैनामुपनयति । सुवर्गे लोके संप्रोर्ण्वाथामित्याह ॥ 27
 ॥ 3.9.6.4 सुवर्गमेवैनाल्लोकङ्गमयति । आऽहमजानि
 गर्भधमा त्वमजाऽसि गर्भधमित्याह । प्रजा वै पशवो
 गर्भः । प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते । देवा वा अश्वमेधे
 पवमाने । सुवर्गल्लोकं न प्राजानन् । तमश्वं प्राजानात्
 । यथ्सूचीभिरसिपथान्कल्पयन्ति । सुवर्गस्य लोकस्य
 प्रज्ञात्यै । गायत्री त्रिष्टुब्जगतीत्याह ॥ 28 ॥ 3.9.6.5
 यथायजुरेवैतत् । त्रय्यस्सूच्यो भवन्ति । अयस्मय्यो
 रजता हरिण्यः । अस्य वै लोकस्य रूपमयस्मय्यः
 । अन्तरिख्यस्य रजताः । दिवो हरिण्यः । दिशो वा
 अयस्मय्यः । अवान्तरदिशा रजताः । ऊर्ध्वा हरिण्यः
 । दिश एवास्मै कल्पयति । कस्त्वा छति कस्त्वा
 विशास्तीत्याहाहिंसायै ॥ 29 ॥ 3.9.7.0 राष्ट्रस्य
 मध्यं पुष्यति गभो रुन्धे दधते चत्वारि च ॥ 7 ॥
 3.9.7.1 अप वा एतस्माच्छ्री राष्ट्रङ्गामति । योऽश्वमेधेन

यजन्ते । ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रयतादित्याह । श्रीर्वै राष्ट्रमश्वमेधः । श्रियमेवास्मै राष्ट्रमूर्ध्वमुच्छ्रयति । वेणुभारङ्गिराविवेत्याह । राष्ट्रवै भारः । राष्ट्रमेवास्मै पर्यूहति । अथास्या मध्यमेधतामित्याह । श्रीर्वै राष्ट्रस्य मध्यम् ॥ 30 ॥

3.9.7.2 श्रियमेवावरुन्धे । शीते वार्ते पुनन्निवेत्याह । ख्वेमो वै राष्ट्रस्य शीतो वार्तः । ख्वेममेवावरुन्धे । यद्धरिणी यवमतीत्याह । विद्धै हरिणी । राष्ट्रय्यवः । विशश्चैवास्मै राष्ट्रञ्च समीचीं दधाति । न पुष्टं पशु मन्यत इत्याह । तस्माद्राजा पशून् पुष्यति ॥ 31 ॥

3.9.7.3 शूद्रा यदर्यजारा न पोषाय धनायुतीत्याह । तस्माद्वैशीपुत्रन्नाभिषिञ्चन्ते । इयय्यका शंकुन्तिकेत्याह । विद्धै शंकुन्तिका । राष्ट्रमश्वमेधः । विशश्चैवास्मै राष्ट्रञ्च समीचीं दधाति । आहलमिति सर्पतीत्याह । तस्माद्राष्ट्राय विशस्सर्पन्ति । आहतङ्गभे पस इत्याह । विद्धै गर्भः ॥ 32 ॥ 3.9.7.4 राष्ट्रं पसः । राष्ट्रमेव विश्याहन्ति । तस्माद्राष्ट्रविंशङ्घातुकम् । माता च ते पिता च त इत्याह

। इ॒यवै॑ मा॒ता । अ॒सौ पि॒ता । आ॒भ्यामे॒वैनं॑ परि॑ददाति
 । अ॒ग्रं वृ॑खस्य॑ रो॒हत॒ इत्या॑ह । श्री॒र्वे वृ॑खस्याग्र॑म् ।
 श्रि॒यमे॒वाव॑ रु॒न्धे ॥ 33 ॥ 3.9.7.5 प्र॑सु॒ला॒मीति॑ ते
 पि॒ता गु॒भे मु॒ष्टि॒म॒त॑स्य॒दित्या॑ह । वि॒द्वै ग॒भः । रा॒ष्ट्र॒म्मु॒ष्टिः
 । रा॒ष्ट्रमे॒व वि॒श्याह॑न्ति । तस्मा॑द्रा॒ष्ट्रविं॑श॒ङ्घातु॑कम् । अप॒
 वा ए॒तेभ्यः॑ प्रा॒णाः क्रा॑मन्ति । ये य॒ज्ञेऽपू॑त॒वँद॑न्ति
 । द॒धि॒क्राव्णो॑ अ॒कारि॑ष॒मिति॑ सु॒रभि॑मती॒मृच॑वँदन्ति ।
 प्रा॒णा वै सु॑र॒भयः॑ । प्रा॒णाने॒वात्म॑न्दधते । नै॒भ्यः॑ प्रा॒णा
 अप॑क्रामन्ति । आपो॒ हि ष्ठा म॑यो॒भुव॒ इत्य॒द्विर्मा॑र्जयन्ते
 । आपो॒ वै सर्वा॑ दे॒वताः॑ । दे॒वता॑भिरे॒वात्मानं॑ पवयन्ते
 ॥ 34 ॥ 3.9.8.0 ल॒भ॒ते गा॒माल॑भते पर॒मोऽष्टौ च॑
 ॥ 8 ॥ 3.9.8.1 प्र॒जाप॑तिः॒ प्र॒जास्सृ॑ष्ट्वा प्रे॒णाऽनु॑
 प्रावि॑शत् । ताभ्यः॑ पुन॒स्सम्भ॑वितु॒न्नाश॑क्रोत् । सोऽब्र॑वीत्
 । ऋ॒ध्रव॑दि॒त्सः । यो मे॒तः पुन॑स्सम्भ॒र॒दिति॑ । तन्दे॒वा
 अ॑श्वमे॒धेनै॒व सम॑भरन् । ततो॒ वै त आ॑र्ध्ववन् । योऽश्वमे॒धेन॑
 यज॑ते । प्र॒जाप॑तिमे॒व सम्भ॑रत्यृ॒ध्नोति॑ । पुरु॑ष॒माल॑भते ॥

35 ॥ 3.9.8.2 वैराजो वै पुरुषः । विराजमेवालभते । अथो अन्नं वै विराट् । अन्नमेवावरुन्धे । अश्वमालभते । प्राजापत्यो वा अश्वः । प्रजापतिमेवालभते । अथो श्रीर्वा एकशफम् । श्रियमेवावरुन्धे । गामालभते ॥ 36

॥ 3.9.8.3 यज्ञो वै गौः । यज्ञमेवालभते । अथो अन्नवै गौः । अन्नमेवावरुन्धे । अजावी आलभते भूम्ने । अथो पुष्टिर्वै भूमा । पुष्टिमेवावरुन्धे । पर्यग्निकृतं पुरुषश्चारण्याश्चोत्सृजन्त्यहिंसायै । उभौ वा एतौ पशू आलभ्येते । यश्चावमो यश्च परमः । तैऽस्योभयै यज्ञे बद्धाः । अभीष्टा अभिप्रीताः । अभिजिता अभिहुता भवन्ति । नैनन्दङ्खणवः पशवो यज्ञे बद्धाः । अभीष्टा अभिप्रीताः । अभिजिता अभिहुता हिंसन्ति । योऽश्वमेधेन यजते । य उ चैनमेववैद ॥ 37 ॥ 3.9.9.0

लभ्यन्ते लभते त्वाष्ट्रान्पशूनालभतेऽष्टौ च ॥ 9 ॥ 3.9.9.1 प्रथमेन वा एष स्तोमेन राध्वा । चतुष्टोमेन कृतेनायानामुत्तरेहन् । एकविंशे प्रतिष्ठायां प्रति तिष्ठति

। ए॒क॒विं॒शात्प्र॑ति॒ष्ठाया॑ ऋ॒तून॒न्वारो॑हति । ऋ॒तवो॑ वै
 पृ॒ष्ठानि॑ । ऋ॒तव॑स्स॒वँत्स॒रः । ऋ॒तुष्वे॒व स॒वँत्स॒रे प्र॑ति॒ष्ठाया॑ ।
 दे॒वता॑ अ॒भ्यारो॑हति । श॒क्कर॑यः पृ॒ष्ठम्भ॑वन्त्य॒न्यद॑न्य॒च्छन्दः॑
 । अ॒न्येऽन्ये॑ वा ए॒ते प॒शव॑ आल॑भ्यन्ते ॥ 38 ॥
 3.9.9.2 उ॒तेव॑ ग्रा॒म्याः । उ॒तेवा॑र॒ण्याः । अ॒हरे॒व रू॒पेण॑
 स॒मर्ध॑यति । अथो॒ अहं॑ ए॒वैष॑ ब॒लिर्ह्ये॑यते । तदा॑हुः
 । अ॒प॒शवो॑ वा ए॒ते । यद॑जा॒वय॑श्चा॒र॒ण्याश्च॑ । ए॒ते वै
 स॒र्वे प॒शवः॑ । यद्ग॒व्या इति॑ । ग॒व्यान्प॒शूनु॑त्तमेऽह॒न्नाल॑भते
 ॥ 39 ॥ 3.9.9.3 तेनै॒वोभ॑या॒न्प॒शून्वरु॑न्धे ।
 प्रा॒जाप॒त्या भ॑वन्ति । अ॒न॒भिजि॑तस्या॒भिजि॑त्यै ।
 सौ॒री॒र्नव॑ श्वे॒ता व॒शा अ॑नू॒ब॒भ्या भ॑वन्ति । अ॒न्त॒त ए॒व
 ब्र॑ह्मव॒र्चस॑म॒वरु॑न्धे । सोमा॑य॒ स्व॒राज्ञे॑ऽनोवा॒हाव॑न॒द्वाहा॑विति॑
 द्व॒न्दि॒नः प॒शूना॑ल॒भते॑ । अ॒हो॒रा॒त्राणा॑म॒भिजि॑त्यै ।
 प॒शुभि॑र्वा ए॒ष व्य॑ध्यते । योऽश्व॑मे॒धेन॑ यज॑ते ।
 छ॒ग॒लङ्क॒ल्माष॑ङ्कि॒दीवि॑वि॒दीग॑य॒मिति॑ त्वा॒ष्ट्रा॒न्प॒शूना॑ ल॒भते॑
 । प॒शुभि॑रे॒वात्मान॑ः स॒मर्ध॑यति । ऋ॒तुभि॑र्वा ए॒ष

व्यृध्यते । योऽश्वमेधेन यजंते । पिशङ्गास्त्रयो वासन्ता
 इत्यृतुपशूनालभते । ऋतुभिरेवात्मानं समर्धयति ।
 आ वा एष पशुभ्यो वृश्च्यते । योऽश्वमेधेन यजंते ।
 पर्यग्निकृता उथ्सृजन्त्यनोव्रस्काय ॥ 40 ॥ 3.9.10.0
 परियजंति षट् ॥ 10 ॥ 3.9.10.1 प्रजापतिरकामयत
 महानन्नादस्स्यामिति । स एतावश्वमेधे महिमानावपश्यत्
 । तावगृहीत । ततो वै स महानन्नादोऽभवत् ।
 यः कामयेत महानन्नादस्स्यामिति । स एतावश्वमेधे
 महिमानो गृहीत । महानेवान्नादो भवति । यजमानदेवत्या
 वै वपा । राजा महिमा । यद्वपाम्महिम्नोभयतः
 परियजंति । यजमानमेव राज्येनोभयतः परिगृह्णाति ।
 पुरस्तात्स्वाहाकारा वा अन्ये देवाः । उपरिष्ठात्स्वाहाकारा
 अन्ये । ते वा एतेऽश्व एव मेध्य उभयेऽवरुध्यन्ते ।
 यद्वपाम्महिम्नोभयतः परियजंति । तानेवोभयान्प्रीणाति
 ॥ 41 ॥ 3.9.11.0 दधात्यभवन्मन्यते प्रजा
 अन्तर्दधाति द्वे च ॥ 11 ॥ 3.9.11.1 वैश्वदेवो वा

अश्वः । तय्यँत्प्राजापत्यङ्कुर्यात् । या देवता अपिभागाः ।
 । ता भागधेयेन व्यर्धयेत् । देवताभ्यस्समदन्दध्यात् ।
 स्तेगान्दष्ट्रभ्याम्मण्डूकाञ्जम्भ्येभिरिति । आज्यमवदानंङ्कृत्वा
 प्रतिसङ्ख्यायमाहुतीर्जुहोति । या एव देवता अपिभागाः ।
 ता भागधेयेन समर्धयति । न देवताभ्यस्समदन्दधाति ॥
 42 ॥ 3.9.11.2 चतुर्दशैताननुवाकाञ्जुहोत्यनन्तरित्यै ।
 प्रयासाय स्वाहेति पञ्चदशम् । पञ्चदश वा अर्धमासस्य
 रात्रयः । अर्धमासशस्संवत्सर आप्यते । देवासुरास्सय्यँत्ता
 आसन् । तेऽब्रुवन्नग्रयस्स्विष्टकृतः । अश्वस्य मेध्यस्य
 वयमुद्धारमुद्धारामहे । अथैतानभि भवामेति । ते
 लोहितमुदहरन्त । ततो देवा अभवन् ॥ 43 ॥
 3.9.11.3 पराऽसुराः । यथिस्विष्टकृद्भ्यो लोहितञ्जुहोति
 भ्रातृव्याभिभूत्यै । भवत्यात्मना । पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति
 । गोमृगकण्ठेन प्रथमामाहुतिञ्जुहोति । पशवो वै गोमृगः
 । रुद्रोऽग्निस्स्विष्टकृत् । रुद्रादेव पशूनन्तर्दधाति । अथो

यत्रैषाऽऽहुतिर्हूयते । न तत्र रुद्रः पशून्भिमन्यते ॥
 44 ॥ 3.9.11.4 अश्वशफेन द्वितीयामाहुतिञ्जुहोति ।
 पशवो वा एकशफम् । रुद्रोऽग्निस्स्विष्टकृत् । रुद्रादेव
 पशून्तर्दधाति । अथो यत्रैषाऽऽहुतिर्हूयते । न तत्र
 रुद्रः पशून्भिमन्यते । अयस्मयेन कमण्डलुना तृतीयाम्
 । आहुतिञ्जुहोत्यायास्यो वै प्रजाः । रुद्रोऽग्निस्स्विष्टकृत्
 । रुद्रादेव प्रजा अन्तर्दधाति । अथो यत्रैषाऽऽहुतिर्हूयते
 । न तत्र रुद्रः प्रजा अभिमन्यते ॥ 45 ॥
 3.9.12.0 बृहत्यर्धयति स्थापयति पञ्च च ॥ 12
 ॥ 3.9.12.1 अश्वस्य वा आलब्धस्य मेध उदक्रामत्
 । तदश्वस्तोमीयमभवत् । यदश्वस्तोमीयञ्जुहोति ।
 समेधमेवैनमालभते । आज्येन जुहोति । मेधो वा
 आज्यम् । मेधोऽश्वस्तोमीयम् । मेधेनैवास्मिन्मेधन्दधाति
 । षट्त्रिंशतञ्जुहोति । षट्त्रिंशदखरा बृहती ॥ 46
 ॥ 3.9.12.2 बार्हताः पशवः । सा पशूनाम्मात्रा ।
 पशूनेव मात्रया समर्धयति । तायद्भूयसीर्वा कनीयसीर्वा

जुहुयात् । प॒शून्मात्र॑या व्य॒र्धयेत् । ष॒द्वि॒ंश॑तञ्जुहोति
 । ष॒द्वि॒ंश॑दख॒षरा बृ॒हती । बा॒र्ह॒ताः प॒शवः ।
 सा प॑शूना॒म्मात्रा॑ । प॒शूने॒व मा॒त्रया॑ सम॑र्धयति ॥
 47 ॥ 3.9.12.3 अ॒श्व॒स्तो॒मीय॑ं हु॒त्वा द्वि॒पदा॑
 जुहोति । द्वि॒पाद्वै पु॒रुषो॑ द्विप्र॑तिष्ठः । तदे॒नं प्र॒ति॒ष्ठया॑
 सम॑र्धयति । तदा॑हुः । अ॒श्व॒स्तो॒मीयं॑ पूर्॒व॒ं हो॒त॒व्याँ
 ३ द्वि॒पदाँ ३ इति॑ । अ॒श्वो वा अ॑श्वस्तो॒मीय॑म् ।
 पु॒रुषो॑ द्वि॒पदाः॑ । अ॒श्व॒स्तो॒मीय॑ं हु॒त्वा द्वि॒पदा॑ जुहोति
 । तस्मा॑द्वि॒पाच्च॑तु॒ष्पाद॑मत्ति । अथो॑ द्वि॒पद्ये॒व च॑तु॒ष्पदः॑
 प्र॒ति॒ष्ठाय॑पति । द्वि॒पदा॑ हु॒त्वा । ना॒न्यामु॑त्त॒रा॒माहु॑तिञ्जुहुयात्
 । यद॒न्यामु॑त्त॒रा॒माहु॑तिञ्जुहुयात् । प्र प्र॑ति॒ष्ठाय॑श्च॒वेत ।
 द्वि॒पदा॑ अ॒न्त॒तो जु॑होति प्र॒ति॒ष्ठित्यै ॥ 48 ॥ 3.9.13.0
 भ॒व॒न्ति धृ॒त्या॑ ए॒नम॑न्विच्छ॒त्येक॑श्च ॥ 13 ॥ 3.9.13.1
 प्र॒जाप॑तिरश्वमे॒धम॑सृजत । सोऽ॒स्मात्सृ॑ष्टोऽपा॑क्रामत्
 । तय्यँ॑ज्ञक्र॒तुभि॑रन्वैच्छत् । तय्यँ॑ज्ञक्र॒तुभि॑र्नान्विन्दत्
 । तमिष्टि॑भि॒रन्वै॑च्छत् । तमिष्टि॑भि॒रन्व॑विन्दत् ।

तदिष्टीनामिष्टित्वम् । यथ्संव्वँत्सुरमिष्टिभिर्यजते ।
 अश्वमेव तदन्विच्छति । सावित्रियो भवन्ति ॥ 49 ॥
 3.9.13.2 इयवँ सविता । यो वा अस्यान्नश्यति यो
 निलयते । अस्यावँ तव्विन्दन्ति । न वा इमाङ्कश्चनेत्याहुः
 । तिर्यङ्गोर्ध्वोत्येतुमर्हतीति । यथसावित्रियो भवन्ति
 । सवितृप्रसूत एवैनमिच्छति । ईश्वरो वा अश्वः
 प्रमुक्तः परां परावतुङ्गन्तोः । यथसायन्धृतीर्जुहोति ।
 अश्वस्यैव यत्यै धृत्यै ॥ 50 ॥ यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते
 । अश्वमेव तदन्विच्छति । यथसायन्धृतीर्जुहोति ।
 अश्वस्यैव यत्यै धृत्यै । तस्मात्सायं प्रजाः खेम्या
 भवन्ति । यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते । अश्वमेव तदन्विच्छति
 । तस्माद्विवां नष्टेष एति । यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते
 सायन्धृतीर्जुहोति । अहोरात्राभ्यामेवैनमन्विच्छति । अथो
 अहोरात्राभ्यामेवास्मै योगखेमङ्कल्पयति ॥ 51 ॥
 3.9.14.0 गायैताङ्गामेद्वाह्मणस्य कल्पयतश्चत्वारि च ॥
 14 ॥ 3.9.14.1 अप् वा एतस्माच्छ्री राष्ट्रङ्गमति ।

योऽश्वमेधेन यजते । ब्राह्मणौ वीणागाथिनौ गायतः ।
 श्रिया वा एतद्रूपम् । यद्वीणा । श्रियमेवास्मिन्तद्धृतः ।
 यदा खलु वै पुरुषश्श्रियमश्नुते । वीणाऽस्मै वाद्यते ।
 तदाहुः । यदुभौ ब्राह्मणौ गायेताम् ॥ 52 ॥ 3.9.14.2
 प्रभ्रंशुकास्माच्छ्रीस्स्यात् । न वै ब्राह्मणे श्री रमत
 इति । ब्राह्मणोऽन्यो गायेत् । राजन्योऽन्यः । ब्रह्म वै
 ब्राह्मणः । ख्वत्रं राजन्यः । तथा हास्य ब्रह्मणा च
 ख्वत्रेण चोभयतश्श्रीः परिगृहीता भवति । तदाहुः ।
 यदुभौ दिवा गायेताम् । अपास्माद्राष्ट्रङ्गमेत् ॥ 53
 ॥ 3.9.14.3 न वै ब्राह्मणे राष्ट्रं रमत इति । यदा
 खलु वै राजा कामयते । अथ ब्राह्मणञ्जिनाति । दिवा
 ब्राह्मणो गायेत् । नक्तं राजन्यः । ब्रह्मणो वै रूपमहः
 । ख्वत्रस्य रात्रिः । तथा हास्य ब्रह्मणा च ख्वत्रेण
 चोभयतो राष्ट्रं परिगृहीतम्भवति । इत्यददा इत्ययजथा
 इत्यपच इति ब्राह्मणो गायेत् । इष्टापूर्तवै ब्राह्मणस्य ॥
 54 ॥ 3.9.14.4 इष्टापूर्तेनैवैनं स समर्धयति ।

इत्य॑जिना॒ इत्य॑युध्यथा॒ इत्य॑मु॒ संङ्गाम॑मह॒न्निति॑ राज॒न्यः ।
 । यु॒द्धवै॑ राज॒न्यस्य॑ । यु॒द्धेनै॒वैन॑ ॒ स॒ सम॑र्धयति ।
 अ॒क्लृप्ता॒ वा ए॒तस्य॑र्तव॒ इत्या॑हुः । योऽ॒श्वमे॑धेन॒ यज॑त॒
 इति॑ । तिस्रोऽ॒न्यो गाय॑ति तिस्रोऽ॒न्यः । षट्थ॑संप॒द्यन्ते॑
 । ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑ । ऋ॒तूने॒वास्मै॑ कल्पयतः । ताभ्या॑ ॒
 सु॒ ॒स्थाया॑म् । अ॒नो॒युक्ते॑ च॒ श॒ते च॑ ददाति । श॒तायु॑
 पुरु॑षश्श॒तेन्द्रि॑यः । आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति ॥ 55 ॥
 3.9.15.0 लो॒के मृ॒त्युर्जु॑होति॒ मूर्ध॑ञ्जुहोति॒ द्वे च॑ ॥ 15
 ॥ 3.9.15.1 सर्वे॑षु वा ए॒षु लो॒केषु॑ मृ॒त्यवो॒ऽन्वाय॑त्ताः ।
 तेभ्यो॒ यदाहु॑तीर्न जु॒हुयात् । लो॒केलो॑क ए॒नं मृ॒त्युर्वि॑न्देत्
 । मृ॒त्यवे॒ स्वाहा॑ मृ॒त्यवे॒ स्वाहे॑त्य॒भिपूर्व॑माहु॒तीर्जु॑होति
 । लो॒कालो॑कादे॒व मृ॒त्युमव॑यजते । नैन॑ल्लो॒केलो॑के
 मृ॒त्युर्वि॑न्दति । यद॒मुष्मै॒ स्वाहा॑ऽमुष्मै॒ स्वाहे॑ति॒
 जुह्व॑त्स॒ञ्चखी॑त । ब॒हुं मृ॒त्युम॒मित्र॑ङ्कुर्वीत । मृ॒त्यवे॒
 स्वाहे॑त्येक॑स्मा ए॒वैका॑ञ्जुहयात् । ए॒को वा अ॒मुष्मि॑ल्लो॒के

मृत्युः ॥ 56 ॥ 3.9.15.2 अ॒श॒न॒या॒ मृत्यु॒रे॒व ।
 तमे॒वामुष्मि॑ल्लो॒केऽव॑यजते । भ्रू॒ण॒ह॒त्या॒यै स्वा॑हेत्य॒वभृ॑थ
 आ॒हु॒तिञ्जु॑होति । भ्रू॒ण॒ह॒त्यामे॒वाव॑ यजते । तदा॑हुः ।
 यद्भ्रू॒ण॒ह॒त्या पा॒त्र्याऽथ॑ । कस्मा॑द्य॒ज्ञेऽपि॑ क्रियत॒ इति॑ ।
 अ॒मृत्यु॒र्वा अ॒न्यो भ्रू॑ण॒ह॒त्याया॒ इत्या॑हुः । भ्रू॒ण॒ह॒त्या वा॒व
 मृत्यु॒रिति॑ । यद्भ्रू॒ण॒ह॒त्यायै॒ स्वा॑हेत्य॒वभृ॑थ आ॒हु॒तिञ्जु॑होति ॥
 57 ॥ 3.9.15.3 मृत्युमे॒वाहु॑त्या तर्पयित्वा प॑रि॒पाण॑ङ्क॒त्वा
 । भ्रू॒ण॒घ्ने भे॑ष॒जङ्क॑रोति । ए॒ताः ह॒ वै मु॑ण्डि॒भ औ॑दन्य॒वः
 । भ्रू॒ण॒ह॒त्यायै॒ प्राय॑श्चित्ति॒र्वि॒दाश्च॑कार । यो हा॒स्यापि॑
 प्र॒जाया॑ ब्रा॒ह्म॒णः ह॑न्ति । सर्व॑स्मै तस्मै॑ भे॒ष॒जङ्क॑रोति ।
 जु॒म्ब॒काय॒ स्वा॑हेत्य॒वभृ॑थ उ॒त्त॒मा॒माहु॑तिञ्जुहोति । वरु॑णो॒ वै
 जु॒म्ब॒कः । अ॒न्त॒त ए॒व वरु॑ण॒मव॑यजते । ख॒ल॒तेर्वि॑क्लि॒धस्य॑
 शु॒क्ल॒स्य पि॒ङ्गा॒ख्यस्य॑ मूर्ध॒ञ्जु॑होति । ए॒तद्वै वरु॑णस्य रू॒पम्
 । रू॒पेणै॒व वरु॑ण॒मव॑यजते ॥ 58 ॥ 3.9.16.0
 अ॒धि॒प॒तय॒ इत्या॑हाभि॒जित्या॑ ऐन्द्रा॒ग्नो भ॑वति रु॒न्ध ए॒कश्च॑
 ॥ 16 ॥ 3.9.16.1 वा॒रु॒णो वा अ॒श्वः । त॒न्दे॒व॒तया॑

व्यर्धयति । यत्प्राजापत्यङ्करोति । नमो राज्ञे नमो
 वरुणायेत्याह । वारुणो वा अश्वः । स्वयैवैनन्देवतया
 समर्धयति । नमोऽश्वाय नमः प्रजापतय इत्याह ।
 प्राजापत्यो वा अश्वः । स्वयैवैनन्देवतया समर्धयति ।
 नमोऽधिपतय इत्याह ॥ 59 ॥ 3.9.16.2 धर्मो वा
 अधिपतिः । धर्ममेवावरुन्धे । अधिपतिरस्यधिपतिम्मा
 कुर्वधिपतिरहं प्रजानाम्भूयासमित्याह । अधिपतिमेवैनं
 समानानाङ्करोति । मान्धेहि मयि धेहीत्याह ।
 आशिषमेवैतामाशास्ते । उपाकृताय स्वाहेत्युपाकृते
 जुहोति । आलब्धाय स्वाहेति नियुक्ते जुहोति । हुताय
 स्वाहेति हुते जुहोति । एषाल्लोकानामभिजित्यै ॥ 60 ॥
 3.9.16.3 प्र वा एष एभ्यो लोकेभ्यश्च्यवते । योऽश्वमेधेन
 यजते । आग्नेयमैन्द्राग्रमाश्विनम् । तान्पशूलभते प्रतिष्ठित्यै
 । यदाग्नेयो भवति । अग्निस्सर्वा देवताः । देवता एवावरुन्धे
 । ब्रह्म वा अग्निः । ख्षत्रमिन्द्रः । यदैन्द्राग्रो भवति ॥ 61
 ॥ 3.9.16.4 ब्रह्मख्षत्रे एवावरुन्धे । यदाश्विनो भवति

। आशिषामवरुद्धौ । त्रयो भवन्ति । त्रयं इमे लोकाः ।
 एष्वेव लोकेषु प्रतितिष्ठति । अग्नयेऽ१० होमुचेऽष्टाकपाल
 इति दशहविषमिष्टिर्निर्वपति । दशा१० खरा विराट् ।
 अन्नवि॑राट् । विराजै॑वान्नाद्यमवरुन्धे । अग्ने॑र्मन्वे प्रथ॒मस्य॒
 प्रचे॑तस॒ इति॑ याज्यानुवा॒क्या भवन्ति॑ सर्व॒त्वाय॑ ॥ 62 ॥
 ॥ 3.9.17.0 विन्दत्यश्लो॑णो हैव भवत्यधी॒यादृ॑ध्यते
 गर्भै॑रे॒वैनु॒॑ स सम॑र्धयति॒ द्वे च॑ ॥ 17 ॥ 3.9.17.1
 यद्यश्व॑मु॒पत॑प॒द्विन्देत् । आ॒ग्ने॒यम॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पेत् ।
 सौ॒म्यश्च॒रुम् । सा॒वि॒त्रम॒ष्टाक॑पालम् । यदा॑ग्ने॒यो भव॑ति
 । अ॒ग्नि॒स्सर्वा॑ दे॒वताः॑ । दे॒वता॑भिरे॒वैन॑म्भिषज्यति ।
 यथ्सौ॒म्यो भव॑ति । सोमो॒ वा ओष॑धीना॒१० राजा॑ । याभ्य॑
 ए॒वैन॑वि॒न्दति॑ ॥ 63 ॥ 3.9.17.2 ताभि॑रे॒वैन॑म्भिषज्यति
 । यथ्सा॑वि॒त्रो भव॑ति । स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒वैन॑म्भिषज्यति
 । ए॒ताभि॑रे॒वैन॑न्दे॒वता॑भिर्भिषज्यति । अ॒ग॒दो हैव॑ भवति
 । पौ॒ष्णश्च॒रुन्निर्व॑पेत् । यदि॑ श्लो॒णस्स्यात् । पू॒षा वै

श्लोण्यस्य भिषक् । स एवैनम्भिषज्यति । अश्लोणो
 हैव भवति ॥ 64 ॥ 3.9.17.3 रौद्रश्चरुन्निर्वपेत् ।
 यदि महती देवताऽभिमन्येत । एतद्देवत्यो वा अश्वः
 । स्वयैवैनन्देवतया भिषज्यति । अगदो हैव भवति ।
 वैश्वानरन्द्वादशकपालन्निर्वपेन्मृगाखरे यदि नागच्छेत् ।
 इयवाँ अग्निर्वैश्वानरः । इयमेवैनमर्चिभ्यां परिरोधमानयति
 । आहैव सुत्यमहर्गच्छति । यद्यधीयात् ॥ 65 ॥
 3.9.17.4 अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालः । सौर्यं पयः ।
 वायव्यं आज्यभागः । यजमानो वा अश्वः । अहंस
 वा एष गृहीतः । यस्याश्वो मेधाय प्रोखितोऽध्येति ।
 यदहोमुचे निर्वपति । अहंस एव तेन मुच्यते ।
 यजमानो वा अश्वः । रेतसा वा एष व्यृध्यते ॥ 66 ॥
 3.9.17.5 यस्याश्वो मेधाय प्रोखितोऽध्येति । सौर्यं
 रेतः । यत्सौर्यं पयो भवति । रेतसैवैनं स समर्धयति
 । यजमानो वा अश्वः । गर्भेर्वा एष व्यृध्यते । यस्याश्वो

मेधा॑य॒ प्रो॒खि॑तोऽ॒ध्येति॑ । वा॒य॒व्या॑ गर्भाः । यद्वा॑य॒व्यं
 आ॒ज्य॑भा॒गो भ॑वति । गर्भै॑रे॒वैन॑ स॒ सम॑र्धयति । अथो॒
 यस्यै॒षाऽश्व॑मे॒धे प्राय॑श्चित्तिः क्रि॒यते॑ । इ॒ष्ट्वा व॑सी॒यान्भ॑वति
 ॥ 67 ॥ 3.9.18.0 आ॒प्य॒ते स॒व्वँ॒त्स॒र एक॑श्च ॥ 18
 ॥ 3.9.18.1 तदा॑हुः । द्वा॑द॒श ब्र॑ह्मो॒द॒नान्त्स॑ऽस्थि॒ते
 निर्व॑पेत् । द्वा॒द॒शभि॑र्वेष्टि॒भिर्य॑जे॒तेति॑ । यदिष्टि॑भिर्य॒जेत॑
 । उ॒प॒नामु॑क ए॒नय्यँ॑ज्ञस्स्या॑त् । पा॒पी॒या॒स्तु स्या॑त् ।
 आ॒प्तानि॑ वा ए॒तस्य॑ छ॒न्दा॑सि । य ई॒जानः॑ । तानि॑
 क ए॒ताव॑दाशु पुन॑ः प्रयु॒ञ्जी॒तेति॑ । सर्वा॑ वै स॑ऽस्थि॒ते
 य॒ज्ञे वा॒गाप्य॑ते ॥ 68 ॥ 3.9.18.2 सा॒प्ता भ॑वति
 या॒तया॑ग्नी । क्रू॒रीकृ॑तेव॒ हि भ॑वत्य॒रु॒ष्कृ॒ता । सा न पुन॑ः
 प्र॒यु॒ज्येत्या॑हुः । द्वा॑द॒शैव ब्र॑ह्मो॒द॒नान्त्स॑ऽस्थि॒ते निर्व॑पेत्
 । प्र॒जाप॑ति॒र्वा ओ॒दनः॑ । य॒ज्ञः प्र॒जाप॑तिः । उ॒प॒नामु॑क
 ए॒नय्यँ॑ज्ञो भ॑वति । न पा॒पी॒यान्भ॑वति । द्वा॑द॒श भ॑वन्ति
 । द्वा॑द॒शमा॑सा॒स्सव्वँ॒त्स॒रः । स॒व्वँ॒त्स॒र ए॒व प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति ॥

69 ॥ 3.9.19.0 पयस्वान्नामं यज्ञः प्रतिष्ठितम्भवति
यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते षट् ॥ 19 ॥ (एष वै विभूः
प्रभूर्ऋजस्वान्पयस्वान् विधृतो व्यावृत्तः प्रतिष्ठितस्तेजस्वी
ब्रह्मवर्चस्यतिव्याधी दीर्घः क्लृप्तो द्वादश ॥) 3.9.19.1
एष वै विभूर्नामं यज्ञः । सर्वं ह वै तत्र विभु भवति ।
यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते । एष वै प्रभूर्नामं यज्ञः । सर्वं
ह वै तत्र प्रभु भवति । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते । एष वा
ऋजस्वान्नामं यज्ञः । सर्वं ह वै तत्रोर्जस्वद्भवति ।
यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते । एष वै पयस्वान्नामं यज्ञः ॥ 70
॥ 3.9.19.2 सर्वं ह वै तत्र पयस्वद्भवति । यत्रैतेन
यज्ञेन यजन्ते । एष वै विधृतो नामं यज्ञः । सर्वं ह
वै तत्र विधृतम्भवति । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते । एष वै
व्यावृत्तो नामं यज्ञः । सर्वं ह वै तत्र व्यावृत्तम्भवति ।
यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते । एष वै प्रतिष्ठितो नामं यज्ञः ।
सर्वं ह वै तत्र प्रतिष्ठितम्भवति ॥ 71 ॥ 3.9.19.3
यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते । एष वै तेजस्वी नामं यज्ञः ।

सर्वं ह वै तत्र तेजस्वि भवति । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते । एष वै ब्रह्मवर्चसी नाम यज्ञः । आ ह तत्र ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायते । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते । एष वा अतिव्याधी नाम यज्ञः । आ ह वै तत्र राजन्योऽतिव्याधी जायते । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते । एष वै दीर्घो नाम यज्ञः । दीर्घायुषो ह वै तत्र मनुष्या भवन्ति । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते । एष वै क्लृप्तो नाम यज्ञः । कल्पते ह वै तत्र प्रजाभ्यो योगरूपेण । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते ॥

72 ॥ 3.9.20.0 अवरुध्या आप्रोत्यष्टौ च ॥ 20 ॥

3.9.20.1 तार्प्येणाश्वं संज्ञपयन्ति । यज्ञो वै तार्प्यम् । यज्ञेनैवैनं समर्धयन्ति । यामेन साम्नां प्रस्तोताऽनूपतिष्ठते । यमलोकमेवैनंङ्गमयति । तार्प्यं च कृत्यधीवासे चाश्वं संज्ञपयन्ति । एतद्वै पशूनां रूपम् । रूपेणैव पशून्वरुन्धे । हिरण्यकशिपु भवति । तेजसोऽवरुद्धौ ॥ 73 ॥

3.9.20.2 रुक्मो भवति । सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै । अश्वो भवति । प्रजापतेराप्त्यै । अस्य वै लोकस्य

रूपन्ता॒र्प्यम् । अ॒न्तरि॑र॒ख्यस्य॑ कृ॒त्यधी॑वा॒सः । दि॒वो
 हि॒रण्य॑कशि॒पु । आ॒दि॒त्यस्य॑ रु॒क्मः । प्र॒जाप॑ते॒रश्वः॑ ।
 इ॒ममे॒व लो॒कन्ता॒र्प्येणा॑प्तोति ॥ 74 ॥ 3.9.20.3
 अ॒न्तरि॑र॒ख्यङ्कृ॒त्यधी॑वा॒सेन॑ । दि॒वः॑ हि॒रण्य॑कशि॒पुना॑ ।
 आ॒दि॒त्यः॑ रु॒क्मेण॑ । अ॒श्वेनै॒व मे॒ध्येन॑ प्र॒जाप॑ते॒स्सायु॑ज्यः
 सलो॒कता॑मा॒प्नोति॑ । ए॒तासा॑मे॒व दे॒वता॑ना॒ः॒ सायु॑ज्यम्
 । सा॒ष्टिता॑ः॒ समान॑लो॒कता॑मा॒प्नोति॑ । योऽ॒श्वमे॒धेन॑
 यज॑ते । य उ॑ चैनमे॒ववै॑द ॥ 75 ॥ 3.9.21.0
 नाम॑ करोति॒ सूर्यो॑ऽग्ने॒र्योनि॑रा॒यत॑नश्च॒त्वारि॑ च ॥ 21 ॥
 3.9.21.1 आ॒दि॒त्याश्चाङ्गि॑र॒सश्च॑ सु॒वर्गे॑ लो॒केऽस्पर्ध॑न्त
 । तेऽङ्गि॑र॒स आ॒दि॒त्येभ्यः॑ । अ॒मुमा॑दि॒त्यमश्वः॑
 श्वे॒तम्भू॑तन्द॒र्खिणा॑मनयन् । तेऽब्रु॑वन् । यन्नो॒नैष्ट॑ ।
 स व॒र्यो भू॑दिति॑ । तस्मा॒दश्वः॑ स॒व॒र्येत्या॑ह्वयन्ति ।
 तस्मा॑द्यज्ञे व॒रो दी॑यते । यत्प्र॒जाप॑ति॒राल॑ब्धोऽश्वोऽभ॑वत् ।
 तस्मा॑दश्वो॒ नाम॑ ॥ 76 ॥ 3.9.21.2 यच्च॑य॒दरु॑रासीत्
 । तस्मा॑द॒र्वा नाम॑ । यथ्स॒द्यो वाजा॑न्त्स॒मज॑यत्

। तस्माद्वाजी नाम । यदसुराणाल्लोकानादत्त ।
 तस्मादादित्यो नाम । अग्निर्वा अश्वमेधस्य योनिरायतनम्
 । सूर्योऽग्न्येयोनिरायतनम् । यदश्वमेधेऽग्नौ चित्यं
 उत्तरवेदिमुपवपति । योनिमन्तमेवैनमायतनवन्तङ्करोति
 ॥ 77 ॥ 3.9.21.3 योनिमानायतनवान्भवति । य
 एवैवेदं । प्राणापानौ वा एतौ देवानाम् । यदर्काश्वमेधौ
 । प्राणापानावेवावरुन्धे । ओजो बलव्वा एतौ देवानाम्
 । यदर्काश्वमेधौ । ओजो बलमेवावरुन्धे । अग्निर्वा
 अश्वमेधस्य योनिरायतनम् । सूर्योऽग्न्येयोनिरायतनम् ।
 यदश्वमेधेऽग्नौ चित्यं उत्तरवेदिश्चिनोति । तावर्काश्वमेधौ
 । अर्काश्वमेधावेवावरुन्धे । अथो अर्काश्वमेधयोरेव
 प्रतितिष्ठति ॥ 78 ॥ 3.9.22.0 मेधोऽभवद्यजत
 एति वेदं ॥ 22 ॥ 3.9.22.1 प्रजापतिवै देवाः
 पितरम् । पशुभूतमेधायालभन्त । तमालभ्योपावसन्
 । प्रातर्यष्टास्मह इति । एकव्वा एतद्देवानामहः ।
 यथ्सवँत्सरः । तस्मादश्वः पुरस्तात्सवँत्सर आलभ्यते

। यत्प्रजापतिरालब्धोऽश्वोऽभवत् । तस्मादश्वः ।
 यथ्सद्यो मेधोऽभवत् ॥ 79 ॥ 3.9.22.2
 तस्मादश्वमेधः । वेदुकोऽश्वमाशुम्भवति । य एववैदं
 । यद्वै तत्प्रजापतिरालब्धोऽश्वोऽभवत् । तस्मादश्वः
 प्रजापतेः पशूनामनुरूपतमः । आऽस्य पुत्रः प्रतिरूपो
 जायते । य एववैदं । सर्वाणि भूतानि सम्भृत्यालभते
 । समेनन्देवास्तेजसे ब्रह्मवर्चसाय भरन्ति । योऽश्वमेधेन
 यजते ॥ 80 ॥ 3.9.22.3 य उ चैनमेववैदं । एतद्वै
 तद्देवा एतान्देवताम् । पशुम्भृतम्मध्यालभन्त । यज्ञमेव
 । यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः । कामप्रय्यं यज्ञमकुर्वत
 । तेऽमृतत्वमकामयन्त । तेऽमृतत्वमगच्छन् ।
 योऽश्वमेधेन यजते । देवानामेवायनेनैति ॥ 81
 ॥ 3.9.22.4 प्राजापत्येनैव यज्ञेन यजते कामप्रेण
 । अपुनर्मारमेव गच्छति । एतस्य वै रूपेण
 पुरस्तात्प्राजापत्यमृषभन्तूपरम्बहुरूपमालभते । सर्वेभ्यः
 कामेभ्यः । सर्वस्यास्यै । सर्वस्य जित्यै । सर्वमेव तेनाप्नोति

। सर्वञ्जयति । योऽश्वमेधेन यजते । य उ चैनमेववैदं
 ॥ 82 ॥ 3.9.23.0 पदे अग्निहोत्रञ्जुहोति त्रीणि च
 ॥ 23 ॥ 3.9.23.1 यो वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी
 वेद । अश्वस्यैव मेध्यस्य लोमल्लोमञ्जुहोति । अहोरात्रे
 वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी । यत्सायंप्रातर्जुहोति ।
 अश्वस्यैव मेध्यस्य लोमल्लोमञ्जुहोति । एतदनुकृति ह स्म
 वै पुरा । अश्वस्य मेध्यस्य लोमल्लोमञ्जुहोति । यो वा
 अश्वस्य मेध्यस्य पदे वेद । अश्वस्यैव मेध्यस्य पदेपदे
 जुहोति । दृशपूर्णमासौ वा अश्वस्य मेध्यस्य पदे ॥
 83 ॥ 3.9.23.2 यदृशपूर्णमासौ यजते । अश्वस्यैव
 मेध्यस्य पदेपदे जुहोति । एतदनुकृति ह स्म वै पुरा ।
 अश्वस्य मेध्यस्य पदेपदे जुहोति । यो वा अश्वस्य मेध्यस्य
 विवर्तनवैदं । अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति
 । असौ वा आदित्योऽश्वः । स आहवनीयमागच्छति
 । तद्विवर्तते । यदग्निहोत्रञ्जुहोति । अश्वस्यैव मेध्यस्य
 विवर्तनेविवर्तने जुहोति । एतदनुकृति ह स्म वै पुरा ।

अ॒श्वस्य॑ मे॒ध्यस्य॑ वि॒वर्त॑नेवि॒वर्त॑ने जुह॒ति ॥ 84 ॥

॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

